ஶ்ரீமதே நம:

ஶ்ரீமதே ஹயக்³ரீவாய நம:.

ஶ்ரீமத்³வரதா³சார்யேத வரப்ரஹரிணே நம:.

ஶ்ரீரங்க³நாயகதி³வ்ய பாது³காப்⁴யாம் நம:

ஶ்ரீமதே நிக³மாந்தமஹாதே³ஶிகாய நம:.

ஶ்ரீமத்³ராமாநுஜதே³ஶிகை: ப்ரணீதம்,

ஶ்ரீமந்நிக³மாந்தமஹாதே³ஶிக ஸஹஸ்ரநாமம்,

ஶ்ரீஶார்ங்க³த⁴ந்வஸ்தோத்ரஞ்ச

ஶ்ரீமந்நித்ய ஸாம்ப்ரதா³ய ப்ரவர்தக ஶ்ரீபாது³கா

ஸேவக ராமாநுஜ மஹாதே³ஶிக கடாக்ஷலப்³த⁴

ஸத்தாகேந ஸுத⁴ர்மேண. ராமாநுஜாசார்யேண

ஸம்ஶோதி⁴தம்,

ஶ்ரீகாஞ்சீஹஸ்திகிரிவாஸ

ஸஜ்ஜந ॥ மாநஸரஞ்ஜநமுத்³ராக்ஷர

ஶாலாயாம் முத்³ராக்ஷரஶாலாயாம் முத்³ராபிதம்

ஸஞ்ஜயதே தராம்

தேசிக ஸஹஸ்ரநாமம்

சாற்ங்கதந்வ ஸ்தோத்திரம்.

விரோதிகிருது ஸூ ஆவணிமீ .

ஸ்ரீமதே ஹயக்ரீவாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாயகீதிவ்யமணிபாதுகாப்யாம் நம: ||

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம: |

கவிஷு புவந ரக்ஷா ஸாதநாயாவதீர்ணே குமதிகவி விரா ஸய்வாங்க திம்ராம்ஶுஜாமெ | நிரவதிகாருணாப்யுள வேத வக்ஷ்யா குருள மெ ஸவதா பரம ஸக்தி: ஸ்ரீநிதௌ வேங்கடேஶே ||

கவிதேஶிக தத்ருரக்நு ஸ்ருதிஶிர ஸூக்த்யாரு ராமாநுஜள ரங்கேஶம் ரவாவாம்ஸவாநுஜ முராம் ஸ்ரீமதாதித்திதம்| ஸ்ரீராமாநுஜ வக்ணயாமாந மாநீநு ராமாரவிநெ க்ஷணள நாய ஸ்ரீஶம்கோவ வெஸந்ருமண ஸ்ரீஸ்ரீவதீநு ஸாவயெ ||

ஸ்ரீமத்தயீஶெவர தேஶிகஸ்ய நாம்நாம் ஸஹஸ்ரம் மணதம் க்ரியாத:| வ்யவ்யாத மவ்யாதி நிராஸி ஸவஸம்வக வ்ரும் ஸாயமாதெ தமோதி ||

ஶ்லோகாரம்ப: |

வெங்கடேஶ க்ருபாஶ்ரயா நதார்ய ஸ்வ லிக்ஷித: |
தொதாரம்பா மஹ ஸக்ர்ய ஸம்வ்யாப்யாவாஸ ஸாவஸார:||
மயாஸக்ந ரங்கேஶ ஸாகக்தெக்ஷித ஜந்மக: |
நஹஸ்ய ஶ்ருவண ஸ்ரீஶதீயவாஸர ஜந்மவாநு ||
தீவ்யகாஶநிகட ஸத்மாவிஹாரவ ஸாஸார: |
ஸ்ரீஶ வண்டாவதாரகவ ஜ்ஞாவகாநெக யுக்திமாநு ||
வாண்ரீகாக்ஷாவ்ய யஜ்வ வளத்ராஜநதார்ய வாத்ரக: |
ஆத்ரேய வாதிஹம்ஸாம் பவாஹார்ய ஹம்நீ ஸாத: ||
ஸ்வப்பகாஞாநஞமார க்ருத ஜாதக்ரியாதிக: |
அநந்தார்ய க்ருத ஸ்ரீமத்வேங்கடேஶாஜியாநக: ||
வரதார்ய ராமாநுஜாயெமாஹய க்ருபெக்ஷித: |
விஶ்வாமித்ராந்வயாப்தீந்து ஜமத்வண்ய மஹாஶயம் ||
அநந்தார்யாZZயார்ய ரத்ந க்ருதொவநய ஸம்ஸ்க்ருதி: |
வாதிஹம்ஸாம்புவாஹார்ய க்ருத தாவாதி ஸம்ஸ்க்ருதி: ||
அதீதஸாங்க ஸஶிரஸ்காக்ருத்ரிம ஸாரஸ்வதி: |
வாதிஹம்ஸாம்புவாஹார்ய ஸம்ப்ரதாயவிம ஶாஸ்த்ரதீ: ||

𑌕𑌣𑌾𑌦𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌪𑌾𑌰𑍀𑌣𑍋𑌽𑌕𑍍𑌷𑌪𑌾𑌦𑍀𑌯 [illegible] ।
𑌮𑍀𑌮𑌾𑌂𑌸𑌾𑌮𑌾𑌂𑌸𑌲𑍋 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌕𑌰𑌣𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰 [illegible] ॥
𑌕𑌾𑌵𑍍𑌯𑌾𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌕𑌵𑌿𑌤𑌾𑌰𑍍𑌕𑌿𑌕𑌕𑍇𑌸𑌰𑍀 ।
𑌯𑌤𑌿𑌰𑌾𑌜𑌪𑌦𑌾𑌮𑍍𑌭𑍋𑌜𑌦𑍍𑌵𑌨𑍍𑌦𑍍𑌵 [illegible] ॥
𑌯𑌾𑌮𑍁𑌨𑌾𑌰𑍍𑌯 [illegible] 𑌯𑍋𑌗𑍀𑌶𑌨𑌾𑌥𑌵𑌾𑌨𑍍 ।
𑌪𑌰𑌾𑌙𑍍𑌕𑍁𑌶𑌪𑌦𑌾𑌸𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌕𑌾𑌲𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌮𑌾𑌨𑍍 ॥
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌪𑌰𑌾𑌶𑌰𑌭𑌟𑍍𑌟𑌾𑌰𑍍𑌯𑌮𑍇𑌘𑌸𑍂𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌮𑍍𑌬𑍁𑌚𑌾𑌤𑌕𑌃 ।
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌤𑍍𑌸𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌮𑌿𑌶𑍍𑌰𑍇𑌨𑍍𑌦𑍁𑌸𑍂𑌕𑍍𑌤𑌿𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌾𑌚𑌕𑍋𑌰𑌕𑌃 ॥
[illegible] 𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑌃 ।
[illegible] 𑌨𑌿𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑍈𑌕𑌮𑌾𑌨𑌸𑌃 ॥
[illegible] 𑌕𑍋𑌵𑌿𑌦𑌃 ।
[illegible] 𑌵𑌿𑌶𑌾𑌰𑌦𑌃 ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] 𑌨𑍀𑌤𑌿𑌵𑌿𑌤𑍍 ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮𑌾𑌨𑍁𑌜𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 [illegible] ।
𑌦𑍇𑌵𑌨𑌾𑌯𑌕 [illegible] ॥
𑌤𑌾𑌰𑍍𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌜𑌪𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌤𑌾𑌰𑍍𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌦𑌤𑍍𑌤𑌵𑌰𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 ।
𑌤𑌾𑌰𑍍𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌦𑌤𑍍𑌤𑌹𑌯𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌹𑌯𑌾𑌨𑌨𑌃 ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
𑌦𑍇𑌵𑌨𑌾𑌯𑌕 [illegible] ॥

வ்யாக்யோதாத்ர்யய்யுத ஶதாவ்யாக்யாதாநந்த ஸம்ஸ்துதி:
ஶ்ரீமத்திரணிஸம்வேத்யாத மாயாஸாரவிதாயக: ॥
க்ருதகண்டகமாய: கபௌராக்ஷி மீதி காரக: ।
ஸபிகாமீதிக்ருப்ஸாஜா மாயாக்ருதிவிஶாரத: ॥
உபாஶம்ஹாஸ்வய ஶ்ரீமத்ராயாக்ருதி விசக்ஷண: ।
நவரத்நஸ்வ்யதா பாதஶந ஹம்மக்ருத் ॥
பராணோத்தாநக தக்வஸ்யஷ்டிக்ருமநிரபிக: ।
பரகாம க்ருதஸ்வணபிம்பேஸ்தயா விரோதக்ருத் ॥
ஸ்வதந்த்ரோஷ்டாத்ரஶத விரோத பரிஹாரவித் ।
ரபபம்மபமத்யஸ்வக்ஷ்த மோபாமவிம்ஶதி: ॥
மோபபத்மததிஹத்ராஶாஸநதஷ்டிர்விக்ரம: ।
தேஹலீஶஸ்துதிஸ்தாதி ஹக்ஸ்தத மாயவ: ॥
ஹஸ்திஶைலஶ பஞ்சாஶத்ஸ்தநாமாசஷ்வர: ।
ஶ்ரீவிஹ்மாஸ்வாக்ருதிஸ்த ஸஜ்ஜநமாநஸ: ॥
த்வாதஶாவ்யாந மாயாக்ருத்த்யாஸமாயா விதாயக: ।
கயபஞ்சகஸம்க்ராஹி மாயாக்ருதி விசக்ஷண: ॥
வைஷ்ணவாசஶ்யகநிநவர்யாக்ரம விதாயக: ।
ஶ்ரீஹஸ்திகிரிமாஹாத்ம்யக்ருத் க்ருதாஷ்டபுஜாஷ்டக: ॥
யதோக்தகாரிஸ்துதிக்ருத் க்ருதகாமாஸிகாஷ்டக: ।
ப்ரபத்தி தீபிகாவ்ருத ஶ்ரீதீப ப்ரகாஶக: ॥ (ஸாய
ஸந்தி மாநஸ:)
ப்ரபந்நாஹஸ ஸம்ஹாவ்ய பரமாயுஸ்துதிப்ரிய: ।
ஸாதஶந்நாஷ்டகோஸஞ்சதஶ்ரேயோ பாயகஸஞ்சய: ॥
ஸஜ்ஜநஜ்ஜ்ர ஶாஸநாயு தேவஶாயாயஸம்ஸ்துதி: ।
ஶ்ரீமத்வேங்கடநாதீய மங்களாஶாஸநப்ரிய: ॥
தயாஶதக வீணாமீதிஸ்ருத ஶ்ரீநிவாஸக: ।
கயோஜ்யாத்யாத்ரதிஶாதிவ்ய தேஶமதிப்ரிய: ॥
காஞ்சீ மாயி யதிக்ஷாத்ர நிராஸிஸ்தம்ஹ தேவந: ।
விதூராரண்ய சக்ராரதாயி வைராக்ய பஞ்சக: ॥
க்ருதஶேஶ்வர மீமாம்ஸோ மீமாம்ஸாபாதுகாக்ருதி: ।
ஹட்டாதி ஸத்துதாவ்யுராவ்யா நிராகரணதக்ஷிண: ॥

परिसंव्याप्य विश्वं यः निरूपणपरायणः ।
श्रीरङ्गनाथसेनेशशासनान्तं सन विप्रियः ॥
भट्टारकाह्यक्त्रीशश्रीरङ्गिसेवाकृतोत्सुकः ।
हयवक्त्राननसेवानवञ्चितश्रीसहर्षितः ॥
शतदूषण्यवष्टम्भान्मायिदुर्वादिमर्दकः ।
निर्विशेषब्रह्मशब्दार्थव्याख्यावादिमतखण्डकः ॥
निर्विशेषब्रह्मजिज्ञास्यत्वहननदक्षिणः ।
कर्मब्रह्मविचारार्थमैक्यं येषां विधायकः ॥
विधाना न हेतुवाक्यार्थज्ञान हेतुत्वहारकः ।
उपासनाहेतुवेद्या बाधानन्तस्तुतिबाधकः ॥
यज्ञादि ब्रह्मविविदिषा हेतुत्वनिरोधकः ।
शाब्दापरोक्षसाधकप्रत्यक्षवृत्तिप्रत्यक्षयः ॥
मायिवादाधिकारतो निर्विशेषत्वहानवहा ।
निर्विशेषपरामर्शि निर्विकल्पकहननः ॥
सन्मात्रग्राह्यक्षरोधा हेतु दोषोद्धारकोविदः ।
परवेदावबोधकत्व हत्यर्थ शब्दानन्तहा ॥
व्यावर्तमानहावानन्तन विरोधनतत्परः ।
मायिदृक् दृश्यसम्बन्ध निरासेक विचक्षणः ॥
मायिबाह्यप्रकाशानन्तवत्स्वयं तन्निमः ।
ब्रह्मशब्दया ज्ञानहन्ता ब्रह्मवेद्यत्वहन्तकः ॥
ज्ञानाज्ञाननिराकृज्जीनिर्विकारत्व मानहा ।
भीनानाथ्व विरोधितो निर्विशेषानन्तमानहा ॥
संविदात्मकहन्ताऽहमर्थात्मकनिरूपकः ।
ज्ञातृत्वाध्यास हन्ता च साक्षित्वहननतत्परः ॥
शास्त्राध्यक्षविरोधतोऽनृतासाध्यसाधयन्तिकः ।
जीवन्मुक्तत्वहा बाधं सामानाधिकरण्यहा ॥
संविदद्वैतहा मायावदेशानन्तवर्तिविदः ।
निर्विशेषधिरोधानहन्ताऽद्वैतद्वैतहनकः ॥
जीवेशैक्यवादतोऽपवर्गवाक्यार्थबाधकः ।
सावर्णवाज्ञानरोधा जीवाज्ञानविनाशकः ॥
कविद्यानन्तवर्तिज्ञा मायाविद्याभिदाभहा ।

கர்த்ருகர்ஹித ஸம்ஸாரநிவர்தக நிவர்தக: ॥
நிவ்ருத்த்யர்தவத்திஜ்ஞப்ஸுவோ வேத்யஸ்ய ரக்ஷக: ।
நிஷ்ப்ரபஞ்சநியோகஸ்தோ விகல்பாநந்தாப்ரிய: ॥
உபப்ரும்ஹணவைபுல்யார்த்த உதாத்தவேதிதா ।
ஸர்வேஶ்வரதேஶாந்யோபாயத்வ ஸம்ஸ்தாபக: ॥
கர்த்ருக ஶாஸ்த்ராதிகாரஸ்தோ ஶூத்ரஸ்ய வேத்யதாவித: ।
ஸமர்பணாமர்பணவேதாந்த வ்யவஸ்தாகரணக்ஷம: ॥
ப்ரஹ்மவாதாநவிஜ்ஞாயோ வாதாநஸ்ய நிராஸக: ॥
கார்யார்த்யநவஸ்தஸ்ய பரிஹார விசக்ஷண: ॥
ப்ரஹ்மாநந்த்ய ஶ்ருதி நிர்விஶேஷாநந்தஸம்ஜ்ஞக: ।
நிர்விஶேஷ ப்ரஹ்மநித்யஸாக்ஷாஜ்ஞாந தக்ஷிண: ॥
கலிதீயஶ்ருதிவ்ராதவிஸம்வாதவிசாரக: ।
ஸக்யாஸக்ய விவேக்தா ஜீவேக்யபங்க விசக்ஷண: ॥
கர்த்ருகக்ஷாப ப்ராதிதீயிகாரணவ்யாஹதிப்ரிய: ।
கபிலாதிவிவேகஜ்ஞாயதி ஸூக்ஷ்மவிவேசக: ॥
கலிவேகஶத வேதாந்த ஶாயிஸம்ப்ரதாயப்ரவாயக: ।
தர்ஶாவதாரஸ்தோத்ராத்ய ஜகந்மங்களகாரக: ॥
ஸந்ந்யாஸ்யக்ருஷ்ணாஜ்ஞப்த வேதசர்சாப்ரவர்தந: ।
யதீந்த்ரஸ்தத்யாவ்யாவசார ப்ரத்யர்த்யநீவகுஞ்ஜர: ॥
பக்திப்ர கஷ்டவிஹித ஶ்ரீஹயக்ரீவாஸ்த ஸித்திப்ரிய: ।
ரங்கேஶாஜ்ஞாக்ருதந்யாஸதிலக ஸ்தோத்ரநந்தக: ॥
ஶ்ரீரங்கநாயகீதத்த ஶ்ரீவேதாந்தாசார்ய நாமக: ।
ரங்கேஶ்வரீதத்த ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ர்ய ஸம்பூஷித: ॥
கதந்த்ருக்ருதவாதி த்ரயவர்ண நிபந்தந: ।
தத்த்வடீகாவ்யாக்ருத ஶ்ரீபாஷ்யார்த்தஸாகர: ॥
வாஜிஶாகா ஶிவாவ்யாவ்யா க்ருதிஸம்ஸ்தித ஶாஸந: ।
தாத்த்வயுவம்ஶ்ரீ காஸார்யஸ்ஶீதா பாஷ்ய பாவுக: ॥
யாதவாநாயேர்த்த கீதார்யஸங்க்ரஹ த்ராணகாரக: ।
விஷ்வக்ஷேநாதிமாயோக்தி வ்யவஸ்தாகரணக்ஷம: ॥
பாஞ்சராத்ராகமாசாரி வ்யவஸ்தாகரணக்ஷம: ।
வேதபாஹ்யஸாம்ஹிம்ஸாஸ்தாபந நீதிஸந்நீதிக: ॥

[illegible] नीतिवित् ।
[illegible] प्रमाणनिर्णयकोविदः ॥
[illegible] ।
[illegible] कोविदः ॥
[illegible] विरोधशमनक्षमः ।
[illegible] दक्षिणः ॥
[illegible] ।
[illegible] विहारवित् ॥
[illegible] दक्षिणः ।
[illegible] निर्णयकोविदः ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] कारकः ।
श्रीमन्न्यायपरिशुद्धि [illegible] मानसः ॥
न्यायसिद्धाञ्जन [illegible] ।
[illegible] शिक्षाकरणदीक्षितः ॥
[illegible] ।
व्यासाक्षपाद [illegible] विरोधपरिहारवित्
[illegible] विचक्षणः ।
[illegible] ॥
[illegible] निरासकः ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।

𑌶𑌰𑍀𑌰𑍋𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌵𑌾𑌦𑌾𑌨𑍇𑌕𑌭𑍂𑌤𑍋𑌕𑍍𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌰𑌾𑌸𑌕𑌃 ॥
𑌸𑌾𑌂𑌖𑍍𑌯𑌸𑌤𑍍𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌵𑌾𑌦𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌣𑌿𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑌃 ।
𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌪𑌾𑌯𑌿𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌹𑍇𑌤𑍁𑌸𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌪𑌮𑌾𑌪𑌹𑌾 ॥
𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌾 𑌨𑌿𑌰𑍋𑌧𑌮𑌤𑌭𑌞𑍍𑌜𑌕𑌃 ।
𑌅𑌕𑍍𑌷𑌭𑍂𑌤𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌾𑌯𑌕𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌨𑌾𑌶𑌨𑌃 ॥
𑌭𑍂𑌤𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌪𑍍𑌯𑌾𑌯𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌃𑌸𑌾𑌰𑌣 𑌵𑌿𑌚𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃 ।
𑌅𑌨𑍍𑌤𑌃𑌕𑌰𑌣𑌨𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑍈𑌕𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌰𑌾𑌸𑌕𑌃 ॥
𑌮𑌨𑍋𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑌾
𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑌾𑌦𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑌕𑌾𑌰𑌿𑌤𑍍𑌵𑌸𑌾𑌧𑌨𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌃 ।
𑌶𑌬𑍍𑌦𑌦𑍇𑌶𑌮𑌤 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌸𑌾𑌧𑌕𑌃 ॥
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍇𑌶𑌗𑌤𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌿𑌨𑌿𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌬𑌾𑌧𑌕𑌃 ।
𑌵𑍍𑌯𑍋𑌮𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌣𑍇𑌤𑌾 𑌵𑌾𑌵𑌕𑌾𑌶𑌾𑌵𑌕𑌾𑌰𑌵𑌿𑌤𑍍 ॥
𑌆𑌕𑌾𑌶𑌾𑌵𑌰𑌣𑌾𑌭𑌾𑌵 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌭𑌾𑌵 𑌵𑌿𑌭𑌞𑍍𑌜𑌕𑌃 ।
𑌆𑌕𑌾𑌶𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌵𑌿𑌭𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌵𑌾𑌦 𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌕𑌃 ॥
𑌦𑌿𑌕𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵 𑌸𑌾𑌧𑌕𑍋𑌤𑍍𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑍋𑌮𑌾𑌭𑍇𑌦𑌸𑌾𑌧𑌕𑌃 ।
𑌰𑌾𑌜𑌸𑌾𑌪𑍍𑌯𑌮𑌹𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌭𑌿𑌜𑍍𑌞𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣 𑌵𑌿𑌭𑌞𑍍𑌜𑌨𑌃 ॥
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌵𑌾𑌵𑌯𑌵𑌭𑌾𑌵𑌵𑌾𑌦 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌹𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌃 ।
𑌵𑍈𑌶𑍍𑌵𑌾𑌨𑌰𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌾𑌦𑌿 𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑌣 𑌵𑌿𑌚𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃 ॥
𑌤𑍇𑌜𑍋𑌮𑌯𑌤𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌤𑍇𑌜𑍋 𑌭𑌾𑌵𑌸𑌾𑌧𑌨𑌤𑌤𑍍𑌪𑌰𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌦𑍀𑌪𑌾𑌦𑍍𑌯𑌵𑌯𑌵𑌭𑌾𑌵𑌾𑌭𑌾𑌵 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌯𑌕𑌃 ॥
𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌵𑌿𑌷𑌯𑌭𑌾𑌷𑍍𑌯𑍋𑌕𑍍𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌰𑍋𑌧𑌶𑌮𑌨𑌕𑍍𑌷𑌮𑌃 ।
𑌸𑍍𑌥𑌿𑌰𑌾𑌸𑍍𑌥𑌿𑌰𑌤𑍍𑌵 𑌤𑍇𑌜𑍋𑌵𑌿𑌭𑌾𑌗𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨 𑌵𑌿𑌚𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃 ॥
𑌤𑌮 𑌆𑌲𑍋𑌕𑌵𑌿𑌰𑌹𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌤𑌤𑍍𑌵𑌵𑌿𑌤𑍍 ।
𑌪𑍃𑌥𑍍𑌵𑍀𑌵𑌤𑌨𑌪𑍃𑌥𑍍𑌵𑍀𑌭𑍍𑌰𑌮𑌣𑌵𑌾𑌦 𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌕𑌃 ॥
𑌕𑌾𑌲𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌵𑍈𑌶𑌦𑍍𑌯𑌭𑌾𑌵 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌧𑍁𑌰𑌨𑍍𑌧𑌰𑌃 ।
𑌕𑌾𑌲𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌤𑍍𑌵𑌪𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌭𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌨𑌤𑌤𑍍𑌪𑌰𑌃 ॥
𑌕𑌾𑌲𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌾𑌧𑌕𑌤𑌾𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 ।
𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌾𑌂𑌮𑌾𑌨𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿𑌭𑍇𑌦𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌧𑌕𑌃 ॥
𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌤𑍍𑌵𑌸𑌾𑌧𑌕𑌃 ।
𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇𑌵𑍈𑌭𑌵𑍍𑌯𑌾𑌭𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌵𑌾𑌯𑌿𑌕 𑌜𑍀𑌵𑍇𑌶𑌭𑍇𑌦𑌹𑌾 ॥
𑌸𑍍𑌵𑌾𑌭𑌾𑌵𑌿𑌕𑍇𑌶 𑌜𑍀𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮 𑌭𑍇𑌦𑌾𑌭𑍇𑌦𑌮𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑍃𑌤𑍍 ।

ஸங்கதைகஜீவாத்மபேதபக்ஷவிதாரண: ॥
ப்ரஹ்மவ்யக்திஷ்வஸூந ஜீவவாதஸஜ்ஜந தக்ஷிண: ।
அதத்விஷ்யாத்மா நித்யத்வவாதப்ராண விநாஶந: ॥
ஜீவாத்மாநித்யத்வ விஸம்வாத ஸஜ்ஜநதத்பர: ।
ஜீவைக காலநைகாம்ஶா ஷிஷ்டாத்யத்வாஸியாயக: ॥
ஜீவவ்யாபித்வாபத்திஹா ஜீவாணுத்வ ஸாயக: ।
தேஹாதம்ய பரீமாண ஜீவவாதவிநாஶக: ॥
நித்யஸாமாந்ய ஸத்ஸம்ஹ்ராவஸ்யாபநதத்பர: ।
மேரோக்ஷாபாய ஸந்தக்ஞாநஸாவ வாதவிஸஜ்ஜந: ॥
கபவமராயிதஸமைதந விதாநாநா விஸாமவித் ।
க்ரியாவிதேயாபகாரித்வ ப்ரகாரஜ்ஞாந கோவித: ॥
க்ரியாவிதாகத்ரஸாம்ஸ்காரத்வ வாத விநாஶக: ।
ஸவராப்ராமிப்ரஹ்மவிதாயி க்ரியாஸ்யாபநக்ஷம: ॥
கமவிதாப்ராமாம்ஶத்வ நித்யத்வாதிவிஸாமவித் ।
ப்ரவ்ருத்த்யாவ்ய நிவ்ருத்த்யாவ்யகஜஹேத ஸ்வரூபவித் ॥
தைத்ரவணிகாயிகாரண ஸவராயிகாரஹேத த்ருக் ।
தத்வமஸ்யாதி ஸம்வந பாயகத்வ விநாஶக: ॥
ஜமணிவதக ஜ்ஞாநநிவதக நிவாரக: ।
ஜமணிவதக ஜ்ஞாநவேதாஸாவ வியாயக: ॥
ஜமணிவதக ஜ்ஞாநாயாராஸாவாயாயக: ।
ப்ரஹ்மவிதா பாபநாஶகாரணக்யாபநஶக்திவித் ॥
விதாநாஶ்யத்ரவமராதி ஸம்க்ருதோக்தி விசாரக: ।
கமேஶ்ரேஷ்டாத்ரகார்யாயம பவண்யஸம்ஸவ வேதிதா ॥
விரஜோத்ரதீராதத்த்வ தம்பராஸநோக்தமாநு ।
மந்த்ரபம்ஜிவிகாமோத்ர வீமாஸாவஸாயக: ॥
மந்த்ராதேர்த்யஹ்மிகதேஹாதி யோமவணநதத்பர: ।
மந்த்ராதிஹ்மா விவாதாஸாவஸ்யாபந விசக்ஷண: ॥
நிதம்:வமந்த்ராநம் ஸவவேதீநித்யாவ்ய ஸமூஹவித் ।
தேவதாந்தராதாத்ம்ய மந்த்ரிவாத தமோநுத: ॥
மதாந்தரஸ்யஸாயஜ்ய ஶப்தாயநாநபஶக்திவித் ।
மந்த்ராத்மபநராவ்ருத்தி ப்ரஸம்மவரிஹாரக: ॥

वैशेषिकादिपाषाणत्व मोक्षोक्तिवारकः ।
साङ्ख्यादि मतसंसार मोक्षपक्ष निवारकः ॥
मतान्तरस्थादि मतमोक्षवैविध्यवारकः ।
ध्वंसवैदेशिक मत्यक्ववेदा प्राप्यस्वसाधकः ॥
उपदेशानन्तराने शानन्तरानदमनक्षमः ।
शास्त्रयोनित्व साङ्ख्यादिकृतदुर्नयविरोधहा ॥
निमित्ततोपादानत्व अनेकाचार्य वेदिता ।
सूक्ष्मजीवादि विशिष्टेशोपादानत्व साधकः ॥
मतान्तरस्थब्रह्मोपादानत्वोक्तिनिवारकः ।
जीवादीश विकृत्युक्तब्रह्मत्वविनाशनः ॥
सर्वान्तर्व्याप्तसंस्थान ब्रह्मैक्योक्ति विलक्षणः ।
जीवादिपरिणामीश देहनिग्रस्तदोषकृत् ॥
ब्रह्मोपाधिक जीवस्थभेदोक्तत्व विनाशकः ॥
अविद्यासहित ब्रह्मविवर्तोक्त्यर्थबाधकः ।
मतान्तरस्था विद्यावरणाद्वारवर्तिदृक् ॥
ब्रह्माज्ञानानन्तरस्थित बाधोपादानकारणः ।
मायादिपदवद्ब्रह्मदोष ज्ञानकतापहः ॥
अविद्यासाधकाज्ञानकारणव्यूहाख्य साधकः ।
कार्यत्वापादनसाध्यस्य नियमोक्ति विलक्षणः ॥
जगन्मिथ्यात्वानन्तराद् बहुव्याप्ति बोधकः ।
अनिर्वाच्यत्ववाद ब्रह्मखण्डन विधायकः ॥
दृष्ट्यादिसाधकाविद्याख्यनिषेध श्रुति बोधकः ।
पराक्षपात्यतायोग्यायोग्य प्रत्यक्षवेदिता ॥
मायिसाक्ष्यकृत्दोष साक्ष्यत्वपादकः ।
तत्त्व दोष प्रमाणान्यत्र संप्रापकतापहः ॥
शास्त्र वेद्यान्य नानाभेदवादकः ।
मायिपौरुषादिसाध्यानाद निवृत्तकारणः ॥
मायिपक्षानेकप्रायक विकल्पादिघातकः ।
परस्वानन्तवेत्ति परिहार विचक्षणः ॥
ध्वंसभेदादि पञ्चाकृति पादनिरासकः ।
देवादि विग्रहाभाव पादवात निरासकः ॥

[illegible] |
[illegible] ||
[illegible] |
[illegible] ||
[illegible] |
[illegible] ||
[illegible] |
[illegible] ||
[illegible] |
[illegible] ||
[illegible] |
[illegible] ||
[illegible] |
[illegible] ||
[illegible] |
[illegible] ||
[illegible] |
[illegible] ||
[illegible] |
[illegible] ||
[illegible] |
[illegible] ||
[illegible] |
[illegible] ||
[illegible] |
[illegible] ||
[illegible] |
[illegible] ||
[illegible] |
[illegible] ||
[illegible] |

𑌅𑌨𑍁𑌮𑌾𑌨 𑌆𑌪𑌰𑍋𑌸𑌾𑌰 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌵𑌿𑌦𑌗𑍍𑌰𑌣𑍀𑌃 ॥
𑌉𑌪𑌾𑌧𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑍋𑌪𑌾𑌧𑌿 𑌵𑌿𑌭𑌜𑌨 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌵𑌿𑌤𑍍 ।
𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑍇 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑌕𑌮𑌾𑌨 𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑌕𑌃 ॥
𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌾𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌵𑌿𑌹𑌾𑌰𑌵𑌿𑌤𑍍 ।
𑌕𑍇𑌵𑌲𑌾𑌨𑍍𑌵𑌯𑍍𑌯𑌨𑍁𑌮𑌾𑌨 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨 𑌸𑌾𑌧𑌕𑌃 ॥
𑌮𑌹𑌾𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿𑌰𑌾𑌸𑍋𑌕𑍍𑌤 𑌵𑌿𑌰𑍋𑌧 𑌪𑌰𑌿𑌹𑌾𑌰𑌕𑌃 ।
𑌕𑍇𑌵𑌲𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑍇𑌕𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌨𑍁𑌮𑌾𑌨𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌃 ॥
𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌭𑌾𑌵𑌹𑌃 ।
𑌸𑍍𑌵𑌪𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑍁𑌮𑌾𑌨𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌵𑌯𑌵 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑌾 ॥
𑌨𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌹𑍇𑌤𑍍𑌵𑌾𑌭𑌾𑌸 𑌜𑌾𑌤𑌿𑌵𑌰𑍍𑌗 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑌾 ।
𑌵𑌾𑌦𑌜𑌲𑍍𑌪𑌵𑌿𑌤𑌣𑍍𑌡𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌭𑌾𑌸 𑌵𑌿𑌵𑍇𑌚𑌕𑌃 ॥
𑌅𑌨𑍁𑌮𑌾𑌨𑌾𑌧𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌶𑌬𑍍𑌦𑌮𑌾𑌨𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌧𑌕𑌃 ।
𑌆𑌕𑌾𑌂𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌤𑌾𑌸𑌕𑍍𑌤𑌿 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥 𑌸𑌹𑌕𑌾𑌰𑌿𑌵𑌿𑌤𑍍 ॥
𑌪𑌦𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌜𑍍𑌞𑌾𑌭𑌿𑌹𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍𑌵𑌯𑌦𑍂𑌷𑌕𑌃 ।
𑌅𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌾𑌭𑌿𑌧𑍇𑌯 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌾 𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌪𑌦𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌵𑌿𑌤𑍍 ॥
𑌵𑌿𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌵𑍍𑌯𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑍋𑌪𑌸𑌰𑍍𑌗 𑌤𑌦𑍍𑌧𑌿𑌤𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌵𑌿𑌤𑍍 ।
𑌸𑌮𑌾𑌸𑌾𑌨𑌯𑌕𑍃𑌦𑍍𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌵𑌿𑌤𑍍 ॥
𑌶𑌾𑌬𑍍𑌦𑌬𑍋𑌧𑌾𑌕𑌾𑌰 𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑌾 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌦𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌵𑌿𑌤𑍍 ।
𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌥𑌪𑌦𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌵𑌿𑌤𑍍 ॥
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌾𑌭𑌿𑌧𑍇𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌨𑌕𑍍𑌷𑌮𑌃 ।
𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑌿𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑍇𑌶𑍇 𑌵𑌿𑌚𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃 ॥
𑌶𑌾𑌬𑍍𑌦𑍋𑌕𑍍𑌤 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌸𑌾𑌮𑌾𑌨𑌾𑌧𑌿𑌕𑌰𑌣𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑌾 ।
𑌪𑍍𑌰𑌮𑍋𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌜𑍍𑌞𑌪𑍍𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌨𑌕𑍍𑌷𑌮𑌃 ॥
𑌵𑍇𑌦𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌹𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵 𑌵𑍇𑌦𑍇𑌶𑌾𑌜𑌨𑌿𑌤𑌤𑍍𑌵𑌵𑌿𑌤𑍍 ।
𑌵𑌿𑌧𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌵𑌾𑌦 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌕𑍍𑌷𑌮𑌃 ॥
𑌭𑌾𑌷𑌾𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌵𑌿𑌨𑍍𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰 𑌶𑍋𑌧𑌵𑌿𑌤𑍍 ।
𑌅𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌵𑍍𑌯𑌮𑌨𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌬𑍍𑌦𑍋𑌕𑍍𑌤𑌿𑌬𑍋𑌧𑌕𑌃 ॥
𑌜𑌨𑌨𑌾𑌦𑌿𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌸𑍇𑌵𑍋𑌕𑍍𑌤𑌿 𑌮𑌤𑍇𑌹𑍍𑌨𑌤𑍍𑌤𑌰𑌃 ।
𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌮𑍇𑌯𑌾𑌧𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷 𑌦𑍋𑌷𑌾𑌦𑍋𑌷𑌵𑌾𑌰𑌕𑌃 ॥
𑌦𑍋𑌷𑌬𑌾𑌧𑌕 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌰𑌾𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑍇𑌯𑌤𑍍𑌤𑌾𑌵 𑌧𑌾𑌰𑌕𑌃 ।
𑌰𑌜𑌸𑍍𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑌮𑍋𑌗𑍁𑌣𑌾𑌪𑌯𑍋𑌗𑌾 𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑍇𑌤𑌾𑌃 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥

साक्षाद्यवस्थापेवेदितृत्वान्त्य निर्णयकोविदः ।
शब्दादिग्राहकायार नियमोक्तिविचक्षणः ॥
शब्दादिगुणपार्थक्यनित्य विहर्तिव्याकृतिक्षमः ।
सर्वार्थसिद्धिश्रीतत्त्वानादृत्व्यक्षवस्थावन क्षमः ॥
सामतोक्तव्याननेजन शब्दवर्णाद्भवाद्वहा ।
वर्णवेदा नित्यानित्यस्य प्रकारावधारकः ॥
कण्ठोष्ठशीतशीतोष्ण सशब्दयार विशेषवित् ।
हर्षितवर्णक वर्णोक्ति निवेदार्थाभाव भेदवित् ॥
चित्रार्थ मतत्त्वसह्यस्र गुणाङ्गभावकः ।
निराकृतगर्भस्य दृष्टाव्यान्य गुणाश्रयः ॥
गर्भस्य मतनिवेदाभा गर्भस्यान्यक्ष शिम्बन्नं ।
वाकस्थिकसंव्यादि गुणाङ्ग निरासकः ॥
नित्यानित्यत्व संयोगस्थावनेकविचक्षणः ।
परापर विस्तृत्स्य गुणत्रय निरासकः ॥
विषयाभ्यम्भिता भेदधीवेषद्व्यावयारकः ।
मर्त्तभक्ति जगद्व्याप्तितावत्ति निरर्थवकः ॥
योगिभक्ति विनश्चेष्टस्य तोवरक्ताव वादकः ।
कदृव्यनित्यधीवक्ष विषयिकादि बाधकः ॥
धीविकारशेष रामसर्वदर्शव प्रयत्नादृक् ।
त्यक्तजीवनयोन्याव्य यत्नप्राकट्य दशनः ॥
समवसकृति कोवान्य यमराय मताङ्गकः ।
शृण्वाप्रीशेषमवेषम्य सायनेक विचक्षणः ॥
मञ्जुस्वाय पारक्योक्ति विरोध परिहारवित् ।
देवतामव संबन्ध समवसकृति सायकः ॥
संस्कारकमं समवसकृत्यय्क्ष प्रसायकः ।
करणं विधिवाक्य प्रयान्य बहा दोषवित् ॥
वक्तृप्राय देवप्रसादविज्ञाव्यता संयीः ।
संस्कारस्य गुणवैद्यताकमंत्याय स्वरार्थवित् ॥
संस्थानतीर्णं शङ्कादिसामान्य मतसङ्गकः ।
जातिवादानेकवादिसमीरित निरासकः ॥
सादृश्यादि पदार्थाङ्गश्रुति प्राणनाशनः ।

𑌅𑌨𑍇𑌕𑌶𑌬𑍍𑌦𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑌾𑌨𑍁𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌹𑌾𑌰𑌵𑌿𑌤𑍍 ॥
𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷 𑌸𑌮𑌵𑌾𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌪𑌦𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰 𑌬𑌾𑌧𑌕𑌃 ।
𑌅𑌭𑌾𑌵𑌭𑌾𑌵 𑌰𑍂𑌪𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌬𑍋𑌧𑌕𑌃 ॥
𑌰𑌾𑌮𑌾𑌨𑍁𑌜𑍀𑌯 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑍍𑌤 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍋𑌤𑍍𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌾𑌧𑌕𑌃 ।
𑌸𑌚𑍍𑌚𑌰𑌿𑌤𑍍𑌰𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣 𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌾𑌮𑌾𑌙𑍍𑌕 𑌸𑌙𑍍𑌗𑌤𑌿𑌃 ॥
𑌵𑌿𑌶𑌾𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌿𑌤 𑌚𑌕𑍍𑌰𑌾𑌙𑍍𑌕𑌣 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑌿𑌃 ।
𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍀𑌤𑌿𑌹𑌾𑌸𑌨𑌿𑌰𑍍𑌣𑍀𑌤 𑌤𑌪𑍍𑌤𑌚𑌕𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿 𑌧𑌾𑌰𑌣𑌃 ॥
𑌤𑌪𑍍𑌤𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾 𑌨𑌿𑌷𑍇𑌧𑌾𑌦𑌿𑌵𑌾𑌦 𑌨𑌿𑌰𑌾𑌸 𑌕𑍋𑌵𑌿𑌦𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌰𑍇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌬𑍋𑌧𑍍𑌯𑍋𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌪𑍁𑌣𑍍𑌡𑍍𑌰𑌕𑌃 ॥
𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌪𑍁𑌣𑍍𑌡𑍍𑌰𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍀𑌤𑌿𑌹𑌾𑌸 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌵𑌿𑌤𑍍 ।
𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌪𑍁𑌣𑍍𑌡𑍍𑌰𑌾𑌨 𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌨𑌿𑌷𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑌯 𑌸𑌾𑌧𑌕𑌃 ॥
𑌸𑌰𑍍𑌵 𑌵𑍈𑌦𑌿𑌕 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌙𑍍𑌗𑍋𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌪𑍁𑌣𑍍𑌡𑍍𑌰𑌧𑍃𑌤𑌿 𑌕𑍋𑌵𑌿𑌦𑌃 ।
𑌭𑌸𑍍𑌮 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑍈𑌷𑍍𑌣𑌵𑌾𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍍𑌯𑌭𑌾𑌵 𑌸𑌾𑌧𑌨 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌃 ॥
𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌪𑍁𑌣𑍍𑌡𑍍𑌰𑌧𑍃𑌤𑌿𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌾𑌵𑌧𑍃𑌤𑌿𑌕𑍍𑌷𑌮𑌃 ।
𑌅𑌚𑍍𑌛𑌿𑌦𑍍𑌰𑌪𑍁𑌣𑍍𑌡𑍍𑌰𑌦𑌮𑌨𑌸𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌕𑍍𑌪𑍁𑌣𑍍𑌡𑍍𑌰 𑌨𑌿𑌷𑍇𑌧𑌕𑌃 ॥
𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑌸𑌦𑍃𑌶𑍋𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌪𑍁𑌣𑍍𑌡𑍍𑌰𑌾𑌕𑍃𑌤𑌿 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑌾 ।
𑌪𑍁𑌣𑍍𑌡𑍍𑌰𑌸𑌚𑍍𑌛𑌿𑌦𑍍𑌰𑌤𑌾𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑌾 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌡𑍍𑌰𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑌕𑌃 ॥
𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌪𑍁𑌣𑍍𑌡𑍍𑌰𑌧𑍃𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌵𑌿𑌧𑍃𑌤𑌿𑌕𑍍𑌷𑌮𑌃 ।
𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌪𑍁𑌣𑍍𑌡𑍍𑌰𑌾𑌨𑍇𑌕𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌕𑌰𑌣𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 ॥
𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌾𑌦𑌿𑌨𑌿𑌯𑌤𑍋𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌪𑍁𑌣𑍍𑌡𑍍𑌰𑌾𑌂𑌶𑌭𑍂𑌮𑌿 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑌾 ।
𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌪𑍁𑌣𑍍𑌡𑍍𑌰𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌭𑍇𑌦𑍋𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌪𑍁𑌣𑍍𑌡𑍍𑌰𑌧𑍍𑌯𑍇𑌯 𑌦𑍇𑌵𑌵𑌿𑌤𑍍 ॥
𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌣𑍀𑌤 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌨𑍈𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌭𑍋𑌜𑌨𑌃 ।
𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍍𑌵𑌰𑍍𑌪𑌣𑌾𑌹𑍃𑌤 𑌭𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑍍𑌨𑍋𑌦𑍍𑌧𑌾𑌰𑌣 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 ॥
𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌧𑌸𑍍𑌤 𑌶𑍇𑌷𑌾𑌭𑌕𑍍𑌤𑌦𑌾𑌨 𑌨𑌿𑌷𑍇𑌧𑌕𑌃 ।
𑌅𑌨𑍍𑌯𑌦𑍇𑌵 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌭𑍋𑌜𑍍𑌯𑌾𑌭𑌾𑌵 𑌸𑌾𑌧𑌕𑌃 ॥
𑌅𑌨𑌨𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌹𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌶𑌨𑍈𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌾𑌧𑌕𑌃 ।
𑌵𑍈𑌨𑍇𑌶 𑌆𑌰𑌾𑌧𑌨𑌾𑌦𑌿 𑌨𑍈𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌬𑌾𑌧𑌕𑌃 ॥
𑌵𑍈𑌨𑍇𑌶 𑌹𑌵𑌿𑌰𑌾𑌶𑌂𑌸𑌿 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌹𑍇𑌤𑍁 𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑌕𑌃 ।
𑌵𑌿𑌭𑌕𑍍𑌤 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁 𑌨𑍈𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯 𑌚𑌾𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌧𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌗𑌵𑌿𑌤𑍍 ॥
𑌹𑌰𑌿𑌭𑍋𑌜𑍋𑌪𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌭𑍋𑌜𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰 𑌯𑍋𑌗𑌵𑌿𑌤𑍍 ।
𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁 𑌨𑍈𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑍈𑌕𑌸𑌾𑌧𑍍𑌯 𑌵𑍈𑌶𑍍𑌵𑌦𑍇𑌵 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 ॥

𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌨𑍈𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌕𑌸𑌾𑌧𑍍𑌯 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌶𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌧𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌦𑌿𑌕𑌃 ।
𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌨𑍈𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌕 𑌸𑌾𑌧𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌹𑌵𑌨𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 ॥
𑌵𑍈𑌶𑍍𑌵𑌦𑍇𑌵𑍇𑌜𑍍𑌯𑌾𑌪 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌹𑍋𑌮𑌾𑌜𑍍𑌯𑌤𑌾 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯 𑌶𑍋𑌧𑌕𑌃 ।
𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌨𑍈𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯 𑌸𑌾𑌧𑌾𑌰𑌣𑌾𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌾𑌶𑌨 𑌨𑌿𑌷𑍇𑌧𑌕𑌃 ॥
𑌕𑍍𑌷𑍁𑌦𑍍𑌰 𑌸𑌾𑌧𑌾𑌰𑌣𑌾𑌦𑌿 𑌪𑌰𑌿𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌹𑌵𑌿𑌰𑌂𑌶 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌵𑌿𑌤𑍍 ।
𑌕𑌨𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾𑌜𑍋𑌪𑌜𑍀𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿 𑌹𑌵𑌨𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 ॥
𑌶𑌙𑍍𑌕𑌾𑌪𑌾𑌦𑌿 𑌨𑍈𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯 𑌸𑌾𑌯𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑌕𑌃 ।
𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌤 𑌨𑌿𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌾𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾𑌵𑌲𑌿𑌃 ॥
𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍍𑌵𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌂𑌶 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸 𑌦𑌶𑌕𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌃 ।
𑌨𑌿𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾𑌕𑍃𑌨𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸 𑌨𑌿𑌷𑍇𑌧 𑌨𑌵𑌕𑌾𑌙𑍍𑌗𑌕𑌃 ॥
𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍋𑌦 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌸𑍋𑌦𑌦𑍃𑌕𑍍 ।
𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌪𑌾𑌰𑌾𑌪𑌾𑌰𑍍𑌯 𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌪𑌾𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤 𑌬𑍋𑌧𑌕𑍃𑌤𑍍 ॥
𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾 𑌶𑍋𑌧 𑌗𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌭𑍇𑌦 𑌶𑍋𑌧𑌵𑌿𑌤𑍍 ।
𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸 𑌹𑍇𑌤𑌾 𑌪𑌾𑌞𑍍𑌚𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌶𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌕𑍃𑌤𑌿𑌕𑍍𑌷𑌮𑌃 ॥
𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌭𑍂𑌤𑌯 𑌚 𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸 𑌸𑌮𑍍𑌪𑌾𑌯𑌿𑌕𑍃𑌤𑌿 𑌶𑍋𑌧𑌕𑌃 ।
𑌪𑌂𑌸𑌾𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌶𑍇𑌷 𑌸𑌾𑌰 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌵𑌿𑌤𑍍 ॥
𑌸𑌾𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑌵𑌿𑌤 𑌗𑍁𑌣𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾𑌯𑌾 𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌯 𑌭𑌵𑌾𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑌾 ।
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮 𑌚𑌰𑌮𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨 𑌕𑌰𑌣𑌕𑍍𑌷𑌮𑌃 ॥
𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤 𑌦𑍇𑌶𑌨𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑍋𑌪𑌪𑌾𑌦𑌕𑌃 ।
𑌬𑍃𑌹𑌦𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌕 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌵𑌯𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑌕𑌃 ॥
𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌰𑌾𑌯𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰 𑌶𑍋𑌧𑌵𑌿𑌤𑍍 ।
𑌭𑌾𑌷𑍍𑌯𑌕𑌾𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤 𑌗𑌦𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰𑌯 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨 𑌵𑌿𑌚𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃 ॥
𑌗𑌦𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰𑌯 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌕𑍃𑌤𑌿𑌕𑍃𑌨𑍍𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑌣 𑌵𑌿𑌚𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃 ।
𑌗𑌦𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌦𑌕𑌃 ॥
𑌪𑍍𑌰𑌪𑌤𑍍𑌤𑍌 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌟𑌾𑌙𑍍𑌗𑌕𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯 𑌬𑍋𑌧𑌕𑌃 ।
𑌶𑌰𑌣𑍍𑌯 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌟𑌾𑌙𑍍𑌗𑌕𑌤𑍍𑌵 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑌾 ॥
𑌮𑍁𑌮𑍁𑌕𑍍𑌷𑍁𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿 𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑌕 𑌸𑌾𑌧𑌕𑌃 ।
𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌰𑌮𑍍𑌯 𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣 𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌃 ॥
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸 𑌪𑌾𑌰𑌶𑍇𑌷𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌶𑌯 𑌨𑌿𑌵𑌾𑌰𑌕𑌃 ।
𑌪𑌰𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿 𑌪𑌰𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨 𑌪𑌰𑌮𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿 𑌶𑍋𑌧𑌕𑌃 ॥
𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑍇 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌯𑌤𑍍𑌤 𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯 𑌸𑌾𑌧𑌕𑌃 ।

பஞ்சாயுதா⁴யோ பாஞ்சரீய ப்ரயோஜந விசாரக꞉ ॥
பஞ்சாயுத⁴ ப்ரமாணீய விரோதே⁴யோ ஸாரகோவித³꞉ ।
மதே³ஷ்யாக்த வித்⁴ரமாத்ராதி³ த்யாக³ நிபுணாஹ கோவித³꞉ ॥
க்ருத்ய க்ருத்யாகரணா பசாராதி³ விஶேஷவித் ।
ஹஸ்தாபசாரம்ஸ பாபஶக்தி ஹேது நிரூபக꞉ ॥
ரஹஸ்ய ஷஷ்ட ஹஸ்தாபசாராதி³ பரிஹாரவித் ।
ஸத்புராந ஹவிஷ்ய த்யாக³ க்ஷமாயோக³ந யுக்திவித் ॥
ப்ரபஞ்சாபசிப்ரதே³ப்யோ நிஷ்க்ருத்யக்தவிரோத⁴வித்
உத்தரஶ்ரீ பா⁴ஷ்ய ஸம்ரக்த லக்ஷ்மீஶபோ³தப³த்³தி⁴க꞉ ॥
லக்ஷ்மீவிஷய உபபுராதி³ விரோதோ⁴க்தி நிவாரக꞉ ।
ஸ்தோத்ர பா⁴ஷ்யக்ருதி வ்யக்தயாமுநாசார்ய மாநஸ꞉ ॥
ஸ்வாயம்புரதந்த்ரஸ்தோத்ர ஸம்புபாரஷாயம்ப ஸாயக꞉ ।
மஹாரத்நம்ஸம்பாத காமப்ரசார்ய உபாஸ்யக்ருத் ॥
தே³வநாயகமாஹாத்ம்யத்த நதிஹேது விசாரக꞉ ।
ஸகலா ஶரணாசார்ய ஶாபாநேக விரோத⁴ஹா ॥
அப்ரதிமர ஸத்ப்ரஜ்ஞ நிர்ஜித ஜக³தீ³ஶ்வர꞉ ।
நாராயணாத்³ய நந்த்³யாதி³ ஸஞ்ஜ்ஞாஸ்தோத்ர தை³வத꞉ ॥
பாரம்ய ஸம்புபகாநேகாநந்யாபிஸ ஸம்மத்³ருக் ।
பக்ஷ்ய ஸங்கா⁴த்³யநு மணஸாசவிகாதி³ பரமாணவித் ॥
ஸாசவிகாதி³ ப்ரபந ஸாசவிகஸ்ய ப்ரஸாயக꞉ ।
ஶ்ரீபாஞ்சராத்ர ரக்ஷாக்ருத் பாஞ்சராத்ர ப்ரமாணவித் ॥
அஸ்வாதந்த்ர ஸம்ஸக்தி யாயிநா ப்ரஹ்மண்யாபத்திவாரக꞉ ।
தே³வ்யாம ஶோதகஸம்பூராயிகாஸிவேஷ்டிஸாயக꞉ ॥
ஏகாயநாபராக்²யஸ்ய ஶாக²ஸாயந வேதி³தா ।
ஶ்ரீபாஞ்சராத்ர ஸித்³தா⁴ந்த ஹேதுலக்ஷண வேதி³தா ॥
உத்தமவிபு⁴யாமர ப்ரஹ்மப்ராபஸ்திஹேதுத்வ ஸாயக꞉ ।
ஸித்³தா⁴ந்த ஸம்ஹிதாதத்த்வதாங்கஸ்ய பரிஹாரவித் ॥
ஸ்வாந்ய ஸித்³தா⁴ந்த கஸம்பூராயிகாராஹாவ ப்ரஸாயக꞉ ।
த்³ரமிடோ³பாஞ்சராத்ரக்ஷேத்ரா பக்ஷபூராதி³ ஸம்யாயக꞉ ॥
உத்க்ருஷ்டஸ்ய நிக்ருஷ்டாத்த க்ரியாயிக்ருதி பே⁴த³க꞉ ।
தே³வநாயகஸ்ய தத்த்ரப்ரமாணஸ்ய விப்ரதிஷேத⁴க꞉ ॥

வைவாநஸாமரோந்த்யாந்ய ஸாங்க்யாஸக்தி பஞ்ஜக: ।
ஶ்ரீபாஞ்சராத்ர ஸம்ரக்ஷா ஜீவ்யசோக்தி விசக்ஷண: ॥
ஸூத்ராந்தரஸ்யாபிதாபூர்வா தந்த்ர பூஜா விதாயக: ।
ஶைவாமராஜ்யாநக்ஷ ஸம்ஸ்தாபந விசக்ஷண: ॥
ப்ராக் ப்ரவ்ருத்தபரித்யா ரோக்த்யஷ்டாமக நிரோதக: ।
ஸாக்ஷிகாதி விபாமாயீநாமமா மாநதாவஹ: ॥
பூர்வமாமோக்த்ருஷ்ட மாம விதாநஸம்மதிப்ரத: ।
ஸ்வபாவ்யக்தாதி பவநதாரதந்த்ர்ய விதாயக: ॥
தேவபூஜா மூல்ய மளணாயிகாரி வ்யாக்ருதிக்ஷம: ।
தைவஜ்ஞ்யாஷ்டாங்கமதாக்ஷேப வர்ணநைக விசக்ஷண: ॥
ப்ரயந்நாஜ்யநவேக்ஷ ஸ்வதஸ்ஸித்தாக்ஷேப ஸ்தம்பக்ருத் ।
பாரமைகாந்தி கர்த்தவ்ய பஞ்சகால க்ரியாமயீ: ॥
பாஷ்யகாராஶ்ரயீபூத பஞ்சகால ப்ரகாஶக: ।
வைஶேஷிக த்ரிகாலாபர்யாநாத்ய விரோதக்ருத் ॥
ஶ்ரீபாஞ்சராத்ரஸூத்ரைக்ய கண்டஸ்தாபந தக்ஷிண: ।
ப்ராஸாதலக்ஷணாத்யந்த யமுஶாஸ்த்ரார்த்த விவ்ருதிக்ஷம: ॥
ஸர்வக்ரியாத்யஸம்பூத பரிஸ்வரண போதக: ।
பாஞ்சராத்ரோக்த பகவஜ்ஜ்ஞாந நித்யத்வ ஸாதக: ॥
சதுர்வதார ரஹிதப்ரூ ஹோஜநதோஷவித் ।
பகவத்த்யாந ரஹிதகால வைபல்யஸூத்ய ஸாதக: ॥
ப்ராப்தகாலாதிஸ்வா பாரமைகாந்த்யா நந்தபூஜ்யக்ருத் ।
தைக்ஷ்யகாலாவஶ்யாந ஸந்த்யாதாய விஶேஷவித் ॥
ஸமயாசார நியமாஜ்யாயோக்தா வஶ்யகத்வவித் ।
வைஷ்ணவ ஶ்ரீமதுஶாஸ்த்ரோதீரிதாவஶ்யகத்வவித் ॥
க்ரூர ப்ரமந்த்ரீணைர்தா ஸாத்விக த்யாக ஸாதக: ।
ராத்ர்யம்ஶோபாஸந ஸமய பரிகீர்த்தந ஸாதக: ॥
நித்ரா நிஷித்தாப மநாநந்த பாவஶ்யகத்வவித் ।
பூர்வக்ஷபா விரசிதயோக காலப்ரவேதிதா ॥
ஸமியாநாரம்ப க்ரமவேத்தா நிவேதகாலவித் ।
நிவேத்ய பலவித் கார்யகர ஸாத்விக தையவித் ॥
மந்த்ராதிமம பாத்ரேந்த்ராவாய த்ருஷ்ணவேதிதா ।

ஶாஸ்த்ரஜ்ஞாநாநாம் கத்ருஷ்வ்ய ஸர்வஜ்ஞாந ஸ்வரூபவத் ॥
கைங்கர்யாயுராசார்ய விஷ்ணோர்ந்யாஸாந் ஜ்ஞாநபோதக: ।
நித்யப்ரயோஜ்ய கைங்கர்ய ப்ரவர்த்தநாயு நமந்த்ரவத் ।
ஸ்தோத்ராதிஸ்யாதஸ்ய கீர்த்யுதேவ தேவ்யாதி நாமவத் ॥
ஹரவந்த்ரு தத்தாபோதிதோஷித ஜப்யவத் ।
பதந்யாஸ மந்த்ரஜ்ஞாதா பதக்ரம மந்த்ரக்ரமாந் ॥
ஶதிகாபாரஶ்யகார்ய கேஶவாத்யாந கீர்த்தந: ॥
ஸந்த்யாஸ்நாநோபகரண ஶ்ருஹதைக விசக்ஷண: ।
மமப்ரத்விஸமர்யாய தேஶாதி ஸகலாயவத் ॥
ஶௌசஸம்ப்ராக்ஷ்ய த்ரவ்யகால வைஷம்ய ஸாயக: ।
தந்தயாவந கார்ஷ்டாதி வ்யவஸ்தாந்ய தத்வர: ॥
ஸ்நாநீய விஶேஷஜ்ஞ: ஸ்நாநஹேது விஸாயக: ।
உஷ்ணோதக ஸ்நாநகால வ்யவஸ்தாகரணக்ஷம: ॥
வாஸோயாரண பஞ்சாங்கதவுண்கர்ம ஸாயக: ।
ஸந்த்யோபாஸ்தி விஶேஷஜ்ஞோ காயத்ர்யஸ்தாநஸாரவத் ।
காயத்ரீ ஜப ஸம்வ்யாந ஸாயநோத்க்ஷ்டு ஸாரவத் ।
ஸந்த்யாகாலீந நியமவைதோபஸ்தாந காலவத் ॥
த்ரிகாதிநமநாஸ்த்த பாரமைகாந்த்ய ஸம்பதா ।
ஸந்த்யாகாலாவஶ்யகார்ய மந்த்ரமந்த்ரஜபோக்திமாந் ॥
வ்யாக்ருதாயார ஶக்த்யாதி தேவஷிதர்பித்ர தர்பண: ।
நித்யதர்பண கர்மாந்தவாஸ: பீடந ஸாயக: ॥
ப்ரஹ்மஜ்ஞாகாலவித்வாத தீயமந்த்ராவ ஸம்ஹ்ருதி: ।
தீயாராஸநாந்தஸத்ம ப்ரவேஶாவஶ்யகக்ஷ்மவத் ॥
ஹரவத்பதஸந்த்யாஜ்யஆதிம்ஶ தபசாரக: ।
ஸஹ்யாக்ஷணாக்ஷித ஶ்ருஹோ ஹோமகால விஶேஷவத் ।
பரமோ ஶ்ராஸதாநஜிராஹியாந ஸ்வரூபவத் ।
உபாதாநாஸ்ய ஸமயவைத்ரோபாதாந மந்த்ரவத் ॥
ஹேயோபாதேய தேஹாயு ஸம்மாதி த்ரவ்ய வேதிதா ।
ஸ்வாஜிதாரண்ய மந்த்ரக்ரீதயாஷித ஶம்ணாதிவத் ॥
ஸம்மநோகத ஸகலாதிக்ருதோ பாதாநஹாநக: ।
திதிவேதாதிநியத பஞ்சவேதாதி ஸாயக: ॥

ஓிவாந்ஶா ெஒவயாம வ்யாத்ஸஸ-ஞநவிெஶஷவித் ।
ஶாஸ்ரா-ந-8த ஶிஷ்டாம்ராஹ்ய வ-ஷ்ஷாதி நிவாரக: ॥
ம்ரூஹாணயாவ-ூாநியதவாஸ: வ-ஷ்ஷாதி ெஹஉவித் ।
ஸ்ருஜ்ாணாெஹஉஉ்ருக்ஷ-ஞத்ரு ம்ருஶிதாதி நிெஷயக: ॥
ஹமவஉ்யாமவெஜ்யூாவாெஉயாஹரண ெஶாயக: ।
வ்ராண்யுஜஸ-ரஹிஉ்ரு வெ்யாவயொமவ்யாக்ருதி க்ஷ8: ॥
ெஹெயாவாெஉய 8-க-ஜவத்ராஂக-ர விசாரக: ।
ஓிநஜயாவர்ய-ஷித க-ஸ-ெ8ாக்தி விசக்ஷண: ॥
ெஹாஜராஜாஉ்ய-க்தகாம வ-ஷ்வெஹஉ விசாரக: ।
ம்ராஹ்ய8-ஞம ம்ருஹீதாய-ஞவ ஈவஉ்ருவ்ய ெவஓிதா ॥
உஶாவிெஶஷாந- 8தாஜூெநாவாய விெஶஷவித் ।
ஸவூவ்ருதிம்ருஹ வ்யாத்8ந- நிணூயெகாவிஉ: ॥
யதிவ-ஷ்ம்ருெஹாவாய விஶஈகரணக்ஷ8: ।
வ-ஞஜாஉ்யஹூாஞராத்ரீய ம-ெணாவாஉாந ஸாயக: ॥
ஹாஷ்யகாெராக்த நித்யாவ்ய ம்ருஸவ்யாகரணக்ஷ8: ।
ஜஜ்யாகாம விெஶஷஜ்ஞ ஜஜ்யாவ்ராயாந்ய ஸாயக: ॥
வரெஓ8காஞி ஶஉாயூ தஞிவாஸூந ெவஓிதா ।
யத்யந்ெஉவ வ-ஞஜாஓி 8ஹாெஉாஷ வ ஸாயக: ॥
வரெஓ8காஞி ஸஂஉ்ருஷ்டாந்ய ெஉவநதி வாயக: ।
கஜூண்யதாஹாவ ெஹத-வாவ தஹாஞிெஹத-உ்ருக் ॥
ஜஜ்யாயிகாரெஹஉஜ்ஞ ஜஜ்யாஸாராயூ ெவஓிதா ।
ஹ்வாஸ்யாயகாம ஹ்வாஸ்யாய ெஹஉாஓிக்ருதி ெஹஉஉ்ருக் ॥
ஹ்வாஸ்யாயஸார ஸஉ்ருஷ்டா ஹ்வாஸ்யாயாஉ விெஶஷவித் ।
ஸாயஂ ஸந்த்யா ெஹா8 ெஉவவ-ஞஜா ெஹாஜநகாமவித் ॥
ஹ-ஜிெமாவநிஶித்த வ்ராணாமிெஹாத்ரு 8ந-ஞஜவ: ।
வ்ருெஉாஷவஜூத நிஶாெயாம்யாயதி விெஶஷவித் ॥
த்ருெயாஉஶீ வ-ஞவூராத்ரிகார்ய 8ஊந விெஶஷவித் ।
வ்ருெஉாஷகாம கதூவ்ய ஸந்த்யாஸெ்ஞாச ெவஓிதா ।
வ்ருெஉாஷாவஶ்ய வஜ்யூாஷ்டாக்ஷர 8ஞ்ருஜெவாக்த்8ாநு ॥
ஸஂய்யாத்யாஜ்யாஷ்டாக்ஷராந்ய காயத்ர்யந்ய ஜவக்ரிய: ।
ஸுஶீலகாம ஸஞ்யாஜ்ய காயத்ர்யந்ய ஜவக்ரிய: ॥

அத்யாயாநஹம் விஶேஷவாத்யநுஜ்ஞாத ஜபாங்குர: ।
ஜ்ஞாநக்ரியாஸமயாத ஸத்விக்ரக்வ நிராஸக: ॥
ப்ரதோஷ நரஸிம்ஹாத்ய ஹரிதர்ஶந பாயக: ।
ப்ரதோஷகாலாநுஜ்ஞாத ஸ்வக்ருஹார்த்த வலோகந: ॥
த்யாராந்த நிக்ஷிப்த ஸ்வக்ருஹார்த்த பஜநாதிக: ।
த்யாராந்தராவ மாகாதி காலவல்யுர்வநாதிக: ॥
ஸர்வகாலாஹ்யநுஜ்ஞாத ஸ்யாநஸ்ய ஹரிதர்ஶந: ।
அஷ்டாங்க யாகத்யாநுஜ்ஞாத ஸ்வாத்யாய யோகவித் ॥
ஶ்ரீபாஞ்சராத்ராகம்யாத்யுக்த யோகஸ்வரூபவித் ।
ஶ்ரீபாஷ்யக்ருத்ஸம்ப்ரதாய ப்ரபந்நஜநயோகத்ருக் ॥
ந்யாஸமத்யாநுமாந விநியோகவிதாயக: ।
அவதாரவிஷயயோகஸவித்யாவிதாயக: ॥
யோகாங்க ஸம்ஹ்ருதி ந்யாஸஸ்யாநாவஸந்நவாயக: ।
யோகோபகாரிகரண ப்ராணிரோத ஸுஷுப்திதாந்து ॥
பத்மாதிகுரப த்ருஷ்டாதிஸம்பரிஷ்வங்க ஸாதந: ।
ஶாஸ்த்ரீய ஶயநீயாதி நியமாதி விதாயக: ॥
ஸ்வாராத்ய ஸந்த்வாத ஸபோஜநஸ்த ஶேஷபுக: ।
நித்ராஸம்ஹ்ருதிகாரம்ய மாயவத்யாந கீர்த்தந: ॥
ஸகாதிஶாஸ்த்ராதி ஶுத்தாநுயாக ஸத்ஸங்க யாகத்ருக் ।
ஆதிஶாஸ்த்ராதி ப்ரஸாதாய:பாரணாஸ்யாபந க்ஷம: ॥
பாரணாதிந த்யாஜ்ஞ ஸத்ஸங்கதேஜ்யா விசாரக: ।
அநேகே ஜ்யாஸஞ்சித த்ருஷ்டோபாதாநதோஷக: ॥
அஶக்த்யவஸ்த ஸ்வஸமாநக்ஷேத்ரமாதிக்ருதேஜ்யக: ।
விதாரப்ரதிஸஞ்ஜ்யாஸி பரஸ்யகர்மத்ருக் நிஷேதக: ॥
ஸஞ்சிதகாதி த்ஶாத்யாஜ்ய ஶாஸ்த்ரீகதுர்வ்ய கடுக: ।
ஜ்ஞாநஶக்த்யாஶஸ்வகால கீர்த்யுதோஹ்ய ஹரிப்ரிய: ॥
ஶ்ரௌதஸ்வகால கதுர்வ்யாஹியாநாப்ய க்ரியாபர: ।
ஸர்வக்ரியா ப்ரதிநிதி ஸமஸ்தாந கீர்த்தந: ॥
ரஹஸ்யார்த்தாய நிஷ்டாஶ்ரவ நிஷேத விதாயக: ।
ப்ரஹ்மவித்ய நிவ்ருத்தாவ ஸங்கோச வ்யாஹதிக்ஷம: ॥
ப்ரக்ராந்தோத்ஸவகார்யாதி ஸஞ்சிதகாதி நிஷேதக: ।

க்ருஷ்ணாவதார கதுவ்ய மாநவேஜ்யா விசாரக: ॥
க்ருஷ்ணாவதார கதுவ்ய ஸந்த்யாவாஸ்தி ப்ரகாரவித் ।
தார்க்ஷ்யரக்ஷ பரிஜ்ஞாந கண்ட்யபம்ஹதேஷ்டவ்யதக: ॥
ஹம்ஸஸந்தேஶ ஸௌந்தர்ய விஶேஷ வ்யாக்ருதி க்ஷம: ।
ஜஜ்யாபசாரவைகல்ய தோஷாதோஷ விசாரக: ॥
ஸங்கல்பஸூர்யோதய:க்ருத பாரக்ய நாடக: ।
ஸங்கல்பஸூர்யோதயாக்ய பத்யவ்யக்தஸ்வ வைபவ: ॥
மாத்ருபூத ஸ்வஜேதாஹ்வாஸி தஶாஶாஸநய மண்டல: ।
ஶ்ரீவைகுண்டவிநோதீ ஸக்தவி நாடக லக்ஷத்ருக் ॥
ஶாந்த்யேகரஸ ஹாவஜ்ஞஶ்ருங்காராதி ரஸக்ஞதா ।
கணபவைதஹ பாதுகா மாலாகார பசோதய: ॥
பாதீக்ருத விவேகாதி கணாயிஷ்டாத்ர தைவத: ।
ஸஸிபஞ்சக ஸம்வேஶ நாடகஸ்தாந கோவித: ॥
ஸபஸங்கட விஸ்வஸி விஶங்கட மநீஷித: ।
விம்ஶதஷ்டாயுத ஸப விந்த்யா ஸம்கீ ஹாஸர: ॥
த்ரிம்ஶதார ப்ராவித ஶ்ரீமத்பாஷ்யரக ஹாஷ்யக: ।
யதீந்த்ராவிஷ்க தர்பாதி விஜயாய பவித்ரக: ॥
வாதநாம வாததோஷ வ்யவஸ்தாகரண க்ஷம: ।
ஸம்க்ஷேபஸம்க்ஷேபதராத்வ்ய ஸம்க்ஷேப ப்ரஶாந்தர க்ஷம: ॥
யதீந்த்ரமத்ய ஸாரஹிமதஸ்க பதஶேவர: ।
ஶங்கராதிகதுர்த்ருஷ்டிநந்த்ஸ்த வாமபதோஜ்ஜ்வல: ।
குத்ருஷ்டிதுஷ்டிநந்த்ஸ்த பாதஸம்பத்தக கோஜ்ஜ்வல: ।
வைகுண்டலோகஸ்ரீபம்ஸ தீபநாயபாவபத்திவித் ॥
ஸ்வஶிவஜித தீபாணதைத்யஶில்ப பமக்த்ருதி: ।
ஸமாயி ஸாயகஸ்தாந ஶாஹாப்ரய நிரஸ்பக: ॥
கநாத்மகணகாமாதி நிராஸாதி ப்ரகாரவித் ।
மஹாத்மாத்மாநாத்மகணவேஷ்டித ஜ்ஞாபந க்ஷம: ॥
த்ராவிடாம்நாயதோத்க்ருஷ்ட யாதவாப்யுதயப்ரத: ।
ஶ்ரீஸேது ஶம்கோபாதி ஸேவாஸந்தோஷ மாநஸ: ॥
தோஷதேஶீய ஹம்ஸஸ் க்ஷேத்ர ஸேவாரஸாகர: ।
ஹயக்ரீவஸேவா லப்தா நரேந்த்ர மேதஸப்த ஹா ॥

நரேந்த்ரவந்தித ஸ்தாக்ஷ்யு தண்டகோத்தமதாத்ரய: ।
பூநவ்யுஷாத்ரி ரங்கேஶ ஸேவாயு மநோத்ஸுக: ॥
கருடாவஹ வாஸித வாஜிவக்த்ராயி தைவத: ।
வரதாசார்ய ஜநகோ ஜீவிதாவிம விஷ்டப: ॥
ஹயாஸ்யபாதது தீர்த்தாஹ த்ருஷ்டமஜ்ஜித விக்நக்ருத் ।
ராத்ரி நிவ்ருத்த ரங்கேஶ பாதரக்ஷா ஸஹஸ்ரக: ॥
பாதரக்ஷா ஸஹஸ்ரோக்த பாதுகா ஸேவகாக்ரிய: ।
ரங்கேஶதத்த கவிதார்கிக ஸிம்ஹாபிதாநக: ॥
ஸம்ப்ரதாய பரீமாஜி ஸ்தாபிதாசார்ய ஸத்பத: ।
ஸத்ஸம்ப்ரதாய ரஹித ஶாஸ்த்ரார்த்த ஸாயக: ॥
ஸத்வாஸ்மத்யாந்ய ஸம்ப்ரதாயா நார்த்த போதக: ।
கவ்யாதி நிகமாந்த ப்ரவர்த்தகாவப்ருதீக்ஷித: ॥
ஶங்காபாசார்யஹாவ ஸ்தாபநைக விசக்ஷண: ।
ஜநகாசார்ய வம்ஶ்யவித்யாதாந ஸமாத்ரவித் ॥
மத்யப்ரயாநாசார்யக்ஷ ஸ்தாபநைக விசக்ஷண: ।
ஸ்ரீமத்ராமாநுஜாசார்ய ஸம்ப்ரதாய விரோயஹா ॥
ரஹஸ்யதத்த்ரய பதவீக்ருதி ஸாஸுர: ।
ரஹஸ்யதத்த்வ ரத்நாவள்யலங்க்ருத ஸுஹ்ருந்நர: ॥
தத்த்வ ரத்நாவலீ ப்ரதிபாத்ய ஸங்க்ரஹகாரக: ।
தத்த்வரத்நாவலீமர்ம்யஜ்ஞாந பர்யாப்தி போதக: ॥
ரஹஸ்யரத்நாவல்யாவ்ய ரஹஸ்யவ்யாக்ருதி ப்ரிய: ।
ந்யாஸ்யுத்தமோரந: ப்ரதிபதாத்த நிஷ்க்ருதி ஸாயக: ॥
ஸ்ரீதத்த்வ நவநீதஸ்ப்ருத ஹஸ்திகிரி நாயக: ।
ரஹஸ்ய நவநீதோக்த ஹ்ருஷ்ட வேங்கட நாயக: ॥
காமதாமஸஹாவாதி நிபந்தந விசாரக: ।
ஸமவத்ஸிஸமாவாஸ க்ரியாவ்யாக்ருதி தக்ஷிண: ॥
யாமதேவாய நவணு ஸமவதேஹஶுந: ।
ஸ்ரீதத்த்வ மாத்ருகாஹ்ருஷ்ட ஸமவத்ருக்மாநஸ: ॥
ரஹஸ்யமாத்ருகாதத்த ப்ரபந்நாமஹதோஷக: ।
ஸாரஸங்க்ரஹக்ருந் ந்யாஸவிம்ஶதி ஸங்க்ரஹ விஶாமவித் ॥
ப்ரபந்நவீக்ருதிக்ருத பதத்யுபதிதி விசாரக: ।

மாநாதி தஶகாலம்பி விவேக ஶம போதக: ॥
மாநப்ரமேயவிஶுத்த்யாத்ய க்ருத்யாதிஸாரவித் ।
வ்யக்தீக்ருதாவிரோதார்த்த: ஶ்ரீரஹஸ்யஶிகாமணி: ॥
ஶ்ரீமத்ஸாராஹாவதார ஸப்ராயிக்யாஹியாயக: ।
ஸாராஹாஸ்ய ப்ரமாணாதிஶயவர்ணந தக்ஷிண: ॥
ப்ரபத்திபரஸாராஹ பரமஶ்லோக போதக: ।
யாமுநோக்திபரிஷ்காராஞ்ஜ்வீ வைஷ்ணவகாரக: ॥
ப்ரபந்நவிஷய ஶ்ரீமதயிக்ப்ரதி ஸாயக: ।
ஶ்ரீபாஷ்யா நந்யதேவக்ஷா நந்யாயதுக்ஷ விஜ்ஞத்ருக: ॥
ப்ரயாநஶதக வ்யக்தீக்ருத மந்யாயது ஸஞ்சய: ।
ஸதா நம்ஸமேயாமேதாவகார ஸங்க்ரஹகாரக: ॥
மேஹாவகார விஸ்தாரஸாராவ்யாந க்ருதிப்ரிய: ।
பராங்கம்ஶாதி நிவ்யதாஜரக்ஷணோக்தி விரோயஹா ॥
ரஹஸ்யத்ரய தத்த்ரய பஞ்சகாஸ்வாதிதாஶ்ரித: ।
கஹயப்ரதாந ஸாரஸ்வஷ்ட ராமாயணாத்ர: ॥
ஶ்ரீஶாபபாரஸிக வைஷ்ணவாநாதரோக்திமாந் ।
ஶ்ரீஶாபபாரஹக்தாநாதர க்ஷாபண காமவித் ॥
ந்யஸாபேக்ஷித ஸப்தாயது வ்யஞ்ஜகாதிமகாவ்யவித் ।
ஶ்ரீமத்க்ருபாபரிணத ஸோபாநபதவீ ப்ரிய: ॥
கவிதாதி மஹாமது விரோய ஶமந ப்ரிய: ।
மயவாத்மஜ ஹம்ஸவாயது தக்ஷ ஸந்தேஶகாரக: ॥
ரஹஸ்ய ஸந்தேஶக்ருதி ப்ரீதமாயவ பந்த்ருக: ।
ரஹஸ்ய ஸந்தேஶ விவரணாவ்யக்ருதி தோஷக: ॥
மயவாத்மஜ ஹம்ஸவாயது ஸம்ஹாஷித வியாநவித் ।
ஹம்ஸ ஸந்தேஶவிவ்ருத ஹமவத்ப்ரம தஶ்ஜ: ॥
ஶ்ரீமத்நளஸிக்ரமாஹிவ்ய த்ரயநிஜதாண கோவித: ।
மோகாசார்யாதி ஸத்ஶிஷ்யாவிதுத ஶரீரஹாஷ்யக: ॥
ப்ரஹ்மதந்த்ர ஸ்வதந்த்ராதி ஶிஷ்யாவிதுத ரஹஸ்யக: ।
க்ருதாஶீதி ஸஹஸ்ரப்ரதிமாமம் பரீமஜ: ॥
மந்நிவாஹந ஹோமாவ்ய த்ரய ஸம்ப்ரீத ஸஜ்ஜந: ।
ஶ்ரீமத்நயப்ரகவ்யக்தி மாயாவ்யாவ்யாந தக்ஷிண: ॥

த்ரமிடாம்நாய தாத்பர்ய ரத்நாவலி விதாயக: ।
த்ரமிடோபநிஷத்ஸார வ்யஞ்ஜநோ ஜ்வலமாநஸ: ।
ஶ்லோகத்ரயோக்த ஸமவதாராயண விதிக்ரம: ॥
நவஶ்லோகீ ஸங்க்ருஹீத ப்ரஹ்மஸூத்ர விதாநக: ।
ப்ரபந்தஸார நிர்மாதா ஸாரதைந்யத்ய கீதிக்ருத் ।
அம்ருதரஞ்ஜநீ ஸங்க்ராஹி காதாக்ருதி விஶாரத: ॥
அம்ருதாஸ்வாதிநீ ஸங்க்ராஹி காதாகரண தக்ஷிண: ।
சரமஶ்லோக ஸங்க்ராஹிகாதா ஸங்க்ரஹ கோவித: ॥
ப்ரபத்திஸார கீதாயா காதாக்ருதி விசக்ஷண: ।
லக்ஷணாசார்யரோமஸ்ய பாதகீத ப்ரஹாவக: ॥
ஶ்ருதப்ரகாஶிகாரக்ஷாரக்ஷிதாத்யாத்ம பாஷ்யக: ।
யாதவாப்யுதயாஶாஸநாய மதிஸாகர: ॥
கவிதார்க்கிக ஸிம்ஹ ஸ்ரீரங்கநாத மதி: ।
ரங்கநாத ஸந்தேஶ ஸோபாநார்ய ஸ்துதிப்ரிய: ॥
ரஹஸ்யத்ரயஸாரோஜ்ஜீவித சேதநஸஞ்சய: ।
த்ரமிடோபநிஷத்த்ருஷ்ட்ய ஸங்க்ரஹப்ரபந்தாவலீவித் ॥
தாதநேஷக ஸாயநாசார்ய வக்தாஸாயந தத்பர: ।
ஸ்வாசார்யாதி ஶரண்யாந்த ஸூக்திக்ருத் விஶேஷவித் ॥
ஶ்ரீமத்பகவதாசார்ய ஸ்தவபாலக பாலக: ।
ஶரணாகத யோகீந்த்ர மார்கஶிஷ்யஸ்ய ஸாயக: ।
கவிரக்ஷ்ய ரஹஸ்யாதி ப்ரதாந பஹுதோஷவித் ॥
ஸூக்திப்ரகாஶித மார்கவம்ஶ ஶிஷ்ய நிபந்தந: ।
கவிஸம்பாஷ்யாதி ஸம்பாஷண நிஷ்க்ருதி மார்கஸ்ம்ருதி: ॥
மோக்ஷாய ஶாஸ்த்ராநாரம்ப ஹேதுயுக்த்ருதி தக்ஷிண: ।
ஸ்வாசார்ய நிகடப்ராப்தி ஹேது நிஷ்க்க நிரூபக: ॥
ஸாரநிஷ்கர்ஷ கமஶ: வ்யாநவ்ருத்தி தத்த்வவித் ।
ஸம்ஶயாரக்ததாஶேஷஸ்ய நியந்த்ருஸ்ய போதக: ॥
ஜீவாதேயஸ்ய ஶேஷஸ்ய நியாம்யஸ்ய நிரூபக: ।
ஸங்கல்பாயந நித்யாவ்ய ஸ்வஸ்தஸ்திதி விஶேஷவித் ॥
ஶேஷஶேஷ்யாதி ஸம்பந்த ஸம்ஹிதாய விஶேஷவித் ।
கயவேஞ்ச கதகஞ்ஜ ஸ்தவத்ரய விஶேஷவித் ॥

𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍀𑌨 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾𑌚𑌿𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌦𑍃𑌕𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌮𑍍𑌯 𑌧𑍀𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪 𑌰𑍂𑌪𑌕 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌵𑌿𑌤𑍍 ॥
𑌜𑍀𑌵𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌬𑌦𑍍𑌧𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾 ॥
𑌬𑌦𑍍𑌧𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾 ॥
𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾 ।
𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯 𑌭𑍇𑌦𑌦𑍃𑌕𑍍 ॥
𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌦𑌿 𑌕𑍈𑌂𑌕𑌰𑍍𑌯 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌵𑌵𑌿𑌧𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑌕𑌃 ।
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌗𑍁𑌣 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌜𑍍𑌞 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾 ॥
𑌅𑌵𑌤𑌾𑌰 𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌪𑌰𑌵𑍍𑌯𑍂𑌹𑌾𑌦𑌿 𑌭𑍇𑌦𑌦𑍃𑌕𑍍 ।
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌜𑌗𑌤𑍍𑌕𑌾𑌰𑌣𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿 𑌸𑌾𑌧𑌕𑌾𑌨𑍇𑌕 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌮𑌾𑌨𑍍 ।
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌨𑍍𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣 𑌪𑌰𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌣𑌯𑌕𑍍𑌷𑌮𑌃 ॥
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍇𑌵 𑌪𑌰𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 𑌭𑍇𑌦𑌵𑌰𑍍𑌣𑌨 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌃 ॥
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌸𑌾𑌮𑍍𑌯𑌤𑌨𑍍𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑍈𑌕𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌕𑌃 ।
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌤𑍀𑌰𑍍𑌣 𑌪𑌰𑌮𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌨𑌕𑍍𑌷𑌮𑌃 ॥
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌗𑌤 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌪𑌾𑌰𑌮𑍍𑌯 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌨𑌃 ।
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌵𑌶𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵 𑌸𑌾𑌧𑌕𑌃 ॥
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌪𑌾𑌰𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑌕𑌃 ।
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌨𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑍁𑌦𑍍𑌭𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌦𑍃𑌕𑍍 ॥
𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌤 𑌸𑌦𑍍𑌭𑌾𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌾𑌦𑌿 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌸𑌂𑌹𑌾𑌰𑌦𑍃𑌕𑍍 ।
𑌗𑌰𑍍𑌭𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌤𑍍𑌵 𑌰𑌹𑌿𑌤 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿 𑌸𑌾𑌧𑌕𑌃 ॥
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌗𑍁𑌣𑌪𑌾𑌰𑌵𑌶𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑌕𑌃 ।
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿 𑌭𑌗𑌵𑌦𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌤𑍍𑌵 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌯𑌕𑌃 ॥
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿 𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑌿𑌤𑍍𑌵 𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑌕𑌃 ।
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌤𑍍𑌵𑌾𑌭𑌿𑌧𑌾𑌯𑌕𑌃 ॥
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿 𑌭𑌗𑌵𑌚𑍍𑌛𑌰𑍀𑌰𑌤𑍍𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌕𑌃 ।
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿 𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌦𑌾𑌸𑌤𑍍𑌵 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌨𑌕𑍍𑌷𑌮𑌃 ॥
𑌸𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌕𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿 𑌭𑍇𑌦𑍇𑌨 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌨 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌦𑍃𑌕𑍍 ।
𑌰𑌜𑌸𑍍𑌤𑌮𑍋𑌗𑍁𑌣𑌾𑌸𑌕𑍍𑌤𑌿 𑌭𑍇𑌦𑌾𑌤𑍍 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌦𑍃𑌕𑍍 ॥
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌜𑌨𑍋𑌪𑌾𑌸𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵 𑌬𑌾𑌧𑌕𑌃 ।
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌸𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵 𑌵𑌚𑍋 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌹𑌕𑌾𑌰𑌕𑌃 ॥
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿 𑌪𑌾𑌰𑌮𑍍𑌯𑌦𑍃𑌕𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑌭𑍂𑌤𑌾𑌦𑌿𑌦𑍃𑌕𑍍 ।

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌸𑌾𑌮𑍍𑌯 𑌦𑍃𑌕𑍍𑌪𑌾𑌷𑌣𑍍𑌡𑌿𑌕𑍍𑌯 𑌸𑌾𑌯𑌕𑌃 ॥
𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌨𑌿𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌤𑍍𑌵 𑌰𑌹𑌿𑌤𑍇𑌤𑌰 𑌦𑍇𑌵𑌦𑍃𑌕𑍍 ।
𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰 𑌸𑌮𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌾𑌯𑌨𑍇𑌤𑌰 𑌦𑍇𑌵𑌦𑍃𑌕𑍍 ॥
𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤 𑌪𑌾𑌪𑌾𑌪𑌹𑌾𑌯𑍁𑌧 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌯𑌃 ।
𑌅𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍍𑌯𑌦𑍇𑌵 𑌯𑌜𑌨𑌵𑍍𑌰𑌤 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌕𑌃 ॥
𑌅𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍍𑌯𑌦𑍇𑌵 𑌯𑌜𑌨 𑌸𑌮𑌵𑍈𑌕𑍍𑌯 𑌸𑌾𑌯𑌕𑌃 ।
𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌾𑌨𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌵𑌜𑍍𑌞 𑌕𑌰𑍍𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌸𑌾𑌯𑌕𑌃 ॥
𑌨𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾𑌮 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌸𑍇𑌵𑌾𑌨𑍁𑌷𑌙𑍍𑌗𑌾𑌨𑍍𑌯 𑌸𑌮𑌵𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌦𑍃𑌕𑍍 ।
𑌪𑌰𑌾𑌙𑍍𑌕𑍁𑌶𑌾𑌦𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑍂𑌕𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌾𑌯𑌿𑌤𑍋𑌤𑍍𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟 𑌮𑌾𑌯𑌵𑌃 ॥
𑌮𑌮𑌕𑍍𑌷𑌾 𑌸𑍇𑌤𑍁𑌸𑌾𑌰𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌵𑌾𑌯𑌿𑌕𑌾𑌰𑍀 𑌵𑌿𑌹𑌾𑌰𑌵𑌿𑌤𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌪𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌰𑌹𑌿𑌤𑌾𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌵𑌿𑌹𑌾𑌰𑌵𑌿𑌤𑍍 ॥
𑌪𑍍𑌰𑌪𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌧𑌿𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌪𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑌿 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌿𑌰𑍍𑌣𑌯 𑌯𑌶𑍋𑌵𑌹𑌃 ।
𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌙𑍍𑌗 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌕𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌕𑍃𑌤𑌿𑌕𑍍𑌷𑌮𑌃 ॥
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌸𑍋𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌷 𑌵𑌿𑌹𑌤𑌿𑌕𑌾𑌰𑌣 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹𑌤𑌿 𑌕𑍍𑌷𑌮𑌃 ।
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌸 𑌶𑍋𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌰𑌣𑌶𑌬𑍍𑌦𑌾𑌰𑍍𑌥𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌵𑌿𑌤𑍍 ॥
𑌪𑍍𑌰𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾 𑌹𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌂𑌹𑌿 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑌾 ।
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌰𑍍𑌗 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌜𑌨𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌵𑌿𑌤𑍍 ॥
𑌸𑌾𑌙𑍍𑌗𑌪𑍍𑌰𑌪𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌗 𑌵𑌿𑌧𑌿 𑌸𑌾𑌯𑌕𑌃 ।
𑌸𑌾𑌙𑍍𑌗𑌪𑍍𑌰𑌪𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨 𑌸𑌕𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌨 𑌕𑍍𑌷𑌮𑌃 ॥
𑌸𑌹𑍇𑌤𑍁𑌕𑍃𑌤 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑍁𑌸𑌨𑍍𑌧𑌾𑌨 𑌵𑌿𑌶𑌾𑌰𑌦𑌃 ।
𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑍋𑌪𑌾𑌯 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌤𑍍𑌰𑌯 𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌵𑌾𑌨𑍍 ॥
𑌪𑍍𑌰𑌪𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌣𑌯 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌃 ।
𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌦𑌾𑌸 𑌕𑍈𑌙𑍍𑌕𑌰𑍍𑌯𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍍𑌵𑍈𑌵𑌿𑌧𑍍𑌯 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑌾 ॥
𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌦𑌾𑌸𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌰𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌰𑍋𑌧𑌹𑌾 ।
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑌾𑌨𑌨𑍍𑌯 𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯𑌸𑌾𑌧𑌨 𑌤𑌤𑍍𑌪𑌰𑌃 ॥
𑌪𑍍𑌰𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾𑌗𑌸 𑌸𑌂𑌹𑌾𑌰𑍍𑌯 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌯 𑌨𑌿𑌯𑌮𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 ।
𑌭𑌾𑌷𑍍𑌯𑌕𑌾𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍁𑌮𑌤 𑌕𑍈𑌙𑍍𑌕𑌰𑍍𑌯𑌸𑌾𑌰𑌵𑌿𑌤𑍍 ॥
𑌉𑌜𑍍𑌜𑍃𑌮𑍍𑌭𑌿𑌤𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌕𑌰𑌣 𑌵𑍈𑌷𑍍𑌣𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌯𑌕𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌦𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌵𑌿𑌤𑍍 ॥
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍋𑌨𑌿𑌕𑍍𑌷𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌦𑌾𑌸𑍀𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌨𑍍𑌨 𑌪𑌦𑍍𑌦𑌣𑍍𑌡𑌦𑍃𑌕𑍍 ।
𑌕𑍃𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌿𑌲𑌙𑍍𑌘𑌿 𑌕𑌠𑌿𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌨𑍍𑌨 𑌨𑌰𑌕𑌾𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 ॥

ப்ரபந்ந பாரிஜாதேந ப்ராயஶ்சித்த விஶேஷவித் ।
மஹாபாதக ப்ரபந்ந ப்ரஸக்த நிஷ்க்ருதி வேதிதா ॥
கரிநாதியதாயாம் ப்ரபந்நாயாம் வ்ருத்தி ஸாதக: ।
மோக்ஷோபாயந்யாஸ ஸம்ஹார்யே பரிவேஷ்டாத்ர பாவந: ॥
க்ருதபாதக நாஶாய ஶரணாகதி வேதிதா ।
ப்ரபந்நாநாம் ஸாமாந்ய ஶாந்த்யந்யாஸ கோவித: ॥
விக்ருதாம்ஶந்யாஸ வித்யா பரிணாம் ஹேதுத்வ ஸாதக: ।
தேவாந்தர த்யாகஸ்த்த ப்ரபந்ந நரகோத்தமா ॥
விஶ்வ தேவாதீநாம் க்ருபணக்ருதேஶஸ்ய தோஷித: ।
உபாயாராம் நஷ்டாஶ்விஷ்டம் பரிவேஷ்டாத்ர பாவதஸ்ய ॥
ஜஷ்டாவயாப்ததாந்ய ஷமயீ தேவேவ்ய ப்ரபந்நவித் ।
விநஷ்டாஶ்விஷ்ட பாண்யாவபாஹ்ருத்ஸந்த் ஸங்க்ரமோக்திவித்
விநஷ்டாஶ்விஷ்ட பாண்யாவ வியப்தந வதாயமவித் ।
பாயவாண்யாவ ஶித்ராஸி ஸங்க்ராந்திவ்யாஜ போதக: ॥
கவிதாராதி மதிஜ்ஞாதா ஸம்க்ஷேபேஷு விஸமவித் ।
திவ்யதேஶ ப்ராப்திபரிவம் க்ருதேஶஸ்ய தக்ஷிண: ॥
மாக்த ப்ரபந்நஸாநந்த விஹாஜ்ஞாந யாராஜா: ।
மயாவித்யாத்யபிகாரீ மத்யத்ர விஶேஷவித் ॥
மாக்தஸ்வயாஜந்த தாரதம்யாத விநாஶக: ।
ஜமஸ்ஸஷ்ட்ர பாரப்ரஹ்மதாம்யாந்த விமுக்தித்ருக் ॥
பரிவர்ணம் பாரப்ரஹ்மாநந்தவ ஶ்ருதி வேதிதா ।
ஸாநிஶிதாய பாரம் ப்ரஹ்மாநந்தவ நீதிக: ॥
ஸம்ஸார ப்ரதிகூலாய மாக்தஸ்யாநந்த ஶ்ருத்திக ।
ஶ்ரீபதிஸ்வ பாரப்ரஹ்மதாம்யாந்த விமுக்தித்ருக் ॥
ஸதாசார்ய தேவஶேஷாதிகாரிஜ்ஞாபந க்ஷம: ।
ஸமஸ்த ஶேஷாவ தேஶாதிகாரிவ்யாக்ருதி கோவித: ॥
வ்யாஜாநபேக்ஷ மமதாக்ஷக மோக்ஷவாதக: ।
ஶ்ரீமத் ஸ்வாதந்த்ர்யகாரண்யாவ யோமவ்யாக்ருதி க்ஷம: ॥
ப்ரபத்த்யதிக்ரியாவ த்விஶேஷணஸ்ய நிர்ணாயக: ।
மோக்ஷாநந்தாய ஶரணவ்ரஜ்யாவாத விநாஶக: ॥
ப்ரதிபந்த நிராமேமேகாவ யாக்தவ்யாஜ வேதிதா ।

தேவஸ்வாதந்த்ர்ய காருணாமூலவ்யாஜ நிராஸஹா ॥
ஸ்ரீமத்தம்பலமூலவ்யாஜ நிராஸமதாந்தக: ।
ஸவ்யாஜஸம்பந்தாத்ர ஸாவமாநாபத்திஹா ॥
அயமேவ ஶ்ரீபேதாபேத பக்ஷஸ்ய விநாஶக: ।
ஶ்ரீவிஶிஷ்டாத்வைதவேதாந்தாய தீக்ஷிதஹம்ஸக: ॥
நிர்ஹேது ஶரணவ்ரஜ்யா விஶ்வாஸா ஹேதுபூர்வக: ।
ப்ரவ்ருத்திவ்யாவ்ருத்தா ஹேதுவாத நிர்வாஹ விசக்ஷண: ॥
வாக்யஜந்யஜ்ஞாந மோக்ஷோபாயஸ்ய மதகண்டந: ।
ஸ்வலக்ஷணாய வ்யாபார நிவ்ருத்த்யர்த்தப்ரவர்த்தக: ॥
ப்ரவ்ருத்தி மோக்ஷோபாயஸ்ய ஸ்தைர்யஸ்வாத நாஶக: ।
ஆரம்ப்ஹக நிவேஶ தர்மவ்யாமபாரஸ்யஹா ।
நிகிலவர்ஜநா தர்மாபவேக்ஷ்யபவேதாந: ॥
உபாஸந ஸ்வரூபோபாய ஸ்வரூபவிரோதஹா ॥
வர்ணாஶ்ரமாதி தர்மஸ்வரூப ரோதவிநாஶக: ।
வைகாந்த்ய ஸ்வாதந்த்ர்ய தேவ பரவர்ணாதி தர்மஹா ॥
பக்திவித்யா ஸித்திஹேது ப்ரோபநகாரஸ்யஹா ।
பக்திவித்யா ஶிஷ்டோபகா பரிக்ரஹ நிவாரக: ॥
ஹரந்யாஸாதி ஸகலகால தர்மஸ்ய கண்டந: ।
ந்யாஸ ப்ரஶம்ஸகோ ந்யாஸ பக்த்யாதிக்ய ப்ரதர்ஶக: ॥
அநந்தர்ஸ்ய ஸம்க்ஷேபாத்யவஶ்யம்பாவ வேதிதா ।
விஶ்வாஸாங்க மஹாவிஶ்வாஸாங்க விசக்ஷண: ॥
ப்ரபத்தி ஸமஸ்தோப்ர தாரதம்ய விபாயக: ।
கார்யாபக்தி லபந்ந்யாஸ கலேக்யாக்தி விசக்ஷண: ॥
பர்வபர்ணகாதாம்ஶாதர்பநப்ரபதேநாக்திமாந் ।
வைஷ்ணவாதர்ந்யாஸ கர்த்தவ்யதாநேகத்வவ்யதாயக: ॥
அநியாநாதி பஞ்சவஸாரக்ருத்ய ஹகேதாக்திமாந் ।
விஷ்ணுஹஸ்த லதாதிர்யாதி ப்ராஹ்மண்ய விநிவாரக: ॥
விதாராதி ஸ்வஜாத்யர்த்தத்வ தர்மாலம்பந த்ருஷ்டிமாந் ।
நிர்ஹேது விதார ப்ராஹ்மணேபஸம்ஸ்க்ருதி ஸம்ஸ்க்ருதிக: ॥
பதீஶவிதாராணாதேநாக்தி நிர்வாஹ தக்ஷிண: ।
அதிதேஶாநபர்காரி ஸம்பந்தவ்ருத்த ப்ரகாஶக: ॥

भगवद्भक्तशास्त्रादिधीदानाधिकृतिप्रियः ।
चैत्तकायिकशास्त्रस्य हेतुव्याख्यानदक्षिणः ॥
नारायणैकनिष्ठेति वचनार्थप्रदर्शकः ।
निषिद्धत्यागधर्माव्यामव्याख्यार्थस्य विभञ्जकः ॥
श्रीमत्प्रभावसम्प्रदायमाहात्म्यरक्षकः ।
भगवत्क्षेत्रमाहात्म्यदृग्वैष्णवमहत्ववित् ॥
संस्कारमूलमन्त्राष्टाक्षरस्य त्राणदीक्षितः ।
द्वयमूलमन्त्रव्याख्यारूपकस्य परिशोधकः ॥
मूलमन्त्राष्टाक्षरपदतत्वार्थस्य विशेषवित् ।
मूलमन्त्रमहावाक्ययोजनादशकादरः ॥
द्वयप्रभावविज्ञाता द्वयशब्दनिरुक्तिवित् ।
द्वयत्रयीमूलतान्त्रमन्त्रस्य पावनक्षमः ।
लक्ष्मीपुरुषकारस्य मानज्ञः श्रीपदार्थवित् ॥
द्वयमन्त्रपदव्रातप्रत्येकव्याकृतिप्रियः ।
श्रीशोपायान्तरध्यानावृत्तिसारार्थशोधकः ॥
कारुण्यगोत्रवरणसार्थोपायस्य पावनः ।
उपायवरणाद्यात्मनिक्षेपांशस्य साधकः ॥
द्वयोत्तरार्थगुह्यार्थपुरुषार्थनिरूपकः ।
द्वयमन्त्रमहावाक्ययोजनार्थस्य साधकः ॥
श्रीकृष्णचरमश्लोकार्थव्याकृतिक्षमः ।
चरमश्लोकधर्मोक्तिवेद्यनिर्णयकोविदः ॥
पुरुषोत्तमधीमोक्षहेतुत्वमतभञ्जकः ।
अवताररहस्यज्ञानादिमोक्षकारकभा ॥
चरमश्लोकधर्मत्यागमानवादमतप्रियः ।
प्रवृत्तिसर्वधर्मत्यागमांशोक्तिविभञ्जकः ॥
क्षेत्रज्ञोपासनोपायनित्याशक्तस्य भञ्जकः ।
एकवाक्यविधिस्वान्तवादस्वान्तप्रवृत्तिवित् ॥
गुरूपायभवोपायधीः प्रोवक्ताप्रियः ।
भक्तिविद्यामन्त्रधीनाधिकारिस्य मतान्तकः ॥
उपासनामन्त्रविश्वासाधिकारस्य नाशकः ।
उपासनायोगसंग्रहार्थस्य मतमारकः ॥

𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌿𑌵𑌾𑌦 𑌸𑌕𑌲𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗 𑌮𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌕𑌾𑌲 𑌸𑌕𑌲𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌹𑌾 ॥
𑌪𑍍𑌰𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌪𑍍𑌰𑌣𑌾𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑌨𑍁𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌕𑍈𑌙𑍍𑌕𑌰𑍍𑌯𑌹𑍇𑌤𑍁𑌦𑍃𑌕𑍍 ।
𑌅𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾𑌕𑍃𑌤 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌦𑌿 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿 𑌦𑍋𑌷𑌦𑍃𑌕𑍍 ॥
𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌜𑌨𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌕𑌃 ।
𑌸𑌾𑌰𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵𑌸𑌾𑌰𑌦𑍇𑌵 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌿𑌹𑌾𑌰𑌦𑍃𑌕𑍍 ॥
𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌮𑌯𑍀 𑌮𑌨𑍍𑌵𑌾𑌨𑍇𑌕 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌹𑍇𑌤𑍁 𑌮𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑌃 ।
𑌚𑌰𑌮𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕 𑌨𑌿𑌲𑌯𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌷𑌟𑍍𑌕𑌵𑌿𑌤𑍍 ॥
𑌚𑌰𑌮𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑍈𑌕 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌷𑌷𑍍𑌠𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑍋𑌕𑍍𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌚𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃 ।
𑌪𑌾𑌰𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌨𑌾𑌥𑍈𑌕𑍍𑌯 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌕𑌃 ॥
𑌪𑌾𑌰𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍋𑌕𑍍𑌤𑌿𑌮𑌾𑌨𑍍 ।
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌯𑌿𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑌵𑌿𑌤𑍍 ॥
𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌾𑌣𑌾𑌵 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌵𑌾𑌦𑌕𑌃 ।
𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌸𑍍𑌯𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭 𑌨𑌷𑍍𑌟𑌾𑌶𑍍𑌲𑌿𑌷𑍍𑌟 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍 ॥
𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌦𑍍𑌭𑌾𑌵 𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌕𑍍𑌷𑌣𑍍𑌯𑌾𑌵 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑌾 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌯 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌭𑌾𑌵 𑌰𑍋𑌗𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌵𑌿𑌤𑍍 ॥
𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑍁𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌭𑌾𑌵 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍
𑌗𑍁𑌣𑌾𑌷𑍍𑌟𑌕𑌾𑌵𑌿𑌰𑍍𑌭𑌾𑌵𑍋𑌕𑍍𑌤𑌿 𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌯𑌕𑌃 ॥
𑌕𑍈𑌵𑌲𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌪𑌦𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌵𑌿𑌷𑌯𑌕𑌃 ।
𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌦𑍍𑌵𑌯 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌶𑍋𑌕𑌾𑌨𑍇𑌕 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌵𑌿𑌤𑍍 ॥
𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌵𑍇𑌦𑌨 𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌃 ॥
𑌯𑌤𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌰𑌾𑌮𑌾𑌨𑍁𑌜𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌮𑍍𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌯 𑌸𑌮𑍍𑌪𑍍𑌰𑌦𑌃 ।
𑌵𑌿𑌰𑍋𑌧𑌪𑌰𑌿𑌹𑌾𑌰 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑌾𑌰 𑌸𑌾𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿 𑌯𑌾𑌮𑌦𑌃 ॥
𑌸𑍌𑌰𑍍𑌯𑌕𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌕𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌪𑌰𑍍𑌯𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑍋𑌹𑌣 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 ।
𑌅𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑌯𑌾 𑌜𑌗𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌪𑌾𑌲𑌯𑌨𑍍 𑌜𑌯𑌤𑌿 𑌹𑍍𑌯𑌸𑍌 ॥
𑌇𑌤𑍍𑌥𑌂 𑌗𑍁𑌰𑍋𑌰𑍍𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌨𑌾𑌮
𑌸𑍍𑌤𑍋𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌸𑌰𑌸𑌾𑌰𑍍𑌥 𑌬𑍋𑌧𑌮𑍍 ।
𑌪𑌠𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵 𑌸𑌮𑍀𑌹𑌿𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥
𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂 𑌲𑌭𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌸𑌤𑌤𑌂 𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿 ॥
𑌮𑌯𑌾 𑌨𑌵𑍇𑌕𑍍𑌷𑌾𑌪𑌿 𑌗𑍁𑌰𑍋𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌾𑌤𑍍
𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌸𑌮𑌸𑍍𑌤𑍋𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍁𑌷𑌙𑍍𑌗 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌮𑍍 ।

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌵𑍇𑌦𑌨𑌾𑌥𑌾𑌯 𑌕𑍃𑌤𑌾 𑌮𑌯𑌾𑌹𑌮𑍍
𑌗𑌂𑌗𑌾 𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑍀𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌹𑌿 𑌜𑌨𑍍𑌤𑍂𑌂 ॥
𑌗𑍋𑌪𑌾𑌲𑌦𑌾𑌸𑌸𑍍𑌯 𑌗𑍁𑌰𑍂𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌵𑌿𑌰𑍍
𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌰𑌵𑌨𑍍𑌤𑍀 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌾𑌬𑍍𑌜𑌕𑍋𑌶𑌾𑌤𑍍 ।
𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌤𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌧𑌾 𑌸𑌾
𑌤𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌿𑌨𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑌨𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍁𑌨𑌾𑌤𑌿 ॥

𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌯𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌰𑍍𑌯𑌤𑌨𑍂𑌜𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌮𑌾𑌨𑍁𑌜 𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌕𑌟𑌾𑌕𑍍𑌷𑌲𑌬𑍍𑌧𑌸𑌾𑌮𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌗𑍋𑌪𑌾𑌲𑌾𑌰𑍍𑌯𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍃𑌤𑌿𑌷𑍁. 𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌨𑌾𑌮𑌸𑍍𑌤𑍋𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌂𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌮𑍍.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍇 𑌨𑌿𑌗𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ।

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑌭𑌯𑌪𑍍𑌰𑌦𑌰𑌾𑌜𑌪𑌰𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇 𑌨𑌮𑌃

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑌾𑌰𑍍𑌙𑍍𑌗𑌿𑌗𑍁𑌣𑌸𑍍𑌤𑍋𑌤𑍍𑌰𑌮𑍍

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑌾𑌞𑍍𑌚𑍀𑌕𑍍𑌷𑍋𑌣𑍀𑌪𑌤𑌿 𑌶𑌾𑌰𑍍𑌙𑍍𑌗𑌿𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌸𑍇𑌵𑍍𑌯𑌸𑍇𑌵𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿 𑌨𑌿𑌣𑌯𑌤 𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌮𑍌𑌲𑌿 𑌸𑌂𑌵𑌿𑌦𑍇𑌃 । 𑌨𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌤 𑌇𑌤𑌃𑌕𑍃𑌤𑌦𑌾𑌸𑌹𑌾𑌰𑍍𑌦𑌂 𑌗𑍋𑌪𑌾𑌲𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌮𑌹𑌂 𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑍇 ॥

𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌃𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿 𑌵𑌰𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌮𑌵𑍍𑌯𑌯𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌯𑌂 𑌕𑌲𑍍𑌯𑌾𑌣𑌾𑌨𑌾𑌮𑍇𑌕𑌮𑌹𑌂 𑌪𑌾𑌵𑌨𑌂 𑌪𑌾𑌵𑌨𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍 । 𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑌹𑌰𑍍𑌷𑌂 𑌕𑌨𑌕𑌸𑌰𑌿𑌤𑌾 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌤𑍀𑌰𑌭𑌾𑌗𑍇 𑌶𑌾𑌰𑍍𑌙𑍍𑌗𑌶𑌾𑌪𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌤𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌭𑌾𑌤𑌂 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌸𑌦𑌾 𑌮𑍇 ॥ (௧)

𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌭𑍋𑌜𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍃𑌤𑌿𑌮𑌨𑌵𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌧𑌰𑌾 𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑍇𑌯𑌜𑍍𑌞𑌵𑍇𑌤𑍍𑌰𑌵𑌯𑌿𑌰𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌵𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯𑌂 । 𑌦𑍀𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌸𑌨𑌶𑌮𑌨𑌂 𑌶𑌾𑌰𑍍𑌙𑍍𑌗𑌿𑌣𑌃𑌪𑌾𑌦𑌯𑍁𑌗𑍍𑌮𑌂 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌹𑌾𑌯𑌾𑌦𑌵𑌿𑌯 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨𑌂 𑌸𑌦𑌾 𑌮𑍇 ॥ (௨)

சித்ராகாரம் கடகமிவ யத் புஜகம் பாத்ரஸ்ய ரக்ஷதே ... [illegible] ... ।

... [illegible] ... ஶார்ங்கிபாணே: ॥ (௩௦)

... [illegible] ... ஶ்ரீரங்கதே ... [illegible] ... ॥ (௩௨)

... [illegible] ... ॥ (௩௩)

... [illegible] ... ஶார்ங்கிணஜயம் ॥ (௩௪)

... [illegible] ... ஶார்ங்கபாணே: ॥ (௩௫)

... [illegible] ... ஶார்ங்கிண ... ॥ (௩௬)

... [illegible] ... ஶார்ங்கபாணே: ... ॥ (௩௭)

... [illegible] ...

देशे देशिकार्यस्य विशाले वात्सल्याद्रे हृदि भासन्ते शार्ङ्गिण स्तुतिर्भूः ॥ (१०)

वादांसेनाजं प्रतिकलशं शार्ङ्गिणो नन्दि नित्यं
जंवा जानेन्द्रवस्तन्न पापजं संस्पृश्य तदेतावती। स
वेदायपापं तत्र शमितं नाभिदेशं साजस अव भक्षा
वक्त्र तदीक्षणं सार्द्र दृष्टिपोषणं ॥ (११)

कवेर्वाद्यस्त्र ... विहितं सान्द्रं स्वस्य रा-
वं वास्वपुं चेव भक्तिं साक्षरं शमितं वीक्षणं स्वस्
ष्य। सञ्च श्रीनाभिदेव प्रसादवितं वा दास्तितं वेद
वेदान्तं देवे श्रीदेशिकार्य हृदि च २२ सदा शार्ङ्गि
ना सदार्च्य ॥ (१२)

श्रीदेशिक सञ्जीवे द्विविदादं दारेन्द्र विशाले स्वा
चश्वर्यशार्ङ्गिणास्य सास्वादिपियं मोवावत्सन्यविप
ता। सद्धिं युक्ति शार्ङ्गिणी प्रस्वरणं केसंकप्रविसिं
तदानित्यं संपवन्तादिरोप सावितानुग्रह सन्दृशं॥
(१३)

इति श्रीकृष्णसूरिपादारविन्द मधुकरस्य श्रीवेदान्त
रामानुज संयमिसार्वभौम कटाक्षलब्धसार्वज्ञस्य
कवितार्किकस्वतन्त्रस्य वरनायकस्य भाव
देशिकस्य कृतिषु शार्ङ्गिण स्तोत्रं
सं पू र्णं ।
श्रीः ॥

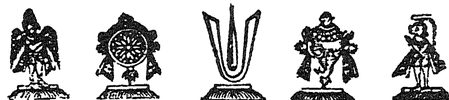

ஶ்ரீ:

ஶ்ரீமந்நிகமாந்தமஹாதேஶிகை: விரசிதம்

ஶ்ரீரங்கநாத

பாதுகாஸஹஸ்ரம்

ஸவ்யாக்யானம்

ப்ரதமபாகம்.

பண்டிதை: பரிஶோத்ய

பாண்டவாஸ்தவ்யம்—ராமஸ்வாமி அய்யங்காரால்

குமபகோணம்

எஸ் மார்க்கண்டய்யரவர்களது

"ஸ்டாண்டர்ட் முத்திராக்ஷரசாலையில்"

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

விரோதிகிருது வரு புரட்டாசி மீ.

ஶ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஶ்ரீரங்கநாயகீதிவ்யமணிபாதுகாப்யாம் நம: ॥

ஶ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம:

ஶ்ரீரங்கநாதபாதுகாஸஹஸ்ரவ்யாக்யாநே

ஶ்ருத்யா ப்ரஸ்தாவபத்ததி:

ஶ்ரீமாந் வேங்கடநாதார்ய: கவிதார்க்கிககேஸரீ ।
வேதாந்தாசார்யவர்யோ மே ஸந்நிதத்தாம் ஸதா ஹ்ருதி ॥

மங்கலம். (௧)

ஸந்த: ஶ்ரீரங்கப்ருத்வீஶ சரணத்ராணஶேகரா: ।
ஜயந்தி புவநத்ராண பதபங்கஜரேணவ: ॥

வ்யாக்யாநப்ராரம்ப:

யத்ராநந்த்யம் ப்ரஜ்ஞயா வ்யக்திமேதா வா
ஶேஷீ ஶாயோ யத்ர காஷ்டாநுயாதி ।
திஷ்டேதாஸே மஹ்யமேத்யாந்யயோகாச்
த்ரய்யந்தார்யா ரங்கராட்பாதுகா ச ॥

ரங்காஸ்யாநீரஸிக்ஷரிஷட் சரணௌ ப்ராப்ய ஶௌரே:
பாதாவந்யாஸ்ததிமஸ்க்ருத யோ வேதஸஹஸ்ரேண பத்யை: ॥
பக்திஸ்ஸித்திந்த்ரமகாரணா ஸாமரோ தேஶிகேந்த்ர
வ்யக்தந்தேஷாம் விதரதிதராம் வ்யாக்ருதம் ஸந்நியோகம் ॥

ஸந்த்யேவ பாதுயம்ஹீரவயோநியாந
நிஸ்த்ய ஸந்ததிமஹீ நஸ்யவணா: ।
கிஞ்ச த்ரயீமகுடதேஶிகதிவ்யபாதம்
குர்வே ஸ ஜய தத்வண: க்ஷமதே ॥

𑌭𑌾𑌰𑌦𑍍𑌵𑌾𑌜𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑌾𑌰𑍍𑌯𑌨𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾
𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍄𑌣𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌯𑍇 𑌪𑌾𑌦𑍁𑌕𑌾𑌯𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌧𑌾𑌸𑍀𑌤𑍍 ।
𑌵𑌾𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌃𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌙𑍍𑌗𑌨𑌾𑌥𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌾𑌤𑍋
𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑍄𑌣𑌾𑌮𑌗𑍍𑌰𑌣𑍀𑌰𑍍𑌵𑍇𑌙𑍍𑌕𑌟𑍇𑌶𑌃 ॥
𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌗𑌿𑌰𑌾𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌗𑌮𑍍𑌭𑍀𑌰𑌮𑌹𑌾𑌰𑍍𑌣𑌵𑌤𑍀𑌰𑍍𑌣𑌾
𑌨𑌿𑌃𑌶𑍇𑌷𑌿𑌤𑌾 𑌵𑌿𑌵𑌰𑌣𑌾𑌨𑌵𑌦𑍍𑌯𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌵𑍇𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌂 𑌬𑍁𑌧𑍈𑌃 ॥

𑌅𑌵𑌤𑌾𑌰𑌿𑌕𑌾.

𑌇𑌹 𑌖𑌲𑍁 𑌨𑌿𑌖𑌿𑌲𑌨𑌿𑌗𑌮𑌾𑌗𑌮𑌪𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌣 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍀𑌣𑌿𑌤 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑍀, 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌙𑍍𑌗𑌨𑌾𑌯𑌕𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌲𑌬𑍍𑌧𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌪𑌦𑌾𑌭𑌿𑌧𑍇𑌯𑌃, 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌵𑍇𑌙𑍍𑌕𑌟𑌨𑌾𑌥𑌾𑌰𑍍𑌯𑌃, 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍋 𑌰𑌙𑍍𑌗𑌨𑌾𑌯𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌪𑌾𑌦𑌾𑌰𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑍈𑌕𑌃, 𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍈𑌃 𑌕𑌸𑍍𑌯𑌚𑌿𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌪𑌾𑌦𑍁𑌕𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌿𑌃, 𑌪𑌾𑌦𑍁𑌕𑌾𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌨𑌾𑌮 𑌕𑌾𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌿𑌨𑌾𑌯, 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌪𑌦𑍍𑌯𑍇 𑌪𑌾𑌦𑍁𑌕𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍋𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍

“𑌆𑌶𑍀𑌰𑍍𑌨𑌮𑌸𑍍𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑍇𑌶𑍋 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌤𑌨𑍍𑌮𑍁𑌖𑌮𑍍”

𑌇𑌤𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌚𑌾𑌰𑌪𑌰𑌮𑍍𑌪𑌰𑌾𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌾𑌚𑌰𑌣𑌰𑍂𑌪𑌤𑌯𑌾 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑍇𑌶𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌂 𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑌪𑍍𑌰𑌶𑌂𑌸𑌨𑌮𑌾𑌚𑌰𑌤𑌿 𑌸𑌨𑍍𑌤 𑌇𑌤𑌿.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌙𑍍𑌗𑌪𑍃𑌥𑍍𑌵𑍀𑌶𑌃

“𑌰𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌰𑌙𑍍𑌗𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌬𑍍𑌰𑍂𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌖𑌲𑌨𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁”

𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌚𑌨𑌤𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌙𑍍𑌗𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌕 𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌿𑌤𑌪𑍃𑌥𑍍𑌵𑍀𑌶𑌃, 𑌰𑌙𑍍𑌗𑌸𑍍𑌯 - 𑌨𑌾𑌯𑌕𑌸𑍍𑌯, 𑌚𑌰𑌣𑌯𑍋𑌃, 𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑍇 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌣𑌸𑌾𑌧𑌨𑍇 [𑌪𑌾𑌦𑍁𑌕𑍇 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃], (“𑌤𑍍𑌰𑍈𑌙𑍍 𑌪𑌾𑌲𑌨𑍇” 𑌇𑌤𑌿 𑌧𑌾𑌤𑍋𑌃 (𑌸𑍂) “𑌕𑌰𑌣𑌾𑌧𑌿𑌕𑌰𑌣𑌯𑍋𑌶𑍍𑌚” 𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌰𑌣𑍇 𑌲𑍍𑌯𑍁𑌟𑍍) 𑌤𑌯𑍋𑌃 𑌶𑍇𑌖𑌰𑌂 𑌶𑌿𑌰𑍋𑌭𑍂𑌷𑌣𑌂 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇 𑌤𑌥𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃,

“𑌶𑌿𑌖𑌾𑌸𑍍𑌵𑌾𑌪𑍀𑌡𑌶𑍇𑌖𑌰𑍌” 𑌇𑌤𑌿 𑌮𑌾𑌲𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌕𑌰𑌣𑍇 𑌕𑍋𑌶𑌃 𑌭𑍁𑌵𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌲𑍋𑌕𑌸𑍍𑌯, 𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌣𑌸𑌾𑌧𑌨𑌾𑌨𑌿, 𑌪𑌦𑌪𑌙𑍍𑌕𑌜𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌸𑌦𑍃𑌶𑌚𑌰𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂, (𑌪𑌦𑌾𑌨𑌿 𑌪𑌙𑍍𑌕𑌜𑌾𑌨𑍀𑌵 𑌇𑌤𑌿𑌵𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇 (𑌸𑍂) “𑌉𑌪𑌮𑌿𑌤𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌘𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃” 𑌇𑌤𑌿𑌸𑌮𑌾𑌸𑌃) 𑌰𑍇𑌣𑌵𑌃- 𑌪𑌾𑌂𑌸𑌵𑌃, 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇 𑌤𑌥𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃, 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌃- 𑌅𑌭𑌿𑌮𑌤𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌯𑌾𑌥𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑌾𑌧𑌵𑌃,

(𑌶𑍍𑌰𑍁) “𑌅𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌚𑍇𑌦𑍍𑌵𑍇𑌦, 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌮𑍇𑌨𑌂 𑌤𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌃” 𑌇𑌤𑌿𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍇𑌃. 𑌜𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿- 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍋𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌷𑍇𑌣 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑍍𑌤𑍇.

𑌅𑌨𑍇𑌨 𑌪𑌾𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇𑌣 𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌦𑍇𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑌿𑌤𑍋-
𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌷𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌾𑌦𑌨𑌵𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍃𑌤𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿.

“ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮𑌾𑌯𑌣𑌨𑌾𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌰𑍍𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍍 ।
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑌤𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑍈𑌰𑍍𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌮𑍍 ”

𑌇𑌤𑌿 𑌇𑌤𑌿𑌹𑌾𑌸𑌸𑌮𑍁𑌚𑍍𑌚𑌯𑍋𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 ;

“ 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍇𑌹𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍 ।
𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌯𑌾𑌮𑌤𑌯𑌾 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌾 𑌪𑌾𑌵𑌨𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌚𑍋𑌦𑌯𑌾 ”

𑌇𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌰𑌦𑍀𑌯𑌵𑌚𑌨𑍇𑌨 𑌚; 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌾𑌦𑌿𑌤𑌪𑌾𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑌾𑌲𑍋𑌕𑍍𑌤𑌿𑌵𑍍𑌯𑌞𑍍𑌜𑌿𑌤𑌸𑍌𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌜𑌗𑌦𑌾𑌵𑌨𑌪𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌮𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑌵𑌾𑌨𑌾𑌮𑍁𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌷𑍇𑌽𑌨𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌰𑌤𑌿𑌶𑌯𑍋𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌷𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌿𑌤𑌾 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑌾𑌙𑍍𑌕𑌾𑌵𑌰𑍍𑌣𑌨𑍀𑌯𑌾𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌪𑌦𑍍𑌧𑌤𑌿𑌸𑌙𑍍𑌗𑌤𑌿𑌃 ।

𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌪𑌰𑌿𑌕𑌰𑌾𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌃, 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌣𑌯𑍋𑌃 𑌉𑌭𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌹𑍈𑌵 𑌸𑌾𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍;

“ 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌾𑌕𑍂𑌤𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌕𑌰𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌃 ”

𑌇𑌤𑌿 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍; 𑌉𑌦𑌾𑌤𑍍𑌤𑌾𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯, 𑌸𑌦𑌾𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌷𑌵𑌰𑍍𑌣𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌾𑌙𑍍𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍;

“ 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍁𑌦𑌾𑌤𑍍𑌤𑌮𑌹𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌯𑌦𑌿 𑌹𑍇𑌤𑍋𑌰𑌾𑌶𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾 ।
𑌶𑍍𑌲𑌾𑌘𑍍𑌯𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌚𑌾𑌰𑌿𑌤𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌣𑌨𑌂 𑌤𑌾𑌦𑍃𑌶𑌂 𑌤𑌤𑌮𑍍 ”

𑌇𑌤𑌿 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂; 𑌤𑌾𑌦𑍃𑌶𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌯𑍋𑌽𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯, 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌵𑌿𑌷𑌯𑌰𑌤𑌿𑌭𑌾𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑌵𑌵𑌿𑌷𑌯𑌰𑌤𑌿𑌭𑌾𑌵𑌾𑌙𑍍𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍;

“ 𑌰𑌸𑍋𑌽𑌙𑍍𑌗𑌭𑍂𑌤𑍋 𑌰𑌸𑌵𑌤𑍍 ”

𑌇𑌤𑌿 𑌰𑌸𑌵𑌦𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌤𑍍𑌵𑌮𑍍.

“ 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌯𑍋 𑌭𑌾𑌵𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌃 ”

𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌯𑍋𑌽𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌤𑍍; 𑌤𑌥𑌾 𑌚𑍋𑌦𑌾𑌤𑍍𑌤𑌪𑌰𑌿𑌕𑌰𑌯𑍋𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑌶𑍍𑌚𑌾𑌙𑍍𑌗𑌾𑌙𑍍𑌗𑌿𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨 𑌸𑌙𑍍𑌕𑌰𑌃;

“ 𑌨𑍀𑌰𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌵𑌦𑍇𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌃 𑌸𑌙𑍍𑌕𑌰𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 ।
𑌅𑌙𑍍𑌗𑌾𑌙𑍍𑌗𑌿𑌭𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍𑌸𑌨𑍍𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑍇𑌕𑍋𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌨𑍁𑌗𑌮𑌾𑌦𑌪𑌿 ”

𑌇𑌤𑌿 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 𑌣𑌕𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌨𑍁𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌶𑍍𑌚𑌾𑌪𑌿; 𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌶𑌬𑍍𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑌾𑌰𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑌾𑌚𑍍𑌛𑍇𑌕𑌾𑌨𑍁𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌃;

‘‘ வணாுஸாந்ரேநந்யாஸ ஶ்லோகவ்ருத்திமதோசியா ।

ஸக்ருத்ஸாரப்ரவ்யேந்யாந்யம் யஅணாுஸேநாயயோ: ॥

அயோஸ்தநார்த்யாநேகஸ்யவேகஸ்யாந்யாஹரோஸக்ருக ’’

இத்யுக்தயோ ஶப்தார்த்தயோ:வப்ரவேராக்தா நா ஶயரா

ஶ்ருதரணாம்ச பரஸ்வரா நவேக்ஷாணா ஶேகத்ர திஶதண்ணஶ

வகஸ்டாவஶத்ர ஹேதயாவஸ்யிதே ஸம்ஸ்ருஷ்டி:;

‘‘ ஹேநாவஸ்யிதிரேஷாம் ஸாஸம்ஸ்ருஷ்டி ரநூஹ்ருதா ’’

இதிலக்ஷணம். உக்தாஶ்ருதரேநிராதிஶயஸ்திவிஷயீஹப்ரதா

யா:வாதுகாயா:வரவேரஷாயகுக்ஷம்வ்யஜ்யதஇதி கஶ்ருரா

யீநவஸ்தயுநிவராக்ருமத:; வதவஶ்ஜஶயேந யஶுவாவகஶ

த்வாவஶாவரேண வஶ்ஜக்ஷாவஶக்ஷித ஸளமாய்ய ஸளகஶா

ர்யாஷிஸம்வத்தி: ஸ்வஸேவகேஷதஹாயாயககஷு வாதுகாயா

வ்யஜ்யதஇத்யஶ்ருரேண ஶக்ஷணாஶப்ரஶவஸ்தயுநி: வசேதுஷ

வ்ய:; தயாவாஸ்ய காவ்யஸ்ய யுநிவ்ருத்யாவாதுகோகஸகேஷுதம்

வரக்ஷாதுத்ஶகாவ்யக்ஷம்; ததுக்தம் ;

‘‘ இதத்ஶஶதிஶயிநிவ்யஜ்யே வாவ்யாஜநிவயேகயிதம் ’’

இதி. இதஶ்ருாவ்யம்வத்யாநாஶகம் ।

‘‘ ஸகவஷ்டம் வத்யாஶகதாநாநிவாயநம் ’’

இதிலக்ஷணாக; ககவஸவரிஷஹேஷவஜதிஶப்த: வத்யா

ஶப்தாவரவர்யாய: வயஜ்யதே. கத்காவேய வஜத்யாதள

ஞநஷஹம் யமஹிவஶாவ்ருத்தம். கத்ரமயாதளஹஸ்ரேதவ

தாக: ஸவமரர:ஶமண: வயக்த: ஸ்ரீவத:; ததுக்தம்:

‘‘ ஶோஹப்ரஶிஸ்ஸமரர:ஸ்ரியம் விதநோதே ’’ இதி

நவாத்யஸ்லோகே த்ராணஶப்தஸ்ய ஶிவாரஶாவதநாகயித

வதகவேதாஷஶத்ய:; வரணத்ராணஶப்தஸ்ய வாதுகாயாம் யோ

மரப்ரஶதயா கேவலத்ராணஶப்தா தந்யதாக இதயஶம் வஹநா.

கருத்து

ஸ்ரீரங்கநாதன் பாதுகைகளைத் தங்கள் முடியில் வகிப்பதினால் தங்கள் திருவடி தூளிகளால் உலகங்களை ரக்ஷிக்கத்தக்க வல்லமை பெற்ற பெரியோர்கள் மேன்மை பொருந்தியிருக்கின்றனர். (க)

॥मू॥ भरताय परं नमोऽस्तु तस्मै
प्रथमोदाहरणाय भक्तिभाजाम् ।
यदुपज्ञमशेषतः पृथिव्यां
प्रथितो राघवपादुकाप्रभावः ॥ (௨)

॥अव॥ अथ यावत्पादुकामाहात्म्यप्रख्यापनेन प्रकृतोपकारिणं भरतं नमस्करोति — भरतायेति.

॥व्या॥ भक्तिभाजां — पादुकाभक्तानाम्, प्रथमोदाहरणाय — मुख्यनिदर्शनाय, तस्मै, भरताय परं — भरतायैव, (परंशब्दोऽत्रावधारणार्थेऽव्ययम्)

“ परस्यादुत्तमानात्मवैरिदूरेषु केवले ।
परमव्ययमिच्छति ” इति विश्वः.

नमः, अस्तु, (अन्येषां पादुकामाहात्म्यज्ञापनादरः) राघवस्य — रामतयावतीर्णस्य श्रीरङ्गनाथस्य, पादुकयोः, प्रभावः — शक्तिः, तेजो वा,

“ प्रभावश्शक्तितेजसोः ” इति विश्वः

यदुपज्ञं — यस्य भरतस्य, उपज्ञा — प्रथमदर्शनविषयस्सन्, (उपपूर्वात् “ ज्ञा अवबोधने ” इति धातोः (सू) “ आतश्चोपसर्गे ” इति स्त्र्यधिकारविहितः अङ्प्रत्ययः) भरतस्य उपज्ञा इति विगृह्य कृद्योगलक्षणया षष्ठीसमासे (सू) “ उपज्ञोपक्रमं तदाद्याचिख्यासायाम् ” इति नपुंसकत्वम्, अशेषतः — सर्वस्याम्, (सप्तम्या आद्यादित्वात् सार्वविभक्तिकस्तसिः) पृथिव्याम्, प्रथितः — प्रख्यातः, तस्मै भरताय इति पूर्वेणान्वयः.

“ अधिरोहार्य पादाभ्यां पादुके हेमभूषिते ।
एते हि सर्वलोकस्य योगक्षेमं विधास्यतः ।
आभ्यां राज्यस्थितायामुः पादुकाभ्यां धुरो मम ”
इति तदुक्त्या;

“ सत्कृत्य जटायां मूर्ध्नि निवेशयामास प्रभुः ।
पादुकामभिषिच्याथ नन्दिग्रामेऽवसत्तदा ”

இத்யாதி³பி⁴: ப்ரதிபாதி³தயா தச்ச்ருத்யா; ஹம்ஸபாது³கா ஶ
ஹாத்³ர ப்ரப்யாவநாதி³திஷ்டா:

காவ்யமிஹ ஶ்ருங்கா³ர:, பாது³கா ப்ரபா⁴வ ப்ரப்யாவகதே⁴ந
நிர்வாஹ்யஸ்ய ஸமர்த²நாத்;

“ ஸமர்த²நீயஸ்யார்த²ஸ்ய காவ்யலிங்க³ஸமர்த²நம் ”

இதி லக்ஷணாத் ப்ரத²மபத³ப்ரயோகா³ச்ச, ஶ்ரீதவிஷய ரதிபா⁴வஸ்ய பாது³காஶ்ருங்கா³த்; தயோ: ஸங்கர: ஸம்ஸ்ருஷ்டி வாஸங்க³தம்

“ ஶ்லிஷ்டவிஶேஷணைஸ்ஸாம்யாத் ஸ்பஷ்டமப்ரஸ்துதாங்கநிரஸநா: ।
நஸமாஸப்ராப்தாஸ்ஸாமே வேதாதீயமேஷரஸமஸ்த: ”

இதி ப்ரக்ருதேதரஸ்வேதாஸீயஸ்ய லக்ஷணோக்தா

“ வ்யங்க்³யஸ்ய தத்வைஶேஷ்யம் காவ்யலிங்க³ஸம்ஸ்ருஷ்டி
ஸ்ப²ுரணம் ” இத்யலங்காரஸ்ய லக்ஷணோக்தம்.

எவர் உலகம் முழுதிலும் ஸ்ரீராகவனுடைய பாதுகையின் பிரபாவம் விளங்குதற்கு முதலா இருந்தாரோ, பகதியையுடையவர்களுக்கு முதலுதாஹரணமான அநதபபாதாழ்வானையே வணங்குகிறேனென்பதாம்.

||ஶ்லோ-௭|| வந்தே³ ஸ்ரோதோதே³வகாஶஹஸ்தே ஶேநாபஸநாஸ்தே²ஹஸ்தம்
ஶ்ருங்கா³யா நாம் ப்ரக்ருதிஶேஷாம் ஸம்ஹிதா நிர்யாஷ்டவக்ஷம் ।
பாதே³நிஸ்ஸ்ய ப்ரணிஹிதயியம்பாது³கேரூட³ஸதா:
கந்தோ³ந்த³நிர்ஹிஸஹபேஜ காஶோஹம் ஸ்ரோதகாஸ: ॥ (௯)

||அவ|| யந்தோ³வஹநக்ருதயா பே⁴தா³ஶ்ரயஸாயேந ஹம்ஸதாது³கா ஹம்ஸதாநாம் ந்யாஸீ ஶம் ஶம்கோபாஸ்ஸிம் ஶேஷ்ஶே வந்தே³ ஸ்ரோதோஶேஷிதி.

||வ்யா|| ஸோபாது³கே, வந்தே³ ஸ்ரோதோதே³:-கக்ஷ்ரஸஶோஹ ஹாயோ:, வ க்ஷஸஶேநஸம் - கேஸரவஷாணம், “ அயகேஸரே । வக்ஷ: ” இத்யமர: “ ஸியஸம் ஶேநஸ:வஷ்டம் ” இதிஸவவ. வாஸநம்-ஸளரஹம், உஉஹஞ்ஶம், ஸ்வஸாஹவர்யாயத்³ஸார்ய ஸார கஸாவஸம்வெது⁴ந யாரயஞ்ஶம், [ஶம்கோபஸ்ய வக்ஷஜாஸ்ரண

க்ஷாதிதி ஸாவ:; ஈஶ்வராநந்தவாயிஸௌரபஸ்ய வ்யாக்த யோஜ்யதா திஶய வ்யஞ்ஜநாய வகுளஸுமநோநாநாஸநாவாஸிதவேக்ஷாக் ஷி திஸாவ்ய] (பாதுகாவக்ஷ வண்டுவாஸநேந: பாதுகாம் தநவ ரதமத ஶாக்ஷாதிரூவ ஸநேதாவைச உவலக்ஷிதாம், ஈவை கோவ நீதவகுளஸுமநஸௌரஸ்யாகதாஞ, (உஸயத்ராவி) ஶ நாயாநாம்-வெதாநாம், “ ஶ்ருதிஷிவேத ஶூநாய: ” இத்யாவ:-ஈவ ராம்வ்யக்திம்-ஈந்யா ஸம்பீம், (யநயதி-வேணாரவே-ேஷாவ ராத்யோக்த: ஸாரஸிஶூநவணஜதிவக) ஸம்ஹிதாம்-த்ரிவேத ஸஹஸ்ரம், (ஈந்த்ர) ஶ்லிஷ்டாம், த்ருஷ்டவதும் - ஈவேக்ஷிதவதும், [விஶாதிதாேஷமநாயத்ராதிஷிவதஶநவேநதந்த்ரிதிதி ஸா வ:] ரஜ்ஞதத: ஶ்ரீரஜ்ஞநாயஸ்ய, பாதே- வரணே, நித்யம்-ஸ தா, வ்யணிஹிதபியம்-ஈவஹித பாஸிம், தத்ரக்ஷணாயதும் தேஷ காவகதாம் கூடநாநம்- கூடநாதேவ நாந ஸ்வம்ஜ்ஞா, யஸ்யதம்] கயிவிதம் நாம யஸ்யாவிதம், [பாதுகாவகூடாஶரணயோ ஶ்மகோவத வாஞ்சாதிஸாவ:, நநிம்- ஜஷிம், வதேநாகதே ஶ்லிஷ்டவிஶேஷணாஷிஹிதகாக; ஶோதம் காஙயஸ்யஸ:தயோ கத: (யத்ரவ்யஸகாதிகாக பஹவ்ஹ்யேதந்த்ராஷ: பஹவ்ஹிவதாஸாநாயிகரண்யாக) (ஸ) “ தஜாநந ஶோரவி ” இத்யுதோவ: கஹ்ய இஹ-ஸ்தாத்யாரம்ஹே, ஹஜே.

ஶ்லேஷஸம்ஸ்ருஷ்டவ்யோமஜாரா:,

“ நாநாதுஸம்ஶ்ரய: ஶ்லேஷா வணம்ரவண்யம்ராஸயாஸ்ஷ: ”

இதிஶ்லேஷலக்ஷணம்,

வ்யநவாதே வகாரஸ்ய த்விதீயவாதே நகாரஸ்ய த்ருதீய வாதே வகாரஸ்ய சதுர்த்தவாதே தகார வகார ஸநேதாயஸ்யவ ரூவ்யதேவத்ரந்வ்யாஸ ஶவாமஜாரா:. நேகாக்ஷராவ்ருத்தம்

“ நேகாக்ஷராஜமயிஷ்வகேஷு ளநதளதே ஶேஷ ஷக ”

இதிலக்ஷணாக.

மகிழம்பூ மணம்போல அதிகமநோஜ்ஞமான பொருள்களைக் கொடுக்கிற தமிழ்வேதமான திருவாய்மொழியைபபிரத்தியக்ஷமாய்க்கண்டவராயும் உன்னைப்போல் எமபெருமான் திருவடிகளில் ஆஸ த்தராயும் சடகோபனென்கிற உன்னுடைய திருநாமத்தைபபெறற

வராயும் இருக்கிற ஆழ்வாரையே அடியேன்செய்கிற இந்தஸ்தோத்திரம் நிறைவேறும்பொருட்டு சரணமடைகிறேன் - அவரே நிறைவேற்றிக்கொள்ள வேண்டுமென்பது கருத்து.

॥ஶ்லோ॥ த்வைபாயநாத்ய கவிஸ ஜநதாம் பாதுகே மாத்ருஶா:
பாதந்யாஸம் ப்ரதமஶிஷ்யா ஶாரதீ யத்ர சக்ரே ।
பூமக்ஷேமம் ஸகலஜநதாம் கல்பயந்தம் ஸ ஜாநு
வால்மீகிர்மே ஸ்புரது வஸுதாபோகவாஸாகஸாஶீ ॥ (ச)

॥அவ॥ பாதுகா ஶாஸ்த்ரஸ்ய பரிஜ்ஞாதாரம் வால்மீகி ஶாஸ்த்ரவிம்ஶத்யா த்வைபாயநாதய இதி

॥வ்யா॥ ஹேபாதுகே, கவிஷு, ஈநவா - பாவநீ, ஶாரதீ - ஸரஸ்வதீ,

"ப்ராஹ்மீ துஶாரதீபாஷா கீர்வாக்வாணீஸரஸ்வதீ"

இத்யமர: த்வைபாயநாத்ய- ஸத்யலோகாத், ஜநதாம் - ஸமூஹம்,

"ஜநதா தந்தமஹூர்த ஸமூஹயாத்ர ப்ரயுஜ்யதேவலா"

இத்யமர:. மாத்ருஶா - குருபத்நீ, யத்ர- யஸ்மிந் வால்மீகி ஶப்தள, பாதந்யாஸம் - பரண விக்ஷேபம், ப்ரதமம் - பூர்வம் சக்ரே - க்ருதவதீ, ஸகலாநாம், ஜநதாம் - லோகாநாம், யோக க்ஷேமம் - யோக: - அலப்தஸ்யலாப:, க்ஷேம: - லப்தஸ்யபரிரக்ஷணம். (அம்ஶே அகலஸ்ரவ:)

"யோகோபூர்வலப்தஸ்ய லாபஸ்ஸ்யாத் க்ஷேமோலப்தஸ்யபாலநே"

இதிவிஶ்வ:. கல்பயந்தம்-கல்பயந்தம், ("பாகாப்யந்தரம் கல்பயந்தம்" இதி பாஷ்யப்ரயோகாதாவ்யந்த உத்தரபதலக்ஷணவ ப்ரத்யயஸ்யாபாத:) ஜாநு,

"ஸநேதஹிலபூலோகஸ்ய யோகக்ஷேமவிதாயக:"

இதி ததுக்தே: ;

வஸுதா போகேஷு- வல்மீகே, ஜாத யஸ்யாஸ:, ஶாந்தி: - வால்மீகி:, "போகந்தம்ஸ்தம்ஶ்வாபவிம்யாமல்மீக:" இதிபோகே: ஶே - ஶக்ஷம், த்வயம் - த்விவிதம், [ஸம்ஸ்க்ருதாதிகம்] (ஸமா) "த்ருவ்யமவாமாதகச் ஶக்தீஶோயஸ" இதி யஸ்யத்ய:

திவ்யாம்ருதம், இதிவா யத்: «திவ்யம் அம்ருதே திவிபவே» இதி விஶ்வ:. வா
சம் வாணீம், திஶதாஜ்ஞாத ப்ரஹ்மப்ரஸாதாத் வால்மீகே: ஸரஸ்வ
த்யா ஆகமநம் காரய ஶ்ரீரங்கநாயகேந ஸஹ இக்ஷ்வாகுப்ய: ப்ராதாத்.
பாத்மகாயா ப்ரஹ்மலோகாதாகமநம் ஶ்ரீரங்கஸ்யேவ ப்ரஸித்தம்.
காவ்யாம்ருதாஸ்வாதார:, வால்மீகேர்மாநஸாத் ப்ரஹ்ம
லோகாதாகமநாயாஸதயா ஸம்பந்த:; ‹ க்ஷிதிம் ஆகதா ஸா
ஸரஸ்வதீ › இத்யத்ர பாத்மகா ஸரஸ்வத்யாஸ்ஸத்யலோகாகமநபாவ
நக்காம்யம் ஸாத்ருஶ்யமநுஸந்தேயமாகாராஶ்ச; தது க்தம் :
« யதாகதஞ்சித் ஸாத்ருஶ்யம் யத்ர ஹ்ருத்யம் ப்ரதீயதே ।
உபமாநோபமேயத்வம் ப்ரஸந்நாய நித்யஶோ ப்யுச்யதே ॥ » இதி.

ஸரஸ்வதி தேவி, உன்னைபபோல் சத்தியலோகத்தினின்றும் பூலோகத்திற்கு வரவேண்டுமென்றெண்ணி முதலில எவரைத் தனக்கு இடமாகக்கொண்டாளோ அந்த வால்மீகிமுனி திவ்யமான வாக்கை எனக்குககொடுக்கக்கடவர்.

॥ஶ்லோ॥ நீசைரபி ஹந்த மம மதிப்யாம் நிவிஶேஷம்
த்ருஷ்டவதி யந்நிவேஶிதே நிகமோத்தமாங்கே ।
ப்ராசேதஸப்ரப்ருதிபி: ப்ரணமோபகீதம்
ஸ்தோஷ்யாமி ரங்கபதிபாதயுகம் த்யஜேஸ ॥ (௫)

॥ஸ॥ நந்வால்மீகிப்ரப்ருதி மஹாகவிஸ்துத்யா: ஸமஸ்தாதகா
யாக்ஷ்மீயா ஸ்துதி: தேவஶ்ச தாஷ்டாஶ்யமஹிம்ந: ஸதோஷ: கிம் பாத
காயா உத மேதஸ்ஸ ரீதி விசார்யம் ஜ்யோதிர் உபநீதஸ்யாந ஸம்ப
ந்நவதயிகாஸு ஸ்வத்வீகாரோரபி வாமேஷாம் அஸ்ய யத்ணாவஹ இ
த்யாஹ — நீசைரிதி.

॥ வ்யா ॥ யது - பாதகயோ: பதம், நீசை - நிக்ருஷ்டை - மம, மதி
பிதி - மஸ்ருகேவ, « மதிபிதிநாமஸ்ருகோஷியாம் » இத்யமர:.
த்ருஷ்ட - உத்க்ருஷ்டே, நிகமாநாம் - வேதாநாம், உத்தமாங்கே - ஶிர
ஸ்யபி, [உபநிஷதீதி] « உத்தமாங்கம் ஶிரஶ்ஶீர்ஷம் » இத்யமர:.
நிவிஶேஷம் - வைலக்ஷண்யரஹிதம் யதாததா, நிவேஶிதே - வ
ர்த்தே, (ஸ-ஶ) « நேவிஶ: » இத்யாத்மநேபதம், ப்ராசேதஸ
ப்ரப்ருதிபி: - வால்மீகிப்ரமுகை:,
« ப்ராசேதஸஸ்து வால்மீகி மைத்ராவருணிரப்யதே »

இதி ஹரிணீச்சந்த:. ப்ரயோஜநமபிஹிதம்-ஸ்துதிபதைரேவ, தத்ப்ரஸங்கதி பாதுகயோர்யுகம், ஶ்ரோஷ்யாமி; கதாநு பாதுகாஸ்தோத்ர ஶ்லோக: கவிதாஸம்பூர்ணவசேதிஹாஸ:.

அத்ர பாதுகாயாமுபநிஷதாம் ரஸிகாநாம் ஸங்கேதஸ்தாநத்வ தாவண்ணா துல்யயோகிதாலங்கார:,

" ஹிதாஹிதைகவ்ருத்தித்வம் ஸோபாதந்யஸ்ய யோகிதா "

இதி லக்ஷணம்; பூர்வவாக்யார்த்தஸ்ய உத்தரவாக்யார்த்தேந ஸமர்த்தநாத் காவ்யலிங்கமபி; தயோஸ்ஸங்கர:.
வஸந்ததிலகாவ்ருத்தம், " உக்தா வஸந்ததிலகா தபஜா ஜகௌ க: "
இதி லக்ஷணம்.

சர்வநிகிருஷ்டமான என்முடியிலும் சர்வோத்கிருஷ்டமான வேதங்களின் முடியிலும் பேதமில்லாமல் வசிக்கிறதாயும் வால்மீகிமுதலான உயர்ந்தகவிகளால் துதிக்கப்பட்டதாயுமிருக்கிற பாதுகையைத் துதிசெய்யபபுகுந்தேன்—வேதங்களின்முடி—வேதாந்தம், அதில்வசித்தலாவது அதினால்பிரதிபாதிக்கப்படுதலாம்.

॥மூ॥ தத்தே மங்க்ஷு மணிபாதுகயோர்நிவேஶாத்
வல்மீகஸம்பவகிரா ஸமதாம் மமோக்தி: ।
கங்காப்ரவாஹபதிதஸ்ய கியாநிவ ஸ்யாத்
ரத்யோதகஸ்ய யமுநாஸலிலாத்விஶேஷ: ॥ (௯)

॥அவ॥ த்விதீயஸ்வவிஷயோக்தேர்மஹாகவிப்ரபந்த ஸாம்யாரோபே காரணமாஹ ந தோஷ இதி வக்தி யத்ர இதி.

மம, உக்தி:-வச:,

" வ்யாஹார உக்திர்லபிதம் பாஷிதம் வசநம் வச: "

இத்யமர: மங்க்ஷு-ஶ்ரீரங்கநாதஸ்ய, மணிமய்யோ:, பாதுகயோ:, நிவேஶாத்-ப்ரவேஶாத் வல்மீகஸம்பவஸ்ய-வால்மீகே:, கிரா-வாசா, ஸமதாம்-ஸாம்யம், தத்தே-வஹதி, (தத்ர த்ருஷ்டாந்தமாஹ) கங்காயா:, ப்ரவாஹே-ஓகே, பதிதஸ்ய ரத்யோதகஸ்ய ப்ரதோலீஸலிலஸ்ய, " ரத்யா ப்ரதோலீ விஶிகா " இத்யமர:. யமுநாயா ஸலிலாத்-ஜலாத், [கங்காப்ரவாஹ பதிதாத், இதி பரிணாமேநாந்வேதே] விஶேஷ:-பேத: கியாநிவ ஸ்யாத்-கிம் பரிமாண: ஸம்பாவித:, (ந கஸ்யாபி த்ருஶ்ய: ஸம்பாவநாயாமிவ

ஶப்³த³:) (ஸ-அ) கிமித³ம் ஶ்ராவணம் வா:" இதி வஸிஷ்டவாமதே³வாதி³ வசனம்.

ஶ்லிஷ்டஸம்ப³ந்தா⁴ ஸமதாப்ரதீத்யா உபமாலங்கார:; தத்ர பி³ம்ப³ப்ரதிபி³ம்ப³பா⁴வேந த்³ருஷ்டாந்தகத²நாத் த்³ருஷ்டாந்தாலங்காரஶ்ச.

"சேத்³ பி³ம்ப³ப்ரதிபி³ம்ப³த்வம் த்³ருஷ்டாந்தஸ்தத³லங்க்ருதி:"

இதி லக்ஷணம்; தஸ்ய சோபமயா ஸங்கர:.

கங்காநதியிற்சேர்ந்த தெருத்தண்ணீர் அதிற்சேர்ந்த யமுனை தீர்த்தத்துக்குச் சமானமாவதுபோல சுவாமியின் பாதுகையிற்சேர்ந்த அடியேனுடையவாக்கும் முன்னிட்டு அதிற்சேர்ந்திருக்கிற வால்மீகி முனிவர் முதலான பெரியோர்களுடைய ஸ்ரீசூக்தியோடு சமானமாகும்.

||ஶ்லோ|| விஜ்ஞாபயாமி கிமபி ப்ரதிபந்நபீ⁴தி:
ப்ராகே³வ ரங்க³பதிவிஹாரபாது³கே த்வாம் |
வ்யக்தம் க்ஷமா: ஸத³ஸதீ விக³தாப்⁴யஸூயா:
ஸந்த: ஸ்ப்ருஶந்து ஸத³யே ஹ்ருத³யே ஸ்துதிம் தே || (௭)

||அவ|| பாது³காம் ப்ரதிஸம்பா³த⁴ஸ்ய ஸஜ்ஜநபரிக்³ராஹ்யத்வம் ப்ரார்த²யதே-விஜ்ஞாபயாமீதி.

||வ்யா|| ஹே ரங்க³பதே:; விஹாரபாது³கே-விஹாரஸாத⁴நபாது³கே; த்வாம்; ப்ரதிபந்நபீ⁴தி:-ப்ராப்தஸாத்⁴வஸ:; (ஸ்துத்யாரம்பா⁴த்) ப்ராகே³வ; த்வாம் கிமபி-கிஞ்சித் விஜ்ஞாபயாமி, (ப்ராப்தஸ்ய விஷாத³ஸ்ய நிவாரணாய கிஞ்சித்³வக்த்ரி:) ஸத³ஸதீ-கு³ணதோ³ஷௌ வ்யக்தம்-விவேசயிதும், க்ஷமா:-ஶக்தா:, விக³தா:-நி:ஶேஷம் விநஷ்டா:, அப்⁴யஸூயா:-கு³ணேஷு தோ³ஷாரோபா: யேஷாம் தே,

"அஸூயா து³ஷ்டாரோபோ கு³ணேஷ்வபி"

இத்யமர:. ஸந்த:-ஸாத⁴வ:, ஸத³யை:-த³யாஸஹிதை: ஹ்ருத³யை: தே-தவ, ஸ்துதிம் ஸ்ப்ருஶந்து-அங்கீ³குர்வந்து இத்யர்த²:. கு³ணதோ³ஷாபி⁴ஜ்ஞா ஜநா அங்கீ³காரேபி க்ஷமேரந் இதி பா⁴வ:. அத்ர ப்ரார்த²நாயா: பாது³காஸம்ப³ந்த⁴ஜ்ஞாபநாத் ப்ரேயோலங்கார:.

இப்பொழுதே உன்னோடு ஒருவிஜ்ஞாபநம் பண்ணுகிறேன், அதாவது குணதோஷங்களையறிய வல்லமையுள்ளவர்களும பொறுமையில்லாதவர்களுமான பெரியோர்கள் என்னிடத்தில் தயைசெய்து இதைக்கேட்கவேண்டுமென்பதாம்.

॥௧௨॥ அஶக்நுவாநமபி நாயகேந ஸ்வகீயே
ஸ்தோத்ரே நியோஜயஸி மாம்மணிபாதுகே த்வம் ।
தேவ: ப்ரமாணமிஹ ரங்கபதிஸ்ததாஸ்து
தஸ்யைவ தேவி பதபங்கஜயோ யதா த்வம் ॥ (அ)

॥அவ॥ ப்ரக்ருதஸ்தோத்ரே பாதுகாப்ரேரிதத்வம் ஸஸாக்ஷிகமுப ஸாதயதே - அஶக்நுவாநமிதி. ॥வ்யா॥

ஹே மணிபாதுகே, த்வம்; அத்யநா - இதாநீம், ஸ்வகீயே - ஸ்வவிஷயே, (ஸ்து) "ஸ்வஜந பாராராக்ஷ்ய", இதி வாம்ஶ்ய இதி தேவப்ரவ்ருத்த்யம்ஶேஷிகம் க்ஷ்ஸமீசீநத:, (ஸ்து) "தஸ்யைஸ ஹிதம்" இதி வ்யாக்யாதீயஸ்ய: ஸ்தோத்ரே, அஶக்நுவாநம் - ஶக்திராஹிதமபி, (ஸ்வாஶக்தி நிரூபணேநேதி பாவ:) மாம், நியோஜயஸி ப்ரேரயஸி, இஹ, அஸ்மிந் - தஸ்மிந் கர்மணி, தேவ: ப்ரபு:, (ராஜாவமர்ஶே) "தேவஸ்து ப்ரபவோ ராஜ்ஞி" இத்யமர:. ரங்கபதி: - ஶ்ரீரங்கநாயக ஏவ, (ஸநாநாயகஶ்சப்தே) ப்ரமாணம் - ப்ரமாதா, (ஸாக்ஷீத்யர்த:) தஸ்ய - ரங்கநாதஸ்ய, பதபங்கஜயோ: - பதஸரஸிஜயோ: த்வமிவ, யதா ப்ரமாணம், (இய த்தாவரிதேஷ்டிகேதியாவத்; தயேதி பரிஷ்கரணாய:).

"ப்ரமாணம் ஹேதுமர்யாதாஶாஸ்த்ரேயத்தாப்ரமாத்ருஷு" இத்யநுயாயாத்யமர:. ஶ்லேஷேண இயத்தாப்ரமாத்ருத்வாப்ய்வஸீயதே; யதாஉஸ்யத்வாவிமர்யாதேத்யர்த:, யதாத்வம் ஶ்ரீரங்கநாய பாணயோரதிஶ்ரேஷ்ட்யவ்ருத்திம் நிவர்த்தயஸி ததாஸௌபிஶ்ரீரங்கநா யோஉபிஸ்வீயப்ரேரணாதிஶேஷநம் நிவர்த்தயேத;ஶோகேஸநாநாய கோ ராஜாஸாக்ஷீவேஷ்டீயமேதோக்தாதிஶேஷநே தமேதாஜநம் நிவர்த்தயதி, தத்ஸத்த்ராவஸீதிவ்யஜ்யதே; தயாவோத்தரத்ர ஶ்ரீரங்கநாய ப்ரேரிதாத்வம்வஸ்துதோதோம் ஸாவயாநயேதி பாவ:. ஶ்லேஷாநு ப்ராணிதோபமாலங்கார:.

நான் சக்தியில்லாமையால் உன்னைத்துதி செய்யவேண்டுமென்று எண்ணங்கொள்ளாதவனாயிருந்தும அவசியம் பண்ணும்படி நீயே நியமிக்கிறாய். ஆகையால் நீ ஸ்ரீரங்கநாதன் திருவடிகளுக்கு ஆட்ப ட்டிருப்பதினால் உன் வ்யாபாரங்களை அந்தத்திருவடியே நடத் திக்கொள்வதுபோல் நானுமுனக்கு ஆட்பட்டிருக்கிறபடியால் நீயே

இதை நிறைவேற்றிக்கொள்ளவேண்டும்—நீ நியமிப்பதற்கும் நான் ஆட்பட்டிருப்பதற்கும் ரங்கனுதனே சாக்ஷியாம்.

॥ 3–ம்॥ யதாசாரம் விஶ்வதீரபி வ யஸ்ய பாரே
தமெவ்யகா யத்தே ஶ்ரபி வ மதிஜஸ்ய ரவிராத் ।
கஸ்ய ஸா கஸாரெ ஶ்ருஷ்டிண ஹர ஊவெபரயமெர
கவீநாம் க்ஷமாணாக்ஷவெஸிணிவாஸ்த்திவத ॥ (க)

॥ கவ॥ கவதாஜூஹாவெ 23தவஸ்தள ஶக்திஜேரஸ் த்யாஹயதா யாரமிகி. ॥வ்யா॥

கஸாரெ:—ஸ்ரீரநாயஸ்ய, (ஸம்பாஸீ), ஊணிஸியீ—ரதயீ, பா ஊ—வாஊகெ, "ரதணிஷ்யொரஶஜாதள்க்தாஷிகேஷவி" ஊத்யரர:, கய "வாஊகாவாஊ:" ஊதிவாரர:. விஶ்வம்—வ்யவ ஞ: யதாசாரம்—ய:—கஸாரி:, ஸயார:, யஸ்ய தமவதி ? தஸ்ய விஶ்வஸ்ய, ய:, பாரே—உக்ஷ்ஷா, மதிரபி—வ்யாவெயாவி ஹ வதி; "மூமதள" ஊத்யதஸியாம் கஊணிக்தி. தவிஹமவ ஜம், கம் வணகா கஷிதீயாஸதீ, யத்தே—வஹவி (வாஊகாகெவ ரெநக்யாகி:) தஸ்ய கஸாரெ: ரவிராம்—மஜஊம், மதிம் ஸஞாரம், (வ்யாவ்யதிகிவ மதெ) ஶ்ரபி—ஊராஸி, ஶ்ருஹிண ஹராஹ்யம்—பஹஶிவாஹ்யம் ஊவொய:ஜாதமஶக்ய:, ஊஹி, ஊஹாத்யம் யஸ்யா: ஸா கம், க்ஷமாணாம்—சமாநாம், கவீநாம்—மாஶ்யம் வ்யபாஸ்ணாம், ஸ்தெத:—வொதஸ்ய, வஸ்தா— விஷய:, கயமெவி கவீநாம்கவநமஹா ஹாவெகவாம் வொதம் ஶக்திரொஸ்யெதி ஹாவ:; அத்யவஞாயாரஸ்யா வ்யாயார தயாயாராயிக்ய வணநாஊயிகாஊார ஜெஊ:.

"வ்யாபெயாஊாயாராயிக்யம்தஊவிதந்தம்"

ஊதிலக்ஷணம்; மதிஸ்தஸ்யாவிமதிநா நவணநெந உத்தரோத்தரொத்கஷ்வணநாகஸாராஊாரஶ்,

"உத்தரொத்தரொக்கஷ்ஸாரஊத்யஹியதெ"

ஊதிலக்ஷணம்; க்ஷமாணாம்ஸ்தத்யநஹஸ்ய ஹமவெதாவ்யயிகா யா: வாஊகாயா: கெஊதிகந்யாயெந க்ஷஸ்தத்யநஹக்வ கயநாகவ்யாயமாவத்யஊார:;

"கெஊதெயநாயஸம்ஸிஷி: காவ்யாயமாவத்திஷ்யதெ"

इति लक्षणम् ; अत्र हिरण्यगर्भादयोऽपि देवाः इत्येतस्य विशेषणस्य तत्त्वानभिज्ञाः परिकराङ्कुरश्च; उक्तानां काव्यार्थावद्योतकत्वसङ्काराः वृत्तं शिखरिणी,
"रसै रुद्रैश्छिन्ना यमनसभला गः शिखरिणी"
इति लक्षणात् ।

இவ்வுலகங்களுக்கெல்லாம் ஆதாரமாயும் அடைக்கலமாயுமிருக்கிற ஸ்ரீரங்கனாதனையும் நீ ஒருத்தியாய் வகிப்பதுமன்றி அவருக்கு வேண்டிய உல்லாச நடைகளையும் கொடுக்கிறாய்; மேலும் உன்மஹிமைகளை பிரம்மா முதலான தேவதைகளும் அறியமாட்டார்கள். அப்படிப்பட்ட உன்னை என்னைப்போன்ற அற்பமான கவிகள் எப்படித்துதிக்கமாட்டுவார்கள்.

॥मू॥ श्रुतप्रज्ञासम्पन्महितमहिमानः कतिकति
स्तुवन्ति त्वां सन्तः श्रुतिकुहरकण्डूहरगिरः ।
अहं तु स्तुत्यर्थी इह बहुजल्पोऽपि तदपि
त्वदायत्तं रङ्गक्षितिरमणपादावनि विदुः ॥ (க0)

॥अव॥ त्वदनुग्रहे सति सर्वस्यापि शक्तिरस्तीत्याह —
श्रुतप्रज्ञेति. ॥व्या॥

हे रङ्गक्षितिरमणस्य - श्रीरङ्गनायकस्य पादावनि, (पदं अव्यतेऽनेनेति करणव्युत्पत्त्यभिप्रायविवक्षायाम्, 'प्रघाणश्च' इत्यादिनादीर्घः) श्रुतस्य - शास्त्रश्रवणस्य अथवा वेदस्य वा, प्रज्ञायाः - स्वाभाविकविवेकस्य, सम्पदा - समृद्ध्या, महितः - पूजितः, महिमा - माहात्म्यं येषां ते श्रुतेः - वेदस्य श्रोत्रस्य वा कण्डूहरा हृद्ये (तात्पर्य इतियावत्) सन्दिग्धवरेव, या कण्डूः - (खर्जूः इत्यादिरेव खर्जूरेकेन निरूप्यते "कण्डूः खर्जूश्च कण्डूया इत्यमरः. तां, हरन्ति - अपनयन्ति, इति तथोक्ताः, गिरः, येषां ते, (इति सामान्येन व्युत्पत्तिः) ते एव हि वेदानां श्रोत्राणां च सन्देहादिकं कण्डूयापनीयते; स्मरन्ति च.

"इतिहासपुराणाभ्यां वेदं समुपबृंहयेत् ।
बिभेत्यल्पश्रुताद्वेदो मामयं प्रतरिष्यति ॥"

இதி. கதி கதி—கியந்த:, (கஸங்க்யாகா இத்யர்த்த:) ஸந்த:, த்வாம், ஸ்துவந்தி, புதா:—க்ஷோதக்ஷமா: (பரிபக்வவிவேகா இத்யர்த்த:) (க்ருஹந்தே, ததஸ் ஸந்தஇவ, இஹ—அஸ்மாஸ்வபி, பஹு—பஹுலம் யதா ததா, ஜல்பாமி—வதாமி, (இதி) யத், தத₃பி—தஜ்ஜல்பிதமபி, த்வதா₃யத்தம் த்வதீ₃யேந தயா, விதா:—ஜாநதே, (ஸம்தஜத்ருந்தஷஷ்டீ:) "விதஜ்ஞாநே" இத்யாதோ: (ஸூ) "விதோ₃லடோவா" இதி ஜஸோ ஜல்பாதிவிநயேநாத்மகத்தா. வால்மீகாதிஷ்யஸ்ய ஸ்தோத்ரஸ்யகாரணீபூதத்வ வால்மீகாந்ருஹாநாஹாநாத் ந நாஹாநாநுக்ராஹ:; "க்ஷூண வ்ருத்தாநாநுக்ராஹா:" இதி தத்ஸம்ருத்தாநோபந்யாஸ ஏவேஶ்ரீமேவ தத்ஸம்ருத்தாநுக்ரஹ லக்ஷணதயா வர்ணயந்தி தமிஹ:. ஸதாம் த்வத்ஸ்துதௌ ஸதஸ்வஸ்யா ப்ரஜ்ஞா ஹேதுர்பவதி, ஏதத் தஹலாவாந்ருஹ: காரணதயாநாதம் பக்ஷ்யதஇதி நிபவந்:.

எல்லாமறிந்த வால்மீகி முதலானவர் உன்னைத்துதித்ததுபோல் அடியேன் தாறுமாறுகிலுந் துதிப்பது உன் பிரசாதத்தால் வந்ததென்று பெரியோர் செல்லுகின்றனர்.

॥மூ॥ யதேஷ ஸ்தௌதி த்வாம் த்ரியாமவரணத்ராயிணி ததோ
வ்ருத்தி: கா நாம ஸ்தவ இதி ந ஸம்வந்தநவயி:।
ஶப்தா ஶ்ரீஶா காமம் பவது ஸாரஸ்வதீ பவதீ
ததேஷாகிம் ஹந்தா ஸதாஸவதிஸம்தாவரஹித:॥ (கக)

॥வ்யா॥ வீரயதா ஸ்தவத்ரா பவத்ரா உத்க்ருஷ்டாவக்ருஷ்டயோ ரஹாவேவ வீரஸ்மீதேஶ்ய இதிஸம்ருஷ்டாந்தவோஹ யதேஷ இதி. ॥வ்யா॥ த்ரீணிப்ரமாணி—ஜ்ஞாநஶக்த்யாதீநி பலாநி, (ஷட்குணா இத்யர்த்த:) தாநி யஸ்ய தஸ்ய ஸம்பந்த: ஶ்ரீரங்கநாதஸ்ய, வரணாத்ராயதே இதிதயோக்தா, தத்ஸம் பந்தி:) 'பஹூநாம் வீஹீக்ஷண்ய', இதி கதுரிணிநி:. (ஸூ) "ஊதேந்ஷு", இதிணீப். வஷ்ட:—ஶ்ரூஹம். சுவிவேகோஹீத்யர்த்த: (த்வாம், ஸ்தௌதி, (இதி) யத் தத:—ஹேதோ:, தவ, வ்ருத்தி:—வீஹாத்ருத்யஸ்ய, கா நாம:, (நகாபிக்ஷதி ரித்யர்த்த: (வ்ருத்தி, நிரவயி:—பரிவேஷரஹிதா 'ஸம்பத்—ஸம்ப த்தி:' (ஸ்வஸ்திமத்யேத) (தத்ருஷ்டாந்தவோஹ) பவதீ—பஹ்ஜ்வா, ஸாரஸ்வதீ:—பத்ரா, ஶப்தா—ஶப்தநேஷு, காமம்—ஹ்ருதம், ஶ்ரீஶா—

ஜிஹ்வயா ஸ்ப்ருஷ்டா, ஸ்வதா ச்வநா, (ஹேதௌ கர்த்தரி த்ருதீயா) தப்தத:, கங்கா, கிம் ஸம்ஜாதா தீர்த்தரூபிணீ ஜாதா, (தோஷவதீ ந பவதீத்யர்த்த:) ஸ ச்வாபி ஸ்வாத்மஸ்வரூபா, ஸம்தாபேந சரீரதாபேந ரஹித: த்யக்த: பவதி. த்ருஷ்டாந்தாலங்கார:

“ சேத் பிம்பப்ரதிபிம்பத்வம் த்ருஷ்டாந்தஸ்தத லங்க்ருதி: ”

இதி லக்ஷணாத்.

கங்கையை நாய் தீண்டுவதினால் கங்கைக்குக் குறையுண்டாகாமல் அந்த நாய்க்குச் சகலதாபமும் நீங்கிவிடுவதுபோல் உன்னை நான் துதிப்பதினால் உனக்கு ஒருகுறையுமில்லாமல் எனக்கே அளவற்ற செல்வமாகின்றது.

||அவ|| ஸ்திதப்ரேக்ஷாமாஸ க்ஷணபரிணதேஷ்வப்ஸு ஸுதா

உத்க்ஷிப்யேஷா உபஹிதகவிஸம்ரம்ப விஷயே ।

நகஸ்யைவம் பாஸ்யா ஹரிசரண யாத்ரே க்ஷிதிதலே

அஸாமர்த்யாயத்தே அவபவநவிஷ்டம்பஜநிதேவ ||(௧௮)

||அவ|| ஸதாகவீநா அஸத்யாமவிஷயே நிக்ருஷ்டேஸ்யாத்யாம ஸ்வஜநஸ்யாஸ்ய இதி வதேயேவத்யேநாஶங்க்ய உத்தரபத்யேந ஸமாதத்தே — ஸ்திதப்ரேக்ஷேதி । ஹரே:, சரணயோ:, யாத்ரே, பாதுகே, (இதி பாதுகா ஸம்போதநம்) (ஶேஷஷஷ்ட்யா ஸமாஸ:) உபஹிதாநாம் வதஜிதாநாம், கவீநாம் வால்மீகிப்ரப்ருதீநாம், ஸம்ரம்ப விஷயே உத்யாம கௌரவேர, க்ஷயி, ஏஷா, உத்க்ஷிப்த:, ஸ்திதாயா: அத்ராயா:, ப்ரேக்ஷாயா: ஸஹஸ்ய, மாம க்ஷணேஷு அதிம ஸமயே, பரிணதே: ஸ்தநபவ்யேண ஸமந்நிஷத்தே, பக்ஷாணி பக்ஷ்வா, வஹாநி ஸமஸ்தீக்ஷாதரம் வாஶ்பா:, யஸ்யாஸா, (பவதீதிஶேஷ:) (அத:) இயம் ராம்ஸஸ்ரீ உத்க்ஷிப்த:, க்ஷிதிதலே ஸம்ததே, கஸ்ய ந ஹாஸ்யா (ஸவேஷாமபி ஹாஸ்யாஸ்பதத்யர்ஹா) (கயேவ) அஸஹாய: ஶ்வஶ்ர, பாதய்யா பாதஸம்பேதந, (ஸம்) “ பாஶாநிஷேத்யாய: ” இதி ஸம்பேதப்ரத்யய: ஸ்தம் தேகாமிதே, (வ்ருக்ஷவயுதாநௌ) அப்ய பவநஸ்ய ஸம்ஸ்ய பாதஸ்ய, விஷ்டம்பஜநித இவ ஜ்ரும்பணமிவ, (ஸம்பேஜ ஸமாவேஶ:) அத இயம், ஏஷா இதி வசநோ: ஸிம்ஹவாக்யாநிததயா நவோ நாத்ர்யம்; உபமாலங்கார:

பெருங்காற்றினால் அசைக்கப்பெற்ற மரம் முதலானவைகளை ஒருவன் வாயினாலூதுவதுபோல் பெரியோர்கள் துதித்த உன்னை நான் துதிசெய்வதைப்பார்த்து யார்தான் பரிஹாஸஞ்செய்யமாட்டார்கள்.

॥मू॥ निस्सन्देहनिजापकर्षविषयोत्कर्षाविहर्षोदय-
व्यत्यस्तक्रमभक्तिवैभवभववैयात्यवाचालितः ।
रङ्गाधीशभवत्स्तवेन [illegible],
[illegible] वेङ्कटेश्वरकवि[illegible] ॥

(கந)

॥व्या॥ निस्सन्देहम् - निस्संशयम्, (निश्चितमित्यर्थः) निजापकर्षः - स्वदैन्यम्, विषयस्य - [illegible], उत्कर्षः पारम्यम्, तयोस्तारतम्येऽपि, हर्षस्य - सन्तोषस्य, उदयेन - उद्भवेन, व्यत्यस्तक्रमेण - [illegible], भक्तिवैभवेन - [illegible] (कारणेन) [illegible], वैयात्येन - धार्ष्ट्येन, "धृष्टे धृष्णग्वियातश्च" इत्यमरः। वाचालितः - [illegible], वाचालः "आलजाटचौ बहुभाषिणि" इति [illegible] तत्करोतीति ण्यन्तात् कर्मणि क्तः। वेङ्कटेश्वरकविः - वेदान्ताचार्यः, ([illegible]) रङ्गाधीशस्य, [illegible] इति [illegible], ([illegible]) "[illegible]" इति [illegible]। [illegible] "[illegible]" इत्यमरः। "[illegible]" इति [illegible] "[illegible]" इत्यमरः। ([illegible]) [illegible]; [illegible] "[illegible]" इति [illegible]; वैयात्यवाचालित इति [illegible]

षणस्य निर्वाहिता हेतुत्वात् पदार्थहेतुकं का
व्यलिङ्गमलङ्कारः. शास्त्र(?)मुक्त्वा विकल्पितमेवमुक्तम् ; "वाक्यार्थेन
हेतुसमर्थनं पदार्थेन विकल्पितम्" इति लक्षणात्.

எனது தாழ்மையும் நான் துதிக்கப்புகுந்த பாதுகைகளின் மேன்மையும் எனக்கு நன்றாய்த் தெரியுமாயினும், இப்போ அப்பாதுகைகளினிடத்தில் எனக்குண்டானமுறை தப்பின பக்தியால் தைரியமடைந்து அவைகளின் ஸ்தோத்திரமாகத் தாறுமாறாய்ப் பிதற்றிகொண்டு விளையாடுகிறேன். விளையாடும் பிள்ளைகளேது செய்தபோதிலும் பரிஹஸிக்கத்தக்கதன்றென்பது கருத்து.

॥रक्षावति रङ्गपतेर्भवतीं पदं... स्तवनीयशिञ्जित सम्पदाम् सन्दोहाः । शास्त्रप्रणीत कविप्रणीत जनैर्नवनवाय रसाय ...
... विशुद्धवर्णसारिणोऽपि कायस्य सत्क्रियः ॥ ॥१४॥

॥अव॥ सन्दोहा विद्ययः पादुकां पदि रसवाक्यवनं वशीकुर्वन्ति । ॥व्या॥ रक्षावति-श्रीरङ्गनाथस्य, रङ्गपतेः मणिपादुके, (सं-बु) "संबोधने च" इति सूत्रम्. भवतीं, त्वद्विषये सस्नेहस्य नाथस्य, शिञ्जितानां-कूजितानां, सम्भिन्नो रणितानां, "समुच्चयेन शिञ्जितम्" इति नाटक व्याख्यायाम्. सन्देश-मिव, (स्वीकारम्) "स्वीयवस्तु इत्यादि समया" इत्युक्तेः. "उपसर्गव्याख्यानादिभिः" इति सूत्रम्. (अपराजितानन्दसमर्थनस्तृ व्याख्यया स्वीयवस्तु स्वाङ्गीकृतिः) सन्दोहस्य-समूहस्य, "सन्दोह विसर व्रजाः" इत्युक्तेः. सन्दोहं-संशयं, ददातीति तयोक्ताः, (संशयोत्पादकशिञ्जित सन्दोहावेति ग्रन्थतो रणं संशयदायिन्य इत्यर्थः) (अथवा) समयानां-कूजितानां, सन्दोहस्य च, सन्दोहं, ददातीति तयोक्ताः, पादुकाशिञ्जितानि कूजितानीवेति संशयदायिन्य इत्यर्थः) शास्त्रपारीणतां विरः कवयेन च, वशीकृतायाम्-अङ्गीकृतायाम्, वरदस्य-रङ्गनाथस्य, अटायां-श्रीवत्सकेतुसमाजे, जनानां-भागवतानां, (वेशिन इतिवत्) (सं-बु) "प्रा

ணீஷ்டாஹாமௌதாமஜ்ந்யதமஸ்யாம்" இத்யுத்தயஃ. மஹாவயஸஃ, த்ராஸா ஸெமெய ஹயவிதமணெ, விஸ்ரம்வமெயெ:ஸுநிமௌஸெயெ:, வ்யஸமெணெ:வ்யவாமெஹெ:, உசஸிகா:மவட்யக்கா:, ஸஃ குயஃ ஸவீவீநாஃ ஹணிதயஃ, ஸுயம்ஸுயந்தந, ஐவாக்ஷெவகாஸ, ஜ்ரம்ஹஜாம்உத்வஜ. வ்யாமடுநாயாம்ஜொட, மிஜ்ஜிதஸஃயெதி உவமா; ஸநெஹ்ஹா இதி ஸநெஹ்ஹா:; ஸுஸம்ஹாவிதஸ்ய தாஸாநெமஸ்ய ஸுமநாஹதிஸயொகி:; இதெதிதெஷாம் ஸம்ஸ்யஷி:; ஸநெஹாஹ ஸநெஹெஹத்யாஹள வ்யந்தநஃவ்யாஸஃ.

உன்னைத்துதிக்க விரும்பின எனக்கு உன் மணிகணிஞ்ஞைசை போல் அதிரமணீயமாயும், இதைக்கேட்டுக்கொண்டாடித்தலையசைக்கிற சிவன்சடைக்குள் அதிவேகமாயோடுகிற கங்கைகூட அஞ்சத்தக்க ஓட்டமுள்ளனவாயுமிருக்கிற சொற்கள் விருத்தியாகக்கடவன.

॥௨௫॥ ஹிவெ ஜ்ஜமெஹத ஓப்யஹாஜாழு
ஹமதா ஹ்யவிடுத வாஹகா வதம்ஸ: ।
ஸுதவொயந யஉடுத: கவீநாழு
ஸுவிஜெஷ்ஷி உமெநாமயெ ஷவாஹ்ய: ॥ (கரு)

॥ஸ॥வாஹகாவஹந உமெத்ண நிஷிஜஸாக்ஷாஸகாம ஸஉயடுயொ மவிமிஷ உஹாகவி உமெநாமயெ வ்யஸ்யவ்யநவ்யவெமொஷ் த்யாஹஹிஉவஹிதி ॥வ்யா॥ ஸுதவொயநயஉடுத:தவொயநாநாம் வாக்மீகி வ்யஹ்ஹதீநாம் யஉடு:ஸுஹ்ஷும், யஸ்ய நாஹிஸ:, (வ்யயஉா ஜா தாவடுவிஹக்கிஸஸிவி:) (ஸுதீதாநா மத ஜுாநமெஹகுஹ்ஷும ஹித இத்யடு:) (யஆ) யநவஹ்ஷணீயம் தவஹவ, யஉடு:ஸுமெளகிக மெயஸாயநம், யெஷாமெஜ தவொயநயஉடுாஃ, தெஷாம் ஹாவ: தத்தா ஸாநவிஹ்யெத யஸ்ய ஸதயொகக:, (ஸஃ) ‹‹மொஸியொமவ ஸஜடுநஸ்ய" இதிஹஸ்வ: ஸுஹம், ஹமமெத ந, ஸுஹ்யவிடுதெ, வாஹகெமாஉவாஹமெஜ, ஸுதம்ஸ:மிமொ ஹஃஷணம், யஸ்யஸ: ஸநு. ‹‹குஷீமெஹவமொதம்ஸாவதம் ஸாமுிமஸிஸ்ஜ:" இதி ஹஊாயஃய:. ஹிஉவத:ஹிஉவஸுவடு தஸ்ய, நஜமெஹமெதா:, நஜஷ்ஷதமாஉமெஸமெதாமு, ஓப்யஹாஜாமெ ஸுஜாமாஜ ஹவஉாமுிதாநாம், கவீநாம், ஸுவிஜெஷ்ஷ, உமெநாமயெ ஷஇஆஸ, (வாஹகாவ்யஹாவ வ்யகாமக வ்யவாஸு திஉா

ணாஹிமாஷேஷ) ஈபாஹ்ய:-கத்ருகேநா தமருத:, கவி. பாதுகாஹஸ்தா நா உவிமவ்யா நிஉராணஶக்தி ஷஂஹஷதீதி ஹாவ:. பாதுகாவதஂஸ இதி விஶேஷணஸ்ய ப்ராஸ்ந கவ்யஹ்ரா வஸாக-ஷிதகாஸ் பரிகராமஂகார:. ஒளவஂஹ்யாஹஷிகஂவ்ருத்தம்.

நான் முன்னிருந்த கவிகள்போல் தவம் முதலானவை செய்யாமலிருந்தும் பாதுகைகளை சிரஸில் வகித்ததினால் அவர்களைப்போல் ஸ்துதிசெய்ய ஸமர்த்தனானேன்.

॥உ௦॥ கநிஷஂவ்யஉஸ்ய ஶபூராஶே:
கவஷஂ ரஂகய்யரீண பாதுகே காஷ்ட.।
மதஹீதி ரஹிஷ்வ நிஉஶஹாஸ்
வரிஹாஷேந விநோஷயாஜி நாயஃ ॥ ॥௧௬॥

॥கவ॥ கஸ்தவா யஸாவஸ் ஸ்திஶக்த்ய ஹாவ: தயாவீ ஹம்வஸ் ப்ரஸாஷந ரஷிவஂ ஷஹஉவிகமஜித்ராஹ கநிஷஜிதி. ॥வ்யா॥ ரஂகயரீணஸ்ய-ரஂகயாராமுரஸ்ய, (ஸஷி) "வஸவஷயராஸ்" இதீத்ய (ஸஷி) "யஶோயஷ்களா" இத்யேதாயர இத்யநவத்ருவ இதியோம விஹாமாஸ் கேவமயர ஶபூஷவீ வத்ருயஃ. பாதுகே, (ஸம்பஷி:) கநிஷஂவ்யஉஸ்ய-அயஂ-காமஃ, வ்யஉஃ-உஸ்வதிகாமஃ, நஹவதி யஸ்யதஸ்ய, கநாஹேரித்யஃ ஶபூராஶே:-வேஷஸ்ய கவஷஂ-கஷூநஂ, (கஶக்ய ப்ரதிபாஷநதிதி யாவஸ்) "வஷஂவ்யவவீத த்ராணஷூந மக்ஷாஜி வஸ்தஷ" இத்யஉர:. காமஂ, விஉஶஹாஸ்-அஜ்ஞாநாஸ், மதஹீதி:-ஷயஹீந:, (அஹஂ) கஹிஷ்வநு, பரிஹாஷேந-ஹாஸஹேதவ்யா பாஶேண, (ஸஷி) "கக்தாரிவகாரகே ஸஂஜ்ஞாயாஂ" இதி ஹஸஹேதோ: காரணேவஞ். நாயஂ-ஸ்ரீரஂகநாயஂ, விநோஷயாஜி (காமகேஷவஶாவீநஂ கரோமீத்யஃ) அஶிக்ஷித வஉதாரவஉநே ஹாஸரஸ:ப்ரஹஷிணாஂ யஜ்ஞதஜதி ஹாவ:. நிஹீநோகேதஷஷ்ட யா மணவக்ஷ கஉநாஸ் மேஶாமஂகார:, "மேஶஸ்யரோஷமணயோ மருணதோஷக்ஷ கஂபநம்" இதிமக்ஷணாஸ். வ்ருத்தமக்ஷணஂ பஷிவஉவஸ்.

வேதங்கள்கூட ஸ்துதிக்கமாட்டாத உன்னை நான் பயங்கெட்டு அறியாமையால் ஸ்தோத்திரம் பண்ணத்துடங்கி அதனால் (ஒருவன்

ஹாஸ்யம்செய்து பிரபுவை விநோதப்படுத்துவதுபோல்) ஸ்ரீரங்கநாதனை விநோதப்படுத்துகிறேன்.

॥மூ॥ வ்ருத்திபி: பஹுவிதாபி ராச்ரிதா
வேங்கடேச்வர கவே: ஸரஸ்வதீ ।
ப்ரீதிமேதுஷு ரங்கநர்த்தகீ
நர்த்தகீவ பவதீம் நிஷேவதாம் ॥ ॥கஎ॥

॥அவ॥ அத வ்யாஜேந் பாரதிகாவிஷயே ஸ்வஸூக்திஹ்ருதாநாய ப்ரார்த்தயதே—வ்ருத்திபிரிதி. ॥வ்யா॥ ஹேரங்கநாத பாரதிகே, பவதீம்—த்வாம், பஹுவிதாபி:—அநேகப்ரகாராபி:, வ்ருத்திபி:—ஶப்தலக்ஷணாதிபி:, (அந்யத்ர) கைசிக்யாதிபி:, ஆச்ரிதா, வேங்கடேச்வரஸ்ய கவே:—வேங்கடநாதார்யஸ்ய கவயிது:, ஸரஸ்வதீ—ஸூக்தி:, நர்த்தகீவ—நடீவ, ப்ரீதிமேது—ப்ரீதிம் ப்ராப்ய, நிஷேவதாம்—பஜதாம். ரங்கஸ்ய நர்த்தகீ நடீவ ஸபாபதேஸ்ஸ்வ பாரதிகா நடீவ ப்ரவேஶ்யத இதி வ்யஜ்யதே; உபமாலங்கார ஶ்லேஷாநுப்ராணித:; ரதோத்ததாவ்ருத்தம், "ராந்ராவிஹ ரதோத்ததாலகௌ" இதி லக்ஷணம்.

நாட்டியமாடுகிறவள் அந்த ஸபாநாயகனைவணங்கித்தன் வ்ருத்திகளால் அவனைச் சந்தோஷப்படுத்துவதுபோல் பலவித வ்ருததிகளோடுகூடிய எனது இந்த ஸரஸ்வதியும் உன்னையடைந்து உனககு அளவற்ற சநதோஷமுண்டாக்கவேண்டும. ஸரஸ்வதி-சொல், இங்கு இக்காப்பியத்திறகுக்கொள்ளப்படடது, வ்ருத்தி, (நாட்டியமாடுகிறவளுக்காயின்) தன் கருத்தை விளக்கும அபிநயம, (இககாப்பியத்திற்காயின்) ரஸத்தை விளக்குமிணைப்பு.

॥மூ॥ அபாரகாருண்யபயோதே ஸத்ப்ரபாதா இஹம்
விபாதசோபி ப்ரதியாம ப்ரதவஸப்தகாம் ஸம்ஹிதாம் ।
தயாபி ஹரிபாரதிகே தவ ப்ரணயமேப்யதே:
உதாஹ்ருதிரியம் பவேதிதி ஶிதாவியச்சா ஸ்துதி:॥ (கஅ)

॥அவ॥ அபரிமேயேசாஹாத்ம்யாயா: பாரதிகாயா: கதம் பரிமித ஸப்தஶ்லோகாஸ்துதிரித்யா ஶங்க்யாஹ—அபாரேதி. ॥வ்யா॥ ஹே ஹரிபாரதிகே, அபாரகாருண்யபயோ:—அநவதிக தயாப்தே:, தவ, ப்ரபாதாஸ்—அநந்தாஹாஸ், ப்ரதமாணிதம் ஸப்தஸம் 'ப்ரதவஸப்தஸம்' தஸ் பரிமாணம் யஸ்யாஸ்தாம் (ஸூ)

«संख्याया अतिशदन्तायाः कन्» इति परिमाणे कन्प्रत्ययः. (अक्षितीयावत्; «शतसहस्रयोश्चेति नेकारस्य वा वचनं» इत्युक्तरीत्या ऊनत्वपरं वा) संहिताश्लोकस्य सन्ततिं, वियातत्वं कृत्वापि, शक्नुयाम् अहं, तथापि, इयं-संहिता, तव, गुणार्णवस्य-गुणस्तोमस्य, एकदेशस्य, स्पृष्टैः-कवस्थानस्य, (नतु व्याप्तस्येत्यर्थः) उदाहृतिरूपैव प्रदर्शने भवेदस्याः, इति कवेराशयः, «इति एतत्प्रकरणप्रकारादि सर्वत्रैव» इत्यर्थः. शतादि-सहस्रसंख्यापरिमितापि स्तुतिः, यत्ता, उभयोरप्येकदेशस्पर्शनादि प्रदर्शनाक्षा विशेषादिति भावः, परिमितस्य प्रदर्शनस्यापि कपरिमित स्तुते रिव सदाविशेष प्रदर्शनाद्यप्रदर्शनाच्छादनाः, «दोषस्याद्यप्रदर्शना तदेव गुणप्रदर्शनाः» इति लक्षणात्; इति शब्देन प्रत्युदाहरणस्य हेतुः प्रयोजनाख्यायां हेतुकं काव्यलिङ्गमलङ्कारः; सामान्ययास- ङ्कीर्णे. पुष्पितं, «अयुजि नयुगरेफतो यकारो युजि च नजौ जरगाश्च पुष्पिताग्रा» इति लक्षणं.

நான் உனது அபார கிருபையால் எவ்வளவு ஶ்லோகங்களாயி னுஞ் செய்ய வல்லவனே ஆயினும் அவ்வளவும் உன் குணங்களின் ஏகதேசத்தையே பிரதிபாதிக்குமேயல்லது முழுமையும் பிரதிபாதிக் கமாட்டா. ஆகையால் அதிலொன்றும் விசேஷமில்லை ஆயிரமே போதுமானதென்றொழிந்தேன்.

॥श्लो॥ अनघकृतनिजनाथं स्तुतिपादयश्रीः
शतमपि सहस्रमपि च समं सावधाना स्ते स्युः।
निश्शेषयति यथावत् निद्रया प्रबोधकः
परिषदि सह लक्ष्म्या पादुके रङ्गनाथः॥ (௧௧)

॥अव॥ पादुकां प्रतिपाद्य सयोरवधानं प्रायशये- अनघकृतेति. ॥व्या॥ हे पादुके, अनघकृतः, निजः-स्वी- यः, नाथः-श्रीरङ्गनिलयः, यथावत् (पादुकाश्रितवत्सला- दरणीया इत्यर्थः) स्तुतिं-परिणीयां वाचं, श्रुतिपादयश्री- उक्तपादयित्री, समं, ते, शतमपि-सहस्रमपि, वचसि-पाठिच, सा

यथा—यथावत्, स्वापः—निद्रा, निद्रया—योगनिद्रया, अपि रङ्गं—कृत्स्नं रङ्गः—कृत्स्नः, (सह) “सहस्य सः” इति समासः. रङ्गनाथः—श्रीरङ्गनायकः, लक्ष्म्या श्रीरङ्गनायक्या सह, परिषदि—गोष्ठ्याम्, यथा—येन प्रकारेण, निशमयति—शृणोति, (तथेति पदद्वयेनान्वयः) स्वस्यान्तः प्रविश्य पादुका स्वयमेव कथयतीति कवे राचार्यस्य हृदयं. द्वितीय विशेषालङ्कारः, एकस्याः पादुकायाः अनेकत्रैकदापि समवस्थान सङ्घटनात्; “विशेषस्सोऽपि यद्येकं वस्त्वनेकत्र वर्ण्यते” इति लक्षणम्; तदनुप्राणितः प्रेयोऽलङ्कारः. उपगीतिवृत्तम्; “नन्वय यथान्ते युगशीनी होमिरेरेके:” इति लक्षणम्.

ஓ பாதுகையே நீ என் மனஸிலும் வாக்கிலும் ஜாக்கிரதையாயிருந்து, ஸ்ரீரங்கநாதனும் தன் யோகநித்திரையைக்கூடவிட்டுத் தேவியாரோடு கேட்டுகக்கும்படி அவ்வளவு அழகா யிந்தக்கிரந்தத்தை நிறைவேற்றப்பிரார்த்திக்கிறேன்.

॥२०॥ त्वयि विहिता स्तुतिरेषा
पदरक्षिणि भवति रङ्गनाथपदे ।
तदुपरि कृता सपर्या
नतानामिव नाकिनां शिरसि ॥ (௨०)

॥अव॥ पादुकायाः श्रीरङ्गनाथ पदपर्यवसानेनावसाय्यते—त्वयीति. ॥व्या॥ हे पदरक्षिणि, “बहुलमाभीक्ष्ण्ये” इति कर्तरि णिनिः, (सप्त) “योऽचि” इति यत्वम् त्वयि, (विषये) विहिता—कृता, एषा—स्तुतिः, रङ्गनाथस्य, पदे—चरणे, (विषये) (विहिता) भवति, (कथमिव) तदुपरि—तस्य पदस्य, उपरि, (अत्र षष्ठीसमास निषेधस्यानित्य विषयत्वान्न तत्समास निषेधः) कृता, सपर्या—पूजा, नतानां—प्रह्वीभवताम्, नाकिनां—देवानाम्, शिरसीव; शेषशेषिणोरन्यतर पूजया उभय पूजा सिद्धिरिति भावः. भगवच्चरणारविन्दे विहितपूजा शिवशिरसि गङ्गोत्पन्न दृष्टत्वं वृत्तान्तः प्रकृते तत्सङ्गतया व्यज्यते. उपमालङ्कारः; आर्यावृत्तम्;

“मूर्ध्नि क्षिप्तं त्वया मन्त्रं देवतास्तिरोभवति प्रसीदति”

षष्ठ्यायश्च वा प्रधाने नियतार्थायाः ॥

षष्ठी द्वितीयया ... परस्य सम्बन्धे भवति पदनियमः ।

प्रधाने च ... तत्त्वादि भवति षष्ठ्याः ॥”

इति लक्षणात्. इदं वचनं शेषं नियमेन प्राप्तौ प्रयुज्यते ; “ सर्वत्र विश्वसन्नारीणां दृष्टं देवतास्विति रङ्गे नाम इति श्रीकान्तव्याख्याने.

ஸ்ரீரங்கநாதன் திருவடிகளில் ஏதாவது ஒரு அபசாரம் செய்தால் அது தேவதைகளின் ஸிரஸில் சேர்வதுபோல் உன்னிடத்தில் செய்த இந்த ஸ்துதியும் ஸ்ரீரங்கநாதன் திருவடிகளில் சேரக்கடவதென்பதாம்.

इति कवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्रस्वतन्त्रस्य श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य श्रीवेदान्ताचार्यस्य कृतिषु श्रीरङ्गनाथपादुकासहस्रे प्रस्तावपद्धतिः प्रथमा.

श्रीमते रामानुजाय नमः

श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः

श्रीरङ्गनाथपादुकासहस्रे सव्याख्याने

द्वितीया समाख्यापद्धतिः

॥अव॥ वन्दे विष्णुपदासक्तं तद्विश्लिष्टां च पादुकाम् ।

यया यत्ता जगज्जन्म स्थिति विलयाद्ययोः ॥ (௨-௧)

॥अव॥ अथास्याः पद्यान्तरोपनिषत्प्रसन्न रहस्याविष्काराभिः विश्वानन्दप्रहेतानेन परम कारुण्येन भगवता शठकोपमुनिना नामैक्याभिप्रायः प्राप्ता गुणानां पादुकाया अनन्यसाधितं वन्दे इति. ॥व्या॥ विष्णोः श्रीरङ्गनाथस्य, पदयोः चरणयोः, आसक्तं प्रतिबद्धाम्, (आसक्तां बद्धाम्, इति भगवदगिना ये जानन्ति तं विशिष्टं प्रविश्यैव विष्णुचैतन्य प्रविशं शठकोपं, तां, पादुकां, वन्दे, ययोः पादरक्षणे श्रीरङ्गनाथ

பாது³கயோ:, (ஶடஜி³தி³தி ஸம்ஜ்ஞா-ஶடஜித்ஸம்ஜ்ஞா) (ஶப்³த³ஸ்ய ஸ்வரூபபரத்வாத் கர்மதா) ஶடம்-ஶப்³த³விஷயகத்வம், ஜயதீதி ஶடஜித், "ஶப்³த³விஷயகத்வம்" இத்யர்த²: "ஜிகாயேவ" இதி யா தோ: "ஸ்த²ப்³த⁴ஷ" இத்யாதி³நா கர்மஸ்விக்வப். ரதி²தஸ்ய ரத²நஸ: (ஶப்³த³ஸ்ய) விஜயாத்-ஶாஸ்த்ரர்ஹிம்ஸ்ய ஸ்வவிஷயதயா வஶீ கரணா தே³ஶதோ:, (வித்தஸ்ய ஶாஸ்த்ருணு ஸுஹிதேஷ விஷயேஷ ஹிதக்வ பரிஜநகத்வாத்) யதா²யுா-யதா²-ஸுந்தி³வ்ய:, (ஸுக்தி:) ஸுயு:-ஸுஹியேய:, யஸ்யாஸா, (ஸவயவாயு விஶிஷ்ட யாவத்) வஶ்ருவ்யோவாயு ஷாயாந்த்ய விவக்ஷாயாம்ஹி ஸவ்யஸ் ஹாவ:, ஸுத்ராந்த்யவாயு ஷாயாந்த்யஸ்ய விவக்ஷிதத்வாத் பவஹா ஷீஹிரேவ. வஶ்ருயோ ஷீவக ரஜ்ஞாஸ:, வண்யாயா:வாஷ காயா ஶ்ருங்கோவரஷ்டேநாவணஸ்ய வ யதெ²டுக்ய வணுநாத்; வஷஹிவணவ்ராவண்ய நாஸயெதெ²டுக்ய ஷீவகம் பயா: " இதி லக்ஷணம்; உத்தராயெவ ஸந்தர்ஶித ஸக்ஷீண:, நாஶே²ா யொஶவ ஶேநாந்த்யயுக்வ கஶ்ு நாத்; "நிரஞ்ஜிதேஶாஶதாநாஶ்ராத்ய யுக்வ வுகஶ்வநம்" இதிலக்ஷணம். யஹவிஷஶாவ்ருத்தம்; லக்ஷ ணம் வஶ்ருவரக்தம்.

இந்தப்பத்ததியில் நம்மாழ்வாரும் பாதுகையும் ஒரே அவதார மென்று நினைத்து அதினாலுண்டான குணங்களைக்கொண்டு ஸ்தோத் திரம் பண்ணுகிறார். எவர்களின் (ஶடஜித்) என்னும் பெயர் என் மனதை ஜயித்ததுபற்றிககாரணப்பொருள் பொருந்தினதாச்சுதோ, எம்பெருமான் திருவடிகளையடைந்த அந்த நம்மாழ்வாரையும் பாது கையையும் வணங்குகிறேன். (ஶடஜித்)-சடத்தைச்சயித்தது, ஶடம் வஞ்சனையுள்ளது, இங்கது மனதிற்காயிற்று, அதைச்சயித்தலா வது கெட்ட வழிகளில் செல்லவொட்டாமல் எம்பெருமானையே நினை க்கும்படி செய்தல். ௧.

॥ஶ்லோ॥ த்³ருஷ்டோ ப⁴விஷ்ய நிவேஶ ஶடாரிநாம்நா
நவீ லக்ஷ்மீ ரமணாய ரோசயிஷ்யந் ।
யத்³வ ரவிப்ரதிஷ்ட பாது³காத்மா
ஶௌரே: ஸ்வயமேவ ரதா²நீய: ॥ (௨௨)

॥வ்யா॥ த்³ருஷ்டேதி. த்³ருஷ்டோ ப⁴விஷ்யதி-த்³ருஷ்டிஸஹாஷாத்³கே ரஹஸ்யா

யத்ப்ரகாஶகவேதாம்ஶே, நிவேஶ ஶ்ருத்யந்தாத்⁴யயநதஜ்ஜ்ஞா-
நரஹிதாநாம், (பாமராணாமபீத்யர்த²:) அக்ஷீணாய-ஶ்ரிய:பதயே
ரோசயிஷ்யந், (ப்ரீதிவிஷயீகரிஷ்யந்நித்யர்த²:) “ரம்யாயதா-
நாம் ப்ரியகாரிணே” இதி ஸம்ப்ரதா³நத்வாச்சதுர்தீ². (து³ர்போ⁴-
பநிஷத் ப்ரவேஶவதாம் ததைவ ஸமர்த²த்வஸ்திதி ஸித்³தே⁴ரிதி
பா⁴வ:) ஸமந்தீ⁴ய:-ஸம்ப்ருஜ்ய:, ஶடகோப:, ஸ்வயமேவ, பாது³காத்மநா-
பாது³காரூபேண, க்ருபிஶதிஸ்வஶதீர்ண:, ப்ரவர்திதி
ஸம்பா⁴வநா ஸம்ப⁴வ்யதே ; ஸதே³ஷாம் ஶிரஸி பாது³கா ஸம்-
ப³ந்தே⁴ந ஸமஸ்த ப்ரீதிஸம்ப⁴வதீதி பா⁴வ:. பாது³காயா:
ஶடகோபத்வாரோபஸ்ய ஸம்பா⁴வநாகல்பநாரூபோத்ப்ரேக்ஷா,
“ஸம்பா⁴வநா ஸ்யாதி³த்த²ம் ஸ்யாதுத்ப்ரேக்ஷா வஸ்துஹேதுப²லாத்மநா” இ-
த்யலக்ஷணம் ; ஔபச்ச²ந்த³ஸிகம் வ்ருத்தம்.

திருவாய்மொழியை யறியாதாரிடத்திலும் எம்பெருமானுக்குக் கிருபையுண்டாக்கும் பொருட்டுத்தான் ஆழ்வார் பாதுகையாகவும் அவதரித்தாரென்று நினைக்கிறேன். ஸந்நிதிகளில் சடகோபமென்கிற பாதுகையை யார் சிரஸில் தரிக்கிறார்களோ அவர்களெல்லாரிடத்திலும் எம்பெருமானுக்கு அளவற்ற கிருபையுண்டாகிறது என்பது தாத்பரியம். ௨.

॥மூ॥ நியதம் ஶௌரிபாதுகே யயா தே
ஸந்நிதி⁴ஷு ஶடகோப இத்யபி⁴க்²யா ।
க்ருதமுபாஶ்ரித பாத³ஜாதவம்ஶ
ப்ரதிபத்த்யா பரசேதஸா ப்ரஸூதா ॥ (௨௧)

॥அவ॥ நநு பாது³கயோர்விஶேஷேண ஸமஸ்தம் ஶம-
வஸ்ய ப்ரீதிவிஷய ஶடகோபாவதார வைஶிஷ்ட்யம் ஶடகோபத்வாஹ—
நியதமிதி. ॥வ்யா॥ ஹே ஶௌரிபாது³கே, ஸந்நிதி⁴ஷு-ஶடகோப:, தே-
தவ, ஶடகோப இதி, அபி⁴க்²யா-நாம, “அபி⁴க்²யா நாம ஶோப⁴-
யோ:” இத்யமர:. யயா நியதம், க்ருதா, உபாஶ்ரிதயோ:, பாத³-
யோ:-ஸமாஶ்ரயணாரவிந்த³யோ:, ஜாதாநாம்-உத்³ப⁴வாநாம், (ஶூத்³-
ராணாம்) “பத்³ப்⁴யாம் ஶூத்³ரோ அஜாயத” இதி ஶ்ருதே:. வம்ஶ
ஸ்ய-குலஜநஸ்ய, (ஜாதஸ்ய வம்ஶஶ்ரேஷ்ட²த்வா, ஶூத்³ரேண ஶூத்³ர
இத்யேந ஜாதிவாசக) ப்ரதிபத்த்யாம்-ப்ரஜநாயநம்

ணவ, பாதுகா-பகுலாபரணாலங்க்ருதம் திவ்யமங்கலவிக்ரஹம், ஶூத்ர தாநக்ருதவாந்; நியதஶ்சேதி ஸம்பாவநாஸ்பர்ப்யதே; இயம் மமோத்ப்ரேக்ஷா; ஶடகோபாவதாரஸ்ய பாதுகா ஸம்பந்தேந யந்ந்யஸ்ய வம்ஶஸ்ய பரிஜநஸ்யைவ மமம் நாந்யதீதி பாவ:.

ஓ பாதுகையே, நீ வகித்துக்கொண்டிருக்கிற திருவடிகளினின்று முண்டான சூத்திர ஜாதியை மேன்மைப்படுத்துவதற்கோ அந்த ருஷி ‘சடகோபன்’ என்கிற உன் திருநாமத்தோடு அவதரித்தார். ௩.

॥மூ॥ முநிநா மணிபாதுகே த்வயா ச
ப்ரதிதாஹ்வம் ஶடகோபஸஂஜ்ஞயைவ ।
இதயம் ஸகலோபஜீவ்யமாஸீத்
ப்ரதமேந ஶ்ருதிரந்யதஸ்தத்யுக் ॥ (௨௪)

॥அவ॥ யதா ; உபயோரபி ப்ரயோஜநஸத்பாவஸ்த்யாஹ—முநிநேதி. ॥வ்யா॥ ஹே மணிபாதுகே, ஶடகோப இதி, ஸஂஜ்ஞயைவ-நாம்நைவ, ப்ரதிதாஹ்வம்-ப்ரஸித்தாஹ்வம், (இதம் முநேர்விஶேஷணம்) முநிநா-பகுலாபரணமுநிநா, த்வயா ச, யா வாஹ்யாம், இதயம்-அயம், ஸகலாநாம், (ஸர்வாநாம்) உபஜீவ்யம்-ஹிதயாவர்ஜ்யாஹ்யம், ஆஸீத்; (கேநகிமித்யத ஆஹ) ப்ரதமேந-பஞ்சவுநிஷ்புஷேந முநிநா, ஶ்ருதி:, (ஸகலோபஜீவ்யா ஆஸீத்) ஶ்ரத்த்ராயந யோக்யா த்ராவிட பாஷயா பரிணமித ஆஸீத் ; அந்யத:—இதரயா பாதுகயா, (த்ருதீயாந்தா ஸ்தாபுவிஹ த்தஸ்ஸவி:) தத்யுக்—“ பாதௌ பஞ்ச ஸபவுரஹஸைவ பத்ய: ” இதிரீத்யா ரங்கநாயக:, (ஸகலாநாமேவ ஜீவ்ய ஆஸீத்) பாதுகயா ஸ்ரோதஸ்வ நித்யாஸ்தவாஜௌ ஸபவுஹ்யா ரங்கநாயகஸ்ய ப்ரதஶிதகாமிதி பாவ: ; தயாபெதஷ்ஹய ப்ரயோஜநாயபு மேதாரஆய மிதிபாவ:. பரிவுராயெபு முநிநா த்வயா ச இத்யுபாத்தயோ: உத்தராயெபு யதாஸங்க்யம் க்ரியாந்வயாத்யதா ஸங்க்யாலங்கார:, “ யதாஸங்க்யம் க்ரமேணைவ க்ரமிகாணாம் ஸமந்வய: ” இதிலக்ஷணம் ; ப்ரக்ருதாப்ரக்ருதயோ: பாதுகா ஶடகோபயோரேக க்ரியாந்வயா தீபகாலங்காரஶ்ச ; தயோ: ப்ராயாந்ய ஸஜ்ஜாதாஸ்தங்கார:.

இதுதவிர. நீ சடகோபமுனிவரா யவதரித்து வேதத்தைதத

மிழ்செய்து சூத்திராதிகளைக் காப்பாற்றினாய், பாதுகையாயவதரித்து ஸ்ரீரங்கநாதனை யாவரும் ஸேவிக்கும்படி பலவிடங்களிலும் எழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டுபோய் அங்கிருப்பவர்களைக் காப்பாற்றினாய். ௪

॥ஶ்லோ॥ ஶுகண்ட்ய கண்டாக்ரம்ருத மாத்வதோ
காதா ஸஹஸ்ரம் ஶடகோப ஸூரே:।
மஜ்ஜந்த்யணாதா மணிபாதுகே த்வாம்
ததேக நாமேந மந்ஸ்மரந்தி॥ (உரு)

ஶுகேண்யேதி. ॥வ்யா॥ ஹே மணிபாதுகே, ஶுத்தவந்த:-ஶ்ரோதார:, (அயாமர்வேதிந இதியாவத்) ஶடகோபஸம்ஜ்ஞஸ்ய, ஸூரே:-விபஶ்சித:, "விதாந் ஸூரி: க்ருதீ" இத்யமர:. கண்டாக்ரம்ருதம்-கண்டாநாம் ஸாயாத்கம், (வேதநாமத்ராக ஜராமரணா பநோதகத்வாத் ஹோம்யத்வாதிஶயாஸ்வாத்ருதவேத்வாத்) காதா ஸஹஸ்ரம்-ஸஹஸ்ரகாதா:, (விஶேஷண விஶேஷ்யயோ: காமசாராத் ஸஹஸ்ர ஶப்தஸ்ய பரநிபாத:; 'காதாஸஹஸ்ரம்' இதி வா பாடே கண்டாக்ரம்ருதமிதி தத்க்ரியா விஶேஷணம்; மாதவ்யபதிதியாவத்) ஶுகண்ட்ய-ஶ்ருத்வா, மஜ்ஜந்த்யணாதாம்-மநோஜ்ஞமிதாம், த்வாம், ததேகநாமேநம்-தத்ஸிலீநஸம்ஜ்ஞா யுக்தாம், ஸந்ஸ்மரந்தி-ஸந்ஸ்மரந்தி யதே. மஜ்ஜந்யநிஸாத்ருஶ்யாத்வஶடகோபநாமகம் பாதுகாயாஸ்ஸாரஸ்யதமிதி பாவ:. ஸ்ம்ருதிரலங்கார:, "ஸ்யாத் ஸ்ம்ருதிப்ராந்திஸந்தேஹைஸ்தத்ஸகாலங்க்ருதித்ரயம்" இதிலக்ஷணம்; தத்ஸாரணவண்டநம் ஸ்ம்ருத்யலங்கார இதி விவேக:. உபஜாதிவ்ருத்தம்.

"ஸ்யாதிந்த்ரவஜ்ரா ததஜாஸ்ததோ கௌ"
"உபேந்த்ரவஜ்ரா ஜதஜாஸ்ததோ கௌ"
"அநந்தரோதீரித லக்ஷ்மபாஜ:
பாதா யதீயா உபஜாதயஸ்தா:॥" இதிலக்ஷணம்.

பெரியோர்கள், ஆழ்வார் செய்தருளிய அதிமதுரமான திருவாய் மொழியைக் கேட்கும்பொழுது "நீயும் இப்படிப்பட்ட நாதனையும் இம்முனிவருடைய சடகோபமென்னும் திருநாமத்தையுமுடையவள்" என்று உன்னை நினைக்கின்றனர். ௫

॥29॥ யஸ்ஸத்வ பர்வ வ்யவதாந தாரம் ய:
ஶேஷத்வ காஷ்டாம் பேஜே ஶடாரே: |
தஸ்யாபி நாம்நோ வஹநாத் த்வயாஸௌ
அபக்ருஷ்டோऽபூத் ஶடகோப ஸூரி: ॥ (௨௯)

யதி. ॥வ்யா॥ ய: ஶடகோபஸூரி:, ஸத்வாநாம், பர்வணாம் — வ்யவதாயகாநாம் விஶேஷாணாம், (ப்ராதிபதிக: பர்வஶப்த: லக்ஷணயா வ்யவதாயகே வர்த்ததே; யதா ப்ரஸ்தாவாதௌ பர்வஶப்த:) ஸத்வாநாம், ப்ரஸ்தாவாநாம், "பர்வஸ்யாத் உத்ஸவே க்ரந்தௌ ப்ரஸ்தாவே லக்ஷணாந்தரே" இதி விஶ்வ:. வ்யவதாநேந, தாரம் — உத்க்ருஷ்டதாம், ஶடாரே: — ஸூரே:, ஶேஷத்வஸ்ய — தாஸபாவஸ்ய, காஷ்டாம் — உத்கர்ஷம், "காஷ்டோத்கர்ஷே ஸ்திதௌ திஶி" இத்யமர:. பேஜே — ப்ராப்தவாந், (ஸப்தமபர்வஸ்தித ஶேஷத்வ பர்யவஸாயஸ்ய ப்ராப்திரித்யர்த:; ஏதச்ச "த்வத்ப்ருத்யப்ருத்ய" இத்யாதிவத் "அடியாரடியார்" இத்யாதி ப்ரபந்தாநுஸந்தேயம்) தஸ்யாபி — ஶடகோபஸ்யாபி, நாம்நோ வஹநாத் — ஸஂஜ்ஞாவஹநாத், த்வயா — அஸௌ, ஶடகோபஸூரி:, அபக்ருஷ்ட: — ந்யூநஶேஷத்வ ப்ராப்த: க்ருத:, அபூத்; பாதுகாயா:, "ப்ருத்யோऽபி ஸ்வாமிந: பித்ரோர் உபேராவிந்யஸ்தாக்ஷரம் | தந்நாம வஹநேநைவ தாஸ்யதே தாஸதாமியாத் ॥" இத்யுக்தரீத்யா ஶடகோபநாமவஹநேந ஶடகோபஸ்ய தாஸகாஸ்ததோऽபி ஶேஷத்வாதிக்யமிதி பாவ:. உத்தரோத்தர ஶேஷத்வநிஷ்டாநாமாதார:, "உத்தரோத்தர ஶேஷத்வ ஸார இத்யபிதீயதே" இதிலக்ஷணாத்.

நம்மாழ்வார், அடியாரடியாரென்றருளிச்செய்தபடி எம்பெருமானுக்கு ஏழாவது தாஸனுயிருந்து இவர் எல்லோர்க்கும் மேலானவரென்று பெயர் பெற்றிருந்தார்; இபபொழுது நீ அவர் திருநாமத்தைப்பெற்று அதினுல் அவர் மஹிமையைக் குறைத்துவிட்டாய். ஒருவனுக்கு தாஸனே அவன் பெய்ரை வகிபபது வழக்கம்; பாதுகையும் அவர் பேரை வகித்ததினுல் அவருக்கு தாஸனென்பதாயிற்று. ஆகவே பாதுகை எம்பெருமானுக்கு எட்டாவது தாஸனுனதால் ஏழாவது தாஸரான ஆழ்வாரைக்காட்டிலும் மேலானதென்பது கருத்து.

॥ஶ்லோ॥ ஶய்யாத்மநா உபசரஸி ஶேஷபூதா
பாதாஶ்ரயேண ச பதம் உரரீக்ருதஸ்த்வம் ।
ஸம்ப்ரத்யபி ஸாம்ப்ரத ஶேஷதயா த்வமேவ
வ்ருத்தம் ப்ரபாவதி ஶடாரிபதம் பிபர்ஷி ॥ (உஎ)

ஶய்யேதி. ॥வ்யா॥ ஹே ப்ரபாவதி, ஶய்யாத்மநா-ஶயநீயரூபேண, "ஶய்யாயாம் ஶயநீயவத்" இத்யமர:. உபசரஸி-உபசாரம் கரோஷி, ஶேஷபூதா ஸதீ-தாஸபூதா ஸதீ, "நிவாஸஶய்யாஸந பாதுகாம் ஶுகோபதாநவர்ஷாதபவாரணாதிபி:" இதி ஶ்லோகே பாதுகாயா: ஶேஷத்வஸ்ய வ்யக்தத்வம் யாதநாத்மநா ஶேஷத்வம், (அநந்தாவதாராயா ஶேஷஶய்யாத்வா த்ருதேஸ்த்வ ஶேஷத்வம்), பாதாஶ்ரயேண-ஸம்பந்தேந ஸம்ஶ்ரயேண, பத:, உரரீக்ருதம்-அங்கீ கரணீயம்-ப்ரவ்ருத்தீயஸ்ய தஸ்ய, (அயிகஸேவாதிதி யாவத்) ஸம்ப்ரத்யபி-பாதஸ்ய, தஸ்ய ஸம்பந்தேஷு ஶேஷத்வமேவ, ஸாம்ப்ரதஶேஷதயா ஸம்பந்தஶேஷத்வாஶ்ரயேண, வ்ருத்தம்-ப்ரகடீகர்த்தும், ஶடாரே: பதம்-ஶடகோப ஸம்ஜ்ஞாம், பிபர்ஷி-வஹஸி. பாதுகா ஸாம்ப்ரதநாம வஹநேந "தஸ்யாம் வஹநஞ்" இத்யுக்த லக்ஷணேந ஸாம்ப்ரதநாமஸ்ய ஸம்பந்தமஸ்யைவ ப்ரகடீகரோதீதி பாவ:; ஸாம்ப்ரத ஶேஷத்வநிர்ணாம ஸம்பந்தஶேஷத்வா நிவ்ருத்தம் ப்ரதர்ஶிதாயது காஷாயிகரணே நிவாரணே ஏவ பாதித:. அத்ர வ்யாபாராந்தர ஸந்நிதாநேந ப்ராக்ஸித்த ஶேஷத்வஸ்ய த்விகுணதா நாமதர்ணாலங்கார:, "ப்ராக்ஸித்தஸ்ய குணோத்கர்ஷதர்ணம் ப்ராதாந்யமேவ:" இதி லக்ஷணம். வஸந்ததிலகாவ்ருத்தம்.

ஓ பாதுகையே, முன்னாதிசேஷனாயிருந்து ஶய்யோபசாரஞ் செய்ததினாலுண்டான சேஷத்துவத்தை இந்தரூபமாயவதரித்து இரெட்டிப்பித்தும் அதில் திருப்தியில்லாமல் பாகவதசேஷனாயிருந்து அந்த வெளியிடுவதற்கோ 'சடகோபம்' என்னுந்திருநாமத்தை வகிக்கிறாய். எ.

॥ஶ்லோ॥ பத்ரே ந தேவி ஶடகோபஇதி ப்ரதீத:
தஸ்யாஸி நாமவஹநா நதிபாதுகே த்வம் ।
ஶேஷீ பவந்நபி யதோஸி ஶேஷஶாயீ
ஶேஷம் த்வஶேஷமபி ஶேஷபதே ஸ்திதம் ந: ॥ (உஅ)

[illegible]

உன் விஷயமாய் ஸ்தோத்திரஞ்செய்தபடியால் ஆழ்வாரு முனக்குச்சேஷபூதர்தான்; சடகோபனென்னுமவர் திருநாமத்தை வகித்தபடியால் நீயு மவருக்குச்சேஷபூதைதான்; உங்களுக்குச்சேஷியானவர் எம்பெருமான் ஒருவரே; மற்ற வுலகங்களெல்லாம் உங்களுக்குச்சேஷபூதங்கள்தான்.

அ.

[illegible] (௨௧)

[illegible]

वस्य ज्ञानाय विधेयमिति. ॥व्या॥ विन्ध्यस्य विन्ध्यपर्वतस्य स्तम्भाय निरोधाय, अविहता अप्रतिहता, गतिः, यस्य तस्य, विष्कम्भसन्तोषस्य, क्षाराब्धेः पानकारिणः, सिन्धुः समुद्रः येन तस्य, असुरः वातापिरेव, भक्ष्यः ग्रासः, “ग्रासस्तम्भने” इत्यमरः. तं ग्रसत इति तथोक्तस्य, कुम्भीसम्भवेनः कुम्भयोनेः वस्य, (कुम्भसम्भवाय स्वविवक्षायाम्, “जामातास्ते विषयाद्ययोवयाय” इति श्रुतेः. (अगस्त्यस्य विन्ध्यनिग्रहादि व्यापाराः पुराण प्रसिद्धाः; विन्ध्यस्तम्भादि विशेषणत्रयमाहात्म्य व्युत्पन्नतया तद्दृष्टाया भाषायाः प्राशस्त्यमपि प्राप्तम्) नित्यज्ञाता अनादिः, (इदं प्रयमानमवतीति भावः) पौरुषं-शौर्यरागमता, भाषा द्रविडभाषा, (द्रविड भाषा प्रयमे मेदस्थनिना दृष्टेति प्रसिद्धिः) शम्भोः तनयेनेव तनयः यस्यास्सा वक्ष्यमाणा उन्निरुद्वायाः, चेतव, उपास्य निष्ठतज्ञ निमग्नज्ञेसती, प्राचीनानां पापानां, श्रुतिवरिष्ठानां वेदशाखानां, “सहजःवरिष्ठशाखी” इत्यमरः. पञ्चपञ्चमद्धा गम्यमाणीया, शुभेच्छ सम्पूर्ण जिह्वतया, आनन्दरानन्दपक्षपाता समवस्थिते प्रकाशकस्वात् प्रेष्ठावस्थितयावत्; अतएव स्वाधिष्ठ समवितान्यग्राहे पञ्चतिथ्यपि गच्छते अतः विशेषणानां साकल्येतस्य परिकरालङ्कारः; अगस्त्यस्य भाषापारम्पर्यस्य पारिप्लवं पानस्यं भगस्तौ व्याख्याय इत्यनुप्रासालङ्कारः; तत्परिकरोऽङ्गमिति सङ्करः. श्लोकार्णवन्तम्.

விந்தியமலையைத்தடுத்தவரும், சமுத்திரத்தை யாசமனம் பண்ணினவரும், மற்றவர்களைப்போல ஒரு யோனியில் ஜனியாமல் குடத்தினின்றுமுண்டானவரும், வாதாபியென்னு மசுரனைப்புசித்து சரிப்பித்துக்கொண்டவருமான, அகஸ்திய முனிவரிடத்தினின்றுமுண்டானதாயினு மித்தமிழ்பாஷை, ஆழ்வாரா யவதரித்திருந்த உன் முகமாய்த்திருவாய் மொழியாக வெளிப்பட்டதினாலன்றோ வேதங்களினும் முதலிலெண்ணத்தக்கதாயிற்று.

॥ஶ்லோ॥ ஶடகோப இதி ஸமாக்யா
தவ ரங்கதுரீண பாதுகே யோக்யா ।
ஸூதே ஸஹஸ்ரஸங்க்யம்
ஸூக்தீ: ஸ்வயமேவ யத்பவதீ ॥ (௯௦)

ஶடகோபஇதி. ॥வ்யா॥ ஹேரங்கதுரீணஸ்ய-ஸ்ரீரங்கநாதஸ்ய, பாதுகே, தவ, ஶடகோபஇதி, ஸமாக்யா-ஸம்ஜ்ஞா, யோக்யா-அநுரூபா, (தத்ர ஹேதுமாஹ) யத்-யஸ்மாத்காரணாத், பவதீ, ஸ்வயமேவ, ஸ்வயா, (அந்யேந) ஸஹாயாத்ருதேஶ்வதிரஸ்காரேண, ஸஹஸ்ரம், ஸூக்தீ:-வாக்யாநி, ஸூதே-உத்பாதயதி, அதஇதி வஸ்துவ்யாகுணாபாய:. ஶடகோபஸ்ய ஸஹஸ்ரஸங்க்ய ஸூக்தஸமுதாய ப்ரவர்த்தகத்வாத்; தவாபி ஶேஷாத்யவயவ ப்ரயோஜகஸஹஸ்ரப்ரவர்த்தகத்வாத் ஶடகோபஸம்ஜ்ஞா யோக்யதிபாவ:. காவ்யலிங்கமலங்கார:, ஸம்ஜ்ஞாயோக்யத்வஸ்ய ஸஹஸ்ரவாக்ய ப்ரவர்த்தகதயா ஸமர்த்திதத்வாத்; தத்வாக்யார்த்தஹேதுகம்; காவ்யலிங்கமிதி: ஸூத்ரகார:, “ஸூத்ரார்த்தயோர்ஹேதோர்வாக்யம் பதிகம்ஹேது: லக்ஷணம் ஹவேச்ச ஸாஹயோ: ॥ ஶ்லேஷே: க்ருதயதிஶோபாம் காவ்யலிங்கம் லிங்கவார்த்தை ஸமஜம் கேஶ: ॥” இதிலக்ஷணாத்.

ஆழ்வாரைப்போலவே நீயும் என்முகமாய் இந்தப்பாதுகா ஸஹஸ்ரமாகிய ஆயிரம் ஶ்லோகங்களை யருளிச்செய்தபடியால உனக்கும் சடகோபனென்னும திருநாமம் தகுந்ததே (௯௦)

இதி கவிதார்க்கிக ஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்ய ஸ்ரீமத்வேங்கடநாதஸ்ய ஸ்ரீமத்வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு ஸ்ரீரங்கநாத பாதுகா ஸஹஸ்ரே ஸமாஸ்வாஸபத்ததி: த்விதீயா.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:
ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம:
ஸ்ரீரங்கநாதபாதுகாஸஹஸ்ரவ்யாக்யாநே
த்ருதீயா ப்ரபாவபத்ததி:

॥ஶ்லோ॥ வந்தே தத்ரங்கநாதஸ்ய மாந்யம்பாதுகயோர்யுகம் ।
உந்நதாநாமவநதி நதாநாம் யத்வோந்நதி: ॥ (௯௧)

॥அவ॥ கயோஸ்ஸ்யாம் பத்³த்⁴யாம் நிரவதி⁴காம் ஶக்திம் ப்ரகாஶயந் ப்ரஸ்தாவ
ர்த்யாயாஶ்ரித்ய பாது³காம்ஸ்துதிம் வந்த³தே இதி ॥வ்யா॥ ஶாந்தம் பூ⁴
ஜ்யம், ரங்க³நாயஸ்ய ஶ்ரீரங்க³நாயகஸ்ய, பாது³கயோ:, தத், யுக³ம்
யுக³ளம், "யுக்³மம் யுக³ளம் யுக³ம்" இத்யமர: வந்தே³ ஸேவே,
யத் பாது³காயுக³ளம் விஷயே, உந்நதாநாம் அப்ரஹ்வீ ப⁴வதாம்
(ஶேஷத்வ பா⁴ஜி ஹீநாநாமிதி யாவத்) அவநதி: ப்ரஹ்வீபா⁴வ:,
அபகர்ஷஶ்ச, நதாநாம் ப்ரஹ்வீப⁴வதாம், ஶேஷத்வாத்⁴யவஸாயவ
தாமிதி யாவத் உந்நதி: அப்ரஹ்வீபா⁴வ:, உத்கர்ஷஶ்ச, (ப⁴வத:) இதி
ஶப்³தே³ ; தத் பாது³காயுக³ளம் ப்ரதிபத்³யே பு⁴ணாஙய:. பாது³
காப்ரணதே: ஹீநாஹவதி ; நமதோ ஸ்து பரமோத்க்ருஷ்டா ஸம்ருத்³தி⁴
ரபவத். அந்யவ்யதிரேகாப்⁴யாம் ப்ரணாமாப்ரணாமயோ: ப்ரஶம்ஸநே உத்தர
வாக்யார்த²ஸ்ய பூர்வவாக்யார்த²ஸ்ய பாது³கா வந்த³நஸ்ய ஹே
து ப்ரநாத் வாக்யார்த²ஹேதுகம் காவ்யலிங்க³மலங்கார: ; உந்நத்யவந
த்யோ: விருத்³தா⁴வநத்யுந்நதி ஸமுச்சயவர்ணநாத் விஷமநா ஹே
து:, "விருத்³தா⁴ர்த்²ய ஸம்பத்தி: உத்ப்ரேக்ஷா கார்யவிஹாவநா" இதி
லக்ஷணாத் ; அவநதேர் விருத்³தே⁴ வோந்நதி ப்ரயோஜநேநோபஶ்லேஷகத்வாத்
விசித்ராலங்காரோऽபி, "விசித்ரந்தத்³ப்ரயத்நஸ்ய விபரீத ப²லேச்ச²
யா" இதி லக்ஷணம் ; உந்நதாநதிஜநகத்வ வர்ணநாத³ஷ்ட
ஶ்லேஷ:, "க³நிஷ்டஸ்யாவ்யவாவஸ்த²ம் தத³வஷ்டாய ஸம்ப⁴வ்யதாம்"
இதி லக்ஷணம் ; தயா ஏவைஷாமேவம் ஸந்நிஹிதாநாம் ஸங்கீர்ணா
ணாநாம் காவ்யலிங்கா³ங்க³தயா ஸங்கராலங்காரஶ்ச. ஸஹி ப்ரணம்
காரேண ப்ரபத்திபரநாமதே⁴யா ஶக்தி: பாது³காயா: பதி ப்ரதி
பாத்³யா வ்யஜ்யத இத்யலங்காரேண வஸ்துத்⁴வநி ப்ரகாஶ்யதே.

எதை வணங்குகிறவர்களுக்கு உயர்வும் வணங்காதவர்களுக்குத் தாழ்வுமுண்டாகிறதோ அந்த ஸ்ரீரங்கநாத பாதுகை இரண்டையும் வணங்குகிறேன் என்பது கருத்து. இந்த ஶ்லோகத்தில் உயர்ந்தவர்களுக்குத் தாழ்வும் தாழ்ந்தவர்களுக்கு உயர்வுமுண்டாகிறது என்றும் ஒரு விரோதக்கருத்து ஏற்படும். க

॥௫॥ நிஶ்ஶேஷ ஶைலதலம் யதி³ பத்ரிகா ஸ்யாத்
ஸப்தார்ணவீ யதி³ மஸீ ஸத்³ருஶீ ப⁴வித்ரீ ।
வக்தா ஸஹஸ்ரவத³ந: புருஷ: ஸ்வயம் சேத்
லிக்²யேத ரங்க³பதி பாது³கயோ: ப்ரபா⁴வ: ॥(௩௨)

திமெஶஷதி. ॥ வ்யா ॥ திமெஶஷ, ஊதிதமைம்-ஆகாமஸ ரதிவம், ‹‹ ஊயைஜிவயொரஸ்தமைம் ›› ஐதுஉரஃ. வதிகாகி வ்யாயாரவந்ரம், ஸயாதுஷி-ஹவெவெஸ, ஸவநா ஊணவாநாம ஸ ஊாஹாரஃ ஸவாணவீ-‹‹ அிமெஶாஃ ›› ஐதிஜீவ. ஸவாவி ஸாம ராஃ, ஸமெஊதுஷிஸீகா, ஊஷீமெவைநஸாயநாஜநம, ஹவிதீயஷி, ஸஹஸு வஷநஃ-ஸஹஸு ஊவஃ, வாரஷஃ-‹‹ஸஹஸுஶீஷூா வாரஷஃ ›› ஐதிஶ்ரூமெதாஹமவாமெநவ, ஸய॥, வகாமெவஸ-மெவை நாயவதிவாஷயிதாமெவஸ ரமவமெதஃ-ஸ்ரீரமநாயஸ, வாஷ கயொஃ வஹாவஃ-ஷிவஶக்திஃ, ‹‹ வஹாவஶக்திமெதஜமெஸாஃ ›› ஐது உரஃ. ஷிவெதமெவைநயொஹஸாஸ, மெஶாமெகெகிஜமெகாதி மெஶஷஃ. ஊநயா ஷிவிதஊஶகுகாஷிதி ஹாவஃ. ஊதுாவஸஊாவித ஸஊாவநா தஊாவநாமைகாரஃ, ‹‹ ஸஊாவநாயஜீஷமைஸா ஷிதுதி மெஹாநஸுவிஸயெ ›› ஐதிமைக்ஷணம ; மெதநவ ‹‹ வாராஸு ஶக்தி விநவிமெயவஶ்ரூதியமெத ›› ஐதுகாவாரிகவிஸிய ஶக்தியமெககநஹ மவதாஸாஷுஸு வாஷகாயாமவதீமெதஃ ஸஊாவநாமைகாரஊதிமை உவஊாமைகாரயநிஃ வாகுமதஃ. வஸஜதிமைகாவஶதம்.

ஆகாசமெல்லாம் பத்திரிகையாயும, ஸமுத்ரமும் மஷியா யும, ஆயிரந்திருமுகங்களையுடைய ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுவே சொல்லுகிற வராயுமிருந்தால் இபபாதுகைகளின் பரபாவங்களை யெழுதலாமென் பதாம். (உ)

॥ஊதி॥ வெமெஷாவவஹணை காதிஹஷிநா திவைஸம
விஶஊரா ஶ்ரூதிஹமெவந ஊஹஷிணா யஸ ।
வ்யாமெஸந யவ ஊயஸஷிநு வாஷுாமெக்ஷ
மெஷ வக்ஷஷீ குஷநஹாவ ஊமெவக்ஷிதஹஃ ॥ (௩௩)

॥உவ॥ வெமெஷதி ॥ வ்யா॥ மெஹஊயஸதிஷநவாஷாமெக்ஷ, மெவஷஸு, உவவஹமெணவிவரமெண, காதிஹஷிநா உதஸமெக, ஊஷஊ ஷமெயாரவிவிமெஶஷணம ‹‹ உதிஹாஸவாராணாஷு ா விஷுமெஸ ஊவவஹமெபஸ ›› ஐதிஸுமெதஃ. விஶஊராயா-ஸமெஊமிக, ஶ்ரூ தனவஷீமெக, மெவநஉதமெஷந, ஊஹஷி-. ஊஷிமெநமெஷவுநு, (வாஷீகிநா) பசமாஊாயணம, திவைஸமவாஷுவிதம, யவஸாரதம, வ்யாமெஸந திவைஸம, (மெத) மெஷவிராஊாயணஹாரமெத, தவ ஊந

பாவம்-தே ப்ரபாவம், ஸமீக்ஷிதும்-த்ரஷ்டும், நேத்ரயுக்மம், பக்ஷ்மலீ-நயனே, உபயத்ர பாதுகாப்ரபாவே பாரதம் ராமாயணஞ்ச ப்ரமாணமிதிபாவ:. 'வேதோபப்ரும்ஹணார்த்தாய' இதிவத்தேந பாதுகாப்ரபாவஸ்ய வேதவேத்யத்வம் வ்யஜ்யதே. பக்ஷ்மலேத்யநேந பரிணதயோ ர்பாரத ராமாயணயோ ருபயோர்ந க்ரியாந்வயிக்யநாத்பரிணாமாலங்கார:, "பரிணாம: க்ரியார்த்தஶ்சேத் விஷயீ விஷயாத்மநா" இதிலக்ஷணாத்.

ஓ பாதுகையே, வேதார்த்தங்களை விளக்குவதற்காக வால்மீகி செய்தருளின ஸ்ரீராமாயணமும், வியாசர் செய்தருளின ஸ்ரீமஹாபாரதமும் இவ்விரண்டும் உன்னுடைய பிரபாவத்தைக்காண்பதற்கு இரண்டு கண்கள். (௩)

||ஶ்லோ|| ப்ரத்யக்ஷயந்தி பரிபூததியோ யதாவத்
ராமாயணே பரதபார்த்திவ பாதரக்ஷே |
ஶஶ்வத்ப்ரபஞ்சிதமிதம் த்விதயைவ வ்ருத்த்யா
ஸம்க்ஷேப விஸ்தர தஶாஸு தவாநுபாவம் || (௩௪)

||அவ|| தத்ராபி பாதுகாப்ரபாவ: ராமாயணே ப்ரபஞ்சநேந ஜ்ஞாதுஶக்ய இதி ப்ரதர்ஶயதி--ப்ரத்யக்ஷயந்தீதி ||வ்யா|| ஹே பரதபார்த்திவஸ்ய பாதரக்ஷே, பரிபூததிய:-ஶுத்தபுத்தய:, மஹாத்மாந இதியாவத் (பாரமர்ஷா:) ராமாயணே, ஸம்க்ஷேபதஶாஸு விஸ்தரதஶாஸு ச, (ஸம்க்ஷேபப்ரஸ்தாவே "பாதுகே சாஸ்ய ராஜ்யாய" "பாதுகாப்யாமபிஷேசய" இத்யாதிநா; விஸ்தரப்ரஸ்தாவே "ஸ தேஹி ஸ்வபதுரேகஸ்ய" "பாதுகே தே ப்ரயச்சதே" இத்யாதிநா) இத்தம் த்வயா-ப்ரகாரத்வயேநேத்யர்த்த:, "ஸப்தமீ" இதி யோகவிபாகாத் ஸமாஸ:. வ்ருத்த்யா-ஶக்திலக்ஷணாவ்யஞ்ஜநாத்மகேந ஶப்தவ்யாபாரேண ஹேதுநேவ, ஶஶ்வத்-ஸர்வதா, ப்ரபஞ்சிதம்-பஹுஶ: ப்ரதிபாதிதம், தவ, அநுபாவம்-ப்ரபாவம், யதாவத்-யதார்த்தம், ப்ரத்யக்ஷயந்தி-ஸாக்ஷாத்குர்வந்தி, அத்புதஸ்ய ஸாக்ஷாத்காரஸ்ய வர்ணநாத் பாவிகாலங்கார:, "பாவிகம் பூதபாவ்யஸ்ய ஸாக்ஷாத்காரஸ்ய வர்ணநம்" இதிலக்ஷணம்.

ஓபாதுகையே, ஸ்ரீராமாயணத்தில் உன் ப்ரபாவங்களைச்சில விடங்களில் சுருக்கியும் சிலவிடங்களில் பெருக்கியும் நன்றாய் அருளிச்

செய்திருக்கிறபடியால் அறிவுடையோர்கள் நன்றாய்க்கண்டுகொள்கி றார்கள். (௪)

॥மூ॥ அப்ருʼஷ்டெ பரெ ஜநெந பரந்தீ³யஸெ க்ஷமா
ரம்ஶெஷ வாத³ நியத நிக³மொ வஶீதா ।
ஸார தத்த்வம் உபப்³ருʼம்ஹிதம் ப்ரணீதம்
ராமாயண தவ மஹிந்த்³ர யத: புராணம் ॥ (௧௫)

॥அவ॥ வாத³காவ்யாஹாவஸ்ய ராமாயணெ ப்ரதிவாத³நாதெ தெநவ ப்ரஸ்தி ப்ரதிவாத³நமவி ஸம்ஜ்ஞாநதித்யாஹ-அவுதி.
॥வ்யா॥ ஹெ ரம்ஶெஷவாத³, க்ஷமா, அப்ருʼஷ்டெ:-வரிதீத வெ தாய்யாயிஹிரவி, ஜநெந:, நிமமெந-வெதெ³ந, உவஶீதா, அநந்தீ யஸெ-தெதெ³க ஞாநவிஷயீக்ருʼயஸெ, நியதம்-நக்ஷத்ரஸதெ³ஹ:, (அந ப்ருʼஷ்டெ: வால்மீகிப்ரப்⁴ருʼதிபி⁴ஸ்து க்ஷமிஷ்யா ப்ரஸ்திஸா க்ஷாத்தத்வம் ஶக்ய த இதிஸாவ:) அநந்தீதள ஹெதமாஹ யத:, ஸாரம்-அத்யந்தாவாதெ³யம், தத்த்வம்-ப்ரஸ்த்யர்த்²ம், உவப்³ருʼம்ஹ யிதம்-வ்யாவ்யாதம், ப்ரணீதம்-நிபத்³தம், (வால்மீகிநதிஶெஷ:) ராமாயணம், தவ, மஹிந்த்³ர-மாஹாத்ம்ய புராணம், (தத³திவந்த வெணாந்ய:) உவப்³ருʼம்ஹணக்ஷமம். “வெதொவ ப்³ருʼம்ஹணா ர்த்தா²யதாவக்³ராஹயத ப்ரபு⁴:” இதிதத்ரைவோக்தம்; அந்யத்ர “இதிஹாஸபுராணாப்⁴யாம் வெத³ம்ஸமுபப்³ருʼம்ஹயெத்” இதிச. வெத³வ்யாவ்யாநரூபெண ராமாயணெந வ்யாவெய்ய ஹூதமெ ப்ரஸ்த்யந்மாந வஹ்நாத³நமாநாமங்கார:; ‘ஸாரதத்த்வம்’ இதிவாக்யெந வாத³கா மஹிந்த்³: ப்ரஸ்திஸாராம்ஶம் வ்யஜ்யதெ.

வேதார்த்தங்களை வெளியிடும்பொருட்டே யவதரித்த ஸ்ரீமத் ராமாயணம் உன் ப்ரபாவங்களை முறையிடுவதினால் வேதங்களுமி தைவிளக்கி யிருக்கவேண்டுமென்று வேதமறியாதவர்களும் ஊகிக் கின்றனர். (௫)

॥மூ॥ திஷ்டந்த ப்ரஸ்தயஸ்தொவிமஹிதம் ஜாமதிஷ்டதா தகெ, தத்தாத³ர்க்ஷ்யநாய தாவக மணப்ராமாய ராமாயணம் ।
யஸ்யாவஸீத³ரவிந்த³ ஸஹ்வைவமெ மீஞ்ஜர ஶிஞ்ஞாரவ, ப்வம்ஷ்டாத³ஞர வாத³வைகணிதி வல்லீகஜந்தாகவி: ॥ (௧௬)

||மூ|| ஶ்ருதிமபேக்ஷணாஹாவேபி தவ ப்ரஸாதே³ ஸமேயுஷாம்
ஸமாஶ்வாஸ: ஶ்ரீராமாயணேநேவ ஸஹ்ருதீத்யாஹதிஷ்ட²தீதி.
||வ்யா|| ஹே பாது³கே, ஶ்ருதய: வேதா³:, திஷ்ட²ந்து, (நாஸ்மாகம் பாது³காப்ரபா⁴வவர்ணநே ஜ்ஞாநாயாத³ரணீயேதி யாவத்) (கு³த:) த
தோபி ஶ்ருதிப்⁴யோபி, ஸேவிதம் உத்க்ருஷ்டதயா ஸம்பா⁴விதம், தத்
ராமாயணம், தத்³ஆத்³யப்ரவ்ருத்தாய தத்ஸ்வரூபவைதா³ பரிச்சே²த்³யம்,
தாத்³ருக், ப்ரகாரதோ பரிச்சே²த்³யம், ப்ரபந்நப்ரபத்தி:, யஸ்ய த
தே³வ, தாவகாநாம், த்வதீ³யாநாம், ஜநாநாம், ஶக்திதேஜ:ப்ரஹ்ருதீநாம், ஶரணாய ப்ரபந்நம் ப்ரகாஶயிதும் "க்ரியாயோக³பவாத³ஸ்ய கல்யாணீஸ்வாமிந:" இதிவத்³ ஆயோக்³. ஜாநதீ ஸாவதா⁴நதயா பதத்³
தே, (தேநைவ தவ ப்ரஸாதோ³ ஜ்ஞாதும் ஶக்ய இதிபா⁴வ:)
(ஶ்ருதிப்⁴யோபி ஸேவிதஸ்யைவ ஹேதுத்வாத்) யஸ்ய ராமாயணஸ்ய,
ப்ரவ்ருத்திஸஹ்ருதயஸ்ய ப்ரஹ்மண:, ஸ்வா:ஸாரஸ்வத்யா:, (வால்மீகிவாசி
ந்ருத்யந்த்யா, இதி ஶேஷே) ஸீதாயோ: ந்ருபவராயோ:, "ஹம்ஸ
க:பாத³கடகோஜ்ஜ்வலாஸ்ஸ்யாம்" இத்யமர:. ஶிஞ்ஜாபி:ஶப்³தை³:,
கர்ணாவதம்ஸாதி³வ விஶேஷாபி⁴நாவி ஸதிஸம்பா⁴ஷிப்ரயோ
ஜ ஸாமாந்யபரகாத் ரவை:ந்ருத்தாந்த ஶரணஶாந ஶப்³தை³:,
ஸ்வயமாபி:கலகலை:, தூர்யநாத:ஶப்³த³:, "தஜ்ஜ்ரிய ஸங்கீ
தம்" இத்யுக்த:. பாதா³:பத்³யதுல்யாம்ஶா:, தை:, பஞ்சா
ஸம்ஹிதா, ஹம்ஸதி:ஸம்பூர்ணை:, யஸ்யாஸ:, வல்மீகஜந்மா வால்மீகி:,
கவி: க்ரௌஞ்சகவயிதா சக்ரவாக, தத்திவர்ணவர்ணநாய: ப்ரஹ்ம
ப்ரஸாதா³தா³விஸஞ்ஜிஹிதாயா ஸ்வஸாரஸ்வத்யா: ப்ரஸாதா³த் ஸ்வயமேவ
தாயா வால்மீகிஹணிதேஹ்ருத³யாத³ந்யத் ஸ்ப்ருஷ்டதயா வேத³ஸாம்யம்; ஸார
ஸ்வதீ ந்ருபவர ரவவத் தத்³ராநவத்³ஶ்ரோத்ருஜந ஸம்பாவஹத
யா விஸ்லேஷாயோ³ பௌரகத்யாவ ததோ ஸேவிதத்வமிதி பா⁴வ:. கா
ஞ்சாஸஞ்ஜிகதயா உபதே³ஶஹேதுத்வாத் காவ்யஸ்ய வேதா³யிக்ய தி
த்யாஶங்காநிக த்ருஷ்டிமாஶ்ரித்ய ராமாயணஸ்யாதி³ காவ்யத்வ முக்தத்வ
தவசைவ வடதே. சதுர்வர்ணதயாஸ்ய முக்தாநாம் ஶ்ருதீநாம்
ராமாயண ப்ரமாண்ய விசாரணேந ப்ரதிஷ்டா² ஸாபேக்ஷவாக்யம்
கார:, "ஸாபேக்ஷஸ்ஸ்வயமுக்தஸ்ய ப்ரதிஷ்டா²யோ விசாரணாத்"
இதிலக்ஷணம்; ஶ்ரீராம ராமாய இத்யாதி³ ப்ரஸ்தே²ஶேஷ ஸேவகாந

[illegible]

உன் மகிமைகளை யறிய வேதங்களை ஏன் தேடவேண்டும். ஸ்ரீமத் ராமாயணம் அதைபபார்க்கிலும் குறைந்ததோ. அதை ஸ்ரஸ்வதியின் அநுக்கிரகத்தால் எல்லாமறிந்த வால்மீகிமுனிவரன்றோ அருளிசெய்தார். இம்முனிவர்க்கு மயக்க முதலானவைகளில்லையாகையாலும்; அவருரைத்த சொற்களெல்லாம் வேதமானத்திலுமுயர்ந்த, ஸரஸ்வதியினது சிலம்பின்னோசைகளுக்கும் அவள் பாட்டிற்கும் ஒப்பானவைகளென்று சொல்லுகையாலும் இந்த ராமாயணம் வேதத்தினு முயர்ந்ததென்பது கருத்து. (௬)

[illegible] (௧௭)

[illegible]

பாதநீயம், யேஷாம்தே, விபஶ்சித:-வித்வாம்ஸ:, "வித்வாந்விபஶ்சித்தோஷஜ்ஞ:" இத்யமர:. நித்யம்-ஸதா, யஸ்யா:-பாதுகாயா:, உத்தம்ஸநம்-ஶிரோபூஷணீகரணம், ரங்கக்ஷோணீப்ருத:-ஸ்ரீரங்கநாதஸ்ய, கம் ப்ரபதயோ:, (உபரிதநஸ்தாந:). யாமஜ்யாம்-யாமே, யாமஜஶப்தாத் மௌளாரதிக்யாத் "ஜாதேதரஸ்ரீவிஷயாத்" இதி ஜீவ:. ப்ரணதிப்ரபத்தேஸ்ஸாத ப்ரபதநஸ்ய. "பாவாநதி இதி ப்ராவ்யபாஷாதநஸாவயத் | தணதி: ப்ரணதிர்தூதிஷ்ட தேதா ந்ருஜ்ஞந தோவ்யதே || இயம்கரண ப்ரணதிஸ்யாதம்ப ப்ரணதிர்தி தோம் ஶ்ருண" இத்யாதிநா ப்ரதிபாதிதாயா:, ஹலம் நிஶ்சிதவந்த: ஹலகேபநாயவஸ்யந்தி, நித்யம்பாதுகோத்தம்ஸநஸ்ய தோக்தஷ ஸாஹஸாத்; தோக்தஶஸாம்பப்ரபத்தி ஹலகாத்; உபயகஸ்ய பாதுகாயாமஜவவ ஸஹவாபேத்தி ஹாவ:. ப்ரயோஜகார:, ஸதி ஷயப்ரணத: பாதுகா ஹஸ்த்யாகாத்; காவ்யஶிம்பரஜம்காரஶ்ச, ஸ்தோதஸ்தயவஸாயேந உத்தரவாக்யாயோந ஸமயோநாத்; வ்ருத்த்யநுப்ராஸ ஶஶபதித்தம்.

எல்லாவற்றையுமறிந்த முனிவர்கள், எந்தப்பாதுகைகளை முடியில் வகிப்பதே, ஸ்ரீரங்கநாதன் திருவடிகளில் செய்த ப்ரபத்தியின் பலனென்று நிச்சயித்திருக்கிறார்களோ; சிவன் சிரஸிலிருக்கிற கொன்றைப்பூமணத்தோடு கூடினவைகளாயுள்ள அப்படிப்பட்ட பாதுகைகளைத் துதிக்கிறோம். (எ)

||ஶ்லோ|| ஶாதஶ்ராயவ பாதுகே தவப்ராணாநு க:ஸ்தோதா ஸ்தோதவ்யயோ:, கோடிரேஷா யதவ்ருண ப்ருணயிநாம் ஸேவாக்ஷணே ஸம்வ்ருணாம் | கஸ்ந்யாந்யம் க்ஷிபதாஶஹம்ப்ரதிகா ஸஜ்ஜ கோலாஹலம், விஷ்வக்ஸேந விஹாரவேத்ரலதிகா கஶ்ஶிரா ஶ்ரம்பதி || (௧அ)

||வ்யா|| ஶாதஶ்ராயவேதி. ஹே ஶாத:, ஶாயவஸ்ய, பாதுகே, தவ, ப்ராணாநு-ப்ரஹாவாதீநு, ஸ்தோதா, கஸ்தோதவ்யயோ:-கநவ்யயோ:, கோடி, (நகோடீத்யநு:) ஸேவாக்ஷணே-ஸேவாஸமயே, உத்ஸவே வா, "வ்யாபாரவிகலதாயா ஶாஸ்தவபாரதந்த்ரதா ஶாஹப்ரதேநுஷ | பாரஶாணகாலஹேத பலிஷ்வம்ஶேஷணே ஸ்தயாவஸரே" இதிநாநாயநு ரத்நஶாலா. கோடிரேஷா-கிரீடேஷு, "க்ருஹா:

“கிரீடசூடாரத்நராஜகோடிஸஹிதம்” இதிஹமாயாய:. யஸ்யா:-
வாதாங்காயா:, ஸப்தஶ்ரேணிபேதேந, ப்ரணயிநாம்-ஸஹிதாமஹ
தாம், யாந்யாவதாம்வா, “விஸ்ரம்பயாந்யா பிரேரண: ப்ரணயா:”
இத்யுக்தே:. (ஸதவஸ) ஸநேந்த்ராந்த்ரம்-பரஸ்பரம், ஸமவதாம்-நாத
தாம், ஸுரிணாம்-தேவாநாம், ஸஹப்ரயதிகயா-ஸஹப்ரயத இதிஶப்த
க்ருத்யா, ‘ஸஹம்ப்ரயத’ இத்யநுகரணஶப்தாத்தத்ரோதீத்யேவ
ணிச். ணிசிச “யாக்வயநிதேஶஸ்ணாஞ்ச” இதிணாஞ்ச
ப்ரத்யய:. ய: ஸஞ்சய:-நிவிஷ்டாவ:, தஜ்ஜநிதோய: கோலாஹல:-
கலகல:, “கோலாஹல: கலகல:” இத்யுக்தே:. தம், விஷ்வக்ஸேநஸ்ய-
ஸேநாபதே:, விஹாரவேத்ரதிகாயா:-லீலாவேத்ரயஷ்ட்யா:, க
ஶ:-பதநம், விராகம்பஹூகாலேந, ஶாந்திரிதவ்யதி, (த
ஸ்யாஸ்தேதி பரிவேஷணாகய:) பரிவேஷக: ப்ரயோமங்கார:;
காவ்யலிங்கம்; வ்ருத்த்யநுப்ராஸஶப்தவிசித்ரம்; ஸ்வித்வகாநுப்ரா
ஸஶ்ச.

ஓ மோக்ஷதாதாவே, ஸந்நிதிகளில் எந்தவுன்னைச்சிரஸில் தரித்துக்கொள்ள விரும்பி தேவதைகள்மேல் விழுந்து நெருக்கும்பொழுது அதைத்தடுக்க விஷ்வக்ஸேநர்கூட வெகு சிரமப்படுகிறாரோ, அப்படிப்பட்ட உன் பிரபாவங்களை முற்றுஞ்சொல்ல யார் வல்லவன் (அ)

॥௪௰௧॥ யொஷிதூ ஜதஜீஷ ஜூவொயமங பெஸ்ஶொதிவெ
ஶாநிக, ஸ்ஸொதஸ்வி ந்யவஹூநாநி ஹஸிதோஷணதஸ்விக்ஷிதிச।
உபத்யாஹிஷ்வ உபவயவாநி வஷயோ: க்ருத்யாநி ஶகெவயக, ய
தேத்தத்ஜ்ணய ஷதேவ வரண த்ராணம் வ்யணெ ரங்கிண: ॥ (௪௧)

யொஷிஹிதி. ॥வ்யா॥ யக, ரங்கிண:-ஶ்ரீரங்கநாயஸ்ய, வரணத்ரா
ணம்-பாதுகா, (கத்ரு) யொஷிதூ ஜதா-நாரீஜாதா, உபஷக-
ஶியா, யெஸ்தாநி, (தயாகவஞாஹமவ்யாவ்ருத்தாஜெ) கவொவஷ:-நிர
ஸ்த:, பகடஸ்ய-பகடாஸுரஸ்ய, ஸெஸ்ஶொஸெஸ்யம், யெஸ்தாநி,
(தயாகவம்ச பகடாஸுரஹஜெ) ப்ரஸ்வாஜேராக்ருதி மணகாக
ஷிரஶபாஹிஶநிச. தத்ர தஸ்யாஜஹஸ்ராவஸ்ச “வதயாஸெஸ்ந:”
இதிவேதவ்யொமாக; யத்ராஸ்யாதொஹஸ்ராவெ இஶநிஜளணா
ஹிக உணெய:; தஹாஸ்ஸிதிஸித்யயஷ:. வெவெஶாநிகாநாம்-விஶாலெந
ஸ்ச்ரதாம், (தேவாநாம்) ஸெஸ்ஸ்ரஸ்வி ந்யா:-நஷ்யா:, (மங்காயா:)

[illegible]

எமபெருமான், ஸ்ரீராமாவதாரத்தில் மிதிலைக்கெழுந்தருளும் பொழுது வழியில் கல்லாய்ககிடநத அகலிகையைப் பெண்ணாக்கின தும்; கிருஷ்ணாவதாரத்தில் குழந்தையாயிருக்கும்பொழுது தொட் டின்மேற் சகட்டிலாவேசித்திருந்த ஓரசுரனை யுதைத்துததள்ளின தும்; த்ரிவிக்ரமாவதாரத்தில ஆகாசத்தையளநத திருவடியில் ப்ரம் மா தீர்த்தஞ்சேர்க்கக் கங்கையை யுண்டாக்கினதும்; கிருஷ்ணாவதா ரத்திலேயே அசுவத்தமா பிரயோகித்த அபாண்டவாஸ்திரத்தினல் உததரை வயிறறினின்றுங் கரிக்கட்டையாய்விழுந்ததைப் 'பரிக்ஷித் து' என்னுங் ஓரரசனாக்கினதும்; இன்னும் அதே அவதாரத்திலும் இதராவதாரங்களிலும் பலவிதவிசித்திர செய்கைகளைச்செய்ததும; இந்தத்திருவடிகளின் பிரபாவமன்றோ என்று நினைத்தவைபோல் எப்பொழுதும் அதைவிட்டுப்பிரியாமல் அதனுடனே நேசித்திருக் கிற ஸ்ரீரங்கநாதபாதுகைகளைச் சரணமடைகிறேன். (௯)

[illegible] (௪௦)

[illegible]

[illegible]

எதை யாராவது பக்தியோடு முடியில் ஒருக்கால் வகித்துக் கொண்டால் உடனே தேவதைகளெல்லாரும் நம்முடைய அதிகாரத்தை யிவருக்குச் சுவாமி கொடுத்துவிடுவரோவென்று சந்தேகித்துப் பயந்து தைரியமழிந்துபோகிறார்களோ, அப்படிப்பட்ட பாதுகையைச்சேவிக்கிறேன். (௪௦)

॥ [illegible] ॥ [illegible] ॥ (௪௧)

[illegible]

பத்ரா, உத்ப்ரேக்ஷ்யம்-உத்க்ருஷ்டம், பதத்ரம்-பாதுகாம், ஸதேவ-தேவேவ, யஸ்-பதத்ரம், ஸக்த்யா, நமதாம்-ப்ரணமதாம், த்ரிவிஷ்டப ஸதாம்-தேவாநாம், அப்ஜாபதேஷ்ட-ஶிரஸ்ஸு, கலிதம், கணை: கலாஜம்-க்ருயிகேந கஸ்ஞாரதேஶ கமந்யாவஸ்தாநம், நித்யம், க்ருபீதாநாம், இந்த்ரஸதஸ்யாநவஸம்பாதிநீநாம், ஸந்தாநவத்ஸரீயிதீநாம், ஸமுதாயம்-ஸமூஹம், கதிகேஸரீவ, அஸத:-ஸமஶேஷவத:-ஶேஷாவதஸ்ய-பாதுகாவர்ணாயதம் ஶிரஸிவர்ணிவேஷ்ட்ரீணாம் ஶங்கஸ்ய, ஹதநாவ்யாஜேந, உவேச்ச:-கத்யயம், அமிதி இதிரதி. நமிநமித்யங்கஸேவேக்ஷா, ஶேஷாவடேநத்யாவீதநவேதந்தீயித்யந்தராரகோவாக்ஸேவேக்ஷணாக் ; ஹதநேதத்யவந்தவாசேத: கவந்தவஹேஹாக்ஸேவேக்ஷா, "யத்யவந்தீதிஹஹக்வம் வேஸவஸாவந்தவாமதா" இதிலக்ஷணம் ; வணஹஸமந்தாயஸ்யா ஸக்ருஷாவ்ருதேஸ்பகாநந்தவ்யாஸஸ்பஹிதம்.

ஸந்நிதிகளில் தேவதைகள் தலைவணங்கி யெந்தப்பாதுகையைத் தரிக்கும்பொழுது, அதனடியில் கட்டியிருக்கிற பரிவட்டம் "இது இந்தப்பாதுகைகள் குடித்து உள்ளேயடங்காமல் கக்கிவிட்ட (எம்பெருமான் திருவடி நகங்களாகிற) சந்திரனுடைய (ஒளியாகிற) அமிருதமோ" வென்று யாவரும் ஸந்தேகிக்கத்தக்கதா யிருக்கிறதோ அந்தப்பாதுகையைச் சரணமடைகிறேன். (௧௧)

॥ஶ்லோ॥ தத்விஷ்ணோ: பரமம் பதத்வயமஹம் த்ரய்யந்தவாக்யந்தஹம், ஜ்ஞாதீத விஸ்த்ருதிகம் விதாரதம் ஶ்ரேயாம்ஸி ஸ்ருயாம்ஸி ந:। யத்க்ராந்திபராஸக்தித பதவ்யஸ்த்ரிபாயவீநீ, ஸவேநேவ ஸதா நதஸ்ய தநதே ஶைலஷ்ட ஸ்திதிம் ஶ்ருத்திந: ॥ (௧௨)

தஹிதி. ॥வ்யா॥ பரமம்-ஶ்ரேஷ்டம், த்ரய்யந்தஸ்ய-வேதாந்தஸ்ய, பரந்தம்-ஶரீரம், ஹ்ருதீதி தயோக்தம், (வேதாந்தஜ்ஞாதவ்யவிஷயீஸ்ருதஹிதியாவக்) "கந்த்ராவிஷ்ருஶ்யதே" இதிஹஶேஷவ்யத்யய: ஜ்ஞாதீத விஸ்த்ருதிகம்-ஸ்வத்வவிஷயெஶ்வர்யவிஶிஷ்டம், விஷ்ணோ:-ஶ்ரீரங்கநாயகஸ்ய, தக், பதத்வயமஹம்-பாதுகாத்வயம், ந:-கஸ்மாகம், ஸ்ருயாம்ஸி ஶ்ரேயாம்ஸி-கத்யந்தம்ப்ரஶஸ்யாநி ஜ்ஞாநஸக்த்யாதீநி, விதாரதம்-ததாதம், யஸ்-பதத்வயம், விக்ராந்திபராயாம்-த்ரிவிக்ரமாவதாரகாலெ, ஸமுத்திதாக்-உக்ஷிப்தாக், ப

[illegible]

எந்தப்பாதுகைகள், த்ரிவிக்கிரமன் உலகமளக்கும்பொழுது அந்தத்திருவடியினின்று முண்டான கங்கையினிடத்தில் கூடவஸிப்பதாலுண்டான விசுவாஸத்தாலேபோல அதைவிட்டுப்பிரியாமல் சிவன் சிரஸிலேயே வஸிக்கின்றனவோ, வேதாந்தப்பிரதிபாத்தியங்களும் அளவற்ற மகிமையுள்ளவைகளுமான அந்தப்பாதுகைகள் நமக்கு அளவற்ற ஐச்வரியத்தைக்கொடுக்கக் கடவன. (கஉ)

॥[illegible]॥ [illegible] ॥

[illegible]

க்ருத்ஸ்நஸ்ய அவகாஹநாஸமர்த்தா: ஹநூமதாதீநாம் ஸமுத்ரஸ்ய லங்கநஸ்ய; மந்தராசலஸ்ய மதநஸ்ய ச; தேஷாம் சேஷ்டாநாம் வைபல்யம் மத்வா அஹம் தேஷாம் குணாநாம் நிஸ்ஸீமத்வாத் அலமர்த்தம் இதி பாவ: ; கத்யம் ப்ருஹத்யா ஹ்ருதயே இதி ப்ரஸித்தம் ஏகதேசம் பிரவேசயாமி இதி ஸ்வாரஸ்யாத் பாவ:।

மீன்கள் ஜலத்திலேயே ஸஞ்சரிக்கின்றவைகளாயிருந்தும் கடல் முழுதுங்கண்டறியவில்லை ; ஹநுமான் முதலான வாநரர்கள் வெகு வேகசாலிகளாயினுங் கடல் முழுதுந் தாவவில்லை ; மந்தரபர்வதமு மதின்ஆழத்தைக்கண்டறியவில்லை ; ஆதலாலிதுகளின் முயற்சிகளெல்லாம வீணென்று நினைத்தே நான் (பாதுகைகளின் குணங்களாகிற) கடலின் இக்கரையிலேயே நிற்கின்றேன் அதின்குணமொன்றையு மறிய எனக்கு வல்லமை இல்லையென்பது கருத்து. (௬௫)

॥௬௬॥ பதகமலரஜோபி: பாவிதே ரங்கநாத:
பரிசித நிகமாந்தே பாதுகே யாபயந்த: ।
கவிஷு பரிபாகம் ஜக்மு: உத்தம்ஸயந்தே
பரிணத ஸாம நந்தே த்வத்ப்ரஸாதே வா ॥ (௬௬)

பதகமலேதி. ॥வ்யா॥ ரங்கநாத:-ஸ்ரீரங்கநாதஸ்ய, பதகமல ரஜோபி:-சரணாரவிந்தபராகை:, பாவிதே-ஸம்ஸ்க்ருதே, பரிசித:-ப்ரதிபதம் ப்ரதிபாதகஸாமர்த்யேந ஸங்கத:, நிகமாந்த:-வேதாந்த:, யயோஸ்தே, (வேதாந்தவேத்யே) பாதுகே, (கர்மணி) யாபயந்த:-வஹந்த:, பண்டிதா:, கவிஷு பரிபாகம்-அஜ்ஞாதஷ்ய ஷிக்ஷாராகம் பரிணதிம், ஜக்மு:, உத்தம்ஸயந்தே-சிரோபூஷணதயா வஹந்தி, (ராஜ்யஸ்யாபிஷேகத்ருபாதிகாஸு ராஜ்யாபிஷேக த்ருஷ்டி:) பரிணதம்-உத்க்ருஷ்டம், ஸாமநம்-ஸாமக:, யஜ்ஞாத்ருஷு, ஸ்வம்-ஸ்வகீயமபி ஸ்வம், (ததனபரப்ரஹ்மாராதநஸ்த்வ மோகோதவேத்ருதிஹாஸ:) கவ்யாஸதேவா-கவிதிஷ்டேவா, "கவிர்மநீஷீ பரிபூ: ஸ்வயம்பூ:" இதி ச்ருதாரஸ்ய கவிதா. ப்ரஹ்மாணோஹவந்திவேதிஹாஸ; ஸகலபாதுகாஸஹஸ்ர நைபுண்யம் சிலக்கம்வேதி நிகமம்: ; ஸஹ்யங்கெரணஜ்ஞாபிதயோ: சிலக்ஷப்ரஹ்மயோ: பாகரேண விகல்பாதியாநாம் விகல்பாலங்காரஸம்ஸ்ருஷ்ட: பர்யாயோக்தாலங்கார:, "பர்யாயோக்தம் ததேவஸ்யாத் ப்ரகாரேணைவ கீர்த்யதே" இதி

[illegible]

ஸ்ரீரங்கநாதன் திருவடித்தாமரை தூளிகளால் பரிமளிததுக் கொண்டிருக்கிற பாதுகைகளைசசிரஸில் வகிக்கின்றவாகள, மூன்றும் பிறைசசநதிரனையாவது முடியில வகிக்கிறார்கள் ; எமபெருமான் நாபீகமலத்தையாவது தமக்கிடமாகக் கொளகிறார்கள். ருத்திரனாயாவது பிரமமாவாயாவது ஆகிறார்களென்கிறபடி. (கச)

[illegible] (சரு)

[illegible]

எப்பொழுதாவது ஒருக்கால் உன்னை வகித்தவர்கள் இறநது போனால் அவாகளை உன் பரிசாரகாகள் ஆராதிககிறதேதவிர யமன் தீண்டுவதில்லை. மோக்ஷமபெறுகிறார்களே யன்றி நாகஞ்சேர்வதில் லையென்பது கருதது. (கரு)

[illegible] (௬௬)

[illegible]

ஓ பாதுகையே ஸ்ரீரங்கநாதன் திருவடிகள் உனக்குப்பதிலாக வேயிருக்கின்றன ; இல்லாவிட்டால் அந்தத்திருவடிகள் சித்தமாயிருக்கும்பொழுது எல்லாமறிந்தவர்கள்கூட உன்னையே யேன் சிரஸில் தரித்துக்கொள்கிறார்கள். அதைப்பார்க்கிலும் நீயே உயர்ந்தவளென்பது தாத்பரியம். (௬௬)

[illegible] (௬௭)

[illegible]

[illegible]

சகல விகித கருமங்களும் உனக்குச்சேஷபூதங்கள், அவைகளுக்கெல்லாம் நீயே அதிகாரியென்று வேதங்களில் சொல்லியிருக்கிறபடியறிந்து அப்படியே செய்யாமல் பசுவதம் மாத்திரம் செய்து யாகஞ்செய்கிறவர்களைப்பார்த்து, இவைகளெல்லாம் வீண், கோஹத்தி மாத்திரந்தான் மீந்ததென்று தெரிந்தவர்கள் பரிஹஸிக்கின்றனர்.

(கஎ)

[illegible] (சஅ)

[illegible]

[illegible]

உன்னை ருத்திரன் வணங்கும்பொழுது அவன் முடியினின்றும் சிதறி யவ்விடத்திலிருக்கிற ஸர்பபஙகளின் சிரோரததினஙகளிலடி படடுத்துளித்துளியாக விழுகிற கங்காசலததின் திவலைகளெல்லா முன்னை யாராதிப்பதற்காகச சேர்க்கிற தீர்த்தங்கள் போலாகின்றன.

[illegible] (௪௧)

[illegible]

நீயொன்ருயிருந்தும், எம்பெருமான் திருவடிகளிலும், முனிவர்களின மனஸிலும், வேதாந்தத்திலும், ஸத்கவிகளின் வாக்கிலும் எபபொழுது மிருக்கிறபடியால் உனக்கும எம்பெருமானைப்போல் அநேகரூப மிருக்குமெனறறியலாயிறறு. (௪௧)

॥௪-௫॥ பரிஸரவிநதாநா ஜ்ஞுய்யுதீவஹ்வணு வஹ்ம்
பரிணதயவிஶேஷு: பாதெக்கெஸம் ஸவண்ணும் ।
கஹககஜநவிதுரோ ஸகயே ஶுபவ்யுக்த:
குநவஶாவிதிகஷ்த கோவ்யஸ யாதவாத: ॥ (௫௦)

பரிஸரேதி. ॥வ்யா॥ ஹே ஶௌரே: பாதெக, ஸம், பரிஸ ரோ-ஸவீபதேஶே, விநதாநாம்-ப்ரணதாநாம், ஜ்ஞுய்யு, (ஸ்திநாம்) தஹ்வண்வஹ்ம்-தஷ்டாரக்ஷரஶ்ரேணீம், ‹‹ வணுதாக்ஷரம் ›› இத்யமர:. ராஜதஶ்ரேணீதிவயவஹர்யதே. ‹‹ தஹ்வணும் ராஜதம் ரூப்யம் ›› இத்யமர:. ஸவண்ணும் பரிணதயவிஶேஷாநாக்ஷர தயா விகாரயவி, வஹ்வஹ்த்தா: கஹேதுவிவக்ஷயா வஹ்ம் ஸவ ணும் பரிணதயவீத்யக்தம். பாதகாஸக்தாநா ஜ்ஞுய்யுவஞ வம் ப்ரஹ்மணாஞிவிதா: த:வஶஞிகாஞிவயோ நிரவயிவ ரஷாயு ஸஞிகாஞிவயோஹவஞீதி ஹாவ:. கநகதயாபரி ணதயவீத்யவஹர்யதே. (வ்யுத்பாயு ஶிவேத்யா ஸம்ஹாவித கம் ஸஞயதிக்ஹகேத்யாதிநா) கஹகஜநாநாம்-ஹஸ்தகஶந ஷ்யாணாம், விதுரோ-கஸஞிக்யஷே, ஸகயே-ஸந்நாயே, ஶுப வ்யுக்த:-ப்ராஹ்ஷிதிகாயா:, ப்ராஹ்ஜீவிகாயாஇத்யவிஹ ஹர்யதே. ‹‹ ஶுஜீவோஜீவிகாவாதா வ்ருத்திவதநு ›› இத்யமர:. தேதவ, கஸ, யாதவாத:-ரஸவாத:. ‹‹ ரஸாதயஸ்வக கஹாதயஸ்யோ ஹஞதாநிவது ஸம்பணாஶ ஹேஶிகம் । ஶிஶாவிகாரோஶ்ய ஶவயோநயோ ஹோஹம்ஸஹாவ: கநகஞயாதய: ॥ ›› இதிநா நாயு ரத்நஶா. குநதாத்வா, ‹‹ நவ்யூஹாயாம் விகஷேவ ›› இத்யமர:. (வஞ்த்யநநயே ஜிஜ்ஞாஸாயாம் வா) ‹‹ நிஷேயவாக்யா ஶங்கார ஜிஜ்ஞாஸாநநயேவஶ ›› இத்யமர:. விதித:-ஜ்ஞாத:. அத்ர வஞவுாயெ ராஜதஸ்ய ஸவணுதயா பரிணாஶோ வி ரோய்யதஇதிதஸ்யாக்ஷரவரதயாஜஹாவீகரணாத் விரோயாஹா ஸாஶங்கார:, ‹‹ ஆஹாஸக்வ விரோயஸ்ய விரோயாஹாஸ இஷ்ய தே ›› இதிலக்ஷணாத் ; உத்தராயெ கஹ்தரஸஸ்ய பாதகா ஹக்த்யுதயா வணநாத்ஸவதுஶங்கார: ; தத்ர வ விரோயாஹா ஸோஜீதிஸங்கர: ; ஸந்நாஹவதிநாயா: பாதகாயா: ஸதாம் நிஷிஜஸ்ய ரஸவாதஸ்ய வ்யாஹதிவணநாத் வ்யாவாதாஶங்கார

ஸு, “ஸ்யாத்³யாவாதொநுயாகாரி தயாகாரி க்ரியேதவைக:” இதிலக்ஷணம்.

ஓபாதுகையே, நீ உன்னை வணங்குகிறவர்களின் முடியிலிருக்கின்ற துர்வர்ணத்தைச்சுவர்ணமாக்குகிறாயே இந்தரசவாதம் நல்வழியிலேயே செல்கிற உனக்கு எபபடி தெரிந்ததோ. துர்வர்ணமென்பதற்கு வெள்ளியென்றும், கெட்டவெழுத்தென்றும்; சுவர்ணமென்பதற்குப் பொன்னென்றும், நல்லவெழுத்தென்றும் பொருளாம். ஆகவே வெள்ளியைப் பொன்னாக்குகிறாயென்றும், அவரவர்கள் தலையிலெழுதிய கெட்டவெழுத்துக்களை நல்லவெழுத்தாகச் செய்து வேண்டிய சம்பத்தைக்கொடுக்கிறாயென்றுங் கருததுணர்க.

॥ச-ஞ॥ பலிமத²ந விஹாரா வஸ்²ய தாநஸ்ய விஷ்ணோ
ரவிமதிவதநு விக்ரமைர ப்ரமேய: ।
சமயி தநயிமத்வா பாபராஶி தீ³ய
ஸ்தஜதி பாத³ரக்ஷே ஸாமயிஸ்தநமித: ॥ (ருக)

பதீ³தி. ॥வ்யா॥ ஹே பாத³ரக்ஷே-பாது³கே, பலிமத²ந விஹாராத்-ஹாபலிநிக்³ரஹார்த²மாசரிதாத், (வ்யாபாராத்-வாமநாவதாரே க்ருதாத்) தஸ்ய-தாநஸ்ய, விஷ்ணோ:-த்ரிவிக்ரமஸ்ய, அவிமம்-அவிமம் வஸ்துஜாதம், அதிவதநு:-அதிக்ரம்ய மத்³தி:, விக்ரமை:-பாதவி க்ஷேபை:, அப்ரமேய:-அபரிச்சே²த்³ய:, (அத²வா) அமயம்-நாஶம், அநயிமத்வா-அநாபந்ந:, (தத்ரிவேதக்ரமேத பாபாநாம் ததேவநாஶஸ்யாதிதி பாவ:) தீ³ய:, பாபராஶி:-து³ஷ்க்ருதஸஞ்சய:, தவ, தேஹிதோ பாவாத்³யந, ஸாமயி:-பரிமிதஶ:, ஸ்தஜதி, க்ருதவ்யாபாராணிபவமோக்ஷண த்ரிக்ருயதே; அத:ஸ்ரீபாத³நாய வாதணாவேக்ஷயா கவம்வ்யாபாவதீதிபாவ: அத்ரமவ்யபதேஶநாவ்ய வாரிதிஹொ பவதி ஶத்ரு பாபாபாஶம் பாது³காவாராக்ரதே வ்யவநாக்யத்ரீகாலங்கார:, “வ்யத்யேகம் பவத ஶத்ரோ: பக்ஷபாராக்ரதே:” இதிலக்ஷணாத்.

மஹாபலியைக் கொல்வதற்காக மூன்றுலகங்களையுமளந்த த்ரிவிக்ரமன் திருவடிகளாலும் அளக்கக்கூடாமலும் அதனையிதுவரையில் அழியாமலுமிருந்த அடியேன் பாபங்களெல்லாம் உன்னுடைய பிரபாவத்தாலன்றோ வழிந்தன. (உக)

॥ஶ்லோ॥ தடபுவி யமுநாயா ஸ்தம்பகீ யந்நிவேஶாத்
வஹதி நிகமஶாகா வைபவம் நீபஶாகா ।
பதகமலயுகம் தத் பாது மே ரங்கபர்த்து:
ஸ்ரயதி விஶிஷ்டம் யஸ்ய ஶாகாநந்தஶாகா:॥ (௫௨)

தடேதி. ॥வ்யா॥ ஹே பாதுகே, யமுநாயா: தடபுவி-காளிந்த்யா: தீரதேஶே, "காளிந்தீ ஸூர்யதநயா யமுநா ஶமநஸ்வஸா" இத்யமர:. ஸ்தம்பகீ-ஸ்தபகிதா, நீபஶாகா-நீபஸ்ய-கதம்பவ்ருக்ஷஸ்ய, ஶாகா-அவயவ:, யஸ்ய-ரங்கநாதபதஸரஸிஜஸ்ய, நிவேஶாத்-நிக்ஷேபாத், நிகமஶாகாயா:-வேதஶாகாயா: ஸமஸ்ய, வைபவம்-விஶிஷ்டிம், வஹதி-தத்தே, (விஶ்வவிக்யாதவிபவஸம்பந்நா பவதி) தத், ரங்கபர்த்து:-ஸ்ரீரங்கநாதஸ்ய பதகமலம், (கர்த்ரு) மயி, (ஶாகாஸு) 'ஶாகாஸு அநந்தஶாகாஸு' இதி அந்வய: ஸம்ப்ரத்யய:. தாம், உத்தரோத்தர வ்ருத்தி தீர்த்தியாவத் ப்ரதிபாதகதயா நிகமோஹாய ஹேது ப்ரஸ்தாநவாகாத்யாதார ஹேது பாத்த ப்ராதிதீர்த்தர்ய:, ஶாகாஸ்வபி அந்தர் அந்தர்வாக அநந்தஶாகாஸ்வேந அங்கம் உச்யதே; தயா வஸ்வதாங்கம் உச்யதே; தயா வஸ்வதாங்கம் பரிகாதிரிச்யதே. "ஶாகாதா யாதே வக்ஷாந்தரே ஹரே । நிகடேவ பதாதேவ ப்ரஹேத்வந்ஸாநவே ॥" இதி நாநார்த்தமாலா. விஶிஷ்டிம்-ஸம்பத்திம், பஜதி, பஶ்யதி ஸம்பாதாயந்தம்; 'நிகமஶாகா வைபவம்' இத்யத்ர உபமாலங்கார:; நீபஶாகா வைபவஸ்ய கார்ய பதஸரஸிஜஸ்யாபி அதிவைபவகதா வர்ணித இத்யுத்தரோத்தரத்ர கயநாதாராலங்கார:; பஶ்யதி ப்ரத்யக்ஷ ரேணா வ்ருத்யாஸாத் ப்ரத்யக்ஷாலங்கார:; தயோ வேஷாம் யோகம் ஸம்ஸ்ருஷ்டிஸாபேக்ஷ ஸங்கர:

யமுனையாற்றின் கரையிலுள்ள கடம்பை மரத்தின் ஸாகையும் (கிளையும்) எதனோடு சேர்ந்து வேதங்களின் ஸாகைக்கு (ஓர் பிரிவுக்கு)ச்சமானமான மேன்மை பெற்றதோ; (அந்தக்கிளைகளிலும் வேதங்களிலும் எம்பெருமான் திருவடியிலிருக்கின்றதென்பது கருத்து) அபபடிப்பட்ட திருவடிகளிலும் உன்னோடு சேர்ந்து ஸாகா நந்தமான (கிளைமேல் கிளையான சகல வேதங்களாலோதப் பட்ட, நகங்களோடு கூடின) மேன்மைகளைபெறுகின்றன. (௫௨)

॥ மாலிநீ ॥ ஶிரஸி விநிஹிதாயாம் பக்திநம்ரேண பவத்யாம்
பவதி தநுப்ருதஸ்த்வாம் உந்நதிம் ப்ராபயந்தீ ।
அயி முரரிபுபாதரக்ஷே யதவநமநதேஷாம்
அநிதரஸுலபம் தத் ஸாவதாநம் பதம் ॥ (௫௫)

ஶிரஸீதி. ॥வ்யா॥ ஹே அயி முரரிபுபாதரக்ஷே, தநுப்ருத: ஶரீரிண:, (மநுஷ்யா:) பக்திநம்ரேண, ஶிரஸி, பவத்யாம், விநிஹிதாயாம் ஸத்யாம், த்வம், உந்நதிம் உத்கர்ஷம், உச்ச்ராயமித்யபி வ்யுத்பத்யதே. பவதி பவ்ய:, "பவ்யம் ஶுபே பவிதரி க்ஷேமே" இத்யமர:. ப்ராபயந்தீ, யஸ்யா: உந்நத்யா:, அநவநமநம் அநமநமேவ, அவஜ்ஞாகேவலமநமநம், "அவநாமய ஶ்ரத்தாயாம் தவ ப்ரஸாதாயதநாய பாத்ரஸாதநயோ:" இதி விஶ்வ:. தேஷாம் தநுப்ருதாம், அநிதரஸாமாந்யம் பாதுகாஸம்பந்தரஹித பரமபதப்ராப்த்யம், தச்சாத பரமபதப்ராப்திஸாதநம், ஸ்வபக்த்யைவ தத்ஸேவா, ஸாஸ்தாவலம்பநம் தத்ப்ராப்யம், பவதி, (அநந்யப்ராப்ய இதி யாவத்) பாதுகாஸம்பந்தவதாம் ஜநாநாம் ஸுலபம் தச்சாதம் ஸாமாந்யம் இதி பாவ:. உந்நதிஶப்தஶ்லேஷேண உத்கர்ஷோத்துங்கத்வோந்நதிகம் நிரூபணாத் ஶ்லேஷாநுப்ராணித ரூபகாலங்கார:; அஸ்யா உந்நதே ஹேதுத்வோக்த்யா: அநிதரஸாமாந்யாதிவ்யாப்த்யாகாரேண்யலக்ஷணம் நாஸ்தி ஹேத்வலங்கார:, "ஹேதோர்ஹேது அதிஶாயிநம் வர்ணநம் ஹேத்வலங்கார" இதி லக்ஷணம்; அஸ்யாபவாதரூபத்வாத் ஆக்ஷேபகாரணம் ப்ராணிதகாலங்கார:.

ஓ பாதுகையே, உன்னை முடிவணங்கி பக்தியோடுவகித்தவர்களுக்கு மோக்ஷத்தைகைவசமாக்கும்படியான மேன்மை யுண்டாகின்றது; அப்படி வணங்காதவர்களுக்கு அது கிடைப்பது அரிது. (௨௫)

॥ மாலிநீ ॥ ஸக்ருதபி ஸவநேஷு ஶோபிதா: பாதுகே த்வாம்
உபநிஷதநவத்யே ப்ராப்ய தூரேணயாதா: ।
நரகமிவ முராரே: நாகமேவாபயாந்தி
பரிஷதி நிமிஷேதே ப்ராக்ருதாநாம் கராணாம் ॥ (௫௪)

ஸக்ருதிதி. ॥வ்யா॥ ஹே ஶோபிதே பாதுகே, ஸக்ருதபி ஸவநே அவலம்ப்ய, த்வாம், உபநிஷதாம் வேதாந்தாநாம், அநவத்யை: ப்ரஸாதைர்விஶ்வகர்மாணம் கிம்புநர்நே:, (உபநிஷதர்த்தை:)

“ தேவஸ்ய ஸ்ராகஸ்ய பதே: க்ஷம க்ஷேத்ரக்ஷம ஸ்வதேயதே:’ இத்யமர:. உத்தரோக்தே:-ஸ்ரீரோஷீ:, ஸகஸ்ர்யக்-வணகவாராவலீ, ஷயாநா:-வஷஷே:, தஷாஷே:-தஷாநந்தராவா:, நரகவிவ-நிரயவிவ, நாகம்-ஸவர்க்கம், உபஷயஷே:-திரஸ்க்ருத்ய ஷஷஷே:, “ வணதேவைநிரயாஸ்யாத ஸ்யா நஸ்ய வராதரந:” இதி த்ரஸ்யாவ்யம். ஸ்ராக்கநாநாம்-ஸ்ராவீ நாநாம், பூர்வீணாம்-க்ஷாவார்யாணாம், (வராஷ்டஸ வரகாணயதீ ஸ்ராஷீநாம்) வரிஷதி-ஸபாயாம், நிவிஸஷே-ஸ்ரவிஸந்தி, தேக்தாஸவ ஷீதிஸாவ:. நரகதேவத்ய்தவரா; ‘ நரகதேஷஷயஷே: வரிஷதி நிவிஸஷே’ இதிதேஷ்கோ:வர்யாயத: கயநாக வர்யாயொக்த்யஸ்ஙகா ர:, “ வர்யாயொக்தஷேதத்யஸ்ய வசோஹம்த்யஷராஷ்ரயம்” இதி லக்ஷணாக்

எப்பொழுதாவது ஒருக்கால் உன்னை வகித்தவர்கள், நரகத்தைப் போலவே ஸ்வர்க்கத்தையும இழிந்ததென்றெண்ணி அதைக்கடந்து நம்மாழ்வார் முதலான நம்பூர்வாசாரியர்களின் கோஷ்டியில் சேர் கின்றனர். ஸ்ரீவைகுண்டம் பெறுகின்றனா என்கிறபடி. (உச)

॥தே௫॥ ஸதேஷதேஷண ஷாஷொஷஷே தெவதேஸிகாநாம்
ஸாரணதஸாரணாநா ஜாஷ்ர்யஸா ஜாயவஸ்ய ।
வஷகவேஷஷே வாஷதெக ரக்ஷ்யதாவீ
ஷநஷய நியநாநா தாஷதாநா ஷியாநம் ॥ (௫௫)

ஸதேகி. ॥வ்யா॥ ஹே வாஷதெக, ஸதே:-வாஷேஷ்யம்ஷ்யநிஷ்ஷ:, ஷதே:-கஷரிம்ஷ்யநிஷ்ஷ:, ஷணா:-ஷூஷாதிக்ஷாஷய:; ஷாஷா-ஸக்தி:, தாஸாம், உஷஷஸ்ய-வ்ருத்தஷஸ்ய, தெவதேஸிகாநாம்-விதே ஸஷவாநாம், தஷ்ரஷிதாநாதிதி யாவக் கஸாரணாநாம்-ரக்ஷகாஷே ரஸதிந்த்யாநாம், தாஷ்ர்ஸாம், ஸாரணம்-ரக்ஷகம், ‘ ஸாரணம்ஷ்ரஹார க்ஷிதேர:” இத்யமர: கநஷயநியநாநாம்-வ்யாஹாரதெவண நித்யாநாம், ஷதோநாம்-வேஷாநாம், நியாநம்-நியிவக்ஷொவநீயம், ஷஷம், தாயவஸ்ய-ஸ்ரீரங்கநாயஸ்ய, வஷகஷம், (உவதிகஸபாவ:) தெதவ, ரக்ஷ்யம், ஷவீக். கஸாரணஸாரணஷதிதவஷஷதாஷார விதஷஸ்யாவீ வாஷதகா ரக்ஷிகேத்யதரோத்தராதிஸய வண்டி நாக ஸாராஸங்காரர:, “ உத்தரோத்தரதேத்தஷ்டு ஸாரஇத்யநியீய தெ” இதிலக்ஷணாக்.

சாந்தி முதலான ஸத்குணங்களொன்றுமில்லாமல் துர்க்குணங்களையே மேலாகவுடையவர்களும், வேறோரடைக்கலம் பெறுதவர்களுமான என்போன்றவர்களைக்கூட ரக்ஷிக்கின்றவைகளும் ; வேதாந்தவேத்தியங்களுமான ஸ்ரீரங்கநாதன் திருவடிகளைக்கூட ரக்ஷிக்கிறவளன்றோ நீ. (௫௫)

||ச்லோ|| பரிசித பதபத்மாம் பாதுகே ரங்கிணஸ்த்வாம்
த்ரிதசவநிதநீயாம் ஸாதரம் தாரயந்த: |
நிஜசிரஸி நிதீந தேவி மந்தாரமால்யம்
நிபதபரிமளை: ஸ்வை: வாஸயந்தீவ தேவா: || (௫௬)

பரிசிதேதி. ||வ்யா|| ஹே தேவி, ரங்கிண:, பாதுகே, பரிசிதபதபத்மாம் நித்யஸம்ச்லிஷ்ட பகவத்பாதாரவிந்தாம், த்ரிதசவநிதநீயாம் ஸர்வலோகவந்த்யாம், த்வாம், ஸாதரம் ஆதரேண, ஸக்த்யாஸஹிதம் யதாததா, தாரயந்த: வஹந்த:, தேவா:, நிஜசிரஸி ஸ்வசிரஸ்யபி, நிதீநம் ஸக்தம், மந்தாரமால்யம், தேதவ, நிபதபரிமளை: பாதபத்மஸம்பந்திபி: ஸர்வகந்தை:, “ஸர்வகந்த: ஸர்வரஸ:” இதி ச்ருதே: (பகவத்பாதநிஷ்டஸ்ய ஸர்வகந்தஸ்ய தத்ஸம்பந்தாத் பாதுகாயாமபி ஸத்த்வாத்) வாஸயந்தீவ ஸுரபீகுர்வந்தீவ, இத்யுத்ப்ரேக்ஷா; தேவா: பகவத்பாதுகா பரிமளைஸ்ஸ்வசிரோமால்யவாஸயிதுமிவ த்வாம் வஹந்தீதி பாவ:.

ஸ்ரீரங்கநாதன் திருவடி சம்பந்தத்தால் உன்னிடத்திலுண்டான திவ்ய பரிமளத்தைத் தாங்கள் தரித்துக்கொண்டிருக்கின்ற மந்தார புஷ்பங்களிலேற்றுக்கொள்ளவோ, தேவதைகள் அதிக ஆதரத்துடனே உன்னை வகிக்கின்றனர். எம்பெருமான் திருமேனி பரிமளிக்குமென்று வேதஞ்சொல்லும. (௫௬)

||ச்லோ|| கநகருசிர பந்தே கல்பவ்ருக்ஷஸ்ய சாகா:
பதகிஸலய முத்ரா பாதுகே தே ஸ்புரந்தி |
பரிணதி ரபராணாம் யா ஸதாநாம் ஸவித்ரீ
வஹலமபி நிதத்தே ஸம்பதம் ஷட்பதாநாம் || (௫௭)

கநகேதி. ||வ்யா|| ஹே பாதுகே, கநகருசிரபந்தா:, கநகருசிரபந்தே, (ரத்நமய ஜதிராவஸ்) ஸாகா: ஸத்ததம் ப்ரத்யக்ஷவஸ்ய, கல்பவ்ருக்ஷஸ்ய தேவதாருபேதஸ்ய, கத்

கல்பவ்ருக்ஷஸ்யேவ ரங்கநாதஸ்ய நிர்ஹ்ருதஜ ஸ்ரீரங்கநாதஸ்ய யோ நிதிர் பாதுகா அதிஸயோக்தி: ; . கல்பவ்ருக்ஷஸ்ய விஷேஷண: ' இதி பாதசேதனவ்யூஹ ரூபகம். வைதிகமயே ஸுமவுக்வே, ப்ராணரூபகமயேவா, (ததாஹி ய: ப்ராஹ்மணஸ்ய ஸகாசிகார்த்ரோஸ:) ஸ்துதிஸந்தா, கவ, உஜ்ஜ்வல, " ஸுமஸுஜ்ஜ்வல்யாம்" இத்யுக்த:. (க்ஷமுஷி) பரிணத்யா பரிபாகேந ஸம்பாதனாம் ஸாதுநாம் அஷிலஷிதாநாம், வாரா ஷாயுதநாஞ், ஸவித்ருஜநயித்ரீ, யாகம், நிகமைர்வந்யே: வேத ஸமுஹை:, (வ்ருதிஷாதகைக ஸங்கிலிதை:) ஷட்பதாநாம் ஹ்ருஸராணாம், ஸம்பதம் ஸம்ருத்திம், வஹஸி தயாஸி, ரூபகாதிஸயோக்தி: ; ரூபகயோரங்காங்கிபாவேந ஸங்கர: ; " ரூபகாதிஸயோக்திஸ்யா நிகீர்யாத்யவஸாநத:" இதி " விஷயஸ்ய தாதாத்ம்யாரோபணம் விஷயஸ்ய யத் ரூபகத்வம்" இதி தயோர்லக்ஷணம்.

நீ காவேரிக்கரையில் வளர்ந்துகொண்டிருக்கிற ஒரு கற்பக விருக்ஷத்தில் அதின் தளிர்களோடுகூடிய பூங்கொத்துபோலிருக்கிறாய் ; உன்னிடத்தில் சகலவேதங்களும் வண்டுகள் போன்றன. கேட்டதைக்கொடுப்பதால் ஸ்ரீரங்கநாதனைக்கற்பக விருக்ஷமாகவும், தளிர்போல் அதிமிருதுவானபடியால் திருவடிகளைத்தளிராகவும், வரவர அதிமதுரமான (மோக்ஷமாகிற) பலத்தைத்தருவதால் பாதுகையைப் பூங்கொத்தாகவும், அதின் ஸாரத்தைக்கண்டிருக்கிறபடியால் வேதங்களை வண்டாகவும் ரூபித்தார். (௨௭)

॥௨௮॥ பரிகமயஸி தேநாம் பத்மவாஸாநிஷேவ்யம்
பதகமலயுகம் த்வம் பாதுகே ரங்கபர்த்து:।
அவிதிதநிகமாநாமப்யநன்யார்ஹதாநாம்
ஸுலபித பதிநீ தே ஸக்திராவிஷ்க்ருதா ஸ்யாத் ॥ (௯௮)

பரிகமயஸீதி. ஹே பாதுகே, த்வம், பத்மவாஸயா லக்ஷ்ம்யா, நிஷேவ்யம் ஸேவநீயம், ரங்கபர்த்து: ஸ்ரீரங்கநாதஸ்ய, பதகமலயோ: சரணஸரஸிஜயோ:, யுகம் யுக்மம், தேநாம், பரிகமயஸி பரிவாஹகதயா யோஜயஸி, (ததா) அவிதிதநிகமாநாம் அஜ்ஞாதவேதாநாம், (தத்ஜ்ஞாநே தத்ப்ரவேசவத் பாதுகாஸக்தி ஜ்ஞாந விஸேஷிதி பாவ:) அநந்யார்ஹாநாம் அநந்ய ஸுப்ரஹாநாம்

பாஷாணம், அகடிதகடிதீ-யோகேந ஸம்யோஜயஸி அயோ
க்யாநாமபி யோஜநஹேதோ:, தேதவ, ஶக்தி:-ஸாமர்த்யம், ப்ர
பாவ:, நக்நம்-அஸந்திக்தம் யதாததா, ஸ்வவிஷ்யதாஸ்யாஸ்-ப்ரக்ரி
தாஸ்யாஸ், ஸ்வத்ரா பரிவாரயோர்வ்யஸ்ய ஸ்வபரிவாராயோர்வ்யக்தா
கிதிஸாவ:. ஸம்ஸாவநாலங்கார:, "ஸம்ஸாவநாயதீத்தம்ஸ்யாதித்யூஹோ
ஹாந்யஸ்ய ஸித்தயே" இதிலக்ஷணம்.

ஓ பாதுகையே நீ என்னைப் பிராட்டியொருவரே சேவிப்பதற்
குரிய ஸ்ரீரங்கநாதன் திருவடித்தாமரைகளில் பரிசாரகனாகச்சேர்த்து
விட்டாலொழிய ஒன்றோடொன்று சேராத வஸ்துக்களையும் சேர்க்
கத்தக்க உனது வல்லமை பண்டிதபாமர சாதாரணமாய் யாவரும
றியத்தக்கதாகமாட்டாது. (உஅ)

॥௯௯॥ ஶ்ருதிஶதஶிர ஸித்தாந்தயோ நிதீயிதம் லக்ஷ்மீ
தூரித ஸரிதாமோவாநேதா ந மோவவிலஸபிர்ணா: ।
த்ரயோரிணீ மெயமெஸ்ர் ணீ ஶிவாமணிபட்டநா
மஸ்யணித தமெ ரங்கேஷாணீ ஸ்யதாமணி பாதுகே ॥

ஶ்ருதீதி. ॥வ்யா॥ ஶ்ருதிஶதாநாம் ஶிரஸாம்-உபநிஷதாம்,
ஸித்தாந்த-வ்யவஸ்தாபநீயபரிஷ்காரகேந ஶிவாவஸ் ஸித: ஸ்ரீரங்
கநாத:, (ஸகல) ஜகதீஶ:-ஶேஷ:, யயோவஸ்ய, (ஸித்தாந்தீயா
விதி பாடே) ஶ்ருதிஶத ஶிரஸாம், ஸித்தாந்தீயோ-ஶிவா
ஶேஷா, பாததாத்வவிஷயா விதியாவஸ். த்ரயோமணபாத்யா
யேண, பரிணாமாம், யெயஸாம்-அதமோபாநாம், ஶ்ரேஷ்டா:
பத்யா: ஶிவாமணீநாம் அந்தாராதாநாம் பட்டநயா-ஸஜஷ்டு
ணேந, மஸ்யணித தமெ-ஸித்த ஸரஸ்வே, "விசணஜஸ்யணம்
ஸித்தம்" இத்யமர:. ரங்கேஷாணீஸ்யத: -ஸ்ரீரங்கநாயஸ்ய, மணி
பாதுகே, (கதந்த்ரா) அமோவவிலஸபிர்ணா:அப்ரதிபடப்ர
ரண ஶீலாநு, தூரிதஸரிதாம்-பாபநதீநாம், ஸமதாநு, ஓவாநு-
ப்ரவாஹாநு, நிதீயிதம், லக்ஷமெஶக்தே, பாபப்ரவாஹ ப்ரதி
பந்தகக்ஷமஸாமர்த்ய ப்ரதிப்ரவாஹமய ப்ரதாநஸ்யாயபஶக்த்யா
ப்ரதீகே ஸமோஸாக்திரலங்கார:, "ஸமோஸாக்தி:பரிஸ்ஃபுரதி:
ப்ரஸ்துதே ப்ரஸ்துதவ்ருத்தெயஸ்" இதிலக்ஷணம்; அத்ர தூரிதஸரி
தா இதி நதீரூபேண ரூபிதி ஸங்கர: ; ஹரிணீவ்ருத்தம், "ரஸயா

மஹிம்நே ஸ்வஸ்மை ஸ்வஸ்தஸ்மை யதாஹரிணீதயா” இதி லக்ஷணம்.

இதுவரையில் கிரமமாய் உலகங்களைப் படைத்துக்கொண்டு வந்த பிரம்மதேவர்களின் கிரீடங்களிலிருக்கின்ற மணிகளில் பட்டுத் தேய்ந்தவர்களாயும் வேதாந்த பிரதிபாத்தியர்களாயு மிருக்கின்ற பாதுகைகளே அளவற்ற என் பாபங்களை நீக்கவல்லவர்கள். (௨௯)

॥ஶ-௫॥ ஜகஜ்ஜநந ரக்ஷண க்ஷபணஸம்ப்ரமோ ப்ரம்ஹிண:
பவித்ரதர ஶாஸ்த்ரியே ஸமபத: பதத்வயம் ।
ஶிவப்ரகரண க்ஷம த்ரிபதகா ஸம்பந்திநம்
ப்ரபாவ்ய சரணாந்திகம் ப்ரணயிநாதி யத்ப்ரபு: ॥ (௩௦)

ஜகதிதி. ॥வ்யா॥ ஜகதாம் லோகாநாம், ஜநநேந உத்பத்த்யா, ரக்ஷணேந பாலநேந, க்ஷபணேந ஸம்ஹாரேண ச, ஸம்ப்ரமிண: ஸம்க்ஷுபித:, ஸமபத: ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிமத:, ப்ரம்ஹிண: ஸ்ரீரங்கநாயகஸ்ய, பவித்ரதரம் அத்யந்தபாவநம், பதத்வயம் பாதயுகளம், ஶாஸ்த்ரியே அங்கீகரோமி, (பவித்ரகேய் ஹேதவேதி ஹ) யத் பாதயுகளம், ப்ரபு: ஸ்வாமீ ரங்கநாத:, ஶிவப்ரகரணே ப்ரவ்ருத்தஸ்ய ஶிவ ஶப்தப்ரவ்ருத்திநிமித்த பரிபூர்ணீக்ருதம், க்ஷமாயா: ஶக்தாயா:, த்ரிபதகாயா: கங்காயா:, (ஜநகத்வேந) ஸம்பந்திநம், பரமபாவநமிதி பாவ:॥ “கஸ்யபாதோதகேந ஸஶிவ:” இதி ஶ்ரோத்ரம்; “யஶ்சந்த்ரஸ்ய தஸ்ய சரணப்ரஸாதோதகேநதீர்த்தேந ந ஶக்ய வியத்தேந ஶிவஸ்ஶிவோஹம்” இதிஹாஸவசந. நிஜம் ஸ்வகீயம், சரணம், ப்ரபாவ்ய ப்ரகாஶ்ய, ப்ரணயிநாதி நிக்ஷிபதி. லோகே ஹஸ்த சரணம் ரஜோநிராகரணாய ப்ரக்ஷால்ய பாதுகாம் ஶோதயதே தத்த்ரபவித்ரதரகேய் ஹேதவேக்ருததிதி கவேர்ஹேதா: ஹேது ஸ்வஸம்ஹாவநா ஜேதவேப்ரேக்ஷா, பாவகாஹாவாத்ப்ரா; வ்யஞ்ஜிதம்; லக்ஷணரீதம்.

எதினிடத்தினின்றுமுண்டான மாத்திரத்தால் கங்கைக்கு மூன்றுலோகங்களையும் பரிசுத்தமாக்கச் சக்தியுண்டாச்சுதோ, அப்படிப் பட்ட திருவடிகளைக்கூட சோதித்தே தன்னை தரித்துக்கொள்ளும்படியான மகிமையுள்ளவர்களும், ஜகத்ஸ்ருஷ்ட்யாதி கருமங்களுள்ளவர்களுமான பாதுகைகளையே ஆதரிக்கின்றேன். (௩௦)

॥श्लो॥ यद्व्याहारजां शिरः पदयामञ्जु संदेशिताः
दृढं घटयितुं क्षमं भवति शेषशेषिकथः ।
शिरस्त्रिदशेश्वरे दारितसिन्धु शेषिन्धुभं
तद्व्यपितक्षमं क्षितिभृतद्व पदद्वयम् ॥ (௯௧)

यदिति. ॥व्या॥ यत्-पदद्वयं, व्याहारजां-देवानां, शिरः, संदेशिताः, पदयामञ्जु, शेषशेषिकथः-स्वस्वामिभावेन, (सावयविहक्तिकथसिः) दृढं-विश्वासमर्हं यथा तथा, घटयितुं-योजयितुं, क्षमं, भवति, (पादुकापदस्य पादपा-स्यापदकपितिहाथः) दारितसिन्धुरोषाः-अनादिवासनया व्यञ्जवापवासरस्य शेषित्वं "नारायणेवेद्यास्य" इतिवत्. तत्पादशुद्धियाथस्. कद्व्यनः-कापि चरणद्वयस्य, (कपिषद्यरणवा पवेद्यियाथस्) विहत्या-निवारणेन, क्षमं-हितं, "क्षितिक्षाणेद्याः क्षमरीवद्रागा हिदेतसमेवयवाद्यवस्" इतिविश्वः. (अदेनकश्चितदेवाषः) शिरसि-अनिवनीय व्यवहारं, तत्, पदद्वयं-पादुकायुगलं, मे-मम, शिरस्त्रम्-उष्णीषम्, अस्तु, नैजसौन्दर्येण शिरसो भूषणं भवेदिति भावः. वेदयोर्वकारः, "वेदः प्रियतराख्यानं" इतिदर्शि.

தன்னை வணங்குகிற தேவர்களெல்லாரையும் எந்தப்பாதுகைகள் சகலபாவங்களினின்று நீக்கி எம்பெருமானுக்கு ஆட்பட்டிருக்கச் செய்கின்றனவோ; அந்தப்பாதுகைகள் தலைப்பாகைகள் போல் எப்பொழுதும் என் சிரஸைவிட்டு நீங்காமலிருக்கக்கடவன. (௯௧)

॥श्लो॥ सक्तिर्भवति चेतसि स्थिरनिवेशिता तावकी
शार्ङ्गिणिपादुके शरणागतपावनापावना।
उदके वसिककुशा नवपविवर्णा वपिबुता
ननयनुसतमहिता नदरसंहसेविद्यराधु॥ (௯௨)

सक्तिरिति. ॥व्या॥ हे शार्ङ्गिणि पादुके, चेतसि-मनसि, स्थिरंयथातथा, निवेशिता-निहिता, तावकी-त्वद्विषयिणी, सक्तिः-शश्वत्, अपावनायाः-निरङ्कुशवृत्तेः, पावना-सम्पाद-कः, उदकेन-उद्भवेन, "उदकोऽभ्युदयाद्यं" इत्यमरः. वसिककुशाधु-अवस्यान्, उवसिवर्णा-उत्कोष्टरतदये-न, वपितान्-हुपकृतान्, अनयनुसन्देशः-अनेकपारा

ஷாமெயோ:, (வாதஸீத்ராஜிஸி:) மஸீர்தாநு-ஸஜாதமஹார்ஹாநு, தாரகாஜிமணெ “மஹார்ஹப்ராணிநி” ஐதிவா०ாஜிதிகெஷிஃ. கூரா ஶா०ஹஸீநா०-வெஉவகூ-ஷ்டிநீநா०, “கூ-ஷ்டிநீஶ०ஹஸீஷஸா” ஐத்யமர: கூஷ்பாரஸாஜிதியாவஃ. விஹ்ராநு-விஶாஸாநு, ஸஉ-க்ஷிவதிஉநுஶ்ரு யதி, வாஉ-காஹக்ஞாநா०, கூநயெர்ாத்ரகூ வஹ-தாரதஸ்ரா வாதஸீத்ராஜி வஹ-வெஉாஷ உ-வெஷ, “ஷவெதவெவநிரயாஸ்தாத ஷ்யாநஸ்ய வரஶோத்தந: । ஷ்மெருவிவாதஸீதஸ்ய க்ஷயிஷெணாநூா ஷ்திநிவர்ருதி: ॥” ஐத்யாஜி நிதிவெத, ஷ்மர்ாஜி வொமெ நவ-ஃ: ப்ரஹவதீதி ஹாவ:. வாஉ-காவிஷய வாஸநாயா விஷயாஜராவாஸநாவிஜ்வெஉந காரெர்யண ஸாஹித்ய வணுநாஜெஃத-ரமு०கா ர:, “வொஹத-ஶெதாஸ்லாயு० வணு நம் வொஹத-ர-ச்யெத” ஐதி மகூஷணம்.

பாதுகைகளை நன்ருய் உபாசிக்கிறவர்களுக்கு மிகவும் அற்பங்களாயும், த்வரையிலழிந்துவிடுகின்றவைகளாயும், அநேக அபாயங்களோடுகூடியு மிருக்கின்ற ஸ்வர்க்காதி போகங்களெல்லா முடனே அழிந்துவிடுகின்றன. (௩௨)

॥ஶ-௩॥ விமாஹஜெ ர०மக்ஷிதிவதிவஉத்ராயிணி ஸக்ர
அஹஜெஸ்வாஶஜெ விருநிஹிதகூ-வெஉ வ்ரதிகரா: ।
ஶவெஉாஉாஶ்தெ०வொரஶ கூரடநிர்ரநுய-ஸரீ
வரீவாஹவெர்ஜஉ ஹ்ரஶரஶ-வரா ஶ०மணஹ-வ० ॥ (௯௩)

விமாஹஜ ஐதி. ॥வ்ரா॥ வொஹர०மக்ஷிதிவதி வஉத்ராயிணி, கூஜ:-மொவ்ரவ்ரவெஉவெஶ கக்ஷாஉள; விநிஹித:-நிவெஶித:-கூ-வெமஸ்ய-கூ-ஸ்திதவடஸ்ய, வ்ரதிகர:-ஸ०ஸம்ரு:, யெஷாஜெ (ஜுனி ஜ்ராஜதியாவஃ) ஶநஸாஜ்ஞாதகூ-வெஉ நாஶக ஶ-நிஸாஉ்ருஶ்யஜெ ஐத்யவிவ்ரதீயதெ. தெ நரா:, கூா०, ஸக்ரூஃ, வஹஜெஸ்ஜெ:, ஶவெஉந, உஉாஶாநா०-விஶ்ரஜ்வாநா०, ஸ்தவெஶ்ரஶாணா०-மஜாநா०, கூரடெஷ-மணெஷ-, நிர்ரஜ்ர்ா०, ஶய-ஸர்ரா०-வஷ்ரஸஃ ஹ்ரஶ ராநநூகெ உாநஜமு வ்ரவாவெஹ, வரீவாஹதயா-வ்ரவாஹரஶ்வெண, வெர்ஜஉஹ:-வ்ரஸவர்ஹ:, ஹ்ரஶவெர:, ஶ-வரா०-ஶவ்ாயஶாநா०, கூஜ்ணஹ-வ०-வகூரஹஶ்ஶ०, “கூஜ்ணஜகூராஜிரெ” ஐத்யஶர: விமாஹஜெ-வ்ரவிஶஜி. கூ-வெமஸ்ய கூர்ஷ்ணஜவ வாஉ-கா

பிஷு ஸேவகாநாம் ரிபூணாம் மஜாஞ்ஜெஸ்வர்யம்நுகீதி ஸாவ:. கூஸெவமஸ்வவ்யூஹிதெ ஸெளஸ்வர்யூதிபாஙே வூரஸேவ்யஸத்வி ஸெளஸ்வர்யம் விஶேகாரேர்யாஙய வணம்நா த்ஸொமேஸாகூர்நவூர் ணிதோவிஸாவநா ஹேதொரமங்காரஃ. "காரேர்ய்த் தீஸ்வதியம்ரஸ்வர ததூவி வூதிபாஙே" இதிலக்ஷணம்.

வெகு தரித்திரர்களும் எபபொழுதாவது ஒருக்கால் உன்னைச் சிரஸில் தரித்தால் அவர் போகுமிடங்களெல்லாம், மதயானைகளின் கன்னங்களிலிருநது ஆறாய் வழிந்தோடுகிற மதஜலங்களிலுழன்று களித்த வண்டுகளினிசைகளால் நிறைந்துபோகின்றன. அவர்களுக்கு மஜாங்கைஸ்வரியங்களுண்டாகின்றனவென்பது கருத்து. (௯௩)

॥ஶ்லோ॥ கமிலெஷவத ஶாவதத்ஸ கூலெ

ஷமீகாரம் ஸஜதாம் விதாஶஹாநாம் ।

சுவிரக்ஷது ரஜு ஸதந்ய ரேஷா

கரணா காவந பாதுகாஶயீ நஃ ॥ (௯௪)

கமிலெஷவதஶீதி. ॥வ்யா॥ கூவதத்ஸ-கூமவதஸ, கூலெஷ-வூஹாயாஃ பரிஶித காஸெஷ, கமிகாரம்-வூஸக்ஷம், ஸஜதாம், விதாஶஹாநாம்-வூஹணாம், கமிலெஷவதம்-கமிஷாதீந், காவந, பாதுகாஶயீ, வஷா, கரணா, நஃ-சுஸ்மாநு, சுவிரக்ஷது-பாது, ரக்ஷணாயம்ரயாஃ பாதுகாயாஃ கரணாத்வக்ஷ வணம்நா தாரிணாஶ மங்காரஃ, "பரிணாஶஃக்ரியாயம்ஸெு ஶிஷயீவிஷயாதநா" இதிலக்ஷணம்.

பிரம்மதேவர்களுக்கெல்லாம் அதிபதியாயும் பாதுகாரூபமாயுருவங்கொண்டுமிருக்கின்ற ஸ்ரீரங்கநாதனுடைய இநத தயை எஙகளை ரக்ஷிககக்கடவது. (௯௪)

॥ஶ்லோ॥ யூவ ஶிதியநாம ஸூஜஷா வா

நிரயஆர நிவாரணா மஹெஷா வா ।

சுநபாய பஹாயி ரோஹிணீ வா

ஶஶ ரஜெஸ விஹார பாதுகெ க்வா ॥ (௯௫)

யூவஶிதி. ॥வ்யா॥ ஹேரமெஸ்ஸ்ய, விஹார பாதுகெ, க்வம், ஶஶ, இதியாணாமெவ; நாமாநாம்-மஜாநாம், (தவம்ரராணாஶிதி ஸாவஃ) ஸூஜஷா-நிமஹேவா, நிரயஆரஸ்ய-நரகவூதீஹாரஸ்ய,

நிவாரணே, அதஏவ லக்ஷணாஹதாஶ்ச "ஆஶ்ரம வ்ருத்திஹாரா:"; "தத்வஜ்ஞாநதஶ்ஶந்நா" இத்யர்த்த:. அநபாயபதஸ்ய பரமபதஸ்ய, அதிரோஹிணீவாநிஶ்ரேணிவது, "நிஶ்ரேணிஸ்த்வதிரோஹிணீ" இத்யர்த்த:. ப்ரத்யஹமிதி ஸாம்ஸாரிகபாவநாபாவஸ்ய ஸாமர்த்யாத் ப்ரதிபாதிதா; தயாம்ஶ ஸம்யக்ஸாஸாம விவேகஜநகமிதி ப்ரபத்தே: உபேக்ஷேஷு ப்ரகாரேஷு அந்யதம: ப்ரகாரோ ஸித்தஇதி பாவ:. கோஶஸ்தாநிதஜநந்யமாரணாக ஸங்க்ரஹாஶ்காரா:.

ஓ பாதுகையே நீ, என்னுடைய இந்திரியங்களாகிய யானைக ளைக்கட்டுகிற சங்கிலியா, நரகவழியைத்தகைகிற உழல்மரமா, ஸ்ரீவை குண்டததிற்கு ஏறத்தக்க ஏணியா. இம்மூன்றினுளொன்ருயிருக்க வேண்டுமென்பது கருத்து. (௧௦)

॥௧௧॥ ஶரணாகத ஸார்த்தவாஹ ஶீலாம்
ஶ்ருதிஸீமந்த விபூஷணம் பவந்தீம் ।
அதிரங்கம் உபாஸ்மஹே முராரே:
பதநீயாம் தபநீய பாதுகே த்வாம் ॥ (௧௧)

ஶரணேதி. ॥வ்யா॥ முராரே:-ஸ்ரீரங்கநாதஸ்ய, தபநீயபாது கே-காஞ்சநபாதுகே, "தபநீயம் ஶாதகும்பம்" இத்யர்த்த:. ஶர ணாகதாநாம்-ப்ரபந்நாநாம், ஸார்த்தவாஹஸ்ய-ஸஞ்சாலகஸ்ய, ஸாமேந நயநே, ஶீலம் யஸ்யாஸ்தாம், (ஶரணாகதேஷு ஸார்த்தவாஹகஸ்ய வேவேஹகஸ்ய ஶீலம் யஸ்யாஸ்தாதிவா) "வேவேஹகஸ்ஸார்த்த வாஹ:" இத்யர்த்த:. ஶ்ருதீநாம், ஸீமந்தஸ்ய-ஶிரஸ:, (உபநி ஷத இதியாவத்) விபூஷணம்-பரிஷ்காரயோக்யாம், பதநீ யாம்-ப்ராப்யாம், த்வாம், அதிரங்கம்-ரங்கவிமாநே, உபாஸ்மஹே. வேத யோஜநாரா:.

சரணாகத பரித்திராணம் பண்ணும்படியான தன்மையும் வே தங்களின் முடியை யலங்கரிக்கத்தக்க மகிமையுங்கொண்ட உன்னைத் திருவரங்கததில் தியாநிககிறேன். (௧௧)

॥௧௨॥ இஹ யே பவதீம் பஜந்தி பக்த்யா
க்ருதிந: கேஶவ பாதுகே நியுக்தா: ।
அயாம்பதிரோஹிதம் த்ருதீயம்
நயநஞ்ஜ்ஞாநி ப்ரபாநிவா விஶேஷம் ॥ (௧௨)

இத்யாஹ இதி. ஹே அம்ப³ - அம்ப³ர:, ரங்கே³ஶபாதே³, இஹ-அஸ்மிந் லோகே, யே, ப்ரணத: - ப்ரணமந்த:, ஸக்த்யா, நிஜாக்ஷி: - ஸ்வகீயாக்ஷிஸங்க்²யா:, ஸ்வதீம், ஸஜாதி - உபாஸகே, ஸலிலம், த்ருதீயம், நயநம், த்ரிஶாகி²கம், த்ரீணி, ப்ரபாதிதா, (த்ரிஶாகி²தாநிகிரீடத்³ருஷ்டிதா:) ஸம்பந்நா. யே பாதா³ப்³ஜா: ப்³ரஹ்மாணோ ப⁴வந்தி; த்ருதீயநயந ப்ரத³த்துயாதா³ஸத்ஸ்யந்தே விபாநாயத்த த்ரிஶிகா²வ:. ஸம்பத்³ப்ரஸாத³ந ஹேதுபூ⁴த ஸப்தாஸ்ரணேந ப்³ரஹ்மாதீ³நாமபி ப்ராகஸ்த்யஸித்³தி⁴ ஶ்ருதிப்ராஹ்மபாராணமாஹ “ப்³ரஹ்மாணோத்³ருத்³ரவத்³தே⁴ ஶிவா கா பதா³ம்ஹ்ராஹா: । தவஸக்த்யாகி²ஷ்டிதாஸ்ஸ்ஸோ ஶோதே³ஷ்ஷே ஶிஷிதே³வ தா:” இதி. பாத்³யாபொக்த ஸக்ஷீணாஸ்தந்ஸ்நேஹா ஸக்தா:, “ பாத்³யாபொக்தஸ்ய ஸம்ப்ரஸ்ய ஸமேஷாஸாம்ப்ராஸாஶ்ரயம்” இதிபாத்³யாபொக்தஸ்ய லக்ஷணம்.

ஸக்தியோடு உன்னை வணங்குகிறவர்களுக்கு மூன்றுவது கண்ணு, அன்றி மூன்று முகங்களா மறைந்திருக்கின்றன. அப்படிப்பட்டவர் ருத்திரரா பிரமமாக்களா, என்பதாம். (கூஎ)

॥கூஅ॥ ப்³ரஹ்மேஶபூர்வ பரிம்ருக்³யமேஷ நித்யம்
க்ஷேமாய ச ஜக³தி பாத³யுகே³ ஸமேதா ।
தத³பி க்ஷமேத ந கிம் பரேஷாம்
த்ரய்யாஶ்ரயாஶ்ரய ஶேவதே⁴ நிவேஶம் ॥ (கூஅ)

ப்³ரஹ்மேஶேதி. ॥வ்யா॥ ஹே ஶுபே⁴ பாத³யுகே³, ப்³ரஹ்மேஶபூர்வை:- ஸ்ரீரங்க³நாத²ஸ்ய, பரிம்ருக்³யமேஷ-பரிமார்க்³யமாணே, நித்யம், க்ஷேமாய-க்ஷேமார்த்²யா. ஸம்ப்ராப், ஸமேதா-யுக்தா, தத³பி-ததா³பி, பரேஷாம்-ப்³ரஹ்மாதீ³நாம், த்ரய்யாஶ்ரயாணாம்-இந்த்³ராதீ³நாம், ஶேவதே⁴-கிரீடாதி³ ஶிரோபூ⁴ஷணே, நிவேஶம்-நிக்ஷேபணம், கிம்-கிமர்த²ம், ந க்ஷமேத-ந ஸஹேத. ப்³ரஹ்மருத்³ராதீ³நாம் பாத³ஸம்ஸ்பர்ஶ நிவேஶநாஸ்ஸ்திப்ரஸித்³த⁴ம்; ததி³ஹ பாதா³க்³ரயா ஸக்ஷாந்தி ப்ரகடிதவ்யதே. க்ஷமாபாத³ஸ்ய ப்ரக்ருதே க்ஷாந்திகவஸத்யபி ததா³ஸ்வம்ருநா விரோதா⁴பா⁴ஸாலங்கார:, ஸம்ப்ரவாதா³ பவி ரோத:, “ ஶ்ருதாஸ்ஸேவ விரோதா⁴ஸ்ய விரோதா⁴பா⁴ஸ இஷ்யதே ” இதிலக்ஷணம்.

ஓ பாதுகையே, நீ எப்பொழுதும் க்ஷமையோடு சேர்ந்திருக்க இதரமான சாமரம் முதலானவைகளை தேவதைகள் முடியில் தரித்துக்கொள்வதை மாத்திரம ஏன் ஸகிக்கிறதில்லை. க்ஷமையென்பதற்கு விரோதார்த்தத்தில் பொறுமையும் வாஸ்தவார்த்தத்தில் பூமியும் பொருளாம். (௯அ)

॥௯௯॥ த்விதயம் வ்ருணதே ஸ்ம ரக்ஷிதார:
கதிசித் காரண பாதுகே ஶரண்யம் ।
அபயார்பித முத்ரிதம் கரம் வா
பவதீ பூஷித பாதபங்கஜம் வா ॥ (௯௯)

த்விதயமிதி. ॥வ்யா॥ ஹே காரண பாதுகே—ஹேதோ: பாதுகே, "காரணம்ஹேது ஸம்பவம்" இத்யமர:. கதிசித்—கேசந பாதரக்ஷா:, (ப்ரபத்த்யாதிஶாஸ்த்ர ஸம்ப்ரதாயஜ்ஞா: விரளா இத்யர்த:) ரக்ஷிதார:. (ஸம்ஸாரே) த்விதயம்—த்வயம், (வக்ஷ்யமாணம்) ஶரண்யம் வ்ருணதே, ரக்ஷகத்வேநாத்யவஸ்யந்தி, (தத் கிமித்யத ஆஹ) அபயார்பிதம்—அபயப்ரதாநாய ஸ்தாபிதம், (இதம் விஶேஷணம் ஶரண்யதா ஜ்ஞாபநாய) முத்ரிதம்—முத்ரா ஸஹிதம், (ஸீதாஶ்வாஸநாய உரக: பாதவ்ருத்திரியாவத்) கரம்வா—தக்ஷிணஹஸ்தம்வா, பவதீபூஷிதம்—பவத்யா ஶோபாஹேதுத்வேந அலங்க்ருதம், (இதமபி ஶரண்யதா ஜ்ஞாபநாய) ஸர்வாநாஶ்ரயாந்த்ருணீக்ருத்ய பாதம்பத்யத்ர பவதீ ஶோபைவ ஶரண்யத்வே வர்ணிதா; "ஸ்வஸேவா" இதி பவதீஶோபைவ் பாதபத்மத்வே ப்ரதானவியாபகாநாம் வாதிகாநாம் ஜ்ஞாபகாநாம்; அபிதாபவர்ணித ஶக்திமாஸ்த ஜ்ஞேயம். பாதபங்கஜம்வா. அபயார்பிதகரஸ்ய ஹஸ்தஸ்ய ரக்ஷகத்வாத்யவஸாநம்; கரத்வம்பாதபங்கஜஸ்ய ரக்ஷகத்வம் தயோரேகதரஸ்ய ப்ரபத்தவ்யா ஶரணாகதா ஹஸ்தவாதாந்தர வைஶம்ப்யாயாவகத நத்ருதீயமிதி நிஷ்கர்ஷ:. வாஶப்தாவிகல்பே. அந்யோந்யவ்யவஹாரஸ்ய நிரபேக்ஷத்வேந தத்தோபயோ: ஶரண்யதா வ்ருத்திவாதநாத் விகல்பாலங்கார:, "விரோதே துல்யபலயோர் விகல்பாலங்க்ருதிர்மதா" இதி லக்ஷணாத்.

ஓ பாதுகையே உன் கடாக்ஷம்பெற்ற சிலர் எம்பெருமான் அபயஹஸ்தமும உனக்கு ஆபரணமாயிருக்கிற திருவடித்தாமரைகளுமாகிய இரண்டுமே தமக்கு ரக்ஷகங்களென்று நினைக்கின்றனர். (௯௯)

॥श्लो॥ भरताश्वसनेषु पादुशब्दं
वसुधाप्रथमात् कवेर्मुनीन्द्रात् ।
प्रतिपत्तुमयि पादुके ततस्त्वा
नियतं राघवपादयोरभिन्ना ॥ (௭௦)

भरतेति ॥व्या॥ हे पादुके, वसुधाप्रथमात् कवेः मुनीन्द्रात्-वाल्मीकेः, भरताश्वसनेषु-भरत प्रयोजककर्तृक प्रकृतिसम्बोधनोपायनेषु, त्वयि, पादुशब्दं, प्रतिपत्तिः, ततः, (हेतोः) त्वं, राघवपादयोः-रामचरणयोः, अभिन्नं-अभेदः, (सापेक्षः) सन्नेव, भवितव्यमिति तदर्थः। पादः त्वत् सम्बन्धिनि भावः "पद" इति जीवत्प्रत्ययः; "पादोऽस्य विश्वा भूतानि" इति वा. नियतं-नञ्समासः, तत्र तत्रोक्ते प्रयोगादिति भावः. "भरतः शिरसा कृत्वा सन्न्यासं पादुके ततः। अब्रवीद्दुःखसन्तप्तः सर्वं प्रकृतिमण्डलम् ॥ छत्रं धारयत क्षिप्रं आर्यपादाविमौ मतौ। आभ्यां राज्ये स्थितो धर्मः पादुकाभ्यां गुरोर्मम ॥" इति रामायणोक्तेः. ... "अङ्गुष्ठपर्वमात्रा पादुका प्रत्यक्ष पादपरा" इत्यादि लक्षणम्.

வால்மீகி முனிவர், ஸ்ரீராமாயணத்தில் பரதாழ்வான், மந்திரி முதலானோரை ஆச்வாசனம் பண்ணுமிடங்களில் உன்னைச்சக்கிரவர்த்தித்திருமகனுடைய திருவடிகளென்றே அருளிச்செய்திருக்கிறார்; ஆதலால் அத்திருவடிகளைக்காட்டிலும் நீ வேறல்ல. (௪௦)

॥श्लो॥ अङ्गुष्ठे निविश्य त्रिदशानां
पदमेव प्रतिपद्य दैत्यहन्तुः ।
परिरक्षसि पादुके पदं त्वं
त्रिदिवे क्षितिं च भीयसां प्रभावः ॥ (௭௧)

अङ्गुष्ठेति ॥व्या॥ हे पादुके-पादरक्षे, त्वं, त्रिदशानां-देवानां, अङ्गुष्ठे-किरीटे, "अङ्गुष्ठाग्रे किरीटं पादपीठं च" इत्यमरः. निविश्य-प्रविश्य, प

ஊவேவ_ஸ்தாநவேவ, வரிரக்ஷஸி, வெதாஹாதே:-ஸ்ரீரங்கநாயகஸ்ய, வதம்_ஹரணம், வ்யதிவது, வதவேவ_ஹரணவேவ, வரிரக்ஷஸி, (உலயத்ரவதவெஸ்யவ ரக்ஷணம்) (தயாஹி) மரீயஸாம்_மஹதாம், வ்யாவ:-மாஹாத்ம்யம் க்வநக்வத்வா, ஹியெத_ஹெதம் வ்யாவ்ரயாக, நகத்ராவீத்யய:- ஸம்ஹாவநாயாம் ஸிங். வாதகேட ரவெஷெஸ்ஹதா_நாதவேண வாதகாயா: வதரக்ஷண ஸாஹாய்ரவெ விமெஷெண ஸஜ்ஜநவ்யாஹாவஹெத ஸமேய_நாக விமெஷெண ஸாமாந்ய ஸமேய_நரவ: கயரூரஞர_ந்யாஸாஸங்கார:, "உத்தீரயரூரஞர_ந்யாஸ ஸ்யாத்ஸாமாந்ய விமெஷயொ:" இதிலக்ஷணம்.

ஓ பாதுகையே நீ ஸ்ரீரங்கநாதன் திருவடிகளையடைந்தாலும், தேவதைகளின் சிரஸையடைந்தாலும் பதத்தையன்றோ ரக்ஷிக்கிறாய் பெரியோர்களின் மகிமை எங்குதான் குறையும். (திருவடிகளைய டையும்பொழுது) பதம்—திருவடி, (சிரஸை யடையும்பொழுது) பதம்—ஸ்தானம் (சக)

॥மே॥ ஜகதாம் மஹிரக்ஷணெ த்ரயாணாம்
மயிகார ஜுஷாம் வாதகே லஹஜெந்யா: ।
யவயொ: வரிகஸ்ரு கொடீரகம்
ஹரண அம்அ மவெஹி ரங்கஹதரு: ॥ (எஉ)

ஜகதாமிதி. ॥வ்யா॥ ஹெமணிவாதகெ, ரங்கஹதரு:-ஸ்ரீரங்கநாயகஸ்ய, ஹரணஅம்அம்-வதஅயம், (கஸ்ரு) த்ரயாணாம்-ஜகதாம், கஹிரக்ஷணெ-வரிவாலநெ, கயிகாரம்-வ்யாஹாகம், லஹஜெந்யா:-உயதெந்யா:, யவயொ:, வரிகஸ்ருகொடீரகம்-கரூராரவதவிதம், க மவெஹி-ஜாநாஹி, மண்டலாஹி வதிகஸ்யகிரீடவக் வதஅய மகராரமாத்ரம் நத்தெநயவயொ: கிஙிகாரத்திஹாவ:. ஹவத்தஅயஸ்ய வாதகாகிரீடகாரவ வஸ்வெக்ஷா ஸம்ஹாவநா ஊவெக்ஷா, ஸம்ஹாவநாஸ்யாதவெக்ஷா வஸ்தூஹெதா ஹலாத்நா" இதிலக்ஷணம்.

(மண்டலாதிபதிக்குக் கிரீடம்போல்) த்ரிலோகேச்வரிகளான வுங்களுக்கு ஸ்ரீரங்கநாதன் திருவடிகளிரண்டும் சிரோபூஷணங்களா கவே யிருக்கின்றன.

அவைகளை வகிப்பதால் உங்களுக்கு வருத்தமொன்றுமில்லை யென்பது கருத்து (சஉ)

॥ஶ்லோ॥ பதரக்ஷிணி பத்மயா நிகாமம்
ரகுவீரஸ்ய பதாம்புஜாதலக்ஷ்ம்யா ।
பவதீ ஸஹதே த்வயாம்ஶபக்ஷா
ந புந: ஸாத்ருஶம் ஈத்ருஶம் வியோகம் ॥ (எங)

பதேதி. ॥வ்யா॥ ஹே பதரக்ஷிணி, ரகுவீரஸ்ய-ராமசந்த்ரஸ்ய, பதாம்புஜஸ்ய லக்ஷ்ம்யா, "பஞ்சமீவிபக்தே" இதி நிர்தாரணார்தே பஞ்சமீ. நிகாமம்-ப்ருஶம், பத்மயா-(ஸீதயா) ஸாத்ருஶ்யவதீ, பக்ஷபாத காரணாத், ஸ்வாமிவிஶ்லேஷாஸஹநாத்மகஸ்ய ஸ்நேஹாம்ஶஸ்ய ஸம்பந்தாத், 'ப்ருதக்ஸ்வாதிஷு த்ருதீயா'. புந: ஸ்ரீயத:, ஸாத்ருஶ்யம்-பாதுகாயாஸ் ஸ்வாமிநா வியோகஸாத்ருஶ்யம், ஸமீபே ஸ்வாமிந: ப்ரகாரம் வா, வியோகம்-விஶ்லேஷஜம் து:கம், நாஶக்ய நாநுபூதவாந், ஸாத்ருஶ்யவாசகஸ்யாஸ்வாத ராமவாஸவிபக்தேர் பக்ஷாம்ஶம் ஸஹதேஸ்மி தவதீதி பாவ:. பாதுகாயாஸ் ஸாநந்தம் பரிவ்ருத்து:கம் விஹாய ஸீதாயா ஏவ ஸோடு:கம் வாதுகாயா அதிகஸாத்ருஶ்ய ஸம்பந்த காவ்யலிங்க முக்தாலங்கார: வாக்யார்தஹேதுகம், "ஹேதோர் வாக்யபதார்தத்வே காவ்யலிங்கம் நிகத்யதே" இதி லக்ஷணாத்.

சக்கிரவர்த்தித்திருமகன் திருவடிகளைக்காட்டிலும் உனக்கே பிரசைகளிடத்தில் விசுவாசம் அதிகம், ஏனெனில் ஸீதாழ்வானுக்கு உண்டான துக்கத்தைச் சக்கிரவர்த்தித்திருமகன் திருவடிகள் நீக்காமலிருக்க நீயன்றோ திருவயோத்திக்குப்போய் நீக்கினாய். (சங)

॥ஶ்லோ॥ அதிஶய்ய தமஸாநு பாதுகே த்வா
தபநீயாதபவாரணே ஶிரோபி: ।
ஹரிதாம் பதயோ தராதலேந்த்ரம்
ரதநவ்யூஹமயம் ப்ரஸந்நஶோபம் ॥ (எச)

அதிஶய்யேதி. ॥வ்யா॥ ஹே தமஸாநுபாதுகே, ஹரிதாம்-திஶாம், பதய:-இந்த்ராதய:, தபநீயாநி-நிரஸ்தாநி, ஆதபவாரணாநி-ச்சத்ராணி, யேஷாம் தை:, ஶிரோபி:-உத்தமாங்கை:, உத்தமாங்கஶிரஸ்

[illegible]

[illegible]

குடை முதலான ஆடம்பரங்களொன்றுமில்லாமல் வந்து உன்னைச்சிரஸில் தரித்துக்கொண்ட தேவதைகள் ஒருநாளுமழிவில்லாத நிழலுள்ளபோகத்தை யனுபவிக்கின்றார்கள்.

மிக்வும் வணக்கத்தோடு உன்னை வணங்கின தேவதைகள் சங்கடமில்லாமல் ராச்சியபாலனஞ் செய்கின்றார்கள் என்கிறபடி. (௪௪)

[illegible] (௪௫)

[illegible]

பலத்தில் சந்தேகமுள்ள உபாயங்களைவிட்டு உன்னைப்போல் எம்பெருமான் திருவடிகளுக்கு ஆட்பட்டிருக்கவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கின்றவர்கள் அப்படியே ஆகிறார்கள். (௬௫)

॥ஶ்லோ॥ ப்ரணமந்தி ந வா விதேய வித்யாவஶாத்
த்வயி யதிராக்ஷஸநரேந்த்ர பாதுகே க்வசித் ।
உபஜாத நிரந்தரோத்தமாங்க ஶேஷா
ஶ்மஶேஷா ஶிவ வித்ய ஶிரோத்தமாங்கம் ॥ (௭௬)

ப்ரணமந்தீதி. வ்யா॥ ஹே ராக்ஷஸநரேந்த்ர பாதுகே, ஈஶ்வரபரி க்ருஹீதாநாம், தேவாநாம், விதேய ஸத்ருஶஸ்ய, “ஸாத்ம்யம் ஸ்ருதிஷு விதயஃ” இத்யுக்தஃ. விபாகாஷ்வரிணாமே, ப்ரணமந்தி, நவா ணமந்தி வா, ஶஷாம், உபயேஷாமபி, உத்தமாங்கம்-ஶிரஃ, நிரந்தர ஶ்மஶாநம் நிஶ்சிதம் தேஹஸம்பந்தி ப்ரதிஷ்டிதம் ப்ரணமதாம் வக்ஷ; அப்ரணமதாம் ச உத்தமம் நயதீதி தத்புருஷஃ. “யஸ்யாமஶ மேத்ய ச யந்த்ரமேந பஶ்யதி” இதி அப்ரணமதாநிக்ஷ ஷஷ்டீ ப்ரணமதாமக்ஷ இதி பாவஃ. ஹிதாஹித யோர் ப்ர யோரபி நிரந்தரோத்தமாங்கதா ப்ரதிபாதநலக்ஷண வ்யத்யயாஸ்ய ப்ராக நார்த த்ய யோஜிதா ஹேஷஃ, “ஹிதாஹிதே வ்யத்யயா தேவாதா வ்யோஜிதா” இதிலக்ஷணம்.

ஓ பாதுகையே, அவரவர்களின் தலைவிதியின்படி உன்னை வணங்கினாலும் வணங்காமற்போனாலும் அவர்களின் சிரசு மாத்திரம் உத்தமாங்கமாய் விடுகிறதே? இது ஆச்சரியம். உத்தமாங்கம்—(நிரந்தரம்) யானால் எல்லாவற்றினுமுயர்ந்தது, தத்புருஷமானால் தாழ்ந்த அவயவம், ஆகவே வணங்குகிறவர்களின் சிரஸ்ஸு எல்லாவற்றினு முயர்ந்ததாகிறதென்றும் வணங்காதவர்களின் சிரஸ்ஸு தாழ்ந்ததாகிறதென்றும் தாத்பரியம். (௬௬)

॥ஶ்லோ॥ தவ கேஶவ பாதுகே ப்ரஸாதா
ச்ச த்ரிஷஷ்டி உதங்க நத்த ஸரோ ।
நியதேந தயாபி வஶ்யஶேஷா
ப்ரதமதேநைவ வராஸநம் ப்ரபீதஃ ॥ (௭௭)

[illegible]

உன் பிரபாவங்களும் என் பாபங்களுமாகிய இரண்டுமளவற்றவையே; அப்படியிருக்க என் பாபங்கள் மாத்திரம் உன் பிரபாவங்களால் அடிபட்டுக்கொண்டு வருகின்றனவென்று நிச்சயித்திருக்கிறோம். (எஎ)

[illegible] (எஅ)

[illegible]

நா தயிகாலங்கார ஹேது:, "ப்ரத்யூஹாயோர் த்ருஹாயாரா யிக்ருதேவிதந்த்ரகம்" இதிவக்ஷ்யமாணாச். ப்ரபஞ்சஸ்யாஸ்ய ஸம்ரக்ஷணகம் ஸ்ரீ விஷ்ணும் ஆபரணேந அஸ்ய ஸம்ரக்ஷணாய த்வயி ப்ரவிஶம்.

இவ்வுலகங்களையெல்லாம் ஆயுதங்களாகவும் ஆபரணங்களாகவும் தரித்துக்கொண்டிருக்கிற ஸ்ரீரங்கநாதனையும் நீ ஓராபரணமாகவே தரிக்கிறாய். (சஅ)

||க-ஷ|| ராமபாத ஸஹசாரிணீம்
பாதுகே நிகில பாதகச்சிதம் |
த்வாமஶேஷ ஜகதாம் ஈஶ்வரீம்
பாவயாமி பரதஸ்ய தேவதாம் || (எக)

ராமேதி. ||வ்யா|| ஹே பாதுகே, பரதஸ்ய, அதிதைவதாம் - பூஜ்யாம், த்வாம், ராமபாதஸ்ய-தாஶரதிசரணஸ்ய, பூஜ்யஸ்ய ராமஸ்ய ச, அத்ர பாதஶப்தஸ்ய ப்ரஶம்ஸாவாசிந: "ப்ரஶம்ஸாவாசிநஶ்ச" இதிஸமாஸவிதாநாத், ஸஹசாரிணீம் - ஸஞ்சரணவர்த்மநி ஸஹகாரிணீம், ஸஹாஸ்ரிதஹேதுத்வாதி ப்ரகாரணீம், "ராமபாதேஷு ஸந்தா" இத்யநுஸந்தேயம். நிகிலாநி-ஸமஸ்தாநி, பாதகாநி-பாபாநி, சிநத்தீதி தயோர்க்தாம். "ப்ராயஶ்சித்த ப்ரஸங்கேந ஸர்வபாபஸமூஹவே। ராமேகாந்தேவ தேவஸ்ய ஸர்வீஷம் ஶரணம்ப்ரபத்யே ||" இத்யுக்தரீத்யா ஸர்வபாபநாஶிநீம், அஶேஷஜகதாம் - ஸர்வலோகாநாம், ஈஶ்வரீம் - நியந்த்ரீம், "அஶேஷஜகதாம் விஷ்ணுபத்நீ" இதிஹாவ்யம் அயிப்ரஸ்ருதா தீஶேஷணாதிகேவரேபிஶ்வாஸ் ஜீவ:. லக்ஷ்மீஷு, பாவயாமி, ப்ரதேஶாக்த விஶேஷண பதேந ப்ரஸ்துதலக்ஷ்யா: ப்ரதீதே ஸமாஸோக்திரலங்கார:; தேநலக்ஷ்மீஸாத்ருஶ்ய ப்ரதீதே ரலங்காரேண வஸ்துத்வநி:.

ஓ பாதுகையே, பரதாழ்வானுக்கு முக்கிய தேவதையான உன்னை நான் ராமபாதஸஹசாரிணியாயும், பாபங்களை யெல்லாம் போக்கடிக்கின்றவளாயும், ஸகலலோகேஶ்வரியாயும் தியானிக்கின்றேன். 'ராமபாதஸஹசாரிணீ' வக்ஷஸ்தலத்த திருமகன் திருவடிகளோடு சஞ்சரிக்கின்றவள்' என்று அர்த்தங்கொண்டு பாதுகைக்கு விசேஷணமாக்கவேண்டும். மேன்மைபெற்ற வக்ஷ

திருத்திருமகளோடு சகல தருமங்களையும் அநுஷ்டிக்கின்றவள், என்று பொருள்கொண்டு ஸ்ரீதேவியாக தியானிக்கிறேனென்றும் தாத்பரியங்கொள்ளலாம். (சகூ)

॥ஃ-ஹ॥ வ-ஹஶா கவாய வ்ருதிஷநெூஷா
விஶொவயிஷ்யஹிவ விஷ்ண வதூாஃ ।
கூதாதூாஃ கெஶவ வாது௱கெ
ஶிஜதிஷ வாஶெஜ விஜ-ஹஷணஜவா ॥ (அ0)

வ-ஹெஶதி. ॥வ்யா॥ ஹெ கெஶவ வாது௱கெ, ஶாெஜ விஜ-ஹஷணஃ-ஶிவஃ, விஷ்ணுவதூாஃ-ஶிரஸிஜாயாஃ ஜஜாயாஃ, ‹‹ ஜஜாவிஷ்ணுவதீ ›› ஐதுஸாஃ. வ-ஹஶாகவாஶெஜ-ஶிவாதிஷஶிரொஜா, வ்ருதிஷநெூஷ, (ஸஞாதம்) ஷொஷம், (கஶஜஸிர-ஹவம்) விஶொவயிஷ்யஹிவ, கூதாதூாஃ-கூதஷ்டிகஸு, கூாம், ஶிஜதிஷ. நிதுவ்ராதூாயாஃ வாது௱காயூதெஃ ஜஜாஷொஷ நிராகரண ஜஷகூ வணநாஸ ஜஶொஸ்வெக்ஷா.

ஓ பாதுகையே, மூன்றும் பிறையை யாபரணமாககொண்ட சிவன் உன்னை வெகு ஆதரத்துடன் தரித்துக்கொள்வது, தன் மண்டையோட்டோடு சேர்ந்ததினாலுண்டான கங்கையின் தோஷத்தை நீககி வைக்கவோ. (ரு0)

॥ஃ-ஹ॥ கூஶெய நிதுஜணி வாது௱கெ
ராஜநதீ ஸூஷிரியம் வஜாநாம் ।
ஷீராஜூ ஷொஷ வ்ஶஷாய நஹந
ஹிஷிநஸ்யெ நாய விஶெஷணெந । (அக)

கூஶெயெதி. ॥வ்யா॥ ஹெணி வாது௱கெ, ஜயம், வஜாநாம், ஸூஷிஃ- கூஶெய, ராஜநதீ, கூஶவாஸ்ரா ஸுராஜீதி ஜாவஃ (தஹிஸுதஜ்ாயாஃ வாது௱காயாஃ ரநாயவிஶெஷணாம் கிஶயஃதித்த கூஹ) ஷீராஜ்யெஷாஷஸ்-ஷீராஜகூ ரஹவெஷாஷஸ், வ்ஶஷாய-வரிஹாராய, நாயவிஶெஷணெந-ஸுாஶிரஹவ வ்ராவதஃகெந, நிஷிநஸ்யெ -வ்யவஷிஸ்யெ. நஹநஷிதுஸ வெ்க்ஷா வாதுகா ஸுயம் ஸூஷ்டிரிஷிஃ ஜஜதூக்ஷணஶகூாவி ஷீராஜகூா வவாது வரிஹாராய ரநாயவிஶிஷ்டா ஜஜதூக்ஷதீ

த்யக்த்வா ரங்கநாதஸ்ய ஸ்வாதந்த்ர்யஸ்யா பதாத் பரிஹாரார்த்தம் ஸமர்த்தப்ய பண்டிதாக் ஸமர்த்தக்ஷா.

ஓ பாதுகையே, நீயே ஸ்வதந்திரமாய் சகல லோகங்களையும்செம்மையாய் ஆளவல்லவளாயிருக்க ஸ்ரீரங்கநாதனுக்காட்பட்டிருப்பது, பெண்பிள்ளை யாசாருகிருள் எனகிற அபவாததைதை நீககவோ (அக)

॥ 82 ॥ பிபர்ஷி நித்யம் மணிபாதுகே த்வம்
விஶ்வம்பரம் நாம நிஜேந தாம்நா ।
தவாநுபாவ ஶ்ரூதைஸ்ஸ்ருத்ய தோஷம்
ஸமேத்யராஜஸ்ய ஸமர்த்தயாமாஸ ॥ (அஉ)

பிபர்ஷீதி. ॥வ்யா॥ ஹே மணிபாதுகே, த்வம், நிஜேந-ஸ்வகீயேந, தாம்நா-தேஜஸா, விஶ்வம்பரம்-ஸர்வபோஷகம், நாம-ரங்கநாதம், (ரங்கநாதமேவம்) நித்யம், பிபர்ஷி-வஹஸி, தவ-த்வயி, ஈஶ்வரோபி (யாதவேந்த்ரமேவ) தாமாத்யம், ஈஶ்வர்யம்-ஸ்வாமி, ஸர்வ தீர்த்தம், ஆயாமேந:, ஸமேத்ய:, அநுஜீக்ருத:-பரிவ்ருத:க்ருத:, ஸ்வீக்ருத இதியர்த்த: ஶ்ரீபாதுகாயா பண்டிதா அதிகார்யம்காஸ வேத:.

ஓ பாதுகையே, நீ உன் மகிமையால் எல்லாவற்றையுந்தாங்குகிற ஸ்ரீரங்கநாதனைத்தாங்குகிருய். உன்னடியார்கள் அப்படிப்பட்டவுன்னையும் சிரஸில வகித்து உன்னிலும் அதிகமான மேன்மை பெறுகின்றனர். (அஉ)

॥ 83 ॥ பாரஸ்ய பாம்ஸோ: பதயோரஸ்ய ஹேதோ:
தாத்ருயதிகாரா மணிபாதுகே த்வம் ।
உத்தம்ஸயந்தி ஸ்வயமேவ தேஷாம்
ஶ்ரேஷ்டாஸ்ஸதாம் ஶ்ரேஷ்ட ஸமர்த்தாத்ஸ்யா: ॥ (அங)

பாரஸ்யேதி. ॥வ்யா॥ ஹே மணிபாதுகே, ஶ்ரேஷ்ட ஸமர்த்தா த்யா:-ஜநங்கள் ஸமர்த்தாத்யா:, பாரஸ்யபாம்ஸோ:-பாரம் பாரமேஷஸ்ய, பதயோ:-சரணயோ:, ஸமீகரணோ:-ஸமீபே, தாத்ருயதிகாராம்-பரிசாரணமேவ ஸமாநகாரத்யவதீம், த்வாம், உத்தமேஷ்ட:, ஶிரோ ஷி:, ஶ்ரேஷ்டா-பாதுகாபத்மாதேய ஶிரோவேஷ்டநவேதந, ஸமம்-தாத்ர்யம் யதாததா, ஸ்வயம், உத்தம்ஸயந்தி-ஶிரோஸ்வேஷ

ணீ கேவலந்தி. அயிகாரத்வாதேவ நந்தாதிப்யோ விஶேஷ இதி ப்ரபாவ இதி பாவ: ஶேஷாதிக்ருத்யஸ்ய பாதுகா ப்ரபாவாதிக்ய வர்ணநா ஞேயா த்தாத்பர்யம்.

ஓ பாதுகையே; நீ, ஆதிசேஷன், கருடன், இன்னுமிதர நித்தியசூரிகள் எல்லாரும் எம்பெருமானுக்கு தாஸபூதர்கள்தான்; அப்படியிருக்க உன்னை மாத்திரம் மற்றெல்லாரும் எம்பெருமான் திருப்பரிவட்டம்போலவே சிரஸில் தரித்துக்கொள்ளுகின்றனர். (௫௩)

॥ஶ்லோ॥ ஶோகாந்து பாதாம்புஜ யாமிநீ க்வம
ஶோஹா ஜநாந்தம்ஸயதா ஜநாநாம் ।
ஶ்ருதி ஸ்ரிதா ஜ்யோதிஷயோ பவந்தி
ப்ரஶஸ்தவர்ணாவளய ஸ்தீயா: ॥ (அச)

ஶோகாந்தேதி. ॥வ்யா॥ ஹேஶோகாந்து பாதாம்புஜ யாமிநீ, க்வம், ஶோஹாஜநாந்தம்ஸயதாம்-ஶிரோஹஸ்தேந ஶோகாந்தாம், ஜநாநாம்-ப்ராணிநாம், ஶ்ருதி, ஶிரஸி, ஸ்ரிதா:, தீயா:, ப்ரஶஸ்தவர்ணாவளய:-ஶோபநாக்ஷரபங்க்தய:, ஜ்யோதிஷயோ பவந்தி-ஶோபநாக்ஷராணி பவந்தி, பாதுகாதிஶய இதி ஸத்ஸ்ருஷ்டவதாஶேவி ஸத்ஸ்ருஷ்டாநி துஸ்ஸ்ருஷ்டதயா பரிணமந்தீதி பாவ: யத்வா டேஷிவிதாயா: ஸத்ஸ்ருஷ்ட ஸம்ஶுவக ப்ரஹ்மவிஷ்ய: துஸ்ஸ்ருஷ்ட ஸம்ஶுவகஷிவிக்வ பரிமாஹவணநாஸ் தத்ஸ்வணாநாத்பர்யம், "தத்வண: ஸ்வமணத்யாமா தந்த்ரீயமணஸ்ரஹ:" இதிலக்ஷணாத்.

அவரவர்களின் தலையிலெழுத்து நல்லதாயிருந்தும் உன்னைவணங்காவிட்டால் உடனே கெட்டவெழுத்தாய்விடுகின்றது. (௫ச)

॥ஶ்லோ॥ ஹரிஹி: ப்ரதீநாம் ஹவநஸ்ய யாதீ
மணௌ நந்தா விபாவா விஹந்த்யா ।
ஸ்ரிதா ஸ்வயம் பாதயிதம் க்ஷமா ந
ஸ்வயம்ஸஹா ஶௌரி பதாவநி க்வம் ॥ (அரு)

ஹரீதி. ॥வ்யா॥ ஹே ஶௌரிபதாவநி, க்வம்-ப்ரதீநாம்-வேதாநாம், ஹரிஹி:-ப்ரதிபாத்யதயா விஷயீஹ்ருதா, ஹவநஸ்ய, யாதீ-வொஷிகா, மணௌ:-காரணாதிஹி:, நந்தா-கபரிவே த்யா, விஹந்த்யா-விஹவேந, விபாவா-விஸ்தாரவதீ, ஸ்வயம்-ஸ்வரூ

வேண, ஸ்திரா-அசலா, த்ரு:-அக்ஷரா, பாலயித்ரீம்-ரக்ஷித்ரீம்-க்ஷ மா-ஶக்தா, ஸர்வம்ஸஹா-ஸர்வாபராதஸஹநா, அநந்தஸஹேஶ: « ப்ருத்வீ ஸர்வம்ஸஹா » இத்யமர:. « அப்ரமேயம் ஹி தத் தேஜ: » இதி ச. அநந்தப்ரஶஸ்த்யாதி விஶேஷணேந ஸ்த்யாதி ஶப்தவாச்யா ப்ருதிவ்யபி கம்யதே இதி ஶ்லேஷாலங்கார:, ஸமுச்சயோ நாம ப்ராணித:, ' « ஏகைக ப்ரதாநயோர்வா ஸம்பந்தே விஷயதே:» இதி லக்ஷணம்; தேந ஸ்திதித்வரூபேணாலங்காரத்வம் ஸித்தம்; ததா ப்ருதிவ்யா ஸஹ ஸ்திதிவத்தாயிகம் ஸர்வா பாதுகேதி பஶ்யதே.

நீ, வேதபரதிபாதயையாயும், இவ்வுலகங்களை ரக்ஷிக்கின்றவ ளாயும், தயைமுதலான திருக்கலியாண குணங்களுள்ளவளாயும், அளவற்ற ப்ரபாவமுள்ளவளாயும், ஒருகாலுமழிவில்லாத இயல்புள் ளவளாயும், யாரென்ன குற்றஞ்செய்தபோதிலும அவ்வளவையும் பொறுத்துக்கொள்ளுகிறவளாயுமிருக்கிறபடியால் எங்களை ரக்ஷித்த ருளவல்லையன்றோ. இந்த ஶ்லோகத்தில் பாதுகைக்கு விசேஷண மான 'ஸ்திதி' முதலான சொற்களெல்லாம் பூமியையும் சொல்லுமா தலால் அது ஒருவகையலங்காரமெனவுணர்க. (௫௫)

॥ஶ்ரீ:॥ ஶ்ரேயாம்ஸி காமம் க்ஷிதிப்ருத்திதானி விதத்ஸே
ஶேஷாத்ம ஸர்வம் ஶிரஸா வஹந்தி ।
பத்மாஸநா பாதவதீ பாதம்ஸ:
ப்ருத்வீ ஹிதா த்வம் ஹரிபாதுகே ஸா ॥ (௮௬)

ஶ்ரேயாம்ஸீதி. ॥வ்யா॥ ஹே ஹரிபாதுகே, த்வம், காமம் க்ஷோணி ப்ருதாம்-பூ-ஸம்ப்ரஸாதநாம் ராஜ்ஞாம், காமவஶாத் தாநாதி விதத்ஸே. ஶ்ரேயாம்ஸி-ஶ்ரேயாம்ஸி, விதத்ஸே-கரோஷி, த்வாம், ஶேஷா த்ம:-அநந்தமாத்ம:, நாமராஜகாந்தாதய இத்யபி பஶ்யதே. ஶிரஸா உத்தமாங்கேந, வஹந்தி-தாரயந்தி, பாதபத்மம்-பாதப ராஷ்ய, பதேந, ப்ரஸாதா-ப்ரபிதா, « ஷாட்குண்யே » இத்யாதௌ ஸகுணிஷு:. பாதபராஷ்ட்ராண ஜாதாய. ததா « ஷட்குணப்ராணிபதஸ்வ » இத்யாதௌஷு:. « பத்மாம்ஸநி: » இதிஶ்ருதே:. ஹரிப்ரா-தாஹாத்ம்யேந, ப்ருத்வீ-ப்ருதிவ்யா:, « பாதோதகம் வநாநி » இதிஶ்ரவ. ப்ருதிவீவ, « மாதா

கா:॰ ப்ருதிவீ ப்ருத்வீ" இத்யமர:. ஶ்ரேஷ்டாலங்காரை:; தேநஹி ஸாக்ஷாத்யம் ப்ரதீயத இத்யலங்காரேண ஸம்பத்யந்தி:; பதிபத்மவஸ் ப்ரஸாதஸ்ய மத்யேதே.

நீ, குலக்ஷோணிப்ருத்துக்களை ஶிரப்படுத்துகிறவளாயும், சேஷாதிகளால் வகிக்கப்பட்டவளாயும், எம்பெருமானுடைய பத பத்மஸ்தைதையாயுமிருக்கிறபடியால பூமிதேவி தான். 'குலக்ஷோணி ப்ருத்' என்பதற்கு உயர்ந்த அரசர்களென்றும், குலபர்வதங்களென்றும், 'பதபத்மஸ்தா' என்பதற்கு, எம்பெருமான் திருவடிகளாலேறிச் செலுத்தப்பட்டதென்றும், அதினின்று முண்டானதென்றும், பாதுகாபக்ஷத்திலும் பூமிபக்ஷத்திலும க்ரமமாய்ப பொருளுணர்க. (நிசு)

॥ஶ்லோ॥ தைத்யாநாம் பஹுநாம் கிரீடா
நிக்ஷேபணேந யதி நாஸ்யநந்து।
ரங்கேஶ பாதாவநி ரத்நதீபை
ஸோபாநதாம் ப்ராப்ய ஸஹஸ்ரஶ: ॥ (அஎ)

தைத்யேதி. ॥வ்யா॥ ஹேரங்கேஶ பாதாவநி, தேதவ, நிக்ஷேபணம் நிவேஶநம், பஹூநாம் பஹுவதாம், தைத்யாநாம் அஸுரஶ்ரேஷ்டாநாம், கிரீடா: மௌலய:, நாஸ்யநந்து நவஹந்த்யதி, கிம் கிரீடா: ரத்நதீபை: ஸ்ரீரங்கவிமாநஸ்ய, ஸோபாநதாம் ஆரோஹணமார்கம், "ஆரோஹணம்ஸ்யாத் ஸோபாநம்" இத்யமர:. ப்ராப்ய, க்ஷாம், ஸஹந்தி, ரங்கபதி: ப்ரத்யர்த்தநாம் தைத்யாநாம் ஶிராம்ஸிலித்வா தேஷாம் கிரீடகநக ரத்நாதீநி விமாநஸோபாநே நிக்ஷிப்ய ஸமாரோஹணீயமாரோஹதீதி பாவ:. ஸக்ருண்ணிக்ஷேபஸம்பாதாநாம் ஸமஷ்டாதம்ஸந்தஸ்ய நிஷேஸ்யாவாஸ்து விஷமோக்:, "கநிஷ்ஸ்யாவ்ய வாதிஶ் தநிஷ்டாயஷ்ட ஸமாத்யநாச" இதிலக்ஷணம்.

எநத அசுரர்களின் கிரீடங்கள் உன்னை பக்தியோடு வணங்கி வகிக்கவில்லையோ; அவை ஸ்ரீரங்கநாதன் எழுந்தருளும் வழிகளில படிகளாயிருநது வகிக்கின்றன. ஸ்ரீரங்கநாதன் தன் பாதுகையை வணங்காத அசுரர்களைக்கொன்று அவர் கிரீடங்களின் ரத்நங்களைத் தன் ஸந்நிதியின்படிகளிலிழைக்கிறானென்பது கருதது. (நிஎ)

॥மூ॥ ஶேஷோ கருத்மாந் மணிபாதபீடீ
க்ஷோணீ ச பாதாவநி விஶ்வரூபா: ।
த்வத்ப்ராயிகாரா யதி கிஞ்ச ஸக்தே
க்ஷமைவ நித்யம் ஶிரஸா வஹந்தி ॥ (அஅ)

ஶேஷ இதி. ॥வ்யா॥ ஹே பாதாவநி, விஶ்வரூபா:-ஸர்வப்ரகாரா:, ஶேஷ:-அநந்த:, கருத்மாந்-கருட:, மணிபாதபீடீ-ரத்நமயம் ஸிம்ஹாஸந ஸந்நிக்ருஷ்டவேதி:, க்ஷோணீ-பூமி:, ச, இதி, (ஏதே) த்வத்ப்ராயிகாரா:-பாதவஹந லக்ஷணகார்யவந்த:, யதி, ததா, ஸக்தா:, நித்யம், க்ஷமைவ, கிஞ்ச-கிஞ்சித் வா, ஶிரஸா, வஹந்தி. அதஸ்த்வத்ப்ராப்திகாரஸ்தே இதி பாவ: 'யதி த்வத்ப்ராயிகாரகம் ததிஹ தாநவிவேஹய:' இத்யுக்தரீத்யா தேஷாம் ப்ராயிக்யே ஸ்ருதா த்ஸம்பாவநாலங்கார:, "ஸம்பாவநா யதீத்தம் ஸ்யாதித்யூஹோந்யஸ்ய ஸித்தயே" இதி லக்ஷணம்.

ஆதிசேஷன், கருடன், மணிகளாற்செய்த பாதாஸனம், நீ எல்லோாகளும திருவடிகள் வகிப்பதில் அதிகாரம் சமமாயிருக்குமாயின் தெரிநதவாகளும் உன்னையே யேன் சிரஸில் தரிததுக்கொள்கிறார்கள். ஆதலால் அவர்களினும் உன்னதிகாரமே மேலானதென்று கருத்து. (ருஅ)

॥மூ॥ பரஸ்ய பும்ஸ: பரமம் பதம் தே
பிபர்ஷி நித்யம் மணிபாதுகே த்வம் ।
அந்யாத்ருஶாம் வ்யோமஸதாம் பதாநி
க்ஷயாயதநே யதிதம் விசித்ரம் ॥ (அகூ)

॥மூ॥ பரஸ்யேதி. ॥வ்யா॥ ஹே மணிபாதுகே-த்வம், பரஸ்ய பும்ஸ:-பரமபுருஷஸ்ய, தத்-ப்ரஸித்தம், பரமம்-உத்க்ருஷ்டம், பதம்-சரணம், நித்யம்-ஸதா, பிபர்ஷி-வஹஸி, அந்யாத்ருஶாம்-அபரேஷாம், வ்யோமஸதாம்-தேவாநாம், பதாநி-ஸ்தாநாநி, க்ஷயாயதநே, க்ஷயிஷ்ணூநி பவந்தீதி பாவ:. இதம், விசித்ரம்-ஆஶ்சர்யம் பவதி, ஸ்வதந்த்ரபதஸ்ய க்ஷயீநகேஷு அஸ்வதந்த்ராணாம் நித்யவ்ருத்திரிதி பாவ:. ஏகேநைவ பஹ்வாதிபதப்ரதிஷ்டாபந வர்ணநாத் காவ்யார்த்தாபத்திரலங்கார:.

எம்பெருமான் பதமே உன் அதீநமாயிருக்க மற்றைய தேவதைகளின் பதங்களெல்லாமுன் அதீநமென்பது ஆசசரியமோ. பதமென்பதற்குத் திருவடியும் ஸ்தாநமும பொருள். (ருசு)

॥ஶ்லோ॥ பாதௌ ரங்கபதே ஶரணம் ப்ரஜாநா
ஸ்தயோ ஸ்த்வமேவாஸி பதாவநி த்வம் ।
ஶரண்யதாயா ஸ்த்வநந்யரக்ஷா
ஸந்தர்ஶ்யவே விஶ்ரமபூமி ரேகா ॥ (சுO)

பாதாவிதி. ॥வ்யா॥ ஹேபதாவநி, ரங்கபதே:-ஸ்ரீரங்கநாயகஸ்ய, பாதௌ-சரணௌ, ப்ரஜாநாம்-ப்ராணிநாம், ஶரணம்-ரக்ஷகௌ, தயோ:-பாதயோ:, தவமேவாஸி. ஶரணமேவாஸி (அத:) அநந்யரக்ஷா-அநந்யரக்ஷாரஹிதா, த்வம், ஏகா, ஶரண்யதாயா:-ரக்ஷகத்வஸ்ய, விஶ்ரமபூமி:-விஶ்ராந்திஸ்தாநதயா, ஸந்தர்ஶ்யஸே-லக்ஷ்யஸே, ஜநைரிதி ஶேஷ:. தவரக்ஷகாந்தர ஶூந்யத்வாத் த்வதிரூபம். உத்தரோத்தர ரக்ஷகத்வாநாம் த்வய்யேவ பர்யவஸாநாதிதி பாவ:.

உலகங்களுக்கெல்லாம ரக்ஷகமான ஸ்ரீரங்கநாதன் திருவடிகளையும் நீ ரக்ஷிக்கிறாய்; உனக்குமாத்திரம் வேறொரு ரக்ஷகனு மில்லையாதலால் ரக்ஷிக்குந்தன்மையுன்னிடத்திலேயே நின்றுவிட்டதாகத் தோன்றுகிறது. (சுO)

॥ஶ்லோ॥ க்ரீடந்தீஷு பதா கமலாஸநாதிஷு
ரங்கேஶ ரங்காயிபதே: ஸ்ரீதேவீஷு ।
பதாவநி த்வா மயிமஸ்ய ஜாதம்
பதஞ்சராணா மயிதைவதஞ்ச ॥ (சுக)

க்ரீடந்தீஷ்விதி. ॥வ்யா॥ ஹே பதாவநி, க்ரீடந்தீஷு-பதவ்யாதிரிக்தேஷு, ரங்காயிபதே:-ஸ்ரீரங்கநாயகஸ்ய, க்ரீடேஷு-வக்ஷாநாஸி பாணி ப்ரப்ருதிஷு அவயவேஷு, “ கரம் ப்ரதீகோவயவ: ” இத்யமர:. பதாகமலாஸநாதிஷு:-லக்ஷ்மீ ப்ரஹ்ம ஶரவருப்ராதிபி:, ஸ்ரீதேவீஷு- ஸ்ரீதேவீஷுஸத்ஸு, ரங்காயிபதே:, ஸ்ரீரங்கநாயகஸ்ய, பதம்-சரணம், த்வாம், அயிமஸ்ய, ந:, அயிதைவதம்-உபாஸ்யம், அஸ்ரூத். லெத்யோம்காரம்:.

ஸ்ரீதேவி முதலானோர்களடைந்த ஸ்ரீ ரங்கநாதன் திருமார்பு முதலானவைகளெல்லாம எங்களுக்கு உபாஸ்யதைவதையாகவில்லை;

நீ அடைந்த திருவடியொன்றுதான் எல்லோர்க்கும் உபாஸ்யதேவ தையாயிருக்கின்றது. ஆதலால் அவர்களினும் நீயேமேலானவளென் பது கருத்து. (௯௧)

॥ஶ்லோ॥ க்ஷணம் ஸரோஜேக்ஷண பாதுகே ய:
க்ருதாதர: கிங்குருதே பவத்யா: ।
அகிஞ்சநஸ்யாபி பவந்தி ஶீக்ரம்
ப்ருத்யகிங்கரா ஸ்தஸ்ய புரந்தராத்யா: ॥ (௯௨)

க்ஷணமிதி. ॥வ்யா॥ ஹே ஸரோஜேக்ஷண பாதுகே, ய:-கஶ்சித் புருஷ:, க்ருதாதரஸ்ஸந், பவத்யா: க்ஷணம், கிங்குருதே-கிஞ்சித்குருதே, பரிசரதீதியாவத். அகிஞ்சநஸ்யாபி-தரித்ரஸ்யாபி, தஸ்ய, புரந்தராத்யா:-இந்த்ராதய:, ப்ருத்யகிங்கரா:-ப்ருத்யவத்கார்யகாரிண:, பவந்தி. பாதுகாஸேவக: ப்ரஹ்மாத்யாதிபத்யம் ப்ராப்நோதீதி பாவ:. அகிஞ்சநேந ஸாதநஸாகல்யவிரஹேபி ப்ரஹ்மாத்யை:கிங்கரா இத்யர்த்த: விபாவநாஹேது:, "ஹேதுநாஶேऽபி கார்யோத்பத்திஶ்ச ஸா ஸ்ம்ருதா" இதி லக்ஷணாத்.

உனக்கு க்ஷணமாவது ஆதரத்துடன் யார கைங்கரியம் பண் ணுகிறார்களோ அவர்கள் தரித்திரராலுைம இநதிரன் முதலான தேவதைகளெல்லாம் அவர்க்குபபுருவத்திற்காட்டிய வேலைசெய்யுமா ளாகிறார்கள். (௯௨)

॥ஶ்லோ॥ வஹந்தி யே ஶௌரிப பாதுகே த்வாம்
ஶிரஸ்யஜஸ்ரம் வஸதே திவி நிவிஷ்டபாதா: ।
ஹம்ஸேந நித்யம் ஶக்ரஸஹாஸநா
ஶ்வேதாதபத்ரேண கதம்பதாபா ॥ (௯௩)

வஹந்தீதி. ॥வ்யா॥ ஹே ஶௌரிப பாதுகே, த்வாம், யே-ஜநா:, வஹந்தி, வஸதே-ஜநா:, நிவிஷ்டபாதாஸ்ஸந்த:, திவி-ஸ்வர்க்கலோகே, ஶக்ரஸஹாஸநா-ஶக்ரேணாதிஸேவ்யஸஹாஸநா, ஹம்ஸேந-ராஜஹம்ஸேந, தோஹ்யந்தே-நீயந்தே, "வஹப்ராபணே" இதியாதோ: கர்மணி லட். ஶ்வேதாதபத்ரமிதிவத், ஸிதேந-ஸிதேந, கதம்பதா-வ்யஜநேந, தோஹ்யந்தே, ப்ரஹ்மத்வம் வா பாதுகாஸேவாபலமிதி பாவ:. வ்யாஜோக்தி ஸங்கீர்ணோ விஷமாலங்கார:. ஶ்லேஷோத்தா ஜலதரங்க்யம்.

உன்னை வகிக்கிறவர்களுக்கு ஹம்ஸமாவது விருஷபமாவது வாகனமாகின்றது. பிரம்மாவாயாவது ருத்திரனாயாவது ஆகிறார்களென்கிறபடி. (௧௩)

||ஶ்லோ|| ராஜ்ஞாம் ப்ரியோ தேவமணிஸ் ஸ ராஜா
ஸிம்ஹாஸநம் ஶேஷமிவ ஸிம்ஹநாதம் |
ஸர்வாதிநேதா ந ச ந ஸ்வதந்த்ரம்
க ஏஷ வாஹநமிதி தே ஸுபாஹோ: || (௧௪)

ராஜ்ஞாமிதி. ||வ்யா|| ஹேபாஹாவதி, தேவமணி:-தேவஸ்ரேஷ்ட:, ராஜ்ஞாம்-ப்ரியத:-ஆப்ரியத:; ஸ:, ராஜா:, ஸிம்ஹாஸநம்-ப்ரஹ்மாணம், (ஆப்ரியத:) ஸ:-ப்ரஹ்மேவ, (நிபாதஸமுச்சய ஸமுச்சயார்த்த:) ஸிம்ஹநாதம்-ஶ்ரீந்ருஸிம்ஹநாயம், (ஆப்ரியத:) ஆநந்த:-திவ்யமங்கள ஶரீர:, ஸ:-ஸிம்ஹநாதோ(அ)பி, ஸ்வாம், (ஆப்ரியத:) ஸர்வாதிநாயகம் ஹவதீஶாப்ரியதாநித்யம். ஸ்வதந்த்ர-ஸ்வாதந்த்ர:, அந்ய-உதரம், நாப்ரிதா; ஏஷ:, தே, ஸுபாஹோ:, க:-கிம்ரூப:, அநிர்வசநீய இதிபாவ:. "ராஜ்ஞாம்ப்ரியோ தேவமணோ ராஜேந்த்ரா ப்ரஹ்மாண ஶாப்ரித: | ப்ரஹ்மாஶாப்ரியோ ராஜநு நாதம் கிம்நிருபாஶ்ரித:||" இத்யுக்த ஸாரஸ்வதஸ்யாபி ஸ்வாஶ்ரயணீயத்வேந தவஸுபாஹோபரிச்சேத்ய இதிபாவ:. ப்ரஹ்மதத்ஸ்தத்ஸ்வாப க்ருதாப க்ருதாநாஶ்ரிதஜகத்யக ஸமஸ்தகாநாம் ஶாஶ்வதாதீவ காருணா:, "தேவகேகாவஶியோமாம் ஶாஶ்வதீவக்ஷிப்யதே" இதி லக்ஷணம்.

தேவதைகளெல்லாம் ருத்திரனையும் அவர் பிர்ம்மாவையும் அவர் ஸ்ரீ மஹாவிஷ்ணுவையும் அவர் உன்னையும் ஆசரயித்திருக்கிறார்கள்; நீ ஒருவரையும் ஆச்ரயிக்கவில்லையே; உன் மகிமையை என்னவென்று சொலலலாம். (௧௪)

||ஶ்லோ|| ஸாரஸ்ய யாத்ரு: ப்ரதிவாஹநாம்ராம்
ஸமஸ்தி வித்யா ஜ்ஞாநவாஹகே ஸ்வாம் |
யத ஸ்தவேவாயிமஶே ப்ரஜாநா
ந்ருஸிம்ஹவத்யாத்ர ஸமஸ்தம்ஹ: || (௧௫)

ஸாரஸ்யேதி. ||வ்யா|| ஹேஶணி வாஹநகே, ஸ்வாம், ஸாரஸ்ய-உத்க்ருஷ்டஸ்ய, யாத்ரு:. தேஜோரூபஸ்ய ப்ரஹ்மண:, ப்ரதிவாஹநே-

ப்ராபணே, அநுஸரணே, அநந்தரம், விஷ்ராந்தாவாஸநாம், வர்த்தி, ஸம்ஸக்திர்யேஷ: யத: காரணாத், தவ அயிமர்வண்ணகம் ப்ராபத்யஸ்யேவ, ப்ரஜாநாம், (உபாஸகாநாம்) உத்தர பூர்வ பூர்வம்க்ருதம் ஸ்மாரிஷ, ஸ்மர்மதாரிதம், "ஸம்ஸாராதாரிதஷ க்ருதம்" இத்யாதி: தூர்ஸ்தவத்யஸ்யா அபிஷ்ண்ணதி, அத இதி பூர்வபுண்யாராய:. "தத்யிமர் உத்தரபூர்வபுராபயோரா ஸ்லேஷ விநாஸௌ" இதிஸூத்ரம். தஸ்ய விஷ்யாகாரஸ்யஸ்யயி த மநநாத் ஸுரேவ விதேதி ஸாரம். பூர்வபுரேபுராதஸ்ய பா தகாதிஷ்ட விஷ்யாதாதாத்ஸ்ய உத்தரபூர்வபுராவ தூர்ஸ்ராவேத ஸேதநா ஸம்யந்நா ஆக்யாயம், ஸேதகம் ஸாஸ்யம்மரியம் காரா:.

உன்னை யடைந்தவர்களுக்கே முன்னிருந்த பாபங்களெல்லாம் நீங்கி பின்பு பாபங்களொட்டாமலிருக்கிறபடியால் உன்னை, எம்பெருமானைப் பிரதிபாதிக்கத்தக்க பிரம்ம வித்தையென்றே பெரியோர்கள் சொல்லுகின்றனர். பிரமமவித்தை அப்படிப்பட்டதென்று வேதாந்தங்கள் முறையிடும். (௬௫)

॥௬௬॥ யதா ஸுகந்தஸ்ய பதாந்தஷ்டா
அநீயதா யேந ஸமித்ததா த்வம் ।
பாபஸ்ஸ்தூலீயோ மணிபாதரக்ஷே
பக்ஷ்யாஸா த்வேஷ்யரீகரோதி ॥ (௬௬)

யதேத்யதி. ॥வ்யா॥ ஹேமணி பாதரக்ஷே, ஸுகந்தஸ்ய, பதாந்தஷ்டம்பாதரணஸம்பந்தாத், யதாபாந்த்யா, யதம்ப்ராஷ்டவ தீவ, "யதமணாஷ்டயா" இதியத்ப்ரத்யய:. யநீயதாயநமர்த்த இந்தா, ஸாபகூர்த்தநக்த்யவ. "க்தியேவ" இத்யவணத்ஸ்ய ஒரம் ஸ்வா. அப்ரஸ்த்ராதேஸ:. யேநபாராபேஷண, ஸமித்ததாபூ ஜிதா, தநீய:, பாப:, அக்ஷ்யாஸாபதா, ஸுகாமேவிகாபோர மரீமேவி, அயரீகரோதிதிரஸ்கரோதி. பாதகாபத்க: காபோ ராதவ்யயிக ஸாபணோ ஸ்வதீத்யயத:. உபமாந ஸுந்தாயா ஸுகாயா உபமேயாஹேத திரஸ்காரவணதாத் ப்ரதீபஹே தோஷ்காரா:.

முகுந்த பதசம்பத்தால் பூர்ணமாயிருக்கிற உன்னைப்பொருள் வேண்டி ஆராதிக்கிறவர்கள் குபேரனைக்காட்டிலும் அதிக சம்பன்னராகின்றனர். முகுந்தபத மென்பதற்கு-முகுந்தமென்னும் நிதியென்றும், எம்பெருமான் திருவடியென்றும்; பூர்ணா என்பதற்கு-பொருளுள்ளதென்றும், கிருதார்த்தமென்றும் பொருள். (௬௬)

॥ ஶ்லோ ॥ பதேந விஷ்ணோ: கிமுதேதரேஷாம்
விஸ்ருஜ்ய ஸங்கம் ஸமுபாஸதே த்வாம் ।
கரோஷி தாந் கிஞ்ச அபேத காமாந்
காமேந வாஞ்சந்தி ஸத்ய காமாந் ॥ (௬௭)

பதேநேதி. ॥ வ்யா ॥ ஹே வாஞ்சநி, (யேவா-ரா-ஷா:) விஷ்ணோ:, பதேந-பரணேந, ஸ்தாநேநேதி ப்ரதீயதே, ஸங்கம்-ஸம்பந்தம், விஸ்ருஜ்ய, தத்ராபி நிரபேக்ஷா: இதிபாவ:. ஸமுபாஸதே, 'தே' இத்யத்யாஹார்யம். இதரேஷாம்-ப்ரஹ்மாதீநாம், கிமுத பதேநேத்யந்வய: ஷஷ்டீ: ஸ்தாநேநேத்யர்த்த:. ஸங்கம் விஸ்ருஜ்ய உபாஸதஇதி, கிமுத, தஸ்யவக்தவ்யமிதி பாவ:. (அதஏவ) அபேதகாமாந்-இச்சாரஹிதாந், தாந், காமேந-ஶரீராவஸாந காமேந, ஸத்யகாமாந்-அப்ரதிஹதேச்சாந், கிம் கிமர்த்தம், கரோஷி. நாமரஹிதாநாம் ஸ்வார்த்தபாஸகாநாம் ஸ்வஸ்வரூபா ஸ்வத்யகாமத்வாதி குணாஷ்டகாவிர்பாவலக்ஷண மோக்ஷாஸ்வதீதி விரோத பரிஹார:. விரோதாபாஸோ அலங்கார:, "ஆபாஸத்வே விரோதஸ்ய விரோதாபாஸ இஷ்யதே" இதிலக்ஷணம்.

எம்பெருமான் திருவடிகளிலும் மற்றெந்த விஷயங்களிலும் ஆசைகொள்ளாமல் உன்னை உபாஸிக்கிறவர்களை சரமகாலத்தில் நீ ஏன் ஸத்யகாமர்களாய்ச் செய்கிறாய். மோக்ஷம் தருகிறாயென்பது கருத்து.--ஸத்யகாமா: என்பதற்கு தடையில்லாத ஆசையுள்ளவர்களென்று விரோதார்த்தமும் முக்தர்களுக்குண்டாகிற எண்குணங்களிலொன்றாகிய ஸத்திய காமத்வகுணமுள்ளவர்களென்று ஸமாதானார்த்தமுமுணர்க. (௬௭)

॥ ஶ்லோ ॥ அஹ்நாய யோகேந நிப்ருஹ்யமாணே
ரஜஸ்தமோபே ரதவிக்ஷோ மநாஸி: ।
மாதக்ஷபா மந்தவஹம் ப்ரஹாவா
உந்மேஷயந்த்யாமஜிகா ஜியாநம் ॥ (௬௮)

ஸ்யாஸ இதி. ॥வ்யா॥ ஹே மாத: பங்கஜநப்ரகாசிநி, ஶ்ருதிஷு: ப்ரஜ்ஞா:, அப்யாஸயோகேந அநாஸநாவ்ருத்தி யத்நேந த்யாநேந, நிக்ருஹ்யமாணை: பஹிர்விஷயா ஸம்ஸக்தயா ஶிக்ஷ்யமாணை:, அநுநாதிஸங்க்யைர்தேஶைச்ச த்ருஷ்டி ம்ருக்யதே. அதை ஏவ: ஶ்ருதிப்ரஸ்ருதா பரமார்த்தாஸ்மேத:, ஸ்வ: அதை: ப்ரவேஶநார்த்யமேதஸ்ய, உபநாஹ: ஸ்திரேத்த:, (அமேண:) கயா, (அத்ர) ப்ரஸாதாத் நிஜஸகத்யா, ம்ருக்யம் ம்ருக்யம், வரம் வாரணம், ஸ்யாநஸ்ய, யஸ்ய தத், ஶ்ரீமதீம் ஶ்ரீமதே தேவே, ஸவம், அமேத வஸ்தே, ஸவம், ஐத்ருஷி ம்ருக்யதே. தத்ர ஸ ஐத்யேப அயாத்தாதிகார: ஞ. நியாநம் நியிஸத்ருஶம் பரமார்த்தாநம், ஹோ ம்ருகாந் நியிஶப்தாஹியாநம் அந்வேஷயந்தி விதயந்தி, ஞமயந்தே, ஸதேந பாதுகாயா: நிதிரக்ஷக தேவதாக்ய ப்ரதீயத இதி ஸாரோஸாத்ரவங்கார:.

எவர் திருவடிகளை நீ காத்துக்கொண்டிருக்கிறாயோ, வேதாந்தப்பிரதிபாத்தியரான அந்த ஸ்ரீரங்கநாதனை எல்லாமறிந்த முனிவர்களும் ததேகாகாங்க்ஷகளாய் இன்னுந்தேடுகின்றார்கள். ஒருவருங்கண்டறியாதஸ்ரீரங்கநாதன் உனக்குக்கைவசமாயிருக்கிறாரேயென்பது கருத்து. ஓர் மலையில் புதைக்கப்பட்டும் உன்னால் காக்கபபட்டும் இருககிற ஓர் நிதியை அதையறியத்தக்க மையைக் கண்களில் இட்டுக்கொண்டு இன்னுநதேடுகிறார்களென்னுங் கருத்துந்தோன்றும்.

॥ப்ரத்யுப்த॥ ப்ரத்யுப்த பத்மாஸநா மணிபாதுகே த்வா
உத்தம்ஸிதம் வா பரப்ரஹ்மம் பவத்யா ।
வதந்தி தேவி அய ஸாஸநாஸ
ஸ்வாமேவ ஸாக்ஷா அதிதைவதம் ஸ: ॥ (கூக)

ப்ரத்யுப்தேதி. ॥வ்யா॥ ஹே மணி பாதுகே, தேவி அதேவநபா ரதா:, பரப்ரஹ்ம ஸமவதம், ப்ரத்யுப்த பத்மாநாம் கமலம் ஶிரஸா க்ருஹீதம் ஸவதீம்வா, ஸவத்யா கயா, உத்தம்ஸிதம் ஶிரோபூஷணீக்ருதம், பரப்ரஹ்மம்வா, அதிதைவதம் வதந்தி, வயதே, நஃ ஸ்வாகம், ஸாக்ஷாத் ஸந்நிக்ருஷ்டம், வ்யவஸாயாரணம், அத்ர விஶ்வ விஶிஷ்டம், கமேவ, அதிதைவதம் அதிகம் தேவதாம், ஶ்ரீநாதோ பாதநை: பாதநை வதார:, தேவிதாகாரம் ஸமவதிஶேஷணதயோ

பா⁴ஸதே, அநந்யஸாதா⁴ரணவிஶேஷ்யேண, ப⁴க³வத: பாது³காயா
ஏவ உபாஸ்யத்வம் இத்யுக்தம். ப⁴க³வத்: ப⁴க³வத்யோஸ்தயோ:
ஶ்ரீநாத²ஸ்யைவாலம்பா³க:, "ப⁴க³வதோ ப⁴க³வத்யோஸ்தயோ ரக்ஷ
கத்வமேவ இஷ்யதே" இதிலக்ஷணம். (த⁴யாநஶீல பாதே³ந)
த்வாம் ஊர்த்⁴வாத⁴யாநம், ஶ்ரேஷ்டா²நிஷ்டப்ராப்தி பரிஹாராய த்வாம்
ஊர்த்⁴வாத⁴யாநம், ப்ரஹ்ருஷ்டாதி³ஷ்டே ரக்ஷத்வேஷ்டே அந்யத்
ஏவ ப்ரார்த²யாமோ, ஸ்வஸ்ய, உத்தமஸித்³த⁴ம்-ஶிரோமணிமுஷ்ணீ
க்ருதம், ப்ரார்த²யம்-ஶ்ரீரங்க³நாத²ம்வா, அபி தைவதம், பத³ஞ்ச, பர
ஞ்ச ப்ரார்த²யமாநாபி⁴ப்ராயவிஶேஷா: பாதா³ரவிந்தா³த³ந:.

ஸ்ரீரங்கநாதனோடுகூடிய நீயே ரக்ஷகமென்று சிலரும், உன்
னோடுகூடிய ஸ்ரீரங்கநாதனே ரக்ஷகரென்று சிலரும், சொல்லுகின்ற
னர். நாமோ நீதான் ரக்ஷகமென்றெண்ணியிருக்கிறோம். (௯௯)

॥ஊ॥ ஊர்த்⁴வாத⁴ஸ்தாத்³யஸ்யாஸ்பத³மரிவிஶேஷா:பதே³நஸம்ஸ்ப்ருஷ்டா:।
அபி⁴வீய ஶீர்ஷம் விமர்த்³தே³: பத³வீ ஶ்ரயந்தி பாது³கே ஸ்வஸதீம்॥ (௧௦௦)

ஊர்த்⁴வேதி. ॥வ்யா॥ ஹே பாது³கே, (ஸத:) அப்ரஸ்துதஸ்ய
ய: ப்ரதே³ஶ-அபி⁴ரூபாதி³ஶோபா⁴ய: ப்ரதே³ஶ ஸேத்யமபி ஶ்ரிய
தே. ஸதாம்-ஶோபா⁴ம் ஸேவகாநாம், நக்ஷத்ராணாஞ்ச, "தாரா
ஹாராதி³ ஜந்மிஷ்ட்யம் ஸஞ்சக்ஷத இத்யஞ்ஜநா" இத்யாத³வ:.
ஊர்த்⁴வா-ஶிரஸா, ஸம்பஷ்டிதாம்-யதா²ர்ஹம், பாது³காயாஸ்தாம்
ஶிரஸ்ஸந்நிவேஶிதாக அபி⁴ரூபாதி³ஶோபா⁴ஸ்ய ப்ரஸ்பு²ரதே
ந நக்ஷத்ராணாம் ப்ரதீத்யதி ஸ்பு²ரண:. உபரி-உபரிஷ்டாதே³, வி
ஶேஷா:, பதே³நப்ரவணேந, ப்ரவேஶாபேஷ்ய ஸங்க³வஸோகேந,
"பத³ம்வ்யவஸிதத்ராண ஸ்தா²நலக்ஷ்மாங்க்⁴ரிவஸ்துஷு" இத்யமர:.
ஸம்ஸ்ப்ருஷ்டாம், ஸ்வதீம்-த்வாம், விமர்த்³தே³:-ஶோக்ஷஸ்ய, அபி⁴வீய-அபி⁴
ரதராம், பத³வீம்-ஶோபா⁴ம், உபாயதி³தியாவக அபி⁴ரூபாதி³ஶோபா⁴ம்.
அபி⁴யந்தி-ஜாநதே, ததா² பாது³கா ஸம்ப³ந்தி⁴ ஸம்ப³ந்தி⁴நாமேவ
ஸ்பு²ரிதப்ராவேஶ்யாஹரிணீதி ஸ்வாவ:. பாது³காயாம் விஶேஷண
ஶ்ரேஷ்டே²ஷ்டி²ந அபி⁴ரூபாதி³தாத்³ருஶ்ய ஸம்ஸ்தாவநாக ஶ்ரேஷ்டா²ந்ப்ரா
ணிதா ஸ்ப²ரணவோகவேக்ஷா.

உனக்குக் கீழே ஶத்ருக்களின் முடியும், மேலே விஷ்ணுவின்

பதமுமிருக்கிறபடியால் உன்னை ஸ்ரீவைகுண்டத்திற்குக் கிட்டினவிடமாக நினைக்கின்றார்கள். ஸத்து என்பதற்கு நக்ஷத்திரங்களும், பெரியோர்களும்; விஷ்ணுபதம் என்பதற்கு ஸ்ரீவைகுண்டமும எம்பெருமான் திருவடிகளும கிரமமாய்ப்பொருள. (௱)

இதி கவிதார்க்கிக ஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்ய ஸ்ரீமத்வேங்கடநாதஸ்ய ஸ்ரீமத்வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு ஸ்ரீரங்கநாத பாதுகாஸஹஸ்ரே ஸடீகா ப்ரபாவபத்ததிஸ் த்ருதீயா

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேசிகாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாதபாதுகாஸஹஸ்ர வ்யாக்யாநே

ஸமர்ப்பண பத்ததி:

॥மூ॥ ராஜாஸநம் பாதுகே யாப்யாம் பரதஸ்யாக்ரஜந்மநா ।
ப்ராய: ப்ரதிப்ரயாணாய ப்ராஸ்தாநிகமகல்பயத் (௧௦௧)

॥அவ॥ அயோத்யாம் பத்த்யாம் பாதுகாயா: பரதாய ஸமர்ப்பணே உபயுக்தாந் குணாநநுஸம்தத்தாதி ராஜாஸநமிதி. ॥வ்யா॥ பாதுகே, (கர்த்ரீ) ராஜாஸநம் யாப்யாம்-பாதுகாப்யாம், (கரணாப்யாம்) த்வதாஜ்ஞாகாரண்ய ஶபநஸமயே, பரதஸ்ய அக்ரஜந்மநா, ப்ரதிப்ரயாணாய-ப்ரத்யாகமநாய, ப்ராஸ்தாநிகம்-ப்ரஸ்தாநப்ரயோஜநகம் அபி, ப்ராய: அகல்பயத்-உபபத்திஸம்ருத்தா கல்பிதவாந். ப்ராயஶப்தாத் ஸ்வேச்சாவிஹாரம் ஸௌகர்யம் ப்ரஸ்தாதார: ப்ரஸ்தாந விளம்பே பஹுமாநிக ஶக்த்யா நிவர்த்தயந்தி; தத்வத்ராமோபி வந ராமஶிஷ்ய ஸர்வபாதுகா ஶக்திஸ்தாநீயத்வாத். தத் ஸ்வாத்மநாவஸ்த்யா ப்ரயோஜநமிதி பாவ:. ஏதேந ப்ராஸ்தாநிகமிதி விஶேஷணம் பரதாய பாதுகா ஸமர்ப்பணம் ப்ராஸ்தாநிகமேவ உபேக்ஷ்யத இதி ஸ்வாபிப்ராயோபேக்ஷா.

இந்தப்பத்ததியில் பரதாழ்வானுக்குப் பாதுகையைக்கொடுப்ப தற்கு அமைந்த குணங்களைக்கொண்டு பாதுகையை ஸ்தோத்திரம் பண்ணுகிறார். சக்ரவர்த்தித்திருமகன் ராவண ஸம்ஹாரமான பின் தாம் திருவயோத்திக் கெழுந்தருளுவதற்காக முன்னமே சித்ரகூடத்தினின்றும் எந்தப்பாதுகைகளைப் பரஸ்தானமாக அனுப்பினாரோ; அந்தப்பாதுகைகளை யடைகிறோம். ஒருவன் ஓரிடத்திற்குப் போகவேண்டியது தாமஸித்தால் அவன் தன் பிரதானமான சொத்துக்களை வேறோரிடத்தில் கொண்டுபோய் வைப்பது உலகவழக்கம்.

॥மூ॥ ராஜ்யம் விஹாய ரகுவம்ஶ மஹீபதீநாம்
பௌராம்ஶ்ச பார்ஶ்வரஸிகாந் ப்ருதிவீஞ்ச ரக்தாம் ।
த்வாமேவ ஹந்த ஶரணாவநி ஸாப்ருயாஸ்து
ஆலம்பத ப்ரதமம் உத்தர கோஸலேந்த்ர: ॥ (௧௰௨)

ராஜ்யமிதி. ॥வ்யா॥ ஹே ஶரணாவநி, உத்தரகோஸலேந்த்ர:-உத்தரகோஸலாதிபதி: ராம:, ரகுவம்ஶ மஹீபதீநாம், (ஸம்பந்தி) ராஜ்யம்-ராஜலக்ஷ்மீம், (நிஸ்ப்ருஹாதிகா) பார்ஶ்வரஸிகாந்-பார்ஶ்வே-ஸமீபே, ரஸிகாந்-ஆஸக்தாந், பௌராந்-பத்தநவாஸிந:, ரக்தாம் அநுராகவதீம், ப்ருதிவீம்-மஹீம், விஹாய-த்யக்த்வா, ஸாப்ருயாஸ்து உக்தகாரணத்ரயம் மதிஷ்யந்து, ப்ரதமம்-பூர்வம், த்வாம், ஆலம்பத-ஆலம்பிதவாந், ராமஸ்ய ராஜ்யாதி த்ரிதயஸாபேக்ஷத்வேபி ஸா ஸம்ஸ்ருஷ்டாதஸா மதநாயகத்வேநாங்கீக்ருதவா நித்யபிப்ராயேண ப்ரஸ்தாவ பத்தௌ நிவேஶ: ப்ரயோஜகம:, "ப்ரஸ்தாவ: ப்ரதஸ்தாவ்யாநம்" இதி லக்ஷணம்.

சக்கிரவர்த்தித்திருமகன் தண்டகாவனத்திற்கு எழுந்தருளும் போது; அவ்வரசாட்சியையும்; தன்னையே அடைக்கலமாகக்கொண்ட ஜனங்களையும், தன்மேலாசைகொண்ட பூமியையும் விட்டு உன்னையே யன்றோ பரிக்கிரகித்தார் ஆகையால் உன்னிடத்தில் ஸ்வாமிக்கு அதிக அன்புண்டென்று பரதாழ்வான் உன்னைப் பெற்றுக்கொண்டார் என்கிறபடி. (௨)

॥மூ॥ ப்ராப்தே ப்ரயாண ஸமயே மணிபாதரக்ஷே
பௌராநபேக்ஷ்ய பவதீ கருண ப்ரஜாவாந் ।
மஞ்ஜுப்ராணத மத்வரா விநிவர்த்தநாயதம்
ராமம் பத்ம்ருஹாண பத்மபு மோபதிதவ ॥ (௧௰௩)

प्राव्राजत्. ॥व्या॥ हे मणिपादरक्षे, भवती च, प्रयाणसमये (रामचन्द्रस्य) वनगमनकाले, प्राव्राजीत्, कारणप्रकारमाह—चित्रकूटात् प्रयान्तम्, पौरान् नगरवासिनः जनान्, अवेक्ष्य, ... "... ..." इत्येवमादि, ... पादुका ... ...

ஸ்ரீராமசந்திரன் சித்திரகூடத்தினின்றும் காட்டுக்கெழுந்தருளும்போது நீ கூவிக்கொண்டு அவர் திருவடிகளைப்பிடித்துக்கொண்டிருந்தது, தீனமாய் துக்கிக்கின்ற அப்பட்டணத்து ஜனங்களைப்பார்த்துப்பொறுக்கமாட்டாமல், என்னைப்பட்டணத்திற் கனுப்பிவிடவேண்டுமென்று அவர் திருவடிகளைப்பிடித்துக்கொண்டு பிரார்த்தித்ததுபோலும். (௩)

॥श्लो॥ मत्वा त्वया भरत एष मणिपादरक्षे
रामेण तां विरहितां रघुराजधानीम् ।
काञ्चीव सत्यमथ उज्जयिनी मवन्ती
जाने महोदयमयी जयमात्मयोध्याम् ॥ (௧௦௪)

मन्येति. ॥व्या॥ हे मणिपादरक्षे, भरतः, रामेण, विरहितां, तां प्रसिद्धां, रघुराजधानीमयोध्यां, त्वया ... ... "... ..." इति वचनात्. सत्यं कृतिसहितं यथा तथा. काञ्चीव, उज्जयिनीम् उत्कृष्टजयवतीम्, उज्जयिनीनामकपुरीं च, अवन्तीं रक्षन्तीम्, अवन्तीनामक नगरीं च, महोदयमयीं सर्वोत्कृष्टाभ्युदयप्रचुराम्, महोदयनामक पत्तनरूपां च, जयां ... ..., जयानामकपुरीं च, अयोध्यां योधयितुमशक्याम्, अयोध्यानामक नगरीं च, जाने. अत्र नगरं प्रति ... ...

சக்ரவர்த்தித் திருமகனில்லாத அத்திருவயோத்தியைத் திருணமாக நினைத்து உன்னையே அதி பக்தியுடன் சர்வோத்தமமாக நினைத்தார் பரதர். அந்நகரத்தைத் திருணீகரித்தப் பாதுகையை உஜ்ஜியினீ முதலான சகல நகரங்களாக நினைத்தார் என்றுங்கருத்துத் தோன்றும். (௪)

[illegible] (௧௦௫)

[illegible]

இவ்வுலகங்களை யெல்லாந்தரிக்கிற ஸ்ரீராமசந்திரனை நீ அடிக்கடி தரிப்பதினால், நீ யுலகங்களை யெல்லாம் ஹரிக்கமாட்டுவாயென்று பரீக்ஷைசெய்ததனாலேதான் பரதாழ்வான் உன்னைப்பிரார்த்தித்தார் போலும். (௫)

[illegible] (௧௦௬)

[illegible]

யதாயுக்தஸ்ரஷ்டா, ஸர்வவித், ஶாந்த: வஸிஷ்ட:, ஜகதாம் லோகாநாம், ஹ்ருத்யக்ஷேமாயதநம், பவதீம் த்வாம், தேந, ஶ்ரேயஸே ஹ்ரஸ்வயேந, உவாசேத்யுக்தவாந் யதாயுக்தம் ஶ்ரீவஸிஷ்டவசநாத் த்வம் ஸ்வத ஸ்ஸ்வயம் ஶ்ரேயஸ்கரீதி பாவ:. பக்திக்ருதத்வம் விஹாய வஸிஷ்டாஶயவ்யாபாரேண பக்திக்ருதத்வ நிஷேதஸ்ய திரோஹிதத்வாதாக்ஷேபாயோகாத:, "ஶ்ரேஷ்டேவாநேந்யா விஹிதவ்யக்தே நிஷேதேச திரோஹிதே" இதிலக்ஷணம். ஜகத்யுக்தம் ஶ்ரீராமாயணே வஸிஷ்டேநோக்தம். "ஶமதேவ்யஸ்ய" இதி.

அந்தப் பரதாழ்வான் உன்னைப் பக்தியாலேயே ப்ரார்த்தித்ததாயிருக்கட்டும்; ஆயினும் தத்வமுணர்ந்த வஸிஷ்டமுனிவர் நீயே உலகங்களுக்கெல்லாம் மங்களமுண்டாக்குகிறவள் என்று உன்னைக் குறித்ததற்குக் கருத்தென்ன. (சா)

॥ஶ்லோ॥ ராமே வநம் வ்ரஜதி வஹ்நிரதே வ்யபேதே
ராஜ்யாபவாத சகிதே பரதே ததாநீம் ।
ஶ்ரேயஸே க இவ கோஸலவாஸிநாந்து
ஸீதேவ தேவி த்வமபி ஸாஹஸ வ்ருத்திராஸீ:॥ (௧௦௭)

ராமஇதி ॥வ்யா॥ ஹே பாதுகே, ராமே ராகவேந்த்ரே, வநம் காநநம், "அடவ்யரண்யம் விபிநம் கஹநம், காநநம்வநம்" இத்யமர:. வ்ரஜதி ஸதி வ்யபேதே ஸதி, வஹ்நிரதே தஶரதே, வஹ்நிவம்ஶத்வாதி ஸஹிதேந தஶஸம்க்யாயுக் நிபாதநாத் வஹ்நிஶப்தஸ்ய தஶஸம்க்யாயகத்வம். வ்யபேதே தேவத்வம்கதே ஸதி, பரதே, ராஜ்யாபவாதேந ஜநிதஸ்ய பாதஸ்ய விரோதேந ராஜ்யாபவாதஇதி ஜநாபவாதேந, சகிதே பீதே ஸதி, ததாநீம் தாத்ருஶாவஸரே, ஸீதேவ ஜாநகீவ, த்வமபி, ஸாஹஸவ்ருத்தி: ராமாநுகதிரூபஸ துஷ்கரவ்யாபாரா, ஶ்ரேயஸே, தாநுகூலாநு, கோஸலவாஸிந: அயோத்யாநிவாஸிந:, ஜநாநிதி ஶேஷ:. க இவ ஶ்ரேயஸே கோஸலவாஸ்யேக ந கோபீத்யர்த: ஸீதாபேக்ஷயாபி த்வம் பாரதந்த்ர்யவதீதிபாவ:. ஸீதேவ ததா ஸாஹஸவ்ருத்திர் த்வம் ஸாதிதே கோஸலவாஸிஜநஸ்ய ஶ்ரேயஸாநாயாஸ ஸம்பாவநா கதாநாம் ஸம்பாவநாயோக்யா:.

ஸ்ரீராமசந்திரனும் காட்டுக்கெழுந்தருளி உபாரதரும் திருநாட்டுக்கெழுந்தருளி பரதாழ்வானும் லோகாபவாதத்துக்குப் பயந்திருக்குமாபத்துக் காலத்தில் நீயும் பிராட்டியைப்போலவே பெருமாள் நியமநத்தைக்கேளாமல் ஸாஹஸஞ்செய்து காட்டுக்கே போவாயாகில் அத்தேசத்துச்சனங்களின விசனத்தை நீக்கி ஆச்வாசநம் பண்ணவல்லவர் யார் அப்போது நீ திரும்பி வந்தமையால் யாவரும் சவுக்கியமடைந்தார் என்பது கருத்து. (௭)

॥ஶ்லோ॥ பாதாவநி ப்ரபவதோ ஜகதாம் த்ரயாணாம்
ராமாதபி த்வமதிகா நியதம் ப்ரபாவாத் ।
நோசேத் கதம் ஸ பரதஸ்ய தமேவ பௌர:
ப்ரத்யாயநம் பரிவ்ருடம் பவதீ பவித்ரீ ॥ (௧௦௮)

பாதாவநீதி ॥வ்யா॥ ஹே பாதாவநி த்ரயாணாம், ஜகதாம்-லோகாநாம், ப்ரபவத:-ப்ரபோ:, ராமாதபி, ப்ரபாவாத், த்வம், அதிகா, இதியஸ் தஸ், நியதம்-நிஶ்சிதம், நோசேத்-ததாந யதி, தம்-ராமமேவ, பௌர:-பௌரஜந:, பரதஸ்ய, பவதீ-த்வம், ப்ரத்யாயநம்-ராமாகமநே விஶ்வாஸஹேது:, பரிவ்ருடம்-ஶ்ரேஷ்டம், "நீவீவ ரிவணஶ்ரேஷ்டம்" இத்யமர:. கதம், பவித்ரீ-பவேத். லோகே கதஶ்சந கதிகஶ்ரேஷ்டம் உத்தமர்ணோ நிக்ஷிப்ய யஸ்கிஞ்சித் த்ரவ்யமாதத்தே; தத்வத்ராபி த்ரஷ்டவ்யம், ராமாதபிக்ய ஸம்ஸாவநாதபஸ்ப்ரேக்ஷா ஸாபேக்ஷத்வாத்ததா ஸம்ஸாவநாலங்காரோத்தம் ஹேதூத்ப்ரேக்ஷாம்ஶி ஸாபேக்ஷ ஸங்கர:.

திரிலோகேச்வரனை ஸ்ரீராமசந்திரன் பிரபாவங்களைப்பார்க்கிலும் உன் பிரபாவமே அதிகம்; இல்லாவிட்டால் அந்த ஸ்ரீராமசந்திரனையே வேண்டின பரதாழ்வான் எப்படியுன்னை நம்பிப்பட்டணத்திறகெழுநதருளப்பண்ணிககொண்டுபோனர். (௮)

॥ஶ்லோ॥ ஶாந்த்யை நியோஜ்ய பவதீம் மணிபாதரக்ஷே
பார்ஷ்ணிக்ரஹஸ்ய பரதஸ்ய நிவாரணார்த்தம் ।
ரத்நாகரம் ஸபதி கோஷ்பதவந் விஜிக்யே
ராம: க்ஷணேந ரஜநீசர ராஜதாநீம் ॥ (௧௦௯)

ஶாந்த்யை இதி. ॥வ்யா॥ ஹே மணி பாதரக்ஷே, ராம:-பார்ஷ்ணிக்ரஹ

ஸ்ய பாஷண்டமண்டலாயா: ப்ரதேஶே, ஶ்ரம:-க்ஷுச்ச்ரம:, யஸ்ய, ஸ்வப்ரவ்ருத்தி விரோதாய பஶ்சாதாகதஸ்யேதி யாவத். ஸாதஸ்ய நிவாரணாயைவ நிவாரணாய, ஸ்வதீம் த்வாம், நியோஜ்ய-ப்ராப்ய, ஸ பதி, ரந்தாகரம்-ஸமுத்ரம், ஜோஷயிதும்-பாரவஶீக்ருதம் தேஶீகம் பந்து, கயதேநோபஜீவ்யேதி யாவத். ரஜநீசர ராஜதாநீம் லங்காம், க்ஷணேந-சலூகாமேந, விஜிக்யே-ஜிதவாந், (இதி) ஶேஷ:. உக்தஞ்ச ப்ராக். த்வயா ஸாக்ஷாத் கநிவதிதே ராமஸ்ய லங்காஜய: ப்ரதிபந்தோ ஸம்பவதீதி பாவ:.

தன்னைவிடாமல் பின்தொடர்ந்த பரதாழ்வாஞேடு உன்னையனுப்பின தனாலேயன்ருே சக்கிரவர்த்தித் திருமகன் கடலைக்குளப்படிபோலத்தாவி ராவணுதியரைச் ஸம்ஹரித்தார். இல்லாவிடடால் தானே திரும்பவேண்டியிருக்குமானதால், ராவண ஸம்ஹாராதிகள் நேரிடா என்பது கருத்து. (கூ)

॥ஶ்லோ॥ பாதாவநி ப்ரஹர்த்ரா நவராஜ்யபந்தும்
போஜ்யம் க்ஷமா த்வமஸி ஶத்ருஷு தீக்ஷ்ணதேஜ: ।
யத்த்வாம் விஹாய நிஹதா: பரிபந்திந ஸ்தே
தேவேந்த்ரபூஜ்ய ரகுநா த்ரிதஶகண்டகா வ்யா: ॥ (ககo)

பாதாவநீதி. ॥வ்யா॥ ஹே பாதாவநி, ப்ரஹர்த்ராத்-அத்ருஷ்டஶீலாத், அபராய பந்தும்-அஸஹ்யாபசார ஸஶத்ருஹாது, போஜ்யம்-க்ஷந்தவ்யம், க்ஷமா-பூமி, த்வம், ஶத்ருஷு தீக்ஷ்ணதேஜ: ஸர்வஸஹாபி, க்ஷமைகஸாரப்யேவ, அஸி, யத்-யத:, தேவேந்த்ரபூஜ்யேந, ராகவாயி நாராமேண, த்வாம், விஹாய-ஸாந்த்வாய ஊத்வா, த்ரிதஶகண்டகா வ்யா:-ராவணப்ரப்ருதய:, தே, பரிபந்திந:-ஶத்ரவ:, நிஹதா:-ஹிம்ஸிதா:. தஹாத்வம் க்ஷமிஷ்யஸி தேஷாமபி அபராதா: ஸஹ்யா ஸ்யுரிதி பாவ:. ராவணாதிவதஸ்ய பாதுகாஸாந்நித்யாபாவஹேது கத்வாத் வைலக்ஷண்யாதிஶயோக்தி வைலக்ஷண்யம் காரண:.

எவ்வளவு குற்றஞ்செய்தபோதிலும் அவர்களைக் காப்பாற்ற வல்ல பொறுமைதான் நீ-அப்படிப்பட்ட உன்னைவிட்டுச்சக்கிரவர்த்தித் திருமகன் காட்டுக்கு எழுந்தருளினதாலன்ருே ராவணன் முதலான ராக்ஷஸர்களைக் கொல்லும்படியாயிற்று. (கo)

॥ஶ்ரீ:॥ வாக்யே கரீயஸி பிதுர்விஹிதேऽபி பத்யா
மாது: புநோ ராஜ்யமேஷ ஸம்பூரயிஷ்யந் ।
மந்யே ததா ரகுபதிர்பரதஸ்ய மௌலௌ
மாதஸ்த்வமேவ மணிமௌலிநிவேஶயோக்யம் ॥ (௧௧௧)

வாக்ய இதி. ॥வ்யா॥ ஹே மாத:, ரகுபதி:-ராம:, ததாபித்ரு-கஷ்டாவஸாந ஸமயே, கரீயஸி-அதிமஹநீயே, பிது:-தஶரதஸ்ய, வாக்யே-ஆஜ்ஞாரூபே வசநே, விஹிதேऽபி-அநுஷ்டிதேऽபி, அத்ர-அபிஷேகஶாஸ்த்ரா, அஶேஷம்-க்ருத்ஸ்நம், மாது:-கைகேய்யா:, மநோரதம்-ராஜ்யாபிஷேகாபிலாஷம், ஸம்பூரயிஷ்யந்-ஸபலீகரிஷ்யந், பரதஸ்ய, த்வமேவ, மணிமௌலிநிவேஶயோக்யம்-ரத்நகிரீடநிக்ஷேபஜாத மௌலிம், மந்யே-த்ருதவாந். பாதுகாயா: பரதகிரீடத்வாஸம்வேக்ஷணாஸ் ஸ்வ ராஜ்யேபாஸம்வேக்ஷா. “ததஶ்ஶிரஸி க்ருத்வா து பாதுகே பரதஸ்ததா । ஆரரோஹ ரதம் ஹ்ருஷ்ட: ஶத்ருக்நேந ஸமந்வித:” ॥ இதி பரதஸ்ய ஶிரஸா பாதுகாவஹநமுக்தம்.

ஸ்ரீராமசந்திரன் தான் காட்டுக்கு எழுந்தருளிப் பிதுருவாக்கிய பரிபாலனஞ்செய்தும் இளைய தாயாரான கைகேயி மநோரதத்தையும் பூர்த்திசெய்யவேண்டும் என்று எண்ணியே உன்னைக்கிரீடம்போல் பரதாழ்வான் திருமுடியில் தரிப்பித்தாரென்று எண்ணுகிறேன். (௧௧)

॥ஶ்ரீ:॥ பாதாம்பு ஜாத்ஸிரஸிதாம் பரதஸ்ய பூர்வம்
ஸாகேதரேண விநிவேஶ்ய ஜடாகலாபே ।
அஜீவகாஸ ஹரதோ மணிபாதுகேஷ
மஹாயிராஜ்யஶிரஸோ மிரிஶஸ்ய காந்திம் ॥ (௧௧௨)

பாதாம்புஜேதி. ॥வ்யா॥ ஹேமணி பாதுகேஷ, பரத:, பரதஸ்ய பூர்வ:-பரமபூர்வஷஸ்ய ராமஸ்ய திருவிக்ரமஸ்ய, பாதாம்புஜாத்-பாதகமலாத், விஹஸிதாம்-விநிர்கதாம், த்வாம், ஜடாகலாபே-ஜடாஸமூஹே, ஸாகேதரேண-ஸ்ரீரங்கா, விநிவேஶ்ய, மஹாயா-தீவ்யஸரிதா, அபிராஜ்யம், ஶிர:, யஸ்யதஸ்ய, மிரிஶஸ்ய-ஶிவஸ்ய, காந்திம்-ஶோபாம், அஜீவகாஸ-அஜீக்ருதவாந். பாதுகாஶிரஸி மஹேவ பரதஶிரஸி த்வத்தி ஸாம்ய: உபமாலங்கார:.

பரதாழ்வான் எம்பெருமான் திருவடித்தாமரைகளினின்றும் விடுபட்ட உன்னைத்தன் சடையில் வெகு ஆதரத்துடன் தரித்துக் கொண்டு அப்படிப்பட்ட கங்கையைத்தாங்கின சிவன்போல் விளங்கினார். (கஉ)

॥ஶ்லோ॥ அபி⁴ஷேகமதி⁴க்ருத்ய ரக்ஷணே ஸர்வலோக்யா
ரகு⁴பதிசரணேந ந்யஸ்ததி³வ்யாநுபா⁴வாம் ।
அவஹத ப⁴ரதஸ்த்வா மஞ்ஜஸா பாது³கே
மணிமகுட நிவேஶத்யாக³த⁴ந்யேந மூர்த்⁴நா ॥ (கக௩)

அபி⁴ஷேகமிதி. ॥வ்யா॥ ஹே பாது³கே, ப⁴ரத:, ஸர்வலோக்யா:-மஹ்யாதி³ஸர்வலோக ஸமாஹாரஸ்ய, ரக்ஷணே-பாலநே, அபி⁴ஷேகம் யதா²தயா, அதி⁴க்ருத்ய-அதி⁴காரீ க்ருத்வா, ரகு⁴பதிசரணேந-ராமபாதே³ந, ந்யஸ்த:, தி³வ்ய:, அநுபா⁴வ:-ப்ரபா⁴வ:, யஸ்யா: ஸா, தாம், த்வாம்; மணிமகுட நிவேஶஸ்ய-ரத்நகிரீட நிவேஶஸ்ய, த்யாகே³ந-பரிஹாரேண, த⁴ந்யேந-புண்யேந, மூர்த்⁴நா, (மகுடேதி ஶிரஸி ஸாக்ஷாத்பாது³கா ஸம்ப³ந்தா⁴பா⁴வஸ்யாஶ:) அஞ்ஜஸா-அஹ்நாய, அவஹத. ப்ரேயோঽலங்கார:. மாலிநீவ்ருத்தம்.

ஓ பாதுகையே, பரதாழ்வான் எல்லாவுலகங்களையுங் குறைவின்றியாளுதற்கு, ரத்தின கிரீடமில்லாமையாற் பரிசுத்தமான தன் திருமுடியாலே சுவாமியின் திருவடிசம்பந்தத்தால் மகிமைபெற்றவுன்னை நேராகத்தரித்தாரன்றோ. (க௩)

॥ஶ்லோ॥ ஜயத்யபி⁴ஷேக யோக³க்ஷேமஸித்³த்⁴யை ப்ரஜாநா
மதிமதி ப⁴ரதேந ப்ரார்தி²தா ஸாத³ரேண ।
ரகு⁴பதிரதி⁴ரோஹந் நப்⁴யஷிஞ்சத்ஸ்வயம் த்வாம்
சரணநவமணீநா த்³யுதிகா நிர்ஜ²ரேண ॥ (கக௪)

ஜயதீதி. ॥வ்யா॥ ஹே பாது³கே, த்வம்-பாது³கா, ப்ரஜாநாம்-ஜநாநாம், அபி⁴ஷேகஸ்ய-ஸமுத்³ரஸ்ய, யோக³ஸ்ய, க்ஷேமஸ்ய ச, ஸித்³த்⁴யை-நிஷ்பத்தயே, அலம்-ஸமர்தா², "தேஷாம் நித்யாபி⁴யுக்தாநாம் யோக³க்ஷேமம் வஹாம்யஹம்" இதி கீ³தோக்தே: இதி-ஏவம்ப்ரகாரேண, ஸாத³ரேண, ப்ரார்தி²தாம்-யாசிதாம், த்வாம், ரகு⁴பதி:-ராமசந்த்³ர:, அதி⁴ரோஹந்நபி, சரணநவாநாமேவ, மணீநாம், த்³யுதிகா நிர்ஜ²ரேண-காந்திப்ரவாஹேண, ஸ்வயம், அப்⁴யஷிஞ்சத்-அபி⁴

[illegible]

சகல லோகங்களின் யோகக்ஷேமங்களுக்கும் இதுவேபோது மென்று பரதராலே பிரார்த்திக்கப்பட்ட உன்மேல் சக்கிரவர்த்தித் திருமகன் ஏறியருளித் தன் திருவடியின் நகங்களாகிய ரத்தினங்களின் காந்திப்பிரவாகத்தினால் அபிஷேகஞ்செய்தருளினார். (௧௪)

[illegible] (௧௫)

[illegible]

சக்கிரவர்த்தித் திருமகனுடைய திருவடித் தாமரையானது அன்போடு உன்னை ஆலிங்கனஞ்செய்யுமளவில் வசிஷ்டமுனிவரால் அருளிச்செய்யப்பட்ட உன்மகிமையை அறிந்து சித்திரகூடத்து

ஆசிரமங்களிலிருந்த முனிவர்களெல்லாம் தம்முடைய அக்கினிகிரகத்தில் உன் பிரதிரூபத்தை வைத்து ஆராதிக்கிறார்கள். (கரு)

||ஶ்லோ|| நியதமயி ரகோராஷ த்வாம் மநாயேய ஶக்திம்
நிஜசரண ஸரோஜே ஶக்திமாயாதுகாம: |
ஸ கதமிதரதா த்வாம் ந்யஸ்ய ராமோ விஜஹ்ரே
த்ருஷதுபசித துர்கே தண்டகாரண்ய மார்கே || (ககசா)

நியதமிதி. ||வ்யா|| ஹே பாதுகே, நிஜசரணஸரோஜே-ஸ்வகீயபாதகமலே, ஶக்திம்-ஸாமர்த்யம், ஆயாதும்-ஆரோபயிதும், காமயஸ்யஸ்ஸ்து, மநாயேயா-ஸ்வதஸ்ஸிதா, ஶக்தி:, யஸ்யாஸ்தாம், த்வாம், ரகோராஷ-க்ஷத்ரிய:, நியதம்த்ருவமபேக்ஷா. ராம: ஸ்வபாதே ஶக்திமாயாதுமேவ த்வாம் ரக்ஷ:; நதுத்வயி ஶக்திமாதாதுமிதி பாவ: (தத்ர ஹேதுமாஹ) இதரதா)-ஸ்வசரணே ஶக்த்யாதாநே, ஸ:-ராம:, த்வாம், ந்யஸ்ய-ஸ்வபதே நிக்ஷிப்ய, த்ருஷத்பி:-ஶிலாபி:, உபசிதா-நிபிடா, துர்கே:, யஸ்மிந்-தஸ்மிந், தண்டகாரண்யஸ்ய. மார்கே, கதம், விஜஹ்ரே-விஹாரஸஞ்சாரம் க்ருதவாந் பாதுகயா விநாஶிலா துர்கஸஞ்சாரஸ்ய து:கப்ரதத்வாதிதி பாவ:. பாதுகாஶக்த்யா ஹ்ருஹ்ணே வநஸஞ்சாராநுபபத்தி கதமேந பத்மபாதஸ்ய ஶக்த்யாகாங்க்ஷா ஸம்பந்தஸ்ய காவ்யலிங்கம்; தயோஸ்ஸங்கர:.

உன்னிடத்திலிருக்கின்ற விசித்திர சக்தியைத் தன்னடிகளிலேற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்றே அத்தருணத்தில் ஸ்ரீராமபத்திரன் உன்னைத்தரித்துக்கொண்டதாகத் தோன்றுகிறது; இல்லாவிட்டால் உன்னை விட்டுவிட்டுக் கல்முள் முதலியவைகளால் நிறைந்த தண்டகையில் எளிதாய் எப்படி விகரிக்கமாட்டுவர். பாதுகையில்லாமல் கல்லும் முள்ளுமான விடங்களில் போவது வருத்தம். (ககசா)

||ஶ்லோ|| ரகுபதிபத பத்மாதுத்தபீடம் நிவேஷ்டும்
ஸ்ருத ஶிரஸி முகுந்தம் ப்ரேக்ஷ்ய பாதாவநி த்வாம் |
பரிணத பரபாகா: ஶார்வரா: ஸ்வயந்தே
விதிமஹஜத ஸந்த்யா வந்தி வைதாளிகாநாம் || (ககஎ)

ரகுபதீதி. ||வ்யா|| ஹே பாதாவநி, ரகுபதே:-ராமஸ்ய, பதபத்மாத்-சரணகமலாத், ப்ரதலிம்-ப்ரத ஸிம்ஹாஸநே,

நிவெஷ—ம்-ஆஸிதம், ஹாதஸிரஸி, உநாம்-ஸகாம், கூம்-வெக்ஷு, வரிணதஃ-வரிவக்ஷஃ, வ—ரா—ஷாய—ஃ-சய—காலாஜி ரா—ஏவஃ, யஸ்யஸஃ, ஸவஃ-ஸஜஹஃ, வளராணாம், வமஃ-ஸஏஹஃ, ஸ்யம், தேதவ, வநிநாம்-ஷுதிவாஃகாநாம், வெதாஸிகாநாம் ஸ—வுராஜா ஜெ ராயகாநாம் ‹‹வநிநஷுதிவாஃகாஃ›› ‹‹வெதாஸிகாவெராயகாஃ›› உத்யஸயதாவ்யஸ: வியிம்-க்ருத்யா, சுஹ ஜக. வநிவெதாஸிகவஷ வஹஷ—தி கருதவாநிதி ஹாவஃ. சநவஷ—வுமெத்ராநுத்ர வண—நாஷிஉம—நாஹெஃ, ‹‹வஊாய—வநுதிஷெவ்கெ வஊஜ்யநயம் நிஉம—நம்›› உதிஉக்ஷணம்.

உனக்குப் பட்டாபிஷேகஞ்செய்ய பரதாழ்வான் உன்னைத்தன் முடியிலெழுந்தருளப் பண்ணிக்கொண்டுவருவதைக்கண்டு அந்திருவயோத்தியிலிருக்கின்றவர்களெல்லோரும் கிருதார்த்தர்களாய் உன்னைத்துதிசெய்யவும் அந்த அந்தசமயங்களை விண்ணப்பம் பண்ணவுமாரம்பித்தார்கள். (௧௭)

‖ஜ—ஏ‖ சநந்யாஜநு நிஜெஉநிஷா
ஸகார வநுஷ் ஸதமாணவா ஸாம் ।
ஸாதெ யிபுயாவொ ஸபுாத ஷஜா கூம்
ஜ—ஏயூபா வஹநு ஜ—ஏதிபுஜதீஜிவாஜூம் ‖ (௧௧௮)

சநநெந்தி. ‖வ்யா‖ ஹெ வாஜ—கெ, ஹாதஃ, யிாவொஃயாதமஜிதஃ, ஸாதஃ-ஸஹஜஸ்ய, (ராஜஸ்ய) ஜ—ஏதிபுஜதீம்-விமஹவதீம், ஆஜ்ஞாஜிவநிஜெஉஜிவ, உதி ஷா—ஏவொகவெக்ஷா. கூம், ஜ—ஏயூபா, வஹதுஸநு, வகாரஃ, சணவாஃ, கஜாஃ-சயயஃ, யஸ்யாஷாம், வநுயீம், சநந்யாஜாநாம், நிஜெஉஆஜ்ஞாயாம், தீஷதீதி தமொக்ஷா ஸாந ஹவதீதிதாம், ஷாஜெகஷ வமாவஜாஜிதியாவஷ வகார. ஸிரஸா வாஜ—காவஹநஸ்ய வநுஷ்மாவ ஹெத—க்ஷு கயநாஷ காவ்ய ஜிஜொசுாராஃ

உருவங்கொண்டு வந்த ஸ்ரீராமபத்திரன நியமனப்படியே உன்னைத் தன் முடியில வகித்துக்கொண்டே வத—ஸாமராஜ்ய ஜதமான பூமியை வேறே ராசரேயிராமலிருக்கும்படி ஆண்டார் பரதாழ்வான. (௧௮)

[illegible] (கக௯)

[illegible]

ஸ்ரீராமபத்திரன் நித்தியோபாஸ்யமான தன் திருவடிகளுக்குச் சமமானதிதுவேயென்று நிச்சயித்து எதைத்தன் சகோதரனை பரதாழ்வானுக்குக் கொடுத்தாரோ; சகல லோகங்களின் யோகக்ஷேமங்களையும் வகிக்கவல்லதிதுதானென்று முனிவர்கள் சொல்லப் பெற்ற அப்பாதுகை யென் அபகீர்த்திகளை யெல்லாம்போக்கி யென்னைக் காத்தருளவேண்டும். (க௯)

[illegible] (கஉ0)

[illegible]

பாதாழ்வான் சிரஸில் எழுந்தருளியிருந்ததுபோல் அடியேன் முடியிலும் அடியேன் அபவாதங்களை யெல்லாம் போக்கிக்கொண்டு எம்பெருமான் திருப்பரிவட்டம்போலவே எப்போதும் விளையாடிக் கொண்டிருக்கவேண்டும். (௨௦)

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ஆசாரியர்களிடத்தில் அபாரகருணையுள்ள அந்தப்பாதுகைகளையே நான் உபாசிக்கின்றேன். (௧)

॥श्लो॥ भृशातुर सहोदर प्रणयबन्ध निर्वेशिना
पदेन किमनेन मे पतितपावनाङ्घ्रिणा ।
इतीव परिहाय तन्निवृत्ते स्वयं धृत्वा
पदत्रमिह संश्रये धृतजगत्त्रयं रङ्गिणः ॥ (௧௨௨)

भृशेति. ॥व्या॥ यत् पदत्रं, पादरक्षकं, भृशातुरस्य-अतिदीनस्य, सहोदरस्य-भरतस्य, प्रणयबन्धेन-याच्ञाग्रहेण, "विश्रम्भयाच्ञाप्रेमाणः प्रणयाः" इत्यमरः. निर्वेशिना-सम्बन्धेन, पतितान्-पतितान्, पावनाङ्घ्रिणा, (पतितपावनत्वहेतुना) पदेन-चरणेन, किमनेन, मे, पादुकाया मम, किं प्रयोजनम्, (निष्प्रयोजनमित्यर्थः) इतीव-अनेन हेतुनेव, तत्-पदं, परिहाय-विहाय, स्वयं, निवृत्ते-निवृत्तम्, धृतं, जगतां त्रयं, येन तत्, इदं, रङ्गिणः, पदत्रं श्रीश्रिये सेवे. प्रयोजनाकारः, पदसम्बन्धेऽपि तन्निर्बन्धेन इति तयोः रक्षाभिलाषेण सङ्गः.

தன்னுடன் பிறந்தவரான பரதாழ்வான் மிகவும் தீநராய் அந்நகர்க்கெழுந்தருளவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க எள்ளளவும் தயையில்லாமல் அவரைத்தயஜித்த இத்திருவடிகளோடு சேர்ந்திருப்பது நமக்குத்தக்கதன்று என்று எண்ணினதுபோல் எந்தப்பாதுகை அதைவிட்டுத்திரும்பி வந்ததோ; மூன்றுலகங்களையுந் தாங்கின அந்தப்பாதுகையையே பூசிக்கின்றேன். (௨)

॥श्लो॥ दशवदनविनाशं वाञ्छता यस्य पत्युः
दशरथवचनोक्तिं दण्डकारण्ययात्रा ।
स च हरति विशेषं सत्यसन्धस्य स्याद्वी
त्वयि वसति पदरक्षे राजधानीं प्रयाता ॥

दशवदनेति. ॥व्या॥ हे रङ्गपते पदरक्षे, दशवदनस्य-रावणस्य, विनाशं-ध्वंसं, वाञ्छतः-इच्छतः, यस्य-रामस्य, दण्डकारण्ययात्रा-दण्डकावन प्रस्थानं, दशरथं, अन वोक्तिं पत्युः-अनपायवाक्यपालनकृतवती, स च रामोऽपि, हर

தயிதேந - ஸாதகத்வேந நிவர்தயஸி, ராஜதாநீம் - அயோத்யாம், ப்ரயாஸ்யா:, அபயா, ஸத்யா, ஸத்யப்ரதிஜ்ஞா, தஸ்ய ஸ:, ஶ்ருதீஶ்ச. அந்யதா ஸ்வயமேவ ராமே நிவ்ருத்தே தஸ்ய ப்ரதிஜ்ஞாபங்கஸ்யாதிதி பாவ:. சதுர்தஶேதி கதநாதேகாதஶ்யநுஸ்கார:.

ராவணஸம்ஹாரத்தை யெண்ணங்கொண்டு தண்டகாவனத்துக் கெழுந்தருளிய பிதிரூவாககிய பரிபாலனஞ்செய்த எமபெருமானை யும், நகரத்துக்கு எழுந்தருளவேண்டுமென்று பரதாழ்வான் கிர்ப பநதிகக நீ திரும்பி நகரத்துக்குப போயல்லவோ ஸத்தியஸநதராக் கிறாய் இல்லாவிட்டால் தானே திரும்பி யெழுநதருளவேண்டியிருக் குமு, முன்செய்த ‘பதினைன்கு வருஷம் வனவாஸஞ்செய்கிறேன்.’ என்கிற பிரதிஜ்ஞை தபபிப்போய்விடும். (௩)

॥மூ॥ அந்வேத விநிவ்ருத்திஸாஹஸா
தேவி ரங்கபதிரத்நபாதுகே ।
அத்யஶேத பவதீ கரீயஸா
பாரதந்த்ர்யவிபவேந மைதிலீம் ॥ (௧௨௪)

அந்வேதேதி. ॥வ்யா॥ ஹே தேவி, ரங்கபதிரத்நபாதுகே அந்வேதம் - அங்கீக்ருதம், விநிவ்ருத்தௌ வநாத்ராஜ்யகமநே, ஸாஹஸம் - பலாத்கார:, யயாஸா, பவதீ, கரீயஸா - குருதரேண, பாரதந்த்ர்யவிபவேந, விபவேந - அதிஶயேந, மைதிலீம் - “கிம் த்வாமந்யத வைதேஹ: பிதா மே மிதிலாதிப:। ராம ஜாமாதரம் ப்ராப்ய ஸ்த்ரியம் புருஷவிக்ரஹம் ॥” இத்யுக்த்வாப்யநுவர்த்தமாநாம் ஸீதாம், அத்யஶேத - அதிஶயிதவதீ, ஸ்வம் ராமாஜ்ஞாம் நாதிலங்கிதவதீதி பாவ:. ரமணாத்பரதோக்த்யா ப்ரதிநிவ்ருத்திர ஸாராக்ஷ ப்ரதீபமேஷ:.

பிராட்டியைப்போல் நீ பெருமாள் நியமனத்தைத்தவறாமல் திரும்பினபடியால், எம்பெருமானுக்கு விதேயமாயிருப்பதில் பிராட்டியைபபாாக்கிலுமு நீயே மேலானவள். (௪)

॥மூ॥ அவ்யாஹதாம் ரகுபதே வஹத: ப்ரதிஜ்ஞா
ஸிம்ஹாஸநாதிரோஹண ரஸே விஹதே புராண்யா: ।
ப்ராப்தா நிவ்ருத்ய பவதீ கதி பாதரக்ஷே
ஸம்ஶ்லேஷம் பதயோ விகத வ்யவதாந வேதம் ॥ (௧௨௫)

अव्याहतामिति. ॥व्या॥ हे मणिपादरक्षे, अव्याहताम् अव्याघातरहिताम्, प्रतिज्ञाम्, वहतः, रघुपतेः, रामस्य, अंसाधिरोहणरसेन स्कन्धशिखरारोहणेच्छया, धरण्याः भूम्याः, विहते सति प्रतिबद्धे सति, भवतीकम्, (तवेत्य) विगतः, व्यवधानेन पिधानेन, (जनितः) खेदः दुःखम्, यस्यास्ताम्, पदेन रामं प्रणासह, स्पर्शं संस्पर्शं, प्राप्तवती. भूम्याः रामांस सम्बन्धमेतदपि क्षणिकत्वेन निबन्धयं रामपादसम्बन्धो जातः, सदक्षोपायेन इति भावः पादुका निवृत्तश्रवविरहित भूमि सम्भव प्रदानकोपात् प्रेक्षणात् हेतूत्प्रेक्षा.

பெருமாள், இனிமேல் பதினன்கு வருஷமுமொழிந்தாலொழி யநான் திரும்புகிறதில்லையென்று சபதமிட்டுத்தண்டகைக்கெழுந்தருள அதனல் அவர் திருத்தோள்களிலேறும்படி பேராசைகொண்டிருந்த பூமிப்பிராட்டி தன் மநோரதமெல்லாமழிந்து மிகவும் துக்கமுற்றிருக்கும்போது நீயன்ரே அவர் திருவடிகளோடு சேர்ந்தாவது சுகிக்கட்டுமென்று கிருபைசெய்து அத்திருவடிகளை விட்டுத்திரும்பினய். (௫)

॥मू॥ मूर्धाभिषेकविरहाद्भजता विशङ्कं
संस्कारवर्जनवशादधिसंभृतेन ।
मन्युना निनाय भरतो मणिपादुके त्वां
रामाज्ञया विनिहितामिव राज्यलक्ष्मीम् ॥ ॥௧௨௬॥

मूर्धेति. ॥व्या॥ हे मणिपादुके, भरतः, मूर्धाभिषेकस्य मूर्धपट्टबन्धनस्य, विरहात् अभावेन, विशङ्कं शङ्कितं, भजता, संस्कारस्य अभ्यङ्गाद्यतिशयाधायकगुणस्य, वर्जनवशात् त्यागवशेन, अधिसंभृतेन अतिशयवता, मन्युना, अभ्यङ्गादिसंस्कारे मूर्धाभिषेके च सति राम भक्त्यादिभावादशक्तिः निक्षेप्तुं स्यादिति भावः. त्वां भवतीं, रामस्य, आज्ञया, विनिहितां, राज्यलक्ष्मीं राज्यश्रियमिव, निनाय नीतवान्. पादुकायां कारणाभावेऽपि शङ्क्याधि कयनाभिभावनाहंकारः; उक्तरीत्या राज्यलक्ष्मीत्वसंभावनादुत्प्रेक्षा.

ராஜ்யாபிஷேக ஸ்நானம் முதலியவைகளெல்லாம தியஜித்து ஸ்ரீராமபக்தியையே மேலாகக்கொண்டிருந்ததால் அதிக மேன்மை பெற்ற தன் திருமுடியில், பெருமாள்கொடுதத ராசசியலக்ஷ்மியைப் போலவே உன்னை யெழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டுபோனார் பரதாழ் வான். (௬)

[illegible] (௧௭)

[illegible]

லோகரக்ஷணத்துக்காகவே, காட்டில் மிகவும் வருத்தமுறறிரு ந்த பெருமாளைமாத்திரம் அங்கேவிட்டுவந்த பிராட்டியும நீயும் எதுதான் செய்யமாட்டீர்கள். நீ அபிஷேகம் பண்ணிகெகொண்டதும அவள் லங்கையில் அதிகமாய் வருந்தினதும் ஆச்சரியமோ. (௭)

[illegible] (௧௮)

[illegible]

𑌨𑌤𑍇𑌨𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰, 𑌭𑌰𑌤𑌸𑍍𑌯, 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌙𑍍𑌗𑍇, 𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌪𑌦𑌂 𑌯𑌯𑌾 𑌸𑌾 𑌸𑌤𑍀, (𑌏𑌤𑍇𑌨 𑌭𑌰𑌤𑌶𑌿𑌰𑌸𑌃 𑌗𑌜𑌾𑌰𑍋𑌹𑌣𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍀𑌯𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌯𑌤𑍇) “𑌪𑍍𑌰𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌞𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌚𑌕𑌾𑌰𑌰𑌾𑌘𑌵𑌂 𑌚𑌕𑌾𑌰𑌚𑍈𑌵𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌨𑌾𑌗𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑌨𑌿” 𑌇𑌤𑌿 𑌰𑌾𑌮𑌾𑌯𑌣𑍇, 𑌨𑌾𑌗𑌂-𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌞𑍍𑌜𑌯𑌨𑌾𑌮𑌗𑌜𑌂, 𑌆𑌰𑍁𑌹𑍍𑌯, 𑌮𑌣𑍀𑌨𑌾𑌂-𑌸𑍍𑌵𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌵𑌰𑍍𑌣𑌰𑌤𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂, 𑌰𑌶𑍍𑌮𑌿𑌜𑌾𑌲𑍈𑌃-𑌕𑌿𑌰𑌣𑌸𑌮𑍂𑌹𑍈𑌃; 𑌨𑌾𑌗𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌃-𑌨𑌾𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌉𑌭𑌯𑍋𑌃 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌯𑍋𑌃 “𑌤𑍇𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌦𑍍𑌰𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤” 𑌇𑌤𑌿 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌾. 𑌜𑌯𑌧𑍍𑌵𑌜𑌸𑍍𑌯-𑌜𑌯𑌧𑍍𑌵𑌜𑌂 𑌬𑌿𑌭𑌰𑍍𑌤𑌿𑌃, 𑌬𑌹𑌿𑌰𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌤𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍. 𑌚𑌾𑌮𑌰𑌸𑍍𑌯-𑌚𑌾𑌮𑌰𑌵𑍍𑌯𑌜𑌨𑌸𑍍𑌯, 𑌹𑌾𑌰𑌂-𑌮𑍌𑌲𑌰𑌵𑌂, 𑌵𑌿𑌤𑍇𑌨𑍇-𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑍃𑌤𑌵𑌤𑍀, 𑌶𑍈𑌵𑌲𑌾𑌃 𑌪𑌾𑌦𑍁𑌕𑌾𑌰𑌤𑍍𑌨𑌕𑌿𑌰𑌣𑌾𑌃 𑌨𑍀𑌲𑌕𑌣𑍍𑌠𑌬𑌰𑍍𑌹𑌵𑌾𑌰𑌕𑍇𑌣 𑌵𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇. 𑌤𑌥𑌾 𑌚 𑌗𑌜𑌾𑌰𑍋𑌹𑌣𑍇 𑌪𑌾𑌦𑍁𑌕𑌾𑌯𑌾 𑌉𑌭𑌯𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌯𑍋𑌃 𑌚𑌾𑌮𑌰𑌦𑍍𑌵𑌯𑌶𑍋𑌭𑌾 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌜𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌾𑌰𑌪𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌃. 𑌝𑌕𑌾𑌰𑌣𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯 𑌵𑌣𑍍𑌣𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌵𑌿𑌭𑌾𑌵𑌨𑌾𑌦𑍇𑌵𑌃, “𑌝𑌕𑌾𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌜𑌨𑍍𑌮 𑌪𑌤𑌙𑍍𑌗𑌯𑍀𑌷𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌮𑍍𑌭𑌾𑌵𑌨𑌾” 𑌇𑌤𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂.

பெருமாள் திருவடித்தாமரைகளினின்றும் பரதாழ்வான் திருமுடியிலேறி அங்கிருந்து (𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌞𑍍𑌜𑌯𑌂) என்னும் யானைமேலேறிக்கொண்டு போகும்போது நீ உன்மேலிழைத்திருக்கின்ற பலவித மணிகளினொளிகளாலிருபுறத்திலும் மயில் தோகைகளாற் செய்த சாமரங்களினழகையுண்டுபண்ணிணாய். (அ)

॥𑌶𑍍𑌲𑍋॥ 𑌶𑍍𑌲𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌶𑌾𑌰𑍍𑌙𑍍𑌗𑌿𑌣𑌃 𑌪𑌦𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌿 𑌬𑌿𑌭𑍍𑌰𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾
𑌶𑌾𑌖𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌰𑌘𑍁𑌵𑍀𑌰 𑌶𑌿𑌖𑌾𑌮𑌣𑍇𑌸𑍍𑌯 ।
𑌤𑍍𑌵𑌚𑍍𑌛𑌾𑌖𑌿𑌭𑌿𑌸𑍍𑌸𑌹 𑌪𑌾𑌨𑌜𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌲𑌹
𑌮𑍌𑌲𑍇 𑌚𑍍𑌛𑌾 𑌚𑌾𑌮𑌰𑌤𑍀 𑌰𑌚𑍍𑌛𑌿𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌮𑍌𑌲𑌂 ॥ (க௨௯)

𑌶𑍍𑌲𑌿𑌷𑍍𑌟𑍇𑌤𑌿 ॥𑌵𑍍𑌯𑌾॥ 𑌹𑍇 𑌶𑌾𑌰𑍍𑌙𑍍𑌗𑌿𑌣𑌃 𑌪𑌦𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌿, 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂, 𑌬𑌿𑌭𑍍𑌰𑌤𑌃-𑌵𑌹𑌤𑌃, (𑌏𑌤𑌸𑍍𑌯) 𑌤𑍍𑌵𑌚𑍍𑌛𑌿𑌷𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯-𑌤𑍍𑌵𑌚𑍍𑌛𑌿𑌷𑍍𑌯𑌭𑍂𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌯𑌸𑍍𑌯, 𑌰𑌘𑍁𑌵𑍀𑌰 𑌶𑌿𑌖𑌾𑌮𑌣𑍇𑌸𑍍𑌯-𑌰𑌾𑌮𑌸𑍇𑌵𑌾𑌭𑌾𑌗𑌿𑌨𑍋 𑌗𑌜𑌸𑍍𑌯, 𑌤𑍍𑌵𑌚𑍍𑌛𑌾𑌖𑌿𑌭𑌿𑌃-𑌸𑌞𑍍𑌜𑌾𑌤𑌗𑌰𑍍𑌵𑍈𑌃, “𑌤𑍍𑌵𑌚𑍍𑌛𑌾𑌖𑌾𑌗𑍍𑌰𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌯𑍋𑌃” 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌮𑌰𑌃, 𑌪𑌾𑌨𑌜𑌯𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌲𑍈𑌃-𑌶𑍁𑌭𑍍𑌰𑌜𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌲𑍈𑌃, 𑌰𑌚𑍍𑌛𑌿𑌰𑌂-𑌰𑌮𑍍𑌯𑌂, 𑌵𑌿𑌮𑍌𑌲𑌂-𑌤𑍍𑌵𑌿𑌮𑍌𑌲𑌂, 𑌚𑌾𑌮𑌰𑌤𑍀-𑌸𑌙𑍍𑌘𑌃, 𑌚𑍍𑌛𑌾𑌯𑌾𑌰𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣, 𑌮𑍌𑌲𑍌𑌲𑍇. 𑌰𑌾𑌶𑌾𑌪𑌿 𑌪𑌾𑌦𑍁𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌞𑍍𑌜𑌯 𑌸𑌙𑍍𑌗𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌹𑌰𑍍𑌷𑌾𑌦𑌿𑌭𑍀𑌯𑌾 𑌸𑌙𑍍𑌗𑌤𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿𑌭𑌾𑌵𑌃. 𑌶𑍁𑌭𑍍𑌰𑌮𑍌𑌰𑌕𑌾𑌰𑌣𑍇𑌃 𑌵𑌿𑌮𑍌𑌰𑌸𑍍𑌯𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯 𑌵𑌣𑍍𑌣𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌸𑍍𑌯𑌽𑌚𑌿𑌭𑌾𑌵𑌨𑌾 𑌭𑍇𑌦𑌃.

அந்த யானைமேல் நீ யேறினவுடனே அது மிகவும் மதித்து அதிசுகந்தமான மதஜலங்களைப்பெருக்க அப்போது அந்த ஜலங்களெல்லாம் பூமியில் வீழ்ந்து பூமிக்கலங்காரமாயிருந்தது. (கூ)

॥உ-ரு॥ கூஶாஃ வ்யவஸாயயித்ர உ௦பெ தநா ஸவத்ரா௦
ஜெநவாஜகா௦ஶஶரதீவ ஸஉ்ரூதிதாயா௦ ।
ஜொகாவஜெஷ ஸரிதா ஸுஹலா பஸ்ருவ்
ஹாசெதயளவதவிஜொவந வாரிவாஹாஃ ॥ (கஙo)

கூஶாஜதி. ॥வ்யா॥ ஹெ கு௦பஉாதஃ, ஸவத்ரா௦-க்வயி, தநா-வ்ருத்திவ்யயாணகாஜெ, கூஶாஃ-ஜநத்ருஷாஃ, ஓஶஶ, "கூஶாத்ருஷாவீ" "கூஶாஸ்ஸஹரிதஶ்தாஃ" ஜத்ய௱ஸயத்ராவ்யஉரஃ. வ்யவஸாயயித்ர௦-ஸமநிஷத்ரா திவ்ருதநுயித்ர௦, கூஉ்ரஜகாஶாஜிதஃ வரிஷத்ருரூ, சுகா௦ஶஶரதீவ-சுஸஉயவ்ராவ்க ஶஶதாஶுவ, ஸஉ்ரூதிதாயா௦ ஸத்ரா௦, ஸஹலா-ஸவஜி, ஸாசெதஸ௦பெஙி ஜெநா யளவதஸ்ய, சுயொயாவாஸியா௱வதி ஸஉ-ருஹஜெஸ்யதியாவசு. விஜொவநாஜெந்யஜெநத்ராஜெண்யவ, வாரிவாஹாஃ-ஜெவாஃ ஜொகாவஜெஷாணி-சுஶ்ரவஸிஷ்டாநி, ஸரிதாநி, யெஷாஜெநுதயொகாஃ, பஸ்ருவ்ஃ. வாஜ௱காவ்யாஜெ சுயொயாவ௱ரய௱வதீநா௦ ஶொகாஶ்ருருணி நிஉ்ருஷ்டாநீதிஸாவஃ. ஶ்லேஷாஜகொசு வ்ருக்ஷாந௱வ்ராணித ர-ருவகாஜு௦காரஃ.

ஆசைகளையெல்லாம் ப்ரஸாதனம் பண்ணுவதற்காக சரத்காலம்போல் திரும்பிவரும்போது அப்பட்டணத்து ஜனங்களின் கண்களாகிற மேகங்களெல்லாம் உடனே நீரற்றுப்போயின ஆசைகளையெல்லாம் பிரசாதனம் பண்ணுதல் என்பதற்கு (பாதுகையாகும் போது) விருப்பங்களையெல்லாம் நிறைவேற்றுதல் என்றும் (சரத்காலமாகும்போது) திசைகளையலங்கரித்த லென்றும் அர்த்தம். (உo)

॥உ-ரு॥ சுஜெஷவஸ ஷஉரஉஸ்ய கஜெ ஷு யொஜீ
வந்யாநு வ்ருஶ்ரூஷு விவியா ந௱வஜா விஶெஷாநு ।
ஞூதஸு௱ஷீ௦ ரவ௱க௱ஜொஷிக உளவவாஹ்ய௦
வ்ருத்ய௱ஜஶாஉ ஸவதீ௦ ஸரஜெதாவநீதா௦ ॥ (கஙக)

சுஜெஜதி. ॥வ்யா॥ ஹெ வாஜ௱கெ, சுவரஉஸ்ய-வ்யஉஸ்ய, கஜெஃ, (வால்மீகெஃ) சுஜெஷவஸநு-ஶிஷ்யஃ, "தத்ர௱ர௱ஷெகஞூதிவெ

ஹர்ஷம்" இதி கௌத்ஸாயநஃ. ஸஃ-ப்ரவிஷ்டஃ, யோகீஶ்வராத்மஜ ஜநிஃ, பத்ராது-பநேஷ்வாது கந்தமூலாநீது, விவிதாது-பஹுப்ரகாராது, உபதாவிஶேஷாது-உபஹாரஹேதூது, ப்ரக்ருஹ்ய-க்ருஹீத்வா, ஶுசேந, உபநீதாம்-ஆநீதாம், ரகுகுலஸ்ய-ரகுவம்ஶஸ்ய, உசிதம்-யோக்யம், ஔபவாஹ்யம், ராஜயோக்யகஜம், "ராஜவாஹ்ய ஔபவாஹ்யம்" இத்யமரஃ. ஆதஸ்தூஷீம்-ஆரூடவதீம், ஸவதீம், ப்ரத்யுஜ்ஜகாம-அபிஜகாம. "விநீதஹஸ்தேநநாவேயாத்ராஜாநம்ஜேபவதம் குரும்" இதிஶாஸ்த்ரநமஸ்யாநஃ ஸ்வாம் ப்ரத்யுத்கதவாநிதி பாவஃ. பாதுகா ப்ரஸாதேபவாதக ஸ்ய ஶ்ரோபாடுபஷ ஸுஜாதாரித்ரஸ்ய பணிநா த்வத்தாம் காரஃ. "உபாத்தத்ரிஶிஸ்ரிதம் ஶாவஸ்யம்பாதேந்ராப லக்ஷணம்" இதி லக்ஷணாத்.

நீ ரகுவம்சத்தரசர்களின் பட்டத்துயானையான ஶத்ருஞ்ஜயத்தின்மேலேறித் திருவயோத்திக்கெழுந்தருளும்போது ஆதிகவியான வால்மீகிமுனிவரின் சிஷ்யரான பரத்வாஜமுனிவர் காட்டிலுள்ள பலவிதபலங்களையுமுபஹாரமாக வெடுத்துக்கொண்டு உன்னை யெதிர்கொண்டார். (௧௧)

॥ஶ்ரீ॥ ஶாதக்ஸ்வதாமரச ஶ்ருங்க தருணீநாம்
ஸாகேத லக்ஷ்மீ த்ருஶா ஸுடுபுமாக்ஷிஹ்ருதே ஹ்ருதேஃ ।
ஜாதாநி தத்ர ஸஹஸா மணிபாதுகே
வாதாயநாநி பவநே ஶதபத்ரிதாநி ॥ (௧௧௨)

ஶாத இதி. ॥வ்யா॥ ஹே ஶாதஃ-ஹே கம்ப, மணிபாதுகே-க்வதாமரசந ஶ்ருங்கதருணீநாம் - க்வதாமரசநரூபம், ஶ்ருங்கம்-கல்யாணம், தருண்யஃ-யுவத்யஃ, யாஸ்தோக்தாநாம் - ஸாகேத லக்ஷ்மீத்ருஶாம்-அயோத்யாபுர ரமணீநாம், அடுபமாநி-அநுபமாநி, கக்ஷீணி-நயநாநீவ, ஹ்ருஷ்டாஃ-கடயஃ, யேஷாம்தேஃ, பவநேஃ, தத்ர-புரே, வாதாயநாநி-கவாக்ஷாஃ, ஸஹஸா-ஸபதி, ஶதபத்ரிதாநி-ஸஞ்ஜாதபத்ராநி, ஜாதாநி-ஆஸந், (யதா) ஶதபத்ரவதிக்ருதாநி. ததவோதீதிணிபர்ணாவிஷ்டஸ்ரவாதிதேஶாத் விந்தோதா ஶ்ருஷ்டிதி ஶதபேவாம்பக:. கடுணிக்தஃ. பாதுகோத்ஸவேக்ஷக பௌரநாரீவதநஸஹஸ்ராத் கவாக்ஷாணாம் பத்மங்கரணாத்

ப்ரேக்ஷணார்த்தம் ப்ரேக்ஷாபங்கா: பவகாஞ்சாபாதா: ஸந்த: அத்ர பௌரா க்ஷிப்ரே ந்தர்ஷிதி ரதிவணார்த்தம் திவகவஷீணா:.

இப்படியாகத் திருவயோத்திக்கெழுந்தருள அப்பட்டணத்துப் பெண்களெல்லாம் உன் விபவத்தைப்பார்க்க விரும்பித் தங்கள் வீட்டுக்கவாக்ஷங்களால் உன்னைப்பார்க்கும்போது அவைகள் தாமரைமலர்களுள்ளவைபோலிருந்தன. (௧௨)

||௧௩|| ஸாகேதஸ்த்ரீ பவதீ சணிவாதாரகெக்ஷ
சாஜைர்லாஜநிக்ஷேப ரவக்ரா சாணா |
கீர்த்தி: ஸ்வயம்வரமதே பரதஸ்ய காலே
வைவாஹிகீ ஜ்வலநி வஹ்நிஶிகேவ ரேஜே || (௧௩)

ஸாகேதேதி. ||வ்யா|| ஹே ஜநநி-ஹே சாத:, சணிவாதாரகெக்ஷ, ஸாகேதஸ்த்ரீ-அயோத்யாஹாநெ, காலே - ப்ரவேசகாலே, சாம ரெஜ்ய:-பராஜெஹெஸாய-ஹி:, தத்ரஸாய-ஹிரிதியக். லாஜநிக ரோ:-லாஜஸம்-ரெஹெ:, ரவக்ரா சாணா, பவதீ, கீர்த்தி:-யஶோரா ரதிவாயா: ஸ்ய:, ஸ்வயம்வரமதெ:-ஸ்வயம்வரணஸ்யஸ்ய விஷய ஸ்ய, பரதஸ்ய, வைவாஹிகீ-விவாஹஸம்பந்திகா, வஹ்நிஶிகெ வ-ஜ்வலஜ்ஜாலெவ, ரேஜெ-பபௌ. பாத்ரகாயாம் நியோநாயாம் பர தெந சுநவாயா ஸஞ்ஜநஜதி கீர்த்தி ரூபெதிஹாஸ: ரதபா ஜகாயா: வைவாஹிக வஹ்நிசுவாகப்ரேக்ஷணாக் ஸ்வரதிவோக் ப்ரேக்ஷா.

அப்பட்டணத்து வீதியில் எழுந்தருளுவதைக் கண்டு அங்குள்ளோரனைவரும் மங்களமாகப் பொரிகளை வாரி யிறைக்கும்போது, கீர்த்தியானது பரதாழ்வானைத்தனக்கு நாயகனைத்தானே வரிக்க அவ்விருவர்க்கும் திருக்கலியாணத்துக்காக மூட்டின அக்கினியின் ஜ்வாலைபோல் விளங்கிற்று. அப்படிப்பாதுகையை யெழுந்தருளப் பண்ணிக்கொண்டுபோம்போது பரதாழ்வான் அளவற்றபுகழ் பெற்றானென்பது கருத்து. (௧௩)

||௧௪|| அதிருஹ்ய சம்பவதீ சணிவாதர்தெக க்ஷம
வ்யாய-தவர்ச கராவ பராவப்ரஸ-நா
ஸங்க்யா பஹ-விய ஸகே ப்ரவிகாஸஹெஹ-த
ஸாகேதவப்ரவநிதா நயநோதயாநாம் || (௧௪)

ஸிதேதி. ॥வ்யா॥ ஹே தேவி பாதுகே, ஸிதம்-ஶாரதாப்ரா தபத்ரமேவ, ஜ்யோத்ஸ்நாமண்டலம்-சந்த்ரமண்டலம் சந்த்ரபிம்பமிதி யாவத். தத்பார்ஶ்வஸ்தித்யோஃ, சாமரயோஃ-உபயதஃ ஸ்தித்யோஃ, சாமரயோஃ-சாமரவ்யஜநயோஃ ஸம்பந்திநாம், ஶரத்ஸம்பந்திநாம் காஶகுஸுமாநாம், தயோர்ஹாரஸ்ய ப்ரகாஶத்வம், ஸித்தாநாம், பௌராங்கநாநாம், நயநாநாமேவ, உத்பலாநாம்-குவலயாநாம், ஸந்ததம் ப்ரதிக்ஷணம், விகாஸஃ, ஸம்பாதஃ, யதா ஶரத்காலே சந்த்ரகாஶகுஸுமாநி பரிப்ருதாநி, ததா பாதுகாரூடே ராமே யாத்ராவஸரே அஜநயதிஷ்ட ஸாம்ராஜ்யமிதி பாவஃ. பாதுகாயாம் ஶரத்ப்ரவணதாஸ் ஸிதாதபத்ராதிஷு சந்த்ரப்ரவணதா ஶரத்காலவிபவோத்பாதக ஸமாரோபஃ.

உன்மேல் விளங்காநின்ற ஒற்றை வெள்ளைக்குடையாகிய சந்திரபிம்பமுள்ளவளும் இருபுறத்திலு மசையாநின்ற சாமரங்களாகிய நாணற்பூக்களுள்ளவளுமான உன்னைக்கண்டவுடனே அப்பட்டணத்துப்பெண்களின் கண்களாகிய கருநெய்தல்களெல்லாம் நன்றாய்மலாந்தன. பாதுகையைக்கண்டு யாவரும் களித்தனரென்பது கருத்து பாதுகையை சரத்காலமாகக்கொண்டு வெண்குடைமுதலியவைகளை அக்காலத்துள்ள சந்திரன் முதலியவைகளாக ரூபித்தார். (கச)

॥௧௫॥ ப்ரேக்ஷணே பக்ஷ்மலே? ஶௌரிபாதுகே
ஶத்ருஞ்ஜயம் ஶைலமிவாதிரூடாம் ।
ராமோऽயமேந ப்ரதிபந்ந ஹ்ருஷ்டா
ருத்தாநிதை ருத்தர கோஸலாஸ்வாம் ॥ (கரு)

ப்ரேக்ஷணேதி. ॥வ்யா॥ ஹே ஶௌரிபாதுகே, உத்தரகோஸலாஃ-தத்தேஶவாஸிநஃ, ஶைலமிவ-பர்வதமிவ ஸ்திதம், ஶத்ருஞ்ஜய நாமகம், த்விரதம், கஜம், ராமோऽயமேநேந-ராமோऽஹமேவாயமிவ ஸாநேந, ப்ரதிபந்நாஃ-ப்ராப்தாஃ, ஹ்ருஷ்டாஃ, ப்ரஹ்ருஷ்டாஃ, உத்தாநிதைஃ-ஊர்த்வீக்ருதைஃ, முகைஃ, ப்ரேக்ஷணே-அவஶ்யநு ப்ரேயோऽலங்காரஃ.

மலைபோன்ற அந்த யானைமேலேறி வருகின்ற உன்னைபபெருமாளென்றே நினைத்து மகிழ்ந்து அபபட்டணத்து ஜனங்கள் யாவருமநிமிர்ந்த முகங்குனியாமலே ஸேவித்துக்கொண்டிருந்தார்கள்.

॥மூ॥ த்ருஷ்ட்வா ததா ராகவபாதரக்ஷே
ஸீதாமிவ த்வாம் விநிவர்த்தமாநாம் ।
ஆஸந்நயோத்யாபுரஸுந்தரீணா
மௌத்ஸுக்யலோலாநி விலோசநாநி ॥ (௧௩௬)

த்ருஷ்ட்வேதி. ॥வ்யா॥ ஹே ராகவபாதரக்ஷே, ததா, விநிவர்த்தமாநாம்-பரிவர்த்தமாநாம், ஸீதாமிவஸ்திதாம், த்வாம், த்ருஷ்டும்-ப்ரேக்ஷிதும், அயோத்யாபுர ஸுந்தரீணாம்-ஸாகேதபத்தந நாரீணாம், விலோசநாநி-நேத்ராணி, ஔத்ஸுக்யேந-இச்சாதிரேகேண, லோலாநி-சஞ்சலாநி, ஆஸந்-அபவந். ஸா ம்ராஜ்யஸாதாரண பரிஜந பரிபஹுத்வாத் பாதுகாயாம் ஸீதாஸாம்யம். ஸீதாமிவேத்யுபமா. தயாநுப்ராணித: ப்ரேயோலங்கார:.

திரும்பிவருகின்ற பிராட்டிபோலவே விளங்காநின்ற உன்னைக் காணப்பேராசைகொண்டு அபபெண்களின் கண்களெல்லாம் மலர்ந்துபோயின. (௧௬)

॥மூ॥ ஆஸாத்ய தத்ர ஸ்தூலபிந்துநாதம்
ஸ்தம்பேரமம் தாத்ருஶஸந்நிவேஶம் ।
அதஶ்ஶுயக்ஷம் பாரமைஶ்யதாமே
பாதாவநி த்வம் ப்ரணவாஶ்ரயத்வம் ॥ (௧௩௭)

ஆஸாத்யேதி. ஹே பாதாவநி, த்வம், தத்ர, பாரமைஶ்ய தாமே அயோத்யாமைஶ்யதேஶே, ஸ்தூலா:-வ்யக்தா:, பிந்தவ:-ஸித்மாதி ஶரீர விகாரா:, "பிந்துஸ்ஸித்மாதி ஶரீரவிகாரே" இதி நாநார்த்தரத்நமாலாயாம். நாதா:-ப்ரும்ஹிதாநி, யஸ்ய தம், (பக்ஷே) ஸ்தூல:-வ்யக்த:, பிந்து:-அநுஸ்வார:, ப்ரணவே யோ மகார: தஸ்யாநுஸ்வாரரூபம் பிந்துமாத்ரத்வம் ப்ரஸித்தமேவ "மோநுஸ்வார:" இதி விஹிதத்வாத். ததாமந்த்யோஜ்ஜ்வலம். "அநுஸ்வாரோ ப்ரணவோ பிந்து: ப்ரஹ்மபிந்துருச்யதே" இதி பாதஸம்ஹிதாயாம். நாத:-அர்த்தமாத்ராத்மகஸ்வரவிஶேஷோ யஸ்ய ப்ரணவஸ்ய நிர்விஶேஷ ஶாஸ்த்ரஸம்ப்ரதிபந்ந:, ப்ரணவவிதிக்ருத்வாதஸ்யாக்ஷரத்ரயேதி வேதத்ரயாத்மகஸ்ய ஓங்காரஸ்ய ப்ரஸித்தம் யோகஸாரேஷ்வஸ்த்யுபாதாநே ஓங்காரஸ்ய அயம் பிந்துர்நாத: ப்ரயுஜ்யதே வேதஸாமந்தரோக்தம் ப்ரகாரேண ஸர்வதாஸ்திதம்

ஸ்வாமிநி தமபிதந்நாதமயஸ்யேதி தம், தாத்ருஶலக்ஷணவேஶம் கஜஶாஸ்த்ரவிதஶாஸ்த்ரவிதிவேஶ விஶிஷ்டம், (கநகதூ) தாத்ருக்காகோஶ ப்ரவிஶ ரஷீர ஏவாவஸ்தாந விஶிஷ்டம், ஸ்தம்பேரம்நாமம், சூதாய கூரஹ்ம், ப்ரணவாஶ்ரயகம் ப்ரணவாகாரரங்கவிமாநாயாரகம், "விமாநம் ப்ரணவாகாரம் வேதஶ்ருங்கம் மஹாத்புதம் । ஶ்ரீரங்கஶாயீ பகவாந் ப்ரணவார்த்த ப்ரகாஶக:॥" இதிஸ்ம்ருதிஷு. ஈதஶ ஏப: தஶி ஏதவதீ. ஶப்தாநர்ப்ராணிதா நிதஶ ஏநாஹ்ஞ:, "ஓவாரம்போயநம் ப்ராஹ: க்ரியாஸ்ஸதஜ யாயோ:" இதிலக்ஷணா.

ஸ்தம்பிதத நாதமாயும் தாத்ருஶலக்ஷி வேஶமாயுமிருக்கின்ற அந்த யானைமேலேறிக்கொண்டு அபபட்டணத்து நடுவில் "நான் ப்ரணவாஶ்ரயன்" என்று யாவர்க்கும் நன்றாயறிவித்தாய். ஸ்தம்பித நாதம் என்பதற்கு யானைக்காகும்போது, தன் தேகத்திலுண்டாகிற பலவிதவிகாரங்களையும் கர்ச்சனையையுமுடையதென்றும்; ப்ரணவத்திற்காயின், (O) இவ்வடிவான புள்ளியும் ஒருவகையோசையுமுடையதென்றும் பொருள். தாத்ருஶலக்ஷிவேஶமென்பதற்கு கஜஶாஸ்திரத்திற்சொல்லிய லக்ஷணங்களோடு கூடியிருக்கிறதென்றும், (ஓ) இவ்விதவுருவமுள்ளதென்றும்; கிரமமாய்ப் பொருள். ப்ரணவாஶ்ரயம் ப்ரணவாகாரமான ஶ்ரீரங்கவிமானத்தையடைந்தது.

॥கக௭॥ உபஶ்ருத்ய ஸ்தம்பேரம உதந்த உத்ப்ராந்தே ஹ்ருதயே
விஹாரஸ்தாநந்த்ராத்ஶதி ரங்கஸிம்ஹே வநஸ்தவம் ।
ஸ்வாதந்த்ர்ய கேராயீக்ருத ஸாரதஶாபேவ ஸவதீ
நிரபாயாம்பாதாவநி நவிஜஹௌ கோஸலமஹீம்॥கக௭)

உபஶ்ருத்யேதி. ॥வ்யா॥ ஹே பாதாவநி, உபஶ்ருத்ய: ராவணஸ்ய, ஸ்தம்பேரம: கஜ:, தஸ்ய, உதந்தேந வார்த்தேந, உத்ப்ராந்தம் ப்ரவ்ருத்தி பேதவ்ருத்தி, ஹ்ருதயாந்த:, யஸ்ய தஸ்மிந், ரங்கஸிம்ஹே ராமவஸிம்ஹே, (கநேநராமஸ்ய ஸோமாவீரகா வ்யஜ்யதே) விஹாரஸ்தாநந்த்ராத் கீர்த்யாயாம் ஸ்வதந்த்ரமாவகாஶ, வநஸ்தவம், விஶதிஸதி, ஸவதீ கா, ஸ்வஸ்ய, வாதஸ்யேந ஸயயா, கேராயீக்ருத: பரிக்ருஹீத:, ஸாரதவஶ, ஶாப: ஶிஶர:, யயாஸாஸதீ. நிரபாயாம் நிரபத்ரவாம், கோஸலமஹீம் கோஸல ராஜ்யமஹீம் நவிஜ

ஹாரவணநவிஹ்ருஷ்டவத்த்வம். அத்ர பாதுகாயா: ஸிம்ஹீத்வம் கோஸலதேஶஸ்ய குஹாத்வஞ்ச ப்ரதீயதே. பாதுகா ஸிம்ஹீத்யநுக்த்யா ஏகதேஶவிவர்திரூபகாலங்கார:.

இராவணனென்கிற யானையைக்கொல்வதற்காக ரகுசிங்கமான ஸ்ரீ ராமன் காட்டுக்குப்போய் யதேச்சையாய் விகரித்துக்கொண்டிருக்கும்போது நீ வாத்ஸல்யத்தால் பரதனென்கிற குழந்தையைக் காப்பாற்றும்பொருட்டே அயோத்தியாகிய குகையை விடாமல் அங்கேயே வஸித்துக்கொண்டிருக்கிறாய்போலும். (கஅ)

॥ உஎ ॥ கைகேயீவரதாந தீர்க்கநிரயால்லோகஸ்ய லோகஸ்ய யஸ், த்ராணாய ப்ரஹிதேந ஸத்யவசஸா ஸாகேதமாநீயத । ராமஸ்யாத்ர ஸமேத்ய ராஜ்யவிபவம் ரக்ஷிதீகுர்வத்யதஸ், பாதத்ராணயுகஸ்ய தஸ்ய மணிபீடீவ தீவ்யதி ॥ (ககூ)

கைகேயீதி. ॥வ்யா॥ ஸத்யவசஸா-ஸத்யவ்ரதேந, ப்ரஹிதேந, கைகேய்யா:, வரதாநமேவ-ராஜவிவாஸநரூபவரதாநமேவ, தீர்க்கம்-தேஶகாலதோதீர்க்கம், "ஏவம் தேஶதீர்க்கதீ" இத்யமர:. நிரயமிவ, லோகஸ்ய, உபதநஸீநஸ்ய, "லோகஸ்தூ பதநே ஜநே" இத்யமர:. லோகஸ்ய-புவநஸ்ய, ஜநஸ்ய, "லோகஸ்து புவநே ஜநே" இத்யமர:. த்ராணாய-ரக்ஷணாய, யஸ், பாதத்ராணம்-பாதுகம், ஸாகேதம்-அயோத்யாம், ஆநீயத-ஆநீதம், ராமஸ்யாத்ரவஸ்ய-ராமவிரஹஸ்ய, ஸமேத்ய:-ஸமீபஸ்த:, ஜநைஸ், ஸஹஸ்ரவிரஹம்-ஸவிஷயஹரவிஷயோகம், ராமவியோகவிபாதுகாவியோகபாதுகாஸஹ:; அதஏவ பாதுகாநிதேதிஸாஸ். அநந்யதஜ்ராயா:-அநந்யநாயா:, மணிபீட:. ஸ்ரீமதே தீபாவஸ். அவீசம்-நேவாஸம், ரக்ஷிதீகுர்வத்ய-ஸ்ரீரக்ஷநாயகஸ்ய, தஸ்-பாதத்ராணம், பீடீவ-பீடீவ. ப்ராய-வநேஷ்ப. ரூபயோஜகார:.

கைகேயி பெற்றவரத்தினுல் இருளடைந்துபோன ஜனங்களை ரக்ஷிப்பதற்காகப் பரதராலே அயோத்திக்கு எழுந்தருளப் பண்ணப்பட்டதும் பெருமாளைப் பிரிந்த துக்கத்தைப் பொறுத்தவரும் தன் பிரிவைப்பொறுக்காதிருக்கும்படியான மேன்மையுள்ளதும் வேதா

ந்தங்களுக்குக் கிரீடம்போலிருப்பதுமான ஸ்ரீரங்கநாதன் பாதுகையைத் துதிக்கின்றோம். (௧௯)

॥𑌗𑍀-𑌮𑍁॥ 𑌸𑌮𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌦𑍋𑌷𑍇
𑌸𑌹𑌸𑌾𑌵𑌿𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌕𑍂𑌟𑌵𑌨𑌾𑌤𑍍 ।
𑌅𑌭𑌜𑌤 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍 𑌜𑌨𑌪𑌦𑌂
𑌵𑌤𑍍𑌸𑍇 𑌧𑍇𑌨𑍁𑌰𑌿𑌵 𑌪𑌾𑌦𑍁𑌕𑍇 𑌭𑌵𑌤𑍀 ॥ (௧௪௦)

𑌗𑍀𑌤𑌿. ॥𑌵𑍍𑌯𑌾॥ 𑌹𑍇𑌪𑌾𑌦𑍁𑌕𑍇, 𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑍍𑌵𑌂, 𑌪𑍍𑌰𑌦𑍋𑌷𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑌰𑌾𑌮𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌪𑍍𑌰𑌦𑍋𑌷𑍇, 𑌰𑌜𑌨𑍀𑌮𑍁𑌖𑍇𑌚, 𑌸𑌮𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍇𑌸𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍇𑌸𑌤𑌿, 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌹𑌿𑌤𑍇𑌸𑌤𑌿 𑌚, 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌕𑍂𑌟𑌵𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌰𑌾𑌮𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌕𑌾𑌨𑌨𑌾𑌤𑍍, 𑌶𑍂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌦𑌯𑍋𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌃, 𑌸𑌹𑌸𑌾 𑌶𑍀𑌘𑍍𑌰𑌂, 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌯, 𑌧𑍇𑌨𑍁𑌃 𑌦𑍋𑌗𑍍𑌧𑍍𑌰𑍀 𑌗𑍌𑌃, 𑌵𑌤𑍍𑌸𑍇𑌇𑌵, 𑌪𑍁𑌨𑌃, 𑌜𑌨𑌪𑌦𑌂 𑌕𑍋𑌸𑌲𑌦𑍇𑌶𑌂, 𑌅𑌭𑌜𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌵𑌤𑍀. 𑌪𑌾𑌦𑍁𑌕𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌕𑍋𑌸𑌲𑌦𑍇𑌶𑍇 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌪𑌿𑌕 𑌵𑌾𑌤𑍍𑌸𑌲𑍍𑌯𑌾𑌤𑌿𑌶𑌯𑌃. 𑌧𑍇𑌨𑍁𑌸𑌾𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑍇𑌨𑌾𑌪𑍍𑌯𑍇𑌤𑌦𑍇𑌵𑌾𑌵𑌗𑌮𑍍𑌯𑌤𑍇.

ஒரு பசு அஸ்தமனகாலத்தில் தானிருந்த காட்டினின்றுந் திரும்பித் தன் கன்றைசசேர்வதுபோல், நீ ஸ்ரீராமன் வநவாஸம் போனபோது சித்திரகூட மலையினின்றுந் திரும்பி அயோத்திக்கு வந்துசேர்ந்தாய். (௨௦)

𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌵𑌿𑌤𑌾𑌰𑍍𑌕𑌿𑌕𑌸𑌿𑌂𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌵𑍇𑌙𑍍𑌕𑌟𑌨𑌾𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍃𑌤𑌿𑌷𑍁 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌙𑍍𑌗𑌨𑌾𑌥𑌪𑌾𑌦𑍁𑌕𑌾𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑍇 𑌸𑌟𑍀𑌕𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌪𑌦𑍍𑌧𑌤𑌿𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑍀.

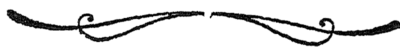

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:.

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம:.

ஸ்ரீராமதேஶிககோடிஸம்பூதஸ்ரீ பாதுகாஸஹஸ்ரே ஸவ்யாக்யாநே

அதிகாரபரிக்ரஹபத்ததி ப்ராரம்ப:.

||ஶ்ரீ|| அயோத்யே பாதுகா ஸாऽபூத் யஸ்யாஸ்ஸாகேதவாஸிபி: ।
அந்வய வ்யதிரேகாப்யா மந்வமீயத வைபவம் ॥ (கசக)

||அவ|| அத்யாஸ்யாம் பத்தௌ பாதுகாயா: கோஸலதேஶாதிகார பரிக்ரஹஸம்பாவிதாநு மாநாநாதாயஸ்தௌதி. அயோத்யே இதி.||வ்யா|| ஸா, பாதுகா, ஹேமஹே, அயோத்யே-அயோத்யாநகரீ, "அயோத்ய யோத்யேயாநாம் கர்த்ருணி" இதி ஷஷ்டீ. யஸ்யா:-பாதுகாயா:, அந்வய வ்யதிரேகாப்யாம்-ஸத்பாவாஸத்பாவாப்யாம், ஸாகேதவாஸிபி:, வைபவம்-ப்ரபாவம், அந்வமீயத-யஸ்யாஸ்ஸாக்ஷாத்ஸம்பந்தாநுமிதம், ஸைவ தீவ்ரதேஜோமய:. (அபிப்ராய:) ப்ரபாவம் ஸாக்ஷாத்பாதுகா நிஷ்டைவ, தத்ஸம்பந்தாத் ராமேऽபி ஸங்க்ராந்திமாத்ரம்; யதஸ்து மஹே ராமே வநவாஸிந்யேவ, தாராதய ஸர்வே விஹார ஹேதவ; அத: பாதுகாஸம்பந்தினி ப்ரதீயமாநஸ்ய தத்ஸம்பந்தின்யப்ரதீயமாநஸ்ய ஜாக்ரஸ்ஸுஸமிக்ஷ்வஷ்டஸ்ஸப்திகஸ்ஸ்வாமி த்வ தாதுகாயா அந்யத்ர ஸாங்க்ரமிகம்; பாதுகாயாஸ்து ஸாம்ஸித்திகமிதி. தத்ரயவ்யதிரேகதர்ஶிபி ஸாகேதவாஸிபி ரநுமிதமித்யநுமாநாலங்கார: ; தத்ஸம்போதநார்த்த: அயோத்யே இதி ஸம்போதநம்.

எதின் மகிமையை அந்வயவியதிரேகங்களால் அத்திருவயோத்தியிலுள்ளோரனைவரும் எளிதில் அறிந்துகொண்டார்களோ ; அந்தப்பாதுகையே எனக்கு ரக்ஷகமாம். அதைப்பெற்று பரதாழ்வான் ராச்சியமடைந்ததினாலும், அதை தியசித்துச்சக்கிரவர்த்தித்திருமகன் வனவாஸியானதினாலும் இவைகளெல்லாம் பாதுகையின் மகிமைதானென்று யாவருமறிந்தனர் என்பது கருத்து. (க)

॥ஶ்லோ॥ ஶோஷித ஸ்ம்ருதவதா பதங்கத:
கோஸலாந் ஜநபதா நுபாஸ்மஹே ।
யேஷு காம்ஸ்ய ந பவாப்தி மஸ்தராந்
தேவதந்நு பஜ தேவி பாதுகா ॥ (க௪௨)

ஶோஷிதேதி. ॥வ்யா॥ பதங்கத:-பதங்கா நாம ஸாயநாந்த்யா பதங்கம் பிபேந, ஶோஷிதா:-ஸம்ஶுஷ்க க்ருத்யா தாபிதா:, நிஸ்ஸாரீக்ருதா:, ஸ்ம்ருதா:-ஸ்மரணா:-ஜம்பராஸ், யேஷு ஸ்மராந், கோஸலாந் ஜநபதாந்-கோஸலதேஶாந், உபாஸ்மஹே, ஸம்ப தாபாஸநாவேக்ஷயாபி கோஸலோபாஸநமேவாஸ்மாகம் நமோக்ஷ ஹேதுகமிதி ஸூசயந்தீதி ஸ்ம்ருதாவ:. (தபாவேவ ஹேதுமாஹ) யேஷு-கோஸலஜநபதேஷு, நருபஜதேவி:-ராமஸ்ய, பாதுகா, காம்ஸ்ய மஸ்தராந், கதிபய வர்ஷாணி, காலாயுதோ ரக்ஷ ஸமாயோகே ஸ்தியா. தேவதம்-ராஜ்யாதிபா, பவாப்தி பாதுகாதேவதாகத்வஸ்ய வாக்யார்த்தஸ்யாபாஸநம் முக்திஹேது த்வாத் காவ்யமிம் ஸம்ஸ்காரா:.

எதில் வஸித்துக்கொண்டிருந்த பிராணிகளெல்லாம் ஒரு முயற்சியுமின்றி எளிதில் துஸ்தரமான ஸம்ஸாரஸாகரத்தைக்கடந்து மோக்ஷமடைந்தனவோ; அந்த கோஸல தேசத்தையே நான் உபாஸிக்கின்றேன். ஏனெனில் அதில் சில வருஷம் பாதுகையன்றோ அரசாண்டது. (௨)

॥ஶ்லோ॥ ஸாகேதஜ்ய ஸம்பதிவ தாபஜநோபிதா க்ஷம்
ராஜேந ஸத்வ பவஸா ஹ்ருதாய தத்தா ।
ஸ க்ஷாம நிர்வஸ்ய வாரணாவதி ஹஸ்திபீடே
பத்ரீம் புரோஜ புரஸ்ஸரேவ யஶோவிதம்ஷ்டிம் ॥ (க௪௩)

ஸாகேதஜ்யேதி. ॥வ்யா॥ ஹே வாரணாவதி, தாபஜநஸ்ய-ஹ்ருத்யஸ்ய, உதிதா-ஸேவ்யதயா, யோக்யா, க்ருத்யத்வேநோபயோகஹேதுத்வதயா, ஸாகேதராஜ்யாவ: ஸாகேதராஜ்யம். தஸ்ய, பாதஸம்பந்தகஜ்ஜிகாம் பாதாக்ராதி விஹிதம், ஸேவ, க்ஷா, ஸத்வபவஸா, ராமேண, ஹ்ருதாய, தத்தா, ஸ:ஹ்ருத:, க்ஷாம், ஹஸ்திபீடேஷிம்ஹாஸநே, நிர்வஸ்ய, பத்ரீம்-ஹஸ்திம், புரோஜ-ராக்ஷ, யஶோவிஹஸ்திம்-கீர்த்திஸம்பதம், புரஸ்ஸரேவ-க்ருதேவஸேவ. "ஸஜவாமநாஸ்ய

[illegible]

ஓ பாதுகையே, சக்கிரவர்த்தித்திருமகன் சத்தியவாக்காகையால் தான் திரும்பிவரவொப்பாமல் ராச்சிய லக்ஷமீபோலவே உன்னைப்பரதாழ்வாரோடு அனுப்பினார்; அப்போது அந்தப்பரதாழ்வான் உன்னைச்சிங்காசனத்திலெழுந்தருளப் பண்ணிவைத்துக்கொண்டே பூமிகளையெல்லாமாண்டு அபாரமான யசஸ்ஸையடைந்தார்.

[illegible] (௧௪௪)

[illegible]

உன்னையே உபாஸிக்கின்றவர்களுக்கு அவர்கள் வேண்டாமலே மேலான போகங்களையும் கொடுக்கிறாய் அதனாலல்லவோ பரதாழ்வான் ராச்சியம் வேண்டாமென்று பலவாறு தடுத்தும் அதையொரு நாளும் விடக்கூடாமல் வந்துசேர்ந்தது.

(௪)

॥ஶ்லோ॥ ராக⁴வப்ரயாண ஜநிதம் வ்யபநீய ஶோகம்
ப⁴த்³ராஸநே(அ)த்⁴யுஷிதவதீ மணிபாது³கே த்வம் ।
பூ⁴மிம் நிஜேந யஶஸா விஹிதோத்தரீயா-
மேகாதபத்ரதிலகாம் ப⁴வதீ விதேநே ॥ (கசரு)

பாதே³தி. ॥வ்யா॥ ஹே மணிபாது³கே, ப⁴வதீ-த்வம், ப⁴த்³ராஸநே-ப⁴த்³ரஸ்ய ஸிம்ஹாஸநே-அத்⁴யுஷிதவதீ-ஆஸீநா ஸதீ, பூ⁴மிம்-க்ஷிதிம், ஸர்வத்ர யோஜ்யம், ராக⁴வஸ்ய-ராமஸ்ய, ப்ரயாணேந-வநக³மநேந, ஜநிதம்-உத்பாதி³தம், ஶோகம்-து³:க²ம், வ்யபநீய-நிரஸ்ய, நிஜேந-ஸ்வகீயேந, யஶஸா-கீர்த்யா, விஹிதம்-க்ருதம், உத்தரீயம்-ஸம்வ்யாநம், யஸ்யாஸ்தாம், "ஸம்வ்யாநமுத்தரீயம் ஸ்யாத்" இத்யமர:. ஏகம்-ஸாம்ராஜ்யஸூசகதயா முக்²யம், அத்³விதீயம் வா, ஆதபத்ரம்-ச²த்ரமேவ, திலகம்-சித்ரகம், யஸ்யாஸ்தாம், விதேநே-க்ருதவதீ. ரக்ஷணவியோகே³ந தீ³நா ப்ரோஷிதப⁴ர்த்ருகா நாயிகா கேநாபி ஸாந்த்வநாலங்காரா பாது³கயா ஶோகாபநோத³நஸாந்த்வநாலங்காரகவசநாதி³பி⁴: உபலாலயதீதி வ்யஜ்யதே. உத்தரீய திலகாப்⁴யாம் ஸஹேதுகாஸ் ஸர்வே பதா³ர்தா²: ஸகலஶோபா⁴ஸம்பாத³கா இத்யலங்கார:. ராக⁴வப்ரயாணேத்யத்ர ஶ்லேஷ:.

ஓ பாதுகையே, நீ அந்தக்கோசலதேசத்தில் அதிகாரத்தைய டைந்து ரத்நஸிங்காசனத்தில் உட்கார்ந்திருநதே சக்கிரவர்த்தித்திரு மகன் வியோகத்தாலுண்டான பூமிப்பிராட்டியின் சோகங்களையெல் லாம் நீக்கி உன் கீர்த்தியாகிற ஆடைகளாலும் ராஜசின்னமான ஒற் றைக்குடையாகிற திலகத்தாலும் அவளை யலங்கரித்தாய். (௫)

॥ஶ்லோ॥ ராமாஜ்ஞயா ப்ரப⁴வதீ பரிக்³ருஹ்ய ராஜ்யம்
ப⁴த்³ராஸநம் ப்ரபு⁴க்ரமோசித மாஶ்ரயந்தீ ।
ஶௌர்யம் பதா³வநி பு⁴ஜே ந ஸஹவதீ விதேநே
ஸ்வாதந்த்ர்ய மௌக்²யமஹிமா ஸ்வதயா கீர்த்திம் ॥ (கசகூ)

ராமாஜ்ஞயேதி. ॥வ்யா॥ ஹே பதா³வநி, ராமாஜ்ஞயா, ப்ரப⁴வதீ-ப்ரபு⁴த்வ ஶாலிநீ, ராஜ்யம்-ராஜகம், பரிக்³ருஹ்ய-அங்கீ³க்ருத்ய, ப்ரபு⁴க்ரமோசிதம்-ப்ரபு⁴வம்ஶயோக்³யம், ப⁴த்³ராஸநம்-ப⁴த்³ரஸிம்ஹாஸநம், ஆஶ்ரயந்தீ, ஸ்வாதந்த்ர்யேண ஆஜ்ஞாதிலங்க⁴நேந, (ஹேதுநா) மௌக்²ய

[illegible]

நீ சக்கிரவர்த்தித் திருமகனுக்குப் பராதீனமாயிருந்து அவர் நியமனப்படியே ராசசியாதிபத்தியத்தையடைந்து, ராச்சியத்தைத்தரிக்கமாட்டேனென்று சிறிது ஸ்வாதந்திரியம்பெற்றதனுலுண்டான பரதாழ்வானுடைய அபகீர்த்தியைபபோக்கினுய். பரதாழ்வான் பராதீனராயேயிருந்தும் சககிரவர்த்தித்திருமகன் நியமனத்தைத்தள்ளி ராச்சியம் பெறமாட்டேனென்றுர். அபபோது அதனுலுண்டான அபகீர்த்தியை, நீ தயை பண்ணி உன் மூலமாய் அவரை ராச்சியம் பெறும்படிசெய்து போக்கினுயென்பது கருத்து. (௯)

[illegible] (க௪௭)

[illegible]

[illegible]

இராவணன் தலைகளாகிய பூங்கொத்தைப்பறித்துவருமளவில் தண்டகாவநத்திலிருக்கின்ற ராக்ஷசர்களின் தலையாகிற பூவைப்பறிக்கவேண்டுமென்று (ராவணாதியரைக்கொல்லவேண்டுமென்று) சக்கிரவர்த்தித்திருமகன் சீதையுடன் காட்டுக்குச்சென்றபோது நீயன்றோ அத்தேசங்களனைத்தையுங் காத்தருளினாய். (எ)

[illegible] (கசஅ)

[illegible]

நீ, இருபுறத்திலும் சாமரங்கள் அசைந்துகொண்டிருக்க, நடுவில் வெண்பட்டாறசெய்த ஆஸ்தாணம் போடப்பெற்ற ரத்தின்சிங்காசனத்திலெழுந்தருளி யிருக்கையில், மேருவரைச் சாரலிலிருக்கின்ற தடாகததில் மேலே ஹம்ஸ பக்ஷிகள் விஹரிக்கின்ற தாமரைப்பூப்போல விளங்கினாய். (அ)

॥ஶ்லோ॥ மாந்யே ரகூ⁴த்³வஹபதே³ மணிபாது³கே த்வாம்
விந்யஸ்ய விக்³ரஹவதீமிவ ராஜ்யலக்ஷ்மீம் ।
த்⁴யேயாமக்ஷமயீ ப⁴ரதோ ஜடாவாந்
நாமம்பை⁴ வாமம நந்யமநா ஸிஷேவ ॥ (கக௪)

மாந்ய இதி. ॥வ்யா॥ ஹே மணிபாது³கே, அக்ஷமயீ-ஜபமய வாந், ஜடாவாந்-ஜடாதா⁴ரீ, ப⁴ரத:, மாந்யே-பூஜ்யே, ரகூ⁴த்³வஹஸ்ய-ராமஸ்ய, பதே³-ஸ்தா²நே, ஸிம்ஹாஸந இதியாவத். பாது³கத்வமிவ ப்ரதீயதே. விக்³ரஹவதீம்-மூர்த்திமதீம், ராஜ்யலக்ஷ்மீமிவ ஸ்தா²ம், விந்யஸ்ய-நிவேஶ்ய த்⁴யேயம்-உபாஸ்யம், வாமம், த்⁴யாம்பை⁴ அநந்யமநாஸ்ஸந்-அபேக்ஷாய த்³ருஷ்டஸ்ஸந், ஸிஷேவ-ஸேவிதவாந் த்⁴யாமக: அலங்காராஸநே ப⁴க³வதா³பே பாது³காம் ஸமர்ப்ய த்³ருத்³யாமிவேத்³ய அக்ஷமயேந த³ந்தீ³ராவதயந் வாமராமம்பை⁴ ஸேவதே; தது³க்தம் ப⁴வதி ஸமாஸோக்தி:. வஸந்ததிலகா ச்ச²ந்த³: உத்தராலயம் உதா³த்தம். ஸம்ஸ்ரஷ்டி:.

அதிகமேன்மையுள்ள ரகுவமிசத்தரசர்களின் சிங்காசனத்தில், ராச்கிய லக்ஷ்மீபோல விளங்காநின்ற உன்னை யெழுந்தருளப்பண்ணி, அதிக நியமத்தோடுகூட உன்னையே தியானித்துக்கொண்டு உனக்கு சாமரகைங்கரியம் செய்தருளினர் பரதாழ்வான். பகவதாராதனம் செய்வோர் அலங்காராசனத்தில் பகவானுக்குப் பாதுகை சமர்ப்பித்து ஜபமாலையுடன் பகவந்மந்திரத்தை யாவிருத்திசெய்து கொண்டு சாமரகைங்கரியம் செய்தாரென்றும் ஒரு தாத்பரியம் ஏற்படும். (கூ)

॥ஶ்லோ॥ ப்ராப்தே தி³வம் உத³யே ப⁴ரதே விமோக்ஷ
பர்யாகுலேஷு பரமுத்தரகோஸலேஷு ।
த்வமேகநாதா²பேக்ஷிதவதீ க ஜவாஹவிஷ்ட்²ய
ஶோகாயிதம் ஸஹஸ்ரஸ்ய விமோக:பாது³கே ॥ (கக௫)

ப்ராப்த இதி. ॥வ்யா॥ ஹே பாது³கே, உத³யே, தி³வம் ப்ராப்தே ஸதி, காமஸம்பந்நே ஸதி, ப⁴ரதே, விமோக்ஷம் ஜாதவதி ஸதி உத்தரகோஸலேஷு, பரம்-அத்யர்த²ம், பர்யாகுலேஷு-வ்யாகுலேஷு ஸத்ஸு, த்வம், அபேக்ஷிதவதீ-கநாத்²யதவதீ ஸதீ, ஸஹஸ்ர வஸ்ய-ஸஹஸாபி பரிஷாதா³யிபத்ரஸ்ய, விமோக:-ராமஸ்ய, தஸ்ய பதா³ம்-ஸ்தா²நம், ஶோகாயிதம்-ரக்ஷிதம், பதா³ப்³ஜ்யேஷ்ட²ண பாது³காநாம் பதா³ரக்ஷகத்வமிதி ப்ரதீயதே, கஜவகோவா, கஹவி

ஷ்யஸி, ப்ரயோஜநாபாவாத் । வால்மீகிநா வால்மீகிநா ப்ரவக்ஷ்யதே ப்ரகீர்த்திதா ஸந்நிதாவஸ். வால்மீகிநா ப்ரவக்ஷ்யதே ஸம்ஸாரஸ்ய ப்ரகாஶகஸம் ஸாரஸ்யாந்தஸ்ஸாரஸ்ய பக்ஷாந்தஃ.

தசரதரும்மரித்து பரதாழ்வானும் ராச்சியபாரத்தை வகிக்க வெட்கி அந்நாட்டிலுள்ளோ ரனைவரும் கலவரித்துப் போயிருக்கு மளவில் நீயும் உபேக்ஷித்தாயேயாகில அந்நாட்டை ரக்ஷிக்கததக்கவர் யார். (௧௦)

ஶ்லோ॥ ப்ராத்ரா யத்ஸம்பவ விரஹாத் த்ருதே விஷண்ணே
பாக்ஷிண்யா ஶாஶ்வதீ ஶீர்வால்மீகே க்ஷம் ।
ஸர்வதிக்ஷு ஜநதாம் ஶ்ரவணாஶ்ருத
ஆஸாத காஹநே ஸஹம் பிராப்தா தே ॥ (௧௧)

ப்ராத்ரேதி. ॥வ்யா॥ ஹேஶீர்வால்மீகே, ப்ராத்ராஃராஜஸ்ய, விரஹாத்வியோகாத், விஷண்ணேபீதே, ஸாதே, (விஷயே) க்ஷம், பாக்ஷிண்யம்ஸாரஸ்யம். "பக்ஷிணேஸரஸ்வாபாரா" இத்யமரஃ. ஶ்ரீதவதீயஸ் தஸ், தேஸவத்யாஃ, தபா ஸ்யகாரவரி த்ருஹஸ்யே, ஸர்வேஷு ஜநதாம் ஸஸ்யோகாநாம், ஶ்ரவணாநாம் ஶ்ரோத்ராணாம், ஸுஶ்ருதம் ஸ்வீயம்ஷம், (தபாவிரணஹோமம்) ஆஸாதஸ்ய ஶுபாயஶநஸ்ய, காஹநஸ்ய காம்ஸ்யாஹித்ரவிஶேஷ ஸ்ய ஸஹம் ஸஹம், பிராப்தம் ஸஸாயார்ணோஸ்ஸ்ஷ்டாவஹரிநம் ஶ்ரீஸ். வால்மீகி விஷண்ணஜநேஷ்வாக்ஷிண்யவதீதி காஹநே நதத்ர்யா ஸ்வாபயஜ தாத்பர்யம். உபாத்தஶக்ஷாரஃ.

பிராதிரு விரஹத்தால் மிகவும் துக்கிதராயிருந்தபரதாழ்வானி டத்தில நீ தயை செய்ததே அப்போது உனக்கு யாவரும் அதிசந் தோஷத்தோடு புகழ்த்தகக பிரசித்தியாயிருந்தது. (௧௧)

ஶ்லோ॥ ராஜ்யஜநா பரஸ்யா பந்த ராஶதஃவ்ராக
பிஹ்ராணபா வரண ரக்ஷிணீ வீதவேபம் ।
தாப்யாயிகாரஜநேந பஹுவ யதேர்யா
வம்ஶ ஶக்யாம்பை ஶநவம்ஶ ஶஹீவதீநாம் ॥ (௧௨)

ராஜ்யேதி. ॥வ்யா॥ ஹேவரணரக்ஷிணீ, தபா, ஶநவம்ஶஶஹீவ தீநாம் வெவஸ்ஸதஶநகஸ்ய ஜாதராஜாநாம், வம்ஶஃஸந்தாயஃ,

[illegible]

தசாதனுக்கும் சக்கிரவர்த்தித்திருமகனுக்கும் நடுவில் அக்குலத்து அரசாகள்போலவே நீயும் யாவரும் சுகமாய் வாழும்படி ராச்சியபாலனஞ் செய்ததிஞலல்லவோ அந்த சூரியவமிசம் அவ்வளவு மேன்மை பெற்றது. (கஉ)

[illegible] (கரு)

[illegible]

ஸீதிதந்யஷடீ:. உதாத்தாநுதாத்தாரோத: பாரம்பர்யே ப்ருதுத்த
வோ பாஞ்ஞப்ராஹ்மணமரண லவணாஸுரா த்யுபத்ரவ ப்ரஸக்தி
ரஸ்தி; பாதுகாராஜ்யதா நதாத்ருஸப்ரஸக்திரிதி பாதாதஸி
பாதுகாஷிகாரேஉக்ருஷ்டதி வ்ருதிரேகோவ்ஜ்யத உதாஹா
ரேணாஜ்ஞாரஸ்தி:.

நீ ராசசியபாலனஞ் செய்யுங்காலத்தில் ஒரு சூத்திரனும் தவ
ஞ்செய்யவில்லை; பிராமணப்பிள்ளை யொருவரும் மரணமடையவில்லை;
மேலும் லவணசுரன் உபத்திரவம் முதலியவை யொன்றுமுண்டாக
வில்லை. இவைகளனைத்தும் ராமராசசியத்திலுண்டானபடியால் அவ
ரைப்பார்க்கிலும பாதுகையே சரியாய் ராசசியபாலனஞ் செய்கிறவ
ளென்பது தாத்பரியம். (கங)

॥ரஹ॥ விஸ்வம் க்ஷதாஸ்ரித வதாம்பஜ ஸம்ஸவாயாம்
யஸ்யாம் ப்ரதிஷ்டித மித ஜகதீ பாதரக்ஷ ।
க்ஷ்மாதநந்யஶரணா ஸமயே யயாவஸ
ஸாபி க்ஷமா ஸரிதீ விஹிதப்ரதிஷ்டா ॥ (கருச)

விஸ்வமிதி. ॥வ்யா॥ ஹேமணி பாதரக்ஷ, இதம் விஸ்வம்-ஜயம்ப்ரப
ஞ்ச:, க்ஷயா, க்ஷ்ஸ்ரிதே, வதாம்பஜே-ஹரிவரணஸரோஜே, ஸம்
ஸவ:உத்பத்தி:, யஸ்யாஸ்யஸ்யாம், "பஞ்சம்ஸ்ஹி:" இதி ஸ்ருதே:.
யஸ்யாம்-ஸ்ஹி்யாம், ப்ரதிஷ்டிதம். ஸ்ஹிக, ஸமயே-ப்ரளயகாலே ஸமய
நகாலே, அநந்யஶரணா-க்ஷதந்யரக்ஷகஹீநா, ஸா, ஸரிதீஸ்ஹி
திரபி, க்ஷயா, யயாவஸ, விஹிதா-க்ருதா, ப்ரதிஷ்டா-ஸ்திதி:, ய
ஸ்யாஸா, க்ஷ்மாஸ்க-ஸ்ஹிக. ஹரிவரண ரவ க்ஷதம்பநீ ஸம்
பநீயத விஸ்வாரக்ஷா ஸ்ஹ்யா: ஸாந்யா; க்ஷதவை ப்ரணயா
தமயே க்ஷயாப்ரதேதி ஸாவ: ஸ்ரீஹதநுத்ரீத்யுக்தே ரேகாவ
ஸ்யம்கார:.

எல்லாவற்றிற்கும் ஆதாரமான பூமியும் ரக்ஷகனொருவருமில்
லாமல் தவிக்கும்போது நீயன்றோ தயைசெய்து அதை நிலைநிறுத்தி
னாய். தான் ஆசரயித்திருக்கின்ற பெருமாள திருவடிகளினின்று
மூண்டானபடியால் பாதுகைக்கு பூமியினிடத்தில் அவ்வளவு விச்
வாஸம். (கச)

॥ஶ்லோ॥ வ்யஜநேந ராம விரஹ வ்யதிதா ததாநீ
ஸந்தப்தஸம்ஶ்ரிதவதீ தவ ராஜ்யலக்ஷ்மீ: ।
த்வத்ஸோதரேண பரதேந ஜீவயிதும்ஸமாஹ்ருதா
உஶீரகார வவதீ ஹரிதோபவநீதாம் ॥ (கருரு)

வ்யஜநேதி. ॥வ்யா॥ பரதேந, (நிதாகே) "விஷமாக்ஷே பரத" இத்யுக்த: ததாநீம், ராஜ்யலக்ஷ்மீ:-ராஜ்யஶ்ரீ:, ராமஸ்ய, விரஹேண-வியோகேந, வ்யதிதா-விஶேஷிதாஸதீ, தவ, உதஸம்ஸக்தம், ஸம்ஶ்ரிதவதீ-வ்யாவ்ருதவதீ, வ்யஜநேந-ஸஹ்ய ஸா ஹேதம்நாஉத்கடகோபிக ஸாமயாபூவஉஷ்ணவேக்ஷாவ்யஜ கோ யம் ஶப்த:. ததுக்தம்: "உதேந்த்ய ஶம்கே புரும் வ்யஜநா பூந தித்யவஶாகிரி: । உஷ்ணவேக்ஷாவ்யஜ்யதே ஶமேஷு ரிவஶ வேஷவி தாஹுஶ:" இதி. யதாகாஷிஷிரஹவதீ மோஹாஷ க வ்யாஶிதஸந்தஹ அவஶா வமேக தயேஹாவிஶ்யதே தாம். ராஜ்யலக்ஷ்மீம், ஜீவயிதுமேவ, ஸமாஹ்ருதயிதுமேவ, ஹவதீஷு, ஹரிதோபவநீதாம்-ஹரிதேந ஸக்த்யா க்ருதாம், உஶீராக்ருதம்-ஹிமஜஷாதி விக்கம் யவிதும். "யவித்தாமஸ்த்தம்வ்யா உஷ்ணேத வோவ்யஜநஸ்தக । ஜஶா உஶீராவ்யாஜமெநாஉஶீர" இதி வைஜயந்தீ. உஶீர க்ருதாமவ்ருதம், உஶீரகார-வீஜநாயாஸ்யவஶதவதீ வ்யஜ நேதி அத்ரவ்யஷ்வேஷ்ணதேநாய அநந்ததைஜ்யதே தாம வ்ருதாஷீகார: ராஜ்யலக்ஷ்மீ ஜீவநஹேதுதயோஷ வேக்ஷ்யதே. அநயாவ ராஜ்யலக்ஷ்ம்யா: ராமவிரஹவ்யாமோஹ வாஹகாம்ஶவத நோஷ்வேக்ஷா உத்தஸ்த்ய இத்யூஹாம்ஶி ஹாவேந ஸக்ஷர: ததஶ்ச வாஹகாயா: வரகேரணா வ்யஜ்யதே.

சக்கிரவர்த்தித் திருமகன் வியோகத்தால் வாடிவருந்தி யுன்மடியில் வீழ்ந்த ராசசிய லக்ஷ்மியை யிளைப்பாற்றவோ பரதாழ்வான் செய்த குளிர்ந்த வெட்டிவேர் விசிறி கைங்கரியத்தை யங்கீகரித்தாய். (கரு)

॥ஶ்லோ॥ வீரவ்ரதவ்ரணயிநீ வ்யபதேஶவ்ருணாம்
வ்யாவ்ருத்த விராய ஹரதே வ்ரதமாஸியாரம் ।
த்யக்த்வா வதாவநீ ததா விவியாநிஹாரா
நேகாஸிகாவ்ருத மேவ்ருஷ்வ்ர மேதத்யஷம் ॥ (கருசு)

वीरेति ॥व्या॥ हे पादुके, त्वं, रघूणां, प्रभौ- ज्येष्ठे, (रामे) वीराणां-धौरेयाणां, (सम्बन्धिनि) व्रते-शत्रुघ्नहननात् निवृत्तिर्नेत्येवंरूपे, प्र- णयिनि-प्रत्ययेनाधिवसति, सति, चीराजिनधारणं, कृशि- धारणं-जटामौलिसम्बन्धिव्रतं, व्रतवैशसं. यथावद्धारा व्रतिनः प्रविश्य सायं प्रातर्होमादि कथाहारादि व्रत- व्रतिनियमसमुदायः. सं, विधाय विहारानुभोगान्तरा प्रवासादीनां, त्यक्त्वा, भूषणादिभोगान् संत्यज्य धर्म, एकासिकायां-भूमौ शयनं-कृत्वा, व्रतं-एकाशीतिर्दिनानि यस्मिंस्तत्, भवत्स्वनुष्ठितवती, पादुका व्रतपाल्या भरतःपादुका सेविताः. ..... अनुष्ठितवत्यसि , ... अनुष्ठितवतीति व्या- रेकः.

ரகுக்களுக்கெல்லாந தலைவரான சக்கிரவர்த்தித்திருமகன் இனி நான் சத்துருக்களைக் கொல்லாமல் திரும்புகிறதில்லை யென்கிற வீர விருதத்தையும், பரதாழ்வான் அஸிதாராவிருதத்தையும் அடைந்தி ருநத வளவில் நீ யுன்விஹாரஙகளனைததையுந தியஜித்து ஏகாஸிகா விருததததை யனுஷ்டித்தாய். (௧௬)

॥ரு-மு॥ काकुत्स्थपादविरहे प्रतिपन्नकानां
निष्ठा त्वया महता गणिपादरक्षे ।
त्वत्पादयन्त्रव देवलोकासनाद्याः
सोढा वसन्ति उत्पादिताक्षयम् ॥ (௧௭)

काकुत्स्थेति ॥व्या॥ हे मणिपादरक्षे, हरतः, काकुत्स्थ पादयोः-रामचरणयोः, प्रवृत्त्या प्रत्यक्षीय ते. विरहेण-वियोगेन, प्रतिपन्नकानां- प्राप्तनियमानां, कादिपादनामकेनोक्तिर्यावत्. निष्ठा-नियमादीनां, उपचा रात्. एकप्राचीनार्थे यावत्. तां, त्वत्पादयन्त्रव-प्रा ग्वाचनयेन यत्पादन्त्रव, सुपादैः सुदीर्घजातादिसंपन्न प्रवृत्तैः, पादपाठैः, कष्टयत-कठिनतया, कठिन प्रसादनिर्मा नियोजनीयः "बहुसमतहिनः प- न्तु" इति श्रुतेः. उनीतप्रकटकरोक्ते "कठिनकरि

ஜந:” இதி. உபசாரார்த்த சாமரவீஜநாஶ்வாஸநம் இத்யபி லக்ஷ்யதே.

சக்கிரவர்த்தித்திருமகன் திருவடிகளைவிட்டுப் பிரிந்த துக்கத்தால் அசையாமல் மௌனமாயிருந்த உன்னை ஆசுவாஸனஞ்செய்வதற்கோ பரதாழ்வான் மிகவும் குளிர்ந்த மந்தமாருதம் வரும்படி சாமரங்களை வீசினார். (கஎ)

॥ஶ்லோ॥ யத்ர க்வசித் விஹரதோபி பதாரவிந்தம்
ரக்ஷ்யம் மயா ரகுபதேரிதி ஸாவதாநா॥
நிஶ்ஶேஷமேவ ஸஹஸா க்ஷிதிமண்டலேஸ்மிந்
நிஷ்கண்டகம் ஜகதிதம் விததே பவத்யா ॥ (கரு௮)

யத்ரேதி. ॥வ்யா॥ ஹே மணிபாதுகே, யத்ர க்வசித்-யத்ர குத்ராபி, (ராஜ்யாபாவேநாபி) விஹரத:, ரகுபதே:-ராமஸ்ய, பதாரவிந்தம்-சரணகமலம், மயா, ரக்ஷ்யம்-பாலநீயம், இதி, ஸாவதாநயா-அவஹிதயா, பவத்யா, (பாதுகயா) இதம், ஜகத், நிஶ்ஶேஷமேவ-நிரவஶேஷம் யதாததைவ, நிஷ்கண்டகம்-க்ஷுத்ரஶத்ருரஹிதம், பாதவேதகஸர்வ்யஹரஹிதஞ்ச, விததே-விஹிதம். “ஸர்வ்யஹே க்ஷுத்ரஶத்ரௌ ச ரோமஹர்ஷே ச கண்டக:” இத்யமர:. அதிகாரபரிக்ரஹேண பாதுகயா க்ஷுத்ரஶத்ருவ ஸம்ஹர்த்ரு நிராக்ருதா: தந்நிராகரணமேவ ஶ்ரேஷ்ணஸர்வ்யஹநிராகரணமேவ நாயவஸாய ஸம்ஹர்த்ருராமபாதரக்ஷாமேவ நோத்ப்ரேக்ஷ்யதே.

எங்கிருந்தபோதிலும் சக்கிரவர்த்தித்திருமகன் திருவடித்தாமரைகளை நாம ரக்ஷிக்கவேண்டுமென்றெண்ணியே இவ்வுலகத்திலேயே கண்டகமில்லாமல் செய்துவிட்டாய். கண்டகம் என்பதற்கு சத்துருக்களும் முள்ளும அர்த்தம் (க௮)

॥ஶ்லோ॥ ராம த்வயா விரஹிதம் பரதஞ்ச தேந
த்ராதம் பதாவநி ததா பதஸம்ப்ரதீதம் ।
ராமாநுஜஸ்ய தவ சாம்ப ஜகத்ஸமஸ்தம்
ஜாமதிம் தேந பதம் ஜாகரணவ்ரதேந ॥ (கருகூ)

ராமேதி. ॥வ்யா॥ ஹே அம்ப-ஹே மாத:, பாதாவநி, த்வயா, விரஹிதம்-வியுக்தம், ராமம், சரண்யமநகாமே பாதுகயோ ராமே ணஸஹாயபூத்வா திதிஷாவ: தேந-ராமேண, விரஹிதம்-வியு

क्तं, [illegible], त्रातवन्तं, [illegible] रामानुजस्य-
लक्ष्मणस्य, तव च व्रतं [illegible], यत् जागरणव्रतं, [illegible]
[illegible], तेन, जागरणव्रतेन निद्राक्षयनियमेन, सावधान-
तानियमेन च, “नियमो व्रतमस्त्री स्यात्” इत्यमरः। [illegible],
जगत्, जागर्ति, [illegible]. पादुकाविषये
जागरणव्रतशब्देन लक्षणयाऽधिकारोपयुक्तं सावधान-
त्वं बोध्यते। लक्ष्मणविषये तु निद्राक्षयो बोध्यते।
“[illegible] लक्ष्मणः” इति रामाय-
णे। पादुकालक्ष्मणयोः जागरणव्रतेन कारणेन जगज्जा-
गरणकथनात् वाक्यार्थहेतुकं काव्यलिङ्गमलङ्कारः; अतीत-
स्य जगज्जागरणस्य [illegible] कथनात् भाविकाल-
ङ्कारश्च, “भाविकं भूतभाव्यर्थसाक्षात्कारस्य वर्णनम्”
इति लक्षणम्।

உன்னை விட்டுப்பிரிந்த சக்கிரவர்த்தித் திருமகனைக்காத்த இளையபெருமாளுடைய ஜாகரணவிரதமும் (கண் விழிப்பும்) அவரை விட்டுப்பிரிந்த பரதாழ்வானைக்காத்த உன்னுடைய ஜாகரணவிரதமும் (அதிகவனமாய் அரசாட்சி செய்ததும்) ஆகிய இவ்விரண்டினாலன்றோ இவ்வுலகமெல்லாம் செம்மையாய் வாழ்ந்திருக்கின்றது. (௧௨௯)

॥मू॥ अन्तःपुरे परिजने [illegible]
[illegible] भवसि या विनयोपपन्नैः।
सा कोसलेन्द्रपदावनि सन्ततीनाम्
[illegible] ॥ (௧௩௦)

अन्तःपुर इति। ॥व्या॥ हे कोसलेन्द्रपदावनि, [illegible],
अन्तःपुरे [illegible], [illegible]
[illegible], विनयोपपन्नैः, [illegible]
[illegible], [illegible], भवसि, सा, त्वं, [illegible]
नां प्रजानां, (सन्तानरूपाणाम्) [illegible],
[illegible]. अन्तःपुर[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

நீ ராச்சியாதிகாரம் பெறுவதற்குமுன் அநதப்புரததிலுள்ள பரி ஜநங்கள் சக்கிரவாத்தித திருமகன் திருவடிகளில சமாபபிககவேண் டிய காலங்களில் அதிஸுகுமாரமாய் உன்னைப்பூஜித்து வந்தார்கள். அப்படிப்பட்ட நீ ராஜாவாயிருநதபோது, உலகங்களைக் காப்பதற் காகவே சத்துருராஜாகளின் கிரீடங்கள்பட்டு அதனாலுண்டான வருத்தத்தையும ஸஹித்தாய். பாதுகைராசசியம பெற்றவுடன் பகை வர்களெல்லாம் காலிலவநது வீழ்நதார்களென்பது தாத்பரியம். உ௦

॥ஶ்லோ॥ ப்ராப்யாதி4காரமுசிதம் பு4வநஸ்ய கு3ப்த்யை
ஸிம்ஹாஸநம் ஸாகேதவர்த்தித ஶ்ரிதவத்யா ।
ரக்ஷ்யாவதீர்ணமிவ ஶௌரிபாதரக்ஷே
ஶாந்தக்ஷமயாபி ரகு4வம்ஶமஹீபதீநாம் ॥ (க௯க)

ப்ராப்யேதி. ॥வ்யா॥ ஹே ஶௌரிபாதரக்ஷே, பு4வநஸ்ய, கு3ப்த்யை-ரக்ஷணாய, உசிதம்-யோக்3யம், அதி4காரம்-கோஸலதே3ஶ ப்ரஶாஸநம், ப்ராப்ய, ஸாகேத, வர்த்திதம், ஸிம்ஹாஸநம், ஶ்ரித வத்யா, க்ஷமயாபி, ரகு4வம்ஶமஹீபதீநாம்-இக்ஷ்வாகுவம்ஶ்யாநாம், ரக்ஷ்யா, அவதீர்ணமிவ. யதா2 விஷ்ணு:நாஜக3த்3ரக்ஷணாய ரகு4 வம்ஶேऽவதார:க்ருத:ததா2க்ஷமாப்யவதார:க்ருதஇத்யர்த2:. வஸு மதீம்பாது3காயா ஸ்வஸ்ய ராஜ்யாதி4காரயோகா3த் ரகு4வம்ஶமஹீபதீநாம் பாணிக்3ரஹணம்; ஜநநீஷ்விவ பாது3காயா ரகு4 வம்ஶாவதார உத்ப்ரேக்ஷ்யதஇதிபா4வ:ஸர்வஸ்யம். உத்ப்ரேக்ஷாலங்கார:

நீ பாதாழ்வான் ஸேவித்துக்கொண்டிருநத அந்த சிங்காசனத் திலெழுந்தருளியிருந்து லோகரக்ஷணஞ் செய்தபடியால் சக்கிரவர்த் தித்திருமகனைப்போல் நீயும் அநதவமிசததில் அவதரித்தாய்போ லும். (உக)

॥ஶ்லோ॥ ராஜாஸநே ரகு4பதேரநக4ஸ்ய பாது3ரக்ஷே
நீராஜநா ஸமுசிதா ஶ்ரியோசித தே ।
ப்ரத்யாவஸேந ப3ஹுஶ: ப்ரதிபந்நபூ4ர்வா
ஸாமந்த மௌலி மணி ஸங்க3த தீ3பிகாபி4: ॥ (க௯உ)

ராஜேதி ॥வ்யா॥ ஹே ரகு4பதேரநக4ஸ்ய-ராமஸ்ய, பாது3 ரக்ஷே, ப்ரத்யாவஸேந-ஸ்வீயகல்யாணகு3ணாதி3நந்த3நவஸேந, ப

ஹாஶ: ப்ரஹாஸம், ‘‘ஸர்வேஷ்வப்யவநா பூர்வாயாம்’’ இதிஶ்ருத்ய: பரிபந்திபி: ஶத்ருபி:, ஸாகேதாநாம் ஸந்நிஹித தேஶாந்த்ராணாம், கௌஸலேயவம்ஶ, க்ஷத்ரியவீரகா:, தாபி:, தேத்ய, ராஜாஸநேஸிம்ஹாஸநஸீமே, ஸம்யோஜிதம்-ஶுபி காரபரித்ருஷ்டாக்ரா நாநாணம், நீராஜநம்-ஶுராதிகம், ஸஹஸ்ர ரத்ந ராஜ்யாம் ப்ராபாஶிரோபரிண்ட நாநாஷ்கந்த தேஜ:ப்ரபா ராத்ந கிரீட பரிணநம் ப்ரயோ உயிஷ்யதாயா: பாதுகாயா நீ ராஜநவேலா ஜேக்ஷ்யத இத்யுத்ப்ரேக்ஷா ரஸிகஸஜ்ஜணா.

அந்த ரகுவம்சத்தரசர்களின் சிங்காசனத்திலிருந்து நீராசசிய பாலனஞ்செய்யுமளவில சத்துருக்களான அரசர்களெல்லாம் உன் மகிமையைப் புகழ்ந்து தலையசைக்க அப்போது அவர் மகுடங்க ளினெளிகளெல்லாம் உனக்கு நீராஜனம்போலிருந்தன. (உஉ)

॥ஶ்லோ॥ ப்ரத்யர்த்திநாம் பயவஶாத் கிரீடா:
ப்ரத்யுப்தநாம் ப்ராணித ஶ்யேநாநாம் ।
ப்ராப்தா ஸ்துதா ராகவ பாதரக்ஷே
க்ஷதீய ஶாஸநிக பாதபீடம் ॥ (க௬௩,

ப்ரத்யர்த்தி ॥வ்யா॥ ஹே ராகவ பாதரக்ஷே, ப்ரத்யர்த்திநாம், பரிபந்திநாம், ப்ராணிதம்-ஜீவிதம், க்ஷயிஷ்ணூநாம்-யாவஶோநாநாம், ப்ரத்யர்த்திநாம்-ராஜ்ஞாம், கிரீடா:, பயவஶ-வஶகதா, ததா-க்ஷயி காரகாரே, க்ஷதீயம், ஶாஸநேஹவா ஶாஸநிகம்,பாதபீடம்-பாத நிக்ஷேபயிஷ்ணுஸம், ப்ராப்தா:-ப்ராப்தவந்த:. பாதுகாயஶேந ஹா தேந நிஹதாநாம் ஶத்ரூணாம் கிரீடாநாம் பாதபீடே நிக்ஷே பாஶ் ஜீவிதாயிதுகிரீடாநாம் ப்ரணாமேந பாதபீடஸம்பந்தா யச்ச பயதாபீடப்ராப்திரிதிபாவ: ஸஹோக்த்யலங்கார: ‘‘ஸஹோக்திஸ்ஸஹபாவஶ்சேத்பாஸதே ஜநரஞ்ஜந:’’ இதிலக்ஷணாத்.

நீ ராசசியபாரததை வகிததிருநதபோது சகலமஹீபதிகளின் கிரீடமும் உன் பாதபீடததில் வநதுவீழ்நது கிடந்தன. சிலர்பயந்து தங்களைககாபபாறறவேண்டுமென்று வந்துவீழ்ந்தார்கள். அப்படி உன்னை வணங்காதவர்களைப் பரதாழ்வான் ஸமஹரிதது அவா கிரீட ங்களை யுன்பாதபீடததில் சேரததார. என்பது கருதது. (உங)

॥ஶ்லோ॥ ப்ரணேமு ரகூத்வஹ பாதயோஸ்தே
தூராதுபநீதை ரத்நாதிவிஶேஷை: ।
ஸஹ்யாஜயந்தீ ஸஹ ததா ஸஹாயா
ஸாகேதவாஸா உத்தரகோஸலா ஜநா: ॥ (கசுச)

ப்ரணேமுரிதி, ॥வ்யா॥ ஹே ரகூத்வஹஸ்ய, பாதயோஸ்தே, ததா, ஸஹாயாம்-ஸ்வஸ்யாந், உத்தரகோஸலா:-தத்தேஶஸ்தா: ஜநா:, ப்ரணேமு:. தூராதுபநீதை:-தூராதாஹ்ருதை:, அநந்யத்ர[illegible] ஸுலபம் ஸம்ப்ரத்யதே. உபஹாரவிஶேஷை:-உபஹாரஶ்ரேஷ்டை:, ஸாகேதவாஸா:-"[illegible]" இதி தராஜாதிப்ரத்யய:. ப்ரணேமுர்ஹ்யாப்ரக்ஷேப்ரண, ஸஹாஜயந்தீஸப்ரதாபஸ்ரந்தீஸ. "ஸஹாஜப்ரதீதஸம்பந்நே" இதி யாதவ:. [illegible]. ப்ரதிபந்நே. உதாத்தாலங்கார:

நீ யதிகாரஞ் செய்யுமளவில் அத்தேசத்து ஜநங்களெல்லாம் வெகுதூரத்திலிருந்து அதி துர்லபமான வஸ்துக்களையுனக்கு உபஹாரமாய் எடுத்துக்கொண்டுவந்து உன்னை வணங்கித்துதித்தார்கள்.

॥ஶ்லோ॥ அபாஶ்ரிதாநாம் ஶரண்யமேதத்
ரகூத்வஹ பாதாரவிந்தம் ப்ரபந்நா: ।
அயோத்யா ஸந்தஸந்ததாநம்
ரேஜே பதவேஷு பதம் ரகூத்தமாநாம் ॥ (கசுரு)

அபாஶ்ரிதேதி. ॥வ்யா॥ ஹே ரகூத்வஹஸ்ய பாதாரவிந்தம், ப்ரபந்நம்-தவாஸ்ரிதாநாம் ப்ரத்யுத்பந்நாநாம், ரகூத்தமாநாம், பதம்-கோஸலஜநபதாஸ்பதம், அபாஶ்ரிதாநாம்-அநாஶ்ரிதப்ரதீஹாரம், "ஸ்தாநாந்தரம் ப்ரதீஹார:" இத்யமர:. அபாஶ்ரிதாநாம்-அஸம்யதசாரமணம், ஶ்ரவீஶ, நிபாதகோஹாவாதிதி ஹாவ:. அயோத்யா, ரேஜே, பதவேஷு, யத்ராஸந்தஸந்தாநம் ஸந்தஸந்தயித பதிகா, ஶ்ரவீதிப்ரதஷ்ட: அப்ரதிக்ரதா யா ராஜக்ஷ ஹயஸ்தாஸ்தி ப்ரவேஶராஜகதயா ஶீரண்யாம் ஸஸ்யக்ஷா வ்யாப்ருதக்ஷேத்ராஜகார்யாநாதராக ஆரபைந்நாதி ப்ரஸக்தி நபாவீ திதிஹாவ: தஶாரநிர்யாணாநந்தரம் விக்ருத ஸ்ய ராஜ்யஸ்ய பாதகயா யஶாப்ரவேஶாபநாக ப்ரவே

ரூபகாலங்கார:, "பூர்வபாதஸ்யாநாவ்ருத்திஶ்ச விஶேஷணஸ்திதஸ்து ஸ்தாநி" இதி லக்ஷணம்.

தசரதருக்குப் பின்பு திறந்த கதவை மூடுகிறவரும் அவிழ்த்த குதிரையைக்கட்டுகிறவருமில்லாமல் நிலைதப்பிப்போயிருந்த அந்தக் கோசலதேசத்தைச் சக்கிரவர்த்தித்திருமகன் வெளியிலெழுந்தருளியிருந்தும் நீ, வழிப்போக்கன்கூட ஒரு பயமுமில்லாமல் சுகமாய் ஸஞ்சரிக்கும்படி, நிலைநாட்டினாய். (௨௫)

॥ஶ்லோ॥ அநந்யஸக்தி: ஶௌரி பாதுகே த்வா
ஶமர்ச்சயந் தாஶரதிர் த்விதீய: ।
விக்ஷிப்தஶாந: ப்ரதமேந கீர்த்யா
வவ்ருதே ஸ்வயம் ப்ராஶஸ்தாம் பவத்ய ॥ (௧௬௬)

அநந்யேதி. ॥வ்யா॥ ஹே ஶௌரி பாதுகே, அநந்யஸக்தி: அந்யத்ர ஸக்தி:, ஸாம்ராஜ்ய ஸம்பத்ஸு ஸ்ப்ருஹாரஹித: ஶௌர்யக்ஷமாதிபி: ப்ரஶ்ய தே. த்விதீயோ தாஶரதி: பரத:, த்வாம், அப்யர்ச்யந் பூஜயந் ஸந், கீர்த்யா யஶஸா, ப்ரதமேந ஜ்யேஷ்டேந ராமேண, விக்ஷிப்தஶாந: தத்ஸத்ருஶதயா ஜ்ஞாயமாந:, ப்ராஶஸ்த்ய ப்ரதமாம்ப்ராப்த இதி ஶப்த்யதே. ப்ராஶஸ்தாம் தேவாநாம், ஸ்வயம் த்ருஷ்டநா, (ஸங்கல்பமாத்ரேண வின: ஸ்வய) வவ்ருதேச, பபூவ. "த்ரயஸ்த்ரிம்ஶத்வை தேவா: ப்ராணஸ்தேவதா:" இதி ஶாஸ்த்ரஸ்ய தேவவத்யஸ்ய ப்ரதீயதே. த்விதீயோபி பாதுகாபூஜநாத் ப்ரதமாத்ஸாம்ய ஸர்வதேவவத்யமவாப்த இதி ப்ராசேத்யர்த்யா காவ்யலிங்கமலங்கார:. பாதுகாயா: ப்ராஶஸ்த்யா த்யாபாதநலக்ஷண ஸம்பந்தாஸ்த்யம் வ்யஜ்யதே.

பரதாழ்வான் உன்னிடத்திலேயே பரமபக்தியுள்ளவராய் உன்னையாராதித்ததினால் சக்கிரவர்த்தித் திருமகனைப்போலவே அபாரமான யசஸ்ஸையடைந்ததுமன்றி சகலதேவதைகளுக்கும் வணங்கிப் புகழத்தக்கவரானார். (௨௬)

॥ஶ்லோ॥ காருண்யயோக்யம் பதஸ்ப்ருஶஶ்ரீ
ராஜ்யஸ்ய ராஜாஸநே பதே நிவிஷ்டா ।
ஶுஶ்ரூஷ நித்யாஸிகயா நிராஸ்த்ய
ஸ்வஸ்த்ரகலாம் ஶேஷ ரசதே விபாதம் ॥ (௧௬௭)

அரண்யேதி. ॥வ்யா॥ ஹே பாதுகே, அரண்யயோக்யம் வநாடநம், ராஜஸ்ய-ராஜபுத்ரஸ்ய, பதம்-ஸ்தாநம், அஸ்ப்ருஶந்தீ-அக்ருஹ்ணந்தீ, ராஜாஸநபதே-ஸிம்ஹாஸநே, நிவிஷ்டா-ஸ்திதா, த்வம், ஸ்வஸ்தாந நித்யாஸிகயா-ஸஹாயாம் நித்யவ்ருத்த்யா, ஸ்வபதஸ்தாம்-தேவாநாம், ஸ்வைரபதே:-ஸ்வச்சாஸஞ்சாரஸ்ய, விகாதம்-ப்ரதிபந்தம், (ராக்ஷஸாதிக்ருதம்) நிராஸ்த:-நிராக்ருதவதீ. நிஷேத்தவ்யாஸ் "அஸாக்ஷேபணே" இதி தாதோ: க்தி ஸ்ப்ருஶ ப்ராப்தேஷ்வபதே அஸ்ப்ருதிவக்த்ராதிநா அஜ். அஸ்யேதஸ்யாச். பதஸஞ்சாரஸாய்ய கதிப்ரதிபந்தநிராஸநஸ்ய ஸ்வாஸிகாஸாப்யஸ்வ பணாநாஸ் விஹாவநாலங்கார பேத:. ராமோத்ப்ரேக்ஷா வ்யஜ்யதே.

காட்டிலல்லாடுகிற சக்கிரவர்த்தித்திருமகன் பதத்தைவிட்டு ராஜபதத்தை யடைந்து அதைவிடாமல் நிலையாயிருந்து தேவதைகள் ராக்ஷஸபயமேயில்லாமல் எங்கும் யதேச்சையாய் சஞ்சரிக்கும்படி செய்தாய்.

॥ஶ்லோ॥ ராஜாஸநே ச பவதீ நிஷண்ணா
ரகேஶபாதாவநி தந்ந சித்ரம் ।
யத்ராதிராஜா: க்ருதேஷு ப்ராசஸ் த்வா
முத்தம்ஸயந்தே மநுஸாவர்ணிமுக்யா: ॥ (௧௬௮)

ராஜேதி. ॥வ்யா॥ ஹே ரகேஶ பாதாவநி, ராஜாஸநே-ஸிம்ஹாஸநே, பவதீ, நிஷண்ணா, இதியத் தத், நசித்ரம். யத்ர-ராஜாஸநே, க்ருதேஷு-க்ருதத்ரேதாயுகேஷு, அதிராஜா:, ப்ராக்வம்ஶஜா:, ஸாவர்ணிமுக்யா:, த்வாம், உத்தம்ஸயந்தே, பாதாஶிரஸா வஹந்தி. "தவ அலங்காரோ" இதிவத் அவப்ரதாநாதிக: "பாதபீடாநிவாஸே" இதி ப்ராஶஸ்த்யோபமே ஹேதுரூபகம் தவேத்ருதிவத்ப்ரவேஶநா நய:. ஸர்வபூஜ்யதாயா ஸ்வ கைமுத்திகந்யாயேந விசாதநாஸந ஸ்திதி: நாஶ்சர்யாத்மகா. காவ்யார்த்தாபத்திரலங்கார:.

நீ ராஜசிங்காசனத்திலெழுந்தருளியிருந்து அரசாட்சிசெய்தது ஒரு அதிசயமன்று; அந்த சிங்காசனத்திலேயே முன் அரசாண்டு கொண்டிருந்த மனுமுதலியோரனைவரும் உன்னை முடிவணங்கித் தரித்துக்கொண்டார்கள். (௨அ)

॥மூ-ம்॥ ஹத்ராஸநமெரு த்ரிவிக்ஷராஸி
நேதவி க்ஷண நக்ஷிணமெதா உவமெ நெ।
கயம் ஹவெக காரைந வாதரமெக்ஷ
ராஜஸ்ய ரக்ஷா உத்யமயா விஹாரர்ஃ ॥ (கசுகூ)

ஹநேத்தி ॥வ்யா॥ மெஹநேவி-காரைநவாதரமெக்ஷ, மெதீதவ, ஹரத்ராஸநம்-ஸிம்ஹாஸநம், க்ஷணம், தக்ஷிணமெதாவதீராநம் உவம் வரமொமாமஃ. யஸ்ய தஸ்ய வரிவ்ருத்தம் க்ஷவீவெஸ-தக்ஷிணவாமவ்ராஜிஉவம் ஹவேத்ருதி, (தமி) ராஜஸ்ய, ரக்ஷஸ-ராக்ஷஸெஸ ஹே, உத்யமயாவிஹாரரஃ-க்ஷவெடிஸ்யா, ஸமவ்ருமாவிஷயகெவந ஸம்ராம்ஹவிஷயகம் வ்யஜ்யதே. கயம்ஹவெக, நகயஉவீத்யயம்ஃ. கஸம் ஸாவிதஜதி ஸாவஃ. “கநவகரௌவத்ஸ்யஷெயொரகம் வ்ருதேஷவி” ஐதி ஸ்ரீ. க்ஷவீதித்யத்யஷ்யவி மெஹதமெஹதஉமெதாரிகி ஸ்ரீ ஜீவ்ராவிஃ தணிஜித்துவ்ஷா; தயாவி “விஹாஷாயாதள” ஐத்யதஃ விஹாஷாநவ்ருதேவ்யராவ்யாநாக ஸ்ரீஜஸாவெஸஜ. சுதவணவ “ஸாஷ்யெருஷ்யவ்ருணாக” ஐதி வ்யாஸாவார்ய வ்யொமஃ. வளதென “வீதேவவெக கவஉவீ ஸாஹஸவ்ருத்திராஸீஃ” ஐத்யாதி வ்யாவ்யாதம் சுத்ர வாதமீகாயா க்ஷஹிஉவ்யாமெத்ரண மதாமிராஸாணிரதிமயவ்ராவொ வ்யஜ்யதே. வாதமீகாஹீஉவ்யமெஹ தமாநா தகிமெதந ராக்ஷஸஉத்யமயா விஹாராமாவொஹநாத்ஸம்ஹாவநா, “ஸம்ஹாவநாயதீயம்ஸ்யாதித்ய-முமெஹாந்யஸ்ய ஸிஜ்யெ” ஐதிலக்ஷணம்.

இவ்வாறாக நீ ராச்சியபாலனஞ் செய்துகொண்டிருக்குங்காலத்தில் ஒருநொடிப்பொழுதாவது நீ தென்திசையை நோக்குவாயாகில் சக்கிரவர்த்திதிருமகனுக்கு ராக்ஷசர்களோடு யுத்தமென்கிற வார்த்தைதானேனுண்டாகும். அப்போதே அவர்கள் மடிந்திருப்பார்களென்பது கருத்து. (உகூ)

॥மூ-ம்॥ யாவத்யயா ராவ்வ வாதரமெக்ஷ
ஜிதீஷிதா ராக்ஷஸ ராஜயாநீ।
உமெவ தாவ ஜ்ஜஹிதா உதாமெஞய
ரத்யாந மாவாத்ம யமயமெவ மெஷ ॥ (கஎ0)

[illegible]

நீ அந்த லங்காபுரியை ஜயிக்கவேண்டுமென்று எண்ணங்கொண்டபோதே ஹனுமான் முதலிய வானரர்களெல்லாரும் அப்பட்டணத்தைக் குரங்கின் கைபபட்ட பூமாலைபோறுசெய்தார்கள் (௭௦)

[illegible] (௧௭௧)

[illegible]

உன்னை வணங்கி வந்து வீழ்ந்து சத்துருக்களின் கிரீடங்களெல்லாம் முன்னமே கலியாணமாய் (தங்கமாய்) இருந்தும் திரும்பியும் கலியாணம் (க்ஷேமமுள்ளது) ஆசசுது. பாதுகையை வணங்கினவர்களின் கிரீடங்களெல்லாம் க்ஷேமமடைநதெதன்பது தாதபரியம். (௭௧)

॥ மூ ॥ நிஷித்ததஃ பாண்டுரமாதபத்ரம்
பித்ரா விதீர்ணம் மணிபாதுகே |
ஸ்வீக்ருத்ய யுக்தம் வித்ருதேந தேந
ச்சாயா ஸமக்ரா பரதஸ்ய மௌலௌ ॥ (௧௭௨)

நிஷித்தேதி. ॥ வ்யா ॥ ஹே மணிபாதுகே, பித்ரா தஶரதேந, விதீர்ணம் தத்தம், பாண்டுரம் ஶ்வேதம் ஆதபத்ரம் ச்சத்ரம், நிஷித்ததஃ, பரதஸ்ய, மௌலௌ ஶிரஸி, யுக்தம், வித்ருதேந, தேந பாண்டுராதபத்ரேண, ஸமக்ரா பர்யாப்தா, ச்சாயா ஶோபா, அநாதபஶ்ச, ஸ்வீக்ருதா. "ச்சாயா த்வநாதபே காந்தௌ" இதி விஶ்வஃ. ச்சத்ரநிவாரணேநாபி தத்ஸம்பந்தயோக்யதாப்தேஃ விரோதாபாஸ உக்த்யா அஸங்கதிரலங்காரஃ ச்சாயாஶப்தே ஶ்லேஷஸங்கீர்ணஃ, "அந்யத்ர கார்யம் ப்ரஸக்தஸ்ய தத்விரோதக்ருதிஶ்ச ஸா" இதி லக்ஷணாத்.

தகப்பனான தசரதன் கொடுத்த வெள்ளைக்குடையை (ராச்சியத்தை) வேண்டாமென்று நிராகரித்த பரதாழ்வான் உனக்குத்தானே குடைபிடிக்கும்போது அதின் நிழலைமாத்திரம் பெற்றுக்கொண்டார். தனக்கு வந்த ராச்சியத்தைவிட்டுவிட்டு உனக்குக்கைங்கரியஞ்செய்துகொண்டிருந்தாரென்பது கருத்து. (௩௨)

॥ மூ ॥ பாதுகே ரகுபதேர் யத்ருச்சயா
ப்ரஸ்த்திதே வநவிஹாரகௌதுகாத் |
த்வய்யராஜ்ய மயிகம்ய தே யதா
ரக்ஷிதம் பஶ்யதி ரக்ஷிதம் ॥ (௧௭௩)

பாதுகேதி. ॥ வ்யா ॥ ஹே பாதுகே, (ஸம்போதநே த்விவசநம்) ரகுபதௌ ராமே, யத்ருச்சயா ஸ்வச்சந்தேந, வநவிஹாரகௌதுகாத் வநக்ரீடநேச்சயா, ப்ரஸ்த்திதே ஸதி, தே ப்ரஸ்த்திதே, யுவாம், த்வயி ராஜ்யம் ஸாம்ராஜ்யலக்ஷ்மீம், அயிகம்ய ப்ராப்ய, பஶ்யதீம், அரக்ஷகம் அநாதம் யதா ததா, அரக்ஷிதம் ரக்ஷிதவத்யஸ்த்தஃ. "ரக்ஷணாதேந" இதி வ்யாகரணாதிவசநம். உபாயாநதரம் க்ஷத்ரக்ஷாயா ஸம்பதே ரக்ஷகஸ்ய ப்ரதிபாதநாத் பர்யாயோக்த பாலங்காரஃ, "பர்யாயஸம்ப்ராப்திஃ பர்யாயோக்தம் ததாஹ்ருதா" இதி லக்ஷணாத்.

யதேச்சையாய்க்காடுகளில் விகரிக்கவேண்டுமென்று ராகவன் காட்டுக்கெழுந்தருளின வளவில் நீங்கள் சர்வாதிகாரத்தையுமடைந்து ஒருகுறையுமின்றி பூமியையாண்டீர்கள். (௩௩)

[illegible] (௧௭௪)

[illegible]

சக்கிரவர்த்தித் திருமகனுக்குத் திருவடிகைங்கரியம் செய்தவினாலேயே நீ மற்ற சாமரம் முதலியவைகளுக்கொப்பானால நீ ராஜ்யாட்சிசெய்யுங்காலத்தில் அவைகளெல்லாம் உன்னை யெப்படி யுபசரிக்கக்கூடும். இதனால நீயும அவைகளைபபோலவே எம்பெருமானுக்கு உபசரித்துவந்தபோதிலும் அவைகளினும் நீ மேலானவளே என்றுங்கருத்துத்தோன்றும. (௩௪)

[illegible] (௧௭௫)

[illegible]

இதிஷ்டந்தி ப்ராப்தஃ கார்யம் பரிஷ்டாஹிதேப்ய இதி த்ருதீயேதி; த
தாபி "தேந" இத்யாதிஷ்வபி "உபஜ்ஞாதே" இதி த்ருதீயா
ஸாக்ஷாத்ஜ்ஞாதே ப்ரத்யயாபிதாநாத் த்ருதீயாப ஸமர்த்யதே;
அதோ த்ருதீயாநுபபத்திஃ. தேதவ, பரிஷத்-ஸோஷ்டீ,
வாமதேவாதீநாம் - மஹர்ஷீணாம், ஸதஸ்யாந்,
ஸமஸ்தஸாஸ்த்ராணாம் ப்ரஜாநாம், க்ரியாக்ரியயோஃ-க்ருஹணவித
ரணயோஃ, பட்டநம்-நகரம், ஸபாஸ். ப்ரபந்நராஜபரிஷதே
க்ஷயா பாதுகாபரிஷத் ஸகலபோதாதிஷ்டாயவ்யோஸ்ய் ப்ராய
பித்ய ஜநப்ரோக்தேந ப்ரதிரோகோவ்யஜ்யதே. அத்ர பரிஷத்ஃ
பட்டநஸ்ய பரிணாமயாஃ க்ரியாக்ரியாபயோஸ்த்ய பரிணாமோ
பாகாமஃ. "பரிணாமஃ க்ரியாப்ரஹ்மிஷ்டீ விஷயாத்மநா" இதி
லக்ஷணாத்.

நீ யரசாளுங்காலத்தில் அந்தச்சபையில் வசிஷ்டர் வாமதேவர் முதலிய முனிவர்களனைவரும் ஒன்றாய்ச்சேர்ந்து சகல சாஸ்திரங்களையும் விசாரித்துக்கொண்டிருந்தார்கள். (நரு)

||ஊர்ஜ|| ஊர்ஜஸ்வ திரோஹிதேந ராமேக்ய
ப்ரவ்ருத்தேந விரோதிநா நிராஸே ।
ஸஹஜப்ரமுகாஜ்ஞா ஹேது ஸீமா
ஸ்வயமாராதயிதும் பதாவநி த்வாம் ॥ (கஎசு)

ஊர்ஜஸ்வேதி. ||வ்யா|| ஹே பதாவநி, ஊர்ஜஸ்வ திரோஹிதே
ந ஊர்ஜஸ்வ்யமாஹ்ரிதேந, ஸகேந, பவ்யேந, விரோதிநாம்,
(ராக்ஷஸாநாம்) நிராஸே, ராமேக்யபி, ராமஃ-ஸ்ரீராமநாமஃ, த்வாம்,
ஸ்வயம், ஆராதயிதும்-ஸமர்த்தும், ஸஹஜப்ரமுகம், ஸஹஜஸ். ஸக
லேப்ஸ்வம்ஸஸ்ய ஸமபதஃ ஸஹதஸம்ப்ரமாஜாவாண பவஸ
யா ஸவதாரஃ பாதுகாவது நாமேயேவத்யர்ஸ்ப்ரேக்ஷ்யதே. தயா
ச ப்ரேயா லங்காரோவ்யஜ்யதே.

எம்பெருமான் சக்கிரவாத்தித் திருமகனொருவனாயவதரித்தே ராவணாதியரைக் கொல்லும்படியாயிருக்க பரதன் முதலாயவதரித்ததெல்லாம் உன்னைத்தானே ஆராதிக்கவேண்டுமென்றுதான். (நசு)

॥ஶ்லோ॥ உதயாஸ்த கிரிஷ்த வஸ்த்ரஸ்வத்யாந்
விதாந் ராஜ்யம் மஹேந்த்ர வைபவம் ஸமேத்யாந் ।
ரவ்யாவாஸ்வ பாதுகே விஜிதே
ஷாத்ஹாஸ் ஸம்ஸ்த ஸவத்யா: ॥ (கஎஎ)

உதயேதி. ॥வ்யா॥ ஹே ரவ்யாவாஸ்வ பாதுகேஷாத:, ஸவத்யா: ஷாஸநம்-தவ ஆஜ்ஞாம், உத்தமாங்கேந, உதயா: அஸ்தா: கிரி ஷ்டா: வஸ்த்ரா:-தத்தேஶாதிபதய:, ஸர்வ்யா:, யேஷாஞ்சாந், ராஜ்யம்-உபத்ரவாபாவம், மஹேஷயித்வம்-ஐஶ்வர்யம், ஶ்ரீம், யேஷாஞ்சாந், ஸமேத்யாந்-ஸேநாயாஸ்தாந், விதாந்-ஷத்ருந், விஜிதே-ஜிதவாந். ஜயதேர்லுட். “விபராஜ்யாம்ஜே:” இதி ஆத்மநேபதம். “ஸந்ரிஜோ:” இதி காவ்யம். அத்ர ஷாஸநஸ்வ ஸந்நிதி விஶேஷணஸ்ய விதஜேதத்வகாஹிவ்யாய ஹேதுகாரவரிகராலங்கார:.

பாதாழ்வான் உன் சாஸனத்தை முடியில் வகித்துக்கொண்டே மகததேசம் முதலிய தேசங்களையெல்லாம் ஒரு பூண்டிராமல் துலைத்தார். (௬எ)

॥ஶ்லோ॥ அநிதர வஹநீய ஜந்த்ரிஸ்வேய யஸ்யா த
த்வயி விநிஹித பாவீஸ ஸம்ராஜ்யம் ராஜ்யம் ।
ரவ்யதி வஸ்ரகே ரத்வீதே தராநீம்
ஶ்ரியமிவ ஸுஸம்ஸ்ரம் ஸாதரம் லோகபாலா: ॥ (கஎஅ)

அநிதரேதி. ॥வ்யா॥ ஹே ரவ்யதி வஸ்ரகே, யதா, ஜந்த்ரி ஸ்வேய:-ஸர்வஜ்ஞே ப்ருஹ்ருதிபி:, அநிதரவஹநீயம்-அன்யேந வோஷ்டுமஶக்யம், தத்-ப்ரஸித்தம், ஸம்ராஜ்யஸ்ய, ஆதிராஜ்யம், ஸாவயஸாக்யத்வம், த்வயி, விநிஹிதம்-நிக்ஷிப்தம், பாவீஸ, ததாநீம் லோகபாலா:-தேவா ராஜாநஸ்ச, த்வாம், ரத்வீதே, ஶ்ரியமிவ, ஸாதரம், ஸுஸம்ஸ்ர: உபஸம்வ்ய ஸ்வேக்ஷாவ்யஜங்க:. ஸூக்த்யம் காரஸ் உத்ப்ரேக்ஷாலங்கார ஸம்ஸ்ருஷ்டி:.

ஒருவருந்தாங்ககூடாத அந்த ராசசியத்தில் மந்திரி முதலிய வர்களெல்லாருஞ்சேர்ந்து உன்னைப பட்டாபிஷேகஞ்செய்தபோது இந்திராதி தேவதைகளெல்லாம் உன்னை லக்ஷ்மீபோலவே நினைத் தார்கள். தேவதைகள் துறந்துவிட்ட ராசசியத்தைப்பிராட்டி மீட்

டுக்கொடுத்தாள். பாதுகையும் அப்படியேசெய்கிறபடியால் இப்படி கூறினர். (௭௮)

॥ஶ்லோ॥ பரிஹ்ருத தண்டகாவ்ரஜநம் பதரக்ஷிணி த்வ-
த்பரிணத விஶ்வஸம்பதுதயம் பாதயோரபிருசயம் ।
ப்ரபாபதி ரத்நபீடே அபிஷிச்ய ததா விதேபே
வ்யபகத வைரிஸைந்யபயம் ஸபாதயா ஸமயம் ॥ (௧௭௯)

பரிஹ்ருதேதி. ॥வ்யா॥ (ஹே பாதுகே) இதி அத்யாஹார்யம் ஸம்போதநம் ... ததா அபிஷேககாலே, பரிஹ்ருதம் த்யக்தம், தண்டகாவ்ரஜநம், (தண்டகா) கமநம், யேந தத், ராகவேந த்யாஜிதமித்யர்த்தம். பதரக்ஷிணீ, பாதுகே, ரக்ஷணஶீல! வா ஸ்திதயோஃ, "சதுஷ்டய" இதி நிர்த்தேஶ்யயோஃ. பரிணதஃ பரிபக்வஃ, விஶ்வஸ்மிந், ஸம்பதுதயஃ, யஸ்ய தத், ("பதரக்ஷிணி" இதி பாடே) ஸாம்ராஜ்யாபிஷேகாதேர் ரக்ஷணஶீலே ஹே பாதுகே விஷயே பரிணதஃ விஶ்வஸ்மிந் ஸம்பதோ உதயோ யஸ்மிந் தத் பாதயோஃ; தாவ்ருஷ்டே பாதயோரபிருசயம் பதித்வா: தத் வ்யபகதம், பாதயோஃ, அபிருசயம் அபிஷேகாத் ... ப்ரபாபதேஃ, ரத்நபீடே, (ரத்ந) அபிஷிச்ய, ஸஹ தண்டகம், (ரத்ந) வ்யபகதாஃ நஷ்டாஃ, வைரிஸைந்யாநாம், பயாஃ, யஸ்மிந் ததாவிதம், விதேபே ... ப்ரதாப ... ததாவிதம் ... ஸமயம் ...

ஓ பாதுகையே நீங்களிருவரும் தண்டகைக்குப்போவதை நிறுத்தி இவ்வுலகத்தில் சத்துருக்களின் பெயரேயில்லாமல் சகலைசுவரியங்களுமுண்டாகும்படி அரசாண்டீர்கள். (௭௯)

॥ஶ்லோ॥ பாத்ரே யா த்வாம் ததாநீம் கிலைதத்ஸ்தாநம் ஶ்ரிராகரோ தேவீ ।
தந்வீ ஶரீரமிவ ஜநகஜா ஜநநீ ப்ரஸவித்ரீ ரத்ந பா-
துகே ஸவித்ரீ ॥ (௧௮௦)

பாத்ரேதி ॥வ்யா॥ ஹே ரத்நபாதுகே, ததாநீம் அபிஷேககாலே, பாத்ரேஷு, உபயஃ ப்ராஜ்ஞஃ, உபயபாதுகஸ்ய, "உபயஃ பாதுகயோஃ" இத்யமரஃ, யயா, ஶ்ரீ, ஜநகஜா ஜநநீ ஜநகராஜதநயா, ஜாநகிஷாணாம், ப்ரஸவித்ரீ உத்பாதயித்ரீ,

ஹிதவேத்ராயிதீத்வ, “ஷஷ்டீ வ்யாணிவஸதே” “ஷாவேத்ரணே” உதாஹ்ருதவாந். “ஸதேஜஸ:” இதிஜீவாந். ஸவிதா-ஸம்ப்ரதாயஸ்ய, ஜநத்ரஷ்டா: ஸமஸ்தஸ்ய தமோநிவர்த்தகத்வாத், திரஸ்கரணீயம், தமோ-வஸ்து, தமஸ:-ஆவரிதம், தமோமய ஜ்ஞாநம், நிராகரோத்-நிரஸ்தவதீ. ஶ்ரேஷ்டஸம்பந்நத்வாத் உபமாலங்கார:. வ்ருத்தமாநுஷ்டுபம்:

அக்காலத்தில் நீ அதிகமான மேன்மையை யடைந்து அந்த வம்சத்தரசர்களுக்கெல்லாம் மூலபூதனான சூரியன் மேனிபோல த மஸ்ஸையெல்லாம் நீக்கினாய். (தமஸ்ஸு – இருள், அறியாமை.) (௨௦)

இதி கவிதார்க்கிகஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்ய ஸ்ரீமத்வேங்கடநாதஸ்ய ஸ்ரீமத்வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு ஸ்ரீரங்கநாயகபாதுகாஸஹஸ்ரே ஸடீகா அதிகாரபரிக்ரஹபத்ததி: ஷஷ்டீ.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:.
ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேசிகாய நம:.

ஸ்ரீரங்கநாயகபாதுகாஸஹஸ்ரே வ்யாக்யாநே
அபிஷேகபத்ததி ப்ராரம்ப:.

॥ஶ்லோ॥ பாஹி ந: பாதுகே யஸ்யா விதாஸ்யந் அபிஷேசநம் ।
ஆபிஷேசநிகம் பாண்டம் சக்ரே ராம: ப்ரதக்ஷிணம் ॥ (௧அ௧)

॥அவ॥ அதாஸ்யாம் பத்த்யாம் பாதுகாம் ராஜ்யாபிஷேகாவஸரம் ப்ரதிபாதயதி. பாஹீதி. ॥வ்யா॥ ஹே பாதுகே, ந:-அஸ்மாந், பாஹி-ரக்ஷ, ராம:, யஸ்யா:, தவேத்யர்த்தாத். அபிஷேசநம்-ஸம்ஸ்நாநம், விதாஸ்யந்-கரிஷ்யந், ஆபிஷேசநிகம்-அபிஷேசந ப்ரயோஜநகம், தத்வேத்யத்ராவர்த்தத் “ப்ரயோஜநம்” இதி டஞ். பாண்டம்-உபகரணம், ப்ரதக்ஷிணம் சக்ரே-ப்ரதக்ஷிணமாஸ்ருதவாந் கார்யமிதி வர்ணயந்தா: ப்ரதக்ஷிணமிதி க்ரியாவிசேஷணம் ப்ரஸித்திகாதவ்யதிரோதவ: ஶாஸ்த்ரீயஸ்ய மங்கள த்ரவ்ய ப்ரதக்ஷிணஸ்ய பாதுகாபிஷேகாய த்ரவ்யபரிக்ரமங்கள கார்யத்வேந நிஷ்டா ஜேதவ்யேக்ஷா. ஆபிஷேசநிகபாண்ட ப்ரதக்ஷிணமே

ராமாயணே; "ஆபிஷேசநிகம் பாண்டம் க்ருத்வா ராம: ப்ரதக்ஷிணம் । ஶனைர்ஜகாம ஸாபேக்ஷோ த்ருஷ்டிம் தத்ராவிசாலயந் ॥" இத்யுக்தம்.

எதின் அபிஷேகத்திற்காக வைத்திருந்த பூர்ண கும்பத்தைப் பெருமாளும் பிரதக்ஷிணம பண்ணினரோ; அந்தப்பாதுகைகள் என்னை ரக்ஷிக்கட்டும. (௧)

॥ம்ரு॥ ராகவஸ்ய சரணௌ பதாவநி
ப்ரேக்ஷிதும் த்வதபிஷேகமீஷது: ।
ஆபிஷேசநிக பாண்ட ஸந்நிதௌ
யத்ப்ரதக்ஷிணகதிஶ்ஶனைர் யயௌ ॥ (௧௮௨)

ராகவஸ்யேதி. ॥வ்யா॥ ஹே பதாவநி, ராகவஸ்ய-ராமஸ்ய, சரணௌ, த்வதபிஷேகம், ப்ரேக்ஷிதும், ஸஞ்ஜாத-காங்க்ஷிதவந்தௌ, இத்யுத்ப்ரேக்ஷா. யத்-யஸ்மாத் காரணாத், ராம:-ஆபிஷேசநிகபாண்டஸந்நிதௌ, ப்ரதக்ஷிணகதிஸ்ஸந், ஶனை:-மந்தம், யயௌ-கதவாந். தத இதி பஞ்சமோऽத்யாய:. சதுர்ப்ரதமயோர்பாதயோஸ் உத்தராயோஶ்ச ஸமயோர்நாஸ் காவ்யலிங்கமலங்கார:; தயோஸ் ப்ரேக்ஷாஸங்கர:.

அந்தப்பூர்ண கும்பத்தைச்சுற்றிச சக்கிரவர்த்தித்திருமகன் எழுந்தருளினபடியால் அவர் திருவடிகள்கூட உன் அபிஷேகோச்சவத்தைக் காணவிரும்பினவென்று தோன்றுகிறது. (௨)

॥ம்ரு॥ மந்த்ராபிஷிக்தைர் நியமேந பாத்யௌ
விஶ்ருத்ய நந்தம் ரகுநாத பாதௌ ।
ப்ரத்நாஸநஸ்தாம் மணிபாதுகே த்வாம்
ராமாநுஜந்மா பரதோऽப்யஷிஞ்சத் ॥ (௧௮௩)

மந்த்ரேதி. ॥வ்யா॥ ஹே மணி பாதுகே, ராமாநுஜந்மா, பரத:, ரகுநாதபாதௌ, நியமேந-காவ்யவிதாநேந, ஸம்ஸ்க்ருதியாத். மந்த்ரை:, அபிஷிக்தை:-மந்த்ரபூதை: தீர்த்தோதகஸம்ஸ்க்ருதை: பாத்யௌ-பாதஸ்பர்ஶம், விஶ்ருத்ய-அபநீய, ப்ரத்நாஸநஸ்தாம்-ப்ரத்நே ஸிம்ஹாஸநோபரி ஸ்திதாம், த்வாம்-ஸபக்தீம், அப்யஷிஞ்சத். அபிமந்த்ராஸ் "ஶிரஸ்ஸு த்ரோணே" இதி பாதோऽபூஜ் "ப்ராக்ஷிதாபிஶ்ச வாரிபி:" இதிஷ்கம். நந்தநீத்யாஸ் ப்ரேக்ஷா.

விதிப்படி நீராடிப் பரிசுத்தமாயிருப்பவர்களே எம்பெருமான் திருவடிகளை வகிக்கவேண்டுமென்றெண்ணியோ பரதாழ்வான், உன்னை ரத்தினசிங்காசனத்தில் எழுந்தருளப்பண்ணி யபிஷேகம்பண்ணுவித்தார். (ங)

‖ஶ்லோ‖ ஸ்நாதாநிர்யோமேஸ்யநிவதூரேநம்
ராஜ்யாபிஷேகஞ வரிதூஜதம் ।
ராமாநுஜஸ்த நநுவாரதஞூஶ்ர
ஊமஹாவமஹாஹ்ராம ஹவதீ ஜிதாய ‖ (கஅச)

ஸ்நாதமிதி ‖வ்யா‖ நதித்ராஷஞூணே (வாஷுகே) ஐதி ஶேஷஃ. ஹவதீ, ஸ்நாதஃராஶஸ்ய, நியோமேவேரணேவி, ஈதிவதூரேநம், (ஶக்ஷணம்) ராஜ்யாபிஷேகம், வரிதூஜதம்—ஈநதீகரவூரணம், (ஹரதஞ), தஸ தயாகேவநவஸிஶஸ, உஹஸ, ராமநுஜஸ, வாரதஞூாஸ்—ஶேஷகேவந ஹேதநா, உஹாஹ்ராம—நிவதூநாஹிஷேகாதீகாராஹ்ராம, ஜிதாய—ஜிதவதீ. ராஷவாக்யாதி ஶஐேநந தஸ கவேத்தாவக்ஷாவிதி ஹாவஃ. வஷாயூஹேதகம் காவ்யலிஂஶஶங்காரஃ.

நீ, காட்டுக்கு வரவேண்டாமென்று பெருமாள் நியமிக்க அதைத்தடுத்த இளையபெருமாளையும், ராச்சியாபிஷேகத்தைத் தடுத்த பரதாழ்வானையும், நீ பெருமாள் நியமனபபடியே அவ்விரண்டையும் பரிககிரகித்ததினால், அதிசயித்து அவாகளினும் மேலான மகிமை பெறறாய். (ச)

‖ஶ்லோ‖ நிவேஶ்ய ரஜைஶ்ர வாஷுரகேஷ
ஹஷாவஸேந ஹாஷுர ஶஹ்யஷிஞகீ ।
வஶீ வஸிஷ்டா ஶநவமஶஜாநா
ஜஹீக்ஷிதாம வமஶவமோராஹிதக்ஷாம ‖ (கஅரு)

நிவேஶ்யேதி. ‖வ்யா‖ ஶஹாமஂமேஶ்ர வாஷுரகேஷ, வஶீ—ஜிதேநத்ரியஃ, ஶநவமஶஜாநாம, ஶஹ்ராம க்ஷீயதி நிவஸதீதி தயோக்தாநாம—“க்ஷிநிவாஸமதேஷ்ராஃ” ஐதியாகேதாஃ க்ஷிவ. ராஜ்ஞாம, வமஶவமோராஹிதஃ—வஹமகாஶஜீவீ, வஸிஷ்டஃ, க்வாம, ஹஷாவஸேந—வஸிம்ஹாவஸேந, நிவேஶ்ய—நியாய, ஹாஷுரம—ஶுஷரேணஸஹ, ஈஹ்யஷிஞகீ. ஈதூஶஹாவமாஷ வஸிஷ்டஸ்ரிதஸ்ய வாஷுகாவணூ

நாம்நகா த்ரூடாத்தாஸ்தாநா:, “ஶஹாவேணாஷவாரித்ர வணைந்நம் வாதூதாதூதம்” இதிஸக்ஷணம்.

மனுவம்சத்தரசர்களுக்கெல்லாம் குலகுருவான வஸிஷ்டமாமுனிவரன்றே உன்னை அந்தச்சிங்காஸனத்தில் உட்காரவைத்து மிகுந்த ஆதரவுடன் அபிஷேகஞ்செய்தார். (ரு)

॥ஶ்லோ॥ க்ருதாபிஷேகா ஸவதீ யஶாவ

த்ருஜிதூஶ வாதாவநி ரத்ந வீடெ ।

மஹாநிவாத ஸவிதாம் ஸாதூராா

ரயி த்ருகாஸ ஶ்ரீ ஶயஸுகார ॥ (கஅசா)

க்ருதெதி. ஹெரஜூஶ வாதாவநி, ரத்நவீடெ-ஶணிஶய ஸிம்ஹாஸநெ, யஶாவது-யஶாஸந், தவாநஹாவஸத்ருஶதியாவது. “தகூஸம்” இதூ்ஹேவதி:. க்ருதாஸிஷெகா-விஹிதஸ்வைநா, ஸவதீ, மஹாயாஃ, நிவாதெதநவ தநெந, ஸவிதாம், ஸாதூராா: ரத்நஸாநெநா:, “ஶோஸூஶோஹேூஶர்ம் ரத்நஸாநஸூ ராஷய:” இதூ்ஶர:. ஈயி த்ருகாஸஶ்ரீம் உஶூஸஸ்ரீம், “உவது காதெஹஹாஸஞா ஸஶ்ரீஶ்ஷூஶயிதூகா” இதூ்ஶர:. கயஶுகாரகநாத்ருதவதீ. ரத்நவீடஸ்ய ஶோராஸாஸ்யம், ஈஷிஷெகஸ்ய மஹாநிவாதஸாஸ்யம், காஞ்ந வாதோகாயா உஶூயஸாமஸாஸ்யஞ் வ்ருதீயத இதூ்வஶாயா ஶநாதெரணாயிக்யாக வ்ருதீவஹேத: “வண்யாவஶயாஹெந தயாந்ஸ்யாவ்யநாதர:” இதிஸக்ஷணாக.

நீயபிஷேகஞ்செய்துகொண்டு அந்த ரத்தின சிங்காசனத்தில் வீற்றிருக்கும்போது, கங்காஜலம் வீழப்பெற்ற மேருமலைச்சிகரம் போலவிளங்கினாய். (சா)

॥ஶ்லோ॥ வஸிஷ்டஶேஷ்வெ விஹிதாஷிஷெகாம்

ராஜாஸநெ ராஶிவெஶ யொஷெ்ய ।

தஷாவ ரஜூஸ்ஶ வாதாரக்ஷ

வராஶெதவ ஸ்ராம் வர்யஶ:கவீநாம் ॥ (கஅள)

வஸிஷ்டெதி. ॥வ்யா॥ ஹெரஜூஸ்ஶ வாதாரக்ஷ, ராஶஸ்ய, நிவெஶயொஶ்யஸூராநாஷெ, ராஜாஸநெ-ஸிம்ஹாஸநெ, வஸிஷ்டஶேஷ்வை:, (ஜேஷ்டிஹி:) விஹிதாஷிஷெகாம் க்ஷாம்-க்ருதஸ்வை

நாம பவதீம், கவீநாம், ப்ரதம:, ப்ராசேதஸ:-வால்மீகி:, துஷ்டாவ-அஸ்தௌஷீத். அயம் பாவ:. பூர்வோக்தப்ரகார:, ப்ராசேதஸஸ்ய ஆதிகவித்வாத் ப்ராசீநஸார்வபௌம வ்யதிரேகாவ்யாப்த்யதிக்ரமணாக்ரமணாத்யநி:.

சக்கிரவர்த்தித் திருமகனுககே உரித்தான அந்த ஆசனத்தில் உன்னை வஸிஷ்டர் முதலியவாகளெல்லாருமட அபிஷேகஞ்செய்தபோது கவிவரரான வால்மீகி முனிவர் உன்னை ஸ்தோத்திரம் பண்ண ஆரம்பித்தார். (எ)

॥ஶ்லோ॥ ரக்ஷோபாயாத் மணிபாதரக்ஷே
ராமாத்ருதே ரகுபதே: ப்ரவாஸே।
ரக்ஷாபகாரா பவதீ விதேநே
ராஜந்வதீம் கோஸலராஜதாநீம்॥ (கஅஅ)

ரக்ஷதீதி. ॥வ்யா॥ ஹே மணிபாதரக்ஷே, ராமாத்ருத:, ரகுபதே:-ஶ்ரீரங்கநாயகஸ்ய, ரக்ஷஸாம், அபாயாத்-அபாய, ப்ரவாஸே-வநகமநே ஸதி, ரக்ஷாபகாரா-ரக்ஷணரூபேண உபகாரேண, ஹே தஸ்மாத். ரக்ஷஸாமபகாரம் விநாஶயந்தீ ஸத்யேந ஸத்ருஶ்யேத ஸதூர்ணமேவ. ராகவராஜதாநீம்-அயோத்யாம், ராஜந்வதீம்-ஶோபநராஜயுக்தாம், விதேநே, க்ருதவதீ ஶோபந ராஜா பஹுவிதி. ராமப்ரவாஸநாராஜகதயா விக்ருதாயா அயோத்யாயா: பாதுகஸ்ய ராஜகக்ருதேநஸம்பந்நேந ஸம்ப்ராப்தை: பரிபூர்ணபரிபூர்ணஹேதுநாஶகாரை:; தேநரக்ஷோபமேயக காரணம் ராஜ்யநிவிஷ்டாயா: பாதுகாயா வ்யதிரேகாவ்யாப்த உதக்ரமணாக்ரமணாத்யநி:.

ராக்ஷஸர்களைக்கொல்வதற்காகச் சக்கிரவர்த்தித்திருமகன் காட்டுக்கெழுந்தருளினபோது நீயுனக்கு நல்லபேருண்டாகும்படி அந்தத்தேசங்களை ரக்ஷித்தாய். ராக்ஷஸர்களுக்கு அபகாரஞ்செய்தாயென்றும் ஒரு அர்த்தம். (அ)

॥ஶ்லோ॥ ப்ராப்தாபிஷேகா மணிபாதரக்ஷே
ப்ரதாபமுக்ரம் ப்ரதிபத்யமாநா।
ஶஶாஸ ப்ருத்வீம் பவதீ யதாவத்
ஸாகேதஸிம்ஹாஸநஸார்வபௌமீ॥ (கஅகூ)

ப்ராப்தேதி. ॥வ்யா॥ ஹே மணி பாதுகே, ஸாகேத ஸிம்ஹாஸ நே நந்தயித்ர்யாபிஷேகேண, (பரிக்ருஹீதேந) ஸார்வபௌமத்வ முத்ராஶ்ரீர்யயா, ப்ராப்தாபிஷேகயா, உக்ரம், ப்ரதாபம், ப்ரதிபக்ஷ த்ராஸநா, அப்ரஸ்ஸாநேநைவ ராஜ்யரக்ஷணாதிதி ஸாவ:, பவதீ, யதா பஸ்யாயாம், பவ்யம், ஶஶாஸ ரக்ஷிதவதீ. உதாத்தாலங்கார: ; தேந திக்விஜயயாத்ராஸ்தேரேண ஸஹ்ய: ப்ரதாபபரிக்ருஹீதேந ண ஸ்ம்ருதிரஹோரக்த்யா ப்ரஸித்த ஸார்வபௌம வ்ருத்திரேகோஷ் ஜ்ஞேத.

நீயந்த ராச்சியத்தில அபிஷேகம்பண்ணிக்கொண்டு அத்தேசங் களுக்குச் சக்கிரவாததிநியாயிருநது மிகுநத வலிமையுடன் அநியாய ங்களொன்றுமில்லாமல பூமியை ரக்ஷிததாய். (கூ)

॥ஶ்லோ॥ ஆஶாந்தராணி த்வம் மணிபாதுகே
ஜிகீஷதோ தாஶரதேர் நியோகாத் ।
ஜாதாவஸாதா த்வயி ஸம்ப்ரயாதே
தீர்த்தோதகை ருச்ச்வஸிதா தரித்ரீ ॥ (ககூ௦)

ஆஶாந்தரேதி. ॥வ்யா॥ ஹே மணி பாதுகே, ஆஶாந்தராணீந்த்ரா வணப்ரப்ருதீந், ஜிகீஷத:-ஜேதுமிச்சத:, தாஶரதே:-ராமஸ்ய, நியோகாத், ஜாதாவஸாதா-ஜநிதவ்யதா, தரித்ரீ, த்வயி, ஸம் ப்ரயாதே:, தீர்த்தோதகை:, உச்ச்வஸிதா "ஶ்வஸ ப்ராணநே" இத்யாதோ: கர்த்தரி க்த:. ஆஶ்வஸிதா. அத்ர விஶேஷண ஸாமி ப்ராய விவக்ஷாநாயிகாவ்ருத்தாந்த: ப்ரதீயதே. ஸமாஸோக்த்யலங் கார:.

ராவணாதியரை வெல்லுமபடி பெருமாள் வநவாஸம்போனபடி யால் அவர் வியோகத்தைப் பொறுக்கமாட்டாமல் தவித்துக்கொண் டிருநத பூமிப்பிராட்டி உன் அபிஷேக ஜலங்களாலன்றோ கொஞ்சம் ஸப்பிராணித்தது.

॥ஶ்லோ॥ அத்யாஸித ஜநகஜாபதிநா க்ருஶாநுரேதே
ராராத்ய தேவி பவதீ பவநீயபீடம் ।
ராஜ்யாபிஷேக ஸமயே மணி பாதுகே
ராஜோசித தவ வபு: பரதோ விதேநே ॥ (ககூக)

அத்யாஸிதமிதி. ॥வ்யா॥ ஹே மணி பாதுகே, பரத:, ஸந்தாந

[illegible]

மனுமுதலிய ராஜாக்கள் அனைவரும் க்ரமமாய் அரசுசெலுத்தி வந்த அந்த ஸிம்ஹாஸனத்தில் உன்னை யெழுந்தருளப்பண்ணிச் சக்கிரவர்த்தித் திருமகனுக்குச் செய்யவேண்டிய பட்டாபிஷேகத்தை யுனக்குச்செய்தார் ஸாதாழ்வான். (கக)

[illegible] (ககஉ)

[illegible]

பதினான்கு லோகங்களையும் விளங்கச்செய்கின்றவளான உனக்கு மிகுந்த பக்தியுடன் அந்தத்தேசத்தில் அபிஷேகஞ்செய்வித்து பெருமாளில்லாமையால் அஞ்ஞானமமேலிட்டு துக்கமடைந்திருந்த அந்நாட்டிலுள்ளோரனைவரையும் சுகிக்கச்செய்தார் பரதாழ்வான். (இந்த ச்லோகத்தில்) சூரியாஸ்தமனமாய் இருளமூடிப்போனதேசத்தில் பதினான்குலோகங்களுக்கு மொளிகொடுக்கவல்ல தீபமொன்றேற்றி முன்னிருந்த இருளைபபோக்கினாரென்றும் கருத்துத்தோன்றும். (க௯௨)

॥௧௯௩॥ ஸ்தாபயேய பாதபஸ்ய ஸுதஸ்ய ஸந்தே
மூலம் பதாவநி மஹீப ஸுத த்ருமஸ்ய ।
சாயாவிஶேஷமதிஶத்யகிலா ப்ரஜாநாம்
யாவஜ்ஜலைஸ்த்வயி ஸ்நேஹாபிஷேகதோயை: ॥ (க௯௩)

ஸ்தேதி. ॥வ்யா॥ ஹே பதாவநி, த்வம், ஸர்வேஷாம், ஸேவமாநாநாம், பாதபஸ்ய மஹீபதே: ஸுதஸ்ய ஸந்ததே: ... மூலம் ... மஹீப ஸுத த்ருமஸ்ய ... ப்ரஜாநாம் ... அபிஷேகதோயை: ... [Grantha commentary, reading uncertain]

ஓ பாதுகையே நீ, சக்கிரவர்த்தித் திருமகனாகிற விருக்ஷத்திற்கு வேர்போலிருக்கிறாய். ஏனென்றால் தீர்த்தங்களைக்கொண்டுவந்து உனக்கு அபிஷேகஞ்செய்ய அவர் சகலஜனங்களுக்கும் நிழலை (காவலை)க்கொடுத்தாரன்றோ. ஒரு மரத்தின் வேரில நீருற்ற அமமரம் தழைத்து நிழலைக்கொடுபபது வழக்கமல்லவா? இம்மரத்தினின்றுமுண்டாகிற பலஙகள், தருமார்த்தகாமமோக்ஷங்களென்கிற நாலுவகைபபுருஷார்த்தங்களுமாம். (௧௯௩)

॥ஶ்லோ॥ அஸ்நாய ராமவிரஹாத் தநுவ்ரதம் த்வம்
ராஜ்யாஸநாய ஸதீ மணி பாதரக்ஷே ।
பூர்வாபிஷேக ஸலிலஸ்ய ஸமுத்பவாய
ஶ்ரேய: ததா ஸமுசிதம் ஶிஶிரோபசாரம் ॥ (கக௩)

அஸ்நாயேதி. ॥வ்யா॥ ஹே மணி பாதரக்ஷே, ஸதீ, ராமஸ்ய, விரஹாத்-வியோகாத், தநுவ்ரதா, வ்ருத்தி:-ஸ்திதி:, யஸ்யா:ஸா, ஸமுத்பவாய-ஸம்பவே, ராஜ்யாஸநாய-ஸோபாநாத் தநாய, பூர்வாபிஷேகம் ஸலிலஸ்ய-ராஜ்யாபிஷேகவ்யாஜேந, ததா-வேதகாலே, ஸமுசிதம்-யோக்யம், ஶிஶிரோபசாரம்-ஶைத்யோபசாரம், அஸ்நாயத்-ஸ்நாநம் க்ருதவதீ விஶேஷணபதஸ்ய அத்ராக்ஷேபகதயா ஸமுசிதாயா நாயிகாயா: ப்ரியஸவிதத்ர ஶிஶிரோப சார ப்ரதீதேஸ்ஸமாஸோக்திரலங்கார:, 'பூர்வாபிஷேக ஸலிலஸ்ய' இதி பதஸ்யார்த்த: கேதவாபஹ்நுதி ஸங்கீர்ண:.

ஸ்ரீராமசந்திரன் வியோகத்தால வாடிவருந்தியிருந்த பூமிக்குச் சைத்தியோபசாரஞ் செய்யவேண்டுமென்றே நீ அபிஷேகஞ்செய்து கொண்டாய். பாதுகையின் அபிஷேக ஜலங்களால் பூமி சுகித்தது போலும். (கச)

॥ஶ்லோ॥ மாலிந்யமாத்ருதவதீ மணிபாதரக்ஷே
பங்கேந கைகயஸுதா கலுஷோத்திதேந ।
ஶுத்திம் பராமபி ஜகாம பவத்ப்ரயுக்தம்
புத்ர:க்ஷணாத் ஸுவதிதே ரபிஷேகதோயை: ॥ (கக௫)

மாலிந்யமிதி. ॥வ்யா॥ ஹே மணி பாதரக்ஷே, கைகயஸுதாயா:-கைகேய்யா:, கலுஷேந, உத்திதேந-ஜாதேந, பங்கேந-பாபேந, கலுஷேண, "பங்க:கலுஷபாபயோ:" இதி விஶ்வ:. மாலிந்யம்-பாபம், யத்வா ஸரகம், "மலோஸ்பாபவிட்கிட்டாநி" இத்யமர:. தலஸ்யாஸ்த்யே "ஜ்யோஷ்டாதிஸ்ரூபிணோ ஜலபிவலங்லஸமேதாநி மலீமஸா:" இதி நிபாதநாத் மலஶப்தாத் நிபாதநாத் நிஷ். ப்ராஹ்மணாதிகாத் ஷ்யஞ். ஆத்ருதவதீ, ஜயம், வஸுந்தரா, புத்ர:, நிபதிதை:, அபிஷேகதோயை:, க்ஷணாத், பராம்ஶுத்திம் அபிஜகாம-ப்ராப்தவதீ. பங்கமாலிந்யஸ் ப்லேஷேண ப்ரதீதஸ்ய கலுஷஸ்ய அபிஷேகதோயேந க்ஷாலந

நாகஸ்ய ஶோகஸ்ய ஶோகஸ்ய க்ஷா. பாவகாஹாவாதுஷ்யா தயாவ பரிபூர்ணபூர்ண:.

கைகேயிசெய்த கலஹத்தால் உண்டான பங்கத்தால் மலினமாயிருந்த பூமிபபிராட்டி யுன் அபிஷேகஜலங்களால் சுத்தியடைந்தாள். (பங்கம்-சேறு, பாபம்) கைகேயிசெய்த கெட்டகாரியத்தால் (அதாவது சக்கிரவர்த்தித் திருமகனைக்காட்டுக் கெழுந்தருளும்படி செய்ததினுல்) விசனமடைந்திருந்த ஜனங்களெல்லாம பாதுகைக்குப் பட்டாபிஷேகஞ்செய்ததினுல் சந்தோஷமடைந்தனவென்பது-தாத்பரியம். (கரு)

॥மூ॥ ஸுபரிஷ்க்ருத ஜப்தமந்த்ரை முநிபிர்க்ருஹீதம்
தோயம் பதாவநி ததா த்வயி ஸந்த்ரு பதிதம் ।
மூலாவஸேக ஸலிலம் நிகமத்ருமாணாம்
ஶாபோதகஞ்ச ஸஹஸைவ க்ஷணதாசராணாம்॥ (ககசு)

ஸுபரிஷ்க்ருதமிதி. ॥வ்யா॥ ஹே பதாவநி, மந்த்ரபூதேந, ததா-அபிஷேககாலே, ஜபஸித்தமந்த்ரை, த்வயி, ஸுபரிஷ்க்ருதம்-ஸம்ஸ்க்ருதம், ஸந்த்ரு:, பதிதம், தோயம்-ஜலம், நிகமாநாம்-வேதாநாமேவ, த்ருமாணாம், மூலாவஸேக ஸலிலம்-மூலப்ரதேஶ ஸேசநஜலம், அபூத். வேத்ருமாணிகா: யதாஹம் ஸ்ப்ருஹ்யநாய்யாபநாதிகம் க்ருதவந்த இதிபாவ:. க்ஷணதாசராணாம்-ராக்ஷஸாநாம்து; ஸஹஸைவ. ஶாபோதகம்-ஶாபாபிமந்த்ரிதஜலம், ஸஹஸா-ஜாதம். தத: ப்ரப்ருதி விநாஶோபக்ரம நாஶோபக்ரமஹேது:. வேதவ்யக்ஷா க்ஷோபவிஷய ஹேதுர் ராக்ஷஸாபிஷேகதோயஸ்ய ப்ரஹ்மயோக்யோ தர்ம வாக்ஷ்ய:, "ராக்ஷஸ ப்ரஹ்மயோக்யேவ வ்யவஸாவிஷய ஹேது:" இதி லக்ஷணாத்.

பலவித மந்திரங்களும் ஜபித்துப் பரிசுத்தமான ஜலத்தை முனிவர்களெடுத்து உனக்குப்பட்டாபிஷேகஞ்செய்தபோது அது வேதங்களாகிற விருக்ஷங்களுக்கெல்லாம் வேரிலவார்த்த நீராகவும், ராக்ஷசர்களுக்கெல்லாம் ஒருவன் சாபமிட்டுக் கொட்டின ஜலமாகவுமிருந்தது. பாதுகைக்கபிஷேகமானபோது வேதமெங்கும் ஓங்கியதென்றும் ராக்ஷசர்கள்மடிய ஆரம்பித்தார்களென்றும தாத்பரியம்.

||ஶ்லோ|| விப்ரோக்ஷிதே ரகுபதே: பவதீ யதார்ஹம்
ஶாஸ்த்ருபதே ஸ்திதிமதீ மநுவம்ஶஜாநாம் ।
க்ருத்ஸ்நாந்யபி நிவர்தநேந: ப்ரஹிதை: ப்ரஜாநா-
மஶ்ரூண்யவாப்ய த்வதபிஷேகஜலத்வமாபு: ॥ (௧௯௭)

விப்ரோக்ஷிதேதி. (பாதுகே) ரகுபதேராஸநே, (ஸிம்ஹாஸநே) விப்ரோக்ஷிதே அபிஷேசநஸமயே ஸதி, பவதீ, மநுவம்ஶஜாநாம், ஶாஸ்த்ரு, பதே-ஸ்தாநே, யதார்ஹம்-யதா யோக்யம், ராஜாபேக்ஷயா அதியோக்யத்வம் ராஜ்யபரிக்ரஹே யதா ப்ரத்யேதி பாவ:. ஸ்திதிமதீ-ப்ரதிஷ்டிதா ஸதீ, க்ருத்ஸ்நாநி-ஸமஸ்தாநி, அயோத்யாவர்திநாம், நிவர்தநேந-ஸம்ரோதேந, (வஸிஷ்டாதிபி:) ப்ரஹிதை:, அபிஷேகஜலத்வமாபு:, ப்ரஜாநாம், அஶ்ரூணி-நயநஜலாநி, அவாப்ய ப்ராப்தவதீ. த்வதபிஷேகஜலேந ராமவிப்ரவாஸஶோகோ நிவ்ருத்த இதி பாவ:. அத்ராபிஷேக ஜலஸ்யாஶ்ருஶாஜநகத்வாக்ஷேபோ ப்ரதீபோக்ஷேபோக்ஷா; வ்யஞ்ஜகா பாவாத் மத்யா.

நீயப்போது அந்தப்பதத்திலுட்கார்ந்து ஸ்ரீராமன் வியோகத்தாலுண்டான ஜனங்களின் கண்ணீர்களை உன் அபிஷேக ஜலங்களா லலம்பிருய். (௧௭)

||ஶ்லோ|| ப்ராயோ விஶோஷிதரஸா பதிவிப்ரயோகா-
த்பர்யாகுலீக்ருத ஸரோஜ பயோதரா ம்ளா: ।
அங்கே த்வதீய அபிஷேக பய: நிபீய
ஸேநாம்புஸேவ ஜகதாம் ஸநயாந்யதாத்ரீ ॥ (௧௯௮)

ப்ராயஇதி. ||வ்யா|| ஹேஅம்பே-பாதுகே. பத்யு:-ராமஸ்ய, விப்ரயோகாத்-விரஹாத், விஶோஷிதரஸா-ஶுஷ்கீக்ருதப்ரஸா, விஶோஷிதத்ரவா, "ரஸோராகேத்ரவேவிஷே" இத்யமர:. (அதஏவ) பர்யாகுலீக்ருதா:-க்ஷுப்தா:, ஸரோஜவந, பயோதரா:-ஸ்தநா:, யஸ்யா: ஸா, மளா:, ஶுஷ்கிரோமளா:, ஸீமவீ, த்வதீயம்-அபிஷேகபய:, நிபீய ஸதீ, ஜகதாம், ஸநயாந்யாநாம், தாத்ரீ, ஸேநாம்புஸேவ-ஸேநாகவ்யக்தஸேவா. ப்ராயஇத்யுத்ப்ரேக்ஷா. பாதுகாபிஷேகாநந்தரம் ஸஸ்யம் ஸநயாந்யாதி ஸம்ருத்தி ஜாதேதி பாவ:. ஹேமந்த ரஸவிதாயா ஸஸ்ய ஸந யா

ந்ருபாபாவஸ்ய அபிஷேகஜலபாந பேதகக்ஷாரஸ்வேத்ய க்ஷணா பேதப்ரதாஸ்ஸந்த: ஶஸ்யாநாம் ப்ரணேத்ர்ய இவ ஸம்பந்நா:.

இந்தப்பூமியாகிற பசு சக்கிரவர்த்தித் திருமகளுகிற பர்த்தாவின் வியோகத்தைப்பொறுக்கமாட்டாமல் உடல்வற்றி ஸமுத்திரங்களாகிற முலைகளெல்லாமுலர்ந்து நின்றபோது உன் அபிஷேக ஜலத்தைக்குடித்தன்றோ சகல லோகத்திற்கும் தனதானியமுதலியவைகளைக்கறந்தது. (௧௮)

॥ஶ்லோ॥ வ்ருத்தே யதாவதபிஷேகவிதௌ பபாஸே
வஶ்யாத்மவாம்பரதேந ந்ருபதே: கிரீட: ।
ஆகஸ்மிக ஸ்வகுல விப்லவ ஶாந்திஹ்ருஷ்டா
த்ரஷ்டுஸ்த்விஷாம்பதிரிவ மணிபாதுகே த்வாம் ॥ (௧௧௯)

வ்ருத்த இதி. ॥வ்யா॥ ஹே அம்ப, மணிபாதுகே, பவத்யா: அபிஷேகஸ்ய, விதௌ-விதாநே, யதாவத், வ்ருத்தே-நிவ்ருத்தே ஸதி, வஶ்யாத்மா, பரதேந, ந்ருபதே:-ராஜ்ஞ:, தவ, கிரீட:, ஆகஸ்மிகஸ்ய-அகஸ்மாஜ்ஜாதஸ்ய, அஜ்ஞாதபூர்வகஸ்ய ௦க:. அகஸ்மாதிதிவிபக்திப்ரதிரூபகமவ்யயம். ஸ்வகுலவிப்லவஸ்ய, ஶாந்த்யா-நிவ்ருத்த்யா, (ஜநிதாத்) ஹர்ஷாத், த்வாம், த்ரஷ்டு:, த்விஷாம்பதி:-ஸூர்ய இவ, பபாஸே. ஸ்வபாவோத்ப்ரேக்ஷா.

இவ்வாறு உனக்கு விதிப்படி அபிஷேகமானபின்பு கிரீடம் சமர்ப்பிக்கும்போது அது, தன் குலத்திற்குத் திடீரென்று நடுவில் நேரிட்ட துன்பம் நீங்கி யதனுல் அதிக ஸந்தோஷமடைந்து அதைத் தானே நேராய்க்கண்டுகளிக்கவேண்டுமென்று உன்னிடத்திற்கு வந்த சூரியன்போல விளங்கிற்று. (௧௧)

॥ஶ்லோ॥ மநுவம்ஶபௌரோஹிதேந மந்த்ரை-
ரபிமந்த்ர்ய த்வயி பாதுகே ப்ரயுக்தம் ।
அபிஷேகஜலம் க்ஷணேந ராஜ்ஞாம்
ஶமயாமாஸ ஸமுத்திதாந் ப்ரதாபாந் ॥ (௨௦௦)

மநுவம்ஶேதி. ॥வ்யா॥ ஹே பாதுகே, மநுவம்ஶ பௌரோஹிதேந-வஸிஷ்டேந, மந்த்ரை:, அபிமந்த்ர்ய-ஸம்ஸ்க்ருத்ய, த்வயி, ப்ரயுக்தம், அபிஷேகஜலம், (ஶத்ரூணாம்) ராஜ்ஞாம், (விரோதிநாம்) ஸமுத்திதாந், ப்ரதாபாந்-ப்ரபாவாநேவ உஷ்ணாம்ஶூந், க்ஷ

[illegible]

அந்த வஸிஷ்டமாமுனிவர் மந்திரங்கள் ஜபித்து உனக்கு அபிஷேகஞ்செய்தபோது அந்த ஜலமானது உடனே பகைவர்களின் பராக்கிரமங்களையெல்லாம அணைததுவிடடது (உ௦)

॥२१॥ पादपादुपहृता रघूद्वहा-
दालवालमिव पीठमाश्रिता ।
अभ्यषेचि भवती तपोधनैः
पारिजातलतिकेव पादुके ॥ (உ௦க)

पादपेति। व्या॥ हे पादुके, तपोधनैः महर्षिभिः, पादपादिव पारिजातवृक्षादिव स्थितात्, रघूद्वहात्, उपहृता आनीता, आलवालमिव स्थितं पीठं, [illegible] विशिष्टं सिंहासनं, आश्रिता, भवती त्वं, पारिजातलतिकेव, [illegible] "[illegible]" [illegible] अभ्यषेचि अभिषिक्ता. [illegible]

ஒருவன் ஒரு பாரிஜாதக்கொடியை ஒருமரத்தினின்று மெடுத்துக்கொண்டுவந்து ஒரு பாததியில் நட்டுவைத்துத் தண்ணீரூற்றிவளர்ப்பதுபோல் உன்னைச்சக்கிரவர்த்தித் திருமகனிடத்தினின்று மெழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டுவந்து ரத்தினபீடத்தி லெழுந்தருளப்பண்ணி யபிஷேகஞ்செய்தார்கள் முனிவர்கள். (உக)

॥மூ॥ அம்போபிரபிஷேக ப்ராப்த்யை தே ரம்போருபிஸ்த்
திங்கரக்ரமதீர்த்யம் வாஞ்சிதே கடாக்ஷயிஷ்யது ।
ஸ வம்ஶ கரம் யோகேந ப்ரஹ்மஸுதோ ராமத்ரந்த்ர
ஷ்வீகதிவரயோகம் ஶக்திமாபேனஷ ॥ (௨௦௨)

அம்போபிரிதி ॥வ்யா॥ ஹே வாஞ்சிதே, ஸ:-ப்ரஸித்த:, கர்ம யோகேந:-ப்ரஹ்மண:, ஸுதோ:, (வஸிஷ்ட:) அம்போபி:-தீர்த்தாதி தர்மரவஶக்திபூதை:, தே-தவ, அபிஷேக-ஸாம்ராஜ்யஸ்தவ கே, ப்ராப்த்யை:-காரணபூதை:, ரம்போபி:, திங்கரக்ரம வம்ஶ-ஸூர்யவம்ஶஸ்ய, தீர்த்யா-அவஸாதம், கடாக்ஷயிஷ்யது, அநேந ந தீர்த்யஸ்ய வக்கா வ்யஜ்ஜிதே கூபவர்ணேஷு-அயவர்ஷஜ்ஜ ஜஷி ஸாம்பரஸ்மிந்தேஷு, அபிக:-பஹூ:, நியமாநாம்-ப்ரஹ்ம ரூபாவப்ரக்த கடாக்ஷவர்ணவஜ்ஜநாதிரப்ரவயமாணாம், யோக:-ஸம்பந்த:, யஸ்யாஸ்தாம், ஶக்திம்-அதிஶயம், கூபத்வம்-ஸம்பாதித வாந் வஸிஷ்டோபி கர்மபிஷேகயோக்யதா ஸித்த்யர்த்தம் தீர்த்த ரக்ஷோந ப்ரஸ்வர்ணரணவ ஶுத்வர்ணகமயவர்ண வேதமயீத வாநிதி பாவ:. வஸிஷ்டப்ரஹ்மர்ஷே: ஸூர்யவம்ஶஹஷ்டூதே தே வாஞ்சாகாபிஷேக மங்கலிகாவவாதநா தீக்ஷ்யர்க்ஷாவம் கார: ; ஸதிதநமோகாத்ர தீநிஜநாராயணம் ப்ரதீயத ஐ த்யம்காரேணவஸ்வயதி:.

வெகு மந்திரங்களை ஜபித்து அந்த ஜலங்களால் உனக்கு அபிஷேகஞ்செய்து அதனால் சூரியவம்சத்திற்கு நேரிட்ட கெடுதியைத் தீர்க்கவேண்டுமென்றே பிரம்மபுத்திரரான வஸிஷ்டமுனிவர் அதர்வண மந்திரங்களைச்செம்மையாய் அத்தியயனஞ்செய்து அதில் நல்ல வல்லமை ஸம்பாதித்தார்போலும். (௨௨)

॥மூ॥ திங்கரக்ரஜாநா தேவி வ்ருத்தீவதீநா
ஞிரவயி மயிகாரம் ப்ராப்தவத்யாம் ஸவத்யாம் ।
அஜநிஷ்ட ஸமஸ்தா: வாஞ்சிதே தாவதீந
ஸ்வநஸமய யோகா ஞிமகா ஸ்தூஜஸ்ரா: ॥ (௨௦௩)

திங்கரேதி. ॥வ்யா॥ ஹேதேவி, வாஞ்சிதே, ஸவத்யாம், திங்கர க்ரஜாநாம்-ஸூர்யவம்ஶோத்பவாநாம், வ்ருத்தீவதீநாம்-ராஜ்ஞாம், நிரவயம்-ஸ்வாபாவிகம், மயிகாரம்-ப்ரஸாதம், ப்ராப்தவத்யாம்-

[illegible]

சூரியவம்சத்தில் நீ ஆதிபத்தியம் பெற்றிருந்தபோது சகல நதிகளும உன் அபிஷேக ஜலங்களால் நிறைநது வெள்ளமோடி தேசங்களெல்லாம தழைததிருநதன. (௨௩)

[illegible] (௨௦௪)

[illegible]

பரதாழ்வான் திருவுள்ளப்படி மந்திரி முதலானோர் அனைவரும் உனக்கு அபிஷேகஞ்செய்தபோது அத்தேசத்து ஜனங்களெல்லாம் தாங்களனுஷ்டிக்கிற ஸகல கருமங்களையு முன்னிடத்திலேயே சமர்பபிததுவிட்டார்கள். அபபோது சகலதர்மங்களும் கிருதயுகம் போலவே சரியாய் நடநதது யாவரும நல்லகதிபடைந்தாகள். (௨௪)

[illegible] (௨௦௫)

[illegible]

நீ அந்த ராச்சியத்தில் அபிஷேகஞ் செய்துகொண்டிருக்கும் போது, உனக்குப்பரிசாரிகைகளெல்லாம தங்கள் வளையல்கள்குலுங் கக்குலுங்கச் சாமரகைங்கரியம செயதார்கள். சத்துருக்களின் பெயர்கூட அழிந்துபோய்விட்டது. எங்கும் மந்திரகோஷங்களே தலை யெடுத்திருந்தது. (௨௫)

॥௨௬॥ [illegible] (௨௬)

[illegible]

உனக்கு அபிஷேகஞ்செய்யும்போது உண்டான மந்திரகோ ஷங்களும் அபிஷேக ஜலததிரளையும அத்தேசத்து ஜனங்களின் அழுகைக்குரல்களையெல்லாம் போக்கடித்தன. (௨௬)

॥ஶ்லோ॥ த்ரிவிஷ்டபஸ்தை ரபிவிஜய தேவி ராஜ்யாபிஷேகம்
பரதவ யதி த்வம் பாதுகே நாங்கீகரிஷ்யா: ।
கதமிவ ரகுவீர: க்ருத்ய யத்நவ் ப்ரயத்ந
ஸ்ரீமதாராஸ் ஸம்பாதயேத ஸாத்யம் தேவகார்யம் ॥ (உ௦எ)

த்ரிவிஷ்டபேதி. ॥வ்யா॥ ஹே தேவி, பாதுகே, த்ரிவிஷ்டபஸ்தை: தேவை:, அநுவிஜயம் அநுமோதநீயம், ராஜ்யாபிஷேகம், பரதவத், நாங்கீகரிஷ்யதி நாங்கீக்ருதவதீ சேத், ரகுவீர:, க்ருத்ய யத்நவத்ஸு, த்ரய ஶ்லாகாபிராமா ஸ்ரீமதாரா: ஸம்வ்யாவ்ருத்யாதிநா பஹுவ்ரீஹி:. அதர்வ்யாகரணே "த்ர்யம்பகாஸ்யா ஸுதநோரஜிஷ்யதே" இத்யத். தேஷாம், ஸுராணாம், பாதகே:, ஸாத்யம் ராவணாதி வதரூபம், தேவகார்யம், கதமிவ, க்ருத்யேக், நகதமபீத்யர்த:. பாதுகாராஜ்யாங்கீகாராதேவ ராஜ்யரக்ஷா நிர்வாஹார்தே வநவாஸ வ்யாஸேதேநாயாஸபலாஹவ்யாத்ருதமே நகிஞ்சித்விக்ந ரூபாதிதி பாவ:. ஸம்பாவநாலங்கார:

தேவதைகளெல்லாங் கொண்டாடும்படியான பட்டாபிஷேகத்தை பரதாழ்வான்போலவே நீயும நிராகரித்தால் சக்கிரவர்த்தித்திருமக னுக்கு அவவளவு சுலபமாய் ராவணாதி ஸம்ஹாரம் எப்படி நேரும்.

॥ஶ்லோ॥ கதமிவ பதபத்ம ஸ்பர்ஶஸௌக்யம் த்யஜந்தீ
வ்ரதநியம மபாஸ்யம் ப்ரத்யபத்யா பவத்யா ।
ரகுபதிபதரக்ஷே ராக்ஷஸே ஸ்ரீமதாநாம்
ரணரணக விமுக்தம் தேவராஜ்யம் ஸுராணாம் ॥ (உ௦அ)

கதமிவேதி. ॥வ்யா॥ ஹே ரகுபதி பதரக்ஷே, (ராமேத்யதி ஶப்தே) பதபத்மயோ: பதஸத்ருஶபத்மயோ:, ஸ்பர்ஶஜநித ஸௌக்யம், த்யஜந்தீ, ஜஹதீ, க்வம் ஸ்வாபாத்ர அப்ரயாஸதீ, கதி மந, வ்ரதாநுவ்ருத்தாணி, அதர்வம் அஸத்ருஶம், வ்ரதம் நியமம், அபாஸ்ய ப்ரத்யபத்யேதந, ராக்ஷஸே, ஸ்ரீமதாநாம், ஸுராணாம், ராஜ்யம், ரணரணகவிமுக்தம் ஸம்பாதயித்ருப்தி ஸம்பந்நம், க்ருதமிதி ஶேஷ: பாதுகாஸம்பந்திந்யா நித்யாஸிகாயா ஸ்வாஹாவிக்யாநவ ப்ரதக்ஷஸம்பாவநாதுகேவ் ப்ரேக்ஷா லங்கார:; தேந ரக்ஷணஜாஹரக்கஶ்ரத்வா ஶபலாக்ஷ வ்யஞ்ஜநாதுதத்தா மங்கார ப்ரநி:, "தத்தாத்த ஜஹத்யம் பூர்வதே ராஶயஸ்யா" இத்யலக்ஷணம்.

நீ சிலகாலம் சக்கிரவர்த்திதிருமகன் திருவடிகளைக்கூட விட்டு விட்டு அந்தத்தேசத்தில் அரசாட்சிசெய்ததனுலேதான் ராக்ஷசர்களிடத்தில் பயந்து கிடந்ததேவர்களெல்லாம் ஒருபயமுமில்லாமல் சுகமாய் ராச்சிபாலனஞ்செய்துவருகிறார்கள். (உஅ)

॥உ௯॥ ஸமயெபூாவஜ்ஞெ விபவ த்வதபிஷேகம் விதூயதாம்
வஸிஷ்டாதீநா வ்யாபவஸித ஸதஸ்யாரம்பயா ।
ஸுதாஸாந்யா ராஜ்ஞி த்ரஸே பாதாவநி ததா
ஶ்ரீமஸ்யராஜா ராஜர்ஷிஷதா ஸோமா பார்ஷிகாஃ ॥

ஸமயேதி. ॥வ்யா॥ ஹே ரஜஃக்ஷிதிரக்ஷண பாதாவநி, ததாஸபிஷேககாலே, ஸமயேபூர்வஜ்ஞம்-ஸமயபூ ஸ்தித்வா ப்ரதீக்ஷ்யஷ்டம், தேதவ, விபவஸ-விப்யஹம் யதாதயா, ஸபிஷேகம், விதூயதாம்-ஸ்பவூதாம், வஸிஷ்டாதீநாம்-வஸிஷ்டவாமதேவ ப்ரப்ருதீநாமபி, உபவிதஃ-ப்ரவ்ருத்தஃ, ஸதஸ்யாரஃ-விஸ்யாதிஶயஃ, யயாதயா, ஸுதாஸாந்யா, ரவா ப்ரிஷதாம்-ரவாபஸம்ஶ ராஜஸஹாநாம், ஸோமா பாரார்ஷிகாஃ-உபபூஜநித ஸம்ஹாவநாஃ, “ அம்ஶதேநாஜ்ஞாதிஸ்ய ஶ” இதிஹாஸே ஸஹோமபாரார்ஷஶப்தாஸ ஷ்டிதி. “ ஸோமா பாரார்ஷிகாதபூர் த்யாஸ்யாத்ஸம்ஹாவநாத்ருதி” இத்யமரஃ. ஶ்ரீயஸ்யஃ-ஸதிஶயேந ஶ்ரேஷ்டஃ, ஜாதாஃ பாதுகாவரிஷதா உபஸ்தேயயா பூர்வராஜபரிஷதாஸதாராதிஶயேந திரஸ்காரவணாநாஸ ப்ரதீபஹேதுஃ.

ஓ பாதுகையே உன் அதிகார சபை முன் அவ்விடத்தில் அரசாண்ட அரசாகளின் சபையினும் அதிகமான மேன்மைபெற்றிருந்தது. அதைக்கண்டு அக்காலத்தில் உனக்கு அபிஷேகஞ்செய்த வஸிஷ்டாதிகளும் திகைத்துப்போனார்கள். (உ௯)

॥உ௯॥ ஸபிஷேஷயதா ஸ ராஜஃ பதநவா ஸ்வஶதா பாதுகே ஹவதீம் । ஸவிஶேஷித ஸஹிஸா ஸும் ஸ்வ வா விஶேஷஃ க்ஷஸா ஸஸேதாநாம் ॥ (உ௰)

ஸபிஷேஷயஸ்வீதி. ॥வ்யா॥ ஹே பாதுகே, ஸஃ, ராஸஃ, ஹவதீம், ஸபிஷேஷயதாவா, பதேநபாரணேநவா, ஸ்வஶதா, ஸுஜா, ஸவிஶேஷிதஃ-ஸவிக்ருதஃ, ஸஹிஸாஸாஹாத்ம்யம், யஸ்யாஸா, (தயாஹி) க்ஷயா, க்ஷாந்த்யா, ஹஷ்ரோய, ஸஸேதாநாம், ஸ்வாகாதவா,

விசேஷ:—தாரதம்யம். நஸ்வபீத்யர்த்த:. பாதுகாயா: க்ஷாந்தா
யா: ஸமஸ்தபுவநஸமயே ஸிம்ஹாஸநாரோஹணேந நாத
ஷட்காவகஷ்டா விதிஹாஸ:. ஸாமான்ய விசேஷ ஸமயர்நரா(ஞ)
பாயர்ச்சாந்யாஸாங்கார:.

ஓ பாதுகையே உனக்குப் பட்டாபிஷேகஞ்செய்வதினால் ஒரு
யர்வும் சக்கிரவர்த்தித்திருமகன் திருவடிகளில் சமர்ப்பிப்பதினால்
ஒரு குறைவுமுண்டோ, கிடையாது; க்ஷமையுள்ளவர்களுக்கு எங்
குமொருநீதியன்றோ. க்ஷமையென்பதற்குப் பொறுமையும் பூமியும்
அர்த்தம். (௩0)

இதி கவிதார்க்கிகஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்ய ஸ்ரீமத்வேங்
கடநாதஸ்ய ஸ்ரீமத்வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு ஸ்ரீரங்கநாத
பாதுகாஸஹஸ்ரே ஸடீகா அபிஷேகபத்ததிஸ்ஸமாப்தா.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:.
ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேசிகாய நம:.

ஸ்ரீரங்கநாதபாதுகாஸஹஸ்ரே ஸவ்யாக்யாநே
நிர்யாதநாபத்ததி ப்ராரம்ப:.

॥௯-௧॥ அபிஷேகோத்ஸவாத்தஸ்மாத் அஸ்யா நிர்யாதநோத்ஸவ: ।
அத்யரிச்யத தாம் வந்தே ஸவ்யாம் பாரததேவதாம் ॥ (௨௧௧)

॥அ॥ அஸ்யா: ஸவ்யாம் பவித்ராம் பாரதக்ருதந்யாஸ ப்ரத்யர்ப்பண
ஹேதுபூதாம் பாதுகாம் ஸ்தௌதி. அபிஷேகேதி. ॥வ்யா॥ யஸ்யா:பார
தே ராமேண நிக்ஷிப்தாயா: பாதுகாயா:, "பாதுகே சாஸ்ய
ராஜ்யாய ந்யாஸம் தத்வா புந:புந:" இத்யுக்தே:. நிர்யாத
நோத்ஸவ:—ந்யாஸப்ரத்யர்ப்பணோத்ஸவ:, "நிர்யாதநம் வைரஶுத்
தௌ தாநே ந்யாஸார்ப்பணேபி ச" இத்யமர:. தஸ்மாத் ப்ரஸி
த்தாத், அபிஷேகோத்ஸவாத், அத்யரிச்யத—அதிஶயித:, "ரிசிர்வி
ரேசநே" இத்யஸ்மாத்தாதோ: கர்மகர்த்தரி லங். பாதுகாயா:

राज्याभिषेकापेक्षया प्रत्यर्पणं समये शोभातिशयहेतुरिति भावः । भव्यां-शुभङ्करीं, भरतस्यैवाराध्यां, तां पादुकां, वन्दे. प्रेयोऽलङ्कारः.

எதினுடைய அபிஷேகத்தினழகைப்பார்க்கிலும் திரும்பிச்சக்கிரவாத்தித திருமகனிடத்தில் வந்துசேருமபோது உண்டான அழகே மேலிட்டிருந்ததோ ; பாதாழ்வானுக்கு முக்கிய தேவதையான அந்தப்பாதுகையை வணங்குகிறேன். (௧)

॥श्लो॥ उपास्य वर्षाणि चतुर्दश त्वाम्
उत्तारिका उत्तरकोसलस्थाः ।
सनन्दनाद्यैरपि दुर्विगाहं
साकेतिकं लोकमवापुरग्र्यम् ॥ (௨௧௨)

उपास्येति. ॥व्या॥ (हे पादुके) उत्तरकोसलस्थाः, (जनाः) उत्तारिकां-संसारसागरोत्तारणहेतुभूतां, त्वां, चतुर्दश वर्षाणि, अत्यन्तसंयोगे द्वितीया. उपास्य-आराध्य, सनन्दनः-ब्रह्मपुत्रः, (ब्रह्मर्षिश्रेष्ठो वसिष्ठः) आद्यः, येषां तैः-योगिभिरपि, दुर्विगाहं-दुष्प्रवेशं, साकेतिकनामानं, अग्र्यं, लोकं, अवापुः-प्राप्ताः. निर्याणकाले रामावतारावसाने उक्तः साकेतनिवासिनां साकेतिकलोकः पादुकोपासनाफलमिति भावः. उदात्तालङ्कारः.

உன்னை யந்தப்பதினன்கு வருஷமும் ஆராதித்து அந்தத்தேசத்து ஜனங்களெல்லாம் ஸநகஸநந்தனுதிகளுக்குங் கிடைப்பதரிதான மோக்ஷமடைந்தார்கள். (௨)

॥श्लो॥ पादावनि प्रत्ययितो हनूमान्
सीतामिव क्षां चिरविप्रयोगात् ।
प्रणष्टसौस्थ्यस्य विभोरुदन्तं
विज्ञापयामास विनीतवेषः ॥ (௨௧௩)

पादावनीति. ॥व्या॥ हे पादावनि, प्रत्ययितः-आप्तः, "आप्तप्रत्ययितौ समौ" इत्यमरः हनूमान्, चिरविप्रयोगात्, रामेणेति शेषः. क्षां, सीतामिव, प्रणष्टसौस्थ्यस्य, विभोः-रामस्य, उदन्तं-रावणवधप्रवृत्तान्तं, (स

[illegible]

சக்கிரவர்த்தித்திருமகன் திரும்பி யெழுந்தருளினபோது ஹனுமானனவர் பிராட்டியினிடத்தில் விண்ணப்பஞ்செய்ததுபோலவே உன்னிடத்திலும்வந்து அதிக பக்தியுடன் வணக்கமாய்ச் சக்கிரவர்த்தித்திருமகன் ஸங்கதிகளையெல்லாம் விண்ணப்பஞ்செய்தார். (௩)

[illegible] (௧௨௪)

[illegible]

உனக்கு அபிஷேகஞ்செய்தபோது உடனே வேரில் ஜலம் வார்த்து வளர்த்ததுபோல் வாடிப்போயிருந்த தேவதைகளின் மகரிகாதி பத்திரங்களெல்லாம் வளர்ந்தன. பாதுகைக்கு அபிஷேகமானவுடன் தேவதைகளெல்லாம நிர்ப்பயமாய் அலங்காரம் செய்துகொண்டார்களென்பது கருத்து. (௪)

[illegible] (௧௨௫)

सर्वतश्चेति ॥व्या॥ हे पादुके, तव, अभिषेकेण उपलक्षिते, पादरक्षिणे, सर्वतः-सर्वत्र, (राज्यशासनेनैव) सर्वे, उद्धृताः, सन्ताः, कण्टकाः-क्षुद्रशत्रवः, तीक्ष्णाग्राश्च, “सूच्यग्रे क्षुद्रशत्रौ च रोमहर्षे च कण्टकः” इत्यमरः तेषामुद्धृतत्वात्, राघवस्य, विपिनेषु, यत्र कामगता यत्र गन्तव्यत्वेन उपस्थितेषु देशेषु, कामः-इष्टः, कामैः कण्टकिवत्. गतिः-गमनं, “गृहव्यापृतिर्गतिश्च” इति गतेर्भावे क्तिन् प्रत्ययः, अप्रतिहता-अवाधिता-अभूत्. वृक्षाङ्गे वक्षसि च तीक्ष्णाग्रास्त्यागः(?) तत्र, सा, “अध्वेयोऽनुयोज्यश्च यत्र काम गमोऽवधौ । गोष्पदे हस सवह्नि रोहिते पुरुषः क्षेमनिकेतिव” ॥ इत्युक्ता, स्थितिः प्रसिद्धाऽपायिताऽज्ञाता. कण्टकशोधनादेः प्राणिता हेतुकत्वेऽक्षा, अभवत् स्वतन्त्रापरस्य कण्टकशोधनास्य स्थित सूच्यग्रा आरोहतः कण्टकोपस्थेऽक्षणात्.

நீ உனக்கு அபிஷேகமானபின் எங்குங்கண்டகமேயிராமல் செய்ததினுல் சக்கிரவர்த்தித்திருமகனுக்கு தண்டகாவநத்தில் தனக்கிஷ்டமான விடங்களிலெல்லாம் போக ஒருதடையுமிராமலிருந்தது.

॥३७॥ क्षुण्णं तदूर्ध्वसहिरेव वत्सरे
निर्वर्त्यैव मणिपादुके यावत् ।
पादयोः स्थितवनायि राजयो
यौवराज्यमधिगतं त्वया ॥ (௨௧௯)

क्षितीति. ॥व्या॥ हे मणिपादुके-अन्तर्दूर्ध्वसहिः, वत्सरे रेव-(अधिकारेण) अन्येनैव, तव, किं, कोविशेष इत्यर्थः. (रामस्य) पादयोः-चरणयोः, त्रिभुवनस्य, (भारताद्) अधिराजयोः-सार्वभौमयोरस्थितः, नित्यमेव, यौवराज्यं-युवराजभावः, अधिगतं. मन्येर्वाकृत् युक्तेवाराष्ट्रविवरणं. रामचरणयोः सिंहासनावस्थानकाले पादुकयोः, पादपीठनिष्ठत्वेन युवराजकृत्यति भावः श्लेषालङ्कारः.

சக்கிரவர்த்தித்திருமகன் அரசாண்டகாலத்திலும் நீ இளவரசுப்பட்டமாண்டாய். ஆதலால் இந்தபபதினன்கு வருஷம் நீ அரசாட்சிசெய்ததனல் உனக்கு நூதனமாய் நேர்ந்ததென்ன. இளவரசுக்கிடமான சிங்காசனத்தின் கீழ்ப்படியில் பாதுகையெழுந்தருளியிருப்பதால் இளவரசென்றூர். (கூ)

॥ஶ்லோ॥ ராமஸ்ய ராக்ஷஸவத க்ஷபிதஸ்ய காலே
வாத்யாவலீ ப்ரகடயந்நிவ வாணீமஸ்பஷ்டாம் ।
சித்ரகூடமதிருஹ்ய ஶஶம்ஸ பாதுகே
அவ்யாஹதஸ்தவாபிஷேக தூர்யநாதா: ॥ (உகஎ)

ராமஸ்யேதி. ॥வ்யா॥ ஹே பாதுகே, அவ்யாஹத:-அப்ரதிஹத:, தவ, அபிஷேகே, தூர்யாணாம்-வாத்யவிஶேஷாணாம், நாதா:, காலே-தண்டகாரண்ய கமநகாலே, ராக்ஷஸவதே-க்ஷபிதஸ்ய, ராமஸ்ய, வாணீமஸ்பஷ்டாம்-அஸ்பஷ்டாக்ஷராம், ப்ரகடயந்-ப்ரகாஶயந்நிவ, சித்ரகூடம்-சித்ரகூடபர்வதம் அதிருஹ்ய, அதிருஹ்ய-ஶஶம்ஸ, (ஏவம் வாதகா வ்ருக்ஷேஶாக்ஷாயாம் வதந்தே நிஶ்ஶங்கம் பஶ்யதீத்யேவம் ரக்ஷோ வாதம்) ஶஶம்ஸ-அவோசத், ஶ்ரோத்ரேஷ்வாஶ்ரேக்ஷா.

சக்கிரவர்த்தித் திருமகன் ராக்ஷஸர்களைக்கொல்லவேண்டுமென்கிற ஆவலுடன் தண்டகாவநத்திறகு எழுந்தருளினபோது உன் பட்டாபிஷேககாலத்தில் உண்டான வாத்திய கோஷங்களெல்லாம் “உமக்கு ஒரு பயமுமில்லை உம்முடைய பின்புறத்தில் பாதுகைகண்விழித்துக்காத்திருக்கின்றது” என்கிற சமாசாரத்தை எம்பெருமானுக்குத் தெரிவிக்கவோ சித்திரகூடமலைவரையிலோங்கின. (எ)

॥ஶ்லோ॥ ஸத்ராணி தேவி ஜகதாம் ப்ரதிபாதயிஷ்யந்
ப்ராகேவ யேந பவதீம் பரதோ(அ)ப்யஷிஞ்சத் ।
ஸுரேந்த்ர கபீஶ்வர விபீஷணயோ யதாவத்
தத்ஸந்ததே ஸ ததவத் க்ரியாபிஷேக: ॥ (உகஅ)

ஸத்ராணீதி. ॥வ்யா॥ ஹே தேவி-பாதுகே, பரத:, யேந, (காரணேந) ஜகதாம், ஸத்ராணி, ப்ரதிபாதயிஷ்யந்-ஸம்பாதயிஷ்யந், ப்ராகேவ, ராமாபிஷேகாதிதியோஜ்யம் பவதீம், அப்யஷிஞ்சத்-அபி

[illegible]

முதலில் பரதாழ்வான் லோகங்களெல்லாம் க்ஷேமமடையும் பொருட்டு உனக்கு அபிஷேகஞ்செய்ததினுலேதான் உடனே சுக்கிரீவமஹாராஜாவுக்கும விபீஷணாழ்வானுக்கும் பட்டாபிஷேகம் நடந்ததென்று நினைக்கிறேன். (அ)

[illegible] (உகக)

[illegible]

அதிபரிசுத்தமான உன் அபிஷேக ஜலங்களெல்லாம் ஸரயூ முதலான ஆறுகளின் வழியாய்ப்போய் வீழ்ந்ததனுலேதான் சமுத்திரத்தைச் சக்கிரவர்த்தித் திருமகன் பாணங்கள் கூட உலர்த்தமாட்டாமல்போயினவென்று நினைக்கிறேன். (கூ)

[illegible] (உஉ0)

[illegible]

𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑍇 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌘𑍋𑌷𑌃, 𑌅𑌭𑌿𑌷𑍇𑌚𑌨𑌸𑍍𑌯, 𑌉𑌦𑍍𑌘𑍋𑌷𑌣𑌮𑍍, 𑌯𑌤𑍍, 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌣𑌾𑌂, 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌂, 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾, 𑌅𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑌿𑌤𑌂, « 𑌤𑌵 𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑍇 » 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌰𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑌾𑌲 𑌕𑌤𑍍𑌵𑍈𑌣𑍍𑌯𑌮𑍍. 𑌤𑌸𑍍𑌯-𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶 𑌤𑌸𑍍𑌯, 𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌤𑍍 𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌦𑌂-𑌨𑌿𑌮𑍀𑌲𑌨𑌂, 𑌕𑌾𑌕𑌣𑍍𑌯𑍈𑌃, 𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌕𑌵𑌾𑌟𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇𑌵, 𑌨𑌯𑌨𑌾𑌨𑌿, 𑌨𑌿𑌮𑍀𑌲𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿. 𑌪𑌾𑌦𑌾𑌕𑌾𑌭𑌿𑌷𑍇𑌕 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑌬𑍍𑌦 𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑍇𑌨 𑌜𑌸𑌹𑍍𑌯𑌶𑌬𑍍𑌦 𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑍇𑌨 𑌵𑍀𑌰𑌾𑌙𑍍𑌗𑌨𑌾𑌂 𑌨𑌯𑌨𑌨𑌿𑌮𑍀𑌲𑌨𑌵𑌤𑍍 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑍇𑌣 𑌚 𑌪𑍀𑌤𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌪𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌕𑌵𑌾𑌟𑌨𑌯𑌨𑌮𑍀𑌲𑌨𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌭𑍃𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌪𑌟𑍍𑌟𑌾𑌭𑌿𑌷𑍇𑌕𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌭𑍃𑌤𑌿.

உன்னபிஷேகததிற்காக அடித்த வாத்தியகோஷங்கள் காதில் கேட்டவுடனே (லங்காபட்டணமாகிய) பெண் பயந்துபோய் (அப் பட்டணத்துக் கதவுகளாகிய) கண்களை மூடிகொண்டாள பாது கைக்குப பட்டாபிஷேகமான காலநதொடஙகி லஙகைக்குக் கெடுதி வர ஆரம்பிததது என்பது தாதபரியம. (க௦)

॥𑌶𑍍𑌲𑍋॥ 𑌤𑌾𑌪𑍋𑌦𑍍𑌗𑌮𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌦𑌭𑌿𑌷𑍇𑌕𑌜𑌲𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌹𑍈-
𑌰𑍁𑌤𑍍𑌖𑌾𑌸𑌿𑌤𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌪𑌿𑌤𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑌕𑍋𑌸𑌲𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 ।
𑌸𑍌𑌹𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌰𑌾𑌘𑌵 𑌪𑌦𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌦𑌰𑌕𑍍𑌷
𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌵𑌧𑍂𑌯 𑌸𑌹𑍃𑌦𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌹𑍃𑌦𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌾𑌸𑌂 ॥ (உஉக)

𑌤𑌾𑌪𑍇𑌤𑌿 ॥𑌵𑍍𑌯॥ 𑌹𑍇 𑌰𑌾𑌘𑌵 𑌪𑌦𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌦𑌰𑌕𑍍𑌷, 𑌤𑍍𑌵𑌦𑌭𑌿𑌷𑍇𑌕𑌜𑌲𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌹𑍈𑌃, 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌕𑍋𑌸𑌲𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃, 𑌕𑍍𑌷𑌪𑌿𑌤𑌂-𑌶𑍀𑌘𑍍𑌰𑌂, 𑌉𑌤𑍍𑌖𑌾𑌸𑌿𑌤𑌃-𑌨𑌿𑌰𑌸𑍍𑌤𑌃, 𑌤𑌾𑌪𑍋𑌦𑍍𑌗𑌮𑌃-𑌤𑌾𑌪𑍋𑌦𑌯𑌃, 𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌯𑌾𑌃, 𑌅𑌵𑌧𑍂𑌯 𑌸𑌹𑍃𑌦𑌯𑍇𑌷𑍁-𑌅𑌙𑍍𑌗𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂, 𑌹𑍃𑌦𑌯𑍇𑌷𑍁, 𑌸𑍌𑌹𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌯-𑌅𑌨𑍁𑌕𑌾𑌰𑌂, 𑌵𑌾𑌸𑌂-𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌂, 𑌸𑍌𑌹𑍃𑌦𑌂 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍. 𑌰𑌾𑌵𑌣𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌪𑌾𑌦𑌰𑌕𑍍𑌷𑍀𑌦𑌤𑍍𑌤𑌾𑌵𑌾𑌨𑍍𑌦𑍀 𑌅𑌭𑌿𑌷𑍇𑌕 𑌜𑌲𑍋𑌤𑍍𑌖𑌾𑌸𑌿𑌤 𑌕𑍋𑌸𑌲𑌦𑍇𑌶𑌤𑌾𑌪𑌾𑌦𑍍𑌦𑍇𑌕 𑌕𑌾𑌤𑌸𑍍𑌪𑍃𑌹𑌾 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌿𑌤𑌸𑍍𑌪𑍃𑌹𑌾.

உன் அபிஷேக தீர்த்தங்களெல்லாம கோசலதேசம் முழுதி லும் பாய்நது அந்நாடு குளிாநதுபோனபோது அவ்விடததிலிருநத தாபங்களெலலாம தனககிருக்க இடமிலலாமல தவிதது உடனே லங் கையிலிருநத பெண்களின் மனதில சேர்நது நிலைத்துபபோயின. கக

||அ-ம|| ஆவர்ஜிதம் விதிவிதா மணிபாதுகே த்வம்
பத்மாஸநப்ரிய ஸகேந புரோஹிதேந।
ஆஸீந்நிதாநமபிஷேகஜலம் த்வதீயம்
நக்தஞ்சர ப்ரணயிநீ நயநாம்புநாநாம்॥ (௨௨௨)

ஆவர்ஜிதமிதி. ||வ்யா|| ஹே மணிபாதுகே விதிவிதா-அபிஷேகவிதாயகஶாஸ்த்ரஜ்ஞேந, பத்மாஸநஸ்ய-ப்ரஹ்மண:, ப்ரியஸகேந, புரோஹிதேந, வஸிஷ்டேந, ஆவர்ஜிதம்-அர்ப்பிதம், த்வதீயம், அபிஷேகஜலம், நக்தஞ்சராணாம்-ராவணாதீநாம், ப்ரணயிநீநாம், நயநாம்புநாநாம்-அஶ்ருணாம், நிதாநம்-ஆதிகாரணம், "நிதாநந்த்வாதிகாரணம்" இத்யமர:. ஆஸீத். ராக்ஷஸஸ்த்ரீவைதவ்யாஶ்ருணாம்வா பாதுகாஜல ஸம்பாதிகாரணமேவாஸீதித்யுத்ப்ரேக்ஷா.

இந்த அபிஷேக ஜலங்களெல்லாஞ்சேர்ந்து தான் லங்காபட்டணத்திலிருந்த பெண்களுக்கெல்லாம் கண்ணீரையுண்டாக்கின.

||அ-ம|| தேவி த்வயா ஸ்வபதஸம்பதி ஸம்ஶ்ரிதாயாம்
ஜுஷ்டே புரே ரகுபதேஸ்ஸஹ அபிஷேசநேந।
ஆஸீத்தத: ப்ரப்ருதி விஶ்வஜந ப்ரதீத
தௌர்ப்பாக்யலிபி ஸமயம் வத யாதுநீநாம்॥ (௨௨௩)

தேவீதி. ||வ்யா|| ஹே தேவி, த்வயா, ஸ்வபதம்-அபிஷேகபதம் ஸம்பத்ஸ்யதி:, த்வத்ப்ரம், ஸம்ஶ்ரிதாயாம் ஸத்யாம், ரகுபதே-ராமஸ்ய, புரே-அயோத்யாயாம், அபிஷேசநே-ஸஹ உத்ஸவே ஜுஷ்டே ஸதி, தத: ப்ரப்ருதி, தௌர்ப்பாக்யலிபி. விஶ்வஜநாநாம், ஜநாநாம், ப்ரதீதம்-ப்ரஸித்தம், யாதுநீநாம்-ராக்ஷஸஸ்த்ரீணாம், வதநம், லலிதயம் ஆஸீத்-அபாயிதமாஸீத். ஸாரதேவஸம்ஹித பக்ஷணி தேஜோ ப்ரதிரோதயந வதநம் "(தௌர்ப்பாக்யப்ரஹணம் க்ஷதஸ்ய மூர்த்தோநோமோஹ மயூகம்। தேஷாம் ஸமுத்பந்தேஜ: ஸாவஸாநாயா நிஷ்ப்ரபாத்ஸ்யதி॥" (உத்தரகாண்ட) "ஸர்வாதம்யிதேதாவபியுந்த உத்யதாமாஹம்" இத்யாத்யுக்தி ஸர்வாவிஷயதீதி கநஹ்ருஷீக ஸாவயேர்த்ய:. 'தௌர்ப்பாக்யலிபிஸ்ஸதா' இதி ஶ்ரவணே தௌர்ப்பாக்யலிபிஸ்ஸமயஸ்ய பாதுகாபிஷேக ஜலஜந்யகாமேவஜஜ்ஜ்ஞாதி யஜ்ஞ தாமஸாம்பிராகஷேந யாஜநாஸ்யாத்யிஜ்ஞாஸ: உத்ப்ரேக்ஷாஸம் கீர்ணா.

உனக்கு இவ்விடத்தில் அபிஷேகமானதையும் உடனே லங்கா பட்டணம் வெந்துபோனதையுங் கண்டபின்பு ‘ நீரினின்று நெருப்பு’ என்று முனிவர்கள் சொல்வதை மெய் என்றறிந்தார்கள் ஜனங்கள்.

॥ஶ்லோ॥ அயோத்யாயாம் த்வதபிஷேக ஸமய ஸம்ப்ரஹ்ருஷ்டை
ராபூரிதா ஜனபதைர் யவனா ஜடானாம் ।
ராமஸ்ய ராக்ஷஸ ஶிரோ லவனேஷு வ்யாப்தி
ர்ந்ருஷாம் த்வநி விஜய ஸம்பவதோ ஸுஹ்ருத்வ ॥(உஉச)

அயோத்யாயாமிதி. ॥வ்யா॥ நந்தவாக்ரமேண, “ அதஞ்ஜணன” இத்யமரஃ. ஜடானாம், ஜனஸம்பந்தாஃ, தவ, அபிஷேகேண, ஸமய ஸம்ப்ரஹ்ருஷ்டைஃ, ஜனைஃ, அயோத்யாயாம்—அயோத்யாவாஸிஜனைஃ, “ யவயொவயாதஞ்” ஸேஶநிகஃ. ஜடானாம், ஸாவம் யதாததா, ஆபூரிதாஃ—ஸம்பூரிதாஃ க்ருதாஃ, ஜனானாம்—ஸம்பந்தானாம், த்வநிஃ, ராக்ஷஸ ஶிரஸாம், லவனஜனமனகாலேவ, ஸமாப்த்யாதிஸம்பந்தஸ்து. ராமஸ்ய, விஜயஸம்பவகஸம்பவதோ ஸுஹ்ருத்வ. தாதுஸாபிஷேக ஸம்ப்ரஹ்ருஷ்டஸ்ய ஜீவத்வாஸ்ய நேநாஸ்தேன ராமவிஜயஸம்பவதோஹேத்ஸமஸ்தோக்ஷணா ஆஸமஸ்தே க்ஷாமங்காரஃ; வாக்யார்த்தஸாராம்ஸ்யா.

அந்த அயோத்தியா பட்டணத்து ஜனங்களெல்லாம் உன் பட்டாபிஷேகத்தைக்கண்டு மகிழ்ந்து அதிக சந்தோஷத்தால் காதுக்கினிப்பாய்ச் சங்குகளூத அந்த ஓசைகள் ராவணசம்ஹாரமாகிற வரைக்கும் நீடித்திருந்து சக்கிரவர்த்தித்திருமகன் ராவணனைக்கொன்றபோது அவருக்கு “ விஜயம் பெற்றார் ” என்று ஊதின ஓசைகளாயிருந்தன. (கச)

॥ஶ்லோ॥ வ்யயிதம் ஶபிஷேகம் பாதுகே தாவகீனம்
ஆர்ஶிதஸ்ஶேந ஏகேஷ ஆத்மஹானா தாவ்யஶனே ।
ஸவதி வரிப்ருஹீதம் ஸாயுஸ நேதி நந்தம்
உஸவத நவயநாத்க்ஷிணே நேத்ருகோஸஃ॥உஉரு

வ்யயிதஹஸ்தி. ॥ வ்யா ॥ ஹே தேவி, பாதுகே, தாவகீன, அபிஷேகம், வ்யயிதம்—வ்யவ்யாவயிதம், ஆர்ஶிதானாம்—அர்ஶிஷ்டானாம், ஸதேநிராஸே, ஏகேஷ—ஸமயே, ஆத்மஹானானா—ஹ

ரூ)ாம், தாஸ்யரோநேஸதி, உருவஉநஸ்ய-ராவணஸ்ய, வப-ஞநா
க்ஷிமெணோ-ஸவ்யதமெரோ, நெதகொமேரோ-நயநவிபாநா
மெவேோ, வஶவிபாநவாவிநா கொருரூவைந நயநவிபாநா
ஸ்ய ஙக்ஷணபாவொயநம் ஸவஜி-ஸபிதி, ஸாயுஸம்-ஸப,
ஶ்ருஹீதம். ஊநயாகம்வாந-வவதெ்திரிதி ஹாவோ. ராவணஸ்த்
உருஹஸஞவக உக்ஷிணாக்ஷிஸநஸ்ய வாஉ᷉கராஹிஷெக உ
ஹிருவைஜநய ஸயநிரிதகெவாகவெக்ஷணாெஸதஞகவெக்ஷ

உன் பட்டாபிஷேகத்தைப் பிரசித்தப்படுத்துவதற்காக து
பிவாத்தியம் முழங்கினபோது அதைக்கேட்டு ராவணன் மஹி
ளெல்லாம் பயந்துபோனார்கள். அதனால் அவர்களின் வலதுகண்
துடித்தனபோலும். அவர்களுக்குக்கெடுதி நேரப்போகிறதெ
தற்கு அடையாளமாய் வலதுகண் துடிக்க அதை பயத்தால் து
ததென்றார். (

॥உ௫॥ ருவந்தி வஉருக்ஷ ருத்ஙவீமெ யஉாகவா
உவிரு ஹவந உாநாா உஹ்யஷிஞ ஆவிஷ்ஷ:।
உருஉவ உஹிஷீஹி வெஉவி பாஷ்பா யிதாஹி:॥
ஸ்நயாம உஹிஷெக்த ஞக க்ஷணா உஙஉம்ஸ்யா:॥ (உ௨

ருவந்தீதி. ॥வ்ய॥ ஹொருவந்தி வஉருக்ஷ, வஸிஷ்
உா, ஊவிருஹவநஉாநாம்-ஸஉஸ்ஸொகவஞஜ்ராம், "மொக
ஹவெநஜெந" இத்யரோ:. க்வாம்-ஹவதீம், ருத்ஙவீமெ-ருத்ஙய
ஸாவஸெந, ஊஹ்யஷிஞக, தக்க்ஷணாக, பாஷ்பாயிதாஹி:-பெ
உஆாஞவதீஹி:, "பாஷ்பாஷ்பாஹ்யா உஆஉெந" இதிக
கதயிகு:. உருஉவஸ்ய உஹிஷீஹி:-ராவணஸ்த்ஹி:, ஸ்நெ
யாமம்-யாமஉம், "யாஞஞயாமஉம்யாமம்" இத்யரோ:. வ
காவெக்ஷபாவனதஉக்தி: ஊஹிஷெக்தம், ஊஙஉம்ஸ்யா:-ஊநஉத
ராவணஸ்த்ணா உப்ருஜெமநஸ்நாஹிஷெகஸ்ய ஸபித்யாநஞர
தேண வாஉகாநஜ்ஞா ஹெதகெவாகவெக்ஷணா
வெக்ஷாஙம்காரோ:.

வஸிஷ்டமாமுனிவா உன்னை அந்தச்சிங்காசனத்தில் பட்
ஷேகஞ்செய்தபோது நீயும் இராவணன் பெண்சாதிகளின் மா
அவர்களின் கண்ணீர்களால் அபிஷேகஞ்செய்விக்க ஆரம்பித்தா

॥मू॥ रामास्त्राणि निशातमात्रमिह ते राज्याभिषेकात्स्व-
यं, रक्षस्तस्य क्षयैककारण भवती सिंहासनस्थायिनी । यद्दो-
ष्णां [illegible] निष्पिष्टः
कैलास [illegible] चूर्णचूर्णायितम् ॥ २२७

रामास्त्राणीति ॥व्या॥ हे पादुके, इह-रक्षःक्षपणे, ते-तव, रामास्त्राणि, निशातमात्रं-कार्यादिवत् साधारणकारणमेव, सिंहासनस्थायिनी, भवती, राज्याभिषेकवती, तस्य र-क्षसः-तं रावणं, स्वयं, क्षयैककारण-क्षपितवती, [illegible] " इत्युक्तः निष्पिष्टः [illegible] कैलास [illegible] " इत्युक्तेः. [illegible] चूर्णचूर्णायितं-[illegible], कैलास निष्पेषणा[illegible] रावणस्य [illegible] सिंहासनस्थायिन्याः [illegible] रावणवधस्य [illegible] चूर्णचूर्णायितस्य [illegible]

எவன் கைலாசமலையைக்கூடத் தன் தோள்களாலிடித்துப்பொடியாக்கினனோ; அந்த ராவணனையும நீதான் அந்தச்சிங்காசனத்திலுட்கார்ந்துகொண்டே சம்ஹரித்தாய். சக்கிரவர்த்தித் திருமகன் பாணங்களெல்லாம் பேருக்குமாத்திரம் இருந்ததேதவிர அதற்காக அவைகள் செய்தது ஒன்றுமில்லை. (கஎ)

॥मू॥ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] भवतीं [illegible] कर्णधारः ॥

[illegible]தி. ॥வ்யா॥ ஹே பாதுகே, ஶத்ருஞ்ஜயாக்ய:, குஞ்ஜர: கஜ:, ஸ்வஸ்ய 'த்வதபிஷேகாத்' இதி தாதீய ஶ்லோகாதாரப்ய 'கதம் ப்ரபவப்ரணயிதம்' இதி ஸப்தமஶ்லோக பர்யந்தோக்த ப்ரகாரேண, ஸந்தோஷாத், ரகுபதே:, ப்ரத்யாகதிம், ப்ராப்தா. தத் க்ஷணாத், ப்ராஸீத: ராஜஸேவ மாமஸ்தக:, பரதஸ்ய, (கர்த்து:) அநுவர்த்தநவஶாத் அநுவர்த்தநாயத்ததயா, ப்ராப்தாங்கம் ஸ்வயம், கஜஸ்கந்தே ஸ்தித:, யயா தாம் பவதீம், காமே ராமேநகாமே, உந்நிக்ரம் உத்க்ருதம், கண்டம், தாநம் மதஜலமேவ, மதிரா மத்யம், தயா, மாத்யதாம் மதயந்தாநாம், த்விரேபாணாம் ப்ரமராணாம், த்வநிபிரேவ, ஶ்லாகாயத:, பாடகை: ஸமஸ்தாஸ்த்ர ப்ரயோக்திபி: ஸ்துதேவ ஸ்துதவாநிவ ஸந்தோஷாத்கம் ஸமும் யாமேதி ஸ்லாக மந்யதவா நித்யுத்ப்ரேக்ஷா.

இப்படியாகச் சக்கிரவர்த்தித் திருமகன் எழுந்தருளினதை அனுமான் சொல்லக்கேட்டு (சத்துருஞ்சயம்) என்கிற பட்டத்துயானைமேலேறிககொண்டு அவரிடத்திற்கு வரும்போது, அப்போது தான் புதிதாய் வழிநதிருநத அந்த யானையின் மதஜலங்களைக்குடித்து மதித்து வண்டுகளிசைபாடுவதைப்பார்த்தால், அந்த யானையே உன்னை ஸ்தோத்திரம்பண்ணின கோஷம்போலிருந்தது. (௧௮)

॥௨௧॥ ப்ரத்யாகதஸ்ய பவதீமவலோக்ய பர்த்து:
பாதாரவிந்த ஸவிதே பரதோபநீதாம் ।
ப்ரதமாபிஷேக விபவாப்யுசிதாம் ஸபர்யாம்
மேநே ஸதா அக்ருத மைதிலராஜகந்யா ॥ (௨௨௧)

ப்ரத்யாகதஸ்யேதி. ॥வ்யா॥ ஹே பாதுகே, மைதிலராஜஸ்ய கந்யா ஸீதா, ப்ரத்யாகதஸ்ய வநாத் நிவ்ருத்ய ஆகதஸ்ய, பர்த்து: ராமஸ்ய. பாதாரவிந்தஸவிதே — அரவிந்தஸத்ருஶபாதஸமீபே பரதேந, உபநீதாம், பவதீம், அவலோக்ய, ப்ரதமஸ்ய ப்ராதமிகஸ்ய, அபிஷேகஜநித விபவஸ்ய, அப்யுசிதாம், (ப்ரதமாபிஷேகஸ்ய நூதநதா ஹேதுத்வாத்) ஸபர்யாம் பூஜாம், ஸதாம் ஸமிஷ்டாநாம், மேநே, அக்ருத ப்ரணீதவதீத்யர்த்த:. ஸீதாவத் குண: பாதுகாயாம் ஆரோபித: ப்ரயோஜக:.

பெருமாள் திரும்பி எழுந்தருளினபோது அவர் திருவடிகண்டை உன்னைக்கண்டு பிராட்டி உனக்குத்தக்கபடி மரியாதை பண்ணினாள். (௧௯)

[illegible] (௨௯௦)

[illegible]

பிராட்டியானவள் பெருமாளை எதிர்கொண்டுவந்த பரதாழ்வான் திருமுடியில உன்னைக்கண்டு கைகூப்போடுகூட (தாரை) முதலிய தன் தோழிமார்களுக்ுககாட்டி உன்னைச்சேவிக்குமபடி சொன்னாள். (௨௦)

[illegible] (௨௯௧)

[illegible]

ஸாந்த்³ரம், ஸகலம், ஸ்வச்ச²ந்த³ம், கலஹதாம்-பூர்ணதமமாவித்யர்த²:. ஶேஷாணி பூர்வாணிவ: காவ்யஹ்ருத³யஜ்ஞா:

நீ விபீஷணாழ்வான் முதலியவர்களைப்போல் சக்கிரவர்த்தித்திருமகன் திருவடிகளைப்பற்றியிருந்தபோதிலும் முதலில் பட்டாபிஷேகஞ்செய்துகொண்டதனால் அவர்களினும் மேலானவளே; அதனாலே தான் விபீஷணாழ்வான் சுக்ரீவ மஹாராஜா முதலியவர்களும் உன்னை வணங்கினார்கள். (உக)

॥ ஶ்லோ ॥ நிவ்ருத்த ராக்ஷஸ வதே⁴ ம்ருக³யா விஹாரே
ராஜ்யேஶ்வர ஸ்வ பத³ம் ராக⁴வ பாஶ்சாத்யா ।
பாஶ்சாத்யபாத³கம் பத³ாத³யாநே
ஆநந்த்யம் பாத³ ஸ்வயி பத³ நிதா⁴யே ஸ்வகீயம் ॥

நிவ்ருத்தேதி. ॥ வ்யா ॥ ஹே பாது³கே, ராக⁴வ பாஶ்சாத்யா-ராமேணாவதீர்ணை:, நிவ்ருத்த:-ஸமாப்த:-ராக்ஷஸாநாம், வதே⁴-நாஶநே, ம்ருக³யா விஹார:-ஆகேடக்ரியா, யஸ்ய ஸ:, ராஜேஶ்வர:, பாஶ்சாத்யபாத³ம்-ராஜ்யம், உபாத்தம்-க்³ருஹீதம், பத³ம்-ஸ்தா²நம், க்³ருஹ்யாந:-ஸ்வீகுர்வந், பாத³:, ஆநந்த்யம்-பூஜ்யம், ஸ்வகீயம், பத³ம்-சரணம், த்வயி, நிதா⁴யே-நிஹிதவாந். ஶேஷோர்த²ம் பூர்வவத்.

பெருமாள் ராக்ஷஸ ஸம்ஹாரமானபின் திரும்பி எழுந்தருளி உன் இடத்திலிருந்த பதத்தைத் (ராசசியத்தை) தான் வாங்கிக்கொண்டு தன் பதத்தை (திருவடியை) உன் மேல் வைத்தார். அந்த ராசசியத்தைத தான வகித்துக்கொண்டு பாதுகையைத் திருவடிகளில் தரித்துக்கொண்டாரென்பது கருத்து (உஉ)

॥ ஶ்லோ ॥ தத்தாத்³ருஶோ: ஶரணயோ: ப்ரணிபத்ய ஸந்த:
பா⁴ரம் ஸ்வயா வியந்தயோ: ப்ரதிபந்ந ஸத்வா: ।
ப்ராப்தாபி⁴ஷேக விப⁴வா ஶசி பாது³கே த்வா
ஆநந்த³பாத ஸம்மதை: பாத³ ரஹ்யஶிந்து ॥ (உ௩)

தத்தாத்³ருஶோரிதி. ॥ வ்யா ॥ ஹே பாது³கே, பா⁴ர:-பூர்வா பி⁴ந:, த்வயா, வியந்தயோ:, தத்தாத்³ருஶோ:, ஸ்வாதூ³நா போ⁴க ரஸ்வரூபப்ரகாஶயோ:, ஸந்த:-ப்ரபோ⁴: ராக⁴வஸ்ய, ஶரணயோ:, ப்ரணிபத்ய, ப்ரதிபந்நஸத்வாஸ்ஸந்த:-ப்ராப்தபூஜ்யத்வா

ஹ்யவஸாயாஸஞ்சஃ, "உத்யோகஸ்ஸ வ்யவஸாயேஷு ஸக்யம்" இத்யமரஃ. வ்ராதஃ, அபிஷேகஜநித விஸவஃ, யதாக்ரம ஸதீஷ்டி, க்ஷாம, ஸுநந்தநோபாஷ்ய ரிக்தஃ-ஸஹஷ்டுஜநிதநயந ஜலைஃ, வாநஃ-ஸு வ்ருத்தா, ஸஹ்யதிஸ்நு-அபிஷிக்தவஞ்சஃ. கநாகாணாமைங்காரஃ.

பெருமாள் உன்னைத் திருவடிகளில் சாற்றிககொண்டு எழுந்தருளும்போது அவரைசசேவித்து, முன்னமே உனக்குப்பட்டாபிஷேகமாயிருந்தபோதிலும், மறுபடியும் தங்கள் ஆனந்த பாஷ்பங்களால் அபபட்டணதது ஜனங்கள் உன்னை அபிஷேகஞ்செய்தாகள். (உரு)

॥ஶ்லோ॥ ஶாத ஸுவேவ ஸஶிவ விஷஶவி ஸத்ய
ராஜநதீம் வஸுஶதீ ஶவஶொக்ய ராஶஃ ।
ஸஜீவநாய ஹாதஸ்ய ஸஶரஹணெக்த
ஸத்யவ்ருதிப்ரவதயெவ வகார ராஜ்யம் ॥ (உருச)

ஶாதஜதி. ॥வ்யா॥ வாதஸ்யவிப்ய வ்யவதுக்கா ஸ்யவஸாபெந வாதகாயாஜாத்ரெக்ஷாக்ஷிஃ. ஹேஶாதஃ, ராஶஃ, விஷஶெ, ஸஶெவி, வஸுஶதீம், கவெயவ, ஸத்யக், ராஜநதீம்-ஶேராஹநராஜயக்ஷரம், கவஶொக்ய, ஸஶரஹணெக்தஃ, ஹாதஸ்ய, ஸத்யவ்ருதிப்ரவதயா-உபாயிதவ்ருதிஜ்ஞதயா, ஸஜீவநாயெவ-வ்ராணநாயெவ, ராஜ்யம், வகார-க்ருதவாந். வேயாலங்காரஃ.

அபபடிபபட்ட சங்கடகாலத்திலும் நீ அத்தேசங்களைச செம்மையாய் ரக்ஷித்தாய் என்று அறிநதும் பெருமாள் அநதப்பரதாழ்வானைக் காபபாற்றுவதறகாகவே மறுபடியும் அநத பாரத்தைததான் வகித்துக்கொண்டார். இல்லாவிட்டால் பரதாழ்வான் அக்கினிபபிரவேசஞ்செய்வார். (உச)

॥ஶ்லோ॥ வாதாவநி வ்ருதிமதஸ்ய வாஜீஶயொய்யம்
வகளஸ்த்யஹத்ர ராபிஷேக ஜலாத்ருதுஶ்லோகிதஃ ।
கம்வெ யயாஹத ஶயிவாஸ்ய நிகெஜ யதுஶோஹிஃ
கஸ்லொரிகவ நிஹிதா வஸுயா கவெயவ ॥ (உருரு)

வாதாவநீதி. ॥வ்யா॥ ஹே வாதாவநி, கயொய்யம் வாஜீம்-ஸாகெதநஶரீம், வ்ருதிமதஸ்ய-வாநஃ வராதஸ்ய, அபிஷேகஜலெந ஸுதுதா ஶ்லோகிதஃ யஸ்யதஸ்ய, அபிஷிக்தஸ்யதியாவக். வளஸ்த்யஹத்ரஃ-ராஶஸ்ய, கம்வெ-ஹஜஶிவரெ, கவெயவ, (நநஹ

ஈநெத்ந) லக்ஷ்மியா, நிதெஜெஃ-சூதிரெமெ:, யமோஷி:, யஶாவஸ, கயிவாஸ்ய, கஷு-ஞிசிகெவ, நிஹிதா-நிக்ஷிவ்தா, ஹூஈ-ஞெவொசு வெஷா.

சக்கிரவர்த்தித் திருமகன் திரும்பி பட்டணத்துக்கெழுந்தருளி பட்டாபிஷேகஞ்செய்துகொண்டபோது பெரிய பூமியைக்கஸ்தூரிபோல் அவர் புஜத்தில் வைத்தாய். ஸ்வாமி லோகரக்ஷணத்துக்காக பூமியை வகித்துக்கொண்டதை அலங்காரஞ்செய்துகொண்டதாக அருளிச்செய்தது, அதனால் அவர்க்கு ஒருவருத்தமுமில்லையென்கிற அபிப்ராயத்தால். (உரு)

॥ஶ்லோ॥ யாவஸ வதூஷ்டீமா ஸொா: வதிவிவ்யூகூா
விஶ்வம்ஹரா ஹவதீ வியுதா ஹவத்ரா ।
விந்யஸ்தாம் ரவஷவகெ ஹஞஜமெமெ ஶஷ்டெ
ஹஞெயாவி ரெத்ந வஹிதாம் ஹவதீ வஹார ॥ (உநசு)

யெதி. ॥வ்யா॥ ஹவத்ரா-கயா, வத்ரா-ராஸெண, விவ்யூகூா-ஸ விஶிஷ்டா, ஹவதீ-வஞெஜ்ஞா, யா-ஸவஸ, விஶ்வம்ஹரா-லக்ஷ்மியா, வியுதா-ஸம்ஸீண-தயாவூதா, தாம், ரவஷவகெ:-ராஸெஸ்ய, ஹஜெஷவ, மெமெஶஷ்டெ, விந்யஸ்ய-நிக்ஷிவ்ய, ஹஞெயாவி, ரெத்ந-ராவவெண, வஹிதாம், தாம், ஹவதீ, வஹார-ஹுதவதீ. இதீ யாயிகாலங்கார:, “வ்யூயாயெயாஷ்யஜாயாரா யிக்யுதஷவிதநூதம்” இதிலக்ஷணாக.

பதினன்கு வருஷகாலம், சக்கிரவர்த்தித்திருமகனைவிட்டுப்பிரிந்த பூமியை, தரித்துப்பின்பு அவர் எழுந்தருளினபோது அதை அவரிடத்திலேயே சமர்ப்பித்துவிட்டாய். ஆனாலென்ன; அப்போது ஸ்வாமியோடுகூட பூமியையும் வகித்தாய் (உசு)

॥ஶ்லோ॥ நிஸ்தீண-துஷவஜலயெ ரநவஸ்யதெவி
கஷ்டம்வியூகூ ரவஷநாய வஷாமயெந ।
வஷ்யஷ்நநஸெவெ ரவி ஷநிஷ்டுஸ்ரீக்ஷா
வாஸாஜ்யஸம்வஷவாரா ஹரதவ்யஜெஜ ॥ (உநஎ)

நிஸ்தீணெதி. ॥வ்யா॥ தெவி, நிஸ்தீண:-உதிர்த:, துஷவஜலயி:, யெநதஸ்ய, ஹரதஸ்ய, கயா, ஸம்வியூகஸ்ய, ரவஷநாயவஷஸ்ய-ரவஷகஷலஸம்யாநஸ்ய, ஹவவ்வரணஸ்யவ, கமயெ

न संपद्येत, सनन्दनाद्यैः, (योगिभिरपि) दुर्निरीक्ष्या दुरवलोका, कलाकल्याणश्रीः, साम्राज्यस्य सार्वभौम ऐक्ष्वाकस्य शेषत्व साम्राज्यस्य संपत्, सद्यः, जज्ञे जाता. भरतस्य जययितारं रघुवंशभवं साम्राज्यमनासाद्य प्राप्यते. सर्वलोकाविष्कृतदेवपादुकाकिरीटयोः.

பரதாழ்வான் துக்கக்கடலைக் கடந்து சக்கிரவர்த்தித்திருமகன் திருவடி சமபந்தத்தால் ஸநகஸநந்தாதிகள்கூடக் கண்டெடுத்துப்பார்க்கமாட்டாத ஐசுவரியம் (மோக்ஷ) பெற்றார் (உ௭)

॥श्रीः॥ निवेश्य देवि भरताग्रजस्य
पद्मासनस्थं समताधीनस्थस्य।
पदैव सह त्वमिव ज्ञातिपादस्य
पद्माद्यश्चकार भवती जगतां शुभानाम्॥ (உ௱அ)

निवेश्येति। व्या॥ हे देवि, ज्ञातिपादस्य, भरतस्य, पद्मसद्मानुशिष्यस्य, निवेश्य, सौख्यः, समताधीनस्थ राजेण, समताभवती, पद्मश्रीरिव, शुभानाम्, जगताम्, रक्षां, सह, पद्माद्यश्चकार कृतवती. देवरावरूपापाद सौभाग्यसंपन्नं पद्माद्यानिरुता विष्णुवक्षस्थं श्रिता श्रीः जगतां शुभानां क्षेमं करोति श्रीविष्णुपुराणादौ. कृतकृत्यस्तावन्तः नाथपादौ श्लाघ्यः.

பரதாழ்வான் அதிக வணக்கத்துடன் கையைக்கூப்பிக்கொண்டு உன்னைப் பெருமாளிடத்தில் சமர்ப்பிக்க நீ அவரோடு சேர்ந்து பிராட்டிபோலவே சகல லோகத்திற்கும் க்ஷேமங்களையுண்டுபண்ணினாய்.

॥श्रीः॥ भक्तिप्रयोगाद्भवती प्रवीणे
पद्मेन संपृक्ता स्वं पादुके पादपीठम्।
तथापि भक्तौ सर्वत्र तादृशी नित्यभावसङ्ग
स्वभावसंसिद्धानां स्पृश्यते तारतम्यम्॥ (உ௱௯)

भक्तीति व्या॥ हे पादुके, त्वं, भक्तिम्, स्वीकृत्य योग्येन, प्रवीणे, प्रयोगाद्भवत्यौ, पादपीठम्, पद्मेन संपृक्तया, कृपयागतया, विष्णुपदीत्वं. "हस्तेनादाय" इति रामायणोक्तं भक्तिप्रयोगवचनम्. तथापि पादपीठा

धिरोहणस्यापि, नित्यं, तादृशी-भद्रपीठाधिरोहणसदृशी, … पुष्णाति. भद्रपीठपादपीठाधिरोहणयोरपि … (तथाहि) … पूजितानां, … तारतम्य … व्यवस्था, … विशेष … .

இதுவரையில் நீ எழுந்தருளியிருந்த அந்தச்சிங்காசனத்தில் சக்கிரவர்த்தித் திருமகனை யெழுந்தருளப்பண்ணி அதின் பாதபீடத்தில் நீ யெழுந்தருளியிருந்தாய். அதுவும் உனக்கு ஒரு மேன்மையாய்த்தானிருந்தது. பெரியோர்களுக்கு எங்கேதான் வேறுபாடு உண்டாகும். (௨௧)

॥मू॥ अनन्तरं राघव… निविष्ट… ।
अयं तथापि रङ्गनाथः … ॥

अनन्तरमिति ॥व्या॥ … अनन्तरं … राघवः … रङ्गनाथः … पादुकां … पादुके … .

அப்படிப்பட்ட உன்னை இந்த ஸ்ரீரங்கநாதன் தான் சக்கிரவர்த்தித்திருமகனென்று யாவருக்கும் அறிவித்துக்கொண்டு இன்னும் வெகு அழகாய்த்தன் திருவடிகளில் தரித்துக்கொண்டிருக்கிறார். ௨௰

इति कवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्रस्वतन्त्रस्य श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य श्रीमद्वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु श्रीरङ्गनाथपादुकासहस्रे सटीका निर्यातना(?)पद्धतिः षष्ठी(?).

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:.
ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம:.

ஸ்ரீரங்கநாத பாதுகாஸஹஸ்ரே ஸவ்யாக்யாநே
பந்தி வைதாளிகபத்ததி ப்ராரம்ப:

॥ஸ்ரீ:॥ நமஸ்தே பாதுகே பும்ஸாம் ஸம்ஸாரார்ணவஸேதவே।
யதாரோஹஸ்ய வேதாந்தா பந்திவைதாளிகா:ஸ்வயம்॥ (உசக)

॥அவ॥ அஸ்யாம் பத்ததௌ வேதாந்தா ஏவ பந்தி வைதாளிகத்வேந பாதுகாம் ஸ்துவந்தி. நமஸ்த இதி. ॥வ்யா॥ ஹே பாதுகே, பும்ஸாம், ஸம்ஸாரார்ணவஸ்ய மஹாஸாகரஸ்ய ஸேதவே உத்தரணோபாய பூதாயை, தே துப்யம், நம:, யஸ்யா:-தவ, (கர்மணி) ஆரோஹஸ்ய, பகவத்கர்த்ருகஸ்ய, வேதா ந்தா:-உபநிஷத:, பகவதாஸ்தாநாவஸ்தாஸ்வபி? ஸ்வயம் பவந்தி. "பந்திந:-ஸ்துதி பாடகா:, வைதாளிகா:-போதகராஶ்ச, பவந்தீதி ஶப்த்யதே "பந்தி நஸ்துதி பாடகா:" "வைதாளிகாபோதகரா:" இத்யம ராவ்யர:. பாதுகாவிஷய வேதாந்தப்ரணீதம் வக்த்ருப்ராகல்ப்ய ஜாக ப்ரபோதகார:; உத்தரார்தே வேதாந்தாநாம் பந்திவை தாளிகத்வேந பரிணாமாத் பரிணாம:; தயோரங்காங்கிபாவேந ஸங்கர:

எதை எம்பெருமான் சாற்றிகொள்ளும்போது வேதாந்தம் முதலியவைகள் அந்தந்தக்காலங்களை விண்ணப்பஞ் செய்கின்றனவோ; ஸம்ஸாரஸாகரத்தினின்றும் யாவரையும் கரையேற்றிவிடுகிற அந்தப்பாதுகையை வணங்குகிறேன். (க)

॥ஸ்ரீ:॥ உதிதவதி வஸிஷ்டே ரங்கநாத ப்ரபாதே
விபிஶிவ ஸநகாத்யாந் பாஹ்யகக்ஷ்யா நிருந்தாந்।
வாரணகமலஸேவா ஸௌவ்யஸாம்ராஜ்ய ஹாஜம்
ப்ரதயஸி விஹிதஹாஸாம் பாதுகாமாதரேயா:॥ (உசஉ)

உதிதவதீதி. ॥வ்யா॥ (அத்யாஸ்யாம் வேதாந்தே வைதாளிக ரூப) ஹே ரங்கநாத, த்வம், பாஹ்யகக்ஷ்யாஸு-பஹிரங்கணேஷு, நி ருந்தாந்-விஷ்வக்ஸேநாதிபி: ப்ரதிபத்தீந், விதி:-ப்ரஹ்மா. ஶி

[illegible]

இரண்டு சுலோகங்கள் வேதாந்தங்களாகிற வைதாளிகன் சொல்லுகிறபடி (வைதாளிகன்–காலையிலெழுப்புவோன்.)

பிரமமா, ருத்திரன், சனகர் முதலிய தேவருஷிகள் இவர்களெல்லாம் வாசலில் வந்து தேவரீருடைய ஸேவையை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்; இதோ பாதுகை தேவரீர் எழுந்திருப்பதற்கு முன்னமே தேவரீர் திருவடித்தாமரைகளை சேவிக்கக் காத்திருக்கிறது அதை திருவுள்ளம் பற்றலாம். (௨)

[illegible] (௨௪௬)

[illegible]

நாலீவசூரயரவிகாஸேந வராப்ராயத: கமநாக வராப்ராயேணாக்ஷாரூ ஷாரோவீ; தயோரஷாஷீஹாவேநஸஷர:.

காலையில் தேவரீரை ஆராதிப்பதற்காகப் பரிஜனங்களெல்லாம் வந்து காத்துக்கிடக்கிறார்கள்; அவர்களெல்லாம் தேவரீர் திருக்கண் மலர்களின் அழகைத் திருவுந்தித்தாமரையில் பார்க்கட்டும். இந்த ஜோ நாழிகை பிராட்டி ஸேவித்துக்கொண்டிருந்த திருவடிகளைப் பாதுகை வகித்துக்கொள்ளட்டும். அப்போதுதான் தூங்கி எழுந்திருந்தபடியால் திருக்கண்மலர்கள் பாதிமலர்ந்திருக்கும்; அந்ததிருக்கண்களிரண்டும் சந்திரசூரியர்களாதலால் திருவுந்தித்தாமரை சூரியனொளியால் பாதிமலர்ந்தும் சந்திரனொளியால் பாதிமூடிக்கொண்டுமிருக்குமாதலால் திருக்கண்மலர்கள் திருவுந்தித்தாமரைபோலிருக்குமென்பதை யிப்படி கூறினார். (௯)

॥ உ ॥ உதநதி ஜமஹேதம் ரேஷவிஸாஜவிஸம் தஷிஹ ஷரணரக்ஷா ரஷநாய க்ஷபெயேஷா ।
ஸஜஷவஷ ஸயிரஸா ஜஜஹிஹிநிதெத தெஷை
ரவதிஹத ஜநாநா ஜதவாரஹ வாதஜரா ॥ (உசச)

॥ஸவ॥ உதஃவரஷுபீ: காஸவஸஉக வகூஜ்ஜி: உவநதீதி. ஹெரஷ நாய, ரேஷவஸ்-சுநஜேஷ. விஸாஜெ, மமயாயோவஷீ ஷெ, "யமராய வராணஷீ மமெமாஜெஷா தீம்ஷிதகுத: । ஜாதவாநு ஸகஸ்ய திதிதவபிதம் ஹஸம் ॥" இதி ஸ்ரீவிஷ்ணுவு ராணே. தத, விஸஜாதம், ஜமஹேதம்ஹமஹகாஸ், உவந ஜதி, உஷ:காஸஸஹிஹிநெதாவதத இதியாவக். "உஷ:வரஹ ஸநெதமம:" இதி வவநாக. தஸாக, ஜஹஷ்ரீரஜெ, வவஷா- ஷரணரக்ஷா, க்ஷபா, ஸஜஷவஷம் யயாதயா, ஸவிஷாஸதியாவக. கயிரஸாஸதீ, ஜஜஹி:, தெஷை:, ஹிநிதெத:, ஜநாநா, உத வாரஹ வதாஜம், உவதிஹதஜாவயத. க்ஷயி வாஷகாஸயி ரஹ ஸவிஷாஸ ஸஷாரவரெ வாஷகாஹிநிதம் ஜூகா வாணிநஸவெயஸமஷதீதி ஹாவ:. வெயோஷகார:; வா ஷகா ஹிநிதெதவெஸவாவாஜிஜந ஸமஹாநெநாகவெக்ஷாவ.

இதுமுதல் ஆறுசுலோகங்களால் எம்பெருமானைத்துதி செய்கிறவன் விண்ணப்பஞ்செய்கிறான். உதயமாய்விட்டது; பாதுகை சாற்

றிக்கொண்டு எழுந்தருளலாம்; பாதுகையின் மணியோசையைக்கேட்டு ஜனங்களெல்லாம தேவரீருக்கு உச்சவம் துடங்கின செய்தியைத் தெரிந்துகொள்ளட்டும. (௪)

॥உ௪௫॥ ப்ரஹ்மாதய: ஸ்வாதிகாரக்ரமேண ஸ்வபதமுத்ருத்ய
ஸா, ப்ருத்யாநீயஸமேவிதா விஹாரயெவ ஸ்வாதிகாரக்ரமாதெதை:
வாஹனாரோஹண ஸம்ஹ்ருதம் ப்ரஸாதம் ஸத்ருஶிதேநதம் க்ஷமா, ஶ்ரீ
ஶாஸனாரண ப்ரியாஸ்பஶதேதே பாதாம்போஜம் பாதுகா ॥

ப்ரஹ்மாதய இதி. ॥வ்யா॥ ஹே ப்ரஹ்மாதய, ஸ்வாதிகாரக்ரமாதெதை:-ப்ரத்யாநாதாநேந க்ரமெதை:, விஹாரெவை:-ப்ரஹ்மாதிபி:, பரிவாரகெ:, ஸ்வாதிகாரஸ்ய-தெவஸமுஹஸ்ய, ஶ்ருதீயவ்ரந்தஸ்ய-வேதஸமுஹஸ்ய ஸமுதாயஸ்யவா, ஃகூடாக-ஶிகெஷ்ஶாக, ப்ருத்யாநீய-உபாஹ்ருத்ய, ஸமேவிதா, வாஹனாரோஹணேந-மாதாதி வாஹநாரோஹணேந, ஸம்ஹ்ருதம்-ஸம்பாதிதம், ப்ரஸாதம்-ப்ராதுர்பூதம், ஸத்ருஶ், விநேதம்-நிவர்த்தயிதும், க்ஷமா-ஶக்தா, ஶ்ரீஶாஸனாரணம், ப்ரியம்-இஷ்டம், யஸ்யாஸ்ஸா, பாதுகா, தேதவ, பாதாம்போஜம், ஸ்ப்ருஶது. வாஹநேந ஶீக்ரஸமாநஜந்ய ப்ரஸாதஸ்ய ஸந்தஸாராவநோத்யதாக இதி பாவ:. அத்ரவிஶேஷணஸாமர்த்யாத் வஶ்யா பாதஸம்வாஹநஸ்ய வ்யஞ்ஜநா ஸ்தாநேவாக்தாச கொமார:. அநேந ஸ்வதவதாமெ ஸெவொத்யாபவதி. (உ௪௫)

தங்கள் முறைப்படி, பிரம்மாமுதலிய தேவதைகளெல்லாம், அதை வகித்துக்கொண்டிருந்த தேவதைகள் அல்லது வேதங்களின் முடியினின்றும் எடுத்துச் சமர்ப்பித்த பாதுகையை, வாஹனங்களிலேறிக்கொண்டு வெளியிலெழுந்தருளின விடாய்தீரும்படி, சாற்றிக்கொண்டு உலாத்தலாம். (௫)

॥உ௪௬॥ வ்ருத்தம் க்ரமேண பஹுதா நியதம் விதேநா
ஶயநம் அதீய ஶிக ஶக்ஷரித ஜெவாஹ்ந: ।
நீலா ஸவீஹி ராகவநீய நிவேஶ்யமாநா
ஶக்தம் ப்ரஹோ க்வாரயதெ மணிபாதுகா க்வா॥ (உ௪௬)

வ்ருத்தமிதி. ॥வ்யா॥ ஹெப்ரஹோ-ரங்கநாத, விதேநாம்-ப்ரஹ்மணாம், நியதம்-ஶக்ஷம், க்ரமேண-பர்யாயேண, பஹுதா அநேகப்ரகாரம், வ்ருத்தம்-அதீதம், தவ, அஹ்ந:-திவஸஸ்ய, உதயதிதீயம்-ஶயநா

ஹூவெஸ்யாவஸிஹாமஃ அஜூாஸிதா உதூஜூ, வதாஶூவெஸ்ய வதா யஷாமஸஹாஸ்ஶஹஃ; தவெதாவ்யநவயிகா திஶயஶஹிெ ஶாஹமவதஃ அமெநகஜக்ஷ வதாஶூவாயஞெஷிவணகம் அஹாஸிதிவஸிகஜ்ய ஶத மாணித ஜ்ஹாநநு வஜிஜெஶஜதம். வஸ்தாதஸ்தா "வெநவாஹஸ்த ஸ்யநமிஶா நித்யஸ்யவஸஶாத்நஃ" இதிஸ்யுதெநஷாஹஸாஜிவஸி ஜெஷஃ நீளாயாஃ தேவ்யாஃ ஸகீபிஃ, உபநீய உபாஹ்ருத்ய, நிவெஶ்யமாநா ஸமீபெ நிக்ஷிப்யமாணா, பாதுகா, ஸ்ரீஹஞெஶ்யாஃ ஶ்ருஷ்யாத்யம் ஸமெஹவத்தெஃ வஸிமெஷாஞ்ஜாதேவ்யாவணவா ஜஃபாராயிஷாத்யகாஜிதிஹாவஃ. காம், ஶஜூாம் ஸ்ராதாம், கரய தெஸஸம்ஹ்ய ஶாதெவ்யாஜயதி. அத்ரவாஜாகாஸஶீவாவஸ்யாநஸ்ய கரணஹெதா வ்யாவாரகெநாதெத்ரக்ஷணாஜாதெத்ரக்ஷாஜராஃ; அமெநகஜக்ஷ ஜ்ஹாயாஷாம் ஹமவஜஹாரயஷகா ஸாஹவெவஷிதஸ்தம் பஜ்யாகெஷஃ ஸம்பந்தாதிஶயோக்திஃ. "ஸம்பந்தாதிஶயோக்திஃ ஸ்யாத் அயோகே யோககல்பநம்" இதிலக்ஷணாத்; அநயோஸ்தக்ஷணாஜவக ஸ்வாயாவஶ்யாநமெஹஜகாஸஸம்ஸ்யஷிஃ. அமெநந ஶய்யா ஹூகாஜவெஸவொக்தா.

அநேக பிர்ம்மகல்பங்கள் சென்று போச்சுது; மததியானம் வநதுவிட்டது; நீளாதேவியின் தோழிமார்கள் பாதுகை சமர்ப்பித்திருக்கிறாகள் அது தேவரீரை நீராட்டத்திற்கு எழுநதருளப பிரார்த்திக்கின்றது. (௯)

॥ஶாதூ॥ திவ்யாஸ்ரொமாஹி ராவஜஸிஷதீவஹெஷ
ரஜயிராஜ ஸாஹெஶ ராஜநீஶாவெசஸிநு ।
ஸம்ரக்ஷிணீ பரணயொ ஸவிஜாஸவ்யக்தி
நீஷாஜநாஸநஶஸள நயதா ஸ்வபஸ்வாம் ॥ (௨௪௭)

திவெ்யதி. ॥வ்யா॥ ஹெரஜாயிராஜ, திவ்யாஸ்ரொமாஹிஃ அவ்யாகரத தெவவநிதாஹிஃ, உவஜஸிஷகஃ, தீவவஷஃ தீவஸஶாஷஹஃ, யஸிநு தஸிநு, (அதவணவ) ஸாஹெஶஶெநூஜெத்து, அஸிநு வதஷஶாமெந, ராஜநீஶாவெ வஷொஷெ, "வஷொஷாராஜநீஶாவழ" இதி ஶரஃ. பரணயொஃ, ஸம்ரக்ஷிணீ வாஜாகா, ஸவிஜாஸவ்யக்திஸ்தீ, ஸ்வயம் காம், நீராஜநாஸநம் கராதிகொவகாராயஷம் ஶஸநம், நயதா வ்யாவயதா. யதாஜொகெ வாராம்யிஃ நீராஜநாய வரம்

ஸீமந்திநீபங்க்திஸ்யா பாதுகாவேதி பாதுகாயா: ப்ராம்ஸ்ய ஸம்யமித்யுக்தே. [illegible]

தேவகன்னிகைகளெல்லாம் தீவட்டிகள் பிடித்துக்கொண்டு நிற்கிறார்கள்; இந்தச் சாயங்காலத்தில் அழகாய்ப் பாதுகை சாற்றிக் கொண்டு நீராஜனசனத்திற்கு எழுந்தருளலாம். (நீராஜனஸனம்-ஆர்த்தி சமர்ப்பிக்குமிடம்.) (எ)

॥ஶ்லோ॥ [illegible]

(௧௨௪)

[illegible]

ஓராஸனத்திலிருந்து தகுந்த மற்றோராஸனத்திற்கு எழுந்தருளத் திருவுள்ளமிருந்தால் பிரம்மா வணங்கிவந்து சமர்ப்பித்த பாதுகையை தயைசெய்து திருவுள்ளம் பற்றலாம். (அ)

॥ஶ்லோ॥ பரிஜந வநிதாபி: ப்ரேஷித: ப்ராஞ்ஜலிஸ்த்வாம்
ப்ரணமதி பதநாயம் தேவஸத்மாந்த ஜாத:।
பணிபதி ஶயநீயம் ப்ராபயிஷ்யன் ஸலீலம்
பதகமலமிதம் தே பாதுகே பத்மஜந்மா ॥ (௧௨௫)

பரிஜநேதி. ॥ வ்யா ॥ [illegible]

[illegible]

அந்தப்புரத்துப்பரிஜனங்கள் அனுப்பிவித்தார்கள் ; மன்மதன் வந்து கைகூப்பிக்கொண்டு அந்தப்புரத்திற்கு எழுந்தருளவேண்டுகிறான் ; ஆதலால் பாதுகை சாற்றிக்கொண்டு எழுந்தருளித் திருவனந்தாழ்வான்மேல் சயனித்துக்கொள்ளலாம். (௯)

॥ ௨௰ ॥ [illegible] (௨௰)

[illegible]

இப்படி வேதாந்தங்கள் அடிக்கடி தெரிவிக்க அதைக்கேட்டுக்கொண்டு ஸ்ரீரங்கநாதன் உடனே பாதுகையை தரித்துக்கொள்ளுகிறார். (௧௦)

இதி கவிதார்கிகஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்ய ஸ்ரீமத்வேங்கடநாதஸ்ய ஸ்ரீவேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு ஸ்ரீரங்கநாத பாதுகாஸஹஸ்ரே ஸடீகா வைதாளிகபத்ததி நவமீ.

ஶ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:।
ஶ்ரீமதே நிக₃மாந்தமஹாதே₃ஶிகாய நம:।

ஶ்ரீரங்க₃நாத₂பாது₃காஸஹஸ்ர வ்யாக்₂யாநே
ஶ்ருங்கா₃ரபத்₃த₄தி ப்ராரம்ப₄:.

॥மூ॥ ஶௌரே ஶ்ருங்கா₃ர சேஷ்டாநாம்
ப்ரஸக்திம் பாது₃காம் ப₄ஜே ।
யாமேஷ ஹஸ்தே ஶய்யாந்தாம்
பத்₃வடும் ஸ்ப்ருஶதி ப்ரபு₄: ॥ (உருக)

॥அவ॥ அயோத்₄யாஸ்யாம் பத்₃த்₄யாம்பாது₃காஸமர்பிதா: ஸ்ருத்₃யவ்யாபாரதே₃ஹா நாடம்ஸ்ய ஸமாலோக்ய ப்ரியாத்₃யம்பதீ க்ருத்யேப்₄ய ஸ்தௌதி ஶௌரேரிதி. ॥வ்யா॥ ஶ்ருங்கா₃ரசேஷ்டாநாம்-ரமணீய வ்யாபாராணாம், பாரஸ்பர ரதிஜந்ய விலாஸாநாம், ப்ரஸக்திம், ஹேதுபூ₄தாம், ஶௌரே:-ரங்க₃நாத₂ஸ்ய, பாது₃காம், ப₄ஜே, ஏஷ: ப்ரபு₄:-ஶ்ரீரங்க₃நாத₂:, ஶய்யாந்தாம்-அந்த:புரஶேஷீ ஸம்வேஶாம், பத்₃வடுமேவீ-ப்ராபவதி, ஸ்ப்ருஶதி-ஆநந்த₃ரஸேவி, யாம்-பாது₃காம் ஹஸ்தே-ஆத₃த்தே இதி. அந்த:புர ஶய்நாஶய்நகாலேஷு ஸ்வாமிநா ஸ்ப்ருஶ்யமாநதீதி பா₄வ:. தாஸ்திகப்₄ரேம்ணாய:. அத₂ யோத்₄யாபர க்ருஹேவி ஶேஷீஶய்ய பத்₃மேமாத்₃ர காமயோரவி ஸமயேமா நாயக: ஸம்ஸ்ரீதநவதி தயோதி வ்யஞ்ஜநாம் பாது₃காயா ஸமப₄ ஸம்ஸ்ராக்வ ப்ரதீதே ஸமாலோக்ய ரஸம்கார:. அத்ர நாயகோத₃க்ஷிண:, அநேகாஸு நாயிகா ஸவிஶேஷணவ்ருத்த:, “தேஷ்வேநேகத்ர த₃க்ஷிண:” இதிலக்ஷணாம். நாயிகா ஸ்வீயா ஸ்வாதீ₄நவதிகா ச, “தத்ர ஸ்வீயா பரிக்₃ரஹாம்” இதி, “ஸ்நேஹாம் ப்ரியாவிநாஶ்ரிதா ஸ்வாதீ₄நவதிகாமதா” இதி லக்ஷணாம். ஸம்போ₄க₃: ஶ்ருங்கா₃ர:, “அநேகப்₄ரமா நிஷேவேதே யத்ராந்யோந்யம் விலாஸிநௌ । த₃ர்ஶநஸ்பர்ஶநாதீ₃நி ஸஸம்போ₄க₃ உதா₃ஹ்ருத:॥” இதி லக்ஷணம். சேஷ்டாநாமித்யநேந யதோ₂சிதம் பா₄வாதி₃ அநுபா₄வ விலாஸாதி₃ வ்யஜ்யதே.

ஏதை ஶ்ரீரங்கநாதன் அந்தபுரத்திற்குப்போவதற்கு முன்னும்

பின்னும் அனுபவிக்கிறரோ, அவருக்கு அதிக சந்தோஷத்தைக் கொடுக்கிற அந்தபபாதுகையை அடைகிறேன். (க)

॥ஶ்லோ॥ ப்ரணதிஷு த்ருஹிணேந்த்ரை: ஶேஷஶேஷா
ஶேகராத்ருஷ்ட பராக வக்ஷேந ।
அநுலிம்பதி பாதுகே ஸ்வயம் த்வாம்
ஶநைர்மகரந்தவேண பதேந ரங்கநாத: ॥ (உ௫உ)

ப்ரணதேதி. ॥வ்யா॥ ஹே பாதுகே, ரங்கநாத:, ப்ரணதாநாம், த்ருஹிணேந்த்ராணாம்—ப்ரஹ்மாதீநாம், ஶேஷஶிரஸி, யாஶாஷா, தஸ்யா:, ஶேகரேஷு, ஸ்ருஷ்டை:, ய: பராக:—பர்ஷ்யஶ்ரீ:, தேந, வக்ஷஸா, மகரந்தேந—ஶோத்யாந்தரேவ நக்ஷத்ரேண, பதேந சரணேந, (கர்த்ரா) யதேந்தவ்யவஸாயேந, ப்ரணீதா இதி யாவத். ததா பங்கிலேநேத்யர்த்தோ ஜ்ஞேயம். ஸ்வயம், அநுலிம்பதி—அலங்கரோதி. அத்ர பர்ஷதஸாத்ருஷ்டபராக ஸம்பந்த ஸ்ய தத்தாநாம்ஶேவந கேஶாஸ்ப்ரேக்ஷணாத் ஸ்வரூபேஶாத் ப்ரேக்ஷா. ஶ்ருங்காரஸ்ய அநாஸ் ஸ்வாரஸ்யம். அத்ர ஶப்தஶக்த்யாபாதகாயா: ப்ரியஸ்வஶாயி வ்யஜ்யதே. அத்ர வ்யஜ்யமாநோ நாயக: அநுகூல:, "ஏககாயத்ததாநுகூலஸ்யாத்" இதி லக்ஷணாத். நாயிகா ஸ்வீயா ஸ்வாதீநபதிகா ச ஸம்போகஶ்ருங்கார:.

ஓ பாதுகையே பிரம்மா முதலிய தேவதைகள் வந்து வணங்கும்போது அவர்கள் சூட்டிக்கொண்டிருந்த பூக்களினின்றும துகள்களும் தேன்களும் ஒழுகி சாந்துபடிந்திருநத தன் திருவடிகளை உன்மேல் வைத்து அதனுல் உன்னை அலங்கரிக்கிருர் ஸ்வாமீ.

ஒரு நாயகன் தன் நாயகியைச் சந்தனக்குழம்புகளால் அலங்கரிக்கிருனென்றும் கருத்துத்தோன்றும். (உ

॥ஶ்லோ॥ அவதாத ஹிமாம்ஶுகா நகக்ஷம்
பதரக்ஷே த்வயி ரங்கிண: கதாசித் ।
கிமபி ஸ்புடமாபிதீயமாநம்
விரஹாவஸ்புதமௌக்திகம் ஸ்மராமி ॥ (உ௫௩)

அவதாதேதி. ॥வ்யா॥ ஹே பதரக்ஷே, கதாசித்—ஸ்வந்தஸமயே, அவதாதேந—அவதேந, ஹிமாம்ஶுகேந—அஹிமேசுஶீதலேந வஸ்த்ரேண, (கர்த்ரா) த்ருஷ்டே ஶிஶிரோபசாராய—ஹிமஜலாவ

विशुद्धत्वेन, अनर्घकं-अमूल्यकं, अद्वितीयहारं-अद्वितीयहारसहितं, विरलतया-असान्द्रतया, अलङ्कृतानि, भूषणानि (सन्ति) लक्षणया श्रीरङ्गनाथः यस्मिन् तत्, शिरसि धार्यं, रक्षितः । त्वयि, स्थितं, सपादपीठम् । पद्मयो-रागः, अत्र विशेषणैः पादुकाभिः प्रत्यक्षत्वं प्रतिपाद्यते । पद्मपदनायिकानायिकाविषयः विभक्तिबहुत्व-विभावश्चोद्यते, "रत्नाभरणरागात् तत्सहस्राणि पादुकाः । अनाहतमिति नापि प्रापितश्चिन्त्यते ॥" इत्यभिधानात् ।

ஓ பாதுகையே ஸ்ரீரங்கநாதன், அதிக நிர்மலமான சரவாடையோடுகூட திருவாபரணங்களொன்று மதிகமாயிராமல், உன்மேலெழுந்தருளியிருந்து யாவருக்கும் அதிக மனோஹரமாய் ஒருகால் சேவை சாதிக்கிறான்றோ (அப்படி உன்னோடு சமபோகிக்கிறனென்றுமாம்) அதையே யான் எப்போதும் தியானித்துக்கொண்டிருக்கிறேன். (௫)

॥श्लो॥ असहाय गृहीत रङ्गनाथा
सविलासाङ्गणवर्तिनि पादुके त्वाम् ।
साध्वस्य सम्पश्यन्ति दृष्ट्या
अवतंसितवासिते रघुवेन्द्रः ॥ (௨௫௪)

असहायेति ॥व्या॥ हे पादुके, सविलासाङ्गणवर्तिनि-अनन्यपरतन्त्रे, असहाया-अद्वितीया नायिका संश्लेषसहितं यथा तथा, गृहीतः, रङ्गनाथः, यया ताम्, त्वाम्, साध्वसः-अङ्गीकृतसाध्वसः, अवतंसितवासिनः-अवतंसीकृत्य कौतुकिनः, वासितैः-सादरीकृतैः, रघुवेन्द्रः-देवेन्द्राद्यैः, अनुसन्धाय पादपीठे इति व्यज्यते. दृष्ट्या अनिमेषितया, स्वयं, अनुपश्यन्ति. अत्र ... इति पादारविन्दलक्षणा ... पादारविन्दस्य पादुकात्वेन ... ; साध्वस इति विशेष्यस्य प्रयोगाच्च परिकराङ्कुरालङ्कारः. अत्र अनुद्युतिनिदर्शने नायके इतरापि वद्धः नायिकान्तरं भासा ईदृशी यथा तया लोकयन्ति तया श्रीरङ्गराजेन्द्रोपरि पादुका लोकयन्तीति व्यज्यते. अनन्तरं द्वैतम् ।

நீயே தனியாய் ஸ்ரீரங்கநாதனை அந்தப்புரத்தருகில் எழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டிருக்கும்போது பிராட்டி முதலியவர்கள்கூட உன்னைக்கண்ணாரக்கண்டு களிக்கிறார்கள். அவரோடு ஸம்போகிப்பதற்காக நீ அவரை அழைத்துக்கொண்டுபோம்போது அங்குள்ள மற்றவர்களெல்லாம் ‘ இந்த அதிர்ஷ்டம் நமக்கு இல்லையே ’ யென்று கண்கொட்டாமல் உன்னையே பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்களென்றும் தாத்பரியம். (௪)

॥ஐ-ரு॥ நிவி-ுஶ்யூஶா-ந ஐவஷி -ந-ரு-த-ந ஸஞிவெஶம்
ஶெகஷஞ்ஜு கஜி-த விஸ-ருஷண காயகாஞிம் ।
காஜெஷ-ா நிவி-ுஶஷி ஈஜ யாவா-ந ஜெகா
ஶ்ருஜாா நித்ய ஈஷிக ஜஞிவாஃஈஶக்ஷ ॥ (உருரு)

நிவி-ுஶெஶ்யூதி. ॥வ்யா॥ ஹெஐணி வாஃஈஶக்ஷ, கவம், நிவி-ுஶ்யூஶா-ந ஐவஷி-ஸம்ஹாஜ்யூஶா-நவஷி, -ந-ரு-த-நஃ-க-ந-நாஹ-ருதவ-ருவ-ுஃ, ஸஞிவெஶஃ-ஜிஷ்யுஜெஜஊ விஶ-ஹஸம்ஸ்தா-நம், யஸ்யூ-தம், ஸஃா-நாஹஶெஷீ ஷீத்யதிஶபாவஹதயா -ந-ரு-த-நவஹ்ாஸ-த ஐ-தியாவஜ. ஶெகஷ ஜெயூ-ந-ஶெகஷஜஹாவெ-ந, ஹ-ருஷணாஈஹிஶெத்யூ-ந, கஜி-தா-நி, விஸ-ருஷணா-நி, யஸ்யூாஸா, காயகாஞிஃ-ஶரீஈஶஶாஹா, யஸ்யூ-தம், ஶ்ருஂஹாஶெ-ஹாஃஷ்யூவ்யாவாஶெ, ஸம்ஹொஶெஹ, நித்யஈஷிகம்-ஸஃாஸகூம், ஈம்ஹவிஶா-நஸாம்ஸ்யம், யாவா-நம், காஜெஷ-ா-ஸகாஜெஸவாகாஜெஷ-ா, ஈதிஸஐயெஷ்திதயூஷி ஷூெ-த. ஸகா-கஷி-தீயாஸ-தீ, நிவி-ுஶஷி-க-நாஹஷஷி. ஈத்யாஸக்த -நாயிகா வ்யஜ்யூெ-த- ஸஐஶொ க்திஈஷம்காஈஃ.

எவ்வளவு காலம் சேவித்தபோதிலும் புதுமை புதுமையாய் ஸேவை கொடுக்கிறவரும் திருவாபரணங்களொன்றுமில்லாமல் தன் திருவடியழகோடு விளங்குகிறவருமான ஸ்ரீரங்கநாதனை நீ அந்தந்த காலங்களில் தனியாய் ஸேவித்துக்கொண்டிருக்கிறாய். எவ்வளவுகாலம் அனுபவித்தபோதிலும் வரவர அதிக ரஸத்தையுண்டாக்குகிறவரான ஸ்வாமியை நீ ஓராபரணமும் இராமல் ஏகாந்தத்திலழைத்துக்கொண்டுபோய் அவரோடு ஸம்போகிக்கிறாய் என்பதும் ஒரு தாத்பரியம் (௫)

॥ஶ்லோ॥ நித்ராயிதஸ்ய சரிதே மணிபாதுகே த்வாம்
பார்ஶ்விகா பரிஸரம் ப்ரதிபத்ஸ்யமாநா ।
ஶ்வாஸாநிலப்ரசலிதைர் ஜலஜஸ்ய கீர்ணம்
நாபீஸரோஜரஜஸா நவமங்கராகம் ॥ (௨௫௬)

நித்ராயிதஸ்யேதி. ஹே மணிபாதுகே, நித்ராயிதஸ்ய - நித்ரா மந்தாக்ஷதவத:, "ஸர்வாதிப்ய: க்யங் லோபஶ்ச" இதி க்யங். தஸ்ய, சரிதா: - காந்தஸ்ய, ரங்கநாதஸ்ய - பார்ஶ்விகாயா: - ஶேஷஶய்யாயா:, பரிஸரம் - ஸமீபம், ப்ரதிபத்ஸ்யமாநா - ப்ராப்நுவதீ ஸதீ, ஶ்வாஸாநிலை: - ஸமுந்நமிதைர்வாயுபி: ப்ரசலிதை: ஶேஷமந்தவாயுபிஃ சலிதை:, ஜலஜஸ்ய - உத்பிதஸ்ய, நாபீஸரோஜஸ்ய - ஸமுந்நாபீபத்மஸ்ய, ரஜஸா - பராகேண, நவம் - நூதநம், அங்கராகம் - அங்கலேபம், கீர்ணம் - மந்தமந்தம், ஸஜஸி - ப்ராப்நோஷி ஸமுந்நித்ராகா லே ஶ்வாஸோத்தித ஸமுந்நாபீபத்ம பராக பதநம் பாதுகா பரிஷ்காரலேபநமிவ லக்ஷ்யதே, ததா பாதுகா யா: பாலகஸஜ்ஜிகாத்வம் வ்யஜ்யதே; "யாவஶ்யாம் ஸங்காயாஸ்ய மங்க லேப்யங்காஸீர் । க்ருதாலங்கரணம் ஸாமக்ரீ பாலகஸஜ்ஜிகா ॥" இதி லக்ஷணாத்.

பெருமாள் திருக்கண் வளர்ந்தபோது நீ அவர் திருப்பள்ளி யண்டைபோய் உட்கார்ந்திருக்க அப்போது அவர் மூசசுக்காற்றுக ளால் நாபிகமலம் அசைய அதின் மகரந்தங்களெல்லாம் உன்மேல் வீழ்ந்து உனக்கு அலங்காரஞ்செய்ததுபோலிருந்தது. (௬)

(ஶ்லோ) ஶயிதவதி ரங்கநாதே பாதுகே ரங்கபர்யங்க
பரணதயோ பார்ஶ்வே ஸாதரம் வர்த்தஸே த்வம் ।
மணிவதிஶயநீயா முக்திதஸ்ய ப்ரஸாதே
ப்ரணயநயநபாதம் பாவநம் ப்ராவுகாரா ॥ (௨௫௭)

ஶயிதவதீதி. ॥வ்யா॥ ஹே பாதுகே, ரங்கநாதம், ரங்கபர்யங்கே, ஶயிதவதிஸதி, த்வம், மணிவதிரேவ, ஶயநீயம், ததாத், முக்தி தஸ்ய, ரங்கபர்யங்கேதி யோஜ்யம். பாவநம்-பரிஶுத்திஹேதும், ப்ரணயம், நயநபாதம்-வீக்ஷணம், ப்ராவுகாராஸதீ, பரணதயோ: பார்ஶ்வே, ஸாதரம் யதாததா, வர்த்தஸே. நித்யம் பாது காவஸ்தாநம் ப்ரணயைகப்ராக்ஷ்யாத ஸேவகஸ்யேவ உக்தே ப்ரக்ஷ்யதே

[illegible]

இராக்காலங்களில் ஸ்வாமி சயனித்துக்கொண்டால், காலையில் அவர் எழுந்திருக்கும்போது முதலில் நம்மையே குளிர்ந்து கடாக்ஷிக்கவேண்டுமென்று அதிக அபிலாஷையோடு, அவர் காலண்டையே உட்கார்ந்துகொண்டிருக்கிறாய். (௭)

॥௧௮॥ [illegible]

[illegible]

நீ எம்பெருமான் திருவடிகளோடு சேர்ந்து வேதங்கள்கூட ஸ்துதிசெய்யும்படியான மகிமை (அதிகமான வாஸனை) பெற்றுப்பிராட்டியோடுகூடியிருக்கிற வைஜயந்தியென்கிற மாலிகையினும் அதிசயித்திருக்கிறாய். நீ உன்னைச்சுற்றி நாலண்டையும் பரிமளம் பரவச்செய்வதினால், மற்றதேவிகளுக்கு இடங்கொடாமலே, நீயே எப்போதும் ரங்கநாதனோடு சம்போகிக்கிறதாய் தோற்றுகிறது என்றும் ஒரு தாத்பரியம். (௮)

॥ஶ்லோ॥ உபநிஷத³ப³லாபி⁴ர் நித்யமுத்தம்ஸநீயம்
கிமபி ஜலதி⁴கந்யா ஹஸ்த ஸம்வாஹநார்ஹம் ।
தவ து சரணரக்ஷே தே³வி லீலாரவிந்த³ம்
சரண ஸரஸிஜம் தச் சாரு சாணூரஹந்து: ॥ (௨௫௧)

உபநிஷதி³தி. ॥வ்யா॥ ஹே தே³வி, சரணரக்ஷே, உபநிஷத³ப³லா, அப³லா:-ரமண்ய:, தாபி⁴:, நித்யம், உத்தம்ஸநீயம், வேதா³ந்தை: மோக்ஷதா³ரகத்வேந ப்ரதிபாத்³யம், கிமபி-அநிர்வசநீய மஹிமவி ஶிஷ்டம், ஜலதி⁴கந்யாயா:-ஸ்ரிய:, ஹஸ்தாப்⁴யாம், ஸம்வாஹநஸ்ய, அர்ஹம்-யோக்³யம், தத்-ப்ரஸித்³த⁴ம், சாணூரஹந்து:-ஸ்ரீக்ருஷ்ணஸ்ய, சாரு, சரணஸரஸிஜம், தவ, லீலா யோக்³யம், அரவிந்த³ம், ஆஸீத். யதே²ஷ்டவிநியோகா³ர்ஹதயா வாத்ஸல்யாதிஶயோ வ்யஜ்யதே. அத்ர ஸ்வாதீ⁴நபதிகா நாயிகா வ்யஜ்யதே.

வேதாந்தங்களெல்லாம் முடியில்வகிக்கத்தக்கதும் பிராட்டியார் உபசரிக்கத்தக்கதுமான ஸ்ரீரங்கநாதன் திருவடிகள் உனக்கு விலாஸமாய் வைத்துக்கொண்டிருக்கிற தாமரைப்பூப்போலிருக்கின்றன. ௧

॥ஶ்லோ॥ அவிஶாத³: பரிவாரேஷ்வேகவாரம் பதா³வநி த்வாம்
அநுப⁴வதி ரங்க³நாதோ² விஹார விக்ராந்தி ஸஹசரீம் ப⁴வதீம் ॥

அவிஶதே³தி. ॥வ்யா॥ ஹே பதா³வநி, விஹாரே-லீலாயாம், விக்ராந்தௌ-பராக்ரமே ச, ஸஹசரீம்-அவிநாபூ⁴தாம், ப⁴வதீம்-அவிஶாத³: பரிவாராணாம்-ஸ்ரீஹஸ்திநீநாம், பரேஷு, ஹோமகாமேஷு, அநேகவாரம்-அஸக்ருத், த்வாம்-ஸ்வத்வம் யதா²ததா², அநுப⁴வதி-போ⁴ஜதே. ஏகவாரமிதி நவஸ்ரீகார:. தஸ்ய நித்யம் க்ரியாவிஶேஷணத்வேந யாதவ்யத்யாதி³ஷு த்³ரஷ்டவ்ய:. தத³தே³வீ ப்ரஸங்கே³ஷு பாது³காதே³வ்யா: த³த்த இதி பா⁴வ:. வாத்ஸல்யாதிஶய விஶிஷ்டா நாயிகா வ்யஜ்யதே. 'விஹார விக்ராந்தி ஸஹசரீம்' இத்யஸ்ய ஸாகூதத்வாத் பரிகராலங்கார:.

ஸ்வாமி, தான் விளையாடுங்காலத்திலும் சண்டைபோடுங்காலத்திலும் விட்டுப்பிரியாதவளான உன்னைமாத்திரம், எந்த நாயகியின்கிரகத்திற்குப்போனபோதிலும், விடாமலே வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்.

இதி கவிதார்கிகஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்ய ஸ்ரீமத்³வேங்கடநாத²ஸ்ய ஸ்ரீவேதா³ந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு ஸ்ரீரங்க³நாத²பாது³காஸஹஸ்ரே ஸடீகா ஶ்ருங்கா³ர பத்³த⁴தி த்³விதீயா.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:
ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேசிகாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாத பாதுகாஸஹஸ்ரே ஸவ்யாக்யாநே
ஸஞ்சாரபத்ததி ப்ராரம்ப:

॥மூ॥ அக்ரதஸ்தே கமிஷ்யாமி ம்ருத்நந்தீ குசகண்டகாந் ।
இதி ஸீதாபி யத்வ்ருத்திமியேஷ ப்ரணமாமி தாம் ॥ (௨௯௧)

॥அவ॥ அதாஸ்யாம் பத்த்யாம் ஸஞ்சாரவேலா ஸ்ரீராமஸஞ்சாரா நாமகம் ப்ரஸ்தௌதி.—அக்ரத இதி. ॥வ்யா॥ க்ராம்யபாதேத்ருத்யபவஸ்தார்யம். கஷ்டம், குசாநேவ, கண்டகாந்-தீக்ஷ்ணாக்ராந், ம்ருத்நந்தீ-மர்தயந்தீ, தே-தவ, அக்ரத:-அக்ரே, கமிஷ்யாமி ஸதத்யம் ஸ்ரீராமாய ணே ஸீதாவாக்யம் தஸ்யாவாமேரு: ஹரிதம். இதி, ஸீதாபி, யஸ்யா:-பாதுகாயா:, வ்ருத்திம்-வ்யாபாரம், கண்டகமர்தநஸ்ய பாதுகாவ்யாபாரதயா ப்ரஸித்தஸ்ய. இயேஷ-காங்க்ஷிதவதீ, தாம்-பாதுகாம், ப்ரணமாமி. பாதுகாமிவாத்மாநம் கண்டகமர்தந வ்யாபார மாத்ரேண பாத்யாயமேணாபேக்ஷ: பாத்யாயோக்யத்வம்கார:. ஸீதா பேக்ஷயாபி பாதுகாயா: ப்ரேக்ஷ்யாதிசயோ வ்யஜ்யதே.

சக்கிரவர்த்தித்திருமகன் காட்டுக்கு எழுந்தருளும்போது பிராட்டியாரும் ‹ கல் முள் ஒன்றுமிராமல் வழியைச்சோதித்துக்கொண்டே நான் தேவரீருக்குமுன் செல்லுகிறேன் › என்று எதின் காரியத்தைத்தான் செய்ய விரும்பினளோ அந்தப்பாதுகையை வணங்குகிறேன். (க)

॥மூ॥ ஶாரதஶுத்தமம்ப பாதுகே த்வாம்
ஸபயா ஹ்ருத விதாமஹஸ்த தாநி ।
மணிமண்டபிகாஸ ரங்கத்ருஷ்
ஸ்வமயீநாநி ம்ருதாம்ருதாநி பஶ்யந் ॥ (௨௯௨)

ஶாரத இதி. ॥வ்யா॥ ஹேஅம்ப, பாதுகே, மணிமண்டபிகாஸ-ரங்கமண்டபேஷு, ஸமயே உத்ஸவஸமயே, ஸ்ருஹ்ருதேந, விதாம ஹேந, ப்ரஹ்மணா, உத்ஸவேஷு ப்ரஹ்மாத்யாஹ்வாநம் ஸம்பவாஸ்ஸ

ஶிஷ்டம். ஸ்துதாநி, த்வதீநாநி-த்வதாயத்தாநி, மணிமண்டபாநி-மணிமயமண்டபாநி, பஶ்யந், ஸுகம், ஶதம், ஶரத:-வத்ஸராந், "ஸம்வத்ஸரோ வத்ஸரோ(அ)ப்தோ ஹாயநோ(அ)ஸ்த்ரீ ஶரத்ஸமா:" இத்யமர:. "காலாத்வநோரத்யந்தஸம்யோகே" இதி த்விதீயா. ஸ்யாம்-பவேயம். ஶ்ரீரங்கநாதஸேவாஸுகம் தீர்காயுஷ்யாதிதி பாவ:. ப்ரேயோலங்கார:

பிரம்மா முதலான தேவர்களும் வந்து ஸ்தோத்திரம்பண்ணும்படி மணிமண்டபங்களில் உன்னைத்தரித்துக்கொண்டு ஸ்வாமி யெழுந்தருளுவதை ஸேவித்துககொண்டு நான் நெடுநாள ஜீவித்திருக்கக்கடவேன். (௨)

||௨-௩|| த்வதீநபரிக்ரமோ ரங்கநாத:
ததீநஸ்தவ பாதுகே விஹார: ।
இதரேதரபாரதந்த்ர்யமித்தம்
பவயோ: ஶ்லிஷ்டமநந்யதந்த்ரமஹிம்நோ: ॥ (௨௯௩)

த்வதீநேதி. ||வ்யா|| ஹே பாதுகே, ரங்கநாத:, த்வதீந:-த்வதாயத்த:, பரிக்ரம:-ஸஞ்சார:, யஸ்ய ஸ:, பவதி. பாதுகாம் விஹாய பகவதஸ்ஸஞ்சாராபாவாதிதி பாவ:. தவ, விஹார:, தஸ்மிந்-ரங்கநாதே, அதீந:-ஆயத்த:. பாதுகாயா நிஜசேதநாந்யாதீநகதித்வாதிதி பாவ:. அந்ய:, தந்த்ரம்-ப்ரதாநம், யஸ்ய ஸ: நபவதி, ஸமாநமஹிம்நோ:, யயோஸ்தயோ:, பவயோ:-ரங்கநாதஸ்ய தவ ச, இதரேதரஸ்ய-பாரதந்த்ர்ய-பராதீநத்வம், இத்தம்-உக்தப்ரகாரேண, ஶ்லிஷ்டம். ஸ்வதந்த்ரயோ: பாரதந்த்ர்யமிதி விரோத:. ஶேஷஶேஷிணோ: பரஸ்பரம் ப்ராதாந்யகுணபாவத்வம் யுக்தமிதி இத்தம்ஸம்பந்த பரிஹ்ருதே; அதோ விரோதாபாஸாலங்கார:; ப்ரபத்யாதிஷு அந்யோந்யாபகார பரிநாம ஏகாந்யாந்யாலங்கார:; அஸ்ய விரோதாபாஸா ஜகத்தஸ்கர:.

பாதுகையே உன்னைவிட்டு ஸ்வாமியு மோரடியெடுத்துவைக்க மாட்டார், அவரில்லாமல் நீயும் அசையமாட்டாய்; இப்படி, ஒபபற்றமகிமையுள்ள நீங்களிருவரும் ஒருவர்க்கொருவர் வசப்பட்டிருக்கிறீர்கள். (௩)

||௨௪|| ரஜஸா தமஸா ச துஷ்ட ஸத்வை
 கஹநே சேதஸி மாமகே முகுந்த: |
 உதித ம்ருகயா விஹார புத்த்யா
 பவதீம் ஆத்ருத பாதயோர் வ்யதாஸீத் || (௨௪)

ரஜஸேதி. ||வ்யா|| ஹே பாதுகே, முகுந்த:, ரஜஸா-ரஜோகுணேந, தமஸா-தமோகுணேந, ச, துஷ்டை:, ஸத்வை:, ... மாமகே கஹநே சேதஸி, ... உதித ம்ருகயா விஹார புத்த்யா ... பவதீம், ஆத்ருத பாதயோ: வ்யதாஸீத் ...

ரஜோகுணமும் தமோகுணமுமாகிய துஷ்டமிருகங்கள் நிறைந்து அதனால் ஒன்றும் பிரவேசிக்கக்கூடாத (நுட்பமான விஷயங்களைக்கண்டறிய வல்லமையற்ற) என் மனதில பெருமாள், தான் எழுந்தருளி வேட்டையாடவேண்டுமென்று கருதி, உடனே உன்னைத் தன் திருவடிகளில் தரித்துக்கொண்டார். (௪)

||௨௫|| க்ஷயிணா ஜகதா ஸமம் த்ரியாமா
 ஸமநே ஶேஷ பதாவநி க்ஷபேயம் |
 ஶ்ருதிமத் தமஸோபி ஸம்ப்ரதீதா
 ஸவிதா பவதீ ஸ்வயம் முகுந்த: || (௨௫)

க்ஷமேதி. ॥வ்யா॥ ஹே தேவி, பாதாவநி, ரங்கநாத:-ஸ்ரீரங்கநாயக:, நியமிவிசேஷஸ்ய, "ரங்கநாதரங்கநாதீவாஸ்ய" இத்யுக்த:. ஸம்ச்ரிதாநாம் - ஸேவகாநாம், அபிமத்யகமேரவி - வ்யாவ்யகமேரவி, த்ரயாணாம், ஜகதாமேவி, அவநேத்ரக்ஷணே, க்ஷமோபக்ஷயா, க்ஷமேயை, அபிமதா-ஸம்ருத்திர்வேத்ந வ்யாவ்ருதா, ஸவதி. ஸம்ச்ரிதாநாமித்யுக்ஷ ஸ்வஸேவகாநாம் தூரதேஹோவி க்ஷமேஸவகாநாம் ஸமுஹோ ஸவதீதிஸாவ:. க்ஷமேஸவகாநாம் வ்யாபூர்ணீயோநியி: ஸ்வயமேவாமஹ்ருதீதி வ்யஜ்யதே. அத்ர அபிமதவ்யஸ்யா அபிமதத்ர்க்ஷவணாநா அர்த்தவாதாமுகார:, "அர்த்தார்த்தவாதோநயாகாரி தமோகாரிகிர்யேதவேக" இதிலக்ஷணாக.

யாவரும்போய் 'எங்களுக்குச் சேவைசாதித்து ரக்ஷிக்கவேண்டும்' என்று வேண்டிக்கொள்ளத்தகுந்த ஸ்வாமி, உன்னை யடைந்தவர்களுக்குத்தானே எழுந்தருளி, ஸேவைஸாதிக்கிறார். பாதுகை சாற்றிக்கொண்டு பெருமாள் திருவீதி யலங்கரித்தருளும்போது யாவருமிருந்தவிடத்திலிருந்தே பெருமாளை ஸேவிக்கும்படி நேர்கிறது என்பது தாத்பரியம். யாவரும் வேண்டததக்க நிதிகளெல்லாம் பாதுகையின் அனுககிரகத்தால் தானேவநது சேர்கிறதென்றும் ஒரு தாத்பரியம் (ஞ)

॥ஃ-ஞ॥ ஸீரஸா ஸவதீ த்யாநி கஸ்ரீ
ஆபத்த: கோபி பாதஸ்ருஷ்டா ஸவத்யா ।
உஸயோ ஊர்யாபேவரி பாதுரக்ஷ
க்ஷபாதீநாம் மதி ஆஉநதி ஸங்க: ॥ (உகூகூ)

ஸீரஸேதி. ॥வ்யா॥ ஹேஊர்யாபேவரி பாதுரக்ஷ, கஸ்ரீக-கநீ ஷூவநீய வர்ணவரிவாகயாக:, ஸவதீம் ஸீரஸா, த்யாதி; கோபி-கவரிவேத்யஸ்ர-ஞஷ: ஸ்ரீரங்கநாயக:, பாதஸ்ருஷ்டா-ஹர ணஹாஜா, ஸவத்யா-கயா, ஸீரஸா, ஆபத்த:; ஸங்க:, (தயோ:) உஸயோரபி, மதிம்-வ்யாவ்யம், ஸஞாரஞ, க்ஷபாதீநாம், ஆஉநதி. பாதுகாஸக்தாநாம் வ்யாவ்யம்ஸமஸ்ஸவதி; ஸமவத: ஸஸஞார இதிஸாவ:. தம்வ்யோமிதாஜார:, "வணர்த்ர்யநாதித ரேஷாம்வ யமேஷக்யஞம்வ்யோமிதா".

மிகவும் அதிஷ்டசாலியான ஒருவர் (பாகவதர்) உன்னை முடி வணங்கி வகித்துக்கொள்ளுகிறார்; யாவராலுமறியப்படாத இயல்புள்ள மற்றொருவரை (எம்பெருமானை) நீ திருவடிகளின்கீழ் ஆதாரமாய் நின்று தாங்குகிறாய். ஆனால் இவ்விருவர்களின் கதிமாத்திரம் உன் வசமாயிருக்கிறதென்று தெரிந்தவர்கள் முறையிடுகின்றனர். (ஸ்வாமிக்கு, கதி-நடை; பாகவதர்களுக்கு, கதி-அடையத்தக்க பொருள்.) (கா)

[illegible] (உகூஎ)

[illegible]

எம்பெருமானும் அவனடியார்களும் தங்கள் கதியைப்பற்றி உன்னைத்திருவடியாலும் முடியாலும் வரிக்கின்றனர்; அவர்களில் ஸ்வாமிமாத்திரம் தன் கதிக்காக உலாத்துதலுக்காக தன் சிங்காசனத்தினின்று மிறங்குகிறார்; அவரடியாரோ அப்படியன்றி தன் கதிக்காக (மோக்ஷத்துக்காக) ஆசசிராதிமார்க்கத்தால உயர வேறிச் செல்லுகிறார். எம்பெருமான் தன் சிங்காசனத்தினின்று மிறங்கி

பாதுகை சாற்றிக்கொண்டு உலாத்துகிறார்; அவனடியார்கள் முடிவணங்கிபாதுகைதரித்து அதனால் பாபங்களெல்லாம் நீங்கி மோக்ஷம பெறுகிறார்களென்பது கருத்து. (எ)

॥ஶ்லோ॥ ஸமயேஷ்வபதிஶ்ய ஜைத்ரயாத்ராம்
விவிதாந்தஃபுர வாமராந் வ்யதீதஃ।
நியதம் மணிபாதுகே பவத்யா
ரமதே வர்த்மநி ரங்கஸார்வபௌமஃ॥ (உகூஅ)

ஸமயேஷ்விதி. ஹேமணி பாதுகே, ரங்கஸார்வபௌமஃ, ரங்கவிமாநபதிஃ ஸர்வேஶ்வரஃ ஶ்ரீரங்கநாதஃ, ஸமயேஷு-அஸுர ஜயகாலேஷு, ஜைத்ரயாத்ராம்-யுத்தாய ப்ரயாணம், அபதிஶ்ய-வ்யாஜீக்ருத்ய, விவிதாஃ-பஹுவிதாஃ, அந்தஃபுராணி-ஶ்ரீபூமிநீளா இதியாவத். தாநி, வாமராஶ்ச, ஶ்ருமபாஸிநீரிவ, "வாமராஶ்ருமபாஸிநீ" இத்யமரஃ. அந்தஃபுரஸ்த்ரீணாம் பஹிர்கமநேந திபஸகா ஆமராஸாத்யம். வ்யதீதஃ-உஜ்ஜிதவாநஸந், வர்த்மநி-மார்கே, பவத்யா, ரமதே-க்ரீடதி, நியதம். ஸங்க்ராமோத்யுக்த நிர்பந்தஸ்ய பாதுகயா பஹிர்கமநம் க்ரீடாயாஶ்ச த்யாகஶ்ச லக்ஷ்யதே. அபதிஶ்ய த்யக்த்வா ஸாவஹேலா; லக்ஷ்யார்த்தோ ஹேத்வாபி பாதுகாயா பமவஶேஷயஸ்வ ப்ரதீதே ஸம்போகாவ்யக்திஃ; ததாச ஸம்போகாவஹேலாஸாஹாய்யம் ஸங்கீர்ணம்.

அசுரர்களோடு சண்டைமுதலியதை யேதாவது ஒன்று நேரிட்டால் அப்போது அதற்குப்போகவேண்டுமென்று சாக்குச்சொல்லிமற்ற அந்தப்புரத்திலுள்ள நிர்பபந்தங்களையெல்லாம் ஒழித்து எழுந்தருளி நடுவழியிலுன்னோடுகூடவே விளையாடுகிறார் ஸ்ரீரங்கநாதன். (அ)

॥ஶ்லோ॥ நிஜஸம்ஹநந ப்ரஸக்த மாஸ்யம்
பாதி கமாம் ஶயிதவ்யஹ்ய ரங்கநாதஃ।
பதரக்ஷிணி பாவநக்ய ஶாஸ்த்ரம்
ரவஸீகா ஸ்வாத ஶதஃ பர ஞ விதுஃ॥ (உகூகூ)

நிஜேதி. ॥வ்யா॥ ஹே பதரக்ஷிணி, ரங்கநாயஃ-ஶ்ரமவாந், நடவரிப்ரூஸ இத்யபி மந்யதே. கமாம், ஶயிதவ்யஹ்ய, நிஜே, ஸம்ஹநநே-நிவ்யம்மஸ விஸ்ருஹே, "மாத்ரம்வபுஸ்ஸம்ஹநநம்" இத்யமரஃ. ப்ரஸக்தம்-உத்ஹிதம், மாஸ்யம்-ஶய்யம்மாரநாட்யம், பாதி-க்ருவ

[illegible]

ஸ்வாமியாகிற ஆட்டக்காரன் உன்மேலேறிக்கொண்டு நாட்டிய மாடுகையில் அந்த ஆட்டம் அதைச்சேவிக்கிறவர்கள் அனைவரையும் பரிசுத்தர்களாய்ச்செய்கிற விஷயமிருக்கட்டும்; ரஸிகர்களை மனமுருகச்செய்வது இதைப்பார்க்கிலும் வேறுண்டோ. (௯)

[illegible] (உ௭௦)

[illegible]

ஶாஸ்ய, ஸ்ஷணம்வா, ஶ்ருதீநாம் ஶிரஸ: உபநிஷத:, ஸ் ஷணம்வா, உபநிஷத: ஸெளதம்பர்யேண ப்ரதிபாத்யோதனத்வாதி தி பாவ: ஓஉம்யத:, உநஸ:வித்தஸ்ய, ஸ்ஷணம்வா. வித்ர ஜககத்வாதிதி பாவ:. ஸகஸ்ய நேகயோபாவஹக்வநதத்ஹ்ஷணத்வம் ஸந்திஹ்யதஇதி ஸந்தேஹாலங்கார:.

நீ ஒருத்தியாச்சுதே; ஆகையால நீ ஸ்ரீரங்கநாதன் திருவடிகளுக்கு பூஷணமா, அவர் எழுநதருளும் திருவீதிகளுககு அலஙகாரமா, அல்லது வேதாந்தங்களுக்கு அழகா, அன்றி என் மனதிற்கு மணியா. பாதுகை ஒவவொருவகையால் இவ்விடங்களிலெல்லாம் இருப்பதினுல் இபபடி யருளிசசெய்தது. (௧௦)

॥ஶ்லோ॥ க்ருபயா மயேவரி பாதுகே
கபிநே வேதஸி ஶாஶ்வதே விஹரதும் ।
ஶகடேஷு ஜிவளகஸாம் வியந்த்த
ஸவதீ ரத்நவிஸம்ஸமஹஷு பெளமர்யாம் ॥ (௨௭௧)

க்ருபயேதி ॥வ்யா॥ ஹே மயேவரி பாதுகே, ஸவதீ, கபிநே, ரஜஸ்தமஸாம்ஸ்ப்ருஷ்டத்வ கதிஸம்காரஸ்ய ஸஸ்தார நஹஷ்த்வாதிதிபாவ:. ஶாஶ்வதே நித்யாயமத்தே, ஶநீயே, வேதஸி, விஹரதும் விஹரதும், ஷ்யாநவிஷயீஸவிதம்திதியாவக. ரத்நை:, விஸம்ஸமஹஷுவிஷஶேஷ, ஜிவளகஸாம், ஶகடேஷு, பெளமர்யாம் தஸம்ஹ்யாஸம், நியத்த. "பெளமர்யமணிகாஸ்யாஸ:" இத்யமர: தேவஶகடநிவேஶஸ்ய கநியாத்ருஷ்த நிவேஶாபெளமர்ய்கேவ உகவேக்ஷணாதுகவேக்ஷா.

ஓ பாதுகையே நீ தயைசெய்து என் மனதாகிற காந்தாரத்திலெழுநதருளி விளையாடவேண்டுமென்றுதான் முன்னமே ரத்தினங்களிழைத்து அதனுல் கறடுமொறடான தேவதைகளின் கிரீடங்களில் பழக்கிக்கொள்ளுகிறுய். (கக)

॥ஶ்லோ॥ வரணஅப ஸேவகஸ்ய ஶௗரே
ஶரதம்ஶோரமஹ பாதரீ யரீணம் ।
ஶகடாஸர தாபநேவி மஷ்த்த
ஜுவ ஶகத்ர்ய கிஇ பாதுகே தவாஸிக ॥ (௨௭௨)

வரணேதி. ॥வ்யா॥ ஹே பாதுகே, கஸேவகஸ்யஶிஶோ:, ஶௗ

ரோ: — ஶௌரிவம்ஶாவதீர்ணஸ்ய க்ருஷ்ணஸ்ய, ஶாபம் ஹோராஹ யோ: ஶாக்தாம் கமலயோ:. பாதாப்ஜயோ: பதாம்போஜயோ:, யாஸ்ரீ ர்ணம் ப்ரதியடம், வஸ்ஸஸடியாராஸ்” இத்யத்ர இத்யநுவ த்யட ‘ப’ இதியோகவிஹாஸ்ஸ வஸதியெடபே:. சத்ருஞ ஸ காரநிதியாவக. தக்ஷரணத்வயம், ஶகடாஸுரவஸ்ய, சவுர ஸ்ய, தரபநேவடி ப்ரஹாரேவி, தவ, ஶக்த்யா ப்ரஹாவேநகிஞ, ஶாஸ்தம் ஶூலிகராக்ஷிதகாலீஸ. த்ருஷ்டேன பாலகவரணேன தாக்ஷ்யஶாஸ்ஸத்ரக ஶகடஹனநம்க்ஷதம் ஶேஷ இதிதாதிஶயெ நத்யாகவெப்ரக்ஷாமஹ்யா.

தொட்டிலில் திருக்கண் வளர்ந்துகொண்டிருந்த குழந்தையா ன கண்ணபிரான் சகடாசுரனையுதைக்க அப்போது அவர் திருவடித் தாமரைகள் ஒரு கெடுதியுமின்றி சுகமாயிருந்தது உன் மகிமையால ன்றோ. நீயே அதற்கு மேலே நின்று அந்தத்திருவடிகளில் ஒன்றும் படவொட்டாமல் காத்தாயென்பது கருத்து. (௧௨)

॥மூ॥ உத்திஷ்டாஸோ ரங்கசயஸ்ய ஶேஷாத்
ஆஸ்தான ஸிம்ஹாஸனமாருருக்ஷோ: ।
மத்யே நிஶாந்தம் மணிபாதுகே த்வாம்
ஸ்ரீபாதந்யாஸ ஸகீம் ப்ரபத்யே ॥ (௨௭௩)

உத்திஷ்டாஸோ இதி. ॥வ்யா॥ ஹே மணிபாதுகே, ஶேஷாத்-ஶேஷ ஶயநீயாத், உத்திஷ்டாஸோ:-உத்திதவத:, ஸஹஸா, ஆஸ்தான ஸிம்ஹா ஸனம்-பாதபீடம், ஆருருக்ஷோ:-ஆரோடுமிச்சோ:, ரங்கஶய ஸ்ய-ரங்கநாயகஸ்ய, மத்யே நிஶாந்தம்-ஸ்ரீரங்காயதநமத்யே, “நிஶா ந்தவஸ்த்யஸதந பவனாகாரமந்திரம்” இத்யமர:. “பாரே மத்யே ஷஷ்ட்யா வா” இத்யவ்யயீபாவ:. ஸ்ரீபாதந்யாஸஸ்ய-விந்யாஸஸஞ்சார ஸ்ய, ஸகீம்-ஸஹாயபூதாம். த்வாம், ப்ரபத்யே-ஸேவே. ஸகீ ஶப்தஸ்ய ஸமபதஸ்த ரங்கதயா ஸேவநம்யாத்ருதிதி கஸிப்ராயமஸ்ஸ த்வாஸ ஸரிகா: ஸேவ்யஸ்ய.

ஸ்வாமி திருப்பள்ளியெழுந்து தன் ஆஸ்தானத்திற்கு எழுந்த ருளும்போது அந்தக்கோயிலிலேயே அவர் திருவடிகளுக்குத் தோ ழிபோலவே அதை விடாமலிருக்கிற உன்னைசசரணமடைகிறேன்.

॥ஶ்லோ॥ ப்ராப்தாதிகாரா: பதய: ப்ரஜாநா
ஶிரோதம்ஸிதாம் ஶிரஸ்தாம் பாதுகே த்வாம் ।
ரங்கேஶ்வரஸ்ய ஸ்வைரவிஹார காலே
ஸம்யோஜயந்த்யம்ப்ரி ஸரோஜ யுக்மே ॥ (௨௭௪)

ப்ராப்தேதி. ॥வ்யா॥ ஹே உதஶ்ரோ வாங்கோதஶ்ரோ பாதுகே, ப்ராப்தாதிகாரா:-லப்தாதிகாரா:, ப்ரஜாநாம்-ப்ராணிநாம், பதய:-ஸ்வாமிந:, ஶிரோதம்ஸிதாம்-நிஜஶிரோரூபணீக்ருதாம், த்வாம், ரங்கேஶ்வரஸ்ய, ஸ்வைரவிஹார காலே-ஸ்வேச்சாஸஞ்சாரஸமயே, அம்ப்ரிஸரோஜயுக்மே-சரணகமலயுகளே, ஸம்யோஜயந்தி-ப்ரயோஜயந்தீதி ஶேஷ:.

அப்போதைக்கப்போது பிரம்மபட்டத்தை யடைந்தவர்களெல்லாம் தாங்கள் சிரோபூஷணமாக வகித்துக்கொண்டிருந்த உன்னை ஸ்வாமி வெளியிலெழுந்தருளுகிற காலங்களில் அவர் திருவடித்தாமரைகளண்டைகொண்டு சமர்ப்பிக்கிறார்கள். (௧௪)

॥ஶ்லோ॥ த்வயா ஸநாதம் மணிபாதரக்ஷே
ஸ்ரீமந்தம் ரங்கேஶ்வரஸ்ய யாந்தம் ।
நிரீக்ஷ்ய தோ ந புந ஸ்ரஜந்தே
ஸம்ஸார காந்தார கதாகதாநி ॥ (௨௭௫)

த்வயேதி. ॥வ்யா॥ ஹே மணி பாதரக்ஷே, த்வயா, ஸநாதம்-ஸஹிதம், ரங்கேஶ்வரஸ்ய யாந்தம்-ஸ்ரீரங்கநாயகஸ்ய, ஸ்ரீமந்தம்-க்ருபாஸஞ்சாரம், நிரீக்ஷ்ய தோ:-பஶ்யந்த:, ஜநா:-இதி ஶேஷ:. "ஶோபோஷ்மதே" இதி ஶிக்ஷாஷ்வாத் "ஶீதாம்ஶு: ஸ்வ:" இதி ஹ்ரஸ்வ:. ஸம்ஸாரரூபே, காந்தாரே-துர்கமவர்த்மநி, கதாகதாநி-ஜநநமரணாநி, புந:-பூய:, நபஜந்தே. த்வதநந்தரம் ஸமஸ்தஸஞ்சாரவேஶகாநாம் நபுநஸ்ஸம்ஸாராவாப்திரிதி பாவ:. மதிவரிஶ்ரீமதஸ்ய மத்யமவ ஹேதுவேதோ: வ்யாபாதாமங்கார:.

ஸ்ரீரங்கநாதன் உன்னுடகூட உலாத்துவதை ஸேவித்தவர்கள் மறுபடி இந்த ஸம்ஸாரமாகிற காட்டில் பிறப்புமிறப்புமாகிய போக்குவரவுகளை யடையமாட்டார்கள். (௧௫)

॥ஶ்லோ॥ வ்யோமாந்தபந்தா மேரிா நிஷாராது
பாதக்ரமேண ப்ரதிபத்ய ஶாநா ।
பிஷ்டிபதி நித்யம் மணிபாதுகே த்வ
த்ரைவிக்ரமே ஶ்ருதியுபிவ த்ரிலோகீம் ॥ (௨௭௬)

व्यूहेति ॥व्या॥ हे शौरिपादुके, व्यूहेन समूहतया, [illegible] सहस्र[illegible]नाद्याविर्भावः। [illegible] व्यूहानुपूर्व्या क्रमेणेव, (चतुर्धा) वासुदेवादिव्यूहक्रमेण, [illegible] विहारात्-श्रीमत्सञ्चारात्, [illegible], यथाक्रमेण-तत्तद्व्यूहविग्रहधारणानुगुणतया, स्वानानाव्यूहाव, प्रतिपद्यमाना, त्वं, [illegible] [illegible], [illegible], त्रिलोकीं, [illegible]। "भुवनानां धारणपोषणयोः" [illegible] जगद्रक्षसि [illegible]। [illegible] कारः।

வியூஹானுபூர்வியாய் (கிரமமாய் வாஸுதேவன் முதலியவர்களாய்) அவதாரஞ்செய்து உலகங்களைக்காபபாற்றின ஸ்வாமிபோலவே நீயும் வியூஹானுபூர்வியாய் (ஒருகால் அநேகஉருவாயும் மற்றொருகால் ஒவ்வொன்றாயும்) அப்போதைககப்போது ஸ்வாமி திருமேனிகளுககுததக்கபடி வடிவெடுத்து உலகங்களைத்தாங்குகிறாய். (கசு)

॥२७७॥ पदेषु दीर्घेषु ह्रस्वेष्वपि च
नीरन्ध्रसंश्लेषवती मुरारेः।
प्रत्यायनार्थं किमु पादुके नः
स्वाभाविकं दर्शयसि प्रभावम्॥ (உஎஎ)

पदेष्विति ॥व्या॥ हे पादुके, त्वं, दीर्घेषु-[illegible] [illegible], [illegible], [illegible] [illegible]। नीरन्ध्रसंश्लेषवती [illegible], नः, [illegible], प्रत्यायनार्थं किमु [illegible], स्वाभाविकं [illegible], [illegible] [illegible]। प्रभावं, स्वाभाव्यं, [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]।

என்னைபபோன்றவர்களெலலாம் வாஸ்தவமான உன் மகிமையைத்தெரிந்துகொள்வதற்குத்தான் நீ, எம்பெருமானுடைய வாமனாவதாரத்திலும, திரிவிககிரமாவதாரத்திலும், மற்றுமுள்ள பல அவதாரங்களிலும் அந்தந்தத் திருவடிகளுககுத்தக்கபடி வடிவெடுக்கிறாய்போலும். (கஎ)

॥ஶ்லோ॥ க்ருபா விஶேஷாத் க்ஷமயா ஸமேதாம்
ப்ரவர்த்தமாநாம் ஜகதோ விபூத்யை ।
அவைமி நித்யம் மணிபாதுகே த்வா
மாகஸ்மிகம் ரங்கபதே: ப்ரஸக்திம் ॥ (உ௭அ)

க்ருபேதி. ॥வ்யா॥ ஹே மணிபாதுகே, க்ருபாயா:, விஶேஷாத்-அதிஶயாத், க்ஷமயா-[illegible], க்ஷாந்த்யா ச, ஸமேதாம், ஜகத:, விபூத்யை-ஸம்பதே, ப்ரவர்த்தமாநாம், த்வாம், ரங்கபதே:-ஸ்ரீரங்கநாதஸ்ய, ஆகஸ்மிகம்-அகஸ்மாத் ஹேதுகம், ப்ரஸக்திம்-ப்ரஸாதம், அவைமி-ஜாநே. ஸகலஜந ஸாபராதேஷ்வபி ப்ரவ்ருத்தாகஸ்மிக ப்ரஸக்தே: ஶ்லேஷாநுப்ராணிதோத்ப்ரேக்ஷா.

நீ மிகவும் கிருபைசெய்து அதனல் க்ஷமையுள்ளவளும் லோக ரக்ஷணத்திலே கண்ணுற்றவளுமாய் இருப்பதனல் ஒருகாரணமுமின் றி உண்டான ஸ்ரீரங்கநாதனுடைய அநுக்கிரகந்தானென்று நினைக்கி றேன். (கஅ)

॥ஶ்லோ॥ உபாகதாநாமுபதாபஶாந்த்யை
ஸ்வர்காபவர்காஹாம் கதிமுச்சநீசாம் ।
பஶ்யாமி ஶௌரே: பதவாஹிநீம் த்வா
ந்நிம்நேஷு துங்கேஷு ச நிர்விஶேஷாம் ॥ (உ௭௯)

உபாகதாநாமிதி. ॥வ்யா॥ ஹே பாதுகே, உபாகதாநாம்-ஸந்நிஹிதாநாம், உபதாபஶாந்த்யை-தாபஶமநாய, ஸ்வர்காபவர்காஹாம்-ஸ்வர்கேண க்ரஹணீயாம், (அந்யத்ர) ஸர்வஜந போக்யாம், கதிம்-ஸஞ்சாரம், ப்ராப்யஸ்தலாதிஷு, உச்சநீசாம்-விஷமாம், ஸம்பாதயந்தீம், நிம்நேஷு-நீசேஷு ஸ்தலாதிஷு, கம்பீரப்ரதேஶேஷு ச, துங்கேஷு-உந்நதேஷு பர்வதாதிஷு, உந்நதப்ரதேஶேஷு ச, நிர்விஶேஷாம்-விஶேஷரஹிதாம், ஶௌரே:-ஸ்ரீரங்கநாதஸ்ய, பதவாஹிநீம்-பாதுகாம், கங்காம், த்வாம், பஶ்யாமி. ஶ்லேஷாலங்கார:.

ஓ பாதுகையே நீ, உன்னை யடைந்தவர்களுக்குண்டான ஸகல ஸம்ஸாரதாபங்களையும நீக்கி சுவர்க்கம் முதலான சகலலோகங்களை யுங் கொடுப்பதுமன்றி உயர்ந்தோரிடத்திலும் தாழ்ந்தவர்களிடத்தி லும பேதமில்லாமலிருப்பதனல் உன்னை அப்படிப்பட்ட கங்காநதி

யாக நினைக்கிறேன். கங்கையு மிப்படிப்பட்டதுதான், தன்னையடைந்து தீர்த்தமாடுகிறவர்களுக்கு சகலதாபங்களையும் நீக்கும ; தானோடுகிறவழி மேடாயினும் பள்ளமாயினும எங்கும் ஒருவிதமான போக்குள்ளது. (க௯)

[illegible] (உ௦)

[illegible]

நீ ஸ்வாமி எழுந்தருளினால கூடவெழுந்தருளுகிறாய் ; ஆசனத்தில் எழுந்தருளியிருந்தால் நீயும் பாதபீடத்திலிருக்கிறாய் ; உன் மகிமையோ ஒருவராலும தாண்டக்கூடாததாயிருக்கிறது ஆதலால் உன்னை ஸ்ரீரங்கநாதனுடைய நிழலாக நினைக்கிறேன. (உ௦)

[illegible] (உ௧)

[illegible]

உன்னைக்கொண்டே ஸ்ரீரங்கநாதன் உலகங்களையளந்தபடியால் உன்னாலேதான் அவர்க்கு (உருக்ரமன்) என்கிற திருநாமம் உண்டாயிற்றென்று நினைக்கிறேன். (உருக்ரமன்-பெரிய அடிவைப்புள்ளவன்.) (உக)

॥ஶ்லோ॥ ஸஞ்சாரயந்தீ பதபங்கஜம் தே
ஸ்ஸாஹாய்யக்ருத்யம் மணிபாதரக்ஷே ।
நாத ஸ்கௌஶிகா நந்தவம்ஶ ஶௌரேர்
ப்ராபாயதா கௌதமயஜ்வதாராந் ॥ (உ௱உ)

ஸஞ்சாரயந்தீதி. ॥வ்யா॥ ஹேபாதுக மணிபாதரக்ஷே, கௌஶிகாதிவ, "ஸகேஸரவ்யாக்ர கேஸரா" இத்யமர: ஶௌரேஸ்ய, (ஶ்ரேஷ்ட:) யஜ்வதாராந்-ஹார்யாம், "ஹார்யஜாயாய பஞ்சஹுநிதிதா ரா:" இத்யமர: ப்ராபயத:-ரக்ஷிஷ்யத:, "பதந்தாநஸாமே வ்ய பதந்தா நவநா" இதிவத் ஶத்ருப்ரத்யய: ஶநஸஹம்ஶௌரா ஷா: ராமஸ்ய, பதம்-சரணம், ஸஞ்சாரயந்தீஸதீ, ஸஹாயக்ருத்யம்-ஸஹகாரிகார்யம், அகதிஷ்:-அநுஷ்டிதவதீ. ஸீதாரஹிதவ லக்ஷ்மீஸாஹசர்யாஹாவேவ விஶ்வாமித்ரேணஸஹ மிதிலாபுரகமநஸமயே கேவலாஹசர்யஸ்யாப்யஹாவே அஹல்யாரக்ஷணம்நஸ்யாதிதிஹாவ:. அத்ரபாதுகாயா: அஹல்யாவிஷயரக்ஷிஷாரஹிவாஶயமஹத்வ வர்ணநா ஹேதாதேஷாரா:. தேநபாரஷகாரகேஷு ஸீதா வ்யதிரேக வ்யக்த ரக்ஷணாக்ஷாரஷ்டி:.

பிராட்டியைவிட்டு ஸ்வாமி மாத்திரம் விசுவாமித்திரரோடுகூட மிதிலாபுரிக்கு எழுந்தருளினபோது நீயன்றே அவர்க்குச் சகாயமாயிருந்து அகலிகையைக் காப்பாற்றினாய். (உஉ)

॥ஶ்லோ॥ க்ருத்வ ஸ்பிஷ்டபரா நஸ்வதயிஷ்ய
ஞாரஹஸ்தாக்ஷ்ய ஶௌரஹஸ்வ தக்ஷிணேந ।
ஶாஞாக்ஷமஹிஷீ ஷபந ஶ்ருணிபாதரக்ஷே
விஶ்ராந்தி கபி வீரர வமேந ஶானி: ॥ (உ௱௩)

[illegible]

ஸ்ரீரங்கநாதன் அஸுரஸம்ஹாரஞ் செய்வதற்காகப் பெரியதிருவடிமேலெழுந்தருளி வந்த விடாயைக்கூட அந்தபுரத்திலெழுந்தருளி உன்னைச் சாற்றிக்கொண்டு உலாத்தியன்றோ தீர்க்கிறார். (௨௩)

[illegible]

[illegible]

த்ரிவிக்கிரமாவதாரத்தில் ஸ்ரீரங்கநாதன் பூமியெல்லாமளந்த பின் ஆகாயத்தை அளப்பதற்காகத் திருவடியை உயரவெடுத்தபோ

து அந்தத்திருவடியில் சூரியன் வெயில் கொஞ்சமும்படாமல் அதைக்காப்பாற்றவன்றோ அதன்மேல் நீ அதற்கு மறைவாய் நின்றாய்.

॥श्लो॥ त्वत्सङ्गमान्ननु सकृद्विधिसंप्रयुक्ता
शुद्धिं परामभिजगाम शिवत्वहेतुम् ।
रङ्गाधिराजपदरक्षिणि कीदृशी सा
गङ्गा बभूव भवदीयगतागतेन ॥ (உஅரு)

त्वदिति ॥व्या॥ ननु रङ्गाधिराजपदरक्षिणि, विधिना-ब्रह्मणा, संप्रयुक्ता-संयोजिता, गङ्गा, सकृत्-एकवारं, त्वत्सङ्गात्, तवसम्बन्धात्, शिवत्वहेतुं-परमपावनत्वकारणं, परां-अतिशयितां, शुद्धिं अभिजगाम-प्राप्तवती, सा-गङ्गा, (चित्रकूटगमनागमनकाले) भवदीयेन-त्वदीयेन, गतागतेन-गमनागमनाभ्यां, "विवृद्धिक्षयानयिकारणवाचि" इति [illegible]. कीदृशी बभूव. काक्वा [illegible] वाचनतावृत्तीयते. व्याक्षिप्यार्थायदि(?) गतागतेनो [illegible] नानागमनाक्षराः.

முன் த்ரிவிக்கிரமாவதாரத்தில் பெருமாள் திருவடியில் பிரம்மா தீர்த்தஞ்சேர்க்க அதினின்றும் பெருகின கங்காநதி, அப்போது ஒரு நிமிஷகாலம் உன் சம்பந்தமுண்டானதனால் பரமேசுவரனையும் சிவன் (பரிசுத்தன்) ஆக்கத்தக்க மகிமையடைந்தது. மறுபடியும் நீ பலதடவை அதின் வழியாய்ச் சித்திரகூட பர்வதத்திற்குப்போய் வந்தையே அதனாலதற்கு எவ்வளவு மேன்மையுண்டாயிருக்குமோ. அது வாயினால் சொல்லக்கூடாதென்பது கருத்து (உரு)

॥श्लो॥ वृद्धिं गवामुपजनयितुं भजता विहारान्
कृष्णेन रङ्गरसिकेन कृताश्रयायाः ।
सञ्चारतस्तव तदा मणिपादरक्षे
बृन्दावनं सपदि नन्दनतुल्यमासीत् ॥ (உஅசு)

वृद्धिमिति. ॥व्या॥ हे मणिपादरक्षे, गवां, वृद्धिं, जनयितुं, विहारान्-क्रीडासञ्चारान्, भजता, कृष्णेन-कृष्णभूतेन रङ्गनाथेन, कृतः, आश्रयः, यस्याः सा तस्याः, तव, सञ्चारतः-सञ्चारेण, तदा-बृन्दावनसञ्चारकाले, बृन्दावनाख्यं वनं, सपदि-शीघ्रं, नन्दनतुल्यं-इन्द्रोद्यान

ஸமெ, ஞ்ருதிஃ. ப்ரஷஹவேணுரவஸாரொரஹாஷிக ஊடிதிக்ரு யஷ்ட: "ப்ருந்தாவநம் ஹவதா க்ருஷ்ணெநாக்ஷிஷ்ட கருணா। ஸா ஹெநஉநஸாய்யாஸ் மவாஸ்வ்ருஷிஷ்வதா॥" இத்யுக்த ஸவதக ஜநிதாயா ப்ருந்தாவநஸ்ருஸஃ பாதராகா ஸஹஸ்ர ஹெதஹ கொமலெக்ஷணா ஜெதக்ஷெக்ஷா; நநந்தத்வ திக்ருவ ஊநா ப்ராணிதகா ஹவஊஸம்கீணா.

பெருமாள்கோகுலத்தில் கண்ணனாய்த்திருவவதரித்துப், பசுக்களெல்லாம் விருத்தியாகவேண்டுமென்றெண்ணித், தானே பசுக்களை மேய்த்துக்கொண்டு பிருந்தாவனத்தில விளையாடும்போது, அவர் தன்னடிகளில் உன்னைச்சாற்றிக்கொண்டு அதில் முழுதுநதிரிந்தத னாலன்றோ அது நந்தனவனம்போலத்தழைத்தோங்கியது. (௨௬)

॥ஊ॥ ஊதஸ்யீ ஊயதயா வரணவ்ரூரெண
ஜெ விக்ரஊஷெ விவியெஷ ஸஹாயஹஜெ।
நாயஸ்ய ஸாய வரிரக்ஷண கருணீஷ,
ந்ருக்ஷ்ய தினாமந ஊமாஸ விஹஜராஜஃ॥ (௨௭)

ஊதரிதி. ॥வ்யா॥ ஹெஊதஃ, த்வதீயதயா வெஷவ்ரவரக்ஷ, பஹஸெமா வெஷவ்ரதிவாஷ்யக்ஷெநதி யாவத். (சுநூத்ர) வெஷாத்மகதயா "ஸவணெரூவிமாத்மாநு" இத்யாதிஞ்ருதெ: "வெஷாத்மாவிஹமேஸ்வர:" இத்யாதியாக்ஷாக்ஷம. நாயஸ்ய, வரணெவெஷ, ஸஹஸ்ரணெவ, வ்ரூரணெஉயத்தாஹஜிதம், ஹெ தஹஜிதஞ, "வ்ரூரணம் ஹெதஸ்ரமாஷா மாவெயத்தாவ்ருஊ த்ருஷ" இத்யுரஃ. ஜெ, (வஸ்தமி) விவியெஷ விக்ரஊஷெ ஸஹஸ்ரரெஷ, வராக்ரஊஷெவ, ஸஹாயஹஜெதஸஹகாரி ணீ; (கதுக்ருதிக்ரு வெகூாயாரஹ) நாயஸ்ய, ஸாயஜெநாம்ஸ தாம், (கஹவ்யாரீநாம) வரிரக்ஷண கருணீத்ராணரஜெகா ரெய, கவம், ஸஹாயஹஜிதா, ருக்ஷ்யதாம்பாணநாகஊஷ்யவஹ க்ராரீநாம், விநாமந ஊமாஸநிரஸநகாரெஷ, விஹஜராஜஃ மரஸஃ, ஸஹாயஹஜிதஃ. பாதகாமரத்தெதா ரெகயலுஸா ஜெவிரக்ஷணவிநாமந ரஜெகாரூவெந ஊயாஊக்வெகா வநக்யெஃ வ்ரதிவாஷநாஷ்திரொகொ நீவக ஸக்ஷீணஃ.

த்வதீயமான நீயும் பெரிய திருவடியுமாகிய இருவருமே நம்

பெருமான் வெளியிலெழுந்தருளுங்காலங்களில் அவர்க்கு ஸஹாயமாயிருக்கிறீர்கள், எப்படியெனில் அகலிகை முதலான சிஷ்டர்களை ரக்ஷிக்குங் காலங்களில் நீ அவர் திருவடிகளை விட்டுப்பிரியாமல் கூடியிருந்தாய்; பாணாசுரன் முதலான துஷ்டர்களைக் கொல்லுங் காலத்தில் அவருக்கு வாஹனமாயிருந்து பெரிய திருவடி ஸஹாயமானார். (த்வநி:-பெரிய திருவடியானல் வேதஸ்வரூபம்; பாதுகையானல் வேதங்களால் புகழப்பட்டது.) (௨௭)

॥ஶ்லோ॥ பாதா³வநி க்வசந விக்ரமணே பு⁴ஜாநாம்
பஞ்சாயுதீ⁴ கரருஹேஷு ப⁴ஜதே விஷ்ணும் ।
நித்யம் த்வமேவ நியதா பத³யோர் முராரே:
தேநாஸி நந்த³ ஜிஷ்ணோ: ஸஹாயயோக்³யா ॥ (௨௮௮)

பாதா³வநீதி. ॥வ்யா॥ ஹே பாதா³வநி, பு⁴ஜாநாம், க்வசந விக்ரமணே-ஹிரண்யகஶிபுவதா⁴ய ஸமயே, பஞ்சாயுதீ⁴-பஞ்சாநாம் ஆயுதா⁴நாம் ஸமாஹார:, (ஶங்க²சக்ராதி³ஸமூஹ:) கரருஹேஷு-நகே²ஷு, விஷ்ணும்-பாக்ஷிகத்வம், ப⁴ஜதே; ஹிரண்யவதே⁴ ஆயுதா⁴நாமவ்யாப்ருதிரிதி பா⁴வ:. முராரே:, பத³யோ:-சரணயோ:, விக்ரமணே-ஸஞ்சாரே ச, நித்யம்-ஸதா³, த்வமேவ, நியதா-அவிநாபூ⁴தா; பாது³காமந்தரேண ஸஞ்சரணவிரஹாபா⁴வாதி³தி பா⁴வ:. தேந காரணேந, த்வம், ஜிஷ்ணோ: ஸஹாயே: பாக்ஷிகாம்ஶிகாரஸ்ய, நித்யஜிஷ்ணுஸஹாயஸ்ய ச, "அங்கீ³காராத³ப்⁴யதி⁴கம் ப்ரதிபு⁴வஸஹாய:" இத்யுக்தே: "ஸஹாயிநீயோக்³யா" இதி ஸமாஸாந்தஸ்ய. யோக்³யா ஸஹாயபா⁴வஸி. நந்த³நீத்யாஶ்சர்யே. அத்ர ஸஞ்சாரே பாது³கைகாபா⁴தநேவ ஶ்லேஷணாஸ்த ஸம்ஶ்லேஷணவிஶ்லேஷவ்யாவ்ருத்த ப்ராஸங்கி³காவஸரஸ்ய வ்யாநயேவாத்ர வ்யக்ஷ்யதே. அஸ்த தஸ்ய பாது³காயா ஸ்வஜிஷ்ணுஸாயுஜ்யாநேக விஷயதயா நித்யஜிஷ்ணு ஸாயுஜ்யாநா விஷயத்வமேவ, அதவைத ஆநந்தி³த்யர்த²ம்.

ஓ பாதுகையே, எம்பெருமானுடைய திருவாழி திருச்சங்கு முதலிய பஞ்சாயுதங்கள்கூட ஹிரணியகசிபுவதாதி ஸமயங்களில் இல்லாமல் அத்தருணங்களில் ஸ்வாமி நகங்களே போராடின; நீயோ எந்நாளும் ஸ்ரீரங்கநாதன் திருவடிகளை விட்டுப்பிரிகிறதேயில்லை; ஆதலால் நீ (ஜிஷ்ணு ஸஹாயிநீயோக்³யா) யாயிருக்கிறாய்போதும் (ஜிஷ்

கூஷு ஸ்ரோயியொரெஹ்)) என்பதற்கு எந்நாளும் மாறுதலில்லாத ஸ்திதியுள்ளது என்று ஒரு அர்த்தம; அதனால் பஞ்சாயுதங்களின் நிலைகூட ஹிரண்யாசுரவதாதிகளில் மாறிபபோயிறறு; பாதுகையின் ஸ்திதி ஒருநாளும் மாறவிலலையென்பது நேரான தாத்பயம். இப்படிப்பட்டதென்று அறியத்தகாதது என்று அர்ததங்கொண்டு அபபடி யூறியத்தக்கதாயினும் அறியத்தகாததாயிருக்கிறதென்று சபதசிலேஷையால் உத்பிரேக்ஷித்தது காண்க. (உஅ)

॥உ—௯॥ கூகெஷுத்ரவிஹ்ரி ரயிரஹூஉ ரஶக்யவ்ருத்தி
ஊரா தக்ஷ்யா நிரவயி நிருயிரவ்ரஜெயஃ ।
ரஸ்யாஹூரேஷு வரணாவநி ரஹூஸம்ஜீ
வாஸ்தவ்யநிவ்ருநஸா ஜநஸாகஸ் க்ருதொவஸ ॥(உஅக)

கூகெஷெத்ரேதி. ॥வ்யா॥ ஹெரா தஃ, வரணாவநி, கூகெஷுத்ரவிஹ்ரிஃ-ஶரீரஸ்ஸாவ ஜ்ஞாநரஹிதெ தஃ, ஷிஷிஷிவெக விஶுஹெவெஶிதியாவக. கெஷாரஸ்ஸாவா நஹிஜெஞ்ஞு, “ கெஷத்ரம்ஶரீரெ கெஷாரெ ” இதிவிஶ்வஃ. “ வதாரஸ்யாகெ கெஷத்ரஜ்ஞஃ । க்ருதஷஸ்தஃ க்ருதஶவஶக்ருதக்ஷரா ” இதிஹலாயுஃ கூவதாஹொரிதிவாயஃ. கூயிரஹூம்-வ்ராவர்த்தம், கூஶக்யாவ்ருத்திஃ யஸ்யஸஃ, நிரவயிஃ-வரிவெஹாரஹிதஃ, கூக்ஷயஶ, கூவ்ரஜெயஃ-வ ஶாதாரஶக்யஃ, ரஹூஸம்ஜீ-ரஹூவிரநவதீஷு, கூஸள, நியிஃ-நியிவதாராஷாயஃ, வாஸ்தவ்யநிஷ்ம்-ஷயாயிநம், “ கூயிநொநிவ்ரு க்ஷயத்தஃ” இத்யரஃ. ரநஃ, யஸ்யாஃ தயா, க்ஷயா, ரஸ்யாஹூரேஷு-வ்ரதொஜ்வகாஶெஷு, “ரஸ்யாவ்ரதொஜ்ஜிஶிவா ” இதி, “ கூஹூரவெகாஶாவயி வரியாநாஹூயிஷு ஹெஷதாஷயெஷு ” இதிவாரஃ. ஜநஸாக்ருதஃ-திவ்ரகெஷுகஜநாயீநஃ க்ருதஃ. ‘ தஷயீநவவநெ ” இதிஸாதிவ்ரத்யஃ. வ்யா வாதாஸம்காரஃ, கூகெஷுத்ரவிஷாரநயிஹூஸ்ய கூயிஹூக்ஷ கூயாநாக “ தஷ்யாஹிரண்யநியிம் நிஹிதரகெஷுத்ரஜ்ஞா உவர்யுவரிஸஞ்சரஹெ நவிஜெயஃ ஸவெரவெரஃ வ்ரஜாஸ்ஸவரா கூஹாரஹஸ்ஷுவஜூ ஸதம் ப்ரஹ்மெலாகம் நவிநூஹூ ந்ருதெநஹி வ்ருத்யூஷ்ஹாஃ” இதிசாரெஜெஹ் கூஷ்ரவெவாக்யெ சநயிஸ்ஸ்யெகஷ் ப்ராதம்

தங்கள காலின் கீழ்பபுதைததிருநதும் பூமிஸ்வரூபமறியாதவர்களால் அலலது வலலமையறறவர்களால கண்டறியபபடாத புதை

யல்போல சரீராதகும ஞானமில்லாதவர்களால் அறியக்கூடாத சுவாமியை நீ வாச்சல்யத்தால மனமிரங்கித திருவீதிகளிலெழுநதருளப்பண்ணிக்கொண்டுவநது யாவரும்ஸேவிக்கும்படிசெய்கிறுய். உகூ)

॥ஶ்லோ॥ ஸம்வர்த்திதே ஸமுசிதம் க்ரமமாச்ரயந்த்யா
ஸந்தர்சிதா பகவதோ பதவீ மதிர்ப்பவத்யா।
ஶங்கே பதாவநி பாந்த: க இதரேஷாம்
வ்யாவர்த்தநஸ்ய விஷமாதுபயப்ரபாதாத்॥ (உகூ0)

ஸம்வர்த்திதஇதி ॥வ்யா॥ ஹேபதாவநி, ஸமுசிதம்-யோக்யம், க்ரமம்-பாதவிக்ஷேபம், சக்திஞ்ச, "சக்தௌபாதவிக்ஷேபேபரிபாட்யாங்க்ரம:" இதிநாநார்த்த மாலாயாம். ஆச்ரயந்த்யா, பவத்யா, பகவதோ, ஸந்தர்சிதா-ஸந்தர்சனே, மதி:-ஸஞ்சாரணம், ப்ராப்யஞ்ச, ஸம்வர்த்திதே பவதி; இதரேஷாம்-பகவத்வ்யதிரிக்தாநாம், பாந்த:, (பதிக:) விஷமாத்-துர்க்கமாத், உபயப்ரபாதாத்-உபயபார்ச்வஸமாநாத், நிஷித்தாநுஷ்டாநாச்ச, வ்யாவர்த்தநஸ்ய, க்ஷம-கோவா, ஶங்கே-ஸம்பாவயாமி. அத்ரந்யாயகோவிதஸ்ய: 'ஶபிதயோக்தயோ: கர்மணி" இதிவ்யாவர்த்தநஸ்யேதி ஷஷ்டீ. காவ்யார்த்தாபத்திரலங்கார:

ஓ பாதுகையே எம்பெருமானையும, தகுந்த க்ரமம் (வல்லமையும் அடிவைப்பும்) உள்ள நீ தான், நல்ல வழியில நடக்கும்படிசெய்கிறுய்; ஆதலால மறறவர்களை துர்மார்க்கததில போகவொட்டாமல தடுக்க உன்னையொழிய வல்லவர் யார். (கூ0)

॥ஶ்லோ॥ ரங்கேஶ்வரேண ஸஹ ஶாஸ்த்ரவிஶேஷபாஜா
ஶ்ரீமோதிதேஷு தவ ரத்நருசியாதபேஷு।
ஶய்யோஷிதாநி கதிசிந் மணிபாதரக்ஷே
ஸஹஸ்ராணிஶேஷ ஶநகைர்யோகத்திதிபூர்விகா:॥ (உகூக)

ரங்கேஶ்வரேணேதி. ॥வ்யா॥ ஹேமணி பாதரக்ஷே, ஶ்ரீமாயா:-ஸஞ்சாரக்ரமாயா:, உதிதேஷு-யோக்யேஷு, ரத்நருசியாதபேஷு-மணிகாந்திபிசேஷு, ரங்கேஶ்வரேண-பகவதா, நடவரிப்யஸ்ய ஶேஷதல்பமஹ்யே. ஸஹ, ஶாஸ்த்ரவிஶேஷபாஜ:-ஶ்ருதிஸ்ம்ருத்யாதிஸேவகா:, தவ, ஶய்யா-ஶயநாகாரஸமயே, கதிசித் ஷிதாநி-காஶ்யநஷிதய:, திஷ்டேதஸ்மாதேகத:. ஸஹஸ்ராணு-ஸாஶாஞ்சகாநு, விஶே

ஷாஉ தக்ஷஷ்டம், கநபோகதம்-வ்ருஷ்டம், இதி, வ்ருதீகை:-ஜாநீஹ: கலுதத இதற்தவ்யவதே ரயம்ஸ்த ஹணாக லிகஸ்கல. ரம் ஸாயதநவகவரேஷ ஹகாஜுவேஸாகா ஸ்ரீகோத க்ஷணாவலாபேந ஹஸவதாஹ்கபோ: நதாரதர் வ்ஸாயகேவாக பேவக்ஷ ணாதிபொரேவக்ஷா.

ஓ பாதுகையே நீ, விலாசமாய் உலாத்தும்படியான நவரத்தின ங்களிழைத்த ரங்கமண்டபத்தில், ஸ்ரீரங்கநாதனோடு கூட ஸஞ்சரிக்கும்போது "இப்போது உலாத்தினது எப்படியிருக்கிறது சொல்லுங்கள்" என்று அங்குள்ள பெரியோர்களைக் கேட்பதற்காகவே நடு வழியில் சற்றே நின்றுநின்று எழுந்தருளுகிறாயென்று நினைக்கிறோம்.

॥ஶ்லோ॥ நித்யம் பதாவநி நிவேஶ்ய பதம் ஸவத்ரம்
நிஷ்பந்த ஸமிதிபி ஸமிவபாதி।
ஸ்ருங்காரபீதலதராணி ஸவந்தி கானே
ரங்கேஶ்வரஸ்ய ஜஙிதாநி மதாமதாநி ॥ (௨௯௨)

நித்யமிதி. ஹே பதாவநி, கானே-வநகாங்கேஷவாஸவே, ரங் கேஶ்வரஸ்ய, (கத்ருக:) ஸவத்ரம், பதம்-சரணம், நிவேஶ்ய-நிக்ஷிப்ய, நிஷ்பந்தஸமா:-நிஶ்சலஸந்நிதா:, ஸமிதிபி:-ஸமா:, ஸமிவ பா:, ஸத்வாஸேநாபய:, பேஷ்டநாநி, ஜஙிதாநி-ஸஞ்சாராணி, மதா மதாநி-மந்தமந்தாநி, நித்யம்-ஸதீக்ஷணம், ஸ்ருங்காரபீதலதராணி- ப்ரேக்ஷணீயாநி, கத்யாநந்தாவஹாநிவ, ஸவந்தி. பாதுகாஸாபெ க்ஷ நாநந்தாத்ஷ்ட கயநாதந்மணாமகாத:.

அதிகமாய்ப் பரிவாரங்களொன்றுமில்லாமல் குடை சாமரமுத லிய சிறிதுகளுடன் உன்னைத்திருவடிகளில் சாற்றிக்கொண்டு ஸ்ரீரங் கநாதன் உலாத்தும்போது அவருக்கு வரவர அதிக குதூஹலமுண் டாகும்படி செய்கிறாய். (௯௨)

॥ஶ்லோ॥ ஹேமாவநாநி கதிபி: ஸமிகல்பிதாநி
வீதேத்ய ரங்க ந்யபதி: வ்ருதிவத்ஸராந:।
வஶ்யஸ்ததநித்ய ஶிதரேஷ ஸமிவதேஷ
வ்ருத்யாஸநம் ஸஜதி காஞ்சந பாதுகே த்வாம் ॥ ௨௯௩

ஹேமேதி. ॥வ்யா॥ ஹேகாஞ்சந பாதுகே, கதிபி:-ஸத்பி:, ஸமிகல்பிதாநி, ஹேமாயதாநி கநகாநி, வ்ருதிவத்ஸராந:-ம்ரு

ஹ்ருது, ப்ரஹ்ருஷ்டமதி: உத்தரேஷு வரிஷ்டேஷு மஹத்ஸு ஆசார்யேஷு ஸநாதிஷு, த்வாம், ஸ்ப்ருஷ்ட்வைவ, ஸந்துஷ்யதி ஸ்ம. நித்யம், ஹரதி. ஶாஸ்த்ரவிஹிதஸ்ய ப்ரத்யாஸந்நம் பாதுகாப்ரதாநஸ்ய ஸ்ப்ருதிமாத்ரேண மதங்கீகாரப்ரேக்ஷணாத் ஸமதங்கீகாரப்ரேக்ஷா.

ஸ்ரீரங்கநாதன், பெரியோர்கள் தனக்கு முகோல்லாசமாய்ச் செய்யும் திருவாராதனத்தைத் திருவுள்ளம் பற்றும்போது மற்ற உபகரணங்களெல்லாம் “நமக்கு இது கிடைக்கவில்லையே” யென்று பரிதாபத்தோடு பார்த்துக்கொண்டிருக்க, உன்னிடத்தில் அதிக விசுவாசத்தினால் ஆசனங்களதோறும், உன்னைமாத்திரம் ஸ்வீகரிக்கிறார்.

॥௨௩௪॥ அத்யஸ்த்ருதீயநயநை: ஸ்வயமுத்தமாங்கை:
ராவிர்பவிஷ்யதலிகைச் சதுராநநாத்யா: ।
ஸ்ப்ருஶந்தி ரங்கபதிகஸ்ய விஹாரகாலே
வாரக்ரமேண க்ருதிநோ மணிபாதுகே த்வாம் ॥ (உ௩௪)

அத்யேதி. ॥வ்யா॥ ஹே மணிபாதுகே, க்ருதிந:, ரங்கபதிகஸ்ய, விஹாரகாலே, அத்ய:-அத்யப்ரப்ருதி, த்ருதீயம் நயநம் யேஷாம் தை: ஆவிர்பவிஷ்யத்பி:, அலிகாநி, த்ரீணி, சதுராநநாநி, யேஷாம் தை:, உத்தமாங்கை:-ஶிரோபி:, த்வாம், வாரக்ரமேண, ஸ்ப்ருஶந்தி. அத்ர பாதுகாஸேவநபர்யாயாதிகாரஜாதம் ஶிவத்வ ப்ரஹ்மத்வயோ: பர்யாயத: கயநாதிகம் ஸத்ஜீவ: பர்யாயோக்த ஶங்கார:

தங்கள் தங்கள் முறையில் ஸ்ரீரங்கநாதன் திருவடிகளண்டை உன்னைக்கொண்டு ஸ்மர்பபிக்கிற சில புண்ணியவான்களுக்கு உடனே மூன்ருவது கண்ணுவது உண்டாகிறது; வேறு மூன்று முகங்களாவது ஜநிக்கின்றன. (௩௪)

॥௨௩௫॥ ரங்கேஶ்வரஸ்ய ஸமயேஷு விஹாரஹேதோ:
ஶாதக்ரதோ விதநுதே ஜநிபாதுகே த்வாம் ।
ஸந்தோஷ்யதே விதநுதே பரா ஸ்வர்ணாபவர்கா
ஸ்வர்ணாகமூஷ ப்ரஹ்ம சாரணயோமஹஸ்யா: ॥ (உ௩௫)

ரங்கேஶ்வரஸ்யேதி. ஹே மணிபாதுகே, ரங்கேஶ்வரஸ்ய, ஸமயேஷு விஹாரஹேதோஸ்தி, ஸ்வர்ணகஸ்-தேவா:, ஶாதக்ரதோ நவோந பதந, விதநுதே, த்வாம், விதநுதே, பரா, ஸ்வர்ணாபவர்கம், ஸ்வ

ஜெஷ்த, ஸாஹஸ்ராஹ்ம்-ஸாரஸாஹ்யம் வாசிராஹ்யம், ஜொஷஹஷ்ர:, தெ வஸஹ:, சுஸாஸதெ-கநாஸாணி-உபாஸ்தாயம்காரஃ.

ஸ்ரீரங்கநாதன் பெரிய திருவடிமே லெழுந்தருளிவிட்டால் அப்போது இந்திராதி தேவர்களெல்லாம் உன்னை ஐராவதத்தின்மேலெழுந்தருளப்பண்ணி சத்திரகைங்கரியம் பண்ணுகிறவர்கள் சிலரும் சாமரகைங்கரியஞ்செய்கிறவர்கள் சிலருமாய் இப்படியாக உபசரிக்கிறார்கள். (௯௫)

॥ஸ்லோ॥ விஷ்ணோ: பத3ம் ப்ரதிபத3ர உபரிஸ்த்2ரஜம்ஸீம்
ஜொஷேஷ நித்யம் விஷயேஷு ஸஞ்சாரம் ।
த்வயைவ ஸாஹ்ருதி ய்ருதா ஸ்ரீபதெ ஸஞ்சாரெஷு
ப்ரஹ்ருஷ்டாகயோ: ப்ரணயிஜ பாது3கே க்வம் ॥ (உகூ௬)

விஷ்ணோரிதி. ॥வ்யா॥ ஹெ ப்ரணயிஜ பாது3கே, விஷ்ணோ:, பத3ம்-ஸ்தானம், ப்ரபந்ய, ப்ரதிபத3ாஸ், உபரிஸ்த்2ரஜம்ஸீம், நித்யம், விஷயேஷு-ஸம்பந்தேஷு தாஸ்தவஸ்து, ஜொஷேஷு-ஜநேஷு, ஸம்வநேஷு, ஸஞ்சாரஃ, பதஸ்யாஸம், அவிஷே:, ஸஞ்சாரெஷு, ய்ருதாம், க்வம், ப்ரஹ்ருஷ்டா, கயோ:, அதே தம்-ஸஞ்சாரதம், அஹ்ருதி. நகயோர் த்வயஸ்யஸ்ரீ த்யஜ்ஞ:. ஸம்ஹிதெ விஷ்ணுபத3ஸ்யாஸ் விஷயேஷு ஷெலெஷு க்ஷேய ப்ரகாஸ் ஸ்ரீவிஸ்தாய்ருதகாஸ் ந தவஸ்யஸ்ரீ ப்ரஜ்ஞதிஷோஷா நஸ்யாணீத வ்யதிரேகாயம்காரஃ.

ஓ பாதுகையே கங்காநதிகூட உனக்குச்சரியாகமாட்டாது-ஏனென்றால் அது விஷ்ணுபதத்தை (எம்பெருமான் திருவடியையல்லது ஆகாசத்தை) விட்டுவிட்டு பூமியிற்சேர்ந்தது, நீ ஒருநாளும் எம்பெருமான் திருவடிகளைவிட்டதில்லை; அதுபலவிதமான போக்குள்ளது, உன்மனப்போக்கோ எங்குமொரு ரீதியானது; இதுவுமல்லாமல் அதைச்சிவனொருவனே தாங்கினான், உன்னையோ பிரம்மாதிதேவதைகள் அனைவரும் தாங்குகிறார்கள். (௯௬)

॥ஸ்லோ॥ ஸிக்ஷாஸ்வெக்ஷ்ய உபஜெஷ்டு ப்ரஹம் பயாதெ
ப்ரஹ்லாதெந்த்2 ப்ரவாம் விஹாரதெ பஹதஸ்ய உஷ்த்யம் ।
தத்தாஸ்யஸ்ராநி வாரணாவநி ரஜ்ஞஹஸ்தா
ஸ்தஜூஷேந ஸாஹஸ்ராநி விவேஷ்டிதாநி ॥ (உகூ௭)

भिक्षादिति ॥व्या॥ हे पादावनि, भिक्षां, अपेक्ष्य, दैत्येन्द्रस्य बलेः, गृहं, प्रयातवद्भ्यः, भवान्, भ[illegible], रक्षायै, विहारतः-सञ्चारतः, उद्धत्यं-उद्धतकृत्या, [illegible] [illegible] वृत्तिः. [illegible], [illegible], [illegible], [illegible], [illegible], [illegible] इति भाव्यते. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]; [illegible] पादुकासम्बन्ध [illegible] [illegible] [illegible].

பலிசக்கிரவர்த்தியண்டைபோய் யாசித்த காலத்திலும் கண்ணனாய் அவதரித்து கோரக்ஷணஞ்செய்த காலத்திலும் பாண்டவர்களுக்குத் தூதுசென்ற காலத்திலும் ஸ்வாமிக்கு உண்டான விசித்திரமான நடத்தைகளெல்லாம் அக்காலங்களில் உன்னுடைய சேர்த்தியாலேதான். (ஈஎ)

॥श्लो॥ निर्व्याजशोभन [illegible]
[illegible] निजसञ्चारणक्रमेण ।
[illegible] रङ्गनृपते मणिपादुके त्वं
[illegible] पापाङ्कुरान् [illegible] ॥उकअ

निर्व्याजशोभनेति ॥व्या॥ हे रङ्गनृपते: मणिपादुके, निर्व्याजशोभनाः-प्रकृतिसुन्दराः, [illegible], [illegible] «[illegible]» इत्युक्तेः. [illegible], «[illegible]» इत्युक्तेः. [illegible], [illegible], [illegible]. निर्व्याजशोभन-[illegible], निजेन, सञ्चारणक्रमेण-[illegible], (जनानां) [illegible], [illegible]-पापाङ्कुरान्, [illegible]. [illegible] पादुकासञ्चारस्य [illegible] [illegible] उत्प्रेक्ष्यते.

மிகவும் அழகான உன்னுடைய சஞ்சாரங்கள் உன்னையடைக்கலம் புகுந்தவர்களுடைய பாபாங்குரங்களை நசுக்கிபோடுகின்றன.

பாதுகையெழுந்தருளும்போது ஸேவித்தால் முன்னிருந்த பாபங்களெல்லாம் நீங்கி இனிபாவமுண்டாவதற்கும் வழியில்லாமல போகின்றது என்பது தாத்பரியம். ஒருவன் நடந்து புல்முளைகளை யெல்லாநதேய்த்துவிடுகிறனென்றும் ஒரு தாத்பரியம் ஏற்படுகிறது.

||ஶ்லோ|| நித்யம் யதேவ ஜகதாம் ஶரணி பாதரக்ஷே
ஸத்தாஸ்திதி வ்யயநயோஷு பராந்நிதாநம் |
ஸோऽபி ஸ்வதந்த்ரசரித: த்வதீநவ்ருத்தி:
கா வா கதா ததிதரேஷு மிதம்பசேஷு || (உகூகூ)

நித்யமிதி. ||வ்யா|| ஹே ஶரணி பாதரக்ஷே, யதேவ, (ஸர்வாது) ஜகத:, ஸத்தா-உத்பத்தி:, ஸ்திதி:-ரக்ஷணம், வ்யயநம்-ஸம்ஹாரஸ்த யோ: ப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்தீ, தேஷு, பரம்-உத்க்ருஷ்டம், நிதாநம்-மூலகாரணம், ஸ்வதந்த்ரசரித:-ஸ்வாதீநவ்யாபார:, ஸோऽபி, நித்யம், த்வதீநவ்ருத்தி:-த்வதாயத்தஸஞ்சாரஸஞ்சாரவ்யாபார:; ததிதரேஷு-ப்ரஹ்மாதிஷு, மிதம்பசேஷு-க்ஷுத்ரேஷு, “ க்ஷுத்ரகிம்பசாந மிதம்பசா: ” இத்யமர:. “ மிதநகே ச ” இதி பசேஶ்ஶ:. “ அருர்த்திஷதஜந்தஸ்ய ” இதி மிதம்பசஸ்ய முமாகம: காவாகதா, ந காபீத்யர்த:. ஸ்வதந்த்ரசரிதஸ்ய த்வதீநவ்ருத்திகேக்ஷ ப்ராணாஶயாகவா ஸித்திரிதி காவ்யார்த்தாபத்திரலங்கார:.

ஜகத்ஸ்ருஷ்டிஸ்திதி லயங்களுக்கெல்லாம் ஹேதுபூதனையும் சுவாதீனனையுமிருக்கிற ஸ்ரீமந்நாராயணனும் உனக்கு வசபபட்டிருககிறன் மற்றவர்கள் விஷயத்திற்கேட்கவேண்டுவதென்ன. (ஙகூ)

||ஶ்லோ|| நிர்விஷ்ட நாகஸதநேந பதேந பும்ஸாம்
த்ருஷ்டேவ தே கமபி பதாவநி லோகஹேதோ: |
ஸங்கடகஸா ஸ்வநந்யாவந தத்வாராணாம்
ஸஹ்யா: பதாநி விபதா விபதம் பவந்தி || (ஙOO)

நிர்விஷ்டேதி. ||வ்யா|| ஹேபதாவநி, நிர்விஷ்டம்-அநுபூதம், நாகஸத3நம், யேந தேந, பதேந, லோகஹேதோ:-லோகப்ரயோஜநாய, கமபி, பதே-மார்க்கே, த்ருஷ்டேவஸதி, தவ, அநந்யாவநே, தத்வாராணாம், ஸங்கடகஸாம், பதாநி-ஸ்தாநாநி, ஸஹ்யா:, விபதாம்-ஆபதாம், அபதம்-அஸ்தாநம், பவந்தி. அஸங்கதிரலங்கார:. “ விருத்தபிந்நதேஶத்வம் கார்யஹேத்வோரஸங்கதி: ” இதிலக்ஷணம். ஸம பதஶப்தஸ்ய ஶ்லேஷாநுப்ராணித:.

எம்பெருமான் அரவணையைவிட்டெழுந்திருந்து உன்னைச்சாற்றிக்கொண்டு லோகரக்ஷணார்த்தமாய் எழுந்தருளும்போது உன்னைப் பின்தொடர்ந்துவருகிற தேவர்களின் ஸ்திதியெல்லாம் ஓரபாயமுமில்லாமல் நிலைபெற்றுப் போகின்றன. (ச0)

॥श्लो॥ शरदसमयकाले सन्त्यजन् योगनिद्रां
शरणमुपगतानां त्राणहेतोः प्रयास्यन् ।
जलधिसुतकराब्जादुद्धराद्य(?) देवि
त्वयि पदं निदधाति स्वं पदं रङ्गनाथः ॥ (௱0க)

शरदिति. ॥व्या॥ हे देवि, शरदः-सम्बन्धस्य(?), उपगते का-ले-[illegible]समये, योगनिद्रां-स्वात्मानुसन्धानरूपां निद्रां सन्त्यजन्, शरणं उपगतानां-आश्रितानां, (देवानां) त्राणहेतोः-विपन्निवृत्तिरूपेण(?) रक्षणाय, प्रयास्यन्-गमिष्यन्, रङ्गनाथः, स्वं पदं, जलधिसुतः-संवाहिकायाः लक्ष्म्याः, कराब्जात्-उद्धरात्(?), इदं-शरीरे(?), उद्धृत्य, त्वयि, निदधाति-निक्षिपति; नान्यत्र. वस्त्रोपस्कारः(?), «वस्त्राद्युपस्कारे(?) तैस्त्योजके(?) संश्रयः» इति लक्षणम्. तेन(?) पादुकयोः वाल्लभ्यं व्यज्यते. शार्ङ्गिणो ह्ययमेव(?) योगनिद्रात्यागः प्रयाण प्रसङ्गः.

ஸ்ரீரங்கநாதன் சரத்காலத்தில் சரணாகத ரக்ஷணம் பண்ணுவதற்காக யோகநித்திரையைவிட்டு எழுந்து முதலில் தன் திருவடிகளைப் பெரிய பிராட்டியார் மடியினின்று மெடுத்து உன்மேலன்றோ சாற்றுகிறார். (சக)

॥श्लो॥ स्पृशसि पदसरोजं पादुके निर्विघातं
प्रविशसि च सहर्षं देवि शुद्धान्तकक्ष्याम् ।
कवाटमपि शौरेः [illegible] वधूवदाभीरकन्या
स्वहितसरणवित्ता(?) [illegible] साक्षिणीकम् ॥ (௱0உ)

स्पृशसीति ॥ व्या ॥ हे देवि, पादुके, त्वं, शौरेः, पदसरोजं, निर्विघातं-अप्रतिबन्धं(?) यथा तथा, स्पृशसि; सहर्षं, शुद्धान्तकक्ष्यां-अन्तःपुरावृत प्रदेशकोष्ठं, प्रविशसि च, कवाटमपि, किमुतान्यत्(?): वधूं(?)-कृष्णावतारकाले, आभीराणां-गोपानां, कन्यासु, [illegible]

ஸாரணவிபீநாம்-ரத்யாஷு ஸஹஸ்ரக்ருத்ராநாம், சமிரா, ஸாக்ஷிணீ. ஸாக்ஷாத்த்ரஷ்டரிதி ஶப்தே கர்த்ருவாசகஸ்ய கர்த்ருத்வஶக்ததா, "க்ருதிகேகமதாநாந்து ஶங்காகாரகீவகம்" உதிலக்ஷணாத்: தேந வாத்ஸ்காயா கஹரஹ்ஸவீக்ஷம் வ்யஜ்யதே.

நீ ஒருதடவையுமின்றி ஸ்ரீரங்கநாதன் திருவடித்தாமரைகளைப் பிடிக்கிறாய், அப்படியே அந்தபபுரத்தில் எங்கும் செல்லுகிறாய், இது வுமல்லாமல் கண்ணன் இடைபபெண்களோடு விளையாடும்போது அவைகளைக்கூடசசெம்மையாய்ப் பார்த்தவளன்றோ நீ. (சஉ)

॥ரு-ங॥ வ்ருத்திஸவந உநநேந்த்ய வாத்ஸ்கே கேக வ்ருஹாவா
திவிய வஞ்சஷி தேவே விஹ்ரத்யுத்தகாலே।
கஸிலஷித ஸவத்ந் மேஹயாத்ரா விவாதம்
ஶஹயதி ரஹவி கூர்ம் தெஷாபஶ வீஸஹஸ்ரம்॥ (நஙந)

வ்ருத்திஸவநதிதி. ॥வ்யா॥ ஹே வாத்ஸ்கே, கநதேந்த்ய-கந்த்யகாரஸிதே, வாகவிந்து, கந்த்யஶப்தஸ்ய வ்ருத்திவிஷயோமாவ வ்யாநகேவவே ஹாஸ்வீஹி: ; தத்ராரஷ்கேஶ்த ஸவ்நாசதயா கநத்யஸிணி திவ்யஸஜேத. தேவே-ஸ்ரீரங்கே, ஸ்ரீக்ருஷ்ணே, கேகவ்ருஹாவாகஷத வஶக்த்யா, விவிதாநி வஞ்சனாஷிபஸ்ய தஸிந்துஸதி, விஹ்ரத்யுத்த காலே-க்ரீடாயாஷ்யாக்ஷ தேவநகாலே, தெஷாபஶ வீஸஹஸ்ரம்-தெஷாபஶஸ்பத்தம் வீணாம் ஸஹஸ்ரம், கஸிலஷித:, ஸவத்நநாம், மேஹஸ்ய, (கஉஷண:) யாத்ராயா:-வ்யாணஸ்ய, விவாத:. வ்ருத்திவஶ:, யேநதத்க, வ்ருத்திஸவநம்-ஸவலேநஸவநேந, ரஹவி-வகாஸே கூர்ம்-ஶஹயதி-வணீகரோதி. வாத்ஸ்காயாம் ஶஹகேவந ஶ்ருஹீதாயாம் ஸஞ்வத: கந்த்யமேஹே மஉநம் நஸ்யாஷித்யாஶயேந வ்யாஜே நேஷ்ட ஸாயநாக் வாஸ்யாயோகஉஸங்கார:, "வயஷ்யாயோகஜே உவ்யாஹாயஷ்ட வ்யாஜேநேஷ்ட ஸாயநம்" உதிலக்ஷணாக்.

கண்ணபிரான் ஒருவராய் இருந்தும் உன் பிரபாவத்தால் அநேகவடிவெடுத்தும் பதினாறாயிரம் கோபஸ்திரீகளோடுஞ்சூதாடுங்காலத்தில் அவளவள், இன்னும் யார் வீட்டுக்காவது இவர் போய்விடப் போகிறாரென்று பயந்து, அதற்கு உன்னையே பந்தபமாக ஏற்படுத்திக்கொள்ளுகிறார்கள். (சங)

॥ஶ்லோ॥ தடபுவி யமுநாயா: ஸம்வ்ருதஸ்ய க்ருஷ்ணே
க்வசிதபி ப்ரியதமே க்ருஷ்ணஸ்ய கோபாங்கநாநாம் ।
பரிசித சரணே ஸா ஸம்ஶயான் ச்சேதயந்தீ
ப்ரதிபத விநிக்ஷிப்தம் பாதுகே லக்ஷணம் தே ॥ (கூ0ச)

தடேதி. ॥வ்யா॥ ஹே பாதுகே, யமுநாயா:, தடபுவி—தீர
ப்ரதேஶே, க்ருஷ்ணே, ஸம்வ்ருதஸதி, பரிசிதசரணே—பரிசித
சரணார்விந்தே, தே, லக்ஷணம், ஶங்கசக்ராதிசிஹ்நம், ப்ரதி
பதம், க்வசித் பதே பதே, க்ருஷ்ணஸ்ய—ஸ்நாநாதகதாம்,
“ஸவிதா ... ” இதி ஸவிதப
ணே. கோபாங்கநாநாம்—ஸம்ஶயாநாம், “...” இதி
... ஸம்ஶயாநாம் “...”
இதி கோபாங்கநாம் ... லக்ஷணம் ...
... பாதுகே ...
... ப்ரதிபதம் ...
... பரிசித ...
... பாதுகா ...
நாமாநாம் ...

யமுநாநதிக்கரையில் கண்ணன் ஒளித்து விளையாடுகையில் அவனைக்காணுமல் “இங்கேதான் இருப்பனோ அங்கேபோயிருப்பனோ” என்று அந்தக்கன்னியர்கள் அலைந்து தவிக்கும்போது சங்கசக்ராதி சின்னங்களுள்ள உன்னடிகளன்றோ அவர்கள் ஸம்சயத்தைப்போக்கடிக்கின்றன. (சச)

॥ஶ்லோ॥ ஸ்தித பத்மராகா ரத்நநாமா ப்ரகாஶிதா
ஸரஸிஜ நிலயாயா: ப்ரதயே ஸாந்த்ரஶ்ரீ: ।
ப்ரகடித பத்மராகம் பாதுகே ரத்நபேடீ
ரமணி ஶ்ரீ ப்ரபதம் க்ருபயா ... ॥ (கூ0ரு)

ஸ்திதேதி. ॥வ்யா॥ ஹே பாதுகே, ஸ்திதா:—ஸ்வதா:, ...
... , ...: , ...:—...:, ...
..., “... ...
... ” இதி ...

ஶேஷவாஸ: ஶ்ரீஸஹஸ்ராஸ்ராது, ஶுகாதீநு-வ்யாஸவாத்ராதீநு விந்த்யா நிஷ்டாநு, கீரஶாரிகாதி வக்ஷிணஶு, ஸாரஸிஜநிலயாயா:-ஶ்ரிய:. வீத்யெ, ஶுகஶூரா: வராஹஷிகாரகவாக அத்யந்தஶ்ஷாய்ருகவாக, ஸம்ருஷ்தீகம்-ஸ்வீகதம், வ்யக்திதம், ஶோணாநாம்-ஜ்ஞாநஶூர்யா திகஶ்யாணஶோணாநாம், ஜாலம்-ஸஶேஷ்ஷ:, யஸ்ய தஸ, (அந்த்ர) விஸ்தாரிதாநாயம், “ஶோவீருஸஷ்டிவ்யகொஷ்ர தஞ்ஞாவந்தீம்தி யெஷ ரஷ்வாதௗ! ராஶாதௗ ஸாஸ்யாதௗ த்யாஶாதாவவ்யா நகெவ ஶணை:” இதிநாநாயருரத்ஶோஷாயம். “ஜாஷம்ஸ்ய ஷ நாயெகக்ஷாரகெவய:” இதிகவி தவபுணெ. “ஜாஷஞாஷகத்ஷெத்வ தள ஶவாக்ஷாநாயயொஶபுணெ” இதி நாநாயஷ்ரதசோஷாயம். ஶம ஶஹதுர:, உபநிஷதபூவீஷ்வெஷாஞவெகஷ, கீர்வீதம்-வி ஹரணம், கஸதநாயம்-கயாஸஹிதம், அஸஹஷ்டிஷ்ணாதிய தாத காயா அவி யெல்யகவாதிதி ஸாவ:. உபநிஷதப்வீட்ஹாரெயம் கவாம் விநாநதிஷ்டீதி வாஶஷ்யாதிஶயொகத்யா வெய்டஸீகவ்ய தெ ஸஶோவொக்தி: ஶ்ரேஷ்டஷ்வகாந வ்யாணிதா.

சகலமான வேதாந்தங்களை யறிந்தவர்களும் திவ்யமான [illegible] சாதுரியமுள்ளவர்களுமான சுகபபிரம்மரிஷி முதலியவர [illegible] டியின் ஸந்தோஷத்திறகாகச்சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று [illegible] குணங்களெல்லாம் செம்மையாய் விளங்கும்படி உபநிஷத்தாகி [illegible] டுகளில் பெருமாள் உன்னோடுகூடக் கிரீடிக்கிறார். பலவேகளைச் [illegible] கார்ந்து இனிப்பாய்ப்பாடுகின்ற கிளிகளைப்பிடிப்பதற்காக வலைக ளைப்பரப்பிக்கொண்டு விளையாடுகிறுசென்று மொருதாதபரியமேற் படும். (ஏ)

॥ஶே॥ ஶேநிவாஷி மீதம் ஶாதீ ரக்ஷணெத ஶேஷஶாநநக்ஷயஞொ ஶேஷவாவ [illegible] ஞொ:! உஷஸி நிஜகாஶாயா தத்தித தணெகெஷ ஸயஶேவி வதாரகெக ஷெஸ்ர ஶா [illegible] ॥ ([illegible])

ஶேநீதி. ॥வ்யா॥ ஹெ வதாரகெ, ஶேநிவாஷி, மீதம், [illegible] தவ, ஶாதம்ஶா:-அஹம்யாயா:, ரக்ஷணம், ஶேஷஶா:-வ [illegible], அநகஷயதெ:-அநவதெ:, ஶேஷவாவ:, ஶக [illegible] க்ஷிண:, தணெகெஷ-தணகாரணெஷ, உஷஸி-[illegible], நிஜ

குலாயாஸ்-ஸ்வநீடாஸ், "குலாயோ நீடமஸ்த்ரியாம்" இத்யமர: உத்திதாஸ்ஸந்த:, ஸ்வயமபி, பௌஸ்வரம் பயோதம், ஶ்ருதிப்ரயந்தி-ஶ்ருண்வந்தி ஹாவிகல்பாலங்கார:, பக்ஷிணாமபி மோக்ஷஹேதுதயா ஸாக்ஷாத்கார பலத்வநாஸ்.

தண்டகாவநத்திலுள்ள முனிவர்கள், நீ அகலிகையை ரக்ஷித்ததைப்பற்றி, ஸ்தோத்திரம் பண்ணுவதைக்கேட்டு அவ்விடத்துள்ள பக்ஷிகள் அதைப்பலதரம் சிந்தனைசெய்து தினந்தோறுங்காலையிலெழுந்திருந்து அவைகளைப்பாடுகின்றன. (சசு)

॥௩௭॥ யமநியமவிஶுத்தைர்யந்ந பஶ்யந்தி சித்தை:

ஶ்ருதிஷு பதஸஹஸ்ரம் த்ருஶ்யதே யஸ்ய ஶௌரே:।

ஸமுஹ நிவிஶமாந ஶாம்ஸப்ருஶ்யே ஜநஸ்ய

ஸ்வயமுபஹரஸி த்வம் பாதுகே தம் பதாம்ஶம்॥ (௩௦எ)

யமைரிதி. ॥வ்யா॥ ஹே பாதுகே, யமை:, (ப்ரஹ்மசர்யாதிபி:) நியமை:, (ஸ்வாத்யாயாதிபிஶ்ச) விஶுத்தை:-ஶுத்தை:, சித்தைஶ்ச, யத்-பதாம்ஶம், ந பஶ்யந்தி-ந ஸாக்ஷாத்குர்வந்தி; யோகிந இதி ஶேஷ:. "ப்ரஹ்மசர்யமஹிம்ஸாஞ்ச ஸத்யாஸ்தேயாபரிக்ரஹாந்। ஸேவேத யோகீ நிஷ்காமோ யோக்யதாம் ஸ்வம்மநோ நயந்॥ ஸ்வாத்யாயஶௌச ஸந்தோஷ தபாம்ஸி நியதாத்மவாந்। குர்வீத ப்ரஹ்மணி ததா பரஸ்மிந் ப்ரவணம் மந:॥ ஏதே யமாஸ்ஸநியமா: பஞ்சபஞ்சப்ரகீர்த்திதா:" இதி ஶ்ரீவிஷ்ணுபுராணே. யஸ்ய, ஶௌரே: க்ருஷ்ணஸ்ய, ஶ்ருதிஷு, பதஸஹஸ்ரம்-ஸஹஸ்ரஸங்க்யயா பரிமிதம் பதம் ததா, த்ருஶ்யதே; "யதோ வாசோ நிவர்த்தந்தே, அப்ராப்ய மநஸாஸஹ" இதி ஶ்ருதேரவ்யக்தி நிர்தேஶ:. தம்-"பதாம்ஶமக்ஷுத்ரஸமீக்ஷிதம்" இத்யுக்தம், பதாம்ஶம், ஶாம்ஸப்ருஶ்யே:, ஜநஸ்ய, ஸமூஹா:, நிவிஶா:, ஹாவா:, ஸ்வபாவா:, விஹீநதயா, யஸ்ய தம் ததா, ஸ்வயம், உபஹரஸி-உபஹாரீ கரோஷி. "ஹாவஸ்வபாவேஹிவ்ரதயே வேஷாஸ்தாத் ஜநஸ்ய। க்ரியாஶ்ரீ பதாமேஷு பாதஜேஷு விஹீநதிஷு॥" இதிவிஶ்வ:. வ்யாகாதாலங்கார:.

எவனை யோகிகள் மனதினாலும் எட்டவில்லையோ; எவனுடைய குணங்களை வேதங்கள்கூடக்கண்டறியமாட்டாமல் திரும்புகின்ற

னவோ ; அப்படிப்பட்ட எம்பெருமானை நீ திருவீதிகளிலெழுந்தரு ளப்பண்ணிக்கொண்டுவந்து சகலமான சேதனங்களும் ஸேவித்து அவன் குணங்களையும் மகிமைகளையும் அறிந்து உஜ்ஜீவி[illegible]கும்படிசெ ய்கிறாய். (சஎ)

॥ஶ்லோ॥ நிதிரிவ நிரவாய ஸ்வாமிநாதஸ்த்வ மேஷா
உபஹிதவதி தோஷாந் ஸாவயந்தீ குணாந் மே ।
அபி ஸதி கருணாயா: பாத்ரதாயா: கியா கிம்
வரதவபநீய: பாதுகே ரங்கநாத: ॥ (௩௦அ)

நிதிரிவேதி. ॥வ்யா॥ ஹே பாதுகே, நிரவாயம்-அக்ஷயம், நிதி ரிவஸ்திதம், ஸ்வம், ஸ்வாமிநம், ஶ்ரீரங்கநாதம், த்வம், ஏஷா, அபநோதகதோஷ- ரஹிதம் ஸம்ஸாரிஷு பரமதயா யோஜநம், ஸாவ யந்தீ-கீர்த்தயந்தீ, உபஹிதவ, கருணாயா:-தயாயா:, பாத்ரதா- யாந்தரபாத்ரதாயா:, தேவாஸ்ய, அபிஸதி-ஶ்ரீரங்கநாதஸ்ய, ஸ தீர்வா நாமகஸ்ய" இதிவத் அத்யந்தநிரூபிதி ஸாவ:. தோ, தோஷம்-ஶுபாஶுபம், ஸாவயந்து-வர்ண்யந்து, ரங்கநாத:, கியா, வரம்-அதிஶயேந வர்ணநீய:கிம்-வர்ணநீய: கிம், நவர்ணநீயஏவேத்யர்த:. ஆக்ஷேபாலங்கார:.

ஓ பாதுகையே அடியேன், அளவற்ற நிதிபோலிராநின்ற உன் னைவிட்டுத், தெரியாமையால் சிறறின்பங்களையே பாராட்டுவதுபோல ஸ்ரீரங்கநாதன், அவர் எவ்வளவு கிருபைசெய்யலாமோ அவ்வளவுக் கும் பாத்திரனாய்க்காத்திருக்கிற அடியேனைவிட்டுவிட்டு, அடியேனு டைய தோஷங்களையே பாராட்டுகிறார் ; நீயும் அப்படியே அடியே னை மதியாமல் நிர்த்துஷ்டனை மற்றொருவனிடத்தில் ஸ்வாமியை எழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டு போகிறையோ. (சஅ)

॥ஶ்லோ॥ அதிஷு கநகஸரிதோ: ஸைகதே ஸஹஸ்ரஶோ
அமல ஜலதி சந்த்ர மௌளீந்த்ர பத்ரஸ்பதம் ।
அதிஶ நிரந்தஶோபம் பாதுகே தவ்யதீநம்
ஸ்வபிதி பரிவாஹம் ஸர்வஸித்தி ஸேவநீயம் ॥ (௩௦க)

அதிஷீதி. ॥வ்யா॥ ஹே பாதுகே, கநகஸரிதோ:-காவேர்யோ:, ஸைகதே-பர்யங்கே, ஸஹஸ்ரஶம், அமலஜலதி:-க்ஷீரஸாகர:, "க்ஷீராப்தி: அமலோதபி:" இதிவைஜயந்தீ. அஸ்ருதமயநகாலே

[illegible]

ஓ பாதுகையே, புண்ணியவான்களான யோகிகளுக்கே புலப்படும்படி, காவேரியின் மணற்குன்றுகளில் ஸ்ரீதேவி பூதேவிகளால் கைகொடுக்கப்பட்டு உன்னோடுகூட சஞ்சரிக்கின்ற, ஒருவராலும் இப்படிப்பட்டவரென்று அறியக்கூடாத, ஸ்வாமியை அடியேன் எப்[illegible]தும் ஸேவித்துக்கொண்டிருக்கக்கடவன். (சகூ)

[illegible] (ருகO)

[illegible]

ஓ லோகமாதாவான பாதுகையே இந்திரியங்களெல்லாம் லோ[illegible] [illegible]திருக்குங்காலத்தில் (சாமதசையில்), மறுபடி [illegible]மான மானுஷயோநியில் வந்துபிறந்து துக்கங்களை அநுபவியாமலிருப்பதற்காக, அந்தச்செந்தாமரைக்கண்ணனை அடியேன் எதிரில் எழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டுவந்து நீயும் அடியேனைக்குளிர்ந்து கடாக்ஷிக்கவேண்டுமென்றுப் பிரார்த்திக்கிறேன். (ருO)

[illegible] (ருகக)

வேதி. ॥வ்யா॥ யேந பாதுகே, ஸா, ஸ்வதீ, பீதாபீ, ஸவிதி, தாபத்ரயஸ்ய நிவாரணாய, ஸஞ்சாரா: ; ஸம்தாப ஹர பாரம் ஸ்வஸ்தீம், ஸ்தநிதம், ஸஞ்சரணம், உதவிதபூர்வம், யதா ஸமயாநுசிதம், ஸஹ்யஜாயா: காவேர்யா:, வ்ருத்தி:, யேந க்ருஷ்ணாபாதாம் பூர்ணகரணம் ஶ்ரீரங்கநாதஸ்ய, ஸகல தேவதாஸேவ்யமாநம் ஸவிதம் ஸ்ரீதேவ்யா ஸஹ, வர்ஷதி, யேதாநாம் பாதுகே ஸங்கீர்ணா: ஸந்து யோகிநா:.

நீர்கொண்டுகறுத்த மேகங்கள் ஆகாயத்திலெழும்பிக் கர்ஜிக்க மின்னல் மின்ன நதிகளெல்லாம் நிறைந்தோடும்படி வர்ஷித்துக்கொண்டு சஞ்சரிப்பதுபோல், கண்ணன் எதன்மேலேறிக்கொண்டு தேவதைகளெல்லாம் ஸேவிக்கும்படி பிராட்டியாரோடுகூட, அந்தக்காவேரியும் ஒரு மேன்மையடையும்படி, அந்தந்தக்காலங்களில் கிருபையை வர்ஷித்துக்கொண்டு, உலாத்துகிறாரோ; அந்தப்பாதுகை அடியேனுடைய தாபத்திரயங்களையும் நீக்கும்படி பிரார்த்திக்கிறேன். (நக)

॥உ௫॥ ஸத்யாலோகாத் ஸகலமஹிதாத் ஸார்வபௌமாந்வயாநாம் ஸம்பந்நே ஸதி ஸமயிகஸஞ்சாரம் ஸாகேதம் ஸஹ்யஜாயா: பாது பாதுக ஸர்வ ஸம்ஸாரிணாம் பாதுகே யத்ரஜந்த்யா நீயதே நாத ஸ்வப்நகோசர லீலயா கதயா ஸ்வயா ॥ (நகஉ)

ஸத்யாதிதி. ॥வ்யா॥ யேந பாதுகே, ஸஹ்யஜாயா: காவேர்யா:, ஸைகதம் ஸ்ரீரங்கக்ஷேத்ரம், ரஜ்யஸ்தாநம் ஸார்வபௌமாநாம் ஸூர்யவம்ஶ்யாநாம் "பார்திவேந்த்ரஸ்ய தாபஸாநாம்" இத்யுக்த: ஸகல மஹிதாத் ஸர்வஸம்ஸ்துதாத், ஸத்யாலோகாத் ப்ரஹ்மலோகாதிவ ஸ்ருஷ்டம், ஸமயிகஸஞ்சாரம் உத்ஸவஸங்க, இதி ப்ரஸித்தம் ; யஸ்யஸ்ய காரணாத், ஸம்ஸாரிணாம் பாதுகம் பாதுகம் ப்ரஹ்மலோக யோத்யாரூபஸ்தாநம், த்ரஜந்த்யா, ஸ்வயா, கதயா, நாத:, ஸ்வப்நம் ஸஹ்யஜாவேஸ்மதம், நீத:, ப்ராப்தஸ்தாநம், நநீயதே. ஸ ஸாதிதி பாதுகேணாமய:. பாதஸ்யாஸ்ய தேந காவ்யாரூபம் ; ததநந்தரம் பாதுகா.

ஸர்வோத்தமமான ஸத்தியலோகமாகட்டும் திருவயோத்தியாகட்டும்

இவைகளைப்பார்க்கிலும் இந்தத்திருவரங்கமே மிகவுமேலானதென்று நினைக்கிறேன்; ஏனென்றால் முன் ஒவ்வொன்றாய் அனுபவித்துப்பார்த்து அவைகளையெல்லாம் விட்டுவிட்டு இவ்விடம் வந்துசேர்ந்த நீ இதைவிட்டு வேறெங்கும் எம்பெருமானை எழுந்தருளப்பண்ணிக் கொண்டு போகவில்லையே. (௫௨)

॥௨௫௩॥ அக்ரே தேவி க்ஷயி ஸுமநஸாமக்ரேஸரைர் ரஜோபராகை
விந்யஸ்யாம் விநயநமிதா ஸ்வீக்ருதா உத்தமாங்கா:।
ப்ரத்யாஸந்நே ஸ்வாமிநி யுத க்ஷுத்ஸ்வாஹா வாக்யமாதேர்
தேவ: ஶ்ரீமாந் ப்ரணமதி யதோ தேஹயாத்ராப்ரயாணே॥

அக்ர இதி. ॥வ்யா॥ ஹே தேவி, க்ஷயி, ஸுமநஸாம்-தேவாநாம், அக்ரேஸரை:-ஶ்ரேஷ்டை:, அநாநதை:-நம்ரை:, (பரிஜநை:) விநயஸ்ய, ஹரிணா-அதிஶயேந, ஸ்வீக்ருதா:, நமிதா:, உத்தமாங்க-ஶிரஸ:, (ஸகாஶாத்) அக்ரே-தேவஸ்ய புரத:, தேஹயாத்ரா ஸர்வயாத்ராகாலேஷு, விந்யஸ்யாம் ஸத்யாம், அநந்ய:-அஸஹாய:, ப்ரணமந்-ஸர்வாதீ, ஶ்ரீமாந், தேவ:-ரங்கநாத:, தவ, ஸ்பர்ஶநமாத்ரேண, அதிஶீக்ரம்-ஸம்ஸ்பர்ஶிதவாந், ஸ்வாம்-ஆத்மாநம், ப்ராம்-ப்ரம்ஷக:, ப்ரகாஶிதம்-ஸ்வீக்ருதம், ப்ரத்யாஸந்நாதி. லோகாநாமிவஸ்ய பாதாக்ரஸ்பர்ஶநாவந ப்ரணாமகாலே ய த்ருஷ்டா ப்ரஹ்மணஸ்ய ஸ்வாமிகாரிணாத்ர ஜ்ஞாநஜந்ய ஸ்யாயந்த ஸம் ஜோபலப்ரலோபஸ்வேக்ஷணாய ஸ்விஷவிஷயாமோத-ப்ரக்வேக்ஷா வா பகாஶாவாக்ஷ்ய.

தேவதோத்தமர்கள், வணங்கி தரித்துக்கொண்டிருந்தவர்களின் சிரஸினின்றும், தங்கள் முடிகளிலெழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டுவந்து ஸ்வாமியின் எதிரில் ஸமர்ப்பிக்கும்போது, தான் வெளியிலெழுந்தருளுங்காலங்களில், அவர் உன் மகிமைக்குப்பயந்தவர்போலத்திருவடிகளை வணக்கிக்கொண்டு உன்மேல் வைக்கிறார். லோகத்தில் யாவரும் பாதுகை தரித்துக்கொள்ளும்போது காலை வணக்கியே தரித்துக்கொள்ளவேண்டும்.

॥௨௫௪॥ பாதௌ ரங்கேஶ்வரஸ்ய ப்ரதிதமபிகதம் பாதுகே ஸம்ப்ரதேஶா
வ்யக்தா வ்யக்தா ப்ரதிகவிஶதா ஸதீதீ ரஞ்ஜயந்தி:। வே
தாந்தீதத்ர [illegible]ரிஶ்ரேஷ்ட வ்யக்தீஶ்ரேஷ்டிகாஸ்ரேயிநாம்ஸஸ்த
விஷாய[illegible]நாவஸிவிந்யாஸ யுக்தேஶ்யா:॥ (௫௧௪)

ஸஞ்சாரேதி. ॥ வ்யா ॥ ஹே பாதுகே, ஸஞ்சாரோத்ஸுகாநா ம்ருத்யுஞ்ஜயாத், பதிகவிதம், ஸஞ்சரிஷ்ணோ:, ரங்கநாதஸ்ய, வ்யஸ்தாவ்யஸ்தா அங்காதங்கா, "கேதநங் விசிஷ்டநாநங்" இதி ஸமாநாதிகரண ஸமாஸ:. பதிகாநாம்-ஜிதேந்த்ரியாணாம், "...தஜநிம்நக" இதிவஶஶப்தாச் ஞுவ்ருத்ய:. விசிவாரஶ்யா தேவ, வதிநீஸகவதீ, தேவா தீதா:, ப்ரத்யவவ, பரிஜோ:, யேஷாதேஷே:, ப்ரத்யக்த ஶுபவதாதி ஹிஹூதஶுநாஸ ப்ரதிஜ்ஞாவதேகே:, விபக்ஷவரிஷதாம்-தேவஸ்ஸாநாநாம், ஸஞ்சி விந்யாஸேநகிரீட நிவேஶேந, ஜாதேஶ்ய:, தேதஸ்வ, விந்யா ஸே: நிக்ஷுவஜதிதரேவாஸி:, காவ்ய-வ்யக்த்யேஷ, "வ்யக்த்யேஷாஹபூர்வம் காவ்யம்" இத்யுக்தா: வ்யக்திம்-வஸ்துதாம், ஸம்ஹதி-வ்யாவ்ருதி. ப்ரதிவிஸ ஶுபக ராதி விதேஹை: பாதஸ்ஸாநாகாரேர: வயிவாதகாரேவா ஸஞ்சிவேஶேர: தத்த வ்யக்ஷேஶவருாப ஷேவகிரீட விந்யாஸேஸ்வ தேநிஶவஸஞ்சாரோஜ தேநாநபீயத இத்யக்த்யாநஹநா ஸம்ஸார:.

நகரவிர்த்தாந்தங்களையெல்லாம நன்ருய்க்கண்டறியும்படி எம் பெருமான் இராக்காலங்களில் வழிதொறையிலலாமல் எழுநதருளின தைக்காலையில அப்பட்டணத்து ஜனங்கள் உன்னுடைய ரேகைகளா லும் உன்னைவந்து வணங்கின தேவதைகளுடைய கிரீடங்களின் வடி வுகளாலும் "இஙகெல்லாம் இராத்திரி ஸ்வாமி எழுநதருளினர்" என்று ஊகிக்கிருர்கள். (௫௪)

॥௫௫॥ ஸஞ்சாராத் த்ரிஜகதி நித்யஸேவ்யஸேநா
ப்ரேயோ ஹேமஸ்ரவஸி ஜநக ஸுதாயிநீ தேவநந்தேக ।
ரங்காயீஶே வபுஷி நிஷேவ்ய கேஸவ்ரஜம்
மாயத்வ த்ரிபதகாவதா ஹஸ்யேவ பாதுகே த்வம் ॥

ஸஞ்சாரதிதி. ॥வ்யா॥ ஹே பாதுகே, ஸஞ்சாராத்-தாவதி ஸஞ்சாரவஶகாதாரஹ்ய, (ஹேதௌ) உபாயபஞ்சம்யா, த்ரிஜகதி நித்ய-வ்ருத்திகம், நித்யஸேவ்யஸேநா-ஸுவத்யஸேநா, வஞ்சஸஞ்சாராநந்தரமேவ இஜ்யாஹதயா பாதுகா ஸபேஹுணா ஹ்யாவதீதி ஹாவ:. ப்ரேயஸாம்-ஸுஹ்ருதாநாம் ஹேதவ:, ஹேம ஸ்ரோதஸாஹாதேஶ்ய, ஜநக:, ஶிரஸி, ஸூயிநீ, (ஹேதௌ)

“உத்தமோத்தமே” இதிஶ்ருதிப்ரஸித்³த⁴ ஸாமர்த்²யேந யுக்தா, ப்³ராஹ்மணஶ்ரேஷ்டை², தாபாதி³பஞ்சஸம்ஸ்காரவத்³பி⁴ர் வா ஸம், ஸமாராதநகாலேஷு, க்ஷேமம், ஸர்வம், உபயிநிஷதி, ஸாவித்ரீவ நித்யஜப்யத்வேந, த்ரிவர்க³பத³ர்ஹாத்ரிவிக்ரமவாஹநமிதி, பதா³நி அஜ்ஞாநவிக்ஷேபார்த², த்ருயம்பகஸ்ரீராங்கத்³பா³த்³, யஸ்யா, பா³த³ம ஸ்வஸ்தி, “ஸர்வாஸ்வவ வஸ்தாஸு” இதி ஸமாஸாஞ்சோதிதே “ப்ராப்³தி” இதி ப்ரவர்த்த ஸாத்ரயோ ஸத்³ரூமணீயதாஸமபி. ஸவிதா ஸவிதுர்வரேண்யம் பத³விக்ஷேபா ஸமயிதர்: ஸமர்த்²யேதி ஸா வ:. ஸாவித்ரீ த்ரிபதா³ஸாவித்ரீ” இதி ஶ்ருதிர்; சதுஷ்பதா³ ஸாவித்ரீ ஸஹஸ்ரத ஷடா³த்வ ஜப்யா. ப்ராதஸ்ஸந்த்⁴யாதௌ³ வ்ருஷ்டிஶோ ஜபே ஸஹஸ்ரம் ஜப்யம்; ப்³ராஹ்மணஸ்ய உபயோக்த்ரா ஸந்த்⁴யாஸு ஸந்த்⁴ய ஜப்யத இதி ப⁴வகம்.

ஓ பாதுகையே உன்னைத் தாபம் முதலான பஞ்சஸம்ஸ்காரம் பெற்ற பிராமணோத்தமர்கள் தினந்தோறும் திருவாராதனகாலங்களிலெம்பெருமான் திருவடிகளிலசமர்பபித்து ஸ்தோத்திரம்பண்ணுகிறார்கள்மேலும உலகஙகளுக்கு க்ஷேமகாரியாயும ஸகல பிரஜைகளின் சிரஸில வஸிக்குமபடியான மகிமையுள்ளதாயு மிருக்கிறாய் அஞ்ஞானந்தகாரத்தைக்கீண்டு விவேகததை விளக்குவதற்குகாக ஸ்ரீரங்கபானுவானவன் திருவீதியிலெழுந்தருளும்போது நீயும், இரண்டடி மூன்றடி யென்று எண்ணுமபடி அவவளவு மெதுவாய், உலாத்துகிறாய் ஆதலால் ஸாவித்ரி போல விளங்குகிறாய்; அதுவுமிப்படிப் பட்டதுதான்: உபநயந ஸம்ஸ்காரமானவர்கள் தினந்தோறுமதையும் ஆவிர்த்திசெய்வார்கள், அதை ஜபித்தவர்களுக்கு ஸகலவிபவமுமுண்டாகும், வேதங்களில் சொல்லியபடி உயர்ந்தவிடங்களில் வஸிப்பதாக தியானிக்கப்படும், இதுவுமல்லாமல சூரியோதயமாம்போது மூன்றடியுள்ளதாயும் நான்கடியுள்ளதாயும் ஆவிர்த்திசெய்யப்படுகிறது ௫௫

॥௫௬॥ ஸம்பத்கீ ரங்கவித்ரிம் ஸமதா நவமிகா ஹரிணேந
ஶ்ருதிஶதைர் தேவ ஶௌரிபாதா³ ஶுபே⁴!
கலஶேந்த்³ரயா ஸஹ்ருதிர் வ்ருத்தி ஜகத்ஸதைஸ் தத:
வ்ருத்திஷ்டி தவ பாதா³நாம் வ்ருத்தாம் (௫௬)

ஸம்பத்தி. ॥வ்யா॥ ஶௌரிபாதே³, ஸம்பத்கீ, ரங்கவித்ரிம், பா

ராஷவஸ்ய, ரக்ஷிணஃ, ஶேஷிஶோ_நமஶேஷ-ஶேஷாத்வமேவ, ஶேஷமேவ, கஷ்ட யா-க்வாஶேஷாத்வம் நஹவஸ்யதி, ஸெவ ஶேஷித்வ வ்ரதிஷ்டிதஃ வ்ர ஜ்ஞஃ-ஞ்ஞாயாமேரா ஹமவாது, வடிாக (நிம-த்வ) வடிா-வமெடிவமெடி கத்ருஞ ஸாமெயாமெம அி-தீயா. க்வயி கயம் வ்ரதிதிஷ்டி-க்வடியீகத யா கயம் வதரெதெ. ஐத்யமு-ராவத்திரஸம்காரஃ.

உன்னை எம்பெருமானுடைய மகிமையாகவே நினைக்கிறேன்; இல்லாவிட்டால் தன் மகிமையிலேயே தங்கிய ஸ்வாமி உன்னிடத்தி லெப்படி யிருக்கக்கூடும். (ருசு)

॥ஶ்ரீ॥ திஸிரஷ்டீ யடிவதார மெவஹவாக
வ்ரயஶாதிஸி வஸிஜமதா ஶஜாயத ।
ஶெணிவாடிஜகெ தஶஉவநீய வீயிகா
ஸ்வதியீ கமெராஷி தடிநந்த வக்ஷாஷம் ॥ (ருகஎ)

திஸிரிதி. ॥வ்யா॥ மெஹஶெணி வாடிஜகெ, கஷ்டீ, திஸிஃ, யஸ்ய-ஶ்ரீக்ருஷ்ணஸ்ய, கவாதாரமெவஹவாக-க்வஹமஶாஹாத்மக, த்ரிக்வயக்ஷாநாம், ஜமதாம், வ்ரயஶாவ்ரதிவக, ஶவ்யாவ, திஸிஃ, கஜாயத, தம்-க்ருஷ்ணம், வீயிகாஸ-ஶ்ரீரங்கஸ்யாஸ, உவநீய, தஷிது-ஶ்ரீக்ருஷ்ணெ, கநந்தஷிது-ஸாகஷிது, வக்ஷஃ-ஷ்ணஷ்டீஃ, மெஷாம் மெதஷாம்-ஸமஷெஷகாஸக்ஷாநாம், கதியீகமெராஷி-நிஷியீக மெராஷி, மெமாவரீகமெராஷீதி வரிஹாரஃ. விமெராயாஹாஸஃ.

எவர் அவதரித்ததனால் அஷ்டமீ திதிகூட பிரதமா திதியாக (திதிகளுக்கெல்லாம் முதலானதாக) ஆச்சுதோ. அந்த எம்பெருமானை நீ திருவரங்கத்துத் திருவீதிகளில் எழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டு வந்து அவரையே தியானித்துக்கொண்டிருக்கிறவர்களுக்கு அதிதியாய்ச்செய்கிறாய். அதிதி-ஒரு திதியுமாகாதவர் என்று விரோதார்த்தம்; புதிதாய்வந்து சேவைசாதிப்பவர் என்று ஸமாதானார்த்தம்.

॥ஶ்ரீ॥ கவார வ்ரவ்யாமெத ரஶரண ஶரண்யக்வ யஶஸா
நஜக்வ ரக்ஷெஜா ஶரணகஶெஸ்யாவி ஶரணம் ।
யயா ஸ்யஃ வக்ஷ வ்ரஸ்ரதிஸிரஸ ரக்ஷநமர
வ மெதாஸவர்யஜெ ஙியிரநவவாஸம் நிரவயிஃ ॥ (ருகஅ)

கவாமெரதி. ॥வ்யா॥ நஜ வாடிஜகெ, க்வ, கஶரணாநாம்-ரக்ஷகாந்தர ரஹிதாநாம், ஶரண்யக்வ யஶஸா-ரக்ஷகக்வ கீத்யா, கவா

ப்ரக்யாதே:-அநபாயிக ப்ரஸித்தே:, ரங்கேந்த்ரா:, [illegible] ஸ்யாபி, ஶரணம், ரக்ஷித்ரு, "ஶரணம் க்ருஹ ரக்ஷித்ரோ:" இத்யமர:. யயா-க்ஷயா, அநவபாவாம்-அநந்யகதிகாநாம் பேதாநாம், நிரவதி:-அக்ஷய:, நிதி:-நிதிவத் ஸேவ்யமாந: ஸர்வலோகோத்தாரக:, ரங்கநாதஸ்ய, ப்ரதாஷீவாஸ்யதே-வீதீபரிஸரே, பங்கூநாம் ஸ்ருதிபி:-பாதரஹிதைரபி, த்ருஶ்ய:-த்ரஷ்டும் ஶக்ய:. ஸர்வஸ்ய ப்ரதாஷீ ஸஞ்சாரஸ்யாநந்யதேவஸ்ய கதநாதி ஷட்ஸேத:.

ஓராதரவுமில்லாதவர்களுக்கெல்லாம் ரக்ஷகரென்று பெயர்பெற்றிராநின்ற எம்பெருமான் திருவடிகளுக்கும் நீ அடைக்கலமன்றோ ; மேலும் உன்னாலன்றோ அப்பட்டணத்துத் திருவீதிகளிலுள்ளமொண்டி முடங்களகூட வேதாந்தவேத்தியனான அந்த எம்பெருமானைச் சேவித்துக்கடைத்தேறுகிறார். (௫௮)

॥௫௯॥ தத்த்வாஸ ஶ்ருங்கார்ண ப்ரணயிந: ஶ்ரீரங்கஶ்ருங்காரிணோ
பாதஸ்யா உபவிஷ்டபோகமதி க்ஷமே மதி: பாதுகே ।
ஶ்ரீமாதங்க ஸுதாஸுதா ஸமாஜ நாயிகா ஸேஸேதிதா
யத்ராமோத விக்ருஷ்டநா வித்ருணந்தே ஶங்காஹ்வாரத்ரம் ॥

தத்த்வேதி. ॥வ்யா॥ ஹே பாதுகே, தத்த்வாஸ ஶ்ருங்காரணே ஷட்-த்ரக்ஷ்யாதிகேஷு ஶ்ருங்காவக்ஷேரஷு, ப்ரணயிந:-அநந்யாஸவத:, ஸர்வாபிணதியாவத் ஶ்ரீரங்கஶ்ருங்காரிண:-ஶ்ரீரங்கவாஸிந: பநந:, பாதஸ்யாத்-பதஸ்தயா, அவிஷக்தா-அவிகல்பிதா, போகா-அநவஸா, மதி:, பஸ்யாஸா, க்ஷ:, ஓ, மதி:-ப்ரகாஶ்ய, யத்-க்ஷயி, ஶ்ரீமாதங்கஜாத், (ஶ்ரீஸ்வர்யாதாத்) ஸுக்ஷாத்-ரக்தஸாந்த்யாகாத், (ஸாநிவிஷ்டாத்) உத்ஸவாத்-அவமயாத், (நீஸாவாணிஷ்டாத்) ஶ்ரீஸாநி நீஸாதேவீநாம் பதஸுவக அவமயாரணம் ஸுவஸூவஸவிலம். மது:, நாயிகஸ்ய-நாராதஸ்ய, ஸேகேந, உத்திதா, க்ரூஶோதாநாம்-மதாநாம், விக்ருஷ்டநா-பரஸ்பரப்ரஸரணம், ஶங்காநாம்-அக்ஷ்யாத்யக்ஷ:பராணாம், வாரக்ரம்-விஸக்த ஹோமகாமாநபவிஷ்டம், வித்ருணந்தே-வ்யாவ்யாதி. ஸேதிவநிவேஷ்டணாயை:. மக்ஷ்யாதீநாம் வங்கஜாதிஸம்ரஹிலே ஹரேஸ்: பாதுகா பரிவாரணாத் தநாஸக்ஷமநே தத்த்வாரக்ரமேநந்நீயதஜதி ஹாவ: பா

ரக்தாஸேவி தேஹமாஹேத்யா ஸூக்ஷ்மாதிஹேத்யா வ்யதிரேகஸ்ய ஸாவகாச விகஹோமஸ்ய ஶப்தஶக்த்யாபத்தீ கேஷஸ்காஸோக்திரயமலங்கார:.

உன்மேல் வீழ்ந்திருக்கிற, பெரிய பிராட்டியார் தரித்துக்கொண்டிருக்கிற, தாமரைப்பூவினுடைய, வாஸனையையும், பூமிப்பிராட்டியாருடைய செங்கழுநீர் வாஸனையையும், நீளாதேவியினுடைய கருநெய்தலின் வாஸனையையுங்கண்டு யாவரும் “இன்றையதினம் பெருமாள் இவ்விடத்திற்கு எழுந்தருளினார்” என்று அறிந்துகொள்ளும்படியாய் அந்தந்த அநதப்புரங்களுக்குக்கூட ஸ்வாமி உன்னை அழைத்துக்கொண்டுபோகிறானன்றோ; அவ்வளவு மகிமையுள்ள நீதான் அடியேனைக் காபபாற்றவேண்டும். (ருக)

॥ஶ்லோ॥ ஸந்த்யேவ பாதரக்ஷே ஸத்வஸுவர்ணாதி ஶாலிவாஹ்யமண: । யாத்ராஸு ரங்கபர்து: படியமபரிஹார்யம் காரணம் பவதீ ॥ (கூஉ௦)

ஸம்பவகவிதி. ॥வ்யா॥ ஹே பாதரக்ஷே, ரங்கபர்து:, யாத்ராஸு உத்ஸவேஷு, ஸத்வ:, ஸுவர்ணப்ரத்யாதிக:, ஶாலிவாஹ்யமண:-ராஜவாஹந ஸம்ஸ்ரிதா:, ஸர்வஸ்ய ஸத்வஸுவர்ணாதிநா ஸம்ஹிதேந பஹுவிதவாஹநம் ஸம்பவத்யேவ விதம், ஶ்ரீஸாத்வதே: “ஸத்வஸுவர்ணமய ஸூக்ஷ்மப்ர விஹகேஶ்வர:” இதி ஸம்பவத, த்ருஷ்கவித்யநாதர: ஸதீத்யேவ, படியமபரிஹார்யஸ்ய, காரணம்-ஹேது:. படியம் பாதந்யாஸயோக்யஸ்ய பஹிர்கமநஸ்ய வாஹநாயிரோஹணாதி ஸாவ:. ஆக்ஷேபாலங்கார:.

பெரிய திருவடி முதலிய பலவித வாஹனங்களிருநதபோதிலும் நீயில்லாமல் ஓரடிகூட எடுத்துவைக்கமாட்டாரன்றோ ஸ்வாமீ.

இதி கவிதார்க்கிகஸிம்ஹஸ்ய வேதாந்தாசார்யஸ்ய ஶ்ரீவேங்கடநாதஸ்ய ஶ்ரீவேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு ஶ்ரீரங்கநாத பாதுகாஸஹஸ்ரே ஸடீகா ஸஞ்சாரபத்ததி ரேகாதஶீ.

ஶ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம꞉.
ஶ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம꞉.

ஶ்ரீரங்கநாத பாதுகாஸஹஸ்ர வ்யாக்யாநே
புஷ்பபத்ததி ப்ராரம்ப꞉.

॥ஶ்ரீ:॥ ஶௌரேஸ்ஸஞ்சார காலேஷு புஷ்பவ்ருஷ்டிர்திவஶ்ச்யுதா ।
பர்யவஸ்யதி யத்ரைவ ப்ரபத்யே தாம் பதாவநீம் ॥ (௫௨௧)

॥ஸ॥ ஸஞ்சாரப்ரஸங்காத் புஷ்பாபர்யந்தம் பாதுகாம் ஸ்தௌதி:— ஶௌரேரிதி. ॥வ்யா॥ ஶௌரே꞉-க்ருஷ்ணஸ்ய, ஸஞ்சாரகாலேஷு, திவ꞉, ச்யுதா, புஷ்பவ்ருஷ்டி꞉ யத்ரைவ-பாதுகாயாமேவ, பர்யவஸ்யதி, தாம், பதாவநீம்-பாதுகாம், ப்ரபத்யே. ஸர்வஜநீயஸ்ய பாதஸ்பர்ஶநஸ்ய பாதுகாஶ்ரயே புஷ்பவ்ருஷ்டே꞉ ஶேஷத்வே த்ருஷ்டே. தஸ்யாமேவ ப்ரபத்யே இத்யாஶய꞉ அதிஶயோக்திரலங்கார꞉.

ஸ்ரீரங்கநாதன் வெளியில் எழுந்தருளும்போது அவர்மேல் தேவதைகள் வர்ஷிக்கிற புஷ்பவர்ஷமெல்லாம் கடைசியில் எதில்வந்து சேர்கின்றனவோ ; அப்பாதுகையையே யான் சரணமடைகிறேன்.

॥ஶ்ரீ:॥ தைவதத்வம் ஜகதாம் விபர்தா
திவ்ய தம்பதி விஹார பாதுகா
பாணிபாத கமலாபதர்தயோ
யத்ர ஸஜ்ஜநம் அநுதிநம் ஸமாஜநம் ॥ (௫௨௨)

தைவதத்வமிதி. ॥வ்யா॥ ஜகதாம் விபர்தா, திவ்யயோ꞉-அப்ராக்ருதயோ꞉, தம்பத்யோ꞉-ஜாயாபத்யோ꞉, (லக்ஷ்மீநாதயோ꞉) விஹாரார்தா பாதுகா, ஶ்ரீ, தைவதம், பரதேவதேத்யர்த꞉. தயோ꞉-திவ்யதம்பத்யோ꞉, லக்ஷ்ம்யா꞉ பாணிகமலயோ꞉ ஸம்வாஹ꞉ பாதகமலயோஶ்ச பரிசரண ஸஞ்சாரகாலேஷு யதாக்ரமம் ஸம்பூர்ணாஸ், ஸம்பத்திநம்-திநேதிநே, ஸமாஜநம்-பரிமாஜநம், யா, ஸஜதி ஸேவிதம் பூர்ணாஶய꞉. யதாஸங்க்யாநம் ப்ராணித பரிணாமாலங்கார꞉ ஶ்லேஷாலங்கார꞉; தேநதிவ்ய தம்பத்யோ꞉ ஸம்ப்ருக்தே கிஞ்சிதேத ரேஷாமிதி காவ்யார்தாபத்தி ஸ்ரவ்யநாமலங்காரேணா லங்கார ஸ்ருதி꞉.

னது, மூன்றுலகத்தாராலும் ஆராதிக்கப்படுவதுமல்லாமல், பிராட்டியாருடைய கரகமலத்தாலும் கையாகிய தாமரையாலும் பெருமாளுடைய பாதகமலத்தாலுந் (திருவடியாகிய தாமரையாலும்)கூட தினந்தோறும் பூஜிக்கப்படுகின்றதோ; அந்தப்பாதுகைகளே அடியேனுக்கு பரமதேவதையாம். (உ)

॥ஶ்லோ॥ தவ ரங்கராஜ மணிபாது கே பதா
விஹிதாடனா ஸ புர ஸரித்³வயஸா ।
கவதம்ஸ வம்ஶ்ய கலயா ஶிரஸ்ரா
நவகேதகீ த³லம் இவாபபூயதி ॥ (௩உ௩)

தவேதி. ॥வ்யா॥ ஹே ரங்கராஜமணி பாது³கே, பத:, ஶிரஸ:, ஸுரஸரித:-ஶிரோக³ங்கா³ க³ங்கா³யா:, வயஸா, விஹிதாடனா:-த்³ருதாவ்ருத்த ஜலஸ்ஸ, கவதம்ஸ-ஶிரோபூ⁴ஷணீ பூ⁴தயா-ஶிரோபூ⁴ஷணீ பூ⁴தயா, வம்ஶ்யகலயா-சந்த்³ரரேகா², ப்ரணாமஸமயே ந்யந்தி பாவ:. தவ, நவகேதகீ த³லம், கவபூயதீவ. ப்ரணாமஸமயே ஶங்கா³வம்ஶ்ய கலயா ஸம்பந்தா⁴த்தாவ்ருத்த உபமாபூர்ணதா ஸ்கந்தோ⁴பக்⁴யதே.

சிவன் வந்துன்னை வணங்கும்போது அவன் சிரஸினின்றும் ததும்பி விழுகிற கங்காஜலங்கள், உன்னை ஆராதிப்பதற்காக ஸமர்ப்பிக்கிற தீர்த்தமாகவும் அங்கிருக்கிற பிறைச்சந்திரன், உனக்கு ஸமர்ப்பித்த தாழம்பூப்போலவும்மிருக்கின்றன. (௩)

॥ஶ்லோ॥ க்ஷாமோத³ரே ஸமணி பூ⁴தேஷு ஸதேக்ஷ
ஸ்பு²ரதே³ஹ வதாவநி வ்ருத்தீ:
ஶம்போ⁴ரமேத³நே ஸ்பே²ஷந்த
ஸாகஸம் யத்ர ஸாரஸிக்த மஸ்யாமித்யம் ॥ (௩உ௪)

க்ஷாமோத³ரீதி. ॥வ்யா॥ ஹே ரங்கேஶ வதாவநி, ஸ்பு²ரதே³ஹ: ஸரோக்த:-கமலகேக:, க்ஷாமோத³ரே ஷு, ஸமணிபூ⁴தேஷு-பூ⁴தேஷு ஸக்³ரா, தத் ஸாரஸிக்தம்-ஸௌரப்⁴யம், தைவம்யாவதா⁴க்ஷம், மித்யம்-ஸதா வ்ருத்தீ:-ஸதாஸம் தேவேப்⁴யோ விஶிஷ்டதி ஜாநீமஹே; யத்ஸார ஸிக்தம், ஸாரஹேதுகம், பராவர வ்யவஸ்யா தைவவ்யாவதா⁴க்ஷம், ஸௌரபம், ஸ்பே²ஷந்த:-ஸ்பே²ஷந்தாமயேவஸ்ய, கஸ்ய-ஐ தா³நீமபூர்வமேண ஸமஸ்தாஸ்மய வேஸ்யாமந்தஸ்ய ஸம்பந்தி⁴; தஹிதப்⁴யாஸாத்ய பரமேவோணாமய:. ஶம்போ⁴ரமிஷ்டஸ்ய பாத

த்ரவ்யஸ்யாபக்ஷஸ்ய ப்ரஶ்லேஷேண ஸௌரப்யதயாப்யவஸிதஸ்ய ப்ரஷோபத்நஸ்ய த்ரவ்யாயா: பாதுகாயா: கமநாத் பதாயத்வத்தி நிதபப்த்நாமகார ப்ரேஷஸங்கீர்ணத்வ:.

உன்னடியார்கள்கொண்டுவந்து ஆராதிக்கின்ற பூக்களால் உன்னிடத்தில் ஒரு ஸௌரபிக்யம் உண்டாகிறதே அது, சடகோபன் என்னும் உன் திருநாமம் தரித்த இந்த ஆழ்வாரிடத்திலிருக்கிற ஸௌரபிக்யம்தானென்று நினைக்கின்றோம். (ஸௌரபிக்யம்) என்னும் பதம், பாதுகையால் வாஸனை என்றும், ஆழ்வாரால் பராபரங்களுக்குண்டான பேதத்தை விளக்கல் என்றும், அர்த்தங்கொடுக்குமாதலால் இந்தச்சிலேஷையைக்கொண்டு இப்படியருளிசசெய்தது. (௪)

॥ஶ்லோ॥ பதே முரபிது: ஸத்மநி விதாது:
புண்யை: ப்ரஸூநை: பூஜிதஸரய்வா: ।
தயைவ பாதாவநி ஸஹ்யஸிதோ
ராஜீவதாமந் திவாபத்நநே ॥ (௧௨௫)

பததி. ॥வ்யா॥ ஹே பாதாவநி, முரபித்பதே-வைகுண்டே, விதாது: ஸத்மநி-ஸத்யலோகே, ஸரய்வா: பாவநே-அயோத்யாயாம், ஸஹ்யஸுதாயா:-காவேர்யா:, தயே-ஶ்ரீரங்கே ச, புண்யை:-ஶோபநை:, "புண்யந்து சாருண்யபிஹிதம் ததாஸங்க்யதயோ:" இதி விஶ்வ: "புண்யஞ்சார்வபி" இத்யமர: ப்ரஸூநை:-குஸுமை:, தேஜஸ்விநம், பகவாந்ஸ்தாநாநி கமலாநி யஸ்யதக், பகவத: கும்பமிவ, அக்நிம் வைகுண்ட ஸத்யலோக ஸாகேத ஶ்ரீரங்கஸ்தாந பதார்த்தநம், பகவத்ஸ்ஸந்நிதி கும்பாக்நிஸ்தண்டிலபிம்பரூபவ ஸ்தாநசதுஷ்டயஸம்பந்தி பகவதாராதநஸத்ருஶமிதி த்ருஶ்யதே ரூபகாலங்கார:.

எம்பெருமான் கும்பம், அக்கினி, ஸதண்டிலம், பிம்பம் என்னும் நான்கிடங்களிலும் திருவாராதனங் கண்டருளுவதுபோல் நீயும் ஸ்ரீவைகுண்டம், பிரம்மலோகம், திருவயோத்தி, திருவரங்கம் என்னும் நான்கிடங்களில் திருவாராதனங் கண்டருளினையன்றோ. (௫)

॥ஶ்லோ॥ தவைவ ரத்நஶ்ரூ பாதரக்ஷே
ஸௌபாக்ய ஶ்யாமத தாத்பகாரா: ।
ஸாரஸ்வதாணாம் ப்ரஸவைப ஸாஜாதே
ரஹஸ்யபூய த்ஸ்பரவோ தாஸ்யாம் ॥ (௧௨௬)

தவைவேதி. ॥வ்யா॥ ஹே ரங்கேஶ்வரபாதரக்ஷே, அப்ஸரஸஃ, தவ, அவ்யாஹதம்—ஶாஶ்வதம், ஸௌபாக்யம்—உத்க்ருஷ்டைஶ்வர்யம், ‘‘பகஶ்ரீ காமமாஹாத்ம்ய வீர்யயத்நார்ககீர்த்திஷு’’ இத்யமரஃ. ஆத்மகாமாஃ—ஸ்வாத்மநஸ்ஸமவஸ்த்யஃ, ஸுரத்ருமாணாம்—தேவதரூணாம், ஸஞ்ஜாதைஃ—ஹ்ருத்யைஃ, ப்ரஸவைஃ—புஷ்பைஃ, முஹுஃ, த்வாம், அர்ச்சயந்தி. அர்ச்சநஸௌபாக்யயோஃ காரணகார்யயோ ஸஹவர்ணநாத்தேத்வலங்காரஃ, ‘‘ஹேதோர்ஹேதுமதா ஸார்த்தம் வர்ணநம் ஹேதுருச்யதே’’ இதிலக்ஷணாத்

அபஸரஸ்திரீகளெல்லாம் உன்னைப்போல் தங்களுக்கும் அவ்வளவு அதிர்ஷ்டம் உண்டாகவேண்டுமென்றுதான் அடிக்கடி கற்பகத்தருவின் புஷ்பங்களால் உன்னை ஆராதிக்கிறார்கள். (௬)

॥ஶ்லோ॥ நிவேஶிதாம் ரங்கபதேஃ பதாப்ஜே
மந்த்ர ஸமர்ப்யா ஶ்ரீபாதரக்ஷே ।
ஶ்வஃ புநஸ்தாவதிதாவஶ்ய
காண்டீவப்ருதா கிரிஶோத்தமாங்கே ॥ (௫௨௭)

நிவேஶிதாமிதி ॥வ்யா॥ ஹே ஶ்ரீபாதரக்ஷே, காண்டீவப்ருதா—அர்ஜுநேந, ரங்கபதேஃ, (க்ருஷ்ணாவதீர்ணஸ்ய) பதாப்ஜே, நிவேஶிதாம்—நிக்ஷிப்தாம், கிரிஶஸ்ய—ஶிவஸ்ய, உத்தமாங்கே—ஶிரஸி, தவ, (ஶ்வஃ புநஃ) அர்ப்பணாத்—நிக்ஷேபாத், ப்ரபதிதாம்—பதிதாம், ஸமர்ப்யாம்—புஷ்பஜாதம், அபஶ்யத்; இதி மந்த்ர. பகவதர்ப்பிதம் ஸமர்ப்பணாரவிந்தாதிகம் பாதுகாஸ்ய ஶிவஶிரஸிநியோஜநம், ப்ருஶித பகவத்ஸமர்ப்பண ஸாமாந்யாத்பாதுகாநிவேதிதம் புஷ்பம் பாதுகாஸம்பந்தா ஶிவஶிரஸிவர்த்தித இத்யாஹ்ய அஹோ ஹேது தாதஸ்மய்நா ஹேதுஶ்ஶேஷா. பாதுகாஸ்ய ஸமர்ப்பணாவதீர்ணம் புஷ்பம் ஶிவஶிரஸிவாமோதூஷ்யவாநிதிஸார தஸ்யாஶயஃ.

பாரதயுத்தத்தில அர்சசுனன் கண்ணபிரான் திருவடித்தாமரைகளில முதனாள அாசசித்த பூக்களை மறுநாள் சிவன் சிரஸிற் கண்டானென்பது அநத ருதநிரன் உன்னைத் தன்முடியில் தரித்துக்கொண்டதினுலேதானே (பெருமாள் திருவடிகளில் சமாபபித்த புஷ்பங்கள் பாதுகையில் வநது வீழுமன்றே). (௭)

॥ஶ்லோ॥ பத்ராணி ரங்கந்ருபதே மணிபாதுகே த்வாம்
சித்ராண்யவாப்ய க்ருபயா ஸமவேத்ய விஸ்ருஜந்தி காமா:।
பர்யாயஶஸ்து பரப்ரஸூநதபதா ஶசீநாம்
பத்ராங்குராணி விலிகந்தி பயோதரேஷு ॥ ௨௬௮

பத்ராணீதி. ॥வ்யா॥ ஹே ரங்கந்ருபதே: மணிபாதுகே, விஸ்ருதிகாமா:, (பரார்த்தா:) தேவாதீநபி, கவிவிக்ரமே. ‘ஶஸ்த்ராஸ்த்ரபக்ஷயோ ஶாகாஸஞ்சாரவநாஸபி। உபஶாயாம் விகல்பே ச’; இத்யமர: பத்ராணி-வாஹநாநி, க்ருபயா, ஸமவேத்ய, பர்யாயேண-க்ரமேண, ஶஶ்வ:, பரப்ரஸூநதபத:-தேவேந்த்ரஸ்தாநம், லேபித்வஸந்த:, ஶசீநாம்-இந்த்ராணீநாம், நாநாகல்பாஶிவாயேண பஹுதேவ்யாக்ஷ்ய:. பயோதரேஷு-ஸ்தநேஷு, பத்ராங்குராணி-தவபத்ர ஸத்ரஸரேவாஸதாநு, விலிகந்தி, லிகிபத்ரஸரேணாவ பரப்ரஸூநதஸ்யாநாவாப்திகயநா லிஹாவநாஶ் காரா:, ‘ஹேதுநாஸ ஸரக்கே காவ்யாதலிங்கபவாஸதா’ இதிலக்ஷணாத்.

இந்திராதிபோகங்களைபபிரார்த்தித்து இரண்டு மூன்று பத்தி ரங்(இலை)களாவது கொண்டுவநது உனனை ஆசசித்தவர்கள் இநதி ராதிபத்தியமடைநது சசீதேவியின் ஸ்தனமண்டலததில் மகரிகாதி பத்திரரேகைகளை எழுதுமபடியான அதிர்ஷ்டம்பெறுகிறார்கள். (அ)

॥ஶ்லோ॥ நிவ்ருத்தயந்தி தவ யே நிமிதா நிவேஶே
வைஹாரிகா ந்யவஸநாநி வஸுந்தராயாம்।
காலேந தே கமலலோசந பாதுகே
கீர்ணாந்தி நந்தநவநே க்ருதிந: பதாம்ஸ:॥ (௨௬௯)

நிவ்ருத்தயந்தீதி ॥வ்யா॥ ஹே கமலலோசந பாதுகே, தவ, க்ருதிந:, யே, பதாம்ஸ:, வஸுந்தராயாம்-ஸ்தாநம், பாதே, நிமிதாநி-க்லுப்தாநி, பதந்யாநீதியாவத். வைஹாரிகாணி-க்ரீடார்த்தநி, உவவநாநி-ஆராமாந், நிவ்ருத்தயந்தி; தே, காலேந-ஸங்க்ருதபரிபாககாலேந, நந்தநவநே கீர்ணாந்தி ஹேதந்ஹேதநாதி ஸஹவணநா ஸேதர்ஹம் காரா:.

நி எழுந்தருளி யலங்கரிக்கும்படி புஷ்பங்கள் நிறைந்து மனோஹரமான உத்தியானவனங்களை யேற்படுத்துகின்றவர்கள் நானாவட்டத்தில் இந்திரோத்தியானத்தில் விவஹரிக்கும்படியாகிறார்கள். (கூ)

॥ஶ்லோ॥ அவ_உஷி யெ ஶயா॰ஹிதொ ஶணிவாஃரக்ஷ
ஹாவா_த3ரெகெ ஈவீ வாஃ ஹவதீம் ப்ரஸூனெ:।
ஶந்ராஃராஶ ஸா॰ஹமெஹ ஶுகா॰மெடீ ராஜஸு்ரம்
பு்ரந்ராரகா ஸ॰ாஸயஷி வதஞீயம் ॥　　(கூகூ௦)

அவ_உஷீதி ॥வ்யா॥ ஹேஶயா॰ஹிஃ: ஶணிவாஃரக்ஷ, ஹாவா_த3ரெகெ:, வாஃ-வரெமரொவீ, ப்ரஸூனெ:, ஹவதீம், யெ, அவ_உஷி- வ-ஜயஷி; தீயம், வரம்-வராணம், பு்ரந்ராரகா:-தெவா:, ஶந்ராஃராஶஸா॰ஹமெஹ:-தெவப்ரஸூனஶாஶாகாமெஷ:, ஶகா॰மெடீ:, ராஜஸு்ரம்-ஸமா, ஸ॰ாஸயஷி-ஸ॰ாஸீகா॰வ_உஷி. ப்ரணஶ ஷீதிஹாவ:, விஹாவநாமெஹ:, ஹெகு ஸஶஹ்ரெதாமெகு:.

மனதினாலாவது உன்னை யார் அர்ச்சிக்கிறார்களோ; இந்திராதி தேவதைகளும் காலில்வந்து வணங்கித்தாங்கள் தரித்துக்கொண்டிருந்த மந்தார புஷ்பங்களால் அவர்கள் திருவடிகளைக்கூட பரிமளிக்கச்செய்கிறார்கள்.　　(க௦)

॥ஶ்லோ॥ அஸ்ப்ருஷ்டதோஷ பரிமோ்ரு ஶமஜ்ஞ்ரஶமெந்ரு
ஹ்ருஸுதாவமெய ஶவிமம் வா॰ரா॰ஷாயு_ வஸ_ம்।
வித்ருஜநாஷ_ந வதாவநி ஸாயகாநா
ஜ்யுவீ_தா ஸ॰ாஶநவ ஸஹவா ஹமஷி ॥ (கூகூக)

அஸ்ப்ருஷ்டேதி. ॥வ்யா॥ ஹேஜநாஷ_ந வதாவநி, கவயி, அவீ_தா:, ஸாயமெகஸிதியொஜ்ரம். ஸா॰ஶநஸ:-வா॰ஷாணி, ஸாயகாநாம்-வ-ஜகாநாம், அஸ்ப்ருஷ்ட: தொஷஸ்ய ஊ॰:வஸ்ய வஸிமோ்ரு: ஸாவமுஃ யெநதம், அமெந்ரு:-தெவதாஞராராயநாயமெத்த:, ஹமெமெ:, அமஜ்ஞ்ரம்-அநதிக்ரஶணீயம், வநதவெக்ஷயா தெஷாஶவ க்ஷாஷிதிஹாவ:. ஹமெஷ்த:, அவமெவதா॰ம், யொமரும், ஸா॰வஹஹ்ரதிதி யாவக். அவிமம்-நிமெஶ்ஷம், வா॰ரா॰ஷாயு_வஸ_ம்-யஶ_ராஷிஸஶ்ஞ ஹம், ஸஹவா, ஹமஷி, வித்ரும்-ஞுஶ்ராரும். வஞவுவதீஹாவநாமெஹ: தெநவப்ரஸிஷ க॰ஸா॰ஶமெவெக்ஷயா வு்திமெகாவ்ருஜ்ரமெத.

உன்னை அர்ச்சிக்கிற புஷ்பங்கள் துக்கசம்பந்தமே இல்லாத ச

கல புருஷார்த்தங்களையும் உடனே கைவசமாக்குகின்றன. (௧௧)

॥श्लो॥ वन्दारुभिः सुरगणैस्त्वयि संप्रयुक्ता
माला विभाति भवदीयपदेन पादरक्षे ।
विस्रम्भविष्णुपदसंश्रयलब्धसख्या
स्वर्वाहिनीव परिरम्भणकाङ्क्षिणी ते ॥ (௧௧௨)

वन्दारुभिरिति ॥व्या॥ हे भवदीयपदेन पादरक्षे, त्वयि, वन्दारुभिः - प्रणामशीलैः, सुरगणैः - देव समूहैः, संप्रयुक्ता-समर्पिता, माला, विस्रम्भस्य-प्रहर्षस्य विस्रम्भितः, विष्णुपदस्य, संश्रयेण-संबन्धेन, लब्धसख्या-संपादितसौहृदा, ते-तव, परिरम्भण काङ्क्षिणी-कृताभिलाषवती, स्वर्वाहिनी-गङ्गेव, विभाति. उत्प्रेक्षा.

தேவதைகள் உன்னை வந்து வணங்கி ஸமர்ப்பித்த புஷ்பமாலையானது, எம்பெருமான் திருவடியினின்றுமுண்டான விஶ்வாஸத்தால், உன்னை ஆலிங்கனம் பண்ணிக்கொள்ளவேண்டுமென்று ஆசைகொண்டு வந்த கங்காநதிபோலிருக்கின்றது. (௧௨)

॥श्लो॥ ये नाम पङ्कजवनैर्मणिपादुके त्वा-
मभ्यर्चयन्ति कमपि त्वयि कल्पिताकाराः ।
संपादयत्यविहता नियतिः क्रमेण तान्
कमलासनीयकमलासनपट्टिकासु ॥ (௧௧௩)

य इति ॥व्या॥ हे पङ्कजवनैः, मणिपादुके, ये-वा पुरुषाः, कमपि कल्पिताकाराः-कल्पिताभिलाषाः, त्वाम्, कमपि, अभ्यर्चयन्ति, तान्, नियतिः-अभ्युदयक्रमं सामर्थ्यं, "सामर्थ्यं नियतिर्विधिः" इत्यमरः अविहता-सावधानसती, कमलासनीयान्-कमलासनसंबन्धिनां पद्मासनत्वे स्थिताः, कमलासनपट्टिकासु-तत्तत्कमलोपरि विधानमध्ये, क्रमेण-क्रमशः, संपादयति. अभ्युदयनिरुद्धस्य नियतकालमहिमा वेदे पट्टिका इति कमलासनपट्टिकासु इत्युक्ता भूमिका; पादुका राधनम्.

ஏதாவது ஓர் அதிகாரஞ் செய்யவேண்டுமென்று உன்னைத் தாமரைமலர்களால் ஆராதிக்கின்றவர்களுக்கு, இனி வரப்போகிற கலப

த்தில் பிரமபட்டம் பெறும்படியான பாக்கியம உண்டாகிறது. (௧௩)

॥ஶ்லோ॥ தூர்வாஸ்து வா துளஸிகா வா தவ பத்மநாப பாதாம்புஜே ஸமர்ப்பிதா யதி ஶ்ரத்தயா தே ।
ஸாராயிதா ஸ்வமஹிம்நா ஶ்ரீரங்கராஜ தவைவ ஸம்ஸார ஸர்ப்ப விஷ ஔஷதயோ பவந்தி ॥ (௧௪)

தூர்வேதி ॥வ்யா॥ ஹே பத்மநாப, ஶ்ரீரங்கராஜ, த்வத்பாதாம்புஜே, தூர்வா, துளஸிகா வா, ஶ்ரத்தயா, ஸமர்ப்பிதா, ஶ்ரீரங்கராஜஸ்ய மஹிம்நா ஸாராயிதா:—வீர்யாதிஶயம் ப்ராப்தா:, ஸம்ஸார ஸர்ப்பஸ்ய, விஷஸ்ய ஔஷதய: பவந்தி. பாதாப்ஜ ஸமர்ப்பணமாத்ரேண ஸம்ஸாரநிவ்ருத்திர்பவதீதி ப்ரகரணார்த்த:.

அறுகமபுல்லாவது துளஸியாவது ஏதாகட்டும பக்தியோடு உன்னிடத்தில ஸமர்ப்பிதததால அவைகள் ஸ்ரீரங்கராஜனுடைய மகிமையால் வீரியமதிகமாய் ஸம்ஸாரமாகிற பாம்பைத தடை கட்டும்படியான ஔஷதிகளாகின்றன. (௧௪)

॥ஶ்லோ॥ ஶ்ரீரங்க நந்த ஸௌபாக்ய பாதே தவ த்ரிவிக்ரம விஸ்வஸ்ய ஸதஸஞ்சரதே ।
ஸ்தோத்ரம் பவித்ர தவ தேவி ஶதம் ப்ரஜா:
பர்யாயத: பரிணமந்தி ஸஹஸ்ர நேத்ரா: ॥ (௧௫)

ஶ்ரீரங்கேதி. ॥வ்யா॥ ஹே தேவி, ஸௌபாக்ய பாதே, ஶதம் ப்ரஜா:, ஶ்ரீரங்க நந்த—த்ரிவிக்ரமாய, பர்யாயத: பரிணமந்தி ஸஹஸ்ர நேத்ரா:, ஸதஸஞ்சரதே—ஸஹஸ்ரநேத்ரா:, பரிணமந்தி—ஜந்மாந்தரேஷு; ஸ்தோத்ரம் பவித்ர—கார்யகாரண ஸம்ஸார நிவ்ருத்திநா ஸமாஸ்ரயணீய:, ஸஹஸ்ரபத்ராயுதஸ்ய

ஸஹஸ்ரநேத்ர பத்மகோசை: ; நாநேத்ராணாம் பத்மஸ்ய விஷேண ஸம்பாவநீயத்வாத் ; நயநநிமேத்ய தஸ்ய ஸாஸ்ர ப்ராணாயத்த நிஸ்யந்தாப்ய ப்ரஜ்ஞகத்வாதிதி பாவம்.

மேல் லோகத்தைக்கருதி, ஸஹஸ்ர பத்ரங்களால் (தாமரைகளால்) உன்னை ஆராதிப்பவர்கள் நாளளவில் ஸஹஸ்ரநேத்திரர் (இந்திரர்கள்) ஆகிறார்கள். (கரு)

॥உ-ரு॥ யத்ரேந்த்ர ஸ்வயி த்ரிதசராஜ பாதுகே
ஸ்வர்ணானி காஞ்சந யோநி ஸம்பிதாநி ।
விஸ்மயம்பிநா விநதேந சிரஸோத்தமாங்க
ஸ்ரூபயேந நிபதாந்ய ப்ரயஸ்வதி ॥ (௬௬சு)

யத்ரேந்த்ரேதி. ॥வ்யா॥ ஹே த்ரிதசராஜஸ்ய பாதுகே, யத்ரேந்த்ரை:-ஸ்வக்ருதிபி:, "ஸ்வக்ருதீஸ்வணாபயாநந்தி:" இத்யமர:, த்வயி, ஸம்பிதாநி, காஞ்சநயோநி-ஸுவர்ணயோநி, ஸ்வர்ணானி, விநதத:-ப்ரணாமம்கர்வத:, சிரஸோத்தமாங்க-ப்ரத்யக்ஷஸ்வ:, விஸ்மயம்பிநா-விமலேந, ஸ்ரூபயேந-ராஜவ்ருக்ஷஸ்வேதேந, நிபதாநிஸதி, ஸவ்யயஸ்வதி-ஸஹிதாநிஸஸதி. இதம் காஞ்சநம் இதம் பாரத்ஸம் இதிவேத்தும் பேசக்யாநீதி பாவ:. ஸாமாந்யாவம்கார:, ஸுரத்யஸாத்ருஸ்யாத் காஞ்சந ஸ்வேஷ்த்ய விசேஷாஸ்வதிஸவ ணநாத் , "ஸாமாந்யம் யதிஸாத்ருஸ்யா த்விசேஷாநேதவ லக்ஷ்யதே" இதிலக்ஷணாத்.

உன்னிடத்தில் ஸம்பன்னர்கள் ஸமர்ப்பித்த ஸுவர்ண புஷ்பங்கள், சிவன் வந்துன்னை வணங்கும்போது அவன் கிரீடத்தினின்றும் உதிர்ந்த கொன்றைப்பூவோடு மாறுபட்டு "இது கொன்றைப்பூவோ ஸுவர்ணபுஷ்பமோ" வென்று ஸந்தேகிக்கும்படியாகின்றன. (கசு)

॥உ-ரு॥ விசோவஸம்ப்ரு பசநம் த்வயி நந்யாநே
வேதிநேக: ப்ரணிஹித ரதிபாதுகே ।
பதாஸஹாய பதபத நவாவிஷ்ட ஸ்வேத
ஸ்வேஷாவஹார விஸவம் ஸ்வநாதக்யந்தி ॥ (௬௬எ)

விசேதி. ॥வ்யா॥ ஹேரதி பாதுகே, விசேஷாம்-ஸமஸ்தாநாம், உபஸம்ப்ராணாம்-உபஸ்வாநாம், "உபஸம்ப்ருஸ்ப்ருதோரோமே விந்தாவஸ்வபயோரபி" இதிவிஸ்வ:. பசநம்-உபசநம், த்வயிநந்ய

[illegible]

ஸகலோபத்திரவங்களு முன்னாலேயே நீங்கவேண்டுமென்று உன்னை ஆராதிப்பதற்காக தேவதைகள் உன்னிடத்தில் ஸமர்ப்பித்த புஷ்பங்களோடுகூட எம்பெருமான் திருவடி நகங்களின் கிரணங்களும் சேர்ந்து அளவற்ற புஷ்பம் ஸமர்ப்பித்ததுபோலாகிறது. (கஎ)

॥ நாகௌகஸாம் ப்ரணயிதா பரிபாஸிவநூரா
நாதஸ்ய பாதம் த்வயி நிவேசயிதும் ப்ரவ்ருத்தே ।
க்ஷுப்தம் ஸ்ரியா விகஸித ப்ரதிபல்லவம் வஹந்தி
ப்ரஸ்தாந காஹளரவாந் ப்ரமரா த்விரேபா: ॥ ௨௬௮

[illegible]

அஸாவதாரத்தமாக ஸ்வாமி உன்மேல் திருவடியைச்சாற்ற யத்தினிக்கும்போது உன்மேலிருந்த திருத்துழாய்களில் மொய்த்துக்கொண்டிருந்த வண்டுகள் சிவ்வென்று எழும்பி நீ எழுந்தருளுவதற்காக வாத்திய விசேஷம் வாசிப்பதுபோல் பமமென்று ஸங்காரஞ் செய்கின்றன. (கஅ)

॥ஶ்லோ॥ ரங்கே³ஶபாத³பரிபோ⁴க³ஸுஜாதக³ந்தா⁴ம்
ஸம்ப்ராப்ய தே³வி ப⁴வதீம் ஸஹ தி³வ்யபுஷ்பை: ।
நித்யோபவர்ஷிதரஸம் ஜக³தா³தி³யோநே:
நாபீ⁴ஸரோஜமபி நந்த³நசஞ்சரீகா: ॥ (௩௩௯)

ரங்கே³ஶேதி. ॥வ்யா॥ ஹே தே³வி பாது³கே, நந்த³நஸ்தா²:, சஞ்சரீகா: ப்⁴ருங்கா³:, ரங்கே³ஶபத³யோ: ஶ்ரீரங்க³நாத²சரணயோ:, பரிஜ்ஞாய ஸ்பர்ஶமாத்ரஸ்ய, “பாத³: பவித்ரமேஷாம்ஸி பரிஜ்ஞாத ப்ராம்ஶ்வம்ஶேஷு” இதி கவிதவ்யுமண. ப்ரஶம்ஸாபாதி³நேந ஶ்ருதிஸாராஸ:. பரிபோ⁴கே³ந உபபோ⁴கே³ந, ஸஞ்ஜாத: ஶோப⁴ந:, க³ந்த⁴:, யஸ்யாஸ்தாம், ப⁴வதீம், தி³வ்யபுஷ்பஸஹஸம்ப்ராப்ய ஸமேத்ய ப்ராப்யாநந்த³ஸந்தி³ ஸ்தா²யிநம் ஜக³த்³யோநே:, நித்யம், உபவர்ஷித:, ரஸ: மகரந்த³:, யேந தத், நாபீ⁴ஸரோஜம் ப⁴க³வந்நாபி⁴பத்³மமபி, நாத்³ரியந்தே கிமுத ந ப்ரஶம்ஸந்தி பத³ம். தே³வஸமபி⁴ஷுதே: தை: புஷ்பை: ஸ்தா²யிநீமதாந்த³நவநப்ரஸூநஸ்தநவிகஸ்வரம் ப⁴க³வந்நாபி⁴பத்³மமபி நஜிக்⁴ரந்தி ப⁴க³வச்சரணோபபோ⁴க³ஸம்ரம்ப⁴ பாது³கா ஸௌரபா⁴ஸக்தியா இதியோமேவ யோமவணநாஸ்தம்பாஸாதிஶயோக்திரலங்கார: ; ஶ்ருங்கா³ரஸ்யப்ரக்ருதிஹிதநா பாது³காயா நாயகோபபோ⁴க்³ய நாயிகாஸ்வரூபத்வேந ஸமாரோபாச்ச.

நந்தவனத்திலுள்ள வண்டுகள் தேவதைகள் ஸமர்ப்பிக்கிற புஷ்பங்களோடுகூட உன்னிடத்தில்வந்து எம்பெருமான் திருவடித் தாமரைஸம்பந்தத்தால் உன்னிடத்திலுண்டாயிருக்கிற பரிமளத்தைக்கண்டு எப்போதும் தேனொழுகிக்கொண்டிருக்கிற எம்பெருமான் நாபீகமலத்தைக்கூட மதிக்கிறதில்லை. (௩௩௯)

॥ஶ்லோ॥ ப்ராக³ேவ காநநவநாநி பு³ஷ்பவ்ருஷ்டா
ஸ்தம்பிதே ஶமிதசைத்யரஹே ஸமீரோ: ।
பத்³மேக்ஷணஸ்ய பத³பத்³மநிஷேவயாமே
பாது³காபி⁴ஷேக ஶமிதம் ப்ரதிபத்³யதே க:॥ (௩௪௦)

ப்ராகே³வேதி. ॥வ்யா॥ ஹே காநநவநாநி, ஶமிதாநி, சைத்யஹ்ய:, ஸ்பா²நி, யேஷாமேஷை:, ஸமீரணை: ஜக³த்³ராதிபி⁴:, பத்³மேக்ஷணஸ்ய ப⁴க³வத:, புஷ்பவ்ருஷ்டாஸ், ப்ராகே³வ, பத³பத்³மயோ: ப⁴க³வச்சரணயோரேவ, க³ந்த⁴யோ:, நிவேஶஸ்ய க³ந்த⁴ஸ்தா²நஸ்ய,

𑌰𑌾𑌮𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍇, 𑌸𑌾𑌵𑌧𑌿𑌕𑍇𑌽𑌪𑌿, 𑌉𑌚𑌿𑌤𑌂 𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌂, 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌾𑌭𑌿𑌷𑍇𑌕𑌂, (𑌪𑌾𑌦𑌾𑌬𑍍𑌜𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑌂) 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌦𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌷𑌿. 𑌕𑌸𑍍𑌮𑌾𑌜𑍍𑌜𑌨𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨𑌾𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌦𑌵𑌤𑍀𑌰𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌗𑌵𑌤 𑌶𑍍𑌰𑌾𑌵𑌣𑍍𑌯𑌾 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌃 𑌪𑌾𑌦𑍁𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌮𑌰𑍍𑌪𑌿𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌃 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌵𑌷𑍍𑌟𑍇𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑍇𑌵 𑌪𑌾𑌦𑍁𑌕𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌪𑌦𑌾𑌰𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌪𑌦𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌵𑌷𑍍𑌟𑍇𑌰𑍇𑌵 𑌉𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑍇𑌕𑍍𑌷𑌾𑌲𑌂𑌕𑌾𑌰𑌃 𑌪𑌦𑌵𑌕𑌸𑌂𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑌃.

அஸாரவதமானவுடன் புஷ்பவர்ஷம் வாஷிப்பதற்குமுன்னமே தேவதைகள் உன்னை எமபெருமான் திருவடிகளண்டை ஸமர்ப்பிக்கும்போது அநதத்திருவடித்தாமரைகளே அக்காலத்துக்குத்தக்கபடி உன்னிடத்தில் ஸமர்பபிதத புஷ்பங்கள்போன்றன. (௨௰)

॥𑌶𑍍𑌲𑍋॥ 𑌶𑌿𑌶𑌿𑌰𑌶𑌿𑌶𑌿𑌰 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍇 𑌦𑌣𑍍𑌡𑌕𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌸𑍀𑌮𑍇

𑌨 𑌜𑌹𑌤𑌿 𑌬𑌹𑍁𑌶𑌾𑌖𑌾 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌰𑌵𑌿 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 ।

𑌪𑌵𑌾𑌪𑌤𑌿 𑌪𑌦𑌾𑌰𑌕𑍍𑌷𑍇 𑌕𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌷𑍍𑌕𑌾𑌰 𑌹𑌰𑍇𑌤𑌾

𑌪𑌵𑌿𑌤 𑌕𑍁𑌸𑍁𑌮𑌾𑌨𑌾 𑌮𑌾𑌲𑍍𑌯𑌮𑌾 𑌨𑌾𑌕𑌹𑌾𑌨𑌾𑌂 ॥ (௩௪௧)

𑌶𑌿𑌶𑌿𑌤𑌿. ॥𑌵𑍍𑌯𑌾॥ 𑌹𑍇𑌪𑌵𑌾𑌪𑌤𑌿 𑌪𑌦𑌾𑌰𑌕𑍍𑌷𑍇, 𑌦𑌣𑍍𑌡𑌕𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌸𑍀𑌮𑍇, 𑌶𑌿𑌶𑌿𑌰𑌶𑌿𑌶𑌿𑌰, (𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌃) 𑌮𑌾𑌨𑌿𑌵𑌦𑍍𑌯𑌃, 𑌤𑌵, (𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌕𑍂𑌟𑌸𑍍𑌥𑌾𑌯𑌾𑌃, 𑌪𑌰𑌿𑌷𑍍𑌕𑌾𑌰𑌹𑍇𑌤𑍋𑌃-𑌅𑌲𑌂𑌕𑌾𑌰𑌣𑌾𑌯𑍈𑌵, 𑌅𑌪𑌵𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿-𑌕𑍂𑌹𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿) 𑌕𑍁𑌸𑍁𑌮𑌾𑌨𑌿, 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌮𑍇𑌷𑌾𑌂, 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌨𑌾𑌕𑌹𑌾𑌨𑌾𑌂-𑌸𑌸𑌾𑌵𑌾𑌸𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌾𑌣𑌾𑌂, 𑌮𑍁𑌦𑌂-𑌪𑌯𑍋𑌨𑌾𑌵𑌸𑌕𑍍𑌤𑌿𑌤 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂, "𑌮𑍁𑌦𑌂 𑌪𑌯𑍋𑌨𑌂𑌵𑌿𑌤𑍍𑌨𑌾𑌮𑌕𑌃" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌮𑌰𑌃. 𑌬𑌹𑍁𑌮𑌾𑌨𑌾𑌸𑍍𑌪𑌦𑍍𑌯𑍋𑌤𑌾 𑌬𑌾𑌹𑍁𑌵𑍍𑌯𑍇𑌵, 𑌅𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿, 𑌨𑌜𑌹𑌤𑌿; 𑌨𑌦𑌨𑌂 "𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑍇" 𑌇𑌤𑌿𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍𑌪𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌗𑌾𑌪𑍍𑌰𑌾𑌷 𑌬𑌹𑌵𑌚𑌨𑌂. 𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌕𑍂𑌟𑌸𑍍𑌥𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌪𑌾𑌦𑍁𑌕𑌾𑌯𑌾𑌃𑌸𑌸𑌮𑍁𑌨𑌿𑌗𑌣 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌾𑌣𑍍𑌯𑌾𑌹𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌦𑌣𑍍𑌡𑌕𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌾𑌦𑌾𑌗𑌤𑌾𑌭𑌿𑌮𑍁𑌨𑌿𑌵𑌨𑍍𑌤𑍀𑌭𑌿𑌸𑍍𑌸𑌮𑍁𑌣 𑌸𑌂𑌹𑌵𑌾 𑌦𑌣𑍍𑌡𑌕𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌿𑌮𑍍 𑌪𑌾𑌦𑍁𑌕𑌾𑌪𑍍𑌰𑌸𑌕𑍍𑌤𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌵𑌕𑌾𑌶𑌃 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌕𑌮𑍁𑌨𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌮 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨𑌂 𑌪𑌾𑌦𑍁𑌕𑌾𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑌾𑌯𑌤𑍍𑌤 𑌬𑌹𑍁𑌮𑌤𑌿 𑌪𑌦𑌵𑌕𑌮𑍁𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇.

தண்டகாவனத்தில் அந்தநத மூலைகளில் வஸிததுக்கொண்டிருந்த ரிஷிஸ்திரீகள் "இநத விருக்ஷஙகளின் புஷ்பங்களையனறோ நாம் முன்னமே சித்திரகூடமலையில பாதுகைக்கு ஸமர்பபித்தோம" எ

ன்கிற கவுரவத்தாலே போல இன்னுமவ்விடத்தைவிடாமல் அம்மரத்தடிகளிலேயே வாஸம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். (உக)

॥ஶ்லோ॥ பத³யஸி பரிணமந்து க்ருஷ்ணவேஷாவதாரே
க்ருதிஷு பரமஹம்ஸேஷ்வேதக்ஷம் கேதகீ ஹர்ஷபாத்ர:।
பதந பரிணாமாத் பாதபத்³மார்பணாநாம்
ப்ரணதி ஸமயத்³ருஷ்டா பாது³கே ஶைலபுத்ர்யா॥ (௩௪௨)

பத³யஸீதி ॥வ்யா॥ ஹே பாது³கே, த்வம், க்ருஷ்ணவேஷஸ்ய-ஶேஷஸ்ய ஶ்ரீக்ருஷ்ணஸ்ய, காலாம்போ⁴த⁴ஸ்ய, அவதாரே-ஸஞ்சாரே ஸதி, (ஸமவதீர்ணாதிகாலே ஷட்பதாவலிஸந்நிதே) ஷட்பதாலே கேதகீபா⁴வஸம்பாதிதிஸாஷ: க்ருதிஷு-ஸுக்ருதிஷு, பரமஹம்ஸேஷு-ஸர்வஸ்ரீயஸேவிஷு, கேதகீகலாஸம், ஹர்ஷபாத்ர:, ஜநத்³ருஷ்டிஷு, யத்ஸம்ஸ்ரிதிஹ்யதே. பதநாஸ், பரிணாமாஸ்-பாதபத்³மார்பணே, புஷ்பாணாம், ஸமஸ்ரீய-புஷ்பாணாம் ஸமுதாயத்தில் ப்ரணதிஸமயே-ஸேவாகாலே, த்³ருஷ்டா, ஶைலபுத்ர்யா-ஶிரோக³ங்கைணவத்³வணாஷு, பரிணமந்து, பத³யஸி. ப்ரணாமேஸமய ப்ரவ்ருத்தாநாம் பாதா³ர்பணாஶ்ரிதக்ருதாஷ்டிஹொ ஶ்ரீலீலாஸ்ஷேஷாக³: "ஶி ஞ்நாதிதுமஸ்து த்ரஸமக்ஷா க்ருதிமஸ:" இதிலக்ஷணாத்.

காளமேகம்போன்ற கண்ணபிரான் எழுந்து ஸஞ்சரிக்கும்போது அநேக புண்ணியவான்கள்கொண்டுவந்து ஸமர்ப்பித்த தாழம்பூ, அக்காலத்தில் வந்துன்னைச்சேவித்த அர்த்தநாரீசுவரன் சிரஸிலிருந்த, பிறைச்சந்திரனைப் பூர்ணசந்திரனுக்கிவிடுகிறதுபோலும். (உஉ)

॥ஶ்லோ॥ பரிசரண நியுக்தை: பாது³கே ராஜஹம்ஸை:
பவநதநய முக்²யை: ப்ரவிஷ்டா ஸ்துதீஷு।
விததி விபி⁴ஶாகை: நிவிஷ்டரேகா³ம் ஶிரோபி⁴:
கபிபி⁴ விஹிதஸேவா காங்க்ஷிதீம் வத்³வதிம்॥ (௩௪௩)

பரிசரணேதி ॥வ்யா॥ ஹே ராஜஹம்ஸை: பாது³கே, பரிசரணே-பரிசர்யாயாம், நியுக்தை:, ராமசரணமிஶ்ரை:. பவநதநய முக்²யை:-ஹநுமதாதிபி⁴: ஸ்துதீஷு, கபிதாம், விததஸ்ய, விபி⁴:-பா⁴ஷணை:, முக்²யை:-மஹாந்தை:, நிவிஷ்டரேகா³ம்-ஶேஷக

ப⁴க்திமத்³ப்⁴யாம், காந்திம்-ஸௌரப⁴ம், (ஶோபா⁴விஶேஷஸு
க³ந்தி⁴தாம்) பத³பத்³மஸாரஸ்யஶோபா⁴ம், ஶிலீமுகா²:, ப்⁴ரமரா: வ்யாப்ய
ப்ரேக்ஷிண்ய:, விஶேஷேண விவேசயந்தி. பத³பத்³மயோ:
ப்ரணதப்³ரஹ்மாதீ³நாம் ஶேக²ராணாம் ஸாரஸ்ய ஶோபா⁴விஶேஷத்³வயஸ்ய
ணவிஶேஷஸ்யைவ விஶேஷகாரணாத். "ஶ்ரீமத்வயஸ்ய
ஸாத³ருஶ்யா ஸேஹதஸ்ஸாத³ருஶ்யதே। ஸாரூப்யமஸாத³ருஶ்யாத்
விஶேஷோ நாவலக்ஷ்யதே ॥" இதி ஶ்ரீமத் ஸாரூப்யோபலக்ஷ
ணம் "ஸாத்³ருஶ்யாஸம்ப⁴வேபி பூர்வவத³விஶேஷ
கஸ்" இதி விஶேஷகஸ்ய லக்ஷணம்.

சக்கிரவாத்தித்திருமகன் உன்னை ஆராதிக்கும்படி ஹநுமான் முதலியவர்களை நியமிக்க அப்படியே அவ்வானரர்கள் பேருபர்வதத்திலிருந்து கொண்டுவந்து ஸமர்ப்பித்த ஸ்வர்ணமயமான தாமரைப் பூக்களுக்கும் அப்போதுவந்து உன்னை ஸேவித்துக்கொண்டிருந்த பிரமதேவருடைய முகத்திற்கும் பேதத்தைக்காணமாட்டாமல் வண்டுகள் தவித்துப்பின்பு அதன் வாஸனையாலேயுள்ள "இதுதான் தாமரைப்பூ" வென்று கண்டுபிடிக்கின்றன. (௨௫)

॥ஶ்லோ॥ விதி⁴ஶிவ பூர்வகை: ஸ்பர்ஶிதை: தி³வ்ய ப்ரஸூநை
ஸ்த்வயி ஸஹ நிபதிதை ஸ்தத்தத³ப்⁴யாந ப்⁴ருங்கா³:।
ஶௌரிபாத³ரக்ஷே ஶேஷைர்க³ந்தை⁴ர் நிபுணா நித³
ர்ஶித ப்ரஸாதா³ ஸம்ப்ரதி ஶ்ராவயந்தி ॥ (௫௪௪)

விதீ⁴தி. ॥வ்யா॥ ஹே ஶௌரிபாத³ரக்ஷே, விதி⁴ஶிவபூர்வ
கை:-ப்³ரஹ்மருத்³ரேந்த்³ரப்ரப்⁴ருதிபி⁴:, (கர்த்ருபி⁴:) ஸ்பர்ஶி
தை:-த³த்தை:, "விஶ்ராணநம் விதரணம் ஸ்பர்ஶநம் ப்ரதிபாத³
நம்" இத்யமர:. தி³வ்யை:-ஸ்வர்க³ஸம்ப³ந்தி⁴பி⁴:, ப்ரஸூநை:, த்வ
யி, நிபதிதை:, தத்தத³ப்⁴யாநாநாம்-தஸ்ய தஸ்ய ஜ்ஞாபகாநாம், ஶ்ரீ
ஸாயாம் ஶிரஸ்த்²யாவித ஸ்பர்ஶஸ்ய உத்தரபத³வ்ருத்திவிஷயே ஸம்
ப³ந்த⁴ஸம்பே³த்⁴ய ஸமாஸ:; தயா ஶோபா⁴கவீநாம் ப்ரயோகா³த். ப்⁴ரு
ங்கா³:-ஷட்பதா³:, ஶேஷை:, ஶேஷை:, நிபுணை:, அவிஶிஷ்டை:, பராகை:
உத்க்ருஷ்டை:, க³ந்தை⁴:-ஸுக³ந்தை⁴, ஸம்ப³த்³த⁴ ப்ரஸாதா³நபி⁴ஜ்ஞாநிதி
யாவத். ஶ்ராவயந்தி ஸ்துதகமிதிஶேஷ:. நந்த³நதிவ்யாஜவ்ய
க்ஷா; ப்³ரஹ்மாதி³பி⁴: பாத³காயாமர்பிதாநாம் ஶ்ரேஷ்ட்²யஸ்வரூபா ஸா

ஸாமுக்யஸ்ய வ்யவஸ்தயா பாரம்யம் விவேசயந்தீவ த்வத்ஸேவேக்ஷா.

பிரம்மா, ருத்திரன், இந்திரன். இவர்கள் அவரவர்களின் உத்தியானவனத்திலுள்ள புஷ்பங்களைக்கொண்டுவந்து ஸமர்ப்பிக்கும் போது அதனுடன் பறந்தோடி வந்த பிரமரங்கள் இனிப்பாய் இசை பாடுவதைப்பார்த்தால் பகவத்ஞானமில்லாதவர்களுக்கும் அதை உபதேசிப்பது போன்றது. (உ௪)

॥மூ॥ ப்ரஶமயதி ஜநாநாம் ஸஞ்ஜ்வரம் ரங்கபர்த்து:
பரிஸர சலிதாநாம் பாதுகே சாமராணாம் ।
அநாரதமுபயாதே ப்ரஸ்ருத திவ்யகந்தே
நிஜபரிமளே நிர்விஶந்து கந்தவாஹ: ॥ (௩௪௫)

ப்ரஶமயதீதி. ॥வ்யா॥ ஹே பாதுகே, அநாரதம்-நிரந்தரம், உபயாதே:, திவ்யகந்தே:, உத்திதம்-உஜ்ஜ்ரும்பிதம், தே-தவ, நிஜபரிமளம் ஸ்வாபாவிகம் பரிமளம் விமர்தஜாதஸ்ய ஸௌரபம், நாமரஸௌரபமிதி மந்யதே. நிர்விஶந்து-அநுபவந்து, ரங்கபர்த்து:-ஸ்ரீரங்கநாயகஸ்ய, பரிஸர-ஸமீபே, சலிதாநாம்-வீஜிதாநாம், சாமராணாம்-பாலவ்யஜநாநாம், கந்தவாஹ:-பவந:, ஜநாநாம்-லோகாநாம், ஸஞ்ஜ்வரம்-ஸந்தாபம், (ஆத்யாத்மிகாதிகம் த்ராவிஜநிதம்) ப்ரஶமயதி-அபநோததி. தாபஶாந்த்யாகாரேண ஸாத்ருஶ்யம். காரணஸ்ய கந்தவாஹஸ்ய உத்கர்ஷாத் தாபஶமகத்வம்.

ஸ்ரீரங்கநாதனுடைய இருபுறத்திலும் வீசுகின்ற சாமரங்களினின்று முண்டான காற்றானது உன்னிடத்திலுள்ள வாஸனைகளையெடுத்துக்கொண்டுவந்து பிராணிகளுடைய ஸகலதாபங்களையு நீக்குகின்றன. (உ௫)

॥மூ॥ கவிபி ஸ்தவநரக்ஷா நாடிகா த்ரஶ்யயித்ர்யா
அநிமிஷ தருணீபி: பாவிதே ரங்கபர்த்ரு: ।
அபிநய பரதேவம் ஶிக்ஷயந்த்யா த்வயாஸ்ம
ப்ரணய விஹிதயாஸ்ய: பாதுகே ரங்கநாத: । (௩௪௬)

கவிபிரிதி ॥வ்யா॥ ஹே பாதுகே, அநிமிஷாணாம், தேவாநாம், தருணீநாம்-ரம்பாதீநாம், பாவிதே:-ப்ரஸந்நதே:, ரங்கபர்த்ரு ரங்கவிலாஸாநாம் ப்ரதேஶே, நாட்யஸ்தாநபர்த்ரு, "ரங்கம் ஸ்யாந் நர்தநஸ்தாநம்" இதி அமரகோஶ: அபிநயதீதி, பாஷாண்டவி

கிரணாந்தரம், அலிநாம், தேவாநாம் ஶோகாநாம், ரக்ஷா யாம், நாடிகாம் ந்ருத்தம், நடநேயம் ...

[illegible]

திருவரங்கமாகிற ரங்கஸ்தலத்தில் புஷ்பங்களைக்கொண்டு அர்ச்சித்தபோது ஸ்ரீரங்கநாதனுகிற நாட்டியக்காரன் லோகரக்ஷணமாகிற நாட்டியமாடுவதற்காக முதலில் உன்னை ஆட்டுவிக்கிறான் போலும்.

॥௨௮॥ அம்பரமிதி நிஜராகா பதவீ விஷ்ணோ: பதஜ்ஞஸ்ய

ஸ்ரீ ... ப்ராப்ய ... |

[illegible] ॥

[illegible]

எம்பெருமான் திருவடியாகிற ஆகாசமானது ஸந்தியாகாலம் போல் ராகமுள்ள உன்னுடன் சேர்ந்தபோது தேவதைகள் ஸமர்ப்பித்த புஷ்பங்களெல்லாம் அந்த ஆகாசத்திலுதித்த நக்ஷத்திரங்கள் போன்றன. ராகம்—பாதுகையால் விசுவாஸம், ஆகாசபாலுல் சேவப்பு.

(௨௭)

॥ २७ ॥ व्यञ्ज्यन्ते विभवमनघं मधुपैः श्रुतीन्द्रैः, [illegible] रङ्गक्षितिपतिपदं पादुके धारयन्त्याः । [illegible] ॥ (௩௪௮)

व्यञ्जन्तीति. ॥व्या॥ हे देवि, पादुके, [illegible]

ஒருமஹாராஜா பட்டாபிஷேகமசெய்துகொண்டு சிங்காஸனத்திலுட்கார்ந்திருக்கும்போது அவனை பட்டுக்கள் ஸ்தோத்திரம் பண்ணுவதுபோல, நீ ஸ்ரீரங்கராஜபதத்தையடைந்தபோது உனக்குதேவதைகள புஷ்பாபிஷேகஞ்செய்ய அவைகளுடன் பறநதோடிவநத வண்டுகள கேட்போர் செவிக்கு இனிப்பாய் இசைபாடிககொண்டு உன் மகிமைகளையும தெளிவாயறிவிக்கின்றனபோலும். (உ அ)

॥ २८ ॥ किं पादेषु [illegible] ॥ (௩௪௯)

किमिति. ॥व्या॥ [illegible]

த்ருதீயா. உபவாஸி, உபரோ, ஷிதா; (கஷிதிஸேஷ:) ஸா விசாஸ்த ஜதியாவகை. கும், ஹவதீ, க்ருபயா, காமயேத:கவேவ குஹிஷ்ய ஸவவிய வபராஸாயநம்; வாஜகாவஜாயா ஸ்ரீ ரோவஹநசாத்ரு ஸாய்யகார்தீதிஸாவ:. ஸாகாவேஜகேத வா விசா, யேநஸ்த, வாத்ரூஹாநபதநம யதாதயா, ஸூஹாதா நாம், உஹவஸ்வாநாம்பாவத்ரண கிஸவயாநாம், வாநாம்வெமா நாம், ஹாவெஸகவஜகேந, ஈஷிரொவெஷணத்ருஷ்யா, உநவீஉஜ தவஜநாஸதீ, வஸிஷ்ஹவநஸ்ய, அரோராவகண்ஹவெவா தீஹா ரஸீவ வாஜபெ, திஷ்த; ஜத்ருநாஜர:. உஹவஜாநாதி ஸிஷ்ரஷா ஸாவெக்ஷா காமயேத: வஷிஷ்யெஸ்ய நாஸாகம். கநாஜணீயெதி ஹாவ:. குக்ஷவாஉ. ரா:.

உன்னுடைய கிருபைவருவதற்கு புஷ்பம், திருத்துழாய், அறுகம்புல் முதலியவைகளால் உன்னை யாராதிக்கவேண்டுமோ, வேண்டாம்; நீ ஒருகாரணமுமின்றி கிருபைசெய்கிறவளன்றோ: அப்படிப்பட்ட உன்னைவிட்டுச்சிலர் காமதேனுவை வேண்டுகின்றனர்; அதற்கு இளம்புல் முதலியவைகளைக்கொண்டுகொடுத்தாலொழிய மனமிரங்காது; அதலால் நமக்கு அது வேண்டுவதில்லை. (உ௯)

॥ச॥ வபவாரஹ்ய ரஜஸா வணவஸவநம் வியாயதெ வப வ௩௦। ரஜெஸ வாஜகெ கா சஹிஷிணதி ஸஜிஹஜயாஸம்ஸ:॥ வபெதி. ॥வ்ய॥ ஹொரஜெஸ வாஜகெ, ஸம்ஸ:ஹர:, தெதவ, வபவாரஹ்யஸ்ய-ஸிவாஹதராஜவ்ரக்ஷவஷ்வஸ்ய, ரஜஸாவரா மெண, வணவஸவநம்ஸாநீயாநமெவநம், வியாய, ஸஜிஹஜயா-ஸிரொரஹயாஸரஸரிதா, காம், கஹிஷிணதி. ஹர வணாசவணவ ஸூரஹ்யவாரஹ ஹஜாவஸம்பாஸாக வணவஸவந ஹஜா ஜவாஹிஷெககெத உகவெக்ஷ்ரதஜதி கநக்த விஷ்யாஸ ரபவொகவெக்ஷா வாவகாஹாவாக ஹசீ்ர.

ருத்திரன் உன்னை வந்து ஸேவிக்கும்போது முன்னே உனக்குத், தன் சிரஸிலிருக்கின்ற கொன்றைப்பூவின் துகள்களால சூர்ணாபிஷேகஞ்செய்வித்து உடனே கங்காதீர்த்தங்களால் அபிஷேகஞ்செய்விக்கிறவன்போல் விளங்குகிறான். (௩௦)

இதி கவிதாகிக ஸிம்ஹஸ்ய ஸவதஞ்ஜ ஸ்வதஞ்ஜஸ்ய ஸ்ரீசைலக்ஷநாயஸ்ய ஸ்ரீசைலநாதாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு ஸ்ரீரஜநாய வாஜகாஸஹஸெ ஸடீகா பஞ்சஸ்தவீ ஸமாப்தா.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேசிகாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாத பாதுகாஸஹஸ்ர வ்யாக்யாநே

பராகபத்ததி ப்ராரம்ப:

॥மூ॥ பாந்து வ: பத்மநாபஸ்ய, பாதுகா கேளிபாம்ஸவ:।
அஹல்யா தேஹநிர்மாண, பர்யாய பரமாணவ: ॥

॥அவ॥ அதாஸ்யாம் பத்த்யாம் பாதுகாபராகமாநாமம்ப்ருஹஸ்னாதி. பாந்த்விதி. ॥வ்யா॥ அஹல்யாயா:-கௌதமபத்ந்யா:, தேஹநிர்மாணே, பர்யாயா:-பாகஸ்திகா:, பரமாணவ:-உபாதாந பூதா:, பராக ஸம்பந்தாத் அஹல்யாசரீர நிஷ்பத்திரிதி பாவ:. பத்மநாபஸ்ய பாதுகயோ:, கேளிபாம்ஸவ:-லீலாஸஞ்சாரபராகா ரேணவ:, வ:-யுஷ்மாந், பாந்து-ரக்ஷந்து, பாதுகாபாம்ஸூநாம் அஹல்யாசரீர பரமாணுத்வாதிகாரண பரமாணுத்வோக்தே: விகல்பவ்ருத்திபாதநாத் விகல்பாலங்கார:.

முன் கல்லாய்க்கிடந்த அகலிகையைப்பெண்ணாக்கின, பாதுகையின் ஸஞ்சாரத்தாலுண்டான, தூளிகள் உங்களை ரக்ஷிக்கக்கடவன.

॥மூ॥ தவ ஸஞ்சரணாத் ரஜோ விதூதம்
யதிதம் ரங்கநரேந்த்ர பாதரக்ஷே ।
கலுஷேத ஜநாவிலாநி கலுஷம்
கதகக்ஷோத இவாம்பஸாம் மநாம்ஸி ॥ (ரு௰உ)

தவேதி. ॥வ்யா॥ ஹேரங்கநரேந்த்ர பாதரக்ஷே, தவஸம்பந்திந:, ஸஞ்சரணாத்-ஸஞ்சாராத், விதூதம்-உத்திதம், யதிதம், ரஜோமஸ்தி; ததேதத்-ரஜ:, கதகக்ஷோதவத்-கதகபீஜரேணுரிவ, ஸர்வாந் தியோஜ்யம். மநாம்ஸி-ஜநாநாம், ஜநாவிலாநி-கலுஷாணி, கலுஷம், கலம்ஸம். "கலம் ஸம்பூஷணபர்யாப்தி சக்திவாரணவாசகம்" இத்யமர: உபமாலங்கார:

ஓ பாதுகையே நீ எழுந்தருளுவதாலுண்டான தூளிகள், கலங்கின ஜலத்தைத் தெளியச்செய்கிற தேற்றாங்கொட்டைபோல், ஸகலமான ஜனங்களின் மனதையு நிர்மலமாக்கிவிடும். (உ)

||ஶ்லோ|| புநருக்த விதாநநுபாவா:
புருஷா: கேசிதிஹ புநந்தி விஶ்வம் |
முரபித்பதாரவிந்த பராகா
அபராகாஸ்தவ பாதுகே பராகை: || (௩௫௩)

புநருக்தேதி. ||வ்யா|| ஹே பாதுகே, முரபித்பதார விந்தயோ:-முரபிதோ:-ஶ்ரீரங்கநாயகஸ்ய, பதாரவிந்தயோ:-சரணகமலயோ:, பராகா:. தவ, பராகை:-ஸம்பந்தமாத்ரேண, "பராகஸ்ஸுமநோரஜ:" இத்யமர:. (ஸாமாந்யோக்தி:) புநருக்த:-த்வி:குணித:, விதாநஸ்ய-ப்ரஹ்மண:, அநுபாவ:-மாஹாத்ம்யம், யேஷாம், அபராகா:-அபகத:, ராக:-விஷயேஷு, யேஷாந்தே, (பராகரஹிதா இதி விரோதாபாஸ:) தே ப்ரஹ்மஸத்ருஶாநுபாவா இத்யர்த:. கேசித்-அல்பஸங்க்யா:, அஶேஷவிஶுத்தஶ்ரேஷ்டா: புருஷா:, விஶ்வம்-ஜகத், புநந்தி. விரோதாபாஸ ஸாபேக்ஷோ பாத்ராலங்கார:

உன்னுடைய பராகங்களைபட்டு அதனுல் அபாகர்களாய் உல கங்களையெல்லாம பரிசுததமாக்கத்தக்க மகிமைபெறுகின்றனர் சிலர். (பாாகம்-தூள். அபாாகர்-தூளிபற்றவர் என்று விரோதார்த்தம்; வி ஷயங்களிலாசையறறவர் என்று ஸமாதானர்ததம. (௩)

||ஶ்லோ|| அபியுக்தஜநா நிஜாத்மஜாநாம்
பஹுஶோ ரங்கநரேந்த்ர பாதரக்ஷே |
அவலேப விஷாபஹ ஶோதநாயம்
ரஜஸா லிம்பதி தாவகேந தேஹாந் || (௩௫௪)

அபியுக்தேதி. ||வ்யா|| ஹே ரங்கநரேந்த்ரஸ்ய ஶ்ரீரங்கநாயகஸ்ய பாதுகே, அபியுக்தஜநா:-பாதுகாதிதத்த்வஜ்ஞா: "அபியுக்த: பரேஷ்டே தத்வஜ்ஞேऽபிநிவிஷ்டவத்" இதி விஶ்வ:. நிஜாத்மகா நாம்-ஸ்வீயபாலகாநாம், தேஹாந், அவலேப:-கர்வ:, ஏவ, விஷாப வ:, தஸ்ய, ஶோதநாய, தாவகேந, ரஜஸா, பஹுஶ:-பஹுவாரம், லிம்பதி-உபலிம்பந்தி. தேஹாத் ஸாதநாஸஹ தேஹாத்மாத்மாநோர் ஶோதநாபிமாநாதம்யம்ஹகார:, பாதுகாபராக ஸம்ஸர்க்கே ணாதிவாஸநாதம் அஹங்காரோபஶமநப்ரயுக்தீதிபாவ:.

அறிவுடையோர்கள் தஙகள் பிள்ளைகளுக்கு அகங்காரமாகிற

பிசாசுபிடித்தால் அதை விடுவிப்பதற்காகப் பலதடவை உன் துகள்களை அவர்கள்மேல் வாரித்தூவுகிறார்கள். உலகத்திற் பிசாசைபோக்கடிப்பதற்காக விபூதிபோடுவதுபோல என்று உபமானமேற்படுகிறது. (௪)

॥ஶ்லோ॥ ஶிரஸா வஹந்தி ஹ்ருஷ்டா லோகபாலா
ஸ்தவ ரங்கேஶ்வர பாதுகே ரஜாம்ஸி ।
விஷமேஷு சமூஷு தாநவாநாம்
வ்யதிகீர்ணாந்யஶிரஸ்த்ரா விஶந்தி ॥ (௧௫௫)

ஶிரஸேதி ॥வ்யா॥ ஹே ரங்கேஶ்வர பாதுகே, லோகபாலா:-இந்த்ராதய:, தவ, ரஜாம்ஸி, ஶிரஸா, வஹந்தி ஹ்ருஷ்டா, தாநவாநாம், அஸுராணாம், விஷமேஷு-து:ஷ்ப்ரவேஶேஷு, சமூஷு-ஸேநாஸு, வ்யதிகீர்ணாநி-நிரஸ்தாநி, சிந்நாநி, ஶிரஸ்த்ராணி-ஶிர:ப்ராவரணாநி, யஸ்மிந் தத்யதா ததா, ஸம்விஶந்தி. தவரஜாம்ஸி ஶிரஸி க்ருத்வா நிஜக்ஷத்ர ஸாமவிஷயே விஸ்ருஷ்டாரக்ஷா தீக்ஷா:. பாதுகாரஜோரக்ஷவம் விஶேஷதோஸ்ம்யஸ்ய ஶிரஸ்த்ராணநாஶ ரோகத்ராஸிக்ஷவாயங்கார:.

இந்திரன் முதலான திக்பாலகர்கள் உன் துகள்களையே தலைப்பாகைகள்போல முடியில வகித்துக்கொண்டு, சத்துருக்களின் கிரீடங்களைத் தள்ளிக்கொண்டே மிகவும் தாபபேதத்தியமான சத்துரு சேனையைப்பிளக்கும்படியான வல்லமையடைகிறார்கள். (௫)

॥ஶ்லோ॥ க்ருதிந: ஶிரஸா ஸமுத்வஹந்த:
கதிசித் கேஶவ பாதுகே ரஜஸ்தே ।
ரஜஸஸ்தமஸோபி துர்நிவாரம்
பரிபஶ்யந்தி விஶுத்த ஸத்வம் ॥ (௧௫௬)

க்ருதிந இதி ॥வ்யா॥ ஹே கேஶவ பாதுகே, கதிசித்-கேசந, க்ருதிந:-புண்யவந்த:, தே-தவ, ரஜ:-பராகம், ரஜோகுணஞ்ச, ஶிரஸா, ஸமுத்வஹந்த:, ரஜஸ:-ரஜோகுணஸ்ய, தமஸ:-தமோகுணஸ்ய ச, துர்நிவாரம்-அஸம்ஹிதம், ராஜஸதாமஸ ப்ரஷ்டாநஸ்யாப்யவரதியாவத் விஶுத்தம்-ஸ்வஸ்ருஷ்டமயம், ஸத்வ-ஸத்வகுணப்ரயோத த்ரவ்யம் ஶுத்தஸத்வமயம் பரமவ்யோம ஸம்விக்ரஹம், பரமவிஶோகம், “ஸத்வாகுணே விஶாலாக்ஷி பஶ்யே

ஊ்ருவ்) ஷஹாவயொः" ஐதிவிஶः. ,பரிவஶ்ய்தெுவ நவஶ்யஞீதி ந வாஜூகாவராமஸம்வாகா ஸஶ்லுக ஜ்ஞாநஹெதஹூதி ஸகுணஹெணாெநஷவஜோ ஹவஞீதிஹாவः. ரஜொாணவதாம ஸஶ்ருக ஜ்ஞாநவக்ம் விராஸதிதிவிரொாயः. பராமொாக்ஷ்ரஹாஷீகி்யத ஐதிவிரொாயாஹாவொாமுகாரः.

உன்னுடைய ரஜஸ்ஸை முடியில தரித்துக்கொண்டவர்கள் உடனே ரஜோகுணமும் தமோகுணமுமில்லாமல் ஸதவகுண ஸ்வரூப ஞன எம்பெருமானை ஸாக்ஷாதகரிக்கிறுர்கள். (௬)

॥ஶ்ரீ॥ கயிகம் வஜ ஶாஸ்ரி தொவி வெயாः
வ்யதொ ரஜ யாரீண வாஜரக்ஷ ।
கஹிவாதுதி ஸஜஶம் பராமெெ
ரஹிஜாெதஸ்வ தெவிநாஹி ஜாதः ॥ (கூஎ)

கயிகஶிதி. ॥வ்யா॥ ஹெரமஹயாரீணஸ்ய, வாஜரக்ஷ, கயிகம், வஜம்ஷஸ்ாநம், ஶ்ரீதொவி, நாஹிஜாதः-கநஹிஜாதः, ஹமவஷா ஹெः ஜாதஶ, வெயாः, வ்யதஷநு, கஹிஜாெதः-கூஶ்ரீதெநः, வ்ராவ்ரஹெவெஶ, ஸஹெஹெரிதியாவக. ‹கஹிஜாதஷ்ஜெதந்ரா வெ கூஶ்ரீநவ்ராவ்ரஹவெயாः" ஐதிவிஶः. தவ, பராமெெஹஸஜஶம், கஹிவாதுதிகாங்க்ஷதி வாஜூகாவராம ஸம்வெஙஹாயாம ஶ்ரெஷணா கூஶ்ரீநகு ரஹெவணாய்ய வஷிதஸ்ய நாஹிஜந்ஸு ஸ்யகஹெதாஹெூதஜெவாஶவெக்ஷணா ஜெதஹஶவெக்ஷா வாவகாஹாவாஜஶ்ரா.

உயர்ந்த பதவியை யடைந்திருநதபோதிலும் எம்பெருமான் நாபீகமலத்தினின்றுமுண்டான பிரம்மதேவர் உன் பராகங்களைத்தரித்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று பேராசைகொண்டிருக்கிறுர். (எ)

॥ஶ்ரீ॥ ஶஶஸகு வவஹெஷவ ஹவத்ரா
வாஜூகெ விரஜஸா ஹரிவாஜா ।
கஷ்ஷ கிம் வநரிஜம் ரஜஸா தெ
ஶஶஸகு ஶயதா ஶநஜாநாம ॥ (கூஅ)

ஶஜெதி. ॥வ்யா॥ ஹெ வாஜூகெ, ஶஶஸகும்-கெவஶஸகு மணஜூவ்யம், வவः, யஸ்ராः தஜெவஸத்ரா, ஹவத்ரா, ஹரிவாஜா-ஹமவஷ்ரணா, விரஜஸா-ரஜொமணரஹிதா, பராம

[illegible], इत्येतदुक्तम्, [illegible]। तेन रजसा-रजोगुणेन, पांसुना च, शून्यानाम्, [illegible] कषायता-रजस्ते [illegible], [illegible] ते. (इति) [illegible], [illegible]. [illegible] [illegible]. विरोधाभासालङ्कारः.

சுத்தஸத்வமயமான உன்னோடு சேர்ந்து ஸ்ரீரங்கநாதன் திரு வடிகள் விரஜஸ்ஸாய்ப்போனது சரிதான் உன் ரஜஸ்ஸுபட்டு மனித ர்கள் சுத்தஸத்வமயமாய்ப்போகிறார்களே அதென்ன. (விரஜஸ்ஸு) ரஜோகுணமற்றது. தூளில்லாதது. (அ)

॥श्लो॥ त्वद्रजस्तव तनोति पादुके
शान्तसान्द्रकठिनानि देहिनाम् ।
प्रस्तरस्य पदवीं गतस्य य-
[illegible] ॥ (௩௫௯)

तद्विति. ॥व्या॥ हे पादुके, तव-त्वद्, रजः, देहिनां-प्रा णिनां, [illegible], कठिनानि, [illegible] त नोति-विदधाति. यद्रजः, पदवीं गतस्य-मार्गगतस्य, प्रस्त रस्य-पाषाणस्य, [illegible], [illegible] [illegible], तद्विति [illegible]. [illegible] कं [illegible].

உன்னடிப்பொடிகள் நீ மிதிலாபுரிக்குப்போகும்போது நடுவ ழியிற கிடந்த கல்லைப் பெண்ணாக்கினவைகளன்றோ; அந்தப்பொடி கள்தான் ஸகல ஜனங்களின் மனதையும் மெதுவாய்ச்செய்கின்றன (நல்வழியிற் செல்லவிடுகின்றன). (கூ)

॥श्लो॥ [illegible] जगद्विहारेष्व
[illegible] शौरिपादरक्षे ।
[illegible] सारस्वतीनाम्
[illegible] भवती पतिताः परागाः ॥ (௩௬௦)

[illegible]ति. ॥व्या॥ शौरिपादरक्षे, [illegible], [illegible], जगतां-लोकानां, [illegible], [illegible], [illegible]-[illegible], [illegible], पतिताः- [illegible], "[illegible]" इति [illegible]

க்ஷேபி நபோமண்டலவ்ருத்தஸ்ய பராகா:, தந்த்ர ஸாமாஸ்நீநாம் ரஜா
ஷாவாமோ, (ஸ்ருதிஸ்மவஸாநாணாம்) வீதேஷு பிரோதேஸ்ய
தேசா, ஸிந்தூரபணி ஸிந்தூரவதாம் கலவுந்தி பரிஷ்காரவஸ்
ணாலவதாம் கலவுனீத்ரம்பு: ஸிந்தூரவயா தகரோதீ திணி
வா. ணாவிஷவத்ராவேவிநதொமநீஹிதீ தலவொமக வேதா
ந்தேவேத்ர ஸமவத்ம்பாவக உபநிஷண்ணிஷ்டாநாம பாதரக்ஷாபராகா
ணாம ஸம்பந்தேத்திஹ்ந வீக்ஷ்ய மந்த்ரான் ஸ்ருதிஸிரோமங்களாண
வஸணாநுக தகவேக்ஷ்ருதே, ஸதாமோத்ஸ்ம வஸ்ரீணாங்குஸகவல்
வேக்ஷா.

லோகஸம்ரக்ஷணார்த்தமாய் ஸ்ரீரங்கநாதன் திருவீதியலங்கரித்தருளும்போது வேதாந்தங்களாகிற பெண்களின் முடிகள் உன்னுடைய தூகள்பட்டு ஸிந்தூரத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்டவை போலாகின்றன. (க௦)

॥தஸ்॥ தாதேந்த்ர ரங்கந்ருபதே தணிபாதரக்ஷே
வஸ்ஸாபதாநி ரஜஸா தவ ஸஸ்ஷயந்த: ।
காமஸுதேண ஸஜதாம கமலாஸநத்வம்
நாபீ ஸரோஜ ரஜஸாம நிவஸந்தி தஸ்யே ॥ (கக)

தாதேந்த்ரேதி. ॥வ்யா॥ ஹேரங்கந்ருபதே மணிபாதரக்ஷே தா
தேந்த்ரவஸேர்ந்த, தவ, ரஜஸா, வஸ்ஸாபதாநிஸிராம்ஸி, ஸஸ்
ஷயந்த:, பாமராஷா:, காமஸுதேண, கமலாஸநத்வம்பஹ்த்வம்,
ஸஜதாமவதமஸுஸ ஸரீரதயா பரிணதாம, நாபீ ஸரோஜ
ஸ்ய ஸமவநாபிபத்மஸ்ய, ரஜஸாம பராகாணாம, தஸ்ய, நிவஸந்தி
கமேண பஹ்மணோஸவந்தீதி ஹ்ருதயம், பாதரக்ஷாபராக ஸம்
பந்ததாம கநரஸ்ய நாபீபத்மபராக ஸம்பந்தேகஷஸா
ஷாரா:, "ஸமேஸ்யாஷணநம்யத்ர அயோரஸ்ந்நரஸ்ஸ்யோ:"
இதிலக்ஷணம்.

ஸர்வோத்தமமான உன் தூகள்களால் இப்பிறப்பில் தங்கள் சிரஸ்ஸை அலங்கரித்துக்கொள்ளுகிறவர்கள், பிரம்மாவாய் வந்தவதரிக்கிற எம்பெருமான் நாபீகமல ரஜஸ்ஸு நடுவில், தாமுமோனருகிறார்கள். (கக)

॥ஶ்லோ॥ ஶாத ஶத்ருக்ந சரணாவநி தாவகீநா
ஸர்வஜ்ஞாவஶீகரண சூர்ணவிஶேஷகல்பா: ।
ஸஞ்சார பாம்ஸுகணிகா: ஶிரஸா வஹந்தோ
விஶ்வம் புநந்தி பதபத்ம பராகலேஶை: ॥ (௯௬௨)

ஶாதரிதி. ॥வ்யா॥ ஹே ஶாத:, ஶத்ருக்நசரணாவநி, ஸர்வஜ்ஞாயா:-விதிதவ்ருத்தே:, வஶீகரணே-ஸ்வாயத்தீகரணே, சூர்ணவிஶேஷகல்பா:-ப்ரஸித்தவஶீகரணசூர்ணஸத்ருஶா:, தாவகீநா:-த்வதீயா:, ஸஞ்சாராயத்தா:, பாம்ஸுகணிகா:-ரஜோலேஶாந், ஶிரஸா, வஹந்த:, பூருஷா:, பதபத்மாநாம்-நிஜசரண ஸரோஜாநாம், பராகலேஶை:-ரஜ:கணை:, விஶ்வம்-ப்ரபஞ்சம், புநந்தி-கல்மஷம் க்ஷபயந்தி. உதாத்தாலங்கார:; விஶேஷணஸ்ய ஸாபிப்ராயத்வாத் பரிகராலங்காரஶ்ச; தயோஸ்ஸங்கர:.

ஸகல ஜனங்களுடைய மனதையுமிழுக்குந்தன்மையுள்ள உன்னுடைய திருவீதிப்பொடிகளை யார் சிரஸில் வஹிக்கிறார்களோ; அவர்களின் திருவடிதூளிகள் லோகத்திலுள்ள ஸகலபாபங்களையும் போக்கடிக்கின்றன. (௧௨)

॥ஶ்லோ॥ ஊர்ஜிதாந்யநிமிஷைரநந்யதைர்யே
பாதாவநி ஶ்ருதிவதூப்ரவாஸக்ருத்யே ।
த்வத்ஸஞ்சார ப்ரதர்ஶிதாநி ரஜாம்ஸி ஶௌரே:
ப்ரவ்யாபயந்தி பதபத்ம பராகஶோபாம் ॥ (௯௬௩)

ஊர்ஜிதாநீதி. ॥வ்யா॥ ஹே பாதாவநி, அநிமிஷை:-விபுதை:; அநந்யதைர்யே-பாதுகா பராமேதரேரஸாத்யே, ஶ்ருதீநாமேவ வதூநாம், ப்ரவாஸக்ருத்யே-விஷ்டாதகாயிவாஸநே, "விஷ்டாத: ப்ரவாஸக:" இத்யமர:. ஊர்ஜிதாநி, ப்ரவாஸகேந்த்ரவிதாநீதியாவத். தவ, ஸஞ்சாரே-ஸஞ்சாரப்ரதேஶே, மார்கே ஸஞ்சரத்யாதிநாயிகரணே ப்ரத்யயாஞ்ஞா நிபாதத:. ப்ரதர்ஶிதாநி-ரஜாம்ஸி, ஶௌரே:-ஶ்ரீரங்கநாயகஸ்ய, பதயோரேவ பத்மயோ:, பராகஶோபாம்-ரஜ:ஶ்ரியம், ப்ரவ்யாபயந்தி, ப்ரத்யயந்தி. அத்ர பாதுகாரஜஸாம் ஶ்ருதிவதூப்ரவாஸகேந ஶௌரிபதபத்மபராககேநவாநேகயோக்யோபமா உத்ப்ரேக்ஷாலங்கார:.

உன் தூளிகள் வேதங்களாகிற பெண்களுக்குக் கந்தப்பொடி போலவும் எமபெருமான் திருவடித்தாமரையினது மகரந்தம்போல வுமிருக்கின்றன. (கங)

॥ஶ்ரீ॥ ஶ்ரீயபூாந ஶம்பை ஶரூஸி நஸ்ணிவாஹுரகெக்ஷ
யெஷாம கஹுாவீ ரஜஸா ஹவதீ வுநாதி।
கூாஶெவ தெ ஸகூதிநஃ ஸவயந்தி காமெ
ஶநூாரஹாஶ ரஜஸா ஶகூடவூதெந॥ (ஙஙச)

ஶ்ரீயபூாநஶிதி. ॥வூா॥ ஹெஶம்பை, ஶரூஸிநஸ்ணிவாஹுரகெக்ஷ, ஹவதீ, ரஜஸா, யெஷாம வுரஷாணாம, ஶ்ரீயபூாநம, கஹுாவீ-ஸகூஹவீ, வுநாதி-வுரிஶஸ்ஷம கரொதி; தெ, ஸகூதிநஃ யநூாஃ, காமெ-ஹஜஹ்ஸிதஸாயிகாரகாமெ, ஶகூடவூதெந, ஶநூாரஹாஶஃ-தெவதரவுஷஶாஜாயாஃ, ரஜஸா, கூாஶெவ, ஸவயந்தி. வுணதிஸயஐதிஹாவஃ. வுரஸ்ரொவகார கயநாஹுநூா நூாஜாாரஃ, "கநூாநூஹாயதூஸூா ஹுவகாரஃ வுரஸ்ரம" ஜதி.

நீ இப்பிறப்பில் உன் பொடிகளை எவருடைய முடிகளில் போடுகிறையோ; அவாகள், மறுபிறப்பில் தங்கள் முடியினின்று முதிர்ந்ற கற்பகப்பூமாலையின் பராகங்களால் உனக்கு அபிஷேகம்பண்ணுவிக்கிறார்கள். தேவதையாகிறார்களென்பது தாத்பரியம். (கச)

॥ஶ்ரீ॥ ரஷூாவிஹார ரஜஸா வரியஹ்ஸ ராஜீம
ரஜெஸூரஸூ ஜஊெதஷு ஶஹொதவெஷு।
வுஷொடயதூ வநதொ ஶணிவாஹுகெ கூாம
மளரீவதிஃஸய ஶிஹாஜிந வமுவெந॥ (ஙஙரு)

ரஷூதி. ॥வூா॥ ஹெஶணி வாஹுகெ, மளரீவதிஃஹாரஃ, ரஜெஸூரஸூ-ஸ்ரீரமநாயகஸூ, ஜஊெதஷு-ஶநாஜெஹுஷு, ஶஹதஷு, உதவெஷு, ரஷூாயாம, விஹாரெண, (ஜாதெந) ரஜஸா, வரியஹ்ஸராஜீம-வாமஸஶஸூணாஜீம, கூாம, கவநதஃவிநயந ஶூஷு, ஹஹாஜிநவமுவெந-வமுவஸஹுாெரந மஜவஶணா, வுஷொடயதி-நிஷாமஸகரொதி. உஹாதாஜமகாரஃ, ஶஹாவுரஷ ஶிவஶாரிதூஸூ வாஹுகாஶஹாதூாஹகூாக.

ஸ்ரீரங்கநாதனுடைய மஹோத்ஸவங்களில் உன்மேல் படிநத

திருவீதி தூளிகளைச், சிவன் வணங்கிவந்து, தளிர்போன்ற தனது யானைத்தோலினால் துடைக்கிறான்போலும். (௧௫)

॥௧௬॥ நேதீ³யஸாம் நிஜபதா³த் நிவேஶ ப்ரபா⁴வம்
ஸ்ப்ருஷ்டா ஶிராம்ஸி ப⁴வதீ ப⁴வரோக³பா⁴ஜாம் ।
மாயாம் நிரீக்ஷ்ய மது⁴ஜித்பத³ரக்ஷே
ஶாந்தக்³ரஹம் ப்ரணயதீவ பரோபஸர்ப்யம் ॥ (௩௯௯)

நேதீ³யஸாமிதி. ॥வ்யா॥ ஹே மது⁴ஜித்பத³ரக்ஷே, ப⁴வதீ, நேதீ³யஸாம்-அதிஸமீபவர்திநாம், ப⁴வ:-ஸம்ஸாரஏவ, ரோக³: தத்³பா⁴ஜாம், (ஜநாநாம்) "ப⁴வஸம்ஸார ஸம்ப்ராப்தி ப்ரேத்யஸம்ஸார ஜந்தவ" இதி நாநார்த²ரத்நமாலாயாம்-ஶிராம்ஸி-உத்தமாங்கா³நி, நிஜாநாம் பதா³நாம், நிவேஶ:-நிக்ஷேப:, ப்ரபா⁴வ:, யஸ்மிந் கு³ணித த்³ருஶ்யமாநதயா, ஸ்ப்ருஷ்டா-ஸம்ஸ்ப்ருஶ்ய, மாயாம்-ஶ்ருங்கா³ம், நிரீக்ஷ்ய, பரை:-பாது³கேதரை:, அஸாத்⁴யம்-அஶக்யம் நிரஸநம், (அநாதி³ வாஸநாஜநித ஶரீராத்³ய ஹங்கார ப்ரபா⁴வம்) ஶாந்தம்-ப⁴வத்யேவ, க்³ரஹம்-பிஶாசம், "ஶாந்தஸ்ஸீணாம் கோபஹேது மஹோத்ஸவேஷ்வபி" இதி ரத்நமாலாயாம். "க்³ரஹோ நுக்³ரஹ நிர்ப³ந்த⁴ க்³ரஹணேஷு ரணோத்³யமே । ஸூர்யாதௌ³ பூதநாதௌ³ ச ஸைம்ஹிகேயோபராக³யோ:" இதி விஶ்வ:. க்ரியாவிஶேஷணம்வா. ப்ரணயதீவ-நாஶயதீவ. லோகேயதா² ஶாந்திக: பிஶாசாவேஶஜநித போ⁴க³வதாம் ஶிரஸி ப⁴ஸ்மாதி³கம் நிக்ஷிப்யரோக³ ஶாந்திஹேதும் பிஶாசக்³ரஹம் ஶமயதி; தத்³வத்பாது³காபி ப⁴வரோகி³ணாம் ஜநாநாம் ஶிரஸி ஸ்வப்ரணஸ்பர்ஶேந ஸ்வப்ரபா⁴வேண ப்ரியாய ஸ்வஸந்தா³ந மாயாபி⁴நிவேஶரோக³நிதா³நபூ⁴த அஹங்காரபிஶாச ஶமயதீதி பா⁴வ:. ப⁴க³வத்பத³ஸம்பர்கம் ஶிரஸிநிக்ஷிப்ய பாது³காயா ஸம்ஸார ஹேதுபூ⁴தாஹங்காராபநயநஶாந்திக க்ருத்யேவ நோத்ப்ரேக்ஷ்யத இதி ஶப்³த³ஸங்கீர்ணோத்ப்ரேக்ஷாலங்கார:.

யாராவது ஸம்ஸாரமாகிற ரோகம் பிடித்தவர்கள் உன்னிடத்திற்கு வந்தால் நீ அவர்கள் தலையில் உன் பொடியைத்தூவி நன்றாய் அவர்களை ஆலிங்கனம்பண்ணிக்கொண்டு, வேறொருவராலும் அடக்ககூடாததும் அந்த ரோகத்துக்குக் காரணமுமான அகங்காரமாகிற பிசாசத்தை யோட்டுகிறாய்போலும். (௧௬)

[illegible] (௩௬௭)

[illegible]

கண்ணன், தனகருக்குமாராவஸ்தையைப் பற்றியதேஹவிகார மொன்றுமிலலாமறபோன போதிலும் லோகஸம்ரக்ஷணர்த்தமாய் வேண்டுமென்றுகுமாரனுய் அவதரித்துயமுனைதிக்கரையிலுள்ளபுத றுகளிலிங்கும்மங்குமாய் ஓடும்போது உண்டான உன்னுடையதூளி கள், இனியநதகோபஸ்திரீகளோடுஸ்வாமிக்கு உண்டாகப்போகிறம ன்மதயுத்தத்திறகு முன்னுண்டானசேனையின்தூளிகள் போன்றன.

[illegible] (௩௬௮)

[illegible]

तत्र हि शाम्भोरावश्यकोक्तिः प्रसिद्धा काश्याङ्गङ्गे हेमशयनन्दि तृप्ता. राघवयात्रायां मङ्गातीरे कल्याणिनिशायाणि पापानि काशीवासिव्याघ्रतपानीतरापारमपि नन्दगोपिकि भावः. गुरुपद्याः, ते तव, प्रसादोत्थितं, पदरजः, प्रणतस्य, शम्भोः, पावनत्वं-अतःपरिशाङ्कितं-, नमतं-अवरुध्य, प्रात्तनशरणसंहितायां-शरणस्य परि शाङ्कितं-कारिणि भावः. किंच, उद्धरेतं-उद्धृतायाः उद्धृतः) तस्याश्रीरेखातिं, तत्रोतिण्यतापाव श्यादि. प्रायेण अतनातिहस्तैककरोति. अविरक्तेक्ष तेयस्तस्य हेमशयनास्य हमवता बिन्दुमाधवस्य राघवयात्रायां सविमर्शतस्या सेवा सपमहा पाद- कारजःस्वस्य पावनत्वे उपनयनेष्वेपरक्षते.

காசிப்பட்டணத்துக்கு அருகிலுள்ள கங்கைக்கரையில் நீ எழுந்தருளும்போதுண்டான உன் தூளிகள் சிவன்வந்து உன்னைச்சேவிக்கும்போது அவன்மேல்பட்டு சுடுகாட்டிலலைந்தோடினதால் உண்டான அவனுடைய தோஷங்களையெல்லாம் நீக்கி அவனைப்பரிசுத்தமாக்குகின்றன. (கஅ)

॥२६१॥ अन्ते तदाशु अविलम्बितमानयन्ती

रङ्गाधिराजसहजशयनं मणिपादरक्षे ।

कालेऽनिवर्तितभयो अहमपि संज्वरे

कर्णेजपं प्रणयपरिव भ्रणवीहिवेषु॥ (உசுக)

अन्तिम ॥व्या॥ हे मणिपादरक्षे, त्वं, तदा, अन्ते प्रिगोपे, रङ्गात्-श्रीरङ्गविमानात्, सहजं शयनं यस्य तं-श्रीरङ्गनाथं, अविलम्बितं-शीघ्रं, आनयन्ती सती, अन्त्यसंरम्भ-प्रारब्धकालम्, ते तव प्रणयिनः-प्रमादेनापि तपरामः कर्णेजपाना, पनसारसेवा दानम्, प्रणयः-सप्रशस्तं, "प्रणवमिवानुजे" इत्यर्थः. कालं-प्रकालं, निवर्तितभयं-भवभेदम्, अहमपि उपार्जयामः.

நீ என்சரமதசையில் ஶ்ரீரங்கநாதனைத் திருவரங்கத்தினின்றும் துரிதமாய்எழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டு என்பக்கலில்வந்து பச்சை

க்கற்பூரம் குங்குமப்பூ சேர்ந்தசந்தனக்குழம்பைப்போல், உன்தூளி களை என்மேல் வாரிபூசிஎன்தாபத்தையடியோடுபோக்கக்கடவாய்.

॥ஶ்லோ॥ ரஜோபிஸ்தே ஸம்பர்க்காத் குஸுமாநாம்
ஶஷஶநிவெஶ்ய ஶஹிதா ந்நவீ வராகாநு ।
ஸஞ்சயி வமஃஞ்வஞவீ ஶசிரு யதோ
ஶஷஶ வஷம் விஷயதெ விபூமெயஶ்ராணாம்॥(நஎ௦)

ரஜெஶெஙதி ॥வ்யா॥ ஹெ ரஜெஹஶவாஜஷஸ்ய, ஶஙகஙஙுவரணஸ்ய ஸஹஸ்ரவரிவத்யாஃ வதீவதிநாமஙத வ்யாவெர வாஷ கெ, ஸஞஃஶஹராதஃ, ஶஹிதாநு-வஙஜிதாநு, குஸுமாநு, வஷவீவ ராகாநுஶரமஞாஜாம்ஸி, ஶஷஶ-கெஶெ, நிவெஶ்ய, திஷஸமஃஸ்ய யஶஃகாரராயஃஸஶஙஹஸ்ய, “திவமெம யஶஃகாரரெமஃ” இதுஶரஃ. வஷவீம்ஶரமம், குணாதயதிஃபொகஙதிதியாவக. சதிரு ஷயதஃசதிகரநாஸுதஃ, விபூமெயஶ்ராணாம், ஶஷஶ, வஷம் வரணம், விஷயதெ-கஙவஃகதி. வாஷகா வராஹஸம்வரெய நாயிமதவராவரஜூாந ஶஙஶஙக்ஷவெர திகவரெமெயஶ்ரஸஹம ணயஞ்திஹாவஃ. ஶிரஸாரஜெரவஹநெந தவிவரீத ஶிரோவா ஹ்கு வணஃநாதிவிதஶஜாரஃ, “விவிதகத வயதரெஶவிவ ரீத ஹெமஸயா” இதிலக்ஷணம்.

அளவற்ற மகிமையுள்ள உன்னிடத்திலிருக்கின்ற தெருப்பொ டிகளை சிரஸில வஹித்துக்கொண்டவர்கள் இந்தப்பிராகிருத லோ கங்களையெல்லாந தாண்டிப்போய் மோக்ஷமடைநது, இநதிராதி லோ கபாலர்களின் முடியில்கூடக் காலைவைக்கும்படியான (இந்திராதி போகங்களுக்கு மேலான) ஐசுவரியம் பெறுகின்றனர். (உ௦)

॥ஶ்லோ॥ ஶாத ஷூஷா ஶயவ வாஷரக்ஷெ
குயி வ்யஸகத ஷுரயொவயாஸ்ரம் ।
வராஶ்ரெஶயம் வஷவீவராமம்
வ்யாவெணஃ வ்யாணாய ஸஶஙஜிஹாநெநஃ॥ (நஎக)

ஶாதரிதி. ॥வ்யா॥ ஹெஶாதஃ, ஶயவவாஷரக்ஷ, கஹம், தஷா- கஞகாரெ, வ்யாணாயஶ்ரக்யாமஶநாய, ஸஶஙஜிஹாநெநஃமஹதிஃ, “ஹெராஜமகள” இதிபாஷாநுஶாரநவ. வ்யாவெணஃவ்ய ணவாநெதஃ, குரயாமெஶெவ்யண, உவயாஸ்ரம்ஸஶீவஶாயா

ஜ்ஞாநம், அபி, ப்ரஸக்தமந்தம், பதவீபாரம், பாராஶ்ரேயஸ்யாவ நயேயா. இதி ப்ராணோத்க்ரமணஸமயே தவாப்ஜோபநயநரக்ஷணோபாயவா ரோதஸ்ய உபசாராநுராகாதிதிஹாஸ:. ப்ரேயோஜ்ஞார:.

இந்தச் சரீரத்தை விட்டுப்பிராணன் போகத்துடித்துக்கொண்டிருக்கையில் நீ சரணுகத ஸம்ரக்ஷணம்பண்ண அதிவேகமாய் ஓடிவருவையே; அப்போது அடியேன் என்ன உபசாரஞ் செய்யமாட்டுவேன்; என் பிராணவாயு வெளியே போம்போது என்மேலிருக்கிற தூளிக்கைகளையாவது துடைத்துக்கொண்டு போகட்டும். (௨௧)

||௧௭௨|| த்வயா மதா ராகவ பாதரக்ஷே
ஸாபத்யரேகேண தபோதநேந |
ஶிலாஹல்யா தவ பாம்ஸுமிஶ்ரா
அபாம்ஸுலாநாம் ப்ரதமகண்யா || (௧௭௨)

த்வயாமதேதி. ||வ்யா|| ஹே ராகவபாதரக்ஷே, த்வயா மதா ஜாரதோஷேண யா ப்ரஸித்தா பாஷாணத்வம் ப்ராப்தா, வ்யக்திவிஷயே ஸாபவ்யாஜேநாபி ப்ரஸ்: அஹல்யா, தபோதநேந ஊர்ஜிதேந, ஸாபத்யரேகேண ப்ரக்ஷரணேநஷ்டஸ்த்ய, ஸாபத்ய ப்ரஸ்ருஷ்டஸ்ய ரக்ஷணக்ஷமீவக்ஷாயாம் ஶ்ரேயோபஜ்ஞாநமிதி க்ருதேந வதேஷு ஸ்ப்ருஷ்டா நவ. பாதே த்யாஜிநாபஸ்யாதேஶ:. தவ, பாம்ஸுமிஶ்ரை:, ரஜ:கணை:, அபாம்ஸுலாநாம் பாம்ஸுஸம்பந்தரஹிதாநாம், ஸ்த்ரீணாமபி பாம்ஸுஸம்பந்தரஹிதத்வ்யா:. அபாம்ஸுலீநாமித்யபி. பதிவ்ரதாநாமித்யர்த:. “பாம்ஸுலா: பும்ஶ்சலீ ஶம்ஸநீ வந்த்யா பாம்ஸுலாஹவி” இதி விஶ்வ:. ப்ரதமம் பராமர்ஶநாபேக்ஷயா, அக்ரே ப்ரதமம், கண்யா கணநீயா, ஶிலேதி. பாதுகாரேண ஸாபராதா அஹல்யா பதிவ்ரதாநாம் ப்ரதமகணநீயாஸீதித்யர்த:. பாம்ஸுஸம்பந்தாத் பாம்ஸுஸம்பந்தரஹிதேதி விரோத: ; பதிவ்ரதேதி பரிஹார:. விரோதாபாஸோ லங்கார:

வியபிசாரதோஷத்தால சாபம்பெற்று அதனுல் கல்லாய்போன அகலிகையை உன் பாம்ஸுபட்டு அபாம்ஸுலர்களுக்கெல்லாம் தலைவளானுளன்ருே. (பாம்ஸு—துகள், அபாம்ஸுலர் என்பதற்கு தூளில்லாதவர்கள் என்று விரோதார்த்தமும், பாபமில்லாதவர்கள் என்று ஸமாதானர்த்தமுங்கொள்க.) (௨௨)

॥௧௭௩॥ 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌪𑌦𑍍𑌮𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣 𑌪𑌾𑌦𑌰𑌕𑍍𑌷𑍇
𑌭𑌵𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌧𑌿𑌂 𑌪𑌾𑌤𑍁𑌮𑌿𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍 ।
𑌭𑌕𑍍𑌤𑍋𑌪𑌯𑌾𑌨𑌤𑍍𑌵𑌰𑌯𑌾 𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌥𑌾𑌃
𑌪𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌨𑍍𑌪𑌦𑌵𑍀𑌪𑌰𑌾𑌗𑌾𑌨𑍍 ॥ (௧௭௩)

𑌪𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑍀𑌤𑌿 ॥𑌵𑍍𑌯𑌾॥ 𑌹𑍇 𑌪𑌦𑍍𑌮𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑌪𑌾𑌦𑌰𑌕𑍍𑌷𑍇, 𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌥𑌾𑌃 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍋𑌪𑌯𑌾𑌨𑌤𑍍𑌵𑌰𑌯𑌾-𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂, 𑌉𑌪𑌯𑌾𑌨𑍇-𑌸𑌮𑍀𑌪𑌗𑌮𑌨𑍇. 𑌤𑍍𑌵𑌰𑌯𑌾, 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌨𑍍-𑌉𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌾𑌨𑍍, 𑌪𑌦𑌵𑍀𑌪𑌰𑌾𑌗𑌾𑌨𑍍, 𑌭𑌵𑌂-𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌮𑍇𑌵, 𑌅𑌮𑍍𑌬𑍁𑌧𑌿𑌂-𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌂, 𑌪𑌾𑌤𑍁𑌂-𑌶𑍋𑌷𑌯𑌿𑌤𑍁𑌂, 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿𑌵, 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑍀𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃. 𑌶𑍀𑌘𑍍𑌰𑌗𑌮𑌨𑍇𑌨 𑌪𑌾𑌦𑍁𑌕𑌾𑌪𑌰𑍍𑌯𑌵𑌸𑌿𑌤 𑌪𑌾𑌂𑌸𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰 𑌸𑌾𑌗𑌰𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨𑌪𑌰𑌿𑌣𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌤𑌚𑍍𑌛𑍋𑌷𑌣 𑌫𑌲𑌕𑌤𑍍𑌵𑌮𑍁𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇. 𑌪𑌰𑌿𑌣𑌾𑌮𑌸𑌂𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑌾.

ஓ பாதுகையே நீ உன்னடியார்களைக் காப்பாற்றுவதற்காக அதிவேகமாய் ஓடிவரும்போது அளவற்ற தூளிகள் எழும்புகின்றனவே அது, அவர்களின் ஸம்ஸாரமாகிற ஸாகரத்தைச் சோஷிப்பிக்க வேண்டுமென்றுதானே. (௨௩)

॥௧௭௪॥ 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌯𑍁𑌧𑍀 𑌭𑍂𑌷𑌣𑌮𑍇𑌵 𑌶𑍌𑌰𑍇
𑌯𑌤𑌸𑍍𑌤𑌵𑍈𑌤𑍇 𑌮𑌣𑌿𑌪𑌾𑌦𑌰𑌕𑍍𑌷𑍇 ।
𑌵𑌿𑌤𑌨𑍍𑌵𑌤𑍇 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌦𑌿𑌶𑌃 𑌪𑌰𑌾𑌗𑌾𑌃
𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑍋𑌦𑌯𑌾𑌂 𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌚𑌮𑍂𑌪𑌰𑌾𑌗𑌾𑌨𑍍 । (௧௭௪)

𑌪𑌞𑍍𑌚𑍇𑌤𑌿. ॥𑌵𑍍𑌯𑌾॥ 𑌹𑍇 𑌮𑌣𑌿𑌪𑌾𑌦𑌰𑌕𑍍𑌷𑍇, 𑌶𑍌𑌰𑍇𑌃-𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯, (𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌆𑌯𑍁𑌧𑌾𑌨𑌾𑌂-𑌶𑌙𑍍𑌖𑌚𑌕𑍍𑌰𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂, 𑌸𑌮𑌾𑌹𑌾𑌰𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌯𑍁𑌧𑍀) 𑌸𑌾, 𑌭𑍂𑌷𑌣𑌮𑍇𑌵; [illegible]. [illegible]; 𑌯𑌤𑌃 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍, 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌆𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌦𑌿𑌶𑌃 𑌯𑍈𑌸𑍍𑌤𑍇, 𑌤𑌵, 𑌏𑌤𑍇, 𑌪𑌰𑌾𑌗𑌾𑌃, 𑌶𑌤𑍍𑌰𑍂𑌣𑌾𑌂-𑌅𑌸𑍁𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂, 𑌚𑌮𑍂𑌪𑌰𑌾𑌗𑌾𑌨𑍍-𑌸𑍇𑌨𑌾𑌰𑍇𑌣𑍂𑌨𑍍, 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃-𑌨𑌷𑍍𑌟𑌃, 𑌉𑌦𑌯𑌃-𑌆𑌵𑌿𑌰𑍍𑌭𑌾𑌵𑌃, 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌨𑍍, 𑌵𑌿𑌤𑌨𑍍𑌵𑌤𑍇-𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿. [illegible] 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌹𑍇𑌤𑍁𑌕𑌂 𑌕𑌾𑌵𑍍𑌯𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌮𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌃, 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍.

திருவாழித் திருச்சங்கு முதலிய ஐந்தாயுதங்களும் எம்பெருமானுக்கு ஓராபரணமேயொழிய வேறில்லை; ஏனென்றால் உன்னுடைய திருவீதி தூளிகள் சத்துருசேனையின் தூளிகளைக்கூடக்கிளம்பவொட்டாமல் அமுக்குகின்றன. பாதுகையின் தூளிகளைக்கண்டால் சத்துருக்கள் எதிர்க்காமல் ஓடிப்போகிறார்கள் என்பது தாத்பரியம்.

॥श्लो॥ परिणति शुभोदारां प्राप्तया यत् प्रभावात्
अलभत शिलया स्वान् गौतमो धर्मदारान् ।
पुनर्भव जनिशङ्का वारकं पादुके तत्
प्रशमयति रजस्ते रागयोगं प्रजानाम् ॥ (௩௭௫)

परिणतिरिति. ॥व्या॥ हे पादुके, गौतमः, यस्याः-तव रजसः, प्रभावात्-सामर्थ्यात्, शुभोदारां-श्रेष्ठां, परिणतिं-परिणामं, प्राप्तया, शिलया-पाषाणेन, स्वान् धर्मदारान्, स्वीयधर्मपत्नीमित्यर्थः. अलभत. तस्यां पुनरपि अनुप्रवृत्तरागोत्पत्तिहेतुभावः. तत्-गौतमस्य धर्मदारप्रापकं, ते-तव, रजः-पांसवः, रजोगुणश्च, प्रजानां-सेवकानां, पुनः, उपजनेः-उत्पत्तेः, शङ्कायाः, वारकं-निवर्तकं, रागयोगं-विषयस्नेह सम्बन्धं, प्रशमयति निवृत्तिपर्यन्तं निष्पन्नयतीति यावत्. अहल्यापुनर्भवे तु गौतमस्य रागोत्पत्तिः प्रजापुनर्भवे तु रागयोगनिवृत्तिरिति पादुकारजसो वैलक्षण्यम्. पापनिवर्तकत्वं शोकमोहादि निवर्तकत्वं सालीकरणादि प्रयोजनसाधकत्वञ्च.

எதினுடைய மகிமையால் நடுத்தெருவிற்கிடந்த ஒருகல் அகலிகையென்னு மோர் பெண்ணாய்ப்போனதுமன்றி, அதனிடத்தில் அவள் நாயகரான கவுதமமுனிவரும் முன்போலவே ஆசைகொண்டாரோ; அந்தத்தூளிகளே யாவர்க்கும் ஐஹிக புருஷார்த்தங்களில் ஆசையையடக்கி மறுபிறப்பில்லாமற்செய்கின்றன. (௨௫)

॥श्लो॥ रजनिविरमकाले रागभाजां पदानां
कौशिकतनयगीर्व्याः पादुके सावधाने ।
उपशमकुल सन्ततं स्वस्तराणि प्रकामं
जनितरुचि कलत्रान् दक्षिणाय्यां सदा तु ॥ (௩௭௬)

रजनीति. ॥व्या॥ हे पादुके, कौशिकतनय गीर्व्याः-वि

ஶாந்திதாயய:, (ஸஹஸ்ரஸங்க்யாபரிமிதாந் ஸமதாயநா:) ரஜோபி:—தூளிபி:, விஶேஷேண ப்ரகாஶமாநேந ப்ரீதிரூபேண ஸ்வயம் ஸமுத்பந்நேந பவித்ரேண ப்ரஸாதேந, ஸஹஸ்ரகிரண ப்ரகாஶமயேந, அவ்யக்தேந ஸ்வரூபேண, அநேகப்ரகாரேண, விஶேஷேண ஶ்ரீராமபாத ஶ்ரீரங்கநாதயோ: ப்ரகாஶ ஜநிதம் பாவயந்தி. விஶேஷேண ஶ்ரீரங்கநாதநாயகஸ்ய பாதுகயோ: ரஜோபி: கதிகதி ஜீவநிவஹா: ஸஹஸ்ரஶ: விஶுத்திமாபந்நா: பவித்ரீக்ருதா: ஜகதி விஜயந்தி. (யதா) கௌஶிக ஸமீபே அஹல்யா: ஶாபமோக்ஷ: ஜநிதம் ஸமந்தாத் கதம் அநுஜ்ஞாதம் அபி ப்ரஸாதேந ரஜோபி: 'கோஸலாந் ஜநபதாந் உபாஸதே' இதிவத் பாவயந்தி நிரந்தரம் விஜயந்தீதி.

விசுவாமித்திரர்முதலிய மாமுனிவரெல்லாம் காலையிலெழுந்து சக்கிரவர்த்தித்திருமகன் சரித்திரங்களை யனுஸந்திக்கும்போது உன் நினைவுவருகிறபொழுதெல்லாம் "மூன்பாதுகை தூளிபட்டு ஒரு பெண்ணுண்டானளே இப்பொ எத்தினை யுண்டாயிருக்குமோ" என்று இம்மாதிரியாகப்பலவாறு சிந்திக்கிறார்கள் நீ அகலிகையை யுண்டாக்கின பிரஸக்திவருகிறபோது அவ்விடத்தை மேலாக நினைக்கிறார்களென்றும் கருத்துக்கொள்ளலாம். (௨௬)

॥மூ॥ ஶதஸஹஸ்ராணி ரஜோபிஶ்ஶோபயந்தீ தரித்ரீம்
பரிணதி ரமணீயாந் ப்ரக்ஷரந்தீ பதாப்யாம் ।
ஸ்வயமபி ஶதஸந்ததிர்யா பாதுகே ரங்கநாத
ஶரணமுபகதாநாம் ஶாஶ்வதீ காமதேநு: ॥(௩௭௭)

ஶதேதி. ॥வ்யா॥ ஹே பாதுகே, ஶதஶ:, ஸ்வரேணுரஜோபி:—ரமணீயரஜோபி:, தரித்ரீம், ஶோபயந்தீ—ஶோபநாம் குர்வாணா, காமதேநு ஸந்தாநஸ்தாநீயா ஸந்தாநஸ்யாபி பாவந

க்ஷாளிதாஸ்வ: பரிணதிபி:-ஸூதாளிதத்வஸ்யாஹேதோ:, த்ரய்யாதி பரிணாமைஸ்ச, ரமணீயாந் - ஹ்ருத்யாந், பாவயந்-பாவன ஸேவநீயாந், (பச்சாதீந்) க்ஷீராதீம்ஸ்ச, ப்ரக்ஷரந்தீ-ததீ, தத்ஹாநாய, ஹாவநாநாம், வத்யா-ஸேவ்யா, ரங்கபதே: ஸரண உபகதாநாம்-ரங்கநாதஸம்பந்திநாம் ப்ரபந்நாநாம், ஸ்ரீரங்கதி வ்யாஜ உபகதாநாஞ்ச, “ஸரணம்ப்ரபந்நாஸ்ச்ரிதா:” இத்யுக்த ரு:. ஸாஸ்வதீ-நித்யா, காமதேநு:,ஸுரபிர்தேவாக்யேஷா:, ஸஞ் வி. ஸ்லேஷாநுப்ராணித ரூபகாலங்காரு:.

நீ எழுந்தருளுகிற வழிகளையெல்லாம் உன்னுடைய தூளிகளால் பரிசுத்தமாகச் செய்கிறவளும்வரவர அதிக மேன்மைபெறும்படியான தரும முதலிய புருஷார்த்தங்களைக் கொடுக்கிறவளுமாயிருப்பதால் ஸ்ரீரங்கநாதனைச் சரணமடைந்தவர்களுக்கு ஓர் காமதேனு (இஷ்டத்தைக் கொடுக்கிறவள்) ஆயிருக்கிறாய். தான் போகிறவழிகளையெல்லாம் பரிசுத்தமாக்குகிறதும், பலவிதமாய்மாறும்படியாயும் அதிமதுரமாயிருக்கிறபால் தயிர் முதலியவற்றைக்கொடுக்கிறதும், ஸ்ரீரங்கநாதன் ஸந்நிதிக்கெழுந்தருளுகிறவர்களுக்கு வேண்டிய பொருள்களைக் கொடுக்கிறதுமான காமதேனுவாயிருக்கிறாயென்று மொருதாத்பரியம். (௨௭)

॥௨௮॥ பவநதரஸிதஸ்ய பாதுகே ரங்கபர்து-
விஹரணஸமயேஷு வ்யாப்தஸித்த: பராக: ।
விஷமவிஷய பத்த்யா வ்யாகுலா நாமஜஸ்ரம்
வ்யபநயதி ஜநாநாம் வாஸநாரேணுஜாலம்॥ ௩௭௮

பவநேதி. ॥வ்யா॥ ஹேபாதுகே, ரங்கபர்து:, விஹரணஸமயேஷு, பவநேந, தரஸித:-வர்தித:. வ்யாப்தம், விஸ்வம் ஸமஸ்தம் யேந, தேந, பராக:, விஷமேஷு-நிம்நோந்நதேஷு, விஷய பத்த்யா-விஷயபோகபத்த்யா, வ்யாகுலாநாம்-வ்யதாம், ஜநாநாம், வாஸநாத்மகம்-அநாதி விஷயபரிசயரூபம், ரேணுஜாலம்-பாம ஸமூஹம், “அநேகஜந்மஸாஹஸ்ரீம்ஸம்ஸாரபதவீம் வ்ரஜந் । மோஹஸ்ரமம் ப்ரயாதோஸௌ வாஸநாரேணுகுண்டித:” இதி ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணோக்தம். வ்யபநயதி-பரிஹரதி. பாம்ஸுயுக்தேஷு பாத: பாம்ஸுஸம்ஸர்கஸ்ய நஷ்டஸ்ய பாம்ஸு வ்யாபகத்வ ரூபாநுப்ராணித வ்யதிரேகஸ்ய வ்யாஜோக்த்யாலங்காரு:.

உன்னுடைய தூளிகள் உலகமெல்லாம் வியாபித்து ஸகல ஜநங்களுடைய விஷயவாஸனையாகிற ரேணுக்களையெல்லாம் பறந்தோடச் செய்கின்றன. (ரேணு-தூளி, ஜநங்களுக்குண்டான அநாதிவிஷய வாஸனையே ரேணுவாய் உவமித்தருளியது. (௨௮)

॥ ௨௯ ॥ நிஷ்ப்ரத்யூஹம் ப்ரணமதமரஶ்ரேணிமௌலீன் ப்ரஹர்ஷா: நிஶ்ஶே
ஷம் தோஷத்விஷோ, நித்யம் ரங்கக்ஷ்மாபதே: நிமஜ்ஜஜ்ஜநௌகோ விமுக்தே:
பாதுகே । யஸ்தே ஸ்ப்ரஷ்டும் ப்ரார்த்தயதே ஜநிதா ஸ்த்ராஸ்ய ஸம்ஹதி,
ஸ்வர்ணகாரப்ருத்திகபித்தராஜ: ப்ரஸித்தம் தத்த்வம் பஜே பாதுகே ஹ: ॥ (௩௭௯)

நிஷ்ப்ரத்யூஹமிதி ॥ வ்யா ॥ நிஶ்ஶேஷம் நிரவஶேஷம், க்ருத்ஸ்னம் யதா ததா, தோஷத்விஷ: பாபநிவர்தகஸ்ய, (லோகரக்ஷகஸ்ய) ரங்கராஜஸ்ய, நித்யம் ஸதா, நிமஜ்ஜத்தோ ஜநஸமூஹ்ஹ:, முக்தே, பாதுகே, நிஷ்ப்ரத்யூஹம் நிர்விக்நாய, ஸம்ஸ்த்தாவ ப்ரதிபந்த பாபாஹாராயேத்யர்த்த: ஸம்ஸாரபாரமுத்தாரகம். ப்ரஹர்ஷா:, ப்ராப்தமிதமிதாய; ப்ரகம்பமாநா ப்ர பசுநதிதாமபிரித்தி: உத்தப்ர்மாணாமிகிம். ஶ்ருதிஸ்ம்ருதி - ப்ரபரக்ஞாரணேந ஸமஸ்தநாதேந, ஜநிதா உத்த்ருதா, ஸ்த்ராஸ்யப்ரவிஶ்வப்ரபாரீ ஸந்ததி: (பத்மயோநிப்ரப்ருதிகா) யஸ்யா: பாதுகாயா:, ஸ்வர்ணரேண, பவித்ரதாயா:, க்ஷிதே:, ரஜஸாம், ரேணூநாம், பத்மம் ஸாரம்பரம், பதபாதுகே ஹ: பதபக்த்ய: ப்ரஹ்மண: ப்ர ஹவி: ராஜஸ்ய ஷண்முகஸ்ய, ஸ்ப்ருஷ்டிகர்த்ருபி: ஶிரோபி:, யஸ்தே பஹதி; ‘ஹே பாதுகே’ இதி ஸம்போதநாயம். ப்ரமோ தங்கார:, ப்ரஹ்மாதிப்ரஜாம் வக்த்ரப்ரஜாதமுகாநி; ஶ்ருதிவஜநிதா, பதபாதுகே ஹ இதி ப்ரஹ்மாதிப்ரக்ருதாநாம் பர்யாயேணோக்தஸந்தர்ப:.

எதின தூளிகளை எம்பெருமான் நாபீகமலத்தினது ஸந்ததி அதாவது பிரமமா, ருத்திரன, சுபபிரமணியன் முதலியவர்கள் கூடத்தங்களுடைய ௪-௫-௬ முடிகளில் தரிக்கிறார்களோ; வேதபிரதிபாத்தியமான அபபாதுகைகளையே எப்போதும் அடியேன் உபாஸிக்கக்கடவேன். பிரம்மாவுக்கு ௪-முகம், ருத்திரனுக்கு-௫-முகம், சுப

பிரமணியனுக்கு-சூழகமென்று கிரமமாய் அந்வயித்துக்கொள்க.

॥௨-ம்॥ ரஜஸா பரிதோ ரஜஸ்து ஸமயே நிஷேவ்ய ஸமயேதாபி
பாபம் । கிமுத ஸ்ப்ருஶ்ய ஜநீயம் ஸதீ யதிநாத பாதுகே
நஸ்யா: ॥ (௯௪௦)

ரஜஸேதி ॥வ்யா॥ ஹேபாதுகே, ஸதீ, யதிநாதநஸ்யா:-ந்யாஸ்யோக்ய:, பரிபாரஜ:-ரஜஸ: பரிபாலிதா, (பாபஸம்பாதகம்) கல்ப்யம் பாம்ஸுகதித்வம், பரிபாலிதேஷ்வபி தத்தே; பாபஸ்வதர்வதிஷ்யமாண: பாபம் ஸ்வாதிஸர்வோத்பத்தே. ஸமயத:, பத்ரோ பரிஹாரோ, ரஜஸா பரிணாமா, நிஷேவ்ய ஜதிநயம், ஸ்ப்ருஶ்யேதவத்யத்வம். ஜநீயம் ஸ்ப்ருஶ்யம் கநாதிரஜோமாணம் ரஜஸா ஸ்ப்ருஶ்யேதத்வத்தித்த, நவஸம்ஸ்தித்யத்வம். கயா ஜஜ ஸ்ப்ருஶ்யம் ஸமவத்பவஸ்ய ரஜஸ்ஜாஸ்நிதிஸாவ:. ரஜஸ்வஸமதுபாந்யஸ்ய ஸமவத்பவஸ்ய ரஜஸ்ஸமுத்ய ஜஜ ஸ்ப்ருஶ்யஸ்ய கிதேதி கைதேஸ்த்ராக்ஷா காவ்யார்த்த ஸங்காப:.

நீ யிராமற்போனல் எம்பெருமான் திருவடிகளைக்கூட ரஜஸ்ஸு (தூளி) சூழ்ந்துகொள்ளுகிறது; அப்படியிருக்க என் மனதை ரஜஸ்ஸு (ரஜோகுணம்) சுற்றிக்கொள்ளுகிறதென்பதற்குக் கேட்கவேண்டுவதென்ன.

இதி கவிதார்கிகஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்ய ஸ்ரீவேங்கட நாதஸ்ய ஸ்ரீவேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு ஸ்ரீரங்கநாத பாதுகாஸஹஸ்ரே ஸடீகா பராகபத்ததி ஸமாப்தா.

ஸ்ரீவேதவ்யாஸாய நம:.

ஸ்ரீவேதாந்தாசார்யஸார்வபௌமாய நம:.

ஸ்ரீரங்கநாத பாதுகாஸஹஸ்ர வ்யாக்யாநே
நாதபத்ததி ப்ராரம்ப:.

॥௧-ம்॥ ஶ்ருதீநாம் தக்ஷிணாநாம் ப்ரத்யக்ஷரஸம்க்ஷ்ரு பாதுகே ।
ஶ்ரேயஸ்ஸ்வஷ்டு ஸஞ்ஜாதம் ரஜ: கிமபி ஶிஞ்ஜிதம் ॥ (௯௪௧)

॥வ்யா॥ ஶ்ரோதவ்யாம் பஞ்சாநாம் ரஹஸ்யநாதா நாதம்ப்ரு பாது

காரம் தத்தே, ஶ்ருதீநாமிதி. ॥வ்யா॥ ஹே ரங்கதுர்யஸ்ய பாதுகே தே தவ, ஶிஞ்ஜிதம் ஸ்பர்திஷ்ணீஸஹஜஸம்ரம்பணிரவம், “ஸ்பர்திஷ்ணு நாதம் ஶிஞ்ஜிதம்” இத்யர்த:. ஸ்பர்திஷ்ணூநாம் பரிக்ஷாராணாம், ப்ரதிவாத்ய ப்ரதிவாதகபாவ ஸம்பந்தேந பாதுகா நிஷ்கர்ஷ தர்மாபாவஸம்பாவ்ய ஸ்பர்திஷ்ணவோக்தி:. தாஸாம், ஶ்ருதீநாம், மித:கலேந்யோந்யம்—‘மிதோந்யோந்யம் ரஹஸ்யபி’ இத்யமர:. ஸங்கர்ஷேண ஸம்பூயா, (பாதுகாபவிதா ரங்கக்ஷேத்ரவயாதேந ஸஹஸஞ்ஜநித நிஷ்பேஷேண) ஶ்ருதீநாமஹ மஹதிகயா பாதுகோத்கர்ஷவர்ணந ப்ரவ்ருத்திஸ்ரிதிஸாவ:. ஸஞ்ஜாதம், கிமபி-கபாதஶமேநாமேயாபரஸ்வரூப ப்ரகாரம், ரஜ:-ரேணும், ஶங்கே, மந்யே ஶ்ருதிஸ்தயகஜஹிருத்தஸ்ய ரஜஸஶ்ஶப்தாத்மகத்வாத் தர்மாதயா ஶிஞ்ஜிதமேவேத்யுத்ப்ரேக்ஷ்யதே. ஸ்பர்திஷ்ணவாரூபவர்ணந ப்ரவ்க்ஷோபவராஸ் ரஜஸ்ஸம்பவ: பாதுகாரஜ: ஶ்ருதிஸ்தயகஜஹிருமேதத்வேவ மாவ்யஜ்யத இத்யலங்காரேணாலங்காரத்வநி:.

ஓ பாதுகையே நீ எழுந்தருளும்போது ஓர் நாதமுண்டாகிறதே அது, வேதங்கள் ஒன்றோடொன்று “எம்பெருமான் உயர்ந்தவர் பாதுகைதானுயர்ந்தது” என்று கலகங்கொண்டு ஒன்றின் மேலொன்று உரைந்து சண்டைபோட, அப்போது அவ்வேதங்களினின்றும் தேய்ந்து உதிர்ந்த பொடிகள்தானோ சப்தங்களின்கூட்டமே வேதமாதலால் அதினின்றுதிர்ந்த பொடிகளும் சப்தமாயிருக்குமென்பதுபற்றி இப்படியருளிச்செய்தது. (க)

॥௨-௫॥ உத்தரஸி நூணிபாதுகே ஸவத்யா:
ஸ்தீமாகணயதா ஜயா நிபேதாம் ।
கவயோபயஸீவ மஞ்ஜுநாதே
ரவக்தார ஸமாம்ஸி தூஜநாநாம் ॥ (௫-அ௨)

உத்தரஸீதி. ॥வ்யா॥ ஹே உத்தரஸிநூணிபாதுகே, மயா, நிபேதாம், ஸ்தீதிம், (பாதுகாஸஹஸ்ரரூபாம்) ஶ்ருணுயதாம் ஶ்ருண்வதாம், தூஜநாநாம் ஸமாநாம், ரவக்தாராணி ஸமயந்ஶப்ரூந்யாநி, ப்ரதிஜ்ஞாதஸ்ரூபாணீதிபாவ: ஸமாம்ஸி-ஶ்ரோத்ரவசநாநி, மஞ்ஜுபி:மேநாநாதை:, நாதை:, கவயோபயஸீவ-நிராகரோஷீவ பாதுகாரவே கஸதாக்ஷேபதிரஸ்கார ஶங்கா மோக்ஷேக்ஷ்யதே.

உன்னோசையானது அடியேன் செய்த உன்னுடைய இந்த ஸ்தோத்திரத்தைக் கேட்டுச்சிலர் செய்த சில துராக்ஷேபங்களைக் கண்டிக்கிற சபதமோ. (உ)

॥மூ॥ விஹிதேஷ்வபி பாதநேஷு தேவை:
முகுந்தேநோதீரித மஹத் ப்ரத்நநாதா।
மதுரம் மதுரவேணி பாதரக்ஷே
ஸவதீ ப்ரத்யபி பாதநம் விபத்தே॥ (௩௮௩)

விஹிதேஷ்விதி. ॥வ்யா॥ ஹே மதுரவேணி: பாதரக்ஷே, முகுந்தஸஞ்சாரேண, உதீரித: உத்பூத:, மஹத்பிரப்யத்ருஷ்டாநாம் ப்ரத்நாநாம் நாதோயஸ்யாஸா, ஸவதீ, வேதை: ஸ்ம்ருதிபி:, (மஹத்பி: ஸுஹ்ருத்பி:) ஸுபிபாதநேஷு 'ஸூர்ஜஸ்வ பாதாஸி' இத்யாத்யுக்தப்ரதிஷேதநேஷு, விஹிதேஷ்வபி ஸத்ஸு, மதுரம் ஸ்ப்ருஹணீயதயா, ப்ரத்யபிபாதநம் 'ஸூபாதுஷ்மான் ஸவஸம்ஸ்த்வ' இத்யாதிரூபம் ப்ரதிவசநம், விபத்தே. ஸத்ப்ரத்யபிபாதநஸ்ய மதுரத்வோக்த்யா பாதகாஸாமர்த்யம் ஸூசிதம்.

நீ திருவீதியலங்கரித்தருளுகையில் வேதங்கள்வந்து உன்னை ஸேவிக்கும்போது அவைகளுக்கு ஆசீர்வாதம்பண்ணுகிறையோ. (௩)

॥மூ॥ ஸ்வதிதே கிமு தேவ ரங்கநாதே
மயி திஷ்டது யதி வா பதே பதம்ஸு।
இதி ப்ருச்சஸி தேவி நந்தநஸ்தா
ந்ஸ்வமநோரஸம் மணிபாதுகே நிநாதை:॥ (௩௮௪)

ஸ்வதிதஇதி. ॥வ்யா॥ ஹே தேவி, மணிபாதுகே, ரங்கநாத:, இஹ ரங்கநாதஇஹ, திஷ்டது பதமதேந:, ஸ்வதிதே அந்தஷ்ஷ்யம் ரோக ரோகிம், யதிவா அதவா, மயிவ்யதிஷ்டது ஸ்வதிதேகிம்; பதாபதஸம்ஸு பதநவ ஸேவகாணமவதிஷ்டது ஸ்வதிதேகிம்; இதி நவம் ப்ரகாரேண, ஸ்வா, மந்தநோ:, நிநாதை:, ஸ்வாது, ப்ருச்சஸி. நந்தந ஸ்ம்ருத்யாகூல்ப்ரக்ஷா. ஸநேந பரமபதவிநுத: ஸ்வஸேவகஸ்ய தா உபஹகாக ஸ்ரீரங்கவிந்தஸ்நாஹகேவலி ஸேவகாஹிமந ஸாகாம கக்ஷகாவாநாதர:. பாதுகாயாஞ்ச ஸூமய்யாஹி மாவ்யகரணே நாயந்த ஸேவகாதாதரஸ்யாக இத்யர்த்தம் வ்யஜ்யதே ஸூக்ஷ்மத்வாஹ்யாம் ஸ்ரீரங்கஸேவகாஹ்யாம் பாதுகயா: வ்யதிரேகோ வ்யஜ்யதே.

ஸ்ரீரங்கநாதன் இத்திருவாஙகத்திலேயே எழுந்தருளியிருக்கி றது உங்களுக்கு நன்றாயிருக்கிறதா, என்மேலெழுநதருளியிருக்கிற தா, அல்லது ஸ்ரீவைகுண்டத்திலா எங்கே சொலலுஙகள் என்று எங்களைக்கேட்கிறையோ. (ச)

॥ஶ்லோ॥ கலஶோப மதஸ்ய ஸஹாஸது
மதிஷு வ்யஞ்ஜித மஹு ஸநாதா ।
வத்ஸவலுவலீவ வாதகெ க்வம்
கபோதவுவா ஶஞூ ஸிஞ்ஜிதாநாம் ॥ (௩அரு)

கலஶோபெதி. ॥வ்யா॥ ஹெ வாதகெ, கலஶோபமதஸ்ய-கஞ: வாரமதஸ்ய, ஸம்ஹஸத்ஸ:, மதிஷு-மதெநஷு, வ்யஞ்ஜித:-வ காஶித:, மஹுரநாதாநாம் நாஜெராயாவஸா, க்வம், கபோதயா:-ஶக்ஷ்யா: நவுவாரயோ:-ஶஞூரயோ:, ஶஞூநாம், ஸிஞ்ஜிதாநாம், வத்ஸ லுவலீவ-லாமதாஷிவத்ஸுதம் வதவீவ. வாதகாரெவ ஸ்ரீநவு வாரஸுவ வத்ஸுதக்வ ஶஙெவக்ஷதெ.

உன் மணியோசைகள் பிராட்டியாருடைய சிலம்போசைகளோ டு ஸல்லாபம் பண்ணுகிற சப்தமோ. அதுபோல் அவ்வளவு இனிப் பாயிருக்கிற தென்கிறபடி. (ரு)

॥ஶ்லோ॥ ஶாஸஹி வணாரவிநு ஸவுவம்
ஶஹிதாநநு ஶவாவ்ய வாஷாயும் ।
கநவெவ ஶுணி வாதகெ நிநாதெ
ஸஹஶஹாத ஐதீவ மாயஸி க்வம் ॥ (௩அகூ)

ஶாஸஹிஷிதி. ॥வ்யா॥ ஹெஶணி வாதகெ, க்வம், ஶாஸஹித:, வர ணாரவிநுஸவுவம், ஶஹிதம், ஶுநநுெவ, வவுஸஷாயும்-வ யொஜநம், கவாவ்ய, கநவெவ:-வ்யஸநஶவுவெநு:, நிநாதெ:, கஹஶஹாதஐதி, மாயஸீவ. "ஹாதஷாஶமாயஹாவெஷு, சஹஶஹா தொஹஶஹாதொஹ ஶஹாத:" ஐதி ஶ்ருதாவகதம்மாநம் கஶோா ஷீவ. கதாயிமத ஹமவதுஷாஜு வாரஷாயு ஶக்தாஹொதம் வா தகாயா ஶய்யவஸாய தஹாதெ ஶக்ஷமாநக்வ ஶஙெவக்ஷதெ.

பரமாநநதத்தை யடைந்து முக்தர்கள் ஸாமகானமபண்ணுவது போல, நீயும எமபெருமான் திருவடித்தாமரையாகிய மஹாபோகத் தையடைநது கானம்பண்ணுகிறையோ. (கூ)

||ஶ்லோ|| முரவைரிபதாம்புஜம் பஜந்தீ
மணிபாதாவநி மஞ்ஜுஶிஞ்ஜிதேந ।
ஜபஸீவ முஹு: ஸ்வயம் ப்ரஜாநாம்
அபரோக்ஷம் அரிஷ்டஶாந்திமந்த்ரம் ॥ (௧௮௭)

முரவைரீதி. ||வ்யா|| ஹே மணிபாதாவநி, த்வம், முரவைரிண:, பதாம்புஜம், பஜந்தீ-ஸம்ஶ்ரயந்தீ, த்யாயந்தீ வா ஸதீ, தேவதாவிஶேஷத்யாநபூர்வகம் த்யாயந்தீத்யபி ஸூச்யதே. மஞ்ஜுநா, ஶிஞ்ஜிதேந, அபரோக்ஷம்-ஸ்வதேவதாப்ரத்யக்ஷபூர்வகம், ப்ரஜாநாம்-ப்ராணிநாம், அரிஷ்டஸ்ய-அஶுபஸ்ய, ஶாந்த்யர்த்தம், மந்த்ரம், ஸ்வயம், முஹு:, ஜபஸீவ பாதுகாநாதே ஜகதரிஷ்டஶாந்த்யர்த்தம் மந்த்ரஜபம் உத்ப்ரேக்ஷ்யதே.

எம்பெருமான் திருவடித்தாமரையை யடைந்து (ஓர் தேவதையை மனதில் தியானம் பண்ணிக்கொண்டு) உலகங்களுக்குண்டான பீடைபோம்படி மந்திரம் ஜபிக்கிறையோ. (௭)

||ஶ்லோ|| ஶ்ருதிபி: பரமம் பதம் முராரே-
ரநித்தங்கார மநேந மிதத்யுபாத்தம் ।
இதமித்தமிதி ப்ரவீஷி நூநம்
மணிபாதாவநி மஞ்ஜுபி: ப்ரணாதை: ॥ (௧௮௮)

ஶ்ருதிபிரிதி. ||வ்யா|| ஹே மணிபாதாவநி, ஶ்ருதிபி:-வேதை:, அநித்தங்காரம்-இத்தங்த்வரஹிதம், ஸர்வவிஶேஷ்யாபாய ஶப்தாப்ரவ்ருத்தியோக்யம். "ஸ்தவிமமதஸ்யோஸிவொவி, வோஶஜ வேதயதிமாநவேத" இத்யாத்யுக்த:. அநேந-ப்ரகாரேண ஶப்த்யம், "அதாத ஆதேஶோ நேதி நேதி, யதோ வாசோ நிவர்த்தந்தே" இத்யுக்த:. இதி அநேந ப்ரகாரேண, "இதி ஹேது ப்ரகரண ப்ரகாராதிஸமாப்திஷு" இத்யமர:. உபாத்தம்-க்ருஹீதம், ப்ரதிபாதிதமித்யர்த்த:. முராரே:, பரமம்-உத்க்ருஷ்டம், பதம்-ஸ்வரூபம், ப்ரணவம், இதம்-ஏவம் ஸ்வரூபம், இத்தம்-ஏவம் ப்ரகாரம் பரிதிவ்யஶோபந திவ்யமங்களவிக்ரஹ விஶிஷ்டம், அநந்தகல்யாண ஸௌஶீல்யாதி கல்யாணகுண விஶிஷ்டம் இத்யர்த்த:. இதி அநேந ப்ரகாரேண, மஞ்ஜுபி:, ப்ரணாதை:, ப்ரவீஷி; நூநம். பாதுகாநாதேஷு ஶ்ருத்யபிஹிதப்ரகார போதகத்வாம் உத்

[illegible]

இதுதானென்றும் இப்படிப்பட்டதென்றும் அறியக்கூடாதென்று வேதங்கள் பிரதிபாதித்திருக்கிற எம்பெருமானுடைய பதம் (திவ்யஸ்வரூபம்) ‘இதோ என்மேலிருக்கிறதே இதுதான் இப்படிப்பட்டது தான்’ என்று யாவர்க்கும் தெரிவிக்கிறாயோ. (அ)

[illegible] (கஅகூ)

[illegible]

முனிவர்கள் தங்கள் மனதை வெளிகளிலெங்கும் செல்லவொட்டாமல் தடுத்து உன்னைத்தியானிக்கும்போது உன் நாதத்தைப்பிரணவநாதமாகவே நினைக்கிறார்கள். (கூ)

[illegible] (ககூ0)

[illegible]

மிகவும காதுக்கு இனிபபான உன் ஓசைகள், ஸ்ரீரங்கநாதன் திருவீதியலங்கரிததருளும்போது, எங்களை ரக்ஷிக்கவேண்டுமென்று சரணமடைந்தவாகளை ‘ அபபடியே ஆகட்டும பயப்படவேண்டாம் ’ என்று தேற்றுகிற சப்தம்போன்றன. (௧௦)

॥ஶ்லோ॥ ஶ்ருத்வா ஶுபே வாரணாத்ரிஶங்கீ
மணிபாதுகே ஶிஞ்ஜிதைஃ ப்ரணாதைஃ ।
ரமயா க்ஷமயா ச தத்தஹஸ்தம்
ஸமயே ரங்கதுரீணமாநயேதாஃ ॥ (௩௧௧)

ஶ்ருத்வேதி. ॥வ்யா॥ ஹே மணிபாதுகே, த்வம், ஶிஞ்ஜிதைஃ-ஶிஞ்ஜிதநாதைஃ, ப்ரணாதைஃ, ஶுபே, ஶ்ருத்யோஃ-கர்ணயோஃ, (தத்ஸுகித்வோசிதஶ்ரவணஸாபேக்ஷயோஃ) வாரணம்-உபேக்ஷிதாஶநம், ஆவ்யாயநதீதி ஆவச் த்ரிஶங்கீ-தத்தீஸதீ, ரமயா-ஶ்ரியா, க்ஷமயா-பூம்யா ச, தத்தஹஸ்தம்-ஸமர்பிதகரம், ரங்கதுரீணம்-விஶேஷாயம், ஸமயே-சரமகாலே, ஆநயேதாஃ-ஆநயேஃ. லிங் ப்ரார்த்தநாயாம். ப்ரேயாலங்காரஃ

அடியேனுடைய சரமதசையில், வெகுகாலமாய் நல்ல சப்தங்களைக்கேளாமல் தாகமடைந்திருக்கிற அடியேன் காதுகள் ஸுகிக்கும்படி மதுரமாய் ஒலித்துக்கொண்டு, ஸ்ரீபூமிகள் இருபுறத்திலும் கைலாக்குக்கொடுத்திருக்க அபபடியே ஸ்ரீரங்கநாதனை அடியேன் எதிரில் எழுநதருளப்பண்ணிககொண்டு வரக்கடவாய். (௧௧)

॥ஶ்லோ॥ அநுயாதி நித்ய மந்த்ராதிகாரம் அமாம்
தவ ரங்கபர்த்துர் மணிபாதுகே ஸூக்தம் ।
ஶ்ருதஸா ஸ்வேத பரிஹ்ருத்ய யஃ க்ஷணா
த்விஜராஜஸ்ய ஸ்வயாதி ஸாயகஃ ॥ (௩௧௨)

அநுயாதீதி. ॥வ்யா॥ ஹே ரங்கபர்த்துஃ மணிபாதுகே, தவ, ஸூக்தம்-ஸூக்தாரம்பஃ, மந்த்ராதிகாரம்-மந்த்ரஸ்வரூபவாம், அமாம்-வம் பர்த்துகமாம், அநுயாதி-அநுஸரதி; ஸாயகஃ-ஸஜ்ஜஃ, ஶ்ருதஸா-கர்ணேநைவ, ஸ்வேத-ஆஸ்யேந, யஃ-ஸூக்தம், பரிஹ்ருத்ய-நிவேஶ்ய, க்ஷணாத்-அவகாஶேந, த்விஜராஜஸ்ய-த்விஜராஜேந ஸம்ப்ரத்யக்ஷம், லோகேஷு ஸ்வயாதி; தத் ஸூக்ததிதி பதிவேஷணாயஃ “ ப்ரயமாம்ஸிந்தே வஹ்நிஃ ” இத்யாதிநா உக்தமந்த்ரகமாவாநம் யதாவேதநாம் த்விஜராஜவாபாதுகம் ததா பாதுகாநாத

ப்ருவணமபிமந்த்ராபாதகமிதி ஹாவ:. அநந்யாதீந்த்ரந்த்ரா உப மா. ரஙகவஞ்ஞு: ப்ருவஸாமந்தெநெந்த்ராதி பதெஹாரந்தராபகா நவ்யாணிதா.

பெரியோர்கள் தங்கள் காதுகளாகிற முகத்தினுல் உன்னாதமாகிய அமிருதத்தைப் பானம்பண்ணி மூப்பும இறப்பும் அற்றவர்கள் (மூஉதர்களா) ஆகிறபடியால் உன் நாதம் சந்திரனுடைய அமிருதமயமான கலேபோன்றது. (௧௨)

॥ஶ்லோ॥ பாபெஷு ராஜஸு மஸதா மநயுக்தெகை:
பரிவாத ஶெபாந விகதநாதிபி: ।
மயாங்கெடஹாரி மணிபாதுகெ மம
ஶ்ருதி தூக்ஷிதாநி விநிவாரய ஶப்தெ: ॥ (௫௧௩)

பாபெஷ்விதி. ॥வ்யா॥ ஹெ மயாங்கெடஹாரெ: மணிபாதுகெ, பாபெஷு:-அஸந்தெஹ்ய:, அநயுக்தெகை:-ப்ரியாஜநரஹிதெ:, அஸதாம்-பஹாநாம், அஜஸ்ரம், (ஜாயமாநெ:) பரிவாத:-அபவாத: அவித்யமாநதொஷாபியாநம், ஶெபாநம்-வித்யமாந தொஷாவிஷ்கரணம், விகதநம்-ஆத்மஸ்லாகா, ஏததாதிபி: தூஷ்யெ:, ஜாதாநி, மம, ஶ்ருதிதூக்ஷிதாநி-ஶ்ரவண ஸம்பந்தி பாபாநிதவ, ஶப்தெ:, விநிவாரய-நிவர்த்தய. ப்ரேயோலங்கார:.

கர்ணகடோரமாய் மூடர்கள இரைகிற வீணிரைச்சலைக்கேட்டதனுல் என் காதுக்கு உண்டான தோஷங்களை உன் நாதங்களால நீக்கக்கடவாய் (௧௩)

॥ஶ்லோ॥ பாதாங்கெ பரிஜநஸ்ய தீவ்ரத
ஸப்தயஙி பஶா தாவகா: ஶப்தா: ।
மீமயா ஹாஜஹத‌ஶ மாஸாத:
ஶ்ரீமதஸ்ய பதாரா நதகாமநு ॥ (௫௧௪)

பாதாங்கஜதி ॥வ்யா॥ ஹெ பாதாங்கெ, தாவகா:, ஶப்தா:, மீம யா-மீமாஸஙாரணஹெஹதா:, ஹாஜஹரம்வம். தஶ ம-ஸமய்ராம், உஸ்த:-த்ரஜத:, ஶ்ரீமத: - ரங்கநாயஸ்ய, தீபதாராநு - ஶ்ரீஙகாராரவா, பதகாமநு-பாணவிக்ஷபாநு, தீவ்ரதஸ்ய-தஸ்ய, பரிஜநஸ்ய, ஸப்தயஙிபஶா. ஜ்ஞாபயஙிகிம, 'ஹாஹா நாஹஜதி ஸஜீஹவபரிஜந' இதி கஙயஙீவ பாதாங்காஶ்நா இதந்ரக்ஙெஷாக் பாவகாஹாவாதம்ரா.

உன்னுடைய ஸேவைகள் வெகு தூரத்திலிருக்கிற ஸ்ரீரங்கநாதன் பரிஜனங்களுக்கு 'ஸ்வாமி இரண்டு மூன்று அடி எழுந்தருளிவிட்டார்' என்கிற ஸமாசாரத்தை முன்னமே தெரிவிக்கிறதன்றோ. (கச)

॥மூ॥ தேவி தைத்யதமநாய ஸத்வரம்
வ்யவஸிதஸ்ய மணிபாதுகே விபோ: ।
விஶ்வமங்கலவிஶேஷஸூசகம்
ஶாகுநம் பவதி தாவகம் ருதம் ॥ (௩௱௫)

தேவீதி. ॥வ்யா॥ ஹே தேவி, மணிபாதுகே, தாவகம்-த்வதீயம், ருதம்-நாத:, தைத்யாநாம்-அஸுராணாம், நிக்ரஹாய, ஸத்வரம்-தூர்ணம், வ்யவஸிதஸ்ய-வ்யாப்ருதஸ்ய, விபோ:-ஶ்ரீரங்கநாதஸ்ய, விஶ்வேஷாம், மங்கலவிஶேஷாணாம், ஶுபஹேதூநாம், ஸூசகம், ஶாகுநம் "உபயபார்ஶ்வஸ்வரா:" இத்யுக்தம் க்ஷேமகார்யாதிஸாபல்யஸூசகம், பவதி ப்ரத்யக்ஷப்ரமாணா.

எம்பெருமான் வெகுவேகமாய் அஸுரர்களைக்கொல்லவேண்டுமென்று புறப்படும்போது இருபுறத்திலும் நீ மதுரமாய் ஒலிப்பது 'அவசியம் நினைத்த காரியம் நிறைவேறும்' என்று சொல்லுமபடியான ஒருவகைச் சகுனமாயிருக்கிறது. (கரு)

॥மூ॥ பாதுமர்ஹஸி மம ம்ருதௌ தேவி ரங்கபதிரத்ந
பாதுகே! விஹ்வலஸ்ய பவதீய ஶிஞ்ஜிதம் ஶ்ராவ்ய கண்ட
ரஸநா ரஸாயநம் ॥ (௩௱௬)

பாதுமிதி. ॥வ்யா॥ ஹே தேவி, ரங்கபதே: ரத்நபாதுகே, த்வம், ததா, மரணஸமயே, விஹ்வலஸ்ய-ஶிதிலகரணஸ்ய, ரங்கஸ்யைவ இத்யபி, மம, ம்ருதௌ, ம்ருதோ, பவதீயம்-பவத்யாஸம்பந்தி, ஶிஞ்ஜிதமேவ, ஶ்ராவ்ய-ஶ்ராவயித்வா, கண்டஸ்யைவ ரஸநாயா:, ரஸாயநம்-மத்வாதி மயர்த்தவாதி ம்ருதௌஷதம், பாதும், அர்ஹஸி. பரிணாமாஞ்ஞாம:, ஶிஞ்ஜிதஸ்யைவ ஸாமநிவர்த்யஸ்வா ஔஷதபக்ஷே ப்ரவணதஸ்ய விஹ்வலாயபாதவ்யாக்யாநாத்.

அடியேன் மரணகாலத்தில் ஒன்றுந்தெரியாமல் தவிப்பேனே; அப்போது உன் நாதத்தைக்கேட்குமபடிசெய்து என்னைச்சுகிப்பிக்கக்கடவாய். மரணவஸ்தையை ரோகமாக்கிப் பாதுகாநாதத்தை ஔஷதமாக்கி யருளிசசெய்தது காண்க. (கசா)

॥𑌶𑍍𑌲𑍋॥ 𑌅𑌹𑌮𑍁𑌪𑌰𑌿 𑌸𑌮𑌸𑍍𑌤𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌨𑌾-
𑌮𑍁𑌪𑌰𑌿 𑌮𑌮𑍈𑌷 𑌵𑌿𑌭𑌾𑌤𑌿 𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌃 ।
𑌤𑌦𑌿𑌹 𑌪𑌰𑌤𑌰 𑌏𑌷 𑌕𑌿𑌂𑌵𑌿𑌧𑍋 𑌵𑌾
𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌦𑌸𑌿 𑌵𑌦𑌾𑌵𑌦 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌚𑍇𑌤𑌾𑌃 ॥ (௬கஎ)

𑌅𑌹𑌮𑌿𑌤𑌿. ॥𑌵𑍍𑌯𑌾॥ 𑌹𑍇 𑌵𑌦𑌾𑌵𑌦, 𑌸𑌮𑌸𑍍𑌤𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂-𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂, 𑌉𑌪𑌰𑌿-𑌶𑌿𑌰𑍋𑌭𑌾𑌗𑍇, 𑌅𑌹𑌂, 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌉𑌤𑍍𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑌤𑌯𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 𑌏𑌷𑌃 𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌃, 𑌪𑌰𑌿𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌙𑍍𑌗𑌨𑌾𑌯𑌕𑌃, 𑌮𑌮𑍋𑌪𑌰𑌿-𑌮𑌮𑌶𑌿𑌰𑌸𑌿, 𑌮𑌤𑍍 𑌉𑌤𑍍𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑌤𑌯𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 𑌤𑌤𑍍-𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍, 𑌇𑌹-𑌭𑍁𑌵𑌨𑍇, 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍-𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌾𑌤𑍍, 𑌪𑌰𑌤𑌰𑌂-𑌉𑌤𑍍𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂, 𑌕𑌿𑌂𑌵𑌿𑌧𑌵𑌾, 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿, 𑌇𑌤𑌿, 𑌤𑍍𑌵𑌂, 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌚𑍇𑌤𑌾𑌃, 𑌵𑌦𑌸𑌿. 𑌸𑌾𑌰𑌾𑌸𑌾𑌰𑌸𑌂𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌸𑌮𑍍𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃. 𑌵𑌾𑌵𑌦𑍂𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌂, “𑌅𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌗𑌰𑍍𑌹𑌿𑌤𑌵𑌾𑌗𑍍𑌵𑌾𑌚𑌾𑌲𑌃 𑌜𑌲𑍍𑌪𑌾𑌕𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌾𑌵𑌦𑍂𑌕𑌃”

நான் ஸமஸ்த தேவதைகளுக்கும் மேலாயிருககிறேன். இந்த ஸ்ரீரங்கநாதனோ எனக்கும்மேலேயிருக்கிறார். ஆதலால் இவரைப்பார்க்கிலுமுயர்ந்தது வேறொன்றுமில்லை என்று சொல்லுகிறாயோ. (கஎ)

॥𑌶𑍍𑌲𑍋॥ 𑌅𑌵𑌨𑌤 𑌵𑌿𑌬𑍁𑌧𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌮𑍌𑌲𑌿𑌮𑌾𑌲𑌾-
𑌮𑌧𑍁𑌮𑌦 𑌶𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤 𑌭𑍃𑌙𑍍𑌗𑌵𑍍𑌯𑌾𑌧𑌾 ।
𑌵𑍍𑌯𑌥𑌯𑌸𑌿 𑌪𑌰𑌿𑌵𑍃𑌢 𑌶𑍌𑌰𑌿 𑌪𑌾𑌦𑌾
𑌮𑌣𑌿𑌕𑍁𑌸𑍁𑌮𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌤 𑌜𑌟𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 ॥ (௬கஅ)

𑌅𑌵𑌨𑌤𑍇𑌤𑌿. ॥𑌵𑍍𑌯𑌾॥ ‘𑌹𑍇 𑌪𑌾𑌦𑍁𑌕𑍇’ 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌧𑍍𑌯𑌾𑌹𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂. 𑌅𑌵𑌨𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂, 𑌵𑌿𑌬𑍁𑌧𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂, 𑌮𑍌𑌲𑌿𑌷𑍁, (𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂) 𑌮𑌾𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂, 𑌮𑌧𑍁𑌭𑌿𑌃-𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌰𑌸𑍈𑌃 𑌮𑌦𑍇𑌨𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚, “𑌮𑌦𑍇𑌨𑍍𑌯𑍌 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌰𑌸𑍇 𑌮𑌧𑍁” 𑌇𑌤𑌿𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌃. (𑌜𑌨𑌿𑌤𑍇𑌨) 𑌮𑌦𑍇𑌨-𑌹𑌰𑍍𑌷𑌾𑌤𑌿𑌰𑍇𑌕𑍇𑌣, 𑌶𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌂-𑌅𑌭𑍍𑌯𑌾𑌸𑌿𑌤𑌂, 𑌮𑍄𑌂𑌗𑌂-𑌅𑌵𑌸𑌂𑌧𑌾𑌤𑌯𑌾, 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌤𑌂, 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑌾, 𑌪𑌰𑌿𑌵𑍃𑌢𑌃-𑌪𑌰𑌿𑌵𑍃𑌢𑌃, 𑌶𑍌𑌰𑍇𑌃, 𑌪𑌾𑌦𑌃-𑌚𑌰𑌣𑌃, 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌶𑍌𑌰𑌿𑌰𑌸𑌿, 𑌧𑌾𑌵𑌾𑌕𑍍𑌵𑌾, 𑌮𑌣𑍀𑌨𑌾𑌂, 𑌅𑌨𑌙𑍍𑌗𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌾𑌣𑌾𑌂, 𑌅𑌦𑍇𑌨-𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌜𑌨𑌿𑌤𑌶𑍍𑌵𑌾𑌸𑍇𑌨, 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌤𑌾𑌨𑌿-𑌧𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑌿, 𑌜𑌟𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿-𑌬𑌦𑍍𑌧𑌾𑌂𑌸𑌿, 𑌵𑍍𑌯𑌥𑌯𑌸𑌿-𑌵𑍍𑌯𑌥𑌾𑌵𑌯𑌸𑌿. 𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌣𑌮𑌹𑌿𑌮𑍍𑌨𑌾 𑌪𑌾𑌦𑌾𑌸𑍍𑌕𑌤𑌾𑌯𑌾𑌦𑌾𑌯𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌮𑌸𑍋𑌕𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌸𑌮𑍍𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃.

தேவதைகள் தரித்துக்கொண்டிருக்கிற புஷ்பஙகளினின்றும் பெ

ருகின மகரந்தத்தைப் பானம்பண்ணி நீ சப்திப்பது மத்தியபானம் பண்ணி யதேச்சையாய்ப் பேசுவது போலிருக்கின்றது. (௧௮)

॥ஶ்லோ॥ ஆஸ்தாநேஷு த்ரிதஶஸஹிதாந் பந்தயித்வா விஹாராந் ஸ்தாநே ஸ்தாநே நிஜபரிஜநம் பாதயித்வா யதார்ஹம் । வாஸாகாரம் ஶய்யாஶ்ரமவஸரந் பாதுகே ஶிஞ்ஜிதாநாம், ஶ்ரோதுகாமோ நவமதுமதீம் ரங்கநாதோ நயதி ॥ (௩௯௯)

ஆஸ்தாநேஷ்விதி ॥வ்யா॥ ஹே பாதுகே, ஆஸ்தாநேஷு-ஸபா ஸு, த்ரிதஶை:-தேவை:, ஸஹிதாந்-யுக்தாந், விஹாராந், பந்தயித்வா-க்ருத்வா, ஸ்தாநே ஸ்தாநே-தத்தத்வர்த்திதக்ஷ்யாஸு, நிஜபரிஜநம்-ஸ்வ பரிவாரம், யதார்ஹம்-ஔசித்யாநதிக்ரம்ய, பாதயித்வா-நிவர்த்ய, ஸ்வயம்-அத்விதீய: யதாததா, வாஸாகாரம்-ஶய்யாக்ருஹம், உபஸரந்-ப்ரவிஶந், ரங்கநாத:, ஶிஞ்ஜிதாநாம், நவதீம், ஶ்ரோதும் காம:-ஶ்ரவணேச்சுர்பவந், நயதி-ப்ராபயதி. பிஞ்ஜிதாநாம் ஶ்ரவணேச்சுயைவ நயதீதி பாவ:. அதோ ரஹஸ்யஶ்ரவணேச்சுர்ந்யாயம் ஸாம்ராஜ்யாதிகார:.

ஸபாமண்டபத்தில் நடத்தவேண்டிய காரியங்களை நடத்தி, அவரவர்கள் நிறகவேண்டிய விடங்களில் தன் பரிஜநங்களையெல்லாம் நிறுத்திவிட்டு அந்தப்புரத்துக்கெழுந்தருளும்போது உன் நாதத்தைக்கேட்கவேண்டுமென்கிற ஆசையாலன்றோ உன்னைமாத்திரம் அழைத்துக்கொண்டுபோகிறார். (௯௯)

॥ஶ்லோ॥ ஶுத்தாந்தேஷு ப்ரணிஹிதபரிதம் பாதுகே ரங்கபர்த்துர், ஶ்ருங்கார்ஹிதம் பரிணதம் ஶிஞ்ஜிதம் நிநாதம் । பஶ்யந்த்யோ பரிணத: ப்ரேக்ஷந்தீம் பராயா, ஶய்யாஶிக்ஷா பரிணமிஷயா உத்தமாங்கே ஶயிதும் ॥ (௪௦௦)

ஶுத்தாந்தேஷ்விதி. ॥வ்யா॥ ஹே பாதுகே, ரங்கபர்த்து, ஶுத்தாந்தம்-அந்த:புரேஷு, நிஹிதபரிணத-நிக்ஷிப்தபாதந்யாஸம், ஶுத்தாந்தேஷு:-அந்த:புரேஷு, ஶிஞ்ஜிதம்-ரணிதம், உதிதம்-ஜாதம், ஶிஞ்ஜிதம், ஶுத்தம், நிநாதம், பஶ்யந்த்யா:-பஶ்யந்தீ ஸஞ்ஜிகஸ்ய ஶ்ராவஸ்ய ப்ரஹ்ருதி: ஶய்யாபரிணதி: ஶய்யாபரிணாமோ பஸ்யா ஸ்தஸ்யா:, பராயா:-ஶ்ருத்வா-ஶிக்ஷாவஸ்யாயா: (ஸம்ஶ்ருதிநீம்), ப்ராமாண்யம்-ஶ்ருத்யா, (பஶ்யந்த்யாதிகாம்) ஶித்ராவரணயோ:-ப்ராண

பாநயோ: "இத்யஸ்ய ஸாமேஷி ப்ரார்த்தனஸ்யாயிவத்ஸ்ம்" இதி இந்த்ரகாரணகவர்மாவதேஷ்டிகோர்வமாந ஷ்ராஹ்மணே "வேதே ணோ வேதிதோ வாதோவர்த்தன:" இதிவர்ணாவாநயே இத்த்ராவர்த்தனமஷ்யாஹ்யாணிதேவமச்ச்ருயதே. தேவதாவாவகம்ஷஷ்யா ந்யத்ராவமாரேண வயோமாஸ் தேவதா அம்தவேத்யா நர்த்வவத்யதே. தயோ:, விஷயாஸ்தேஶாஸ், "விஷயோமோ ஹரோ தேமோயோஜ்ஞாநாயஸ்ய தத்ர" இதிநாநாயத் ரத்ரா ஞாயாம். நாஸீவஜேஶாதிதியாஸ். உத்தராஶ்ரேணீஉத்தராஶ்ரேணீ, ஈவஸ்யாம் வரிணதிம், ஸநேந்த்ய. ஸ்யத்யாமர்த்தமஷ்யாவஸ்யாம் ஸாவபாஸீத்ரஸ் வேக்ஷா. "வக்ஷாரிவாக வரிதிதாவதாதி, தாநி விதர்ஷ்யாஸ் ஹணா: யேஸ்நீஷிணா:, மஹாத்ரீணி நிஹிதாநேநவந்தி, தர்ஜயம்வாவோ ஸநர்த்ஷ்யா வதந்தி" இதிமஷ்யாதர்வித்யம் ஷ்ருதம் உவஷ்யஹிதஞ இந்த்ரமாவேஷ்ய மஷ்ரநத்ரண வஜித்தாநு।

ஸமாஹி ஸர்வஸ்யாதி ஸஹஸ்ராதர்த்திதஸ்யவ।
மஷ்ரத்வ வர்த்தமானஸ்ய ஸஷஸ்ய வரஸ்யஜஸ:।
ஸஹஸ்ர வதவீரத்வ ஸ்வாரஞ்யஞ ஸ்வப்தஸ்திதம்।
வதாயேவரவரியஸ்ஷ்யோ ஸ்யுஸம் விஷிதஞ்சேந।
ஸ்ரத்ததக்ணீகாஸம்ஸ்யா வயத்தவதவீஷ்வ।
விஷ்யாஸ காரணோஷாஸ யஷ்ராஹி ஷ்யக்திலேஷவ।
வாவ்யாவகரத்வேண ஸமஷ்ய ஸ்யத்தஉத்யதே।
கதிஸ்யத்ம வராயேத்ந ஸவவாஹ்ஷயே வாந:।
ஶ்ருஷ்யாத்ரஷ்யஷ்ட ஸாவேஷ காஹிவ்யக்தம் வராதிவ।
ஸஹிஸ்யத்மதரஸ்ஷ்யோ வ்யவஹாரோ விதேஸ்யித:॥"

இதி ஶ்ரீபாகவதே: "ஸவ்வஜீவோ விவரவஸத்தி: வராணேந வோமேஷண மஹாம் வவிஷ்ட:। இநோயம் ஸத்க்ஷீர வேத்யரத்வ ஜாத்ராஷ்ரேவணத் இதிஷ்யவிஷ்ட:" இத்யஸ்ய ஶ்லோகஸ்ய வ்யாவ்யாநாவஸரே ஶ்ரீயரேணோதாஹ்ரத இஷியக்ஷ் வதநம்: "யாஸாதித்ரா வர்ணஸதா தாவதஶ்ரீத்ரிஷஷ்டிம் வணத்ராநத்ர வகடகாரேண: வராணஸதாஸ் வஸத்தே। தாம்வஷ்யஞீம் வயஇஸதிதா ஜய்யாஸம் வர்ஷிஸம்ஷ்யாம் வாசம் வக்த்ரகாரண விஷதாம் வேவர்ஞ வவஷ்ய" இதி.

எம்பெருமான் மெதுவாய் அடிவைத்து எழுந்தருளும்போது மிகவும் மெதுவாய் உன்னிடத்தில் ஓரோசையுண்டாகிறதே ; அது அப்போதுதான் முதல்முதல் நாபியினின்றுமுண்டாகிற சப்தமென்று நினைக்கிறேன். (உ௦)

॥௨௭௧॥ ப்ரஸ்தாநாம் பரிஷதி ஸதாம்காரயித்வா ப்ரதிஜ்ஞாம், ப்ராயேண த்வாம் ப்ரயதித விஹாரம் வணயந்தீ மயா த்வம் । பாது ந்யாஸகம் மந்தம் ப்ரஸ்தாம்ஸாயிநாதாஸ், பத்யாஸம்ஸாத்ந ஸணயஸி பரம் பாதுகே பெஷ்ட நிதாநாதெ ॥ (௪௦௧)

ப்ரஸ்தாநாதிநி ॥வ்யா॥ ஹே பாதுகே, ப்ரஸ்தாநாம்-ப்ரவிஜாநாம், ஸதாம், பரிஷதி-ஸபாயாம், மயேத்யாஸாரோகீ: (ப்ரயோஜ்யகர்த்ரா) ப்ரதிஜ்ஞாம்-பாதுகாஸஹஸ்ரம் கரோமீதி ஸம்விதம், காரயித்வா, ப்ரயதிதா:-ப்ரவிஜ:, விஹாரம்-ஸம்சாரம், யஸ்யா ஸ்தம், த்வாம், மயா, ப்ரயோஜ்யகர்த்ரா, வணயந்தீ-ஸ்தாவயந்தீ, வணயதேஸ்தாவரார்த்தம் ஹேதுமத ஸ்துதிப்ரயோஜகவ்யாபாரேணிச். த்வம், ரங்காயிநாதாஸ் ஸ்ரீரங்கநாயகஸாரங்காஸ், ப்ராதீதிகமோ மநக மாஸ்ரித்யஹதீ. மந்தம் மந்தம் மந்தரம்-ப்ரவம், பாதுந்யாஸகம்-பதவிக்ஷேபஸ்ரவணம், ப்ராஸ்ய, ஷெஷ்ட:, நிதாநாதெ:, பத்யாநாம்-ஸ்லோகாநாம், ஸ்ரம்ஸாத்-உபக்ரமாத், ப்ராயேண-ஹே தவாஹாஸ்ர்யேந, ஸணயஸி, பரிஸணயஸீவ. பாதுகாபவே கம்மாவிநிப்ரதிஜ்ஞாதஸ்லோகஸஹஸ்ரஸ்ய ஸங்க்யே ஆகத்யாதிஸண நாப்ரவணக்மேஷ்ப்ரேக்ஷ்யதே.

முன்னே அந்தப்பண்டிதகோஷ்டியில் பிரதிஞ்ஞைபண்ணிவைத்த ஸ்தோத்திரத்தை என்னைக்கொண்டு சொல்லுவித்துப் பெருமாள் ஒழுங்காய் அடிவைத்து எழுந்தருளும்போது உண்டாகிய உன்னோசைகளால், அதை ஒன்று இரண்டு என்று கணக்கிடுகிறாய்போலும். (உக)

॥௨௭௨॥ விஷ்ணோரஸ்மிந் பதஸாரஸிஜே ப்ரத்யஹெஷெ விபூதீ வேக்ர, ஹோமம்பாஸ்ய நிமஸபஸா தேககர்ண்ய ஸிஜம் । ஐக்யம் பஸ்ஸா மநிபஸணயாம் பாதுகே கஷதேவ, ஸ்ருஷ்டாஸாக்யம் பதவிநியத ஜஸ்நா மிஸிதே ॥ (௪௦௨)

விஷ்ணோரிதி. ॥வ்யா॥ ஹே பாதுகே, த்வம், விஷ்ணோ:-ஸ்ரீரங்க

நாயகஸ்ய, அஸ்மிந், பதஸரஸிஜே சரணாம்போஜே, நிகமவசஸாம்-வேதாநாம் பாவம், ஸௌந்தர்யம்-ஸத்ததாம் ஸரஸிஜ ஸம்பந்தித்வம், விதிதே:-ஜ்ஞாதவத்பி:, வ்யுத்பந்நை:-ஶுத்தலக்ஷணா மர்யாதா வ்யுத்பாதிதை பதபதார்த்த ஸம்பந்தவிஶேஷை:, ஸஹஸ்ரம்-பதஸ்தா விஶேஷாந ஸிஷம்-நிஷ்ஷம்; அயம்-ஶப்தஶக்தேந, அர்த்தவர்ணநீயாம்-ஶ்ருதிபதீநாம், பாவஸாம், தவபதஸரஸிஜே, ஸ்ரஷ்டா, ஜ்ஞாநா, ஶிஷ்டி தேந, ஸத்யம்-ஶபதம், "ஸத்யஞ்ச ஶபேதமேஷ்யே" இதிவச்ச: பதவிபர்யயோக்தி. நியதிதித்யர்த்தபரிக்ஷா. ஶ்ரீரங்கநாயகஸ்யாப்ய ஸ்வ வேதாந்தார்த்தநைஸ்மர்யமேதி பதஸீவதத்யர்த்த பரிக்ஷா.

ஸகல வேதங்களும் பெருமாள் திருவடிகளைத்தான் பிரதிபாதிக்கின்றன அதற்கு எவ்விதத்திலும் பாதகமில்லை என்று அதையறிந்துகொள்ளத் திறமையில்லாதவர்களுக்கு, அந்தத் திருவடிகளையே பிடித்துக்கொண்டு, சபதம்பண்ணிக்கொடுக்கிறையோ. (உஉ)

||உ-ஞ|| ஶ்ருதயே ஸாமரதாவேர: ஸ்தோத்ரம் உத்யுத்யதாநாம், உபர்யூ ஹஸ்த்யா உபாவிஜயிந: பாதுகே ஶோபஸாநம் | ஶிக்ஷாதக்ஷ ஸ்வீதவசஸாம் ஶிக்ஷயேஸ்வ பாவஸாம், உதஜாதீநி ஸ்வய உநா பத ஜ்ஞாஹி: ஸேஷ நிருநாஷேது: || (சOா)

ஶ்ருதயேரிதி. ||வ்யா|| ஸோபயா விஜயிந: பாதுகே, க்வம், அநிதரவசேர:-அந்யதாதாத்யஶந்யை:, க்வதேகவசோரிதியாவத். ஶ்ருதயே:-வேதை:, க்ஷாம்-ஸமதீம், ஸ்தோத்ரம், அஹ்யுத்யதாநாம்-உத்யுக்தாநாம், உபர்யூ-ஸ்வாதிஉபர்யூ, ஹஸ்த்யா ஶோபஸாநம்-அபோயவதாம், அதவ்வஶீக்ஷாயா:-ஸ்வரவணஉதா ஶிக்ஷகஶாஸ்த்ரஸ்ய, தக்ஷயாயோஸ்யூ, ஸ்வீதவசஸாம்-அவஶோர்க்தநாம், பாவஸாம், அநாதம்-பதேபதே, உதஜாதீநி-ஸ்வஸ்வரவர்ணோதாதாதீநி, ஜ்ஞாஹி:, ஸேஷ:, நிநாஷே:, ஸ்வயம்-ஸ்வரவணஉதா, ஶிக்ஷயேஸ்வயாவஅவயஸ்வ பாதுகாநாஷேஸ்வரவணஉதாதி ஶிக்ஷகவநக்ஷ உர்த்தபரிக்ஷ்யதே.

பெரியோர்கள் உன் விஷயமான வேதவாக்கியங்களைசசொல்லி உன்னை ஸ்தோத்திரம பண்ண ஆரம்பித்து, நடுவில் ஞானமிருந்து

அதனால் மோஹிததுஸ்வரம் முதலியவை தெரியாமல், தமோமாறும் போது அதை அவர்களுக்குத தெரிவிக்கிற சப்தம்போன்றன உன் நாதங்கள். (உங)

॥ச்லோ॥ அக்ஷுண்ணாம் கலபீ தரங்கம் ரஸஜ்ஞயா நிஷ்பீதவந்தம், ரா மாத்ருஷ்டம்ஸ்ருத சந்தஸாம் ராஜபாநீ வயஸ்யாநாம்। வ்ருத்தாவேசம் ஸஜதி யவநே பாதுகே ஸிஞ்ஜிதைஸ்தே, வேதாஸாரீ கா ஸாமய நாஷ ஸ்ரீஞீநீபஞ்ச நாத: ॥ (சoச)

அக்ஷுண்ணேதி. ॥வ்யா॥ ஹேபாதுகே, அக்ஷுண்ணாம்-ஸ்ரீய:பதிம், ரஸஜ்ஞயா-வத்தாஸ்யா, நிஷ்பீதவந்தம்-ஆஸ்வாதவந்தம், கலபீ-அநிவசநீய ஸௌந்தர்யாதிகுணம், தரங்கம்-யௌவநம், (ஸ்ரீரங்கநாதம்) ராமாஸ்-வர்ணா, த்ருஷ்டம்-வீக்ஷிதம், சரிதசந்தஸாம்-சரயாயாந்த்ருசந்தஸாம், ஸம்ஸ்காரவேதஸாகீதிவா. ரஸ்யசேதஸம்பாஷாவநாதிதிநீஷயா தீவ்விகஸ்: ராஜயாநீவயஸ்யாநாம்-ஸ்ரீரங்கநகரஸ்த்ரீணாம், வேதாஸாரீ-வித்ராகஷ்டக:, காஸாமயநாஷ:-சேதஸ்ய, ஸிஞ்ஜிதா:-சௌவஸ்த்ரா:, சஞ்ச:-சேநாஞ்ஞ:, நாத:, தே-தவ, யவநே:, ஸிஞ்ஜிதை:, வ்ருத்தாவேசம்-நிராக்ருதிம், "வ்ருத்தாவேசோ நிராக்ருதி:" இத்யமர: ஸஜதி. உபசேயேந பாதுகா நாதேந உபசாநஸ்ய சேநஜ்யாவேசஸ்ய திரஸ்காரவணநாத்வ்யதீவஹேதோரக்ஷாஸ:.

ஒருவராலும் இவ்வளவென்று அளவிடக்கூடாத ஸௌந்தரியாதி குணங்கள் நிறைந்தவரும் நல்ல வயதுள்ளவருமான எம்பெருமான் வீதிவழியாய் எழுந்தருளக்கண்டு அவரை ஸேவிக்க வேண்டுமென்று ஆசைகொண்டு அப்பட்டணத்துப் பெண்கள் ஓடிவரும்போது அவர்களின் மனதை ஆகர்ஷிக்கிற மன்மதனுடைய நாணொலியைப் பார்க்கிலும் உன் நாதமே மேலாயிருக்கின்றது. அவர்களுக்குப் பெருமாள் மேலிருக்கிற ஆசை, உன் நாதத்தைக் கேட்கிறபோது, அதிகரிக்கிற தென்கிறபடி. (உச)

॥ச்லோ॥ ரங்காயீசே ஸஹ கமலயா ஸாதரம் யாயஜூகே, ஸ்வா ரஸ்யம் ஸவநஹவிஷாம் ஹோத்ரு காஹர்யமாநே। நீயோஹி நிஜமம் வசஸா ஹித்யம்ஹ: வ்ருதீவே:, வ்ருத்யாசாவ ஜிஹ்வதி ஹவதீ பாதுகே ஸிஞ்ஜிதைஸ்ஸ்வை: ॥ (சoரு)

ஈஜாயீஸஜதி. ॥வ்யா॥ ஹேவாதாகே, ஹவதீ, யாயஜ-ஏடுகே:-
உஜ்யாஷீடுஷை:, (கர்மயோகநிஷ்டை:) ஸம்ஹாயீஸை, கம்மையா-ஶ்ரீ
யாவஸ, திவ்யம்-வது, ஹாநுஷ்தீத்யமாரு:. “திவ்யாவஷூளதிவிஹவே”
உதிவிஸு:. ஸவநஹவிஷாம் (யஜுஷைவதோஷைஸு்கா நாம்) ஸாஸம்-
பூரஷைாஸம், ஹோத்ரம், ஸாதாஸம்-ஆவாஸஹிதம்யயாத்யா, கூ
ஹ-பூயமோநவஸதி, நீதீயோஸி:-உதிநிகடவதியஸி:, நித்யம்-ஸதா,
கம்ஸஸம்-தாஷ்யதாநாம், வ்யதீஷெவ:-விரோயிஸி:, வெஷை:-கூ
தீயெ:, ஶிஜீதை:, நிமஷவஸாம், (கூஸாநவாராணாம்) வ்ய
த்யாஸாவம்-கூமதோ ஹமவாநிதி வ்யத்யாத்தாம் திஶவஸீவெதி ஶங்
கெ. வாதாகாநாஷெ ஹமவாதாஹாநவ்ய வெத வ்யத்யாத்தாக
த்வகவ்யக்ஷ்யதெ.

கர்மயோகநிஷ்டர்கள், தாங்கள் யாகஞ்செய்யும்போது தன்னு
டைய பாகத்தைத்திருவுள்ளம் பற்றவேண்டுமென்று வேதவாக்கியங்
களால் பெருமாளையும் பிராட்டியையும் எழுந்தருளப்பிராத்திக்கும்
போது நீ சபதிக்கிறது “இதோ எழுந்தருளுகிறுர்” என்று அவர்
களுக்கு உததரஞ்சொல்வதுபோன்றது. (உரு)

॥உரு॥ உபாஸ்யநூந ஒணிவாதாகெ கூம்
ஈஷை வாதாம்பஜ ராஜஹம்ஸீம் ।
வத்ய: வ்யஜாநா த்வஹஸ வஷூவஸும்
த்ஷவஷநம் வாஹந ராஜஹம்ஸா: ॥ (௬௦௬)

உபாஸ்யதி. ॥வ்யா॥ ஹேதணி வாதாகெ, வ்யஜாநாம் வ
த்ய:-வ்யஷண:, வாஹநஹூத ராஜஹம்ஸா:, வஷூவஸும்-வ
ரா, ஈம்ஷைஸ்ய, வாதாம்பஜயோ:, ராஜஹம்ஸீம்,' ஹம்ஸாநா
தம் பஜஸாஹவர்யா ஷெவதக்தி:. கூம், உபாஸ்ய-ஆராய்ய, த்ஷ
வநம், சுவஹஸு-வஷூவஸு:. நூநதிதய்கவெ்யக்ஷா. வாதாகா
நாதஸ்ய ராஜஹம்ஸவநவ்ய திரெகொ வ்யஜ்ய தஜத்யஸாகாரேணா
ஸ்காரயநி:.

பிரம்மதேவர்க்கு வாஹனங்களாயிராநின்ற ராஜஹம்ஸங்களெ
ல்லாம் உன்னை உபாஸித்துத்தான் உன்னைப்போல் இவ்வளவு மநோ
ஹரமாய் சபதிக்கக்கற்றுக்கொண்டனபோலும். (உசு)

॥ஶ்லோ॥ அநாதிமாயா ரஜநீவஶேந
ப்ரஸ்வாபவந்தம் ப்ரதிபோதயந்தம் ।
மந்யே நிஶாந்தோசித மங்களம் தே
ப்ரபாத நாந்தீமிவ பாதுகே த்வாம் ॥ (சா0ஏ)

அநாதீதி ॥வ்யா॥ ஹே பாதுகே, த்வாம், ஶப்தாயமாநாமித்யர்த்த:. அநாதே:-ப்ரவாஹரூபேணாவஸ்திதாயா:, மாயாயா:-ப்ரக்ருதே ரேவ, ரஜந்யா:-ராத்ர்யா:, வஶேந-அதீநதயா, ப்ரஸ்வாபவந்தம்-அத்யந்தநித்ராயுக்தம் ஸம்ஸாரிஜநம், ப்ரதிபோதயந்தம்-உத்பாதயந்தம் ஜாக்ரதம், நித்யம்-ஸதா, உதிதஸ்ய, (ஸம்பவாதிவிநாஶரஹிதஸ்ய) அபவர்க்க-திவஸஸ்ய, ப்ராக்காலே-ஶாஸ்த்ரே. ப்ரபாத நாந்தீம்-ப்ரபாதமங்களகாரிணீ ஸ்துதிமிவ, மந்யே. ரூபகஸங்கீர்ணோத்ப்ரேக்ஷா.

இந்தப்பிரகிருதியாகிய ராத்திரியில் வெகுகாலமாய்த்தூங்குகிற வர்களை எழுப்பத்தக்கதும், ஒருநாளும் அழிவில்லாத மோஹமாகிய தினத்தினுடைய உதயகாலத்தில் அநுஸந்திக்கபபடுகிறதுமான ஸு ப்பிரபாதம் போன்றன. உன் நாதங்கள். பாதுகாநாதத்தைக்கேட்ட வர்கள் இநதப்பிரகிருதியைவிட்டு நீங்கி மோக்ஷமடைகின்றனர் என் கிறபடி. (உஏ)

॥ஶ்லோ॥ ஶ்ருண்வந்தி ரங்கேஶ்வரயாத்ரா
காலேஷு தூரம் கருணாப்ரஸாதநம் ।
ஜநோ நு தே மணிபாதுகே த்வம்
ஶ்ருண்வநஸ்த தேஷ்வாஶ்ரிதவத்ஸலத்வம் ॥ (சா0அ)

ஶ்ருண்வந்தீதி. ॥வ்யா॥ ஹே மணிபாதுகே, த்வம், ரங்கேஶ்வர யாத்ராஸு, ஶரணாகதாநாம், ஸமாஶ்ரிதாநாம்-உபத்ரவம், ப்ரஜாநாம், ஆர்த்தத்வநி: ஶ்ருத்வா, ஶ்ருண்வந்தீ-ஆகர்ணயந்தீ, தேஷ்வேவ-ஆர்த்தேஷு, தேஷாம் ப்ரதீகாரே:-தேஷாம் ஸம்ஸாரேர:, தேஷாம் நாஶம், ஶீக்ரம் கரோஷி, அபி. ஸ்ரீரங்கநாதஸ்ய தத்: பாதுகாநாதோ தீநஜநாநாம் ப்ரதிபோதந ஹேதுக: தத்த்வ ஜ்ஞாநோத்ப்ரேக்ஷா.

ஸ்ரீரங்கநாதன் திருவீதிகளில் எழுந்தருளும்போது, அநாதஜ னங்களுடைய அழுகைக்கூச்சலைக்கேட்டு அவர்களிடத்தில் ஸ்வாமி

இரங்கட்டுமென்றுதான், நீ மெதுவாய் எழுந்தருளி மெல்லச்சப்தித்திருயோ. (உஅ)

॥மூ-லு॥ அஜெ ஶரத்-ஹம் ஶயிஷ்யத ஸூா
ஶரெ ஸாராண்யாவ தமொ ஶ-ஈரரெர: ।
ஶ்ருலொவவண: ஶ்ரு-ஈண-ஈயாம் ஹவத்யா
ஶீதானி வாஜாவநி ஶிஞ்சிதானி ॥ (சஂகூ)

அஜரஇதி. ॥வ்யா॥ ஹெ வாஜாவநி, அஜெ-வாரஜகொமெ, ஶ்ருலெண உவவண:-ஶ்ருாஜ:, அஹம், ஶஶ, தாம்-வ்யஸிதாம், ஆதி-ஹம்வீஜாம், ஶயிஷ்யத்ஸூத:, ஶயிதஈஜிதுஶ-ஹ: ஆவதத:-ஆஜதத:, ஶஈ ரரெர:, அரெஸாராணி-வீஷ்தாமஜநாயென வஈரொராஜாணி, வலெதஈ ஹஜவலெதாவி க்ஷுஞ்சிதாநாம் ரக்ஷாக்ஷுராதிஶயொக்ஷீதிஹாவொ வ்யஜ்யதெ. ஶீதானி, ஆஹாஜநாநிஹவத்யா:. ஶிஞ்சிதானி, ஶ்ருண-ஈயாம்-ஆகண-ஹயெயம். வெயொஃஂகார:.

சரமதசையிலுண்டான அடியேன் துக்கங்களை நீக்கும்படி பெருமாள் எழுந்தருளும்போது அவர்க்குமுன்னமே உன் சப்தங்கள் கேட்குமன்றே ; அவைகளைக்கேட்டுச்சுகமடைகிறேன். (உகூ)

॥மூ-லு॥ ஸாஉ-லுநி ரஜெஶுர வாஜரக்ஷ
ஶ்ருாலெத்ர: விஸஜெ ஸவ ஶிஞ்சிதானி ।
வவஜ்ய விஜெ்யாவ விதா நஶெஷா
நஜஹதா நாதவிஜ: கஷாயாநு ॥ (சகஂ)

ஸாஜ-லுநீதி ॥வ்யா॥ ஹெ ரஂஜெஶுர வாஜரக்ஷ, ஸாஜ-லுநி-ரஸாவஹாநி, தவ, ஶிஞ்சிதானி, ரஸாயநாநீதி வ்யஜ்யதெ. ஶ்ருாலெத்ர:-ஶ்ருவலெண:, ஜிஹாவிரிதி வ்யஜ்யதெ. விஸஜ:, ஶ்ருவணலெவாநகெவ நாஜ்யவஸீயதெ. ஆதவிஜ:-விஜவிவிலெகவஜ:. ஶரீரஸாவாவிஜ்ஞா இத்யவி ஶ்யெ. ,, ஆதாயலெதாயதிவா-ஹ விஸாவொ வஹவஷ-ஹவ" இத்யரர:. அஜஹதாநு-அஜ:கரணஶாஶ்ரிதாநு, ஆஸ்யாஜஹதாநி த்யவி-அவிஜ்யா-அஜ்ஞாலெநந, வக்ஷ்த்யாவ, உவவிதாநு-வயி-ஹதாநு, அஶெஷாநு-ஸவஹாநு, கஷாயாநு-விஷயாநஈராஜாநு, ,, கஷாயொரஸ ஹெஜெவஸ்யா ஜநஈரா ஜெ விலெவலெந" இதி விஶ்வ: தஈவராவ்யரஸஜெஜாநித்யவி. வவஜி-ஶயஜி ஶெஷாநஈவராணித லெகஜெஶ விவதி-ஹாரலு வகஜெஂகார:.

அறிவுடையோர் மிகவுமினிப்பான உன்னோசைகளைக்கேட்டுத் தங்கள் பாபங்களை நீக்கிக்கொள்ளுகிறார்கள். அமுதத்தைப்பானம் பண்ணித் தங்கள் வாயிலிருந்த கசப்பைப் போக்கிக்கொள்ளுகிறார்களென்று மோர்கருத்து ஏற்படும். (௩௦)

॥ கவெவதி ரஜாயிவதெ ஸகாஸா
தவெக்ஷெணைஷ ஜநெஷ ரக்ஷாம் ।
உதாரநாதா ஜணிபாதுகெ க்வா
ரோதித்யநுஜ்ஞாக்ஷர மிஜிரஞ்ஜீ ॥ (௪௧௧)

கவெவதீதி. ॥வ்யா॥ ஹெரம்ஹேஷ்ரபாதரக்ஷ, ஜநெஷ, நீ நெஷதி மந்யதெ. ரமாயிவதெ:, ஸகாஸாக், ரக்ஷாம்-ரக்ஷணம், கவெக்ஷெணைஷ ஸதீ, உதாரநாதா-உக்ஷிணஸபாம், கவெக்ஷிதகாரா க்ஷநாதாதிதி யாவத். "உக்ஷிணெஸரஹெராதா" ஜத்யமர:. க்வாம், ஜதிதி, அநுஜ்ஞாக்ஷரம்-அஸ்யுபமஸம், "ஜதி திவஹாவஸ்ஸாதி, ஜதித்ரிஹொத ஜநஜாநாதி" ஜத்யாத அநுஜ்ஞாயத்தயா ஜகார:ப்ரயுஜ்யதெ. "ஜகாரஸ்யாதநுஜ்ஞா யாரதநுவாமஜெ" ஜதிநாநாய ரதஜாயாம் உஜிரஞ்ஜீ-உவ்வாரயஞ்ஜீ, கவெவதி. ஜத்யநுஷ்கா. 'ரக்ஷாஸாநு' ஜதீ நெநாகந 'ஜம்' ஜத்யஸ்யுபஸஞ்ஜீதி ஹாவ:.

நாதனற்றவர்கள் எங்களைக்காக்கவேண்டுமென்று ஸ்வாமியைப் பிரார்த்திக்கும்போது நீ 'அப்படியே ஆகட்டும்' என்று உத்தரஞ் சொல்லுகிறாய் என நினைக்கிறேன். (௩௧)

॥ மயூஷிஷ:ஸௌர விஹாரஹெதா
ருஜ்ஜஸ நாஜீக்ஷயஸீவ ரொத:।
வாரஞ்ஜஹாஜொ ரணிபாதரக்ஷ
வஜாயரெண்யா ருணிநிஷெவாராணீ ॥ (௪௧௨)

மயூஷிஷஜதி. ॥வ்யா॥ ஹெரொத:, ரணிபாதரக்ஷ, மயூஷிஷ:, ஸௌரவிஹாரஹெதா:, ஸஹஜவஞாரகாரணம், க்வம், வாரஞ்ஜஹஜா:-வாஸ்யதவதிநெந்யா:, வஜாயரெண்யா: ஸ்ரீரங்கநெந்யா:, ரணிமயாநி, நிஷெவாராணீ, ரஜஸநாநு-ரொநாஜுஸபாநு, ஸீக்ஷயஸீவ-ஹாஸயஸீவ. ஜத்யநுஷ்கா. தயா ஸ்ரீரங்கநிஷெவாரவாவெக்ஷயா பாதுகாநாதஸ்ய வ்யதிரெகொவ்யஜ்யத ஜதி ஸங்காரெண ஸங்காரயநி:.

பெருமாள் எழுந்தருளும்போது அவரோடுகூட எழுந்தருளுகிற பிராட்டிமார்களுடைய சிலம்புத்தண்டைகளை உன்னைப்போல சபதிக்கும்படி கற்பிக்கிறாய்போலும். (கூஉ)

॥ஶ்லோ॥ ப்ராஸ்தாநிகேஷு ஸமயேஷு ஸமாகதேஷு
ப்ராப்தா பதம் பரிசிதம் த்விஜபுங்கவேந ।
புஷ்ணாஸி ரங்கந்ருபதே மணிபாதுகே த்வம்
புண்யாஹகோஷமிவ மஞ்ஜுமணிப்ரணாதை: ॥ (சககூ)

ப்ராஸ்தாநிகேஷ்விதி. ॥வ்யா॥ ஹே மணிபாதுகே, ரங்கந்ருபதே:, ப்ராஸ்தாநிகேஷு-யாத்ராஹேதுஷு, தத்ஹேதுகேஷ்விதி யாவத். ஸமயேஷு, ஸமாகதேஷு ஸத்ஸு, த்விஜபுங்கவேந-பக்ஷிராஜேந, ப்ராஹ்மணோத்தமேந ச, பரிசிதம்-அப்யஸ்தம், பதம்-வர்ணம், ஸ்தாநஞ்ச, ப்ராப்தா, த்வம், மஞ்ஜுமணிப்ரணாதை:, புண்யாஹகோஷம்-ஸ்வஸ்திஶப்தம், புஷ்ணாஸீவ-கோஷயஸீவ. த்விஜபுங்கவேந பரிசிதத்வோக்த்யா புரோஹிதபாவ: பாதுகாயாம் வ்யஜ்யதே. ஶ்லேஷாநுப்ராணிதோத்ப்ரேக்ஷா

ஸ்ரீரங்கநாதன் வெளியிலெழுந்தருளும்போது உண்டாகிற உன் சப்தங்கள் அவர்க்கு ஜயமுண்டாவதற்காகச்சொல்லுகிற ஸ்வஸ்தி வாசனம் போன்றன. இங்கே பாதுகையைப்புரோஹிதனாய் அருளிசெய்தது காண்க. (கூகூ)

॥ஶ்லோ॥ ஶ்ருதத்வநேருசிதமுத்தர ஶங்கயேவ
கர்ணேஷு தேஷு நிநதேந கரிஷ்யஸீதி ।
மௌநம் பஜந்தி க்ருதிநோ மணிபாதரக்ஷே
புண்யேஷு தேவி புலிநேஷு ஸரித்வராயா: ॥ சகச

ஶ்ருதேதி. ॥வ்யா॥ ஹே தேவி, மணிபாதரக்ஷே, க்ருதிந:-காவ்யஜ்ஞா:, ஸந்த:, த்வம், ஶங்கயா-ப்ரதிஸமயே, ஶ்ருதத்வநே:-தீநஶப்தஸ்ய, உசிதம்-யோக்யம், உத்தரம்-'ஶாமேஹேஷ' இதி ப்ரதிவசநம், கர்ணேஷு-ஶ்ரோத்ரேஷு, தேஷு நா, நிநதேந, கரிஷ்யஸீதி-புண்யேஷு, ஸரித்வராயா:-காவேர்யா:, புலிநேஷு, ஸைகதேஷு, மௌநஸ்திதிம், பஜந்தி. பாதுகாநாதே ஶ்ருதி காவ்யாக்யாத்ரஸ்ய உத்ப்ரேக்ஷ்ய க்ருதிநாம் ஸ்திதௌ தத்த்வஜ்ஞ ஶாஸ்த்ர ப்ரேக்ஷ்யத இதி த்வயோஸ்ஸங்கர:

தங்களுக்கு மரணம் நேரும்போது தங்கள் கூச்சலைக்கேட்டு நீ தகுந்த உத்தரஞ்சொல்லுவாய் என்றுதான் பெரியோர்கள் இந்தக் காவேரிக்கரையிலேயே வஸித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். (௫௪)

ஶ்லோ॥ உபேத்ய பஶ்சாத் த்ரிதஶேந ஶங்கஸ்ய ஸங்கீ
யாத்ராஸ்வவேலேஷு விபோ: ப்ரதிஸ்வநஸவ்யா ।
வீராயிதாநி விராதோபஹிதாநி நந்தந்
ஶ்ருத்வைந: ப்ரயயஸே ஶௌரிபாதுகே த்வம்॥ ௪௧௫

உபேத்யேதி. ॥வ்யா॥ ஶௌரி பாதுகே, விபோ:-ஶ்ரீரங்கநாதஸ்ய, உபேத்ய-பார்ஶ்வமுபேத்ய தக்ஷிணே, பஶ்ச:-பஶ்சாத்பாகே: த்ரிதஶேந, நிபுணேந, ஸாந்த்ரவிக்ருதி க்ருதேந, ஶங்கஸ்ய, (ஶங்கஸ்வரஸ்ய) ஸாமந்தாபேந, யாத்ராஸு-ப்ரயாணேஷு, உத்ஸவேஷு, ப்ரதோஷவாஸரேஷு, ப்ரதிஸ்வநஸவ்யா-ப்ரதிஸ்வநேத்ராத்மிகா, அவிநாஶிநேதியாவத் த்வம், விராதேஷு-ப்ரயாணாந்த விக்ருதிவ்யாபக பதேஷு, உபஹிதாநி-க்ருதாநி, வீராயிதாநி-வீரக்ருத்யாநி, (ப்ரயாவீரக்ருத்யம் உபேத்ய) ஶங்கநாதஸமந்வயம் ப்ரார்த்ய வீரக்ருத்யம், உத்ஸவேஷு ப்ராந்தவீரக்ருத்யேதி விவேக:. “ப்ராந்தவீரோ ப்ரயாவீரோ ரணவீரஶ்ச ஸத்ரியா” இத்யபியுக்தா:. வீரஶப்தோऽத்ர க்ருத்ஸ்நார்த்த ஸாபேக்ஷ:. ஶ்ருத்வைந:, ப்ரயயஸே ப்ரத்யாபயஸி. நந்தந்தித்யந்வய:.

நீ எம்பெருமான் எழுந்தருளும்போதெல்லாம் கூடவிருந்து சப்தித்துக்கொண்டிருப்பதைப் பார்த்தால் அப்போதைக்கப்போது அவர் லோகோபகாரமாய்ச் செய்கிறசெயல்களையெல்லாம் யாவருமறியும்படி பிரசித்தப்படுத்துவதுபோலிருக்கிறது. (௫௫)

ஶ்லோ॥ ஶ்ரோதாந்தம் ப்ரப்ரத்தவஶா விமதஸ்தாநாம்
வ்யாஸஜ்யைஷு கரணம் விஷயேஷ்வஜஸ்ரம் ।
கண்டகிநீஷ்வநிஶம் ரஹஸ்யம் த்வம் பாதுகே ஸ்வம்
ஸம்போதயஸ்யநகம் ஸஹஜாநந்தகம் வா ॥ (௪௧௬)

ஶ்ரோதந்தீதி. ॥வ்யா॥ ஹே ஶௌரிபாதுகே, ஸஹஜாநந்தகம் வா-நிஸர்க்கேதாப்ரயோஜந: ; த்வம், நிஶமேப:-வேதேப:, ஸ்தாநம், ஶ்ரோதாந்தம், ப்ரப்ரத்தம், அஜஸ்ரம்-ஸதா, விஷயேஷு-ஶப்தாதிஷு, வ்யாஸஜ்ய சீநாநி-வ்யாஸங்கவந்தி, கரணாநி-ஶ்ரோத்ர

தீமி, யஸ்ய தம். ஈரம், ஸுகூடுணீ ஜநெந்தூ: ஸ்பூரிகீ:, ஸந்தக்ஷ்ம்-வ்ரு திக்ஷணம், ஸம்லோாயயவி-ஸாவயாநயஸி. ஸத்ர ஸம்லோாய்நஸ வ்ஸுஉக்ஷெ்ரக்ஷ்யெத.

உன்னை அடியேன் ஸ்தோத்திரம்பண்ண ஆரம்பித்து நடுவில் அடிக்கடி அறியாமையால் விஷயாந்தரங்களில் புத்தியைச்செலுத்தும்போது நீ அப்படியிருக்கவொட்டாமல் மறந்த விஷயத்தை ஞாபகம் பண்ணுகிறாய். (நகா)

॥ஶ்லோ॥ தெவஸ்ய தாநவ ரிபொா உதூணிவாதுரக்ஷெ
வ்ருஷா்ந உதுஸ்வியள வ்ருதிவஞ நாதூம் ।
ஶரணெஷு ஸாயவ ஜதி ஸ்வயஶாவஞீம்
ஜாநெ ஜமதிதய ரக்ஷண தீக்ஷிதா த்வம் ॥ (சகஎ)

தெவஸ்யெதி. ॥வ்யா॥ ஹெஶணீ வாதுரக்ஷெ, தாநவாநாம், ரிபொா:, தெவஸ்ய-ஶ்ரீரங்கிண:, வ்யூநாந-விஷெ-வ்ருயாணாக்ஷெ, ஶம்ஶுஸ்வியள-ஸஹக்ருத்ய, வ்ருதிவஞநாதூம்-வ்ராக்ஷஸநாம். ஜமதிதயஸ்ய-தெத்ரொாக்யஸ்ய, ரக்ஷணெ, தீக்ஷிதாம்-ஸஜீக்ருதநியஶாம் தெஹஸாயவ:, ஶரணெஷுஷயம் த்யஜத, ஜதி, ஸ்வயம், ஞுவஞீம்-வதுஞீம், ஜாநெ. உதுவெ்ரக்ஷா.

ஸ்வாமி அஸவாரதம்முதலிய காரியங்களை உத்தேசித்து வெளியில் எழுந்தருளும்போது நீ சப்தப்படுவதைப்பார்த்தால் ஸாதுக்களைப்பார்த்து நீங்கள் இனி பயப்படவேண்டாம் என்று அபயப்பிரதானம் பண்ணுவதுபோலிருக்கிறது. (நஎ)

॥ஶ்லோ॥ ஸஞ்சாரவிஹ்ரெ மதள ஶணிவாதுகெ க்ஷம
வாதுரவிநூ ஶயிமஶ்ரு வாரஸ்ய வரம்ஸ: ।
ஜாதஸ்நா வ்ருதிவதும் ஜவஸீவ ஸங்கதம்
விதராவணம் கிஶவி ஹெவெரிவாரயிநீநாம் ॥ (சகஅ)

ஸஞ்சாரெதி. ॥வ்யா॥ ஹெஶணீ வாதுகெ, க்ஷம், வாரஸ்யவரம், ஸ:, ஸஞ்சாரவிஹ்ரெ மதள-ஹெஸ்ரஷீஶாஸஞாரெ, வாதுரவிநூம், ஶயிமஶ்ரு-வ்ராவ்ய, ஜாதஸ்நாஸதீ, ஹெவெரிவாரயிநீநாம்-மத்ரெஸநாநாம், விதராவணம்-வஶாயநஸாயநம், கிஶவி-வ்ருவிஜக்ஷணம், ஸங்கதம்-ஶத்ரும், வ்ருதிவதும்-வஹெவஹெ க்ஷணெக்ஷணெஷு ஜவஸீவ. வாதுகாஸஹ்ரவணெந மத்ரெஸநாவஶாயநாத். ஞாஹெ ஸங்கதஶத்ருக்ஷெ்ரக்ஷ்யெத.

பெருமாள் எழுந்தருளும்போது 'சத்ருசேனையெல்லாமோ டிப்போமபட ஒருமந்திரம ஜபிககிறுய்போலும். (௩அ)

॥௨-௫॥ ரக்ஷாய பூ ஶ்ரித ஜநஸ்ய ஸஹஸ்ரதாம்ந
ரங்கேஶ்வரஸ்ய ஶரதி ஶேஷ ஶயநாதுபேதா: ।
நாதா ஸ்துவ ப்ரஸ்தித ஸ்வா மணிபாதுரக்ஷ
வ்யாக்யாநமந்த்ர நிநதாஸ் வ்யபதே ஶவந்தி ॥ (௪௧௯)

ரக்ஷாயஇதி. ॥வ்யா॥ ஹேமணி பாதுரக்ஷ, ரங்கேஶ்வரஸ்ய-க்ஷீ ராப்திஶாயிநி, ஶரதி, (ஸ்தித) ஆஶ்ரிதஜநஸ்ய, ரக்ஷாய, ஶே ஷஶய்யா ஶயநாத் ஶயநாத், ஸஹஸ்ரதாம்நஉத்திஷ்டதி ஸதி, ஶரதாகஶ்யாம க்ஷீராப்திஶாயிந உத்தாநஶாயஸ்ய விஜயம். ப்ரஸ்திஸ்வா:-ப்ரயாணஸமயேநாதா:, தவ, நாதா: வ்யாக்யாநா யகா:, ஶப்த நிநதாஸ், வ்யபதேஶவந்தி ப்ரஸ்தாநாவித்: ஶத்ருக்ஷயஸ்ய, ஸவ ந்தி வ்யபதேஶவந்தி த்ராதிநா ஜநஸ்யஸ்தாவ:. பாதுகாநாதே வ்யா க்யாநாக வாக்யஸ்யேபாஷகவசநஸ் வ்யக்த்யேத.

தம்மடியார்களைக்காப்பதற்கு சரத்ருதுவின் துவாதசியில் யோகநித்திரையைவிட்டு ஸ்வாமி வெளியிலெழுந்தருளும்போது உன் ஒலிகள் பிரயாணவாத்தியகோஷங்கள்போன்றன. (௩௯)

॥௨-௫॥ நித்யம் பதாம்புஜ ஸமாஶ்ரித தேவிகாம் க்ஷாம
தேவீஜநஸ்ய தமஸா மணிபாதுரக்ஷ ।
ஸம்பத்ஸுபோஷ விஶவாம் மதிபி நிஜாபி:
ஶ்ருத்யேவ ந த்யஜதி ரங்கஸமாஶ்ரிதாவி ॥ (௪௨௦)

நித்யமிதி ॥வ்யா॥ ஹேமணி பாதுரக்ஷ, தேவீஜநாநாம்-லக்ஷ்மீ நாம், ஸ்வயதஸ:, (ஶ்ரமாநு) ஜனனயோ:, ஸ்வக்ஷீதிவதநா ஞாஸ் உபஶோபாஸ் ஜபதேஸ்ஜதி ஸ்வஸ்ய:. ஜபே ஜபாதே ஶஶ. பதாம்புஜஸமாஶ்ரிதா, வபிந்யஸ்யதா ஸமஸ்வரணஸவி ஸ்தோவிஷய ஜத்யது:. நித்யம்-ஸதா, தேவிகாம்-ரக்ஷிகாதிவ வஷீபோம், நிஜாபி:,ஆத்மீயாபி:, மதிபி:-ஸஞ்சாரைர: உபாதேய ஶ்ச, "மதிஸஞ்சரபாஶாயாஸு ஆஶாநயாஸ்ரோஹ்யபாயயோ:" இதி விஶ்வ:. ஸம்பத:-ஸஞ்சாதம், பேஷவ்ய நாதஸ்ய ஶ்ரீரவ ஶ்யாஶ்ச, "பேஷோஷா நிதிபுவநாதஸ்வஸ்வாமீரவஶ்யவி" இதி நாநாயது ரத்நா. விஶவ:-நிவ்ருத்தி: யஸ்ய, விஶவோ நிவ்ருத்

தஸ்ய பதே” இதி விஶ்வ:. ஸாவித்ரீ:, யஶோதாஸ்தாம், க்ஷாம், ராகவ ஶாஸ்த்ரிதோ வ்ருத்திமர்யாதா நிஷேதாபி, நந்தநஸ்தாநஸ்த்ரீஷு தோபி, ஸ்த்ரீத்வ மோபிகாஜந ப்ரேமக்ஷேவ, நந்ததி நந்தஹாநி ஹ்ருஷ்டாநாம் ப்ராணிநாம் ஸாக்ஷிணீயம் இதி ப்ரேக்ஷா.

கண்ணபிரான் உன்னை கோபஸ்திரீயென்று எண்ணித்தான், இந்தத்திருவரங்கத்திலே கூடவிடாமல் வைத்துககொண்டிருக்கிறார். மோபிகா-எனபதறகு ரக்ஷிக்கிறவளென்றும கோபஸ்திரீயென்றும் வெளஷிஹவா-எனபதற்கு சப்திக்கிறவளெனறும் இடைச்சேரியினுடைய சமபததையுடையவளென்றும் அர்ததமாதலால் இநதசசபத சிலேஷையைக்கொண்டு பாதுகையை கோபஸ்திரீயென்று அருளிச செய்தது. (சO)

॥ஶ்லோ॥ ப்ராய: பதாவநி விபோ: ப்ரணதார்த்திஹந்து:
ப்ரஸ்தாநமங்கள விதௌ ப்ரதமோதிதாநி ।
க்ஷ்வேளிதாநி ஸத்ருஶி ஸ்வபரோதயேஷு
காலோசிதாநி கநககாஹள ஶப்தநாதாந் ॥ (சஉ:க)

ப்ராயஇதி. ॥வ்யா॥ ஹே பதாவநி, ப்ரணதாநாம், ஆர்த்தி:-ஹந்து:-நிவர்த்தகஸ்ய, விபோ: ப்ரஸ்தாந மங்கள விதௌ, (நிர்கமே) யாத்ரார்த்த மங்களவிதாநே, “ நிர்கமே ப்ரஸ்தாநம்” இதி ஸஜ்ஜ ப்ரதமோதிதாநி-பூர்வமுத்பந்நாநி, க்ஷ்வேளிதாநி, (சப்தாஃ) காலோசிதாநி-யாத்ரா ஸமயோசிதாநி, கநகமயாநாம்-காஹளாநாம், ஶப்தநாதாந், நாதாந் ஸத்ருஶி, ஸ்வயம், ப்ராய:-ஹேதுபாஹுல்யேந, ஶ்ரீரங்கே வீதீராம மந்த்ராயேந பாதுகாநாத ஜநிதஶப்தை: மங்களாயகாஹள ரவஸாத்ருஶ்யே ப்ரேக்ஷ்யதே.

ஸ்வாமி எழுந்தருளும்போது உன் சப்தங்கள் முன்னமே உண்டாகி அக்காலத்தில் வாசிககிற வாத்திய விசேஷம்போல் நான்கு திக்கிலும் பரவுகின்றன. (சக)

॥ஶ்லோ॥ ஶ்ருதிப்ரதிதம் ப்ரதிபதம் நிர்நதேது ஹம்ஸீநா
மாமந்த்ரய ரேகத்ய மதநஹாஸ மங்கமதே ।
உதாஸ்யதா ஶ்ரிய தீவ்யதி ஶாஸ்மநாஞ்
[illegible]

ஶ்ருதிப்ரமிதேதி ॥வ்யா॥ ஹே ஶௌரி பாதாவநி, த்வம், ஶ்ருத்யாதிபி: ஸ்வரை:, ஸ்வாத்யம் ஸ்வாதநீயம், கேயம், ஸாமகாநம் ப்ரணகம், கேதவ, ஸந்தர்ஹாஸம் ஜாஹாத்ரயம், உத்பாஸ்யதாம் உபேத்யதாம் ஸேவகைர்ஜநாநாம், ஸாமகாநாம் ஸ்தோத்ராணாம், ஶ்ருதிப்ரமித:, "ஶ்ருதிப்ரமிதம் விஸ்தரேண" இத்யுக்த:. ஶ்ருதிகண: ஷட்ஜாதி ஸ்வர:, ஷட்ஜாதிஸ்வரை: ஸ்வரவிஶேஷைரிதியர்த்த:. ஸாமகாநாத்யயநே பரிபூர்ணவ்ருத்தி ப்ரஸங்காதயோக்தி: ஸ்ரீநாம் (ஸ்தோத்ராணாம்) நிநதை:, காநஸ்ய விவக்ஷிதகாநாநுகுண ஸ்வரோத்க்ஷரமாநஸ்ய, பாதாநம் விதரண நியதம் வ்யாவ்ருத்தம் யதாததா, தத்தத் த்யாநகம்யேநேதியர்த்த:. இத்யலம். நியதஜித்யர்த்தா யத்ரைவ ப்ரஸ்தாவோக்தா உத்ப்ரேக்ஷா.

ஸாமகாதைகளால் உன்னை ஸ்தோத்திரம்பண்ண ஆரம்பிக்கிறவர்களுக்குக் கானம்பண்ண வேண்டியவிதத்தைக்கற்பிக்கிறாய்போலும். (௪௨-)

॥ஶ்லோ॥ ரத்யாஸு ரங்கந்ருபதே ஶ்ரீபாதரக்ஷே
க்ருத்வா ப்ரஜநிதா ஶ்ருதயோ: பதாநா: ।
ஸம்ப்ராப்தேதா காஸ்யாம் பௌரஸுந்தரீணாம்
ஸம்பத்யதே ஶ்ரவணமோஹநமந்த்ரகோஷ: ॥ ௪௨௭

ரத்யாஸ்விதி. ॥வ்யா॥ ஹே ஶ்ரீபாதரக்ஷே, தவ, ஶ்ரீரங்கநாதேந ஜநித:, ஶ்ருதிபி:, பதாநா:, ரத்யாஸு, ரங்கந்ருபதே:, ஸம்ப்ரதே, உத்ஸவகாலோத்ஸவதீ, ய:, பௌரஸ்த்ரீணாம், பௌரஸுந்தரீணாம் — ஸ்ரீரங்கநகரவாஸிநீநாம், ஶ்ரவணாநாம் — ஶ்ரோத்ராணாம், மோஹந: வஶீகரணம், ஶ்ருதிஷ்டிகரணமியர்த்த:. மந்த்ரகோஷ:, ஸம்பத்யதே ஜாயதே. ஸமவகத்ருஷ்டிமாத்ரமதாநாமேவ மந்த்ரம் த்வம்ஶீக்ருதாஶ்ச பாதுகாநாதா ஸம்ஸாரவிஷயாநராம் பரித்யஜ ந்தீதிபாவ:. உத்ப்ரேக்ஷாலங்கார:.

வீதியில் ஸ்வாமி எழுந்தருளும்போது அவர்மேலாசைகொண்டு ஓடிவருகிற பெண்களை வசியம்பண்ணுகிற மந்திரமாயிருக்கின்றன

॥ஶ்லோ॥ ஶ்ருத்யாஶ்ரிதேஷு ஸவிதேஷு வாரத்யஹ்ருத்யா
நந்தைர்வரம் விஶதி ரங்கபதௌ ஸமீபம் ।
வ்யாபோஹநேந பவதீ ஸம்ப்ரதாயஶோ த
ஶ்ருத்யாஶ்ரிதேந பதகோவதிஷ ஸ்வஹஸ்தம் ॥ (௪௨௪)

சூகவதிகேஷதி. ॥வ்யா॥ ஹே வாத, ஹவதீ, ரஹவதளா, சூகவதிகேஷு ஸமயேஷு-சுவராவதகாயேஷு, ஹமாதிதியாவகர. ஷாத்ராநு-வாதிஜநாநு, சுவவாரா-நிவதரா, சுஜேஃவாரம், விஶதி ஷதி, வராமோஹநேந-தெவ மோவெஶ ஜநகேந, மேஜுநா, ஸ நேந, ஸாதராஶாம்-ஷ்க்ராதிநாம், மேதநோவநிஷதஃ-மோஶாஹ் ரஹஸ்ய-ஶாவவசயம், ரதிகததவ்யகுதியாவகு. கயீநேதிஉ வதிஶதீத்யம்ஃ. வாதகாநாத ஶ்ரவணாதத்ராதகாரவாத ஶஜதி ஹாவஃ சுதாரத்ரவநெஶகு மோகவெக்ஷ்யதெ.

ஒவ்வொரு தருணங்களில பெருமாள் பரிஜனஙகளையெல்லாந் தடுத்து அந்தப்புரததுககு எழுநதருளும்போது உன் நாதத்தைப் பார்த்தால் நீ பிராட்டிகளுக்கு காமரஹஸியத்தைப் போதிப்பது போன்றது (சச)

॥மேஹ॥ யாதராவிஹார ஸமயெஷு ஸமேதித தெ
ரஹாயிவஸ்ய வரணாவநி மேஜுநாதம் ।
வராகமெஷ்ய மேஶ ஶஹணாய வாம்ஸாம்
ஸஜொஹநம் ஶபரீத இவ வதீமேஃ ॥ (சஉ௫)

யாதெதி ॥வ்யா॥ ஹேவரணாவநி, ரஂஶாயிவஸ்ய, யாதராரஹ வஸ்ய-உதவரஹவஸ்ய, விஹாரஸ்ய-ஸஞ்சாரஸ்ய, "யாதராத யாவநோவாயெ ஶதஜெவாவநோதவெ" ஜதிவிஷ்ஃ ஸமயெ ஷு, ஸமேதிதம், தெதவ, மேஜுநாதம், வாஂஸாம்-வாரஷா ணாம், ஜநியஸாவாநாம், (நதஶஹண கநூணாம்) வரா காஂஷாநாம்-ஸஂஹாஜாநாம், ஜஂதியாணாம்-வக்ஷ்யாதீநாமெவ, மேஜி ஶாணாம், ஶஹணாய, ஸஜொஹநம்-சூஸகிஜநகம், ஶபரீதம்-கிராதஶாநிவ, வதீமேஃ. ஜதகவெக்ஷா. ஶபரஶாநஜ்ய ணாநஶாஜவ வாதகாநாத ஶ்ரவணாஸகேஷு வாஂஸாம் ஜோதெஷு ஜதஶமஂதியாண்யவி ஸவாநிஹவஞீதி ஹாவஃ.

பெருமாளுடைய யாததிரேசசவஙகளில் நீ மதுரமாய் ஒலிப்பது ஜனங்களுடைய இநதிரியங்களை வசப்படுத்துவதற்குத்தானென்று நினைக்கிறோம. இநதபபாதுகாநாததைதை மான்களைப்பிடிப்பதறகாக வேடன பாடுகிற பாடடோடு உவமித்தது காண்க. (ச௫)

[illegible] (சஉசு)

[illegible]

பெருமாள் காவேரிக்கரையிலெழுந்தருளுங்காலங்களில் அவர் எழுந்தருளுவதைத் தன் தாயாரான காவேரி அறிநதுகொள்ளட்டுமென்று பிராட்டிதான் தன் பிறந்தகமான ஸமுத்திரத்தினின்றும் வந்த ரத்தினங்களை உன்னிடத்திலிழைத்தாளோ. (சசு)

[illegible] (சஉஎ)

[illegible]

ஸமாப்திக்ஷிதேக்ஷணீயை:, ப்ரஸாதோத்ஸவை: உத்ஸவை:, நாதேஷு, நாயகம்-ஸ்ரீரங்கநாயகம், நாதாவஸாநேத்யாதிகாமே, நிலய:-ஸ்தாநம், யஸ்ய தமேவ, ஸ்வஸ்மின் தஸ்ய பாதுகா ஸப்தம் நிவ்ருத்திமாவ:. நாதாவஸாநஸப்தேந யோகதஸாயாம் ப்ராணவாயு ஸப்த நிவ்ருத்திகாமே, நிலய:-ப்ரத்யக்ஷதயா ஸ்தாநம், யஸ்ய தம் தயா ப்ரத்யக்ஷம், ஸ்வயம், வஹஸீவ. பாதுகாஸப்த நிவ்ருத்திகாமே ஸமஸ்தஸ்தாநமேவ யோகஸாஸ்த்ர ப்ராண நாதாவஸாந காஷ்டா வஸாநதயா ஸ்ரேஷ்டமாயாயவஸீயதே. நிவ்ருத்தே தஸ்ய யோகிந: ஸ்வேச்சயா ப்ராணஸப்த நிவ்ருத்தௌ ஸமஸ்தாவஸ்தாகாரேண ஸவதீதி தத்வ:. ஸ்ரேஷ்டாநாம் ப்ராணிநாம் ப்ரத்யக்ஷாநுகாரஸ்.

பெருமாள் எழுந்தருளும்போதெல்லாம் நீ சப்திப்பதைப்பார்த்தால் அவர் நாதாவஸாந நிலயர் என்பதை யாவர்க்கும் தெரிவிப்பதுபோன்றது.

நாதாவஸாநநிலயர் என்பதற்கு பாதுகாசப்தமோயும்போது நிற்கிறவரென்றும் யோகத்தில் பிராணவாயுவின்ஓசை நிற்கும்போது பிரதத்தியக்ஷமாகிறவரென்றும் அர்த்தம். (சஎ)

॥ ॥ ஸாயாஸரோஜேக்ஷண யாதவயோ: ப்ரணயீ பாதுகேஷு
மேதஸ்ய காந்தாரிபோ: ஸ்ரீஷ்டாக்ஷ்ரேஷ்ட ।
ஸஹ்யாவி ஸிஞ்ஜிதமிஷா உதாவதப்ராநம்
ந்ருத்தநாயிகா ஸக்யவிஷயம் ஸமஹம் ப்ரதீக்ஷ: ॥ (சஅ)

ஸாயாஸரோஜேக்ஷிதி. ॥ப்ராமேஹணீ பாதுகே, ஸம்போயந ஸிவரநம். காந்தாரிபோ:, மேதஸ்ய, யாதவயோ:, ஸாயாஸரோஜேக்ஷ-விஸேஷமேஹஸ்ஸாவேந ஸாமாந்யேஷு, ஸ்ரீஷ்டாக்ஷ்ரேஷ்ட-ஸாமாந்யத்வேந ப்ரத்யாவேஷு, ந்ருத்தநாயிகாஸக்யவிஷயம்-ஸஸயிகம் தவந்ருத்த நிமித்ததமேகாவரம், ஸமஹம்-வாத்யாஸம், ஸஹ்யாவி, ஸிஞ்ஜிதமிஷாஸ்-நாதவ்யாஜேந, ஸநாதப்ராநம்-ஸ்தந்ராநம், ப்ரதீக்ஷ:. உதாத்தஸ்ரேஷ்டா. தயாணாம்விகாரணாம் உபயோ: பாதுகயோ ஸ்ஸவிஸாமாயோமாஸந்த்ருந்தநாயிகாஸாவேநஜாத:ஸமமோஹாநாதவ்யாஜேநாத்யாவந்நாவதந்த உதவவஹுவமஹேநாக்ஷிகேக்ஷா.

முன் திரிவிக்கிறமாவதாரத்தில் ஸ்வாமிக்கு மூன்று திருவடிகளுண்டாயிற்றே அப்போது உங்களிருவருக்கும் சரியாய்ப்பாகம் பிரியாமல் அதைப்பற்றியே நீங்கள் இன்னும் கலகஞ்செய்துகொண்டிருக்கிறீர்களோ. (சஅ)

॥ஶ்லோ॥ ப்ராயஶ்ஶௌரேஸ்ஸதி விஹார: ப்ரணயாபராதே
ஶாந்த்யர்த்தம் ஶயிதஸம் ஶமிஷீஜ நாநாம் ।
உத்வாரயந்தி நிநதைஶ்ஶ தவ ரத்நராஜா
ந்யக்ஷீத ஶக்ஷர ஶப்தாபுரய ஸாரதீநாம் ॥ (சஉக)

ப்ராயஜதி. ॥வ்யா॥ ஹேபாதுகே, தவ, ரத்நஸாநி, ரத்நாநி, விஹார:, (க்ரீடார்த்த:) ப்ரணயஜநிதே, கவாராதே-குமலிஸதி, ஶமிஷீஜநாநாம்-லக்ஷ்மீநாம், ஶாந்தியே-ப்ரணயகோபஶேஷ, ஶாந்தம்-உபீஶமம், ஶயிதஸம்-உத்தாரயிதஸம், நிநதை:, உபாஶ்ரயாணாம்-ஸ்வப்ரீபாதுகஷேத்ர ஸஞ்சலதிஸீநாம், ஸாரதீநாம்-பேதாநாம், உதாதம்-உபக்ரமணம், ககூரம்-ப்ரணவம், ப்ராய:, உத்தாரயந்தி-ப்ரணந்தி, "ப்ரஹ்மண:ப்ரணவங்குர்யா தாதாவந்தே ச ஸர்வதா । ஸ்ரவத்யநோங்க்ருதம்பூர்வம் பரஸ்தாச்ச விஶீர்யதே॥" இதிஸ்ம்ருதிரந்தரஸ்யா. விஶாவதிதந்க்ருஷ்ஶாந்தி கோ யஶாஸ்ஸந்தாரம்ஹே ப்ரணவாந்ததி தயா ரத்நாந்யபீதி தஸாதேப்ரணவகக்ஶப்தலே க்ஷ்யதே. உதாதக்ஷர ஶப்தாபுரயஸாரதீநாதிதி பராயோக்தஸ உபிஸம்ஸ்ருஜ்யதே, ரக்ஷங்கதஸ ஸக்ஷீர்யதே.

பெருமாளுக்கு அந்தப்புரத்தில் ஏதாவது பிரணயகலகம் நேர்ந்தால் அப்போது உன் ரத்தினங்கள் பிராட்டிமார்களுடைய அகங்கரமாகிய பிசாசத்தைப்போக்கும்படி பிரணவத்தை உச்சரிக்கின்றன போலும். பாதுகாநாதத்தைக் கேட்கும்போது பிரணயகலகமெல்லாம பறநதோடுகின்றன வென்கிறபடி. (சகூ)

॥ஶ்லோ॥ கதஶ்ரேஷ்ட பவநேஷ்ட ஜிதே ஷ்விஜ்ஞா:
ப்ரத்யூஷஸீம் பரிணயத்ய ஶந:ப்ரவ்ருத்திம் ।
கூஜாதயந்தி பாரஸம் ஶணிபாதுகேக்ஷ
நாதாவஸாந ஸமயே ஸவதீ நிநாதம் ॥ (சஙூ)

கதேரிதி. ॥வ்யா॥ ஹேஶணி பாதுகேக்ஷ, கலிஜ்ஞா:-யோகிந:, கதஶ்ரேஷ்ட-ஶரீராதா ஸஞ்சாரிஷ்ட, பவநேஷ்ட-ப்ராணாதி

வாதேஷு, ஜிதேஷு-வஶீக்ருதேஷு ஸத்ஸு, நாதாவஸாநஸமயே-ப்ராணாத்யநிலாதஜந்ய ஶப்தாவஸாநகாலே, தந்வ: ப்ரவ்ருத்திம் நிருத்யாவஸாநம், ப்ரத்யக்ஷவேதிப்ரதீதி ஶக்திதோதயம் ஶ்ருதிதோதயம் யஸ்யாஸ்தாம், ஸ்வாதிஶோபநாதிதயாவஹ. தோஷஸ்ய ஶ்ரவ்யாணுஷ்டா ப்ரத்யக்ஷவாதிதிவாம் ஸ்பீதீநி:. ஹதஶோஷீதிதவஸா நிஷ்டாஸ: ஹதஶோஷயதி கடுண்யாண் ப்ரோணிதாதிநா ஜீவ். ப்ரத்யக் தோஷயதி ஶோபயதீதி ப்ரத்யக்ஷவீம், பரிணதய-ஸம்பாத்ய, ஸவத்யா:, யேயபராதவரண ஸம்ஶ்லிஷ்டயா:, நிநாதம், ஸர ஸம்-ப்ரதியுக்தம் யதாதயா, ஶ்ருஸாதயதி-கநஸவதி. ஸதாத்ர ஶ ஸ்ரதயம்ஶநாத விஶிஷ்ட வாதகாயக்தம் ஸ்ஶஸ்தம் விதயதீ திஸாவ:. ப்ரயோஜங்கார:.

யோகிகள் யோகத்தில் பிராண வாயுவை அடக்கினபின்பு தங்கள் மனதை எம்பெருமானிடத்தில் செலுத்தி உன் நாதத்தைக்கேட்டருளுகிறார்கள். (௫௦)

॥௫௧॥ தாக்ஷிண்ய ரத்ந நியதம் நியதாஸயா த்விநு
ஜக்ருஹே நியத ரூஷ்யந்த பாதரக்ஷே ।
ப்ரத்யக் ஸம்ஶ்ரிதவத ஸ்தநயே ஸவத்யா
ஸஜ்ஜுஷ்டுவாத ஜவ ரூஷ்யமணி ப்ரணாத: ॥ (௪௫௧)

தாக்ஷிண்யேதி. ॥வ்யா॥ ஹே கவ்யந்தபாதரக்ஷே, (விவசநம்) ஸ வத்யா:. யமயோ:, ரூஷ்யநிஷ்டாநாம், ரணீநாம், ப்ரணாத:, ப்ரத்யேகம்-ஏகைகயா, ஸம்ஶ்ரிதயோ:, வதயோ:-ஸஸவாரணயோ: ஸ்தநயே-உத்கஷ்டுகயநாய, கதுதக்ஷிணவாதே, தாக்ஷிண்யம்-த க்ஷிணகம் ஸவேத்யதரகம் ஸாரஜ்யம்வரஶநாநவதிடுகஸ, “தக்ஷிணஸ்ரஜாவாரவேரஶநாநவதிடுஷு” இதிவிஶ்வ:. நிய தம்-அவிநாஶிதம் ; கஸ்நிநு-வாரவாதே, ஸயா-கதம் ஸவ நியாநம் ஸவாஸ்வாத்யகஸ, நியதா ; வயாதி யாரணஷோ ஷணயோ: யேப் வாதே கநயோராதஶோவஸமஜதி ஸா வே கஜ்ப்ரத்யய:. ஸஸவதாவோதாத்யஷ விநிஸ்ரதயா கவ்ரக் யாரயேதி நிதேத்யாக்த ரதஸாவ்யா. இதி-கதேநப்ரகாரேண, நி யதம் யதாக்யா, ஸதேத்யடு: உதத:-ஜாத:, ஸஜ்ஜுஷ்டுவாதஜவ ஸயேடுாக்திரிவ, உகவேப்ரக்ஷாஶங்கார:.

உன் நாதமானது இந்தவலது திருவடியிலேதான் தாக்ஷிண்யம் இருக்கிறதென்றும் இந்த இடது திருவடியில்தான் ஸௌம்யதை இருக்கிறதென்றும் நீங்கள் ஒருவருக்கொருவர் வாக்வாதம் பண்ணுகிற சப்தம்போன்றது. (௫க)

॥ஶ்லோ॥ ஸஞ்சாரகேலி கலஹாயித மஞ்ஜுநாதா
ஸாம்ஸித்திகம் ஸகலஜந்துஷு ஸாவதானம் ।
ரக்ஷாபிதாநம் அபயஸ்ய பதாவநி த்வம்
ஶம்ஸேஶரண்யஸ்ய நிரவத்ய மஹ ஶாந்த்யஸம்யம் ॥ (௪௫உ)

ஸஞ்சாரேதி ॥வ்யா॥ ஹேபதாவநி, ஸஞ்சாரகேல்யா, கலஹாயிதா நிஷ்க்ருதகலஹாநி, மஞ்ஜுளாநி, மந்த்ராநி யஸ்யாஸ்ஸா, த்வம், ஸாம்ஸித்திகம்-நைஸர்கிகம், அப்ராக்ருதோபாதிகமிதி யாவத். ஸாவதானம்-ஸாவதானத்வம் அநுஸந்தானம். தத்ப்ரவ்ருத்திஹேது ஸாவதானத்வம். நிரவத்யம்-ஸர்வத்ரிஷாம், ஶம்ஸேஶரண்யஸ்ய, ஸகலேஷு ஜந்துஷு, ஶாந்த்யஸம்யம்-காருண்யம், ரக்ஷாபிதானம், அபய ஸ்வபதாரவிந்த யுக்ளோபம்யமான ப்ரயோஜனார்த்தம் ஸம்ஶயேதேதி ரக்ஷாபேக்ஷிஜனாந்ப்ரதி ஶம்ஸேவேதி உத்ப்ரேக்ஷா.

ஸ்வாமி வீதிகளிலெழுந்தருளும்போது நீ சப்திக்கிறது சரணாகதர்களுக்கு ஸ்வாமியின் காருண்யத்தைத் தெரிவிக்கிறதுபோன்றது. (௫உ)

॥ஶ்லோ॥ ப்ராவ்ருத்தம் பரம் பரிஶயம் பரராஷ ஜ்ஞானீநா
ஶோத்யஸ்ய தா ஶநாதிநம் ப்ரணவந்த்ரோத்ரம் ।
ஸ்ரீரங்கராஜ சரணாவநி ஶிஞ்ஜித தே
ஶங்கே ஸமுஜ்ஜ்ம்பந ஸாவிஶேஷ கோஷம் ॥ (௪௫௩)

ப்ராவ்ருத்திதி. ॥வ்யா॥ ஹே ஸ்ரீரங்கராஜஸ்ய சரணாவநி, தேதவ, ஶிஞ்ஜிதம், பரம்-பரிஶாஜாத்யபரப்ராஹ்மவிஷயத்வம், பரிஶயம்-"ப்ராணிநஸ்ஸமுபாஹரஸ்ய" இத்யாம்நாதிணோ: பரகேநநிருத்திஷ்டம் ப்ராணிஷ்டம் ஶயம் கத்யாதித்யா ஶயாநம் மந்தம், பரராஷம்-"மந்த்ரார்திஷ்டாயம் தயாபரராஷ இத்யாதி நிர்வாய்யுவதேநே வாஸாஹேவேஸாநாதநே॥" இதி நிர்வாயிக பரராஷஶப்தவாத்யம் வாஸாஹேவம், ப்ராவ்ருத்தம்-ஶ்ரீ மந்தம், த்ரிஶோத்ரம்-ஶோத்ராத்ரயாத்மகம், ப்ரணவம்-ஓங்காரம், சதுர்தி

நம்ரிதேநேந, ஸஹஸ்ரதாம்ஶுமதாம், த்ரீணாம்-த்ரயீமயாநாம் யோகிநாம், பாத: ஸந்ததிர்மண்டலே தேஜஸி தேநைவாக்ஷரே ண பரமபதஸ்ய ஶோபயாயீதேதி த்ருஷ்டிமார்கதயாநவஸ்தாயித்ர யீ:. ஸமாஹிதயுக்தஸ்ய-ப்ரஹ்மலோகப்ராபகஸ்ய ஸாத்விகவிஶேஷ ஸ்ய, ஶுத்தஸாத்விகஜ்ஞ தீக்ஷ்ணபுத்தேஸ்ய. யோகம், த்யாநம், ஶாந்தி. ஸ தேஜஸ்வீ ஸர்வஜ்ஞஸம்பத: பராவரோத்ரவர்த்தா நிதாநத்யதே ஸ்வம்ஸ்வஸ்வபாவநாவிநிர்முக்த: ஸ்வஸ்தஸ்தாஜீவநாநாதரா த்வ்யம்ஶயம்பரமஶீக்ஷித: ஸ ஸாத்விக்ரஞ்ஜயதே ப்ரஹ்மலோ கமிதி ஶ்ருதிரத்ரஸார்த்தா.

பரமபுருஷனை எம்பெருமானை அடைவதற்காகப் பிரணவாவி ருத்தி செய்கிற யோகிகளை ஸ்ரீ வைகுண்டத்திற் சேர்ப்பிக்கும்படி யான ஸாமத்தைத்தான் நீ கானம்பண்ணுகிறுயென்று நினைக்கிறேன்.

॥௪-௫॥ நித்யம் ஸமாஹிததியா த்ருவ தர்ஶயந்தீ
நாமேஶயம் கிமபி யாம நிஜாவதாநே ।
ஹ்ருத்கர்ணிகா ஸ்தநகதா கர்ணிகாதலே த்வம்
பத்மாஸநா ஸ்வரமஸி வா ஹ்ருதீஶ்வரேவ ॥ (௪௩-௪)

நித்யமிதி ॥வ்யா॥ ஹேமணி பாதகே, ஸமாஹிததியாம்-ஸமாஹிதசேதஸாம் பரமஹம்ஸாநாம், ஹ்ருத:-ஸ்தநஸ:, பத்மஸ்ய, கர்ணிகாம்-பீஜகோஶம், ஹ்ருதயாக: ப்ரதேஶஸ்தியாவஸ் ஸ்தாம் தாத்ருஶா, நாமேஶயம்-ஶேஷஶாயிநம். (ஸ்ரீவக்ஷ) ஸ்ரீ வேவிஷ்ணோநம், “நாக:பஸஹஸ்தஹ்ஸ க்ரோடாவாரிஷேதாய தே” இதிவிஶ்வ:. கிமபி-அணோரணீயாம்ஸம் அநிர்வசநீயம், ஸார் தேஜ:ஸ்ரீரங்கநாயகம், (ஸ்ரீவக்ஷஸ) ஸம்ஷேத்யுஜ்ஜ்யோதி தியாவஸ். “ஹ்ருத்பத்மே ப்ரஹ்மாயாணுயாம்” இத்யுக்த:, நிஜ-ஸ்தீயே, அவதாநே உபரிதேஶ ஶிரோஹாமே உபநிஷதி, உபதேஶயந்தீ-அநுஸந்தாயந்தீ, ஸ்வஸ்திநா-ஹ்ருத்யநாதா, த்வம், ப ரா-உத்க்ருஷ்டா, வாக்-ஶ்ருதிரேவ, ஸ்ரீ-ஹ்ருதீ, ஸ்வஸ்வரூபஸ் ஸாவஸி. ஶ்ரேஷ்டாநாம்ப்ராணிதயஸங்கல்ப்ய க்ஷா. வாமேவ ஸ்ரீ திவ்யஸ்தாவகா ஸாஹாவநாபாவிவஶ்ய: பாதகாஸ்வாபரி ஹாரி ரங்கநாயகம் தேஜோமயந்தர்ஶயதி, ஶ்ருதிஸ்த்வஸ்திரோ ரவாயா ஸ்வபநிஷதி ஸ்ரீரங்கநாயகம் “அயபூத: பரோஜ்யா

தி:" இதி தஜ்ஜ்ஞ வ்யதிபாதயதி, ப்ரதீதஸ்வாபிஸா மே ஸஹஸ்ரணிவஹ வ்யஸ்தாம் நீலகாந்திரூபமுபயதீதி விவேக: 'நாமரூபம் கிரேஸிபாம' இதப்ரத்யவாப்யாயத: கயநாக பாப்யா யொக்யோபகாரொபவ்ருத்தா ஸங்கீர்ப்யதே.

நீ யோகிகளின் ஹ்ருதயகமலத்தில் வாஸம்பண்ணிக்கொண்டு நிஜஸ்வரூபத்தில் நாமரூபமான யாமத்தை அவர்களுக்கு விளக்குகிறபடியால் வேதம்போலவும் பெண்வண்டுபோலவும் இருக்கிறாய் நிஜஸ்வரூபம் (பாதுகையாலும் பெண்வண்டாலும்) மேற்புறம், (வேதமாலல்) அதினுடைய அந்தம் அதாவது உபநிஷத்து. நாமரூபமானயாம (பாதுகையாலும வேதமாலும்) திருவனந்தாழ்வான் மேற்பள்ளிகொண்ட தேஜோமயமான ஒரு வஸ்து (எம்பெருமான்) (வண்டாலல்) மேகத்திலுள்ள நீலவர்ணம்.

॥ஶ்லோ॥ ஶாஸ்தேஷு பாதவதி ஶ்ருதிபாதுகே

ஸ்வாமாஸ்ரிதேஷு நிஜஸ்ரேஷ்வமர்சிதேஷு ।

ஶஸ்யஷு ப்ரதபஸி பதேஷதீவ ஶாத:

வேணாம் ப்ரஜாயிஷதா ஶநுஜாஙிராஸம் ॥ (௪௭௫)

ஶாஸ்தஷீதி. ॥வ்யா॥ ஹேஶாத:-ஸம்வ, பாதவதிபோ:-ஸ்ரீரங்கி ண:, ஶ்ருதிபாதுகே, ஸ்வாம ஆஸ்ரிதேஷு-ஸ்வதாதப்ரசேஷு, நிஜஶேஷ்வேவ, ஶாஸ்தேஷு - ஸ்வஶாஸ்தேஷு, ஸ்வமர்சிதேஷு - ஸ்வஜ்ஞாதேஷு ஸஸ்து, வேணாம்-ஶாஸ்நாம், ப்ரஜாயிஷத:-ஜனிதம்-ஸ கிஞ்சிதம், இவ தத், ஶநுஜாநு-ஶநுஷ்யாநு, நிராஸம்-பாபயி தம், ஶஸ்யபேரே:, பபேபா-இதஸ்ஜாஸ்து, இதி-ஸநேநவ்யகா ரேண, பதஸீவ.-இத்யுத்ப்ரேக்ஷா.

உன் விஷயமான வேதங்களைப்பிரமாணமாய் நம்பாமல் அவைகளை நிராகரித்துக்கரைகடந்து நடக்கின்றவர்களை இப்படிச்செய்யவேண்டாம் என்று தடுக்கிறாய்போலும். (௫௫)

॥ஶ்லோ॥ க்ருஹீத்வா கரதயா காரணவ்யபாயே

ரங்கேஶபஶ்ய ஶயிதேஷு ஜநேஷு லக்ஷ்யம் ।

ஶ்ருதிபதஸி கவசித ஶேஷ ரீதாந கம்பா

ஶாதேவ ஶஸ்நிநதா ஶ்ருதிபாதுகே க்வம் ॥ (௪௭௬)

க்ருஹீத்வேதி ॥வ்யா॥ ஹேஶ்ருதிபாதுகே, க்வம், ரங்கேஶபஶ்யேஷு-ரங்கஸிஶாந விஶேஷித நகரவீஶாதேஷு, "வீஶா

உபஶம்யம்ஸ்யாத்" இத்யர்த்த:. ஶயிதேஷு-ஸம்விஷ்டேஷு, ஜநேஷு-ப்ராணிஷு, கரணாநாம்-இந்த்ரியாணாம், வ்யாபாரே-நிவ்ருத்தே, (உபரதே) காதரதயா-பீருதயா, அக்ஷ்யம்-நிஷ்பந்தயைவ, கண்டராக்ஷிதாரமந்த்ரோச்சரணயோ: க்ரந்தத்-ரோதத், ஸப்ரீதா-அவிசிந்நா, அநந்யா-ஆர்யா, யஸ்யாஸ்ஸா, தம் ஜநம் ஸுதபுர்ணநிவாரகஸம்ரக்ஷகபவதீ, மாதேவ ஜநநீவ, அபிதம்-ஶீக்ரம், ஆஶ்வாஸ-ஆஶ்வாஸி. அபயப்ரதேவ ரக்ஷாஸம்பாவநாய நிவஸஸி:.

இந்தத்திருவரங்கத்தின் அருகில் வஸித்துக்கொண்டிருக்கிற ஜநங்கள் மரணகாலத்தில் பயந்து நாதனற்றுப்போதுவாய்க்கூச்சலிட்டு அழும்போது நீயன்றோ தாய்போல் அவர்களுக்கு மெதுவாய்த் தேறுதல் சொல்லிக்கொண்டு கிட்டவந்து அபயப்பிரதானம் பண்ணுகிறாய். (௫௬)

॥௪-௫॥ ஸாஸ்தத்வண்யு பதாஷா மணிபாதரக்ஷே

பாதாஸஹாய பதபத விஹரிஷ்ணுநாத: ।

ஶௌரே ஶிஞ்ஜித விகல்பித ஶப்தநாதா

ஶப்தபேடிகேவ பவதீ நிகமாந்தவாசாம் ॥ (௪௯௭)

ஸாஸ்தீதி ॥வ்யா॥ ஹேமணி பாதரக்ஷே, ஶௌரேஸ்ய-நடபதஸ்ய, ஶிஞ்ஜிதேநஶப்தேந, விகல்பித:-பாக்ஷிக: க்ருத:, ஸதுபம இதியாவத். ஶப்த:, நாத:, யஸ்யாஸ்ஸா, பவதீ, ஸாஸ்ததி-பஸாவ தீவ்யோநநிவ, ஸங்கலாநி-ஹேமநி ஶப்தாக்ஷராணிவ, பபஞ்சதி-ஶரீராணி, யேஷாம், கநகமயீநாம் அக்ஷராணாம்-ஶப்தாநாம் இத்யர்த்த:. பாதாஸஹாயஸ்ய-ஶ்ரீரங்கஸ்ய, பதபதயோ:, விஹரிஷ்ணூநாம்-அலங்காராணாம், அதிஶயபத்திபாதகாநாமிதியாவத். நிகமாந்தவாசாம்-உபநிஷத்வசஸாம், ஶப்தபேடிகேவ-பேடிகேவ. ப்ரமேயமாத்ர ஸமவர்ணாக்ஷணாத் தாத்ருஶஸம்பிவேஶகாவேதி பாவ: உத்ப்ரேக்ஷா.

நீ அசையும்போது உன்னிடத்தினின்றுமுண்டாகிற நாதம் சிலம்போசைபோலிருக்கின்றது; ஆதலால் நீ ஸ்ரீரங்கநாதனுடைய சுவர்ணமயமான பாதாபரணங்கள் வைத்திருக்கிற பெட்டிதானே. சுவர்ணமயமான பாதாபரணம் என்பதற்கு வேதாந்தமென்று பேர்

அர்த்தம். சுவர்ணம்-நல்ல அக்ஷரம், வேதாந்தங்கள் எம்பெருமான் திருவடிகளைப் பிரதிபாதித்தலால் அவைகளுக்கு அழகுசெய்வதுபற்றிப்பாதாபரணமென்றது. பாதுகாநாதம் வேதகானம் போலிருக்கின்றதென்கிறபடி. (௫௭)

||ஶ்லோ|| ரங்கேஶஸ்ய பாதுகயோ: த்ரயீநவோக்தி
ரங்கேந்த்ரஸ்ய கேஶவஸ்ய உபகண்டநந்த்ய பேத்யா |
ஸ்நாயுக்ரஸ்ய மணிபி: மஞ்ஜுணிதை: ஸ்வஸ்தி
தேஜ:ஸ்யாம் ப்ரயாபஸீவ நிஜாநுஹாரா || (௪௯௮)

ரங்கேஶேதி. ||வ்யா|| ஹே பாதுகே கவித்ரய்யாஹார்யம் த்ரயீநவோக்தே: ஸ்வதாயத்தஸித்தே:, ரங்கேஶஸ்ய, பாதுகயோஸ், ரங்கேந்த்ரஸ்ய ஜகதீஶஸ்ய, கேஶவ விஷ்வக்ஸேநஶேஷ, உபகண்டம் உபஸ்தம், ஸ்நாயுவேத்யம்-ஸ்நாதமேநவஸ்த்யா, ஸ்நாயுபேஷ-வேதேஷ மந்த்ரம்-மந்த்ரம், நிஜம்-ஸ்நீயா, ஸநாஹாரா-ப்ரஸாரா, தேஜஸ்யாம்-ஸதிநிகடவர்த்திநாம் ஸேவகாநாம், மஞ்ஜுள:-ஸ்வாதுநோ, ஸுமணிபி:-ஸஞ்ஜிதஸ்ரேஷ்டை:, ப்ரயாபஸீவ-ப்ரத்யாபயஸீவ, உதாஸ்ரிதாநாம்கதாவிதவிநவ்யதி ரிக்த்யாதிக்ரமேண பதவீவ.

உன் மகிமை தெரியாதவர்களுக்கு அதைத்தெறிவிக்கிறாய்போலும். (௫௮)

||ஶ்லோ|| காமேஶாபவர்க கரணாத்ய நிவிஷ்டவேஷ
ஜாதஸ்ருதே உயி ஜநார்த்தந பாதரக்ஷே |
ஸ்வரஸநாய ப்ரஸாத: ப்ரஸரந்தி உத
பஷ்டாதஷ்டாஹாரா ஸ்வரவா ஸ்ருதிதாதஷ்டயோ || ௪௯௯

காமேதி. ||வ்யா|| ஹேஉத:, ஜநார்த்தநஸ்ய பாதரக்ஷே, தவ, ரவாஸவ, பாதஷ்டாஹாரா:-உத்தா:, காமே-உரணஸவதே, உபவ ஜேந-ஜாதேந, சரணாநாம்-ஜந்தி பாணாம், சக்த்யேந-விக்ரஹேந, நிவிஷ்டவேஷ-நிவ்ருஷ்டாபாதிர, உயி, ஜாதஸ்ருதே-உத்பஞ்ஞஸ்ருதேஸதி, ஸ்ருதிதா:-நிவாரிதா:, ஸ்ததய:-வீணா:, மேயஷ்ட்வ ஸஷ்ட:, தேஉதே, ஸ்வரஸநாய-மெப்ரஸாபாதநாய, ப்ரஸாத:-ஸுதிஹ, ப்ரஸர ஷ்ட-பதஷ்டம். ரவாணாத்-உதகேந பரிண தாநாதேவ ஸ்வரஸநஹேதாஸ்வாத்ரிணாஉம்காரா:. "பரிணாஉ:க்ரியாயா ஸ்ஷ விஷயீவிஷயாதநா" இதிலக்ஷணாஸ

அடியேன் இந்திரியங்களெல்லாமழிந்து அங்கங்களெல்லாம் ஒடுங்கி சிரமப்பட்டுக்கொண்டிருக்கையில் (சரமதசையில்) நீ சப்தித்துக்கொண்டு எழுந்தருளி அடியேன் துக்கங்களைத்தீர்க்கவேண்டும்.

॥ஶ்லோ॥ ஸம்ரக்ஷணாய ஸமயே ஜகதாம் த்ரயாணாம்
யாத்ராஸு ரங்கந்ருபதே ருபதஸ்துஷீஷு ।
ஸம்பத்ஸ்யதே ப்ரதிபதேவ மணிபாதுகே
மங்கல்யஸூக்தி ரநகா தவ மஞ்ஜுநாதை: ॥ (௪௪0)

ஸம்ரக்ஷணாயேதி ॥வ்யா॥ ஹே மணிபாதுகே, ரங்கந்ருபதே:- ஶ்ரீரங்கநாயகஸ்யைவ ராஜ்ஞ:, த்ரயாணாம், ஜகதாம், ஸம்ரக்ஷணாய-அவநாய ச, யாத்ராஸு-ப்ரயாணேஷு, உபதஸ்துஷீஷு-ஆகதாஸு ஸதீஷு, ப்ரதிபதை:-ப்ரஸ்தாநபதை:, தவ மஞ்ஜுநாதை:, அநகா-அமோகா, மங்கல்யஸூக்தி:-ஶுபஶம்ஸிநீ வாக், ஸம்பத்ஸ்யதே-ஸம்பவிஷ்யதி. உத்ஸவாரம்பே தீர்த்தாநாம் மங்கல்யோக்த்யா தத்ர ஸாதுஸித்தி ஸாத்யகார்யஸ்ய த்யோதகம். மங்கல்யஸூக்திதயா பரிணதா நாதா நாம் யாத்ராயாம் ஸித்தி ஸூசகத்வம் த்வநிதம்.

லோக ஸம்ரக்ஷணார்த்தமாய் ஸ்வாமி எழுந்தருளும்போது உன் நாதங்கள காரியஸித்தியைச் சொல்லுகிற மங்கள சப்தங்கள்போன்றன. (௯0)

॥ஶ்லோ॥ மந்த்ரைரவைர் மதுரமந்தமதுரா விராவை
ப்ரத்யாயிதா ப்ரதிஹிதா மணிபாதுகே த்வம் ।
வ்யக்தம் ஸ்துஷி ஹாவிதயிதாம் வ்யதிஷேவ யாந்தே
வ்யாஸங்கஸம்ஜ ரங்கந்ருபதி விஶேஷவேஷம் ॥ (௪௪௧)

மந்த்ரேதி. ॥வ்யா॥ ஹே மணிபாதுகே, த்வம், மதுரமந்தமதுராஶ், விராவை:-ஶப்தை:, மந்த்ரைர்ரவை:-உச்சைஸ்தரை:, "உபாம்ஶு ஸ்துஷிரூபதே" இதிவிஶ்வ:. ப்ரத்யாயிதா-ப்ரத்யாயீக்ருதா, ஸநாதீக்ருதேதியாவத் ப்ரஹிதா-ப்ரேஷிதா தாநாம்ஸங்கமம் கர்தும் ப்ரேஷிதா ஸதீ, தேவயாநேவயதி-கர்ணாந்தே, ஹாவிதயிதாம்-வ்யஸநபங்கீநாம் ஸம்ஸ்க்ருதாநாம், வ்யஸ்தநேவ்யாநே, மங்கலாயஸ்ய, ரங்கஸ்ய ஸாக்ஷ்யவிஶேஷஸ்ய, (ரங்கஸ்ய ஸாக்ஷ்யமேஹோ:) "ரங்கஸ்ய ஸாக்ஷ்யமேஹோ:" இத்ய

த்ர:. தத்விஶேஷஸ்ய-தத்தத்விலக்ஷணஸ்ய, கோஷம்-த்வநிம், ப்ர ஸ்தாநே உபகல்பயஸே. ப்ரயாணவாத்யாநீதி:.

உன்னோசைகள் அர்ச்சிராதிமார்க்கமாய் எழுந்தருளுகிற மஹானுபாவர்களுக்குப் பிரயாண வாத்தியகோஷங்கள் போன்றன.

॥ஶ்லோ॥ பர்யங்கமாஶ்ரிதவதோ மணிபாதுகே த்வம்
பாதம் விஹாய பரிக்லுப்த மௌநவ்ருத்தா ।
ஶ்ரோதும் ப்ரபோ ரஸவதீ ஶ்ருதிஸம்ஸ்துதீஶ்ச
நூநம் ஸரோஜ ஶயிதாஹ்ருத ஸாமகீதிம் ॥ (௪௪௨)

பர்யங்கமிதி. ॥வ்யா॥ ஹே மணிபாதுகே, த்வம், பர்யங்கம்-மஞ்சம், ஆஶ்ரிதவத:-ஶயிதவத:, ப்ரபோ:-ஶ்ரீரங்கநாதஸ்ய, பாதம்-சரணம், விஹாய-விஸ்ருஜ்ய, பரிக்லுப்தா, மௌநவ்ருத்தா-நிஶ்ஶப்தசர்யா ஸதீ, ஸரஸிஜாஸநாத் தத்தாஹ்ருதாஜ்ஞாத்தாஸ்: நாபீஸ ரோஜே-நாபீபத்மே, ஶயிதஸ்ய, சதுர்முகஸ்ய-ப்ரஹ்மண: ஆஹ்ருதாம்-ஸமர்ப்பிதாம், ஸாமகீதிம்-ஸாமகாநம், ஶ்ரோதும்-ஆகர்ணயிதும், ரஸவதீம்-ஸாரம், ஶ்ருதிஸம்ஸ்துதீஶ்ச. மௌநமேவ ப்ரஹ்மகாநஶ்ரவணா வஸரதாநமேவேதி நூநமுத்ப்ரேக்ஷ்யதே. நாதாநாமேவ ஸ்திதோ ஹ்யேவ ந நாதஸ்ய ஸம்ப்ரயோகாஶதவஸாந ஸம்பத்தி:. ஸஹஸ்ரந்யூநாதி த்ருஷ்டவ்யம்.

பெருமாள் பள்ளிக்கொண்டபோது நீமௌனமாயிருக்கிறாயே, அது பிரம்மதேவருடைய ஸாமகானத்தைபபெருமாள் கேட்டருள ட்டுமென்றுதானே. (௯௨)

॥ஶ்லோ॥ ஸ்வாபாய தேவி பவதீ மணிபாதரக்ஷே
பத்மாஸஹாய மயி ரோசய ஸஞ்ஜிதவ்யே ।
விஶ்வஸ்ய மந்த்ரீ மயி க்ருத்ய விஹாரஹீநா
வாசம் யமா கிமபி சிந்தயதீவ கார்யம் ॥ (௪௪௩)

ஸ்வாபாயேதி. ॥வ்யா॥ ஹே தேவி, மணிபாதரக்ஷே, விஹாரஹீநா-ஸஞ்சாரஹீநா, பவதீ, பத்மாஸஹாயம்-ஶ்ரீவிஶிஷ்டம் ஶ்ரீரங்கநாதம், ஸஞ்ஜிதவ்யே-ஶேஷஶய்யாயாம், ஸ்வாபாய-ஸம்வாநாய, மயிரோசய்ய, வாசம்யமா-ஸந்த்யாராணவ்ரதவதீ, ஸம்ஶயாபந்நா ஸதீத்யர்த்த:. வாசம் யச்சதீதி வாசம்யம: ; வாசம்யமே வ்ரதேதி ஸம்ஜ்ஞா நிபாத: விஶ்வஸ்ய-ஜகத:, மந்த்ரீம்-ரக்ஷாம்,

சயிக்ருத்ய-ப்ரஸ்தூத்ய, கிஶௌரிகிஸிக, காரர்யம்-விமெயம், வீஜய தீவயர்ாயதீவ, சூமொவயதீவ. வஞுவவுவஷூஷக்வெர்க்ஷா.

நீ பெருமாளைத் திருப்பள்ளியில் எழுந்தருளப்பண்ணிவிட்டு மௌனமாயிருப்பதைப்பார்த்தால் லோகரக்ஷணத்தைப்பற்றி ஏதோ ஒரு விஷயம் ஆலோசிக்கிறதுபோன்றது. (௯௩)

॥ ஶ்லோ ॥ நித்யப்ரபோதாய ஸஹமெ வராவெஷ வரஷூி
ஞிஜ்ராஶவெயாஷி தவெகக விஹாரஶீயா ।
ஶஜூஷ்வநம் விஜஹதீ ஶணிவாதுகெ க்ஷம்
ஸம்வெஶ ஜிஹஷி வர ஞூரணாஜிகஷுா ॥ (௪௪௪)

நிதெ்யதி. ॥வ்யா॥ ஹெஶணி வாதுகெ, ஶஜூஷ்வநம், விஜஹதீ-வரித்யஜந்தீ, வரணயொ:, சுஜிகெ, வதுஶோநா, வரம் வியூதா, நிதெ்யநஸதாதநெந, ப்ரபொயெநஜ்ஞாநெந, நிஜ்ராஹாவெநவ, ஸஹமெஶநொஜு, வரஷூிநு வராவெஷ, நிஜ்ராம்ஷூவம், உவெயாஷிஶயாநெவஸதீத்யமு:. தெந, ஊக:கஜிதீய:, விஹார: ஶீஷம் ஷ்ஹாவ: யஸ்யாஷ்ஸாஸதீ, தஜவ்யமூக்ஷி ஜதியாெகதத்யமு: ஸம்வெஶம்-ஷ்வாவம் ஶயநம், “ஷ்வாவஸ்வஸம்வெஶ ஜத்யவி” ஜத்யஶர:. ஜஷஸி. வரம் உக்வெர்க்ஷாஷம்கார:. நித்ய ப்ரபொயவத: நிஜ்ராவகெவாக்ய விரொயாஹாஸஶு. தமூாவத யொஷ்ஸம்ஸ்யஷ்டி: வாதுகாயா: தவெகவிஹாரஶீயெ விஶெஷண ஶஹிஶா விஶெஷணாஞெராவஷ்ாரெணவ வதீக்ஷம் வ்யஜ்ஜூதஜதி ஸஶோவொக்திரவீதம்யும் வஹாநா.

நீ எப்போதும் எம்பெருமானோடு ஸமமான விஹாரமுள்ளவளாதலால் அவர் திருக்கண் வளர்ந்தபோது நீயும் அவர் திருவடிகளண்டையில் நிச்சப்தமாய்ச் சயனித்துக்கொள்ளுகிறாய்போலும்.

॥ ஶ்லோ ॥ ஶாஸ்யம் விஹாய கிஶௌவிஷ்த ஶாஶ்ரயஞீ
ரஜெஶ்வரெண ஸஹிதா ஶணிஶணவெஷ ।
ஶஜூஷ்வெநஷ விரெதஷவிவிஶ்வஶெத
நூாநெந ஹஞெ ஹவதீ ஶவஶீ கரொதி ॥ (௪௪௫)

ஶாஸ்யஜிதி ॥வ்யா॥ ஹெஶணி வாதுக ஜதயவஷ்ாரம். ஶணி ஶயெஷ, ஶணவெஷ, ரம்ஜெஶ்வரெண-ஸ்ரீரம்ஜநாயெந, ஸஹ ருயாரெணவஸஹிதா, ஹவதீ, ஶாஸ்யாநுத்தம், ஸஞ்ராரஶெவஶா

ஸந்நிவேஶநா ப்ரகாஶயதே. விஹாரத்ருஷ்ணா, கிஞ்சித்நிவ்ருத்த்யேவ நீய மாநா, ஸ்திதம்யதாஸ்யாதம், ந்ருத்தாவஸாந ஸமயஜம், ஶுஶ்ரூயமாணா ஸதீ, உத்³க³மஸ்ரோதஸா, விநோதமஹாமஹோத்ஸவேஷு, ஜநதநுஶாஸநாதி, விஸ்மயஸ்மேரஜநம், ஸர்வேஷாம் க்ருத்ஸ்நஸ்ய ஜநஸ்ய நேத்ரப்ரியம், ப்ரமோதயதி மாதாமயநாவாத் கரோதி யத்ர, ஸாத்⁴வீ, ஜீவேஶ்வராஸாஸ்வாதி விசேஷ்ய நிர்விசேஷதயாபி ப்ரதிபாத்³யமாநா ஸர்வதா ஸ்ம்ருதா. ஸம்வாத³ "ஜநக்ஷோபநாம்ருதமயதி க்ஷணாஸ்வாதா:" இதி வேதாந்தவாக்யாநாம் வ்யாக்ஷேபம். ஸமாத³ நிவ்ருத்திஸமயே ஸந்நிவேஶ ஜநஸ்ய ஸாரஸ்ய ப்ரமோதமோஹநம் தி³த்யர்த²:. ஸா ஸ்தோஷ்டு. ஸமஸ்தவிநோதமபி ஸமஸ்தா நிவ்ருத்தி விநோத³:; ஜந ஸம்வாத³ந வாக்யஸம்ஹாரேதி விநோதாஸாமாந்யாகார:. ஸமஸ்த ந்ருத்தஶேஷே நிவ்ருத்தாநுவ்ருத்தே ஸாராமோதக்ரமம். ஶாஸ்த்ரீதி நிவாரணாத³வகாதிஸயோக்ரமணீத்யம்.

நீ உன் விஹாரங்களையெல்லாம் முடித்து மௌனமாய் எழுந்தருளியிருந்தபோதிலும் உன்னுடைய திவ்ய ஸேவைப்பார்த்து ஸந்தோஷிக்கிற ஜனங்களுடைய கலாகோஷங்கள் எங்கும் பரவுகின்றன. (௯௫)

॥௯௬॥ விஶ்ராந்திதேவ ப⁴வதீ மணிபாது³கேஷு
வைரோசநே விஹரணேந ததா² வியேந ।
ஶாதாவதாம்ஶதி தே³வி ப்⁴ருஶம் த³தா³ந
நாயந்தி விக்ரமமுக²ம் நாமதே³: ॥ (௪௪௬)

விஶ்ராந்திதேதி. ॥வ்யா॥ ஹேதே³வி, மணிபாது³கே, ப⁴வதீ, ததா² வியேநாதே³ஶ்வர்யாதிந ப்ரவேண, (ஶேஷ்யாதி நிவாரணே வி வ்ருத்தேந) வைரோசநே: விரோசநபுத்ரஸ்ய ப³லே:, விதரணேநாபி ந, (வ்யாஜேந க்ருத்வா) விஶ்ராந்திதேவ வ்யா வி ஶ்ராந்தேவ, நித்யம் ஸ்வபதிநிதி ப்ராதக்ராம். ஶ்ரூயம் தத்ராத்ரம் தா³ஸா:. த்ரிவிக்ரமாஶ்ரய: விக்ரம: பாத³விக்ஷேபா: யஸ்ய தம், நாயம் ஸ்ரீரங்க³நாயம், ஶ்ருதீத பாதா³ஸக்தா உபாத்தா ப்ரணாஸதீ, ப்ரணதா ஶ்ருஷ்டவிஷ்டிதிஹாவ:. ஶாதாவதா ஜயதாஸ்ரக்³ மணிக்ருதேந ஸஹம், நக்ஷித: பரமபீ வீஜநீயே பரிஷிதிஹாவ:. இதி ஜநேந

வ்யாகாரேண. பாதேஷு, ஸமாச்ரயதே தவ நிவாரிதவதீவ உபேக்ஷ்யா.

பலிச்சக்கிரவர்த்திசெய்த மகாதானத்தைப்பார்த்து ஆச்சரியப் பட்டு ஸ்வாமியின் திருவடிகளைப்பிடித்துக்கொண்டு 'இவ்வளவோடு போதும் இனியுபத்திரவிக்கவேண்டாம' என்று அவரைத்தடுக்கிருய்போலும் (கூகூ)

॥ஶ்லோ॥ ஸாரங்கி ரங்கந்ருபதி ஸ்வரஸம் ஸ்ரீதம்
ஸ்ரீமந்திரேஷு விநிவாரயதி ஸ்வதந்த்ர: ।
ச்ரோதும் தவ ச்ருதிஸுகானி விசேஷவேதீ
கானானி வாத்யமபி ஸிஞ்ஜிதானி ॥ (சசஎ)

ஸாரங்கீதி. ॥வ்யா॥ ஹே ஸாரங்கி, ஸ்வதந்த்ர:-ஸ்வதந்த்ர: விசேஷவேதீ-தாரதம்யஜ்ஞ:, ரங்கந்ருபதி:, ஸ்ரீமந்திரேஷு-விஹாரஸ்தானேஷு ஏகாந்தஸேவாகாலேஷு, ச்ருதிஸுகானி-ச்ரவணானந்தகராணி, தவ, ஸிஞ்ஜிதானி, ச்ரோதும்-ஆகர்ணயிதும், ஸ்வரஸம்-ஹ்ருத்யம், கீதம்-கானம், விநிவாரயதி. ஏகாந்தஸேவாகாலேஷு வைதிக லௌகிகயோரபி கானயோர் நிவாரணம் கத்யத்ரயே வாத்யகாஸிஞ்ஜித ச்ரவணாய இதி த்வதுபேக்ஷிதே ஹ்ருதயாபேக்ஷாலங்கார:. விசேஷவேதீ த்வஸ்ய விசேஷணஸ்ய ஸாபிப்ராயத்வாத் பரிகராலங்காரஶ்ச

பெரிய பெருமாள உன் நாதத்தைக் கேட்கவேண்டுமென்று தான், ஏகாந்தமாய் எழுந்தருளுங்காலங்களில், வேதோச்சோஷையுமி ராதபடி பாட்டுஸாமகானம முதலியவைகளைக்கூட நிறுத்திவிடும்படி நியமிக்கிருர். (கூஎ)

॥ஶ்லோ॥ த்வத்பாதயோ வ்யயதா ரவிராம ஸர்வம்
வர்ணாயிதேந உபமேயந பாதரேஷு ।
வச்யத்வமித்தமிதமேவ விநிவேச்ய ஸம்யக்
கானஸ்வநேந தவ நைமிகம் ஸுவர்ணம் ॥ (சசஅ)

த்வத்பாதயோரிதி. ॥வ்யா॥ ஹே உபமேயந்தஸ்ய பாதரேஷு, ஸதோ-யோகின:, நைமிகம், நிமிஷஸ்ய வேதஸ்ய நமரஸ்யேவ ஸ்வர்ணம் நிமேஷ ஸ்வர்ணதீக்ஷயே தஸ்வர்ணதீக்ஷணீயதக ஸுவர்ணம்-ஸுவர்ணாலங்காரஸஜதி ஹேமாகோதயாகதீய வ

ணத்வேந ச்ருதிஸித்தம் ஸ்வரூபம் அநகம், விசுத்தஸத்வமய த்வ, நிகஷகஷணேநேவ, விநிவேஶ்ய நிபாய, நிவேஶ்ய, தத்பாதுகாஶப்தமநுவதீய ஸ்வரபேதப்ரகாரம், பரிவிதம் ஸத்த்ரம், தீர்த்வா, ஸ்வர்ணஜாதம், ஸ்வவர்ணவர்ண இத்யர்த்த:. “ வீத்யாலிராவலி: பங்க்திச்ரேணீ லேகாஸ்து ராஜய: ” இத்யமர:. (அந்யத்ர) ஸ்வீயாம் நிகஷோபலநிபேஷணஜநிதாம் ரேகாம், ப்ரத்யக்ஷப்ரத்யாயநீம், வர்ணாதிகேந அக்ஷராத்மக ஶப்தாத் பத்திகேந, (அந்யத்ர) அத்யுத்கர்ஷேண பரிபவதா, தவ, அது நாஸ்மிந்நஸ்மின் ஸ்வர்ணேபேதி ஶப்தேந. ப்ரத்யக்ஷதாரதம்யம் விவேசயந்தீத்யர்த்த:. ஸமபாதுகே ப்ரயாணஜநிதஸமப்ரபா ப்ரகாரோக்தி த்ருதீயா. ஶ்லேஷாநுப்ராணித உபமேயம் இவ திப்ரபேதக உல்லேகாலங்கார:. உத்தமோத்தமஸ்வர்ணம் வர்ணஜாதயோ நிகஷோபலே நிவேஶ்ய பரீக்ஷ்ய ததேதிஹாஸ:.

யோகிகள் தங்கள் மனதில் பெருமாளைத் தியானம் பண்ணி அதிமதுரமான உன் நாதத்தால் அவரை ஸாக்ஷாத்கரிக்கிறார்கள் உயர்ந்த தங்கத்தை உரைகல்லில் உரைதது மற்றொரு தங்கத்தோடு பேதத்தைக் கண்டுபிடிக்கிறார்களென்றும் அர்த்தமேற்படும். (௪௰)

॥அ॥ அந்யோந்யஸம்பந்தவதீம் ஸ்துதிம் தாம் அஸேஷதா
ம்ருகண்ட்யாம் நந்தநயநயோ ஜநிதாநி ।
இதம் பதம் கருதி ஶிக்ஷயிதும் ப்ரணாதாத்
ஜந்தோர்நதீர்ணயஸி ரங்கபதே கலோ ॥ (௪௪௧)

அந்யோந்யேதி ॥வ்யா॥ ஹே ரங்கபதேர்பாதுகே, கலௌ, ஸதீம், கலாம், ரோஹாக, கலநாஹாத்ர்யா பரிஜ்ஞாநேந, ஸ்துதே:-ப்ரஶம்ஸத:, அஅ, ஜாதாநி-ப்ரத்யக்ஷாணி, அயதாயதாநி-அஸம்பத்தாநி, யதாஸ்வயமஸ்வயத்வஸந்தி ப்ராதேநிபாத:. ததேதாநஹ்ரஸ்வ அக்ஷ:. ஜநிதாநி-நிஷ்பந்நாநி, ம்ருகண்ட்யா,ப்ருகலா, கலா, இதம் அதீயரிஷ்தவக, பதகேண, இதி, அம், ஶிக்ஷயிதும்-அப்யாஸயிதும், அஜந்து, ப்ரணாதாந்து, உதீர்ணயஸி-பதஸி. உதாஹரணஸ்தத்யர்த்த:. ஸம்ஸ்ஸதே. நந்தநித்யாக்ஷேப்ரேக்ஷா.

ஒன்றோடொன்று ஸம்பந்தமில்லாமல் தாறுமாறாய் வாயில்வந்த படி அடியேன் சொல்லுகிற இந்தஸ்தோத்திரத்தைக்கேட்டு ‘இம்மாதிரியாய்ச் சொல்’ என்று அடியேனைச்சிக்ஷிக்கிறாய். (௪௧)

॥ஶ்லோ॥ ஸ்துத்யம் ஸஹஸ்ர மிதி யத்ஸஹஸா ப்ரதிஜ்ஞாம்
தத்தாத்ருஶீம் நிரவதௌ மஹிமார்ணவே தே ।
ஶ்ருத்வா ஸ்வயம் கிமிதி ஸம்ப்ரதி பாதுகே த்வம்
ஸஞ்ஜாதஹாஸமிவ ஶிஞ்ஜித நிஸ்வநைஸ்ஸ்வை: ॥ (௪௭௦)

ஶ்ருத்வேதி. ॥வ்யா॥ ஹே ஸம்ப்ரஜித: ஶ்ரீபாதுகே, ஸ்துத்யமாக்ஷ்யஸ்ய... நிரவதௌ-பரிச்சேதரஹிதே, தே-தவ, மஹிமார்ணவே-மஹாத்ம்யஸமுத்ரே, ... தத்தாத்ருஶீம், ஸஹஸா, ஸஹஸ்ரமிதி, யத்ப்ரதிஜ்ஞாம், உக்தம்; ... ஶிஞ்ஜிதநிஸ்வநை: ... ஸஞ்ஜாதஹாஸா, ... ஸ்வயம், ஶ்ருத்வா ... ஸஹஸ்ரம் ஸஹஸ்ர மிதி காவ்யஸா ... பரிஹாஸம் கரோஷீத்யர்த்த:. பாதுகாநாதே ... பரிஹாஸோக்திஶ்ச...

அளவற்ற உன் மகிமைகளை ஸ்தோத்திரம்பண்ண ஆயிரம்சு லோகம்பண்ணுகிறேன் என்று அடியேன் செய்த பிரதிஞ்ஞையைக் கேட்டு, என் மகிமைகளுக்கு இது எவ்வளவென்று அதைபடோரு மல் அடியேன் செய்தபிரதிஞ்ஞையையே, ஆயிரமாயிரமென்று பல தடவை சொல்லி, அதிகமாகருகிருய்போலும். ஆயிரமாயிரமென்று பரிஹாஸம பண்ணுகிருயெனறும சிலா கருதது. (௭௦)

॥ஶ்லோ॥ பரிமித பரிபர்ஹம் பாதுகே ஸஞ்சரிஷ்ணோ:
த்வயி நிஹித பதே ஶ்ரீரங்கநாதே ।
நியமயதி விபஞ்சீம் நித்யமேகாந்த வாணீ
நிஶமயிது முதாரான் நாதபேதான் நிநாதான் ॥ (௪௭௧)

பரிமிதேதி. ॥வ்யா॥ ஹே பாதுகே, நித்யம்-ஸதா, ஏகாந்தே வாணீ-... த்வயி, நிஹிதபதே, ஶ்ரீரங்கநாதே, பரிமிதபரிபர்ஹம்-ஸஹ பரிவாரம் யதா ததா, ஶ்ரீயா, ஸஞ்சரிஷ்ணோ-ஸஞ்சாரஶீலேஸதி, உதாரான்-உதாத்த:, ... "உதாரோதாத்த ஊஹ்யதே:" இத்யமர:. ததா, நிநாதான், நிஶமயிதும்-ஶ்ரோதும், விபஞ்சீம்-வீணாம், நியமயதி நிஜவீணானாதமுபஸம்ஹரதீத்யர்த்த:. ததா நாரத வீணாநாதா தபி பாதுகாநாதே ஹ்ருத்யதரஶ்ச பாவ: ஸமகாஸ்ய ...

அதிகமாய்ப் பரிஜனமில்லாமல் ஏகாந்தமாய்ப்பெருமாள் எழுந்தருளும்போது நாரதமுனிவர் உன் சப்தத்தைக்கேட்கவேண்டுமென்றுதான் தன் வீணையைக்கூட வாசியாமல் நிறுத்திவிடுகிறார். (௭௧)

॥ஶ்லோ॥ விஹரதி விஶிகாயாம் ரங்கநாதே ஸலீலம்
ஶயநவஶ விநோதே மந்த்ரமந்த்ரம் க்வணந்த்யா: ।
ஶ்ரவணபுட நிபேயே ஶிஞ்ஜிதே ஸ்தே க்ஷிபந்தி
ப்ரதிவசந முதாரம் பாதுகே பௌரநார்ய: ॥ (௯௬௨)

விஹரதீதி. ॥வ்யா॥ ஹே பாதுகே, பௌரநார்ய:, ரங்கநாதே-விஶிகாயாம்-ஸ்ரீரங்கநகரவீதிகாயாம், ஸலீலம் யதாததா, விஹரதிஸதி, ஶயநவஶேந, விநோதை:-ஸஞ்சாரை:, மந்த்ரமந்த்ரம்-ஈஷந்மந்த்ரத்வநி:, க்வணந்த்யா:-ஶப்தாயமாநாயா:, தேதவ, ஶிஞ்ஜிதே:-ஶிஞ்ஜிதாநி, ஶ்ரவணீயாநாம், ஸம்யாநாம்-கடகாநாம், (மதிவஶேந ஶப்தாயமாநாநாம்) நிநாதை:, ப்ரதிவசநம்-ப்ரத்யுத்தரம், க்ஷிபந்தீத்யர்த்த:. பாதுகாநாத ப்ரத்யுத்தரகம் பௌரநாரீஸம்ப நாதைஷாத்யுத்ப்ரேக்ஷ்யதே. வாசகாபாவா தூத்ப்ரேக்ஷா ப்ரேக்ஷா.

உல்லாசமாய்ப்பெருமாள் எழுந்தருளும்போது உண்டாகிற உன் நாதத்தைக்கேட்டு, அப்பட்டணத்துப்பெண்கள் தங்கள் சிலம்போசைகளால், உத்தரஞ்சொல்லுகிறார்கள். பாதுகாநாதத்தைக் கேட்டு அப்பெண்கள் ஓடிவருகின்றனர். அவர்களின் சிலம்போசை போன்றது பாதுகாநாதம் எனகிறபடி. (௭௨)

॥ஶ்லோ॥ அநந்ய ஸாதநீய ஸ்தோத்ர ஶஸ்த்ரம் நிநாதை
ரநந்த நிகமாஜ்ஞா ஶாஸிதா ரங்கநாத: ।
அநிஶ விபந்நாஹம் ஹவ்யஶாலாதயிஷ்ய
நிஶதி வாரணரக்ஷ யஜ்ஞவாடம் த்விஜாநாம் ॥ (௯௬௩)

அநந்யேதி ஹே வாரணரக்ஷ, நிநாதை:, அநந்யதாநி ஸாதநீயாநி-ப்ராதஸ்ஸவநாதி ஸவநத்ரயாங்கயாநந்தஷயாநி, தஸ்ஸெளஹித்ததி ப்ராஶ்வீதீயஸ்ஸு:. ஸ்தோத்ராணி-ப்ரகீதஶஸ்த்ர ஸாத்யமாணி நிஷ்கமணாஹியாநாநி உத்காத்ருமண ஸாத்யாநி, ஶஸ்த்ராணி-அப்ரகீத ஶஸ்த்ர ஸாத்யமாணிநிஷ்கமணாஹியாநாநி ஹோத்ருமணகார்யாணி, யாதாம், அநந்தா: நிகமா: யஸ்யாஸ்தா,

க்வாம், ஸ்துதி:, ரங்கநாத:, உதீரேஷாம், விப்ராணாம்—தேவாநாம், ஸஹஸ்ரம்—யோக்யம், நஸ்வதி யத்தத், ஸங்க்ர—ஹவி:, (ப்ராஹ்மணாஸாநி) ஹவ்யதவவாமேஷு தேவதாநுபாத்ரதயா லவ்யஹவிஷ்ஷ்விக்வாதிதி ஸாவ:. ஸ்வாத்யாயிஷ்யதுவஸ்து, த்விஜாநாம், யஜ்ஞவாடம், யாமயாமாம், விஶதி. உதாத்தமோங்காரா:. ஸ்தோத்ரஶஸ்த்ர ப்ராஹ்மண ஸாமவேதேஷ்வா ஸவ்வாநு தத்தத்ஸ்ரீமக்வா மோக்ஷ்யா மஹத்தீத்ர்யக்த்யா உபமோங்காரஸ்ஸஜ்ஜீண:, தத்ர வேதஸாமவேதஸ்க்வதகாதகாரோஹோவ் ஹவிஷ்மாதிஸ்வ மேதஸ்மீதி வாயாரண யக்ஞ:.

பிராமணோத்தமர்கள் அநுஷ்டிக்கிற யாகாதிகளில ஹவிஸ்ஸைத் திருவுள்ளம பற்றுவதறகாகப பெருமாள, நீ அவருடைய ஸ்தோத்திரங்கள் போலவும வேதஙகள போலவும அதிக மநோஹரமாயச சபதிக்க, உன்னைத்தரித்துககொணடன்றே அவர்கள யாகசாலைக்கு எழுந்தருளுகிறுர். (எங)

॥மே—ஞ॥ வாரணக்ஷேமேத ரங்கநாயஸ்ய நித்யம்
ஶரணமிதி ஜநாநா மாஶ்ரயந்தீ யஶாவக் ।
ப்ரதிவசநமிவ ஸ்ரவ்யம் வாதநகே ஸாதஸாவா
தநவதி வாமேஷ நாதமோதய வத்தி: ॥ (சஞச)

வாரணேதி. ॥வ்யா॥ ஹே வாதநகே, தந்ரயாநாம்—வேதாநாம், வத்தி:—ஸ்வதி:, ரங்கநாயஸ்ய, வநதக—வரிதஸ்யமோந, வாரணக்ஷேமம், ஜநாநாம்—ப்ராணிநாம், நித்யம்—ஸதா, ஶரணம்—ரக்ஷிதா, இதி, யஶாவக்—யஶாஸ்ரம், ததஸ்ரீதி ஸஹஸ்ராயேஷ்வதி: ஆஶ்ரயந்தீ ஸதீ, ப்ரதிவசம்—வசேவசேவ, ஸாதஸாவாக—ப்ரஶஸ்யாக, ஸ்ரவ்யம், செதவ, நாதம், ஸநவதிவாம்—ஸநவதேத்ய வாதகாநாஷே யஶாவாரோவதி ஸமஸ்வாரணம் ஶரணமிதிவதி தயாவக்ஷ்யக்ஷமவேக்ஷயாய்யவஸ்ய தயாஶ்ரதிரவீ த்யவதீயதே ஸதகவி ப்ரமாரோக்தி வமேஷமேவமா. யதா வாதகாநாதேந ப்ரயமோவஹதே ஸமஸ்வாரணஸ்ய ஶரணத்வ ஶ்ருதேதா நஞாவ ப்ரவ்யக்திஸமேவ த்யாநா வாதக்வ மோக்ஷேக்ஷ்யேத. ததா வாமேத்யதக் ப்ரவாநி ஶ்ருவதநா மணம்ஸவதி.

வேதவாக்கியங்களெல்லாம இந்த ரஙகநாதன் திருவடிகளதான் யாவர்க்கும் அடைக்கலம என்றே முறையிடுகின்றனவாதலால உன் நாதத்தையே அநுவதிக்கிலபணபோலும. (எச)

॥ஶ்லோ॥ ரக்ஷிதபுஜகதல்பே க்ஷேமநாயே ப்ரஜாநாம்
ப்ரதிபயஶமநாய ப்ரஸ்திதே ரங்கநாதே ।
ப்ரதமமுதயமாந: பாதுகே த்வத்ப்ரகோஷாத்
ப்ரதிபலதி நிநாத: பாஞ்சஜந்யே ஸ்வகீய: ॥ (௪௫௫)

ரக்ஷிதேதி. ॥வ்யா॥ ஹே பாதுகே, ரக்ஷிதம் த்ராதம், புஜகதல்பம் ஶேஷஶய்யா, யேந தஸ்மிந்; க்ஷேமநாயே க்ஷயாரஹிதே, ரங்கநாயகே, ஜநாநாம், ப்ரதிபயாநாம் பயஹேதூநாம், (ஜ்வராதீநாம்) “பயங்கரம் ப்ரதிபயம்” இத்யமர: ஶமநாய விநாஶநாய, ப்ரஸ்திதவதி ப்ரயாணவதி, த்வத்ப்ரகோஷாத் (பரிஜநக்ருதாத்) ப்ரதமம் பூர்வம், உதயமாந: உத்பவந், ஸ்வகீய:, நிநாத:, பாஞ்சஜந்யே ஶங்கவர்யே, ப்ரதிபலதி ப்ரதித்வநயதி. ஶாங்கலிக ஶப்தகோஷஸ்ய பாதுகாநாதப்ரதிபலநேந வர்ணநாத் தத்குணாலங்கார:. “ஸ்வாதி: கார்யஸ்ய கார்யம் குணாந்தர ஸங்க்ரஹே:” இதி லக்ஷணம்.

ஜனங்களுக்கு க்ஷேமமுண்டாக்க ஸ்வாமி திருப்பள்ளியைவிட்டுப்புறப்படும்போது முன்னமே உன்னோசைகள் பெருமாளுடைய பாஞ்சஜன்னியத்தில் புகுந்து அதைப்பிரயாணவாத்தியமாகச்சப்திக்கச்செய்கின்றன. (௭௫)

॥ஶ்லோ॥ பக்ஷத்வயார தநுஸ்தம் ஸம்ஹிதாம் யாமவேஶ்ய:
ஶ்ருதிபரிஷதி தஸ்யா: ஸாரஸம் யோஜயந்தி ।
ஹரிசரண ஸரோஜா ஶோதஸஞ்ஜாதிதாயா:
ப்ரதிபதரமணீயா: பாதுகே தே நிநாதா: ॥ (௪௫௬)

பக்ஷத்வயேதி. ॥வ்யா॥ ஹே பாதுகே, ஹரே:, சரணஸரோஜயோ:, ஶோதேந ஸாரஸ்யேந, ஸஞ்ஜாதிதாயா: ஸஞ்ஜ்ஞாபிதாயா:, தே, ப்ரதிபதம் பதேபதே, ப்ரதிபதேந வ்யாக்யேய பதாயவதேந, ரமணீயா:, நிநாதா:, பக்ஷத்வயாரா பக்ஷத்வயபக்ஷாஹரணா, தநு: ஶரீரம், யஸ்யா: ஸா, ஶங்கோபகோபதீர்ணா க்ஷம், பக்ஷத்வேதி ஹரிசரணேதி விஶேஷணத்வயம் ஶ்லோகத்வயசரணாவஸ்தியோ ஶ்ருதஸ்ஸம்ப்ரதாயஸாதம். யாம் ஶ்ருதிமௌபநிஷதீம், ஸம்ஹிதாம் ஸங்க்ரஹம், ஜ்ஞாதவ்ய: ப்ரக்ஷிதவதீ; தஸ்யா: ஶ்ருதிமௌபநிஷத:, ஸாரஸம் பரிஶேஷம், ஜகத்த்ரயமபி ப்ர

வர்ணிதி ஹாவேஷு உபவாஸேஷு ஶ்ருதிபரிஷத்ஸம்ஸ்க்ருத வேதஸமூஹே, யோஜயதி ஸம்பந்தயதி. யதா ஹம்ஸவர்ணாரவி ந்தாநாம் ஹம்ஸபராகிஜாதாவலி ஸம்ஸ்க்ருத த்ரமிடவேதாவாதெஶ்ய யதி தயா பாதுகாவலி ஸ்வயம் வ்யாவ்ருத்ரூஸதீ நாதேந ஸம்ஸ்க்ரு தத்ரமிடவேதஸ் ஸாகல்யம் பதிக்வா த்ரமிடோபநிஷத்ஸாரஸ்யம் ஹம ஸ்வதாத பத்திவாதகக்வம் ஸோமஞ்ஜுவர வர்யாரயோவா ஸம்ஸ்க்ரு தவெதெவிலெஷ்வாகத த்ரமிடோபநிஷத பதயெஸம்வாதேந நிஷ ரூபயதீதி நிமநு3ம: உக்தெவ்ருக்ஷாமங்கார: வாவகாஹாவாதவ்ய:. ய தா ஸம்ஹிதா த்ரமிட்டரம் வாதுகாயாம் ஸம்ஹிதாஸமாநாதிகர ணாநாம் நாதாநாம் தத்வாஸமாநாதிகரண்யாயத தத்வாஸார்வதாம் வெதெஷு பத்திவாத்யாமக்ஷண ஸம்பந்தெஸ நாவஸ்திதாநாம் த்ர மிடோபநிஷத்ஸாரஸாமஞ்ஜஸ்ய ஸமஸ்தெவ்ருக்ஷ்யதெ. த்ரமிடோபநி ஷத்பத்திவாத்ய பாதுகாபத்திவாதகதயா ஸம்ஸ்க்ருதவேதஸ்ய ஸோமஞ்ஜுவிதி ஹாவ:

வேதங்களுக்கு விவரணமபோன்ற உன் நாதங்கள், ஆழ்வாராய் அவதரித்து நீ அருளிச்செய்த திராவிடவேதமும் உபநிஷத்தும ஒன் றுதான் பேதமில்லையென்று விளக்குகின்றன. (௭௯)

॥௪௫॥ உநந்தநய நிஹஸ்த ஜெநத்யாத்ராநந்தகமெ

ஶாரதவமண காஸெ ஸஹஜாஸேவதஹி ।

ஶ்ருதிமய மதாரம் ஶிக்ஷித ஜெ நிநாதம்

பரிஹ்ருத நிஜவாஸா: பாதுகெ ராஜஹம்ஸா: ॥ (௪௫௭)

உநந்தநயேதி. ॥வ்யா॥ ஹே பாதுகெ, ராஜஹம்ஸா:, “ராஜ ஹம்ஸாஸ்து தெசஞ்சு சரணை லோஹிதை: ஸிதா:” இத்யமர:. உநந்தநயாநாம் - உாநவாநாம், நிஹந்த:-ஸ்ரீரங்கநாயகஸ்ய, ஜெத்யாத்ராய:-ஜயஶீலப்ரயாணஸ்ய, கநந்தகமெ-யோகெ, ஶாரத:- ஶரத்ருதஸ்ய, உவமஶகாஸெ-ஸூமஸநஸமயெ, ஶ்ருதீ நாம்-ஶ்ரோத்ராணாம், மயாரம்-ப்ரியம், உதாரம்-உத்க்ருஷ்டமணகம், தெதவ, நிநாதம், ஶிக்ஷிதம், க்ஷ்ரவிதம், பரிஹ்ருதா:, நிஜ வாஸா:-மாநஸஸர: ப்ரஸ்ருதய:, யெயெஸ்ஸஸ்தெ:, ஸஹஜாம்-கா வேரீம், ஸேவந்தி. ஶாரதாமநகாஸெ காவேர்யாம் ஹம்ஸாமமநம் பாதுகாநாதாஹ்யாஸாயந்தி த்ய்க்தெவ்ருக்ஷ்யதெ. தெந ஹம்ஸா

பாவேக்ஷயா பாதுகாநாதஸ்ய உத்கர்ஷப்ரதேவோ வ்யதிரேகோ வ்யஜ்யதஇத்யலங்காரேண அலங்காரத்வநி:

இப்போது பெருமாள் எழுந்தருளுகிற காலமாதலால் பாதுகைபோல் சப்திக்கக்கற்றுக்கொள்ள இதுதான ஸமயமென்று ராஜஹம்ஸங்களெல்லாம் தங்களிடம்விட்டு வந்து இந்தகாவேரியில் நிறைகின்றன. (எஎ)

॥ஶ்லோ॥ விஹரணஸமயேஷு வ்யக்தஹம் ரங்கநாதம்
ஶரணநவநயோஸ்தே ஸோத்தரீயாவிஶேஷை: ।
பரிணமயஸி நாதம் பாதுகே மந்த்ரரந்த்ர
உபயிதுமிவ ஶிஷ்யாந் தீர்க்கிகாராஜஹம்ஸாந்॥ (௩௬அ)

விஹரணேதி ॥வ்யா॥ ஹேபாதுகே, த்வம், ரங்கநாத:, வ்யக்தஹம்-ஸஹரஹ:, விஹரணஸமயேஷு-ஸ்ரீமதுஸஞ்சாரகாலேஷு, விஶேஷை:, சரணயோ:, நவநாம், ஸ்யேதே:-கிரணை:, ஸோத்தரீயா - உபரிவரியா நாம்ஶுக்திபிரிவ ராஸ்தீ, ஶிஷ்யாந்-ஶிக்ஷணீயாந், தீர்க்கிகாஸு-ஸ்ரீரங்கநகரவாபீஷு (ஸ்திதாந்,) ராஜஹம்ஸாந், உபயிதும், ஶிக்ஷயிதுமிவ, மந்த்ரரந்த்ர:, நாதம், பரிணமயஸி-உத்பாதயஸி. யதா உபாத்யாய: ஸ்வாபரவஸ்த்ர உத்தரீயதயா ஶிஷ்யாந் ஶிக்ஷயிதும் வர்ணோச்சாரணம் கரோதி ததா பாதுகாபி ஹம்ஸாந் ஶிக்ஷயிதும் நாதமுத்பாதயதீத்யர்த்த:. ஸமோக்ஷேக்ஷாலங்கார: ஸ்பஷ்ட:.

பெருமாள் உத்தியான வனத்தில் நடபாவிகளிலுள்ள ஹம்ஸ பக்ஷிகளை நன்றாய் சப்திக்கும்படி கற்பிப்பதற்காகவே நீ ஸ்வாமி திருவடிகளின் நககிரணங்களாகிய உத்தரியத்தைச்சாத்திக்கொண்டு நாதம்பண்ணுகிறாய்போலும். இங்கு பாதுகையை உபாத்தியாயராக்கியருளிச்செய்ததுகாண்க. (எஅ)

॥ஶ்லோ॥ பரிஷதி விபுதாநாம் பாதுகே ரங்கநாத:
பரிஜநவசநாய ப்ரஸ்துதவ்யாஹாராயாந் ।
மணிநிகரஸமுத்தந் தந்த்ரநாதாநவேஶா
உபிஷவஸி யதாஹம் நந்தநாமோகஶப்தம் ॥ (௩௬௯)

பரிஷதீதி. ॥வ்யா॥ ஹேபாதுகே, த்வம், பரிஷதி-கோஷ்ட்யாம், விபுதாநாம்-உபரதாநாம் ஸத்யாம், பரிஜநம்-பரிவாரகஜநம், க

[illegible]

ஸபைகளெல்லாம் கலைந்தபின் ஸ்வாமி அந்தப்புரத்துக்குப் பரிஜனங்களொன்றுமில்லாமல் ஏகாந்தமாய் எழுந்தருளும்போது உன் சப்தங்கள் ‘இப்படி யிப்படி’ யென்று பெருமாளை எச்சரிக்கை பண்ணுகிற சப்தங்கள்போன்றன. பெருமாள் எழுந்தருளுகிறார் ஸேவியுங்களென்று பிராட்டிமார்களைத் தூண்டுகிற சப்தம்போன்றன வெனவுஞ்சொல்லலாம். (எக)

[illegible] (சுூ0)

[illegible]

தங்கள் தங்கள் பெரியோர்களுக்குக் கீழ்ப்படிந்திருந்தும் அளவற்ற அந்த இடைப்பெண்களைக் கண்ணபிரான் யமுனைக் கரையில் தனது வேணுகானம்போன்ற உன்னாதங்களாலன்றோ ஸ்வாதீனப்படுத்தினர். (அ0)

[illegible] (சுூக)

नयति. ॥व्या॥ देवागारे, स्वं, पद्मनाभः, तं, यथा, तथा भक्तान्, निजवक्षःस्थलवासिन्या, (लक्ष्म्या) सार्धं सुखस्थाने, विनिवेशान्-नितरान्, निःशेषदोषक्षपणप्रहितः, प्रभावः-स्वरूपं शरणं, देवतान्तरे, सङ्गमयति, इति-कथेनानुकारेण, विहारणकाले संसारकाले, ज्ञानिभिः, शिष्यविशेषैः, प्राणिनां, हितं, उपदिशसीव. “ संवेद्याविहाराव्यञ्जनशब्दाः, निरञ्जनः परंसाम्यमुपैति, जक्षत्क्रीडन्रममाणः, कामरूपी कामभोक्ता सञ्चरन् ” इत्यादि कथितानुसन्धेयम्. स्वनिष्ठक्रियया सदृशमुपायेन निर्दिश्य देहान्ते प्राणिनामन्तकाले; निर्दिश्यमानाय यथा मामिति उपमानमनोप्रसङ्गेन उपमानस्य पूर्णत्वाय.

பெருமாள் என்னைப்போலவே உங்களையுந் தன் பதத்தில் சேர்த்துக்கொண்டு தனக்கொப்பாக்கிவிடுவர் என்று அவரவர்களுக்கு ஹிதத்தை உபதேசிக்கிறாய்போலும். (அக)

॥श्लो॥ कथयन्ति देवेशः क्वचिन्नयन्त्युपायान्
प्रतिपद्य भवमोक्षं प्राणिनां व्याकुलानाम् ।
तदहमिह कदाचित् शरीरवधावति स्वा
मभ्युपायेषि विहारे मुक्तिसन्धानयोग्यम् ॥ ८२ ॥

कथयन्ति. ॥व्या॥ हे भूमे! धरणि, स्वा, कथयन्ति-वदन्ति, देवेशः-शास्त्रादिभिः, क्वचिद्-अनन्तानाम्, क्वचिद् देहान्-शरीरविशेषान्, प्रतिपद्य-प्राप्य, भवमोक्षं-(संसारमोक्षं), (कथितानुसारेण) व्याकुलानां-संसारदुःखितानां, प्राणिनां, मुक्तेः-मोक्षस्य, सन्धानयोग्यं-बहुजन्मसहस्रशरीरविशेषं समवस्थानार्थं प्रयोजनाय, तदहमिह-मदीयसमुदायं, शरीरवधावति, विहारे, मुक्तिसन्धानयोग्यमभ्युपायेषि. मद्योगप्रेक्षा. समवस्थानार्थमेव संवेष्टनकृत्याय इति वक्तव्यमेतत्.

மோக்ஷோபாயத்தைப்பற்றிப் பலர் பலவிதமாய்ச்சொல்லியிருக்கின்றமையால் அவைகளைப்பார்த்து மனங்கலங்கித் தேராதவர்களுக்கு இந்தத்திருவடிதான் வழியென்று தெறிவிக்கிறாய் (அஉ)

||ஶ்லோ|| பதகமலமுதாரம் தர்ஶயந்தீ முராரே:
கலமதுரநிநாதா மஞ்ஜுலைர் விப்ரலோபை: ।
விஷமவிஷயத்ருஷ்ணாவ்யாகுலாநி ப்ரஜாநாம்
ஸ்வவஶயஸி நிதாந்தம் பாதுகே மாநஸாநி ॥ (௪௧௩)

பதகமலமிதி. ||வ்யா|| ஹே பாதுகே, உதாரம் - மஹத் ஸர்வாபீஷ்டதம் வா, முராரே:, பதகமலம் - பாதாப்ஜமேவ கமலம் ஜலம் ஹரிணஞ்ச, “கமலம் ஸலிலே தாம்ரே ஜலஜே வ்யோம்நி பேஷஜே । ம்ருகபேதே கமல: கமலா ஶ்ரீர்வரஸ்த்ரியோ:” இதி விஶ்வ: ‘வ்யாக்ராதரமேதவி கமல:’ இத்யமர: (ததாநீம்) உதாரம் அபரிக்லிஷ்டகேஷு ஸமாஜ இதி கமலவிஶேஷணம். தர்ஶயந்தீ, ப்ரகாஶயந்தீ ம்ருகக்ரஹணாய ஜலம் ப்ரதர்ஶநீயம் வ்யாதைர்ம்ருகக்ரஹணாய ஸஜாதீயோ ம்ருகோ தர்ஶநீய: தத்வதிதி பாவ:. விப்ரலோபை: மஞ்ஜுலைஸ்தை:, கலா: ஸ்வல்பமதுரா: ப்ரியநிநாதா: யஸ்யா: ஸா, ஸ்வவஶீகரணாய ஸமீபகமநஸ்ய ப்ரயோஜ்யத்வாதிதி பாவ: கண்டாவதம்ஸகாநி கலஹாதிவத் மதுரஶப்தஸங்கீதேந கேவலாவ்யக்தமதுர: “கலோவ்யக்தே மதுரத்வநௌ” இத்யமர: தா, விஷமேஷு - தாரதம்யவத்ஸு அநந்தாநந்தேஷு நிரந்தராஸ்வாதேஷு ச, விஷயேஷு ஶப்தாதிஷு தேஷ்வேஷு ச, த்ருஷ்ணயா-ஸ்ப்ருஹயா, (த்ருஷ்ணா) ம்ருகத்ருஷ்ணா பிபாஸயா ச, ம்ருகத்ருஷ்ணயேதி நாநேகதேஶம்ருகாணாம் வ்யாகுலாநி-விஹ்வலாநி, “விஹ்வலவ்யாகுலௌ ஸமௌ” இத்யமர:. ப்ரஜாநாம், மாநஸாநி-மநாம்ஸி, ம்ருகாணீதி மத்வேத. ஸ்வவஶயஸி - ஸ்வாதீநீகரோஷி. நிதாந்தம். ஶ்ருஷ்டாந்தப்ராணிஜாதக தேஶவிஶேஷாதிபூர்வக ஸங்கீர்ணாய ஸம்ப்ரேக்ஷா.

தாகித்திருக்கிற மானை நீரைக்காட்டியழைப்பதுபோலவும் தன் கையிலொருமானை வைத்துக்கொண்டு மற்றொரு மானைப்பிடிப்பது போலவும் நீ கேட்ட பலத்தைக்கொடுக்கிற பெருமாள் திருவடிக ளைக்காட்டி, சப்தாதி விஷயங்களில் மனதைச்செல்லவிட்டு அதி லேயே மோஹிததுப்போன ஜனங்களை, உனக்கு ஸ்வாதீனமாக்கிக் கொள்ளுகிறாய். (அங)

॥ ௮௪ ॥ அத்யாபி பாதரக்ஷே அநுபஜந்தி யதி த்வா
அநவதி மஹிமாந ஸ்துத்யவஸாதாத் ஸ்த்வாநே ।
மணிநிகர ஸமுத்தை மஞ்ஜுநாதைஸ் கவீநா
முத்தரயஸி தாம்ஸ்தா ஞ்ஞநமுத்தத்வ பாதாந் ॥ (௪௮௪)

அத்யேதி. ॥வ்யா॥ ஹே அத்யாபிதோ: பாதரக்ஷே, த்வம், அநுபஜந்த்யா ஸ்வபக்த்யா, அதி, த்வத்வ்யவஸாதாத், அநவதி: நிஸ்ஸீமோ மஹிமா, யஸ்யாஸ்தாம், த்வாம், ஸ்துவாநே மய்யதிஸதி, மணிநிகரேண, ஸமுத்தை:, மஞ்ஜுநாதை:, கவீநாம், (ப்ரஸிஷ்டாநாம்) தாம் ஸ்தாநம்ஸ்த்ய: கவிநர்மஸ்து ஸ்த்வமேவேதிரதேவாந், உத்த த்வாதாந் மதமுத்ரிதேவாந், உத்தரயஸி அபநயதீத்யர்த: நாஶயஸீத்யர்த:. நநு நிஸ்வநஸ்த்வோத்ப்ரேக்ஷா.

அடியேன் சிற்றறிவுடையேனாயினும் உன் கருணைகொண்டு உன் மஹிமைகளை ஸ்தோத்திரஞ் செய்யத்தொடங்கும்போது நீ சப்திப்பது மற்றகவிகளின் அகங்காரங்களையடக்குவதுபோன்றது. (அச)

॥ ௮௫ ॥ ஶரண உபகதை த்வாம் ஶார்ங்கிண: பாதரக்ஷே
ஸக்ருதிதி விஹிதஸ்ய க்ருத்யகாலே விஶேஷாத் ।
ப்ரவணமதி ஜநே வ்யஞ்ஜிதை ஶிஞ்ஜிதைஸ்தே
அலமலமிதி நூநம் வாரயஸ்யாதரேண ॥ (௪௮௫)

ஶரணேதி. ॥வ்யா॥ ஹே ஶார்ங்கிண: பாதரக்ஷே, த்வாம், ஶரணம் உபகதை உபாயத்வேந ப்ரபந்நை:, ஸக்ருதேவ ப்ரபத்தவ்யம், இதி, விஹிதம் ஸக்ருதேவ ப்ரபத்திரேவ விஹிதம் ஶாஸ்த்ரார்த்தம் (உபாயாந்தரநிரபேக்ஷம்), விஶேஷாத் அதிக்ரம்ய த்வத்வத்ஸ்வாந், ப்ரபந்நா: க்ருத்யாகாலே ப்ரபத்தவ்யேபி பஹுவாரம் ப்ரபத்திமத்ஸு ஜநேஷு, ப்ரணதிமதி ஜநே, வ்யஞ்ஜிதை: வ்யக்தாநி ஸ்வநிதை:, ஶிஞ்ஜிதை:, அலமலமிதி, (மாஸ்து பஹுவார:) ஆதரேண, வாரயஸி நிஷேதயஸி. பஹுவாரப்ரபத்தி நிஷேதகத்வமிதி ஸ்வநிதத்வோத்ப்ரேக்ஷா.

உன்னடியார்கள் ஒரு தடவைதான் பிரபத்திபண்ணவேண்டும் என்கிற சாஸ்திரார்த்தையுங்கடந்து உன்னைபலவாறு பணியும்போது 'போதும் போதும் வேண்டாம' என்று தகைகிறையோ. (அரு)

॥ஶ்லோ॥ விகலகரணவ்ருத்தௌ விஹ்வலாங்கே விவக்ஷும்
விவசமபி மயி த்வம் ஶோகமாத்ரம் த்வதீயம் ஶரணமிதி வசோ மே ।
பரிஹரவிஶங்காம் பஶ்யமாநாவநி க்ஷ்மா
ப்ருதிவ்யவிலயோ ஹஸ்தயுக்தீ நிநாதே: ॥ (சகூகூ)

விகலேதி. ॥வ்யா॥ ஹே மாதரவநி, விகலாநாம்-உபரதாநாம், கரணாநாம்-சக்ஷுராதீநிந்த்ரியாணாம், வ்ருத்தி:-வ்யாபார:, யஸ்ய தஸ்மிந், விஹ்வலாங்கே-ஸ்மாவலஶரீரே, மயி, ஶோகாக்-அஜ்ஞாநாக், விவக்ஷும்-வக்துமிச்சந்தம் யதாததா, விவசமபி-பரிதேவயதீதி, நாதே:, கவிலம்-ஸகலம். ப்ருதிஸ்யம்-ஸ்யஹேதும், யதேந்த்ராதிகம், ஹஸ்தயுக்தீ, ஹஸ்தயுக்தீரிதி ஹஸ்த: தஜயுஹஸ்தயுஸஹஜயுநஜதி யாதோ: க்த்யந்தாக் தத்ரோதிண்யாநாமா தரிஜீவிரவும்; தேநாகஸ்மாதாதநேவஜிநஜதி மோமாந்யஸ்யநாவகாஶ:. க்வ, ஶரோ:. மாதரம்-அரணம், ஶரணம் பஶ்ச்யமாநஷஸ், விஹ்ருதீஸதீ, பரிஹரம்-ஸர்வம், ஶோகத்யநஷ்ஜ:. கயிஶங்காம்-ப்ராஸ்ம், பஶ்ய-ஸம்கல்ப. ஶேஷமோமங்கார:.

சரமதசையில் அடியேனைப்பயமுறுத்து மவர்களை அதட்டிக் கொண்டு அடியேனைக்காக்கும்படி பெருமாளையும் எழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டுவரக்கடவாய். (அகூ)

॥ஶ்லோ॥ கரணவிகமகாலே காலஹஸ்தாரஜ்ஜ
ப்ருசதமஸ ஶமஹோ மஹாந்தகண்டஸ்ஸ்மயாஸ்யம் ।
பரிணமயத கண்டே ரஜநாய:ஸ்ய க்ஷ:
ப்ரணவமிவ ஹமத்யா: மாதகே ஶ்ரூதநாதம் ॥ (சகூள)

கரணேதி. ॥வ்யா॥ ஹே மாதகே, கரணாநாம்-இந்த்ரியாணாம், விகமகாலே-உபரதிஸமயே, காலஸ்ய-யமஸ்ய, ஹஸ்தாரம்-ஹஸ்தநாமம், ஶக்தம்-ஸம்ஸாரயிதும், ஶமம் யஸ்ய ததோக்தம், ப்ருசஸ்யம்-ஶீக்ரஹிஸ்யம், மஹாந்தகண்டஸ்-ஸமேதிஸாமர்த்யஹாஸ்ய:. ப்ருசதமஸம்-ஶீப்ரணவிகேஷம் யதாததா, உபஶமது-ஸமீபகமது, ரம்ஹநாய:, ந:-சஸ்தகம், கண்டே-ஶ்ரோத்ரே, ஹமத்யா:, ஶ்ரூதநாதம், ப்ரணவமிவ-ஓங்காரமிவ, பரிணமயத. ஸம்ஸார ஸாரஸாரவஜ்ஞாவநாய ப்ரணவமிவகணநாதம் ஶ்ராவயதவித்ய ய:. உபசாநவ்யாணித: ஶேஷமோமங்கார:.

யமன் வந்து அதட்டப்போகிறுனென்று பயந்து பெருமாள், இருபுறத்திலும் ஸ்ரீ பூமிகள் கைலாக்குக்கொடுத்திருக்க அப்படியே, அதிவேகமாய் அடியேன் பக்கலில் எழுந்தருளிப் பிரணவநாதம்போன்ற உன்நாதத்தை அடியேன் காதுகளில் உபதேசிக்கவேண்டும் அ௭

॥மூ॥ கமலவந ஸகீம் க்ஷமாம் களத்ரீமுத்வஹந்தம்

ஸவிதமுபநயந்தீ தாபஶமம் ரங்கசந்த்ரம் ।

ப்ரணயிநி ஸமயா ந்பாதுகே ஶிஞ்ஜிதாநி

ப்ரஶமய பவிதாபாந் ஶீதலை: ஶிஞ்ஜிதைஸ்த்வை: ॥

கமலேதி. ॥வ்யா॥ ஹே பாதுகே, த்வம், கமலவநஸ்ய-பத்மஷண்டஸ்ய, ஸகீம்-வயஸ்யாம், க்ஷமாம்-ப்ருதிவீம், களத்ரீம்-பத்நீகாம், ஶ்ரியம் சேத்யர்த்த:. ப்ருதிவீ களத்ரீகமலவந விஹாரிணீ ஜயஶ்ரீ ரங்கேஶா கமலாஶ்ரயத்வாத்கமலவாஸிநீதி வ்யதிரேக:. “ஸாக்ஷ ரேணுப்ரஹாயயா,” இத்யுக்தரீத்யா நித்யஸம்பந்தாஶ்ரிதேப்ய: உத்வஹந்தம், தாபஶமம்-தாபத்ரய நிவர்தகம், ரங்கசந்த்ரம்-ஸமஸ்தஜநஹ்லாதகதயா சந்த்ரகாந்தம் ததோக்தி: ஸவிதம்-நிகடம், உபநயந்தீ-ப்ராபயந்தீஸதீ, ப்ரணயிநே-பரமேஶ்வராய, ஸமயாந்-உல்லஸிதாந், ஶாந்தாந்-ஶீதாந், பவிதாபாந். த்வை:-நிஜை:, ஶீதலை:, ப்ரத்யாயகைஶ்சித்ரை: ஶிஞ்ஜிதை:, கலைரிதி வ்யஜ்யதே. ப்ரஶமய-நாஶய. ஏகதேஶ விவர்திரூபகஸங்கீர்ண: ப்ரேயோலங்கார:.

தாமரைகளில் விளையாடுகிற நிலவோடு (பிராட்டியோடு) கூட ரங்கசந்திரனை (பெருமாளை) அடியேன் அருகில் எழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டுவந்து உன் சிஞ்சிதங்களால் என் தாபங்களை நீக்கக்கடவாய். (௮௮)

॥மூ॥ ப்ரஶமயது ஹயஜ: பஶ்சிமஶ்வாஸகாலே

ரஹஸி விஹரணே ரங்கநாயேந ஸார்த்தம் ।

நியதமநு விதத்தே பாதுகே யஞ்சிநாதோ

நிகிலஹநவராக்ஷா போஷணா போஷயந்தம் ॥ (௪௬௬)

ப்ரஶமயத்விதி. ॥வ்யா॥ ஹே பாதுகே, ரஹஸி-ஏகாந்தே, ரங்கநாயேநஸார்த்தம், தே-தவ, விஹரணம்-ஸஞ்சார:, ந:-அஸ்மாகம், பஶ்சிமஶ்வாஸகாலே, ஹயம், ப்ரஶமயது. யஸ்ய-விஹார

ணஸ்ய-ஸம்பந்தீ, நிநாத:, நிகிலாநாம் புவநாநாம்-லோகாநாம் ரக்ஷாயை-த்ராணாய, வைஷ்ணவ்யா:-விஷ்ணோரேவ வாத்யவிசேஷஸ்ய, ரக்ஷாவைஷ்ணவஸ்ய ப்ரபந்த விசேஷஸ்யவா, வைஷ்ணவஸ்ய-சங்கஸ்ய, ஸீமாம்-விதாநம், அநுவிதநுதே-அநுகரோதி, நியதம். நாத்ரவஸேது ஹ ஐதிஹ்யம்: நிதர்சநார்த்தம் ப்ராணீதம் காவ்யமிம்ஸீலங்கார:.

ஸகல லோகஙகளையும் காபபதற்காக வாசிக்கிற வாத்தியம் போல் நீ அதிமனோகரமாய்ச் சப்தித்துக்கொண்டு ஏகாந்தமாய் எழுந்தருளுவையே, அது அடியேன் மரணகாலத்திலுண்டான பயங்களைபபோக்கவேண்டும். (௮௯)

॥ஶ்லோ॥ த்ருக விநிஹித ஹஸ்தம் ஸிஞ்ஜயிகா க்ருதாந்தம்
மதவதி ஹ்ருதி போதம் மூர்ச்சதா ஜீவிதேந ।
வரிகலயது போதம் பாதுகே ஸிஞ்ஜிதந்தே
த்வரயிதமிவ ஸஜ்ஜம் க்ஷிப்ரமய ஜாகரூகம் ॥ (௪௭௦)

த்ருகேதி. ॥வ்யா॥ ஹே பாதுகே, க்ஷிப்ரமயம்-தவஸ்யம், ஜாகரூகம், த்வரயிதம்-ஶீக்ரம் ப்ரவர்த்திதம், ஸஜ்ஜம்-ஸந்நத்திஸஹிதம், தே-தவ, ஸிஞ்ஜிதம், (கர்த்ரு) மூர்ச்சதா-மோஹம் ப்ராப்நுவதா, ஜீவிதேந (உபலக்ஷிதே) ஹ்ருதி, ரஹஸி விசேஷ: க்ருதாந்தம்-யமம், த்ருகே-கண்டே, விநிஹித:, ஹஸ்த:, யேந தம் ததா, ஸிஞ்ஜயிகா, போதம்-ப்ரபோதம், மதவதிஸதி, போதம்-ஜ்ஞாநம், வரிகலயது-விதயாது. வ்யாதிஸ்யம் ஹ்ருதயரோதே ஶாயயது. ப்ரேயோலங்கார:.

பெருமாளையும் துரிதமாய் எழுந்தருளும்படி தூண்டுகிற சப்தம்போன்ற உன் நாதங்கள், யமன் கழுத்தில் கைபோட்டுக்கொண்டதாய் நினைத்து அடியேன் மூர்ச்சையடைந்து பிராணன்போகத்துடிக்கும்போது, அறிவைவிளக்கவேண்டும். (௯௦)

॥ஶ்லோ॥ உபக்நம் ஸவித்ரே ரஹஸ்யநிஷத்ஸ்வொத்ராத வசநம்
தவ ஶ்ராவம்ஶ்ராவம் ஶ்ருதிஸமரஸ ரஞ்ஜே ரணிதவம் ।
விஜ்ரும்ஹஸே நந்ந ஜயநரயந வாதாவநி ரஸ
த்ரவீஹுத த்ராக்ஷா ரஸவரிஸரஸீணா:ஹணிதய: ॥ ௪௭௧

உபக்நேதி ॥வ்யா॥ ஹே ரஸஸ்தநஸ்ய வாதாவநி, ரஸ, ஹணிதய:-உக்தய:, ஸம்வித்தே:-ஸமீசீநஜ்ஞாநஸ்ய, உபக்நம்-ஆஶ்ரயம், உப

निषण्णानां वेदज्ञानाम्, उपोद्घातवचनं प्रस्तावकवाक्यम्, श्रुतीनां श्रोतॄणाम्, सहृदयं प्रियतमम्, तव, मञ्जुशिञ्जितानाम्, रवम्, श्रावं श्रावम्, श्रुत्वा श्रुत्वा, कृष्णतृष्णोत्तम्भितमतेः नित्यं वीप्स्ययोरिति अवचनम्. सन्निष्ठं श्रोतृसुखं भणितिषु कुरोध्वे. द्राक्षापाकतायाः परिपाकव शालिनीनायाः, द्राक्षायाः रसीकावत्स्य, मधुरिमणः माधुर्यस्य, धारिणीः धावयः, विजृम्भन्ते परिणमन्ति. नन्विति चेत्यक्षा. कियत् शिञ्जित श्रवणवासनया मम भणित योद्राक्षा मधुनिष्यन्दताः परिणमन्तिभावः. उपक्रम उपोद्घातवचनमिति त्र्यक्षरीकनैयोर्वादैर्वाक्यार्थः

ஞானோத்போதகங்களாயும், உபநிஷதாரம்பகங்களாயும், கேட்போர் செவிக்கமுதம்போலவுமிராநின்ற உன் நாதங்களை யடிக்கடி கேட்டதனாலன்றோ திராக்ஷாரஸம்போல் அதிமதுரமான சொற்களை யடியேன் சொல்லும்படியாயிற்று. (௬௭௧)

॥ विशालैः कीरौघैर्निविशजनवेदांसि विविधा
विहारारामे रङ्ग क्षितिरमण पादावनि महाः ।
विगाहन्ते मञ्जु विघटितमञ्जुशिञ्जा
पदान्तारव्याज क्षरदमृतयाऽऽरा यमुनयः ॥ (௬௭௨)

विशालैरिति. ॥व्या॥ हे रङ्गक्षितिरमण पादावनि, विशालैः विस्तृतैः, निविशानां सुमेधसाम्, जनानाम्, वेदांसि मनांसि, कीरौघाः शुकसमूहरूपविशेषकल्पाः इत्यर्थः. विविधाः अनेकप्रकाराः, विघटितानां परिवर्तितानाम्, मञ्जुशिञ्जानां मञ्जुमधुरनादानाम्, पदान्तारव्याज-शब्दविशेषस्य, पदान्त इति शब्दानुकारः. व्याजेन मणि-ना, क्षरन्त्याः स्रवन्त्याः, अमृतायाः सुधायाः धारण्याः यमुनयः नादीवशीकराः, "नादीतयमुनिश्शिरा" इत्युक्तेः. तव, विहारारामे उद्याने, मम मुद्दः महाद्भुते, महाः मोहाः, विगाहन्ते निमज्जन्ति. अतिशयोक्तिः समस्तविषयः. श्लेषोऽलङ्कारः. व्याजोक्त्यनुप्राणितश्चाद्य अलङ्कारः.

அமிர்த தாரைபோலவும் அதனுல யாவருடைய மனதையும் ஆகர்ஷிக்கிறதாயுமிராநின்ற உன் லீலைகள் எபபோதும் அடியேன் மனதில் பதிநதிருககவேண்டும். (கூ௨)

॥ஶ்ரு॥ ஶ்ருதிஶ்ரேணீஶேகரய ஶ்ருதிஸமய ஶிஶுமாஹிதாம்
ஹஜேஶ ஸ்வாம வஸாரணவாணதாயிணி வாபம் ।
ந ஶக்ரநிக்ரண க்விணகண விஶ்ராணநஹஶா
விஶாலா ஹக்ஷாாம் கஶலி வநு ஹக்ஷாரவாஷம் ॥(௭எ௩.)

ஶ்ருதீதி ॥வ்யா॥ ஹே வஸாரணஸ்ய வாணதாயிணி, ஶ்ருதிஶ்ரேண்யாஃ-வேஹவஜேஃ, ஶேகரயா-விவாஹவஹ நிணேக்ஷ்யா, ஶ்ருதீநாம்-ஶ்ரவணாநாம், ஸமயா-ஹேரயா, ஶிஶுயா-கஷேணி ரவெண, ஶவாிதாம், ஸ்வாம வாபம்,ஸ்வாஜேவ, “கேவனெவரஶேவ்யம்” இதி விஷ்வஃ. ஹஜேஶ-ஸெவெஹி ஹஜஸெஸ்வாயாதிதி யாஜேரா ஸ்ீஜுதீ உதுஶவாவஷ வஹவவநம். ஶக்ரயா-யஶாவஸ்திஜ்ஞா வகஜாதஷாஹிஹிஹேநு, நிக்ரணஸ்ய-நிவ்யாவாரயாஹ்ஶித ஸ்ய, க்விணஸ்ய-யநஸ்ய, கணஸ்ய-மேஶஸ்ய, விஶ்ராணநஸ்ய-ஹாநஸ்ய, ஹஶாயாம்-ஸஶயெ, விஶாலஃ-வ்யுஃ, கஷக்ஷாாஃ-மவஃ, யஸ்யதம், வஜேநநஸாஜேர்ண, ஹக்ஷாரேண-தஜநவாரவ்யாவாரேண, வாஷம்-க்ரோம், கஶலி-கநாஶயெயம் க்ஷுக்ரவாஷம், நஹஜேஶ. ஹேதரஷகாரஃ. க்ஷுக்ரஸெவாஹாஜேந காரேண்யஸாகம் காரணஸ்ய வாஹகாஜேஸவாயாவணேநாகரகூஷா க்ஷராஶ்ரவணம் வாஹகாநாஹஶ்ரவணஷம் க்ஷுக்ரஹாநா வாத்ரு ஸ்வா ஹமவாரணரக்ஷக வாஹகாஸம்வெஈஷஷதி விவெகஃ.

வேதவியாக்கியானம்போல் அதிமனோகரமாய்ச்சப்திக்கிற உன்னையே யாம்சரண மடைகிறேம், தைவவசத்தால் ஏதோ கொஞ்சம்ஐசுவரியங் கிடைத்தால்அதை முத்திரைபோட்டுப்பெட்டியில் பூட்டிவைத்துக்கொண்டு,எவனுக்காவது ஒருகால்ஒருகாசு தானம்பண்ணிவிட்டால்தன்னைப்போல் தர்மிஷ்டன் உலகத்திலேயே யில்லையென்று தலைகால் தெரியாமல் அகங்காரப்பட்டு, யாவரும் பயந்துபோம்படி அதட்டுகிற மூடர்களைபபற்றி அடியார்களுக்கு ஆவதென்ன. (கூ௩)

॥ஶ்ரு॥ தவெதஹரஸ்ஷிதிவதிவஹதாயிணி நாணாம்
ஹவத்ராஶஸ்ஸா ரணரணக ஹஹாய ரீணிதம் ।
ஶரீரே ஸ்வ ஹாவம் வர்யதி யஹா கணநவஶா
ஞ நஃகணே ஹாவீ யஶஹிஷ வணா வணவணஃ ॥

தவேதி ॥வ்யா॥ ஹே ஶ்ரீரங்கக்ஷிதிபதே: பதத்ராயிணி, தவ, ரத்நகசிதப்ரதிபாதநம், ரணிதம் நாத:, (கர்த்ரு) ந்ருணாம் ஜநாநாம், ஆமய: ஸம்ஸாரஸ்ய, விஷயாவிஶேஷேண, ஸமஸ்தபாபாநி விஶேஷேணேத்யர்த்த:. (ஜநிதஸ்ய) ப்ராரப்தஸ்ய பாபாநாம் ஸ்வஸ்ய ஹேதோ:, ஸம்ஹாராய நிவர்த்தநாய, பவதி; யஸ்ய ரணிதஸ்ய, ஶ்ருங்கண்டு நமஸ்கார ப்ரணமஸ்கார, (ஹேதோ:) ஶரீரே கலேவரே, ஸ்வ க்ருத்யம், ஸாம்யம், விஶரணம் நாஶம் இயாத் ஶீர்யதீதி ஶரீரம். ஶ்ரு விஶரண இதி தாதோ ரணாதிக இரந்ப்ரத்யய:. யதா ஶ்ரு ஹிம்ஸாயாமிதி தாதோ: த்ரு - ம்ரு - ஶ்ரு - க்ருஞ் பஞ் ஶலிப்ய இரந்நிதி இரந்ப்ரத்யய:. ததா ச ஶரீரே ஸ்வஶ ரீரம் விஶரண கர்த்ருத்வம் ஹிம்ஸாகர்த்ருத்வம் வா ஸ்வாஸ்தாராண யோர்த்தம், ப்ரயோஜகீ ப்ரத்யாபதிஸதி, நஶ்யதி ஸதீத்யர்த்த:. யஸ்மி ஷஸ்ய க்ருதாஜ்ஞாவாஹந ஸேவாஸஸ்ய, பணாநாம் கணஹ ரிஷண கிங்கிணீநாம், பணபண: ஶப்தவிஶேஷ:, பணபண இத்யநுகார:. கஸ்மாத். கணேஷு, நஹாவீ நஹவிஷ்யதி. யஸ்ய ஶ்ருதா நாஸா கதிதிஸ்வ: ததிதி பத்யேஷுணாமய:. காவ்யம் ஸமஸ்தம் ஸ்காரம். ஶ ரீரஶப்தாய நிவபநாஸ நிர்தீப்ரவம்ஸாரஸ ஸாஸ்வஜ்ஞ்யதே.

உன் நாதத்தைக்கேட்டவர்கள், என்ன அபராதஞ்செய்திருந்த போதிலும் அதனால் என்ன கெடுதி நேரிடுமோவென்று, சிறிதுஞ் சிந்திக்கவேண்டுவதில்லை. மேலும் உன் நாதத்தைக்கேட்பதனால் எங்களுடைய மரணகாலத்தில யமன் எங்களைக்கிட்டவேமாட்டான்.

॥௭௫॥ பரிஷ்க்ருதா: பண்ய த்ருவபதந பேதாஸ ப்ரயத்த: க்ஷாரஹ்ம: ஶ்ரீரங்க க்ஷிதிரக்ஷண பாதாவநி ததா। விஹாரஸங்கேதவா பரியநவஸாரஹ ஜநபேதை: ப்ராணாதிதேவஸ்ய: பாதகஜ விக்ராந்தி விஶங்கநே:॥ (௪௭௫)

பரிஷ்க்ருதாஇதி ॥வ்யா॥ ஹே ஶ்ரீரங்கக்ஷிதிரக்ஷணஸ்ய பாதாவநி ததா, பரிராஜ்யஸம்யே, பரிஷ்க்ருதா: பஶ்ய ஸீக்ருதா:, தேவா:, பாண்ட்யத்ருவ்யஸ்ய - ப்ரஹ்மக்ஷேணஸ் ஸதயந்த்ரஸ்ய ப்ரஸ்தாவஸ்ய ஸமவஸ்ரணக்ஷாளநாயந்தஸ்ய, “யஜ்ஞாம்ஶ பாதஷ்யஸ்வேண ஷ பாண்யுந்ருவதிதிஷ। ப்ரவ:ப்ரஸ்தாவமந ரஸவிஹ்ருஜ நந்தஸ” இத்யாபயத்ராவி நாநாய ரக்ஷாமா. ஸமவதாஉ

ப்ரக்ஷாளநஸலிலே ப்ரஹ்மகமண்டலுமத்யே வர்ணநீயே பூர்வஜந்மநி தயா ஸர்வஸ்ய த்ரிவிக்ரமஸ்யாபி. பதநவேகாத்-பதநஜலாத், ப்ரயாணதः-பூர்வம், க்ஷராப்திः-ஸ்வர்ணதீமார்க்கேண, விஷ்ணுபதம் ஶ்ரீவத்ஸாங்கஸ்ய த்ரிவிக்ரமத்ருஷ்டிः. ஸுரவைரோசநாதேஷுः, ஸஹ்யாத்-விக்ரமத்க்ஷணவர்ண, பாதகமலஸ்ய ஶ்ரீவத்ஸாங்கவிக்ரஸ்ய, விக்ரமஸ்ய பாதவிக்ஷேபவிஷயே, பிமேஷேः-ஸம்ப்ரமதேः, தே, ப்ரமாணேஷு:, பலிநிபந்த-ஶோபாபலிநிக்ரஹே, ஸம்ரம்஭உதூரம், விவாநாஸாः-த்ராதவஸः உஷ்விஜாம்ருந்த்ராதா ஸ்ரதி ஶ்ரவ்யத்வः. ப்ரஹ்மாண்டக ஸர்வஸ்ய ஜலாப்ருதம் மாவத்தாஸ் ப்ராமேவ ஶ்ரீவத்ஸாங்கஸ்ய பாதாம்போருஹேவ பலிநிக்ரஹம் ஜ்ஞாதவந்தோவர் ஐத்ரேஷ்டா ஜ்ஞாவதகாரணாதுர ஸர்வஸ்ய காரஸ்ய ஸக்ரம்ய வணந்தாதாராஸ்ர ஸங்காரः. பாதம்காநாதஸ்ய பலிநிக்ரஹாநாவக்காஸாதநாவா நாமங்காரः.

மஹா பலியினிடத்தில் பயந்திருந்த தேவதைகள் திரிவிக்கிரமாவதாரகாலத்தில் கங்கை பெருவதற்குமுன்னமே, எம்பெருமான் திருவடிகள் உயர்ந்து ஆகாயத்தில் வரும்போது உண்டான உன் நாதத்தைக்கேட்டுப்பெருமாள் பலிசக்கிரவர்த்தியை யடக்க ஆரம்பித்தாரென்று அறிந்துகொண்டார்கள். (கரு)

॥௧௬॥ ஶேஷேஶேஷே பதேஷே கிஞ்சிதபி ஸ்வஷ்டதிஷா ஶ்ரீஶ்ருதாத், ஶௌராமாவகயோः ப்ரவததியதி த்ருஷ்யா ஸஹாவீநயா । ரதேஶஸ்ய ஸஶோகதஹிதம் ப்ராவதாவதாம் ஹோரஸம், காதேவஶ்ரீஜி காஷ்டீவயதிவா கௌஸ்துபேநவாதகே ॥

ஶேஷேதி. ॥வ்யா॥ பாதகே, க்வம், ரங்கேஶஸ்ய, ஸஶோகதேः. கஹிதம்-பதாம்ஹோரஸம், ப்ராவதாவதீ, ப்ரஹ்மாதிவஸ் பதாவநதிதேஷத்வமித்யேதே. கௌஸ்துபேநः, கஷ்டதிஷாஶ்ரீஶ்ருதாத்-உம்தராதீநு, ஶேஷேஶேஷே-திஜேஷேதிஜேஷே, பதேஷேஷ்வாநேஷே, நியமவதிகம், கநகிருநேந வ்யவஸ்தாவயதி கித்ருத்யேः. ஸஹஸேநவாயம், க்ஷமயா, (ஶஶதவ ப்ரதி பாதகதயா) த்ருஷ்யா-வேதத்ருவேண, ஶௌராமாவகயோः-ஶேஷயாதிஷோ ஹாஷணவாரம்வாராः, ப்ரவததியதிகம்; காம், காதேவஶ்ரீः-நீதோரஹவ,உதி,உஷீரயதிவா-வதிகம். ஸஹேஹாமங்காரः.

இந்திராதி லோகபாலர்களைத் தங்கள் தங்கள் அதிகாரத்தில் சரியாயிருக்கும்படி நியமிக்கிறையோ, வேதங்களோடுகூட வேடிக்கையாய் வார்த்தை சொல்லுகிறையோ; இல்லாவிட்டால பயப்பட வேண்டாமென்று அடியேனுக்கு அபயப்பிரதானம் பண்ணுகிறையோ. (௯௬)

॥ ஶ்லோ ॥ ருத்தே தேவி ரதாங்கபாணிசரண ஸம்பந்தஜீவாதவே
ஸ்தோகஸ்பந்தித ரத்ந விஸ்ரம்பதி ப்ரஸ்தாவகந்தாவகம் ।
காலே பாமர கிங்கர ப்ரதிபட ஹுங்கார பாரம்பரீ
துர்வார ப்ரதிபக்ஷ ஸிந்தவம் ப்ரத்யாஸ்தி ஸிஞ்ஜாரவம் ॥

ருத்தம் இதி. ॥ வ்யா ॥ ஹே தேவி, ரதாங்கபாணே:, சரணயோ:, ஸம்பந்தஜீவாதவோ: ஸம்பந்தவிஹாரஸ்ய, ஸம்பந்தஸ்ய, ஜீவநஸ்ய, இதி ஸம்பந்தி: ரம்யே, ஸ்தோகஸ்பந்திதே ஈஷத்சலநே, ரத்நாநாம், விஸ்ரம்பதீநாம் ஸம்பந்தாரணாநாம், ப்ரஸ்தாவகம் ப்ரஸ்தாவகம், காலே மரணகாலே, பாமரதாநாம், காலஸ்ய யமஸ்ய, கிங்கராணாம், பீதாம் ஜநாநாம், ஹுங்காராணாம் ஸந்தாநவாத்யாபாராணாம், பாரம்பர்ய: பரம்பராயா:, ஸ்வாபேக்ஷ்யத்வ. துர்வாரம் துர்ஜயம், ப்ரதிபக்ஷகம் ப்ரதிபாதிநம், பாதுகாநாதே நயதிங்கரநாதமேவ பராஸ்வாதிதிஸாவ:. ஈந்தவம் தோஷாணாம், நாஶகம், ஸிஞ்ஜாரவம், ப்ரத்யாஸ்தி. பரதஸ்யேதி ஶேஷ:. ப்ரேயோலங்கார:.

ஓ பாதுகையே மரணகாலத்தில் யமகிங்கரர்கள் வந்து அதட்டுவதையெல்லாம் அடக்கும்படியான உன் நாதங்களை அடியேன் கேட்கக்கடவேன் (௯௭)

॥ ஶ்லோ ॥ க்ஷுத்ஸிஞ்ஜாரவகர்பராவஸதா ஸ்வாதா தஸ்தாதீந்தா தீ
தத்தாயவ பாதுகே பஹுவிதாம் ப்ராய: ப்ரதிபத்யதி ।
ஸாராஸார ஸமீக்ஷணேப்யநவதி தாநாக்ஷரஶ்ரேணிபி:, ஶ்ருதிபேய
ஸாதித வர்ணயாமிஹதத் ஸ்வாஸ்த்யபாவஜித: ॥ (௯௭௮)

க்ஷுதிதி. ॥ வ்யா ॥ ஹே தாத:, தாயவ பாதுகே, பஹுவிதாம் பஹுப்ரதாநாம், ஸதாம், ப்ரதிபத்திர்ப்ரதாதும், தவ, ஸிஞ்ஜாரவ ஶ்ரேஷ்டவ, கர்பராவஸ்ய, ஸ்வாதாஸ்வாதாக நிரஞ்ஜநாநாவாக், உந்நதா பஹுஶோபிதேகவதீஸதீ, ப்ராய: ப்ராயேண, ஸம்ஸ்ருதி

ப்ராயஜதுஸ்வெப்ஷா. விஷயாந்தர ப்ரஸஹரணரூபா-நிராஸவதி; ஏதஃபெஹெதாஃ, எஹா, தீர்வஸ்வாவஜிதஃஸயஜ்ஞாரஹித ஹவு, ஊஹாரம்மாஷ்யாந்ரா, ஸாராஸாரயொஃமஸரணெதோஷயொஃ விஷயெ, ஸக்ருதிஸமுநஸ்யஷகவாரவிவாரணஸ்ய, வாஙிஜ்ரா நாஃக்ருமாஃ, ஸக்ருதிஷமுநஸ்ராவ்ய ஊவெநக்ருமா ஜத்யமுஃ. கவிவாரிதாஜதியாவஸ் ககூரமஙியஃரஜாதிமஙியிவஸ ஊராரஹ விந்ராஸாகூர ஸஊஹாஃ,யெஷாவெஷெஃ,ஹிவெஙஃஸநுவெஹெமுஃ கூாம், வணமுயாமிஹுளிர், ஸதாம் வாஷுகாநாஷாஸகுகவாஸ வ க்ருதமஙெய மஸணெஷாஷவிவாராவ ஸவெகூஃ யயாகயஞிஅணமு நெவி நஷயஜ்ஞாஸக்திரிதிஹாவஃ. உசுவெபூகூாஸம்கீணமும் காவ்ய ஹிம்மஹிமம்காரஃ.

பேரறிவுள்ள பெரியோர்கள் உன் நாதமாகிய அமுதத்தைப் பானம்பண்ணி உடம்புதெரியாமல் விஷயாந்தரங்களில் புத்திசெல்லாமலேமோஹித்துப்போகிறார்கள். ஆதலால் இதைக்கேட்போர்ஒருவருமில்லையென்று வெட்கத்தைவிட்டுப் பயமில்லாமல் அடியேன் புத்திக்கிசைந்தபடி உன்னை ஸ்தோத்திரம் பண்ணுகிறேன். (கஅ)

॥ஸ்ரீ॥ தவாம்பெ கிமவெமதாம் மதிவிஸெஹந மஹமுரஸ்நாம்
ரஸாரஸண வாஷுகெ கிஸவி ஸஜுஹிஸ்லிஞிவெதஃ ।
வஷஸ்தி வியாயிஹி ஸ்வநாஹாவஸிஷாஷிஹி
ஸயஙிய்ய கமஹாயிதம் ஸ்ருதிஸதம் ஸஸாவஷ்யெத ॥

தவெதி. ।வ்யா॥ ஹெ அம்பெ ரஸாரஸணஸ்ய வாஷுகெ, ஸ்ருதி ஸதம் பஹுவியாஃ ஸ்ருதயஃ, தவ, மதிவிஸெஹந, வெமதாம்ஷம தாம், மஹமுரஸநாம்ஏகுஷமுதாரநாநாம், ஸஜுஹிஃ, ஸிஞிவெதரெ வ, வஷஸ்திவியாயிஹிஃஹமவஷரணஸ்தாவஸிகெஃ. தவ, ஏநாஹா வெ விஷயெ, ஸிஷாஷிஹிஃஜிணமுாபவிகெஃ வாராவெஷஸஹ, கிஸவிவாரஸ்ராஸத்வியிதம், ஸயஙியுகமஹாயிதம், (ஸஸாநா நாம்யஙியம்ஸயஙியம், தத்ஸவா ஸயஙியாஃஸமஹமுஸயஙிய ஸநதரிக்யெத்வ நிவாதநாஸ ஸஸாநஸ்யஸஹாவஃ). ஏஸ்ய ஹாநுஸகெவி “ ஸஸவெரூஷ்ய்யெஸாஷுாய ஸமஹ்யமுஹஜாஸ ஸஃ” ஜதி ஹாஷாயாஸெவ ஸமஹ்யமுஸெபெ வயொமாஷாவாரெஸ்ர வி ஸயஙிய்யஸப்ஃ வயாஸதஃ, வெதஃ, கமஹாயிதம்கமஹக்ரு

த்வம், ஸமாபத்யேதவ்யாபேரோதி. உத்ப்ரேக்ஷா. ஶ்ருதீநாமபி ஸமவத்ர பாதஸாமகத்வாத் பாதுகாமாஹாத்ம்ய ப்ரதிஷ்டாபகத்வாச்ச தயாபேக்ஷயா நாதைரபி நிஜை: பாதுகாநாதை: ஸாமஸ்ப்ருஹிதயா ஸ்வஹோ ஜாதஜயேச்சேதி பாவ:.

வேதங்களைப்போலவே உன் நாதங்களும் எம்பெருமான் திருவடி மகிமைகளையும் உன்மகிமைகளையும் ஸ்தோத்திரம் பண்ணுவதனால் வேதவாக்கியங்கள் உன்னை ஜயிக்கவேண்டுமென்று உன்நாதங்களோடு விசாரம் பண்ணுகின்றனபோலும். (௯௯)

॥ஶ்லோ॥ க்ஷிபதி மணிபாதரக்ஷ நாதைர் நிஜை: ப்ரமம் ஸமாஶ்ரிதத்ராணே । ரங்கேஶ்வரஸ்ய பவதீ ரக்ஷாபேக்ஷா ப்ரதீக்ஷண விலம்பம் ॥ (௪௮௦)

க்ஷிபதீதி. ॥வ்யா॥ ஹேமணிபாதரக்ஷ, பவதீ, நாதை:, ரங்கேஶ்வரஸ்ய, ஸமாஶ்ரிதாநாம், த்ராணே-ரக்ஷணே, ரக்ஷாபேக்ஷா யா:-வைஷம்யநைர்க்ருண்ய நிவர்த்தகஸ்ய ஸமாஶ்ரிதகர்த்ருக ரக்ஷாப்ரார்த்தநஸ்ய, ப்ரதீக்ஷணேந-காங்க்ஷயா, விலம்பம்-காலக்ஷேபம், "ஸம்ஸாரதந்த்ரவாஹித்வாத் ரக்ஷாபேக்ஷாம் ப்ரதீக்ஷதே" இத்யுக்தம். க்ஷிபதி-நிவர்த்தயதி. நாதைரித்யுத்ப்ரேக்ஷா. அஜ்ஞாநேந ஸ்வரக்ஷண ப்ரார்த்தநா ரஹிதாந் ஜநாந் ரக்ஷதி ஹரிரஹம் பாதுகா நாதை: ப்ரார்த்தயதீவேதி பாவ:.

பெருமாள் தனக்கு வைஷம்ய நைர்க்கிரிணியம் முதலானவை வாராம லிருக்கவேண்டுமென்று பிராணிகளுடைய வேண்டுகோளை விரும்பி ஒருநிமிஷம் தாமஸிக்கும்போது அதையும்நீ பொறுக்கமாட்டாமல் அவரை துரிதப்படுத்துகிறாய் போலும். (௧௦௦)

இதி கவிதார்க்கிக ஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ரஸ்ய ஸ்ரீமத்வேங்கடநாதஸ்ய ஸ்ரீமத்வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு ஸ்ரீரங்கநாத பாதுகாஸஹஸ்ரே ஸடீகா நாதபத்ததி ஸ்ஸமாப்தா.